PESÄPALLO 1963 OSA I

Markus Lakaniemi sekä palkintokaappi, jonka lahjoittivat koulupiiriläiset. Hankkeen puuhamiehenä oli Frans Pippola. Onhan niitä palkintoja tullut. Suomen mestaruus ja lukkarilautanen 1960, lyöjäkuninkuus sekä vuoden paras 1962. Ansiot olisivat riittäneet lukkarilautaseenkin, mutta ei annettu kaikkea yhdelle miehelle kun hänellä oli se jo ennestään. Näin pätti raati. Markus istuu kaapin edessä lyöjäkuninkaan maila kädessä "Myllypellon" vinttikamarissa, joka toimi myös lyönti- ja heittotekniikan harjoituspaikkana. Pimeä ikkuna toimi peilinä. Kaapissa on tietysti paljon muitakin palkintoja kuin yllämainitut ja lisää tulee, jotenka on syytä harkita laajennusta.

MIESTEN MESTARUSSARJA, ARVO-OTTELUT, MAAKUNTACUP, IKÄMIEHET, NAISTEN SARJAT, NUORET SEKÄ OPPIKOULUCUP.

MESTARUUSSARJA 1963

MESTARUUSSARJA 1962

Ilmajoen Kisailijat	25
Vimpelin Veto	24
Työväen Mailapojat	22
Jyväskylän Kiri	18
Puna-Mustat	16
Hongikon Ns. Urheilijat	14
Imatran Pallo-Veikot	13
Kouvolan Pallonlyöjät	12
Haminan Palloilijat	12
Lahden Mailaveikot	12
Puurtilan Kisa-Pojat	10
Nurmon Jymy	10
Pallo-Toverit	8
Outokummun Partio	8
Oulun Lippo	6

Nousijajoukkueet olivat Keravan Pallokerho, Sotkamon Jymy, Loimaan Palloilijat sekä Jyväskylän Pesä-Veikot. Mestaruussarjasta tulee normaalia kovempi, sillä ensi pelikautena siirrytään kaksinkertaiseen 12 joukkueen sarjaan, joka aiheuttaa sen, että tänä vuonna putoaa viisi joukkuetta Suomen sarjaan kun ennen niitä oli neljä.

ILMAJOEN KISAILIJAT säilytti kaikki viime vuoden mestarinsa: Jussi Kiikeri, Pentti Kivimäki, Mikko Kivistö, Aatto Koivu, Väinö Lintala, Tapani Oksanen, Timo Olli, Simo Salminen, Pertti Silén sekä Pentti Yli-Torala. Uusina kasvoina olivat Heikki Kuusisaari, "Pinski" Mäntyläkin joutui kentälle, Urho Rauhala ja Jaakko Viitala. Varalla Matti Lund sekä Heikki Röyskö. Baseball-puku on väriltään vihreä sekä aluspaidan väri on punainen.

VIMPELIN VETO lähtee puolustamaan mitalliputkeaan ja kokeilee paljon uusia nuoria pelaajia. Vanhoista ovat mukana: Kalervo Havinen, Markus Lakaniemi, Kyösti Latvala, Rauno Latvala, Veikko Latvala, Väinö Lillstrang, Paavo Mäkelä, Viljo Niemi sekä Jaakko Nygård. Matti Lehto lähti Helsinkiin ja Pallo-Tovereihin sekä Tapani Virtala Rovaniemelle ja Lapin Lukkoon. Uusina Pekka Heikkilä, Olli Latvala, Timo Männikkö, Mikko Peltola, Lauri Pippola, Paavo Sippola ja Tuomo Vihriälä. Nuorten esiinmarssi ennakoi leikkausta. Baseball-puvun pusero oli valkoinen, aluspaita ja housut on siniset.

TYÖVÄEN MAILAPOJAT säilytti vanhan runkonsa hyvin. Mukana olivat Tauno Hintikainen, Pentti Katainen, Taisto Kekkonen, Jorma "Kyntsi" Kyntölä, Kauko Laakkonen, Raimo Lindholm, Aarno Onnela, Jaakko Pesonen, Jouko Siitonen ja nopea Rainer Stenius vaihdettiin vikkelään Raimo Vileeniin ja muut uudet olivat Jorma Luukkonen, Aarno Mutikainen ja vanha Paul Vainiokin käväisi kentällä.

IMATRAN PALLO-VEIKOT tuntui menettävän vanhaa kokenutta kaartiaan. Esko Heino pääsi lopultakin mökin tekoon, lukkari Heikki Lappalainen lopetti ja Ensio Purovaarakin tuli mukaan vasta syksyllä. Viime kesän miehistä olivat mukana: Markku Ahopalo, Reijo Karstemäki, Erkki Korhonen, Lauri Oinonen, Pentti Oinonen, Keijo Paakkinen, Ensio Purovaara, Lauri Tyyskä ja Risto Uosukainen. Etenkin lukkaripula pisti imatralaiset mietteliääksi ja apua lähdettiinkin hakemaan Pohjois-Karjalasta, jossa oli jo nimeä hankkinut Höytiäisten Urheilijoiden Matti Pippola, joka saatiin Imatralle, kuten saman seuran Terho Niiranenkin. Vielä tuli Outokummun Partiosta armeijan palveluksessa oleva Hannu Kontuvirta Pallo-Veikkoihin. Myöskin oman kylän nuoria värvättiin joukkueeseen. Tainionkosken Tähdestä tulivat 17-vuotias Jouko Kaijanen ja 18-vuotias Jorma Latva. Varalla Seppo Sorjonen.

KOUVOLAN PALLONLYÖJÄT on ihmeissään, sillä se menetti lukkarinsa Antero Viherkentän Puna-Mustiin, Paavo Salosen Haminaan ja Osmo Kiurun Uttiin. Vanhoista oli kiilassa Ahti Eteläpää, Paavo Jaakkola, Jorma Juutilainen, Ilkka Kauppinen, Hannu Kiuru, Reijo Lindén, Timo Raussi ja Pekka Taulasalo. Lukkariksi tuli paluumuuttaja Oiva Sutinen Pallo-Tovereista ja muut uudet Kari Lehto, aikaisemmin mukana ollut Ossi Nuuttila sekä varalla Juhani Pitkänen ja Pertti Väänänen. Talviharjoittelua haittasi poikien opiskelu. Jaakkola auskultoi Juväskylässä, Nuuttila oli Kuopion Teknillisessä Opistossa ja Taulasalo Vierumäen pitkällä. Baseball-puku oli väriltään sinapin ruskea ja aluspaita musta.

JYVÄSKYLÄN KIRI menetti kolme miestä, joista nopeaa Erik Gustafssonia olisi kaivattu kärjessä. Vanhoista jatkoivat: Timo Hakanen, Matti Hautamaa, Seppo Helkala, Reino Karjalainen, Erkki Korhonen, Risto Liimatainen, Pentti Paavola, Risto Parviainen, Erkki Rautiainen, Reijo Salo sekä Alpo Viinikainen. Uusina: Keljosta tuli Martti Kylmälahti, Vesa Mäkinen, Pekka Nekkula ja Reino Rajahonka. Baseball- puku on valkoinen ja aluspaita sekä raidat olivat siniset.

PUNA-MUSTAT säilytti rautaisen ytimensä: Väinö Hautala, Mauri Juvonen, Heikki Kujala, Leevi Kujala, Unto Lammi, Nisse Nikander, Yrjö Pauloff ja Uuri Ståhlhammar. Uusina olivat Rauno Eskola Kannuksesta ja Kouvolasta siirtynyt Antero Viherkenttä. Varamiehinä Reijo Holm ja Pentti Tanskanen. Baseball-puvun väri oli punainen ja aluspaita sekä sukat on mustat.

HONGIKON NS. URHEILIJAT suoritti ennakoivaa nuorennusta. Vanhoista olivat ruodussa: Paavo Hietanen, Eino Kaakkolahti, Ismo Maanola, Osmo Oksala, Pentti Puttonen, Kari Rautiainen sekä Seppo Stendahl ja Martti Yli-Jaskari. Talvella joukkue on vähän hajallaan. Rautiainen on Kuopion Teknillisessä koulussa ja Yli-Jaskari Vaasassa. Tauno Hovilan ilmoitettiin lopettaneen, Martti Keskinen jatkoi seikkailujaan siirtyen nyt Pesä-Veikkoihin mihin suunisti myös Keijo Salo. Uusina: Risto Elomaa, Jorma Heikkilä, Kalevi Iivarinen ja Jussi Konttinen. Baseball-puku oli musta ja aluspaita valkoinen.

HAMINAN PALLOILIJAT sai todeta kuuden miehen olevan poissa. Heistä Toivo Niemelä siirtyi Utin Haukkoihin. Vahhoista olivat pelipuuhissa Jorma Alanko, Aarre Huovila, Niilo Janhunen, Risto Kivelä, Juhani Leislahti, Kari Lindberg, Antero Niemelä, Kari Nopanen ja Reino Raesmaa. Uusina olivat Erkki Antinniemi, Raimo Huovila ja Kouvolasta siirtynyt Paavo Salonen. Varalla Pekka Arvilommi, Pertti Hietala, Arvi Kivelä ja Markku Pullinen. Baseball-puvun väri oranssi ja aluspaita oli musta.

LAHDEN MAILAVEIKOT olivat hätää kärsimässä. Lukkari Hannu Koskinen ja Jouko Niemelä lähtivät takaisin Heinolaan. Joukkueen kirkkain tähti Heikki Laine ilmoitti olevansa poissa ja pänttäävänsä syksyn ylioppilaskirjoituksiin koko kesän. Näin tapahtui ja Heikki pelasi vain kaksi viimeistä ottelua. Mikko Kajanderia oli kaavailtu lukkariksi, mutta hän nyrjäytti kätensä harjoituksissa ja joutui alussa olemaan muilla pelipaikoilla. Vanhoista olivat mukana: Armas Hahl, Esa Hauta-aho, Esko Halonen, Veikko Kankkonen, Mikko Kajander, Reijo Karivalo, Veikko Kokko, Heikki Laine, Ilkka Musto ja Pertti Salonen. Vähän lohtua toi Leevi Nymanin paluu Renkomäestä, muut uudet olivat Niilo Halonen, Heikki Kajander, Eino Kirjonen, Juhani Pekkola, Matti Salmi, Jorma Salminen ja Alajärveltä tullut Markku Vainio. Kentällä kävi kaikkiaan 17 pelaajaa, mikä ei ole hyvä merkki. Tällä vauhdilla kun mäkimiehiä tulee joukkueeseen voidaan pelipuvun selkään laittaa Lahden Hiihtoseura. Peliasuna oli väriltään sininen Baseball-puku ja tummemman sininen aluspaita.

PUURTILAN KISA-POJAT piti vakiomiehistönsä aika hyvin koossa. Viime kesän pelaajista jatkoivat Pekka Harjanne, Kosti Huovinen, Lauri Huovinen, Heikki Kilpeläinen, Heikki Linnakylä, Eero Nieminen, Raimo Raak, Eino Ropponen ja Pekka Virtanen. Erkki Pylkkönen alkoi viuhkamieheksi. Uusina Juhani Immonen ja Erkki Räsänen sekä varalla Juhani Laaksonen. Viime kesänä meni sarjasopimus tiukoille ja selvisi vasta uusinnassa Nurmon kanssa. Nyt on nuori joukkue vuoden viisaampi, joten sarjapaikasta tuskin tulee tiukkaakaan. Baseball-puvun pusero on väriltään keltainen ja aluspaidan sekä housujen väri sininen.

Keravan Pallokerho

KERAVAN PALLOKERHO nousi ja viime kesän miehistä olivat mukana: Tauno Hietanen, Matti Huttunen, Anssi Jokinen, Raimo Jussilainen, Matti Kokkonen, Reijo Luomanperä, Matti Oksanen, Tauno Peltonen ja Taisto Ravantti. Uusia olivat Eero Lehti, Matti Lehtinen, Seppo Leskinen ja Esko Uusitalo. Baseball-puku oli väriltään vihreä sekä aluspaidan väri oli keltainen.

Loimaan Palloilijat

LOIMAAN PALLOILIJAT pelasivat melkein samalla kokoonpanolla millä nousivatkin, vain Erkki Aalto oli poissa. Jatkoivat: Aarre Jokinen, Simo Koivula, Pekka Kytö, Seppo Laine, Antti Nurminen, Arto Ojala, Martti Repo, Reijo Salonen ja Eero Vilevaara. Varamiehinä olivat Esko Häyry, Risto Kopu, Matti Korpela, Kauko Levo, Tapio Pentikäinen ja Mauri Säilä. Baseball-puku on väriltään vihreä sekä aluspaidan väri oli punainen.

Pesä-Veikot

JYVÄSKYLÄN PESÄ-VEIKOT ei lähtenyt mestaruussarjaan puhtain käsin kuin kätilö. Hankintoja tehtiin oman kaupungin piiristä. Nousijoista seisoivat kiilassa Olavi Dufva, Pekka Hirvi, Raimo Lahtinen, Pentti Leminen, Pentti Närhi, Eero Parkkonen, Pertti Pulkkinen ja Kaarlo Suutari. Uusina nähtiin Aulis Ahonen, Raimo Sinisalo tuli Kiri II:sta sekä ennenkin pelaneet Olli Talvisto ja Pentti Virmasalo. Hongikosta tulivat Keijo Salo sekä Martti Keskinen, joka muutaman ottelun jälkeen siirtyi pelaamaan TUL:n M-sarjaa Keljon Viestiin. Baseball-puku oli väriltään sininen ja aluspaidan väri valkoinen.

Sotkamon Jymy

SOTKAMON JYMY on rakennellut joukkuettaan Suomen sarjassa kaikessa hiljaisuudessa Lukkari Kerttulaa on ajettu sisään ja viime vuoden nuorten Suomen mestarit ovat saaneet kokemusta miesten kamppailuista. Jorma Huotaria lukuun ottamatta kaikki viime kesän miehet jatkoivat: Erkki Kemppainen, Seppo Kerttula, Veikko Keskitalo, Martti J. Korhonen, Matti Korhonen, Lauri Mustonen, Juhani Suutarinen, Pasi Vuorinen ja Aulis Väisänen. Uutena Eero Moilanen ja varalla Jarmo Hakkarainen, Martti Heikkinen sekä Yrjö Heinänen. Baseball-puvun pusero on väriltään valkoinen ja aluspaidan sekä housujen väri oli sininen.

Joukkueiden kuntoa talviharjoittelun jälkeen on vaikea sanoa, sillä pelaajien poissaolo paikkakunnalta on ainainen riesa ja vaikuttaa koko porukan yhteisharjoitteluun. Toinen juttu on harjoittelun taso ja viitsivätkö kaikki pelaajat rehkiä otsa hiessä. Jos katsotaan pelkästään nimilistoja, muutoksia tuntuisi tulevan vanhojen joukkueiden voimasuhteissa. Imatralla hankittiin runsaasti uusia miehiä ja niiden sisäänajo voi viedä aikaa. Kouvolassa ovet kävivät molempiin suuntiin ja lukkaripula siitä tuli. Vipunen vaihdettiin Sutkiin ja siinä KPL kyllä hävisi. Lahdella oli sama ongelma. Lukkariksi laitettiin kenttäpelaaja, joka vielä poti kipeää kättään. Nousijat ovat tapojensa mukaan kaikkein innokkaimpia harjoittelijoita ja puhisevat intoa kuin kaljatynnyri. Usein on käynnyt niin, että vanhat joukkueet ovat keväällä saaneet yllättäen poistua hävinneinä kentältä. Sarja alkaa sunnuntaina 5. 5. 1963.

Vähän joukkueista:

LOIMAAN PALLOILIJAT. Alarivissä vasemmalta: Pekka Kytö, Arto Ojala, Aarre Jokinen. Keskellä vasemmalta: Antti Nurminen, Reijo Salonen, Eero Vilevaara, Simo Koivula. Takarivi vasemmalta: vm. Esko Häyry, Martti Repo, Seppo Laine sekä seuran puheenjohtaja Pekka Mäki.

KERAVAN PALLOKERHO. Takana vasemmalta: Tauno Peltonen, Anssi Jokinen, Taisto Ravantti, Reijo Luomanperä, Seppo Leskinen. Edessä vasemmalta: Raimo Jussilainen, Matti Oksanen, Matti Kokkonen ja Tauno Hietanen. Kuvasta puuttuu 2-vara Matti Huttunen.

PUURTILAN KISA-POJAT. Takana vasemmalta: Eero Nieminen, Lauri Huovinen, Pekka Harjanne sekä huoltaja Erkki Pylkkönen. Keskellä vasemmalta: Juhani Immonen, Raimo Raak, Kosti Huovinen, Heikki Linnakylä. Edessä vasemmalta: Eino Ropponen, Heikki Kilpeläinen, Pekka Virtanen. Poissa Erkki Räsänen.

IMATRAN PALLO-VEIKOT. Vasemmalta: Matti Pippola, Reijo Karstemäki, Markku Ahopalo, Lauri Tyyskä, Lauri Oinonen, Pentti Oinonen sekä Jouko Kaijanen.

TMP:n pelaajia palkitaan, jakoa suorittaa Pentti "Penna" Paavola.

XXXII

MAILAKILPAILUT

HESPERIASSA

Lauantaina 27. 4. 1963 klo 15.00

Sunnuntaina 28. 4. 1963 klo 9.00 ja 14.00

Reippaat marssisäveleet, juhlallinen avausheitto — apulaiskomisaari Edvard Urja — kaunis kevätpäivä, maksaneita katselijoita 483 ja perinteelliset SVUL:n Helsingin piirin Mailakilpailut avasivat virallisen pesäpallokauden Hesperiassa. Mailakilpailut avattiin kahdella ottelulla, joissa ensimmäisessä pelasivat kotoiset joukkueet TMP ja Puna-Mustat sekä toisessa vierailijat Ilmajoki ja Kerava. Ottelut erosivat toisistaan täydellisesti. Ensimmäisessä ottelussa oli kiivaan ottelun sävyä, ja se päättyi Puna-Mustien voittoon 13—6. Toinen ottelu jätti katselijoihin varsin vieraan sävyn pesäpallosta, sillä laiskavauhtisessa ottelussa Kerava yllätti viime vuoden mestarit voittaen 6—2.

TMP:n alkuotteet enteilivät suurta tuhoa ottelussa Puna-Mustia vastaan, sillä ensimmäisessä vuorossa kolme ensimmäistä lyöjää päätti taipaleensa ykkösellä. Siitä se kuitenkin alkoi. Toisessa ja kolmannessa vuorossa TMP kuroi Putaen turvallisen tuntuisen 6—3 johna-Mustien 2—0 johdon kiinni, otdon, mikä ei kuitenkaan riittänyt, sillä Puna-Mustat ei lannistunut vaan kuroi eron kiinni tehden viidennessä vuorossa melkein mitä tahtoi ja takoi 10—5 johdon, jonka lisäsi vielä turvalliseksi 13—6 voitoksi.

Puna-Mustat kykeni säilyttämään mielenmalttinsa tappiollisesta tilanteesta huolimatta. Alkuotteet eivät pitäneet kolmen vuoron aikana, vaan pienillä huolimattomuuksilla annettiin TMP:n riistäytyä johtoon. Joukkue pelasi eilen yllättävän tasapäisenä. Epäonnistumisia sattui lähes kaikille, vastapainona lähes jokaisen hyvät suoritukset. Lammi, Viherkenttä, Hautala ja Ståhlhammar sisäpelissä vahvimmat sekä yleispelaajana Mauri Juvonen.

TMP:n joukkueesta puuttui vielä Lindholm sekä Siitonen. Vilen täytti hyvin takamiehen paikan, mutta Luukkonen ei saanut vielä pitävää otetta peliinsä. Hintikainen oli joukkueen tehokkain yleispelaajana, Kyntölä yllättävän reipasotteinen ulkona sekä Katainen hyvä sisäpelaaja.

Juoksulista:

TMP 0-4-2-0-0-0 = 6
PuMu 2-1-2-0-5-3 = 13

Lyöjät: PuMu Nikander ja Ståhlhammar 3, Lammi 2, Juvonen, Kujala ja Hautala 1 ja 2 harhaheitolla. TMP: Kyntölä ja Onnela 2 sekä Vilen ja Katainen 1. Joukkueet: PuMu: Juvonen, Eskola, Nikander, Kujala H., Lammi Ståhlhammar, Viherkenttä, Hautala ja Kujala L. TMP: Vilen, Kyntölä, Hintikainen, Katainen, Onnela, Luukkonen, Kekkonen, Mutikainen ja Laakkonen.

Ilmajoen Kisailijain otteista havaitsi heti ensi vuorosta lähtien, ettei pojilla ole ollut mahdollisuuksia ulkoharjoitteluun. Ulkopelissä pallon vangitseminen tuotti vaikeuksia, sisäpelin ollessa surkeaa. Se ettei ole päästy lyömään, on ymmärrettävää, mutta yrityshalun puutetta ei yleisö jaksanut käsittää. Johtuiko yrittelemättömyys Jussi Kiikerin poissaolosta — mies oli ottelun aikana Palapeli harjoituksissa — kaikesta huolimatta olisi kuvitellut ilmajokelaisten pyrkivän tosimielessä paikkaamaan heikon harjoittelumahdollisuutensa.

Kun Ilmajoki laiskotteli ja ontui sisäpelissään, kehitteli Kerava yhtämittaa tilanteita ja teki kuusi juoksua kolmella ratkaisulyönnillä. Matti Oksanen löi vastustamattoman lyönnin läpi kakkosen, jolla Kokkonen ja Hietanen toivat juoksut sekä lyöjän kiertäessä kesän ensimmäisen kunniajuoksun. Hietanen yllätti Ilmajoen takakentän koholyönnillä, joka pomppasi yli takamiesten ja Uusitalo ja Jokinen lisäsivät Keravan johtoa 5—0. Vaihtomiehenä mukana ollut Eero Lehti nosti Hietasen tapaisen koholyönnin ja Jokinen kiersi ketterästi kulmakepin ja Kerava johti 6—0. Viimeisessä vuorossa onnistui Ilmajoen saada kaksi juoksua, Yli-Toralan ja Lundin lyönneillä.

Kerava osasi pelata oikeaotteisesti eilisen pelin ja voitti. Matti Kokkonen, Tauno Peltonen ja joukkueen uusi mies Esko Uusitalo varmimmat. Ilmajoen ulkopeli kulki aika ajoin tyydyttävästi, mutta turhia läpilaskuja sattui tukuttain. Olli ja Koivu ulkona varmimmat, Yli-Torala ja Koivu sisällä.

Juoksulista:

Kerava 0-0-3-2-1-0 = 6
Ilmajoki 0-0-0-0-0-2 = 2

Lyöjät: Kerava Oksanen 3, Hietanen 2 ja Lehti 1. Ilmajoki Yli-Torala ja Lund 1.

Puna-Mustat Mailakilpailujen varma ja voitokas pp-joukkue

Puna-Mustat osoittautui Mailakilpailujen varmimmaksi joukkueeksi ja otti ensimmäisenä kiinnityksen nyt kilpailtavaan Mailaan, joka on järjestyksessä neljäs. Puna-Mustien erittäin vaihteleva lyöntipeli sekä liikkuva ulkokenttä toi voiton kahdessa eilisessä ottelussa. Tämän keväisten Mailakilpailujen yllätyksenä on kuitenkin pidettävä Keravan Pallokerhon yritteliään joukkueen esitystä, josta tuloksena oli toinen sija, ennen niin nimekkäitä joukkueita, kuin mitä TMP ja Ilmajoki ovat. Työväen Mailapojat ei saanut eilenkään peliään luistamaan toivotulla tavalla. Ilmajoen esitys parani huomattavasti Jussi Kiikerin tultua mukaan jolloin aamun ottelussa nähtiin jo hyviäkin suorituksia, mutta iltapäivällä loppui jälleen yrittämisen halua.

Kaunis, lämmin kevätsää oli saanut pesäpalloystävät runsain joukoin liikkeelle, sillä lähes 1500 katselijaa näki 32:t Mailakilpailut. Piirin pesäpallojaoston työlle mailakilpailujen taloudellinen onnistuminen oli erittäin tärkeätä runsaan koulutustoiminnan kehittämisen vuoksi.

Puna-Mustien otteissa oli kaikki ottelut huomioiden oikeata taisteluvireyttä, vaikka tiukka aamun kamppailu jättikin paljon toivomisen varaa Keravaa vastaan oteltaessa. Joukkueen jokainen mies on saanut lyöntipeliinsä varmuutta, jonka turvin on hyvä rakentaa sisäpeliä. Yllätyksellisen hyvää peliä esittivät jokaisessa ottelussa Mauri Juvonen ja Leevi Kujala. Molemmat ovat astuneet runsain mitoin lyöntipelissä eteenpäin. Erikoisesti jäi mieliin Juvosen loistavat sukellukset, joilla hän selvitteli itsensä pesille sekä Kujalan nopeat heitot. Uuri Ståhlhammar esitti hyvää ja huonoa. Muutamat huolimattomuudet tuli korvatuksi vaarallisten nurkkalyöntien poimimisella sekä voimalyönneillä. Nikanderin ulkopeli on luotettavaa, mutta sisäpeli ei läheskään entisen kaltaista. Lammi ja Viherkenttä lyöntipelissään varmoja.

Keravan Pallokerho yllätti mielyttävästi, pitäen katsomoa jännityksessä jatkuvasti. Vaikka hyvien suoritusten joukkoon mahtuikin muutama varsin käsittämätön sisäpelivirhe, hyvä yritys ja peräänantamattomuus korvasi heikot kohdat. Anssi Jokinen on joukkueen kantavin voima ja hänen henkilökohtainen innostuksensa valaa joukkueen samanlaiseen vauhtiin. Matti Kokkonen on vaarallinen mies niin lyöjänä, kuin lukkarinakin. Erityisen terhakkaat näpäysten perään menot lisäävät hänen vaarallisuuttaan. Tauno Peltonen näyttää varsin hyvää esimerkkiä nuoremmilleen. Kun Kerava saa vakituisen kokoonpanonsa kentälle, joutuu moni joukkue ymmälle nousijan hyvästä peliotteesta.

Työväen Mailapoikien asiat ovat sekaisin, ainakin mailakilpailuissa nähdyn esityksen perusteella. Kun saadaan muutamaan otteeseen peli luistamaan, ei sitä kyetä jatkossa säilyttämään hyökkäävänä. Nuoret vaihtomiehet eivät vielä osaa kaikkia hienouksia ja vanhemmilta loppuu usko nuorempien tehtyä virheitä. Taisto Kekkonen edelleen luotettavampia TMP:n pelaajia. Tauno Hintikainen ja Jorma Kyntölä ulkopelin lukot, Kekkonen ja Katainen sisäpelissä varmimmat.

Aivan kuin viime vuonna, esitti Ilmajoki varsin saamatonta peliä. Aamun ottelussa Puna-Mustia vastaan, havaittiin parantumisen merkkejä lauantain otteluun nähden, mutta paljon on vielä toivomisen varaa. Viime vuonna Ilmajoki kävi Hesperiassa viikoa ennen mestaruussarjan alkua ja joutui palaamaan Ilmajoelle pahoin runneltuna. Eilisen esityksen perusteella täytyy tapahtua melkoinen pelin parantuminen, mikäli joukkue aikoo selviytyä ensi sunnuntaina Kouvolasta. Jussi oli tietenkin joukkueen tuki ja turva, vaikka hänenkään kohdalla ei lyöntipeli luistanut. Pertti Silen jaksoi raataa toistenkin laiskottelijoiden edestä. Joukkueen runsaista pelaajavaihdoksista jäi parhaiten mieliin, nuori Tapani Oksanen. Siinä pojassa on jo mahdollisuuksia, vaikka ensi sunnuntain avausotteluun täyttämään mailakilpailuissa epäonnistuneiden pelaajien paikkoja.

Mainittakoon tässä vielä se, että TMP voitti viime vuonna Mailan ja vei sen kaappiinsa, joten nyt kamppailtiin uudesta Mailasta. Otteluissa pelattiin vain kuusi vuoroparia. Menestys Mailakilpailussa ei välttämätti tuo menestystä mestaruussarjassa, vaan antaa ehkä suuntaa.

Kerava—TMP 5—0.

Lyöjät: Kerava Juusilainen 3, Lehti ja Uusitalo 1.

Puna-Mustat—Ilmajoki 8—4

Lyöjät: PuMu Ståhlhammar ja Viherkenttä 2, Juvonen, H. Kujala, L. Kujala 1. IK: Oksanen 2 ja Kiikeri ja Salminen.

Puna-Mustat—Kerava 4—2.

Lyöjät: PuMu: Heikki ja Leevi Kujala, Ståhlhammar ja Unto Lammi 1. Kerava: Peltonen ja Kokkonen 1.

TMP—Ilmajoki 10—2.

Lyöjät: TMP: Katainen 4, Mutikainen ja Kekkonen 2, Vilen ja Onnela 1. Ilmajoki: Kivistö ja Yli-Torala 1.

Mailakilpailujen parhaana palkittiin Uuri Ståhlhammar, PuMun parhaana sisäpelaajana Mauri Juvonen, ulkopelaajana Leevi Kujala, Keravan palkitut: Kokkonen ja Jokinen, TMP:n Kyntölä ja IK:n Koivu. — KR.

PuMu – TMP	13 – 6
Kerava – Ilmajoki	6 – 2
Kerava – TMP	5 – 0
PuMu – Ilmajoki	8 – 4
PuMu – Kerava	4 – 2
TMP – Ilmajoki	10 – 2

PuMu	3	3	0	0	25 – 12	6
Kerava	3	2	0	1	13 – 6	4
TMP	3	1	0	2	16 – 20	2
Ilmajoki	3	0	0	3	8 – 24	0

Kerava hakkasi Lahden 8 – 1

Kymmenen vuoden tauon jälkeen nähtiin sunnuntaina taas Keravalla mestaruussarjan pesäpalloilua kun Pallokerho sekä Lahden Mailaveikot ratkaisivat kenelle avauspisteet kuuluivat. Keskuskentällä suoritetun pelin jälkeen komeilivat olemattoman kokoisella ja näköisellä tulostaululla Keravan voittonumerot 8 – 1. Keravalla oli lyöjiä 81 ja Lahdella 57. Ottelu kesti 2 tuntia ja 10 minuuttia ja yleisöä oli seuraamassa n. 1.200 henkilöä.

Voimakas tuuli että auringonpaiste olivat kuivattaneet kentän aika siedettävään kuntoon, mutta maapallot eivät vierineet pitkällekään ja juoksijain piikkarit lipesivät savisella nurmikentällä. Lahti aloitti ottelun sisällä, mutta kakkosta pidemmälle ei kukaan päässyt. Yhtään enenpää ei KPK saanut aikaan.

Toisessa Kerava sai vaihdot helposti onnistumaan ja ensimmäinen juoksu syntyi Huttusen toimittaessa kauniilla kakkosrajalyönnillä Jussilaisen kolmoselle ja heti perään vetäisi Jokisen Anssi kolmospesän tietämiltä läpi ja Jussilainen pinkoi historiallisen juoksun. Kolmannessa Jokinen esiintyi ajolähdön purkajana, kopautti jälleen kolmospuolelle kovan maapallon, joka pomppasi LMV:n Vainion hyppysistä ja Matti Kokkonen pyyhälsi toisen juoksun.

Viidennessä peli ratkesi. Hietasen Tauno kotiutti Matti Huttusen, Matti Oksanen Taisto Ravantin, Esko Uusitalo Matti Kokkosen ja Huttunen tuli väärillä alas. Kerava johti jo 6 – 0. Kuudennessa Lahti rikkoi kuparisen kun Esko Halonen iski Markku Vainion turvaan. Kahdeksannessa Jokinen löi Hietasen kotiin ja Huttunen tuli taas väärillä kotipiiriin. Juoksuja ei enempää tehty, joten Keravalle jäivät pisteet tuloksella 8 – 1.

Kerava: 0-1-1-0-4-0-0-2-0 = 8
Lahti: 0-0-0-0-0-0-1-0-0 = 1

Lyöjät:
Jokinen 3 Halonen
Oksanen 1
Uusitalo 1
Hietanen 1
vapaataipaleella 2

Lahtelaisten esitykset olivat selvästi KPK:n tasoa heikommat. Lukkarina Mikko Kajander möhli aika raskaasti ja lahjoitti pari juoksuakin. Lautasen toiselle puolelle siirryttyään hän sen sijaan käytteli mailaa kätevästi ja erottui näppäränä vaihtolyöjänä ja palkittiin parhaana sisäpelaajana. Ulkopelistä palkittiin Esko Halonen sekä etenijänä pokkasi Markku Vainio.

Keravalaisten parhaina palkittiin sisäpelistä Anssi Jokinen ja ulkopelistä Matti Huttunen sekä etenijänä Matti Kokkonen.

Kouvola – Ilmajoki 6 – 4

Pesäpallokausi alkoi Kouvolan kohdalta onnekkaasti, sillä kahden sarjapisteen lisäksi KPL pystyi tarjoamaan tuhatpäiselle yleisölle mielenkiintoisen ja jännittävän pelin, jossa voitto oli loppuun saakka veitsen terällä. Voittonumerot 6 – 4 olivat pelin jakautumiseen nähden liian pienet, sillä KPL:llä oli selvä yliote sisäpelissä ja lisaksi muutamia erittäin kiperiä kotiinjuoksutilanteita, joista pienellä onnenpoikasella olsi saattanut revetä runsaasti juoksuja. Ilmajoen Kisailijain riuskaa joukkuetta ei ollut entiseksi tuntea, siksi kesyä ja voimatonta heidän pelinsä oli. Kouvolalla oli lyöjiä 60 ja Ilmajoella 73. Ottelu kesti 2 tuntia 13 minuuttia ja yleisöä oli sitä katsomassa 1.030 henkeä. Olosuhteet olivat muuten hyvät, mutta kenttä oli pehmeä. Mainittakoon, että Ilmajoelta puuttui Mikko Kivistö ja sen vakiolukkari Pertti Silén, jota vanha konkari Paavo "Pinski" Mähtylä tuurasi.

KPL aloitti sisällä vauhdikkaasti ja teki heti ajon. Purkamisessa ei kuitenkaan onnistuttu. Tasoittavalla Ilmajoen Kivimäki vetäisi keskeltä läpi ja Kiikeri tuli kotiin. Toisessa Kouvolan Jaakkola pamautti keskeltä läpi ja Kauppinen ehti sisään. Tasoittavalla Kiikeri iski Kivimäen turvaan, peli 1 – 2. Kolmannessa Juutilainen sivalsi takarajan tuntumaan, pallo osui Kivimäen räpylään ja vieri taakse. Taulasalo juoksi pelin tasan 2 – 2. Kauppinen kärähti aivan kotipiirin rajalla ja kunnaria yrittänyt Juutilainen paloi myös kolmostaipaleella. Neljännessä Eteläpää löi kakkospuolelta läpi ja Sutinen toi 3 – 2. Kiikeri heitti ottelun uljaimman heiton, joka poltti syöksyvän Jaakkolan aivan kotipesän tuntumassa. Seitsemännessä Ilmajoki meni johtoon. Yli-Torala löi, Juutilaisen palautus ja Sutisen kiinniotto epäonnistuivat ja Koivu ehti kotiin. Jatkossa Sutinen vielä tempaisi ykkösestä yli ja Kiikeri livisti alas. Taululla 3 – 4. KPL vastasi seuraavassa vuorossa. Sutinen löi Kauppisen kotiin 4 – 4. Hetkeä myöhemmin Olli palautti huonosti Mäntylälle ja Raussi toi johtojuoksun 5 – 4. Hannu Kiuru vetäisi vielä Sutisen kotiin 6 – 4. Viimeisessä sai Ilmajoki jatkuvan ajon aikaan, mutta aina juoksija paloi täpärästi. Niin jäivät kaksi sarjapistettä Kouvolaan.

KPL: 0-1-1-1-0-0-0-3-0 = 6
IK: 1-1-0-0-0-0-0-2-0-0 = 4

Kouvolan parhaina palkittiin yleispelistä Ahti Eteläpää, sisäpelistä Oiva Sutinen sekä ulkopelistä Ossi Nuuttila. Ilmajoen parhaina palkittiin yleis- ja sisäpelistä Jussi Kiikeri sekä ulkopelistä Pentti Yli-Torala.

KPL:llä 'henki päällä'

KPL oli mainiosti latautunut tähän kamppailuun. Nuori Ilkka Kauppinen kunnostautui hyvänä etenijänä ja häntä ajelivat Jorma Juutilainen sekä Timo Raussi hyvin eteenpäin. Paavo Jaakkola, Ahti Eteläpää, Ossi Nuuttila ja Oiva Sutinen muodostivat lujan lyöntiryhmän, joka pitikin Ilmajoen ulkokentän varpaillaan.

Ulkopelissä Nuuttila suoritti kakkospesällä erään parhaimmista peleistään. Hän vartioi tätä arkaa kulmaa suurella varmuudella. Kauppinen kolmosella oli myöskin varma, mutta molemmat polttajat Kiuru ja Juutilainen pelasivat kovin hermostuneesti. Ratkaisevissa tilanteissa heiltä usein lähtee heitto huonolla osoitteella ikävin seuraukssin. Paavo Jaakkola kunnostautui jälleen lujilla heitoillaan sekä takamiehet Raussi ja Eteläpää pelasivat varmasti. "Sutki" Sutisella riitti juonikkuutta lukkarin tontille, mutta korkeita syöttöjä hän ei vielä hallitse. Pekka Taulasalo pelasi ykkösellä totuttuun tapaansa.

Kiikeri omaa luokkaansa

Ilmajoki oli yllättävän epätasainen Jussi Kiikeri oli omaa luokkaansa sisäpelissä ja hänen vastuulleen sälytettiin kaikki mahdolliset etenemisratkaisut. Ilmajokisten tappion suurimmat syntipukit olivat Lintala, Olli ja Mäntylä, joiden lyöntipeli oli alle arvostelun. Nuori Oksanen aristeli sisäpelissä ja pilasi sillä tilanteita. Lukkari Mäntylä antoi liian helppoja syöttöjä ja rauhallisella vauhdillaan antoi Kouvolan pojille tilaisuuden keskittyä lyönteihinsä.

Alpo Viinikainen iski Kirille 3–0 johdon—PuMu kuittasi jatkossa 5–3

Puna-Mustien vastustajaksi oli Hesperiaan saapunut Jyväskylän Kirin yhdeksikkö. Noin kahteentuhanteen nouseva yleisömäärä, maksaneita 1499, sai nähdä keskinkertaisen ottelun, jossa kummankin pelaajien hermoilemisesta johtuen sisäpeli kärsi runsaista virheistä ja heikosta lyöntipelistä. Puna-Mustilla oli lyöjiä 57 ja Kirillä 50. Ottelu kesti 2 tuntia 21 min. Silmään pisti lyöjien vähyys ja harvinaisen lyhyt peliaika. Ulkoiset olosuhteet olivat mainiot.

Ottelu alkoi vauhdilla, jossa Puna-Mustien ulkokenttä ratkoi Kirin kärjen heti kahdella kuolleella ja jo neljäs mies toi kolmannen ristin taululle. Puna-Mustat aloitti hermoilemalla, eikä viikko aikaisemmin Mailakilpailuissa nähtyä lyöntipeliä esiintynyt lainkaan. Kuusi miestä ehti käymään PuMulta lyömässä kun seurasi vuoronvaihto. Kiri onnistui toisessa vuorossa saamaan ajon aikaan, josta kuitenkin kärkimies tuhottiin kotipesän kynnyksellä.

Puna-Mustien kentän parhaillaan järjestäytyessä uusiin asemiin, erehtyi Heikki Kujala antamaan Alpo Viinikaiselle syötön, jota tämä käytti erittäin onnistuneesti hyväkseen. Sopiva rako kolmospuolella, jolloin kenelläkään puna-mustalaisella ei ollut mahdollisuutta torjua lyöntia ja Hautamaa ja Parviainen kiersivät kentän sekä Viinikainen kunniajuoksun. Juoksut vaikuttivat heti pelitapahtumiin. Kirin sisäpeli vapautui erittäin tiiviiseen toimintaan.

Peli kuitenkin tasaantui yllättävän rauhalliseksi, eikä Kiri saanut useista hyvistä yrityksistä huolimatta juoksuja syntymään. Ikään kuin lohdutuksena sai Puna-Mustat toisessa vuorossa Heikki Kujalan kolmosrajan lyönnillä juoksun Leevi Kujalan juoksemana. Kuudenteen vuoroon saakka kesti Kirin hienoinen painostus ja näytti jo siltä kuin Kirin nuorekas joukkue veisi molemmat pinnat Jyväskylään. Mauri Juvonen oli kuitenkin toista mieltä. Hän löi löysän takakierteisen pallon kolmospesän taakse, joka kiersi pitkälle kentän sivuun. Kirin takakenttä aikaili kiinniotossa, jolloin Juvonen kiersi suoraan kakkoselle. Huolimaton heitto kohti kakkospesää — ja pallo kieri katsomon taakse. Tätä Juvonen käytti röyhkeästi hyödykseen. Mies kiersi kolmoselle ja sai aikaan kunnarin.

Tästä vapautui hetkellisesti PuMun sisäpeli. Uuri Ståhlhammar auttoi kuudennessa vuorossa Pauloffin kolmoselle ja seuraavalla lyönnillä käänsi kakkospesän takaa ulos. Pauloff tasoitti 3—3 ja lyöjä teki syöksymällä kunniajuoksun. Vuoron jatkossa PuMu sai Lammin kolmoselle ja jälleen Ståhlhammar onnistui lisäämään PuMun juoksulistaa. Hidastettu kohti polttolinjaa ja Lammi ehti kotipesään. Molempien joukkueiden yritykset jäivät heikoiksi, juoksulistan osoittaessa ottelun tuloksen 5—3.

Puna-Mustien esitys jäi huomattavasti varjoon edellisen sunnuntain esityksestä. Joukkuetta vaivasi sisäpelissä lähes koko ajan jännitteisyys. Uhkapeliä pelattiin lähes entiseen tyyliin, joskin siinäkin havaitsi hermostuneisuutta. Uuri Ståhlhammar aloitti vaisusti, mutta paransi otteensa erittäin tyydyttäväksi. Hän joutui poimimaan monta erittäin vaarallista lyöntiä. Sisäpelissä hänen ratkaisulyöntinsä olivat mallikkaita. Polttolinja ei onnistunut eilen täydellisesti. Sen liikkuvaisuudessa oli paljon toivomisen varaa. Antero Viherkenttä onnistui ensimmäisessä m-sarjan ottelussa uudessa seurassaan. Hänen varma sisäpelinsä rajalyönteineen toi monta hyvää vaihtotilannetta. Mauri Juvosen pelissä oli jälleen raisua yritystä, joka tosin pelin alkuvaiheissa oli liiankin herkkää. Nisse Nikanderin sisäpelissä nähtiin jälleen hyviä vaihtolyöntejä. Heikki Kujala tapansa mukaan tehokas lukkari sekä vaarallinen sisäpelissä. Unto Lammi on saanut lisävoimaa heittoihinsa, jota vastoin Yrjö Paulofin peli ontui pahasti.

Kirin joukkue sai pelinsä toisesta vuorosta lähtien rullaamaan, mutta yhtä yllättävästi se myös sammui. Joukkue on nuori ja nopea. Kaikki merkit viittaavat Kirillä olevan suuret mahdollisuudet päästä nuorten pelaajien innolla pitkälle. Reijo Salo teki liian paljon vapaataipaleita liian hätäisillä syötöillään. Martti Kylmälahti on erittäin hyvä vahvistus Kirin joukkueelle. Paras osa joukkueesta löytyi polttolinjasta, jossa erikoisesti Timo Hakanen ja Erkki Rautiainen onnistuivat hyvin. Risto Parviainen aloitti hyvin, mutta harjoittelemattomuus vei loppua kohden pelin haparoivaksi. Takana Korhonen tehokkaampi Viinikaista, jota vaivaa heikko heittokäsi. Sisäpelissä Kirillä esiintyi Viinikaisen ohella parhaimpina Kylmälahti, Korhonen ja Rautiainen.

Parhaina palkittiin PuMusta yleispelistä Uuri Ståhlhammar, sisäpelissä Viherkenttä, ulkopelistä Heikki Kujala sekä Kiristä yleispelistä Erkki Rautiainen, ulkopelistä Timo Hakanen ja sisäpelistä Viinikainen. — KR.

PuMu:	0-1-0-0-0-4-0-0-0 = 5
Kiri:	0-3-0-0-0-0-0-0-0 = 3

Imatra – Puurtila tasan 5 – 5

Kutkuttavan jännittäviä tilanteita tarjottiin nähtäväksi mestaruussarjan avausottelussa Imatralla sunnuntaina. Imatran Pallo-Veikot oli saanut Puurtilan Kisa-Pojat vieraakseen ja kun yhdeksän vuoroparia oli käyty läpi on tulostaululla loppunumerot 5 – 5. Imatralla oli lyöjiä 60 ja Puurtilalla 81. Ottelu kesti 2 tuntia 16 min. ja sitä oli seuraamassa noin 2500 katsojaa, joista maksaneita oli 1900. Olosuhteet olivat heikot, sillä Maneesi oli useiden sadepäivien johdosta mennyt upottavan pehmeäksi ja lätäkköiseksi. Kentän poikki kävi voimakas tuuli, mutta aurinko sentään paistoi onnelsi jonkin verran pilvenraoista.

Imatra aloitti sisällä tuloksetta. Puurtila vuorollaan sai kärkimiehensä Eero Niemisen kolmoselle, josta hän Imatran lukkarin Matti Pippolan kahdella väärällä tuli kotiin. Toisessa Puurtilan Nieminen löi Jussi Immosen alas, 0 - 2. Viidennessä PKP lisäsi johtoaan. Raimo Raak kotiutti Heikki Linnakylän, 0 - 3. Kuudennessa sai IPV vasta pään auki. Pippola iski ykkösrajasta läpi ja Karstemäki tuli sisään sekä lyöjä kiersi kunnarin. Perään Tyyskä löi Kaijasen turvaan Niemisen pudottaessa pallon, 3 - 3. Kahdeksannessa otti PKP taas johdon. Immonen veti Niemisen kotipiiriin. Tämän jälkeen Ropponen löi ykköspesästä läpi ja Kilpeläinen muutti numerot 3 - 5. Viimeisessä IPV kavensi ensin Lake Oinosen toimitettua Jouko Kaijasen kotiturvaan ja Reijo Karstemäki tasoitti lyömällä hidastetulla välilyönnillä Lake Oinosen alas, 5 - 5. Puurtilan hyvistä yrityksistä huolimatta eivät numerot sitten enää muuttuneet.

IPV:	0-0-0-0-0-3-0-0-2 = 5
PKP:	1-1-0-0-1-0-0-2-0 = 5

Imatran parhaina palkittiin sisällä Lauri Tyyskä ja ulkona Terho Niiranen sekä Puurtilan vastaavat Eero Nieminen ja Eino Ropponen sekä kentän parhaana palkittiin Puurtilan Eero Nieminen.

Tasollisesti peli kärsi huomattavasti olosuhteista ja niinpä se ei arvoasteikossa kohoa kuin korkeintaan tyydyttävään luokkaan. Suurelle yleisöjoukolle sen sijaan ratkaisevat pelitapahtumat olivat jännittävyydellään mieleen. PKP esitti verrattain valmista työskentelyä, jota kylläkin heikensivät muutamat pudotukset sekä pienoinen hermoilu. IPV aloitti heikosti, mutta loppua kohden ote parani. Imatran uusi lukkari Pippola aloitti mahdollisimman huonosti antamalla väärillä juoksun eka vuorossa. Hän paikkasi sen lyömällä kunnarin ja tavallisen.

Vimpelin Veto vasemmalla ja Haminan Palloilijat oikealla kiilassa ennen ottelun alkua. Veto lyöntijärjestyksessä: Mikko Peltola, Paavo Mäkelä, Viljo Niemi (edessä), Markus Lakaniemi, Veikko Latvala, Jaakko Nygård, Rauno Latvala, Pekka Heikkilä ja Kalervo Havinen. HP lyöntijärjestyksessä: Jorma Alanko, Reino Raesmaa, Niilo Janhunen, Aarre Huovila (edessä), Kari Nopanen, Antero Niemelä, Juhani Leislahti, Kari Lindberg ja Paavo Salonen.

Maansuru Vimpelissä yritteliään Haminan riistettyä avauspisteet

Täällä on enemmän surua kuin voi sanoin kertoa pesäpalloilun mestaruussarjan avausottelun jälkeen. Vedon joukkueen kolmen pelaajan menetyksen katsottiin vain uusien nuorten pelaajien mukaan tulon ansiosta tehostuneen ja joukkueen iskukyvyn kuviteltiin olevan entisen, ehkä tehokkaammankin. Kun nuorien suorituskyky ottelussa piti täysin tyydyttävästi, niin vanhempien pelaajien osalle tuli runsaasti epäonnistuneita suorituksia. Kaikkien ennakkolaskelmien vastaisesti Hamina vei voiton juoksuin 4 – 2, jota voittoa ei Vimpelissä ei unohdeta aivan pian. Vimpelillä kävi miehiä mailan varressa 84 sekä Haminalla niitä oli 67. Ottelu kesti 2 tuntia ja hyvissä olosuhteissa sitä seurasi 928 maksanutta.

Hamina voitti hutunkeiton ja Veto aloitti sisällä. Havinen oli viimeinen lyöjä ja viimeisellään hän löi maalyönnin 3-polttaja Niemelälle, jonka palautus meni syöttäjän yli ja Niemi pinkoi 1 – 0. Vasta 6. vuorossa tilanne muuttui. HP:n Raesmaa löi Leislahden kotiin ja Huovila Lindbergin, taululla 1 – 2. Seuraavassa HP lisäsi tiliään kahdella. Janhunen toimitti Salosen ja Leislahti Raesmaan alas. 1 – 4. 8. vuorossa Veikko Latvala sivalsi Peltolan kotiin, mutta muuta ei saatu aikaan. Näin HP oli voittanut ottelun vähän yllättäen 2 – 4.

Täten Vimpeli jatkoi heikkojen avausottelujensa sarjaa. Vanhat pelasivat suurin piirtein entiseen tyyliinsä. Jaakko Nygårdin kipeä olkavarsi heikensi hänen peliään. Mikko Peltolasta Vimpeli voi saada vielä tulevaisuudessa paljon iloa.

Parhaina ulkopelaajina palkittiin Haminan 2-polttaja Raesmaa sekä Vedon 2-pesä Rauno Latvala ja sisäpelaajina Haminan Niilo Janhunen sekä Vedon Veikko Latvala.

Vedolla ei tänään onnistunut mikään. Tultiinko kentälle liiaksi voitonvarmoina, kaikesta näkyi, että Vedon otteet olivat väkinäiset. Molemmat Ilves-joukkueesta mukaan tulleet nuorukaiset Mikko Peltola ja Pekka Heikkilä pelasivat täysin tyydyttävästi. Latvalan veljesten panos joukkueen eteen oli jälleen ratkaiseva. Veikko etenkin sisäpelissä teki hyvää työtä, vaikkei onnistunutkaan saamaan kuin yhden juoksijan kotipesän turviin. Yllättävän väritöntä peliä esitti Markus Lakaniemi sekä Ville Niemi.

Haminan voitto ratkesi kuudennessa vuorossa, jolloin Vimpelin 1—0 johdon, jonka se oli saanut Antero Niemelän ylheiton ansiosta ensimmäisessä vuorossa, tasoitti Raesmaan lyönti Rauno Latvalalle, joka ei saanut palloon pitävää otetta. Samassa vuorossa Nygård pudotti pallon käsistään, jolloin Hamina siirtyi johtoon 2—1. Seitsemäs vuoro toi sitten lopullisen ratkaisun Vimpelin polttolinjan yhteispelin mennessä täydellisesti sekaisin. Nygård ja Mikko Peltola eivät saaneet toisiinsa kosketusta vaan Hamina sai kaksi juoksua.

ViVe: 1-0-0-0-0-0-0-1-0 = 2
HP: 0-0-0-0-0-2-2-0-0 = 4

Kymenlaaksossa on syytä iloita, sillä sen molemmat mestaruussarjalaiset olivat avausottelussa altavastaajan asemassa, mutta ottivat pisteet kotiin. Kouvola voitti mestari Ilmajoen kotonaan sekä Hamina hopea Vimpelin vieraissa.

Loimaa - HoNsU

L o i m a a, sunnuntaina (K)
Loimaan Palloilijoilla ei näy onni olevan suosiollinen kotiotteluissaan. Tänään mestaruussarjan avauksessa Hongikkoa vastaan Loimaa johti ottelua aina seitsemänteen vuoroon saakka, jolloin Hongikko onnen suosimana tasoitti ja seuraavassa vuorossa jätti loimaalaiset suremaan häviötään, jota osoittavat numerot 6—3 Hongikon hyväksi. Kauniissa aurinkoisessa säässä pelattua ottelua oli katsomassa yli 700 maksanutta katselijaa.

Loimaalla oli lyöjiä 66 ja Hongikolla 86. Ottelu kesti 2 tuntia ja 5 minuuttia. Loimaa aloitti sisällä. Heti ensimmäisessä vuorossa tekaistiin juoksuja. Loimaan Aarre Jokinen kotiutti Seppo Laineen sekä Pekka Kytö Antti Nurmisen. Tasoittavalla HoNsU:n Pentti Puttonen käveli väärillä kotipesään ja jatkossa Kari Rautiainen iski Puttosen sisään. Tilanne oli 2 – 2 Neljännessä Loimaan Kytö tempaisi kunnarin, 3 – 2. Seitsemännessä Rautiainen sivalsi ja Ismo Maanola tasoitti 3 – 3. Kahdeksannessa Rautiainen veti Paavo Hietasen kotia, Maanola Martti Yli-Jaskarin ja Kalevi Iivarinen Maanolan. Peli 3 – 6. Kun viimeinen vuoropari oli juoksuton jäivät nämä ottelun loppuluvuiksi.

Seitsemäs vuoro muodostui Loimaan polttolinjalle varsin kohtalokkaaksi, Hongikon tasoittaessa ja mennessä seuraavassa vuorossa Loimaan polttolinjan suosiollisella vaikutuksella johtoon ja voittaen ottelun. Vilevaara ja Koivula muodostuivat Loimaan tappion auttajaksi, sillä molemmat epäonnistuivat pahasti kiinniotoissaan. Ratkaisu syntyi Kari Rautiaisen ollessa vuoron viimeisenä lyöjänä viimeisellä lyönnillä, joka putosi kakkospesän taakse varsin helponlaisena ja Hietanen toi voittojuoksun, jota sitten edellä mainitulla tavalla Hongikko kasvatti.

Loimaalta loppui usko viidennen vuoron jälkeen. Siihen saakka saatiin peli käymään melko tyydyttävästi, mutta sitten tuli romahdus ja kaksi kallista pistettä vietiin. Seppo Laine oli eräs harvoista, jonka peliote säilyi tehokkaana koko ottelun ajan. Antti Nurminen ja Laine muodostivatkin Loimaan vahvimman osan takakentällä pelatessaan. Molemmat omaavat erittäin tehokkaan heittokäden. Pekka Kytö ei ole päässyt kunnolla harjoittelemaan RUK:ssa ja lukkarointi muodostui epäröiväksi.

Ismo Maanola oli joukkueensa tuki ja turva ulkopelissä. Hän teki töitä laajalla säteellä kauhoen polttolinjalla hyvin pallot. Eikka Kaakkolahdella oli myöskin suuri päivä. Hän piteli loimaalaisia sisäpelissä kuin pikkupoikia ja tämä tapahtui Loimaan omin asein. Kaakkolahti tiesi vastustajan merkin ja teki pahaa hallaa lukkaroidessaan taktillisia vääriä ennenkuin loimaalaiset huomasivat tämän. Karpo Rautiainen ja Kaakkolahti muodostivat sisäpelissä vierailijoiden vahvimman lenkin.

Loimaa—Hongikko 3—6

LP:	2-0-0-1-0-0-0-0-0 = 3
HoNsU:	2-0-0-0-0-0-1-3-0 = 6

Parhaina palkittiin Hongikosta ulkopelistä Ismo Maanola ja sisäpelistä Kari Rautiainen. Loimaan paras yleispelaaja Antti Nurminen, ulkopelaaja Seppo Laine ja sisäpelaaja Pekka Kytö.

Viides vuoro ratkaisi Harjulla TMP:lle ansaittu avausvoitto 6-3

PeVe oli saanut vieraaksi mestaruussarjan avaukseen tänne Harjun kentälle viime vuoden pronssijoukkueen TMP:n, joka koetteli sarjatulokkaan voimia. Mestaruussarjaan uudelleen noussut PeVe ei voinut TMP:lle mitään, vaan helsinkiläiset veivät 6—3 voiton täysin ansaitusti ja kaksi kallista pistettä oli näin saatu kauden ensimmäisessä ottelussa.

Harjun kenttä oli vielä pehmeänlainen, mutta sää oli hyvä pilvipoutainen eikä tuulikaan haitannut. Yleisöä oli 1.011 maksanutta. Avaushelton suoritti kaupunginvaltuuston puheenjohtaja E. Palander.

Joukkueet lyöntijärjestyksessä: Pesä-Veikot: Raimo Sinisalo, Pentti Leminen, Eero Parkkonen, Raimo Lahtinen, Martti Keskinen (5), Keijo Salo, Kaarlo Suutari, Olavi Dufva ja Pekka Hirvi. TMP: Raimo Vilen, Aarno Onnela, Jorma Kyntölä, Tauno Hintikainen, Pentti Katainen, Kauko Laakkonen, Raimo Lindholm, Taisto Kekkonen sekä Jorma Luukkonen. Pesä-Veikoilla oli lyöjiä 62 ja TMP:llä niitä oli 65.

TMP voitti hutunkeiton ja PeVe asettui lyömään. Mutta tulosta ei syntynyt. TMP:n Linholmin ehdittyä lyöntivuoroon vuoti Keijo Salo ja Onnela toi avausjuoksun. Toisessa PeVe:n Parkkonen iski Sinisalon kotiin, 1 – 1. Neljännessä löi Salo kolmospuolelle ja TMP:n kenttä vähän tunaroi. Nopea Keskinen viiletti kotiin aina ykköseltä asti ja Salo oli saada kunnarin. Tasoittavalla Lindholm löi Salolle, joka epäonnistui jälleen ja Kyntölä toi 2 – 2. Viidennessä TMP teki kaksi juoksua. Ensimmäisen Kyntölä harhaili kotiin sekä toisen sivalsi taas Lindholm ja Hintikainen pyyhälsi taululle 2 – 4. Seitsemännessä veti Suutari Keskisen kotipesään sekä tasoittavalla TMP:n Kyntölä antoi kyytiä Luukkoselle. Tilanne 3 – 5. Kahdeksannessa Onnela toimitti Kataisen sisään ja TMP johti 3 – 6. Viimeisessä oli PeVe:llä viisi sekä TMP:llä kuusi lyöjää, mutta tulosta ei tullut, joten TMP vei pisteet.

Pesä-Veikot—TMP 3—6

PeVe: 0-1-0-1-0-0-1-0-0 = 3
TMP: 1-0-1-0-2-0-1-1-0 = 6

Lyöjät:

Parkkonen 1	Lindholm 3
Salo 1	Onnela 1
Suutari 1	Kyntölä 1
	harhaheitto 1

TMP:n taustalinja pelasi hyvin ja varavahteja ei päässyt PeVen heikkolyöntinen joukkue yllättämään. Lyöntipelissä olivat TMP:n tukena Lindholm, Kyntölä ja Katainen. Ulkopelistä palkittiin Kyntölä ja sisäpelistä Lindholm.

PeVen ulkopeli ei tänään luistanut. Salo ei saanut kiinni maapalloja. 2-polttaja Lahtinen oli epävarma. Polttolinjan ja varavahtien väliin jäi alue, jota ei kyetty hallitsemaan ja tähän suunnatut lyönnit olivat vaarallisia. Parkkonen syöttäjänä ja Suutari siepparina olivat parhaat. Lyöntipeli oli voimatonta, joten TMP pääsi helpolla. Parhaan ulkopelaajan palkinnon sai Parkkonen ja sisäpelaajan Salo. Yritteliäimmän palkinnon sai ansaitusti Suutari. Tuomarina Jalonen Seinäjoelta ja syötönvalvojana S. Ristonmaa.

Ilmajoki iski PeVe:n pellolle

Ilmajoen Kisailijat väläytti ex-mestarin otteita eilen kotikentällään murjoen täysin tahtiinsa alistuneen Jyväskylän Pesä-Veikot 9—0. Tilanteisiin nähden voitto olisi saattanut olla suurempikin. Siksi paljon sillä oli kotiintuloyrityksiä. Selvintä kieltä IK:n ylivoimaisuudesta puhuu se, että PeVe:llä ei ollut yhtään kotiintuloyritystä ja vain kerran mies pääsi "elävänä" kolmoselle.

Kiikeri voitti hutunkeiton ja vieraat saivat aloittaa sisällä. Kuusi miestä kävi mailan varressa, mutta kukaan ei päässyt kakkoselle. Ilmajoki aloitti railakkaasti. Kärki lähti hyvin matkaan. Koivu järjesti ajon Kiikerille. Jussin hermot pitivät. Hän käänsi viimeisen voimalyöntinsä mainiosti ranteella. Pallo painui kolmospuolelta läpi ja niin olivat Lintala ja Olli tuotapikaa kotipesässä. Jatkossa puolestaan Lintala toimitti Kiikerin kotipesän turviin. Peli 3 – 0. Toisessa Ilmajoella oli sama tahti. Silén löi Yli-Toralan kotia, Olli Silénin sekä Salminen Lintalan. Peli 6 – 0. Kolmannessa Ilmajoen Koivu kotiutti Silénin sekä Kiikeri Lintalan 8 – 0. Kuudennessa Silén löi ottelun viimeisen juoksun kun Yli-Torala pinkaisi tulostaululle luvut 9 – 0.

Ilmajoella oli lyöjiä 72 sekä Pesä-Veikoilla 56. Ottelu kesti 1 tunti ja 53 min. Kaunis kevätsää toi ottelua seuraamaan 832 maksanutta.

Ilmajoen parhaina palkittiin Jussi Kiikeri, Pertti Silén ja Timo Olli sekä Pesä-Veikoista Eero Parkkonen, Martti Keskinen, Pekka Hirvi.

Myötäinen tuuli lisäsi Ilmajoen lyöntitehoa, joka heti ensi vuorosta lähtien alkoi murskaavana. Erikoisesti viimeistä kesäänsä Ilmajoen mukana pelaava Jussi Kiikeri näytti taitoaan, niin sisällä kuin ulkonakin. Pertti Silén oli toinen pelaaja, jonka otteet joukkueensa voittoon olivat ratkaisevia. Erikoisesti hänen kärkkymisensä teki pahaa jälkeä vastustajan aikaillessa hänen tuhoamisessaan.

Pesä-Veikkojen heikkouttena oli huonosti aloittanut polttolinja, josta oli poissa Keijo Salo. Kuudennesta lähtien otteet tiivistyivät.

Hongikko keksi Imatran merkit

Jyväskylän Harjulla kohtasivat Hongikkko sekä Imatran Pallo-Veikot. Vierailijat esittivät alussa näppärää peliä, mutta jo neljännestä vuoroparista alkaen joukkue oli aivan saamaton. Lyöntipeli meni sekaisin ja kolme kuollutta tuli kahdesti, jopa "puskasta". Tähän oli ansionsa Kaakkolahdella, joka jälleen onnistui lukkarina hyvin. Lisäksi HoNsU sai selville Imatran merkin ja tämä sinetöi sen kohtalon. Ottelu suoritettiin hyvissä olosuhteissa, vaikka ennen ja jälkeen ottelun ukkonen kovasti uhkasikin. Vain viimeinen sisävuoro pelattiin sateessa, mutta peli oli jo silloin ratkennut Hongikon hyväksi 9 – 3. Hongikolla oli lyöjiä 99 ja Imatralla vain 59. Ottelu kesti 2 tuntia sekä 25 min. ja yleisöä oli 1.256 maksanutta.

Hongikko voitti hutunkeiton ja ensi vuoro meni tunnustellessa. Toisessa Imatran Tyyskä viimeisenä lyöjänä kotiutti Karstemäen. Kolmannessa Lauri Oinonen sekä Tyyskä löivät kumpikin polttolinjan taakse ja Pentti Oinonen sekä Pippola juoksivat alas. Tasoittavalla Hongikon Risto Elomaa iski Hietasen kotia ja tilanne oli 1 - 3. Viidennessä Maanola veti ajotilanteesta Puttosen kotiin ja Yli-Jaskari puolestaan näpäyksen. Hietanen kerkisi sillä, joten peli oli tasan 3 - 3. Seuraavassa Yli-Jaskari näpäytti taas ja Puttonen pinkaisi 4 - 3. Seitsemännessä Hongikko jatkoi otettaan ja tulos oli kolme juoksua. Stendahl järjesti Elomaan turvaan, Iivarinen Hietasen ja Puttonen Yli-Jaskarin Peli 7 - 3. Kahdeksannessa auttoi Hietanen Yli-Jaskarin kotirinkiin ja Stendahl Maanolan. Taululla oli 9 - 3, jotka jäivät loppunumeroiksi kun viimeisessä vuoroparissa ei enää tehty lisää juoksuja.

Martti Yli-Jaskari

Hongikon Martti Yli-Jaskari palkittiin kentän parhaana, sisäpelistä Pentti Puttonen ja ulkopelistä Eino Kaakkolahti. Imatran palkitut olivat sisäpelistä Lake Oinonen ja ulkopelistä Matti Pippola.

Hongikko saa olla tyytyväinen lopputulokseen, sillä etenkin alussa oli IPV liukkaasti liikkuva joukkue. Hongikkoa alettiin jo pitää myytynä, mutta yhtä-äkkiä pojat heräsivät ja alkoivat vimmatun takaa ajon. Viidennessä saatiin tasoitus ja siitä lähtien eivät imatralaiset enää pystyneetkään tehokkaaseen vastarintaan. Hongikon ulkopelissä ei ollut moitteen sijaa, mutta sisäpelissä on toivomisen varaa. "Karpo" Rautiainen, joka Loimaalla löi hyvin, epäonnistui tällä kertaa ja sai aikaan vain yhden kunnon vaihtolyönnin muut olivat koppeja. Puttonen herätti huomiota napakoilla sivalluksillaan, jotka olivat myös hyvin sijoitettuja. Kaakkolahti yritti kovasti pomppuja, mutta paremmin niissä onnistui Maanola. Yli-Jaskari naputti tasaisen varmasti sekä etenkin vielä älykkäästikin.

Ilahduttavin huomio Hongikon otteita seuratessa oli juniorien, Elomaan ja Iivarisen onnistunut peli. Pojat olivat kehittyneet pitkin askelin parin- kolmen viikon aikana ja vaikka Oksala onkin kärkkymässä porukkaan on heitä kumpaakaan vaikea syrjäyttää.

Iivarinen on tarkka sipeppari ja Elomaa kolmospolttajan paikalla häärii kuin kokeneempi konkari. Myös sisällä pojat pelasivat maltilla. Hyvä suoritus molemmilta.

IPV:n polttolinjan heikoin lenkki oli ihme kyllä kuulu Lauri Oinonen, joka pudotteli palloja alinomaan. Takakenttää ei voi juoksujen syntymisestä syyttää, sillä haparoiva polttolinja väärillä sijoittumisillaan sekä epävarmoilla kiinniotoillaan edesauttoi suuresti Hongikon poikien lyöntipeliä.

Ei edes Milli-Villen lukkarointi auttanut

Sotkamo löi LMV:n helposti 9—4

Pesäpalloilun mestaruussarja avattiin Sotkamon kohdalta sunnuntaina, jolloin Jymy ja Lahden Mailaveikot juoksivat noin 1000-henkisen yleisön edessä kiilaan hyväkuntoisella Sotkamon keskuskentällä. Avausottelusta muodostui kotijoukkueelle lupauksia antava, sillä viime vuodesta huomattavasti varmistuneina jymyläiset pystyivät hankkimaan 9—4 voiton haparoivaa peliä esittäneestä LMV:sta. Pelissä ei nähty kovin paljon pesäpalloilun hienouksia, mutta muuten kamppailu oli tapahtumarikas. Jymyn voitto oli tilaisuuksiin nähden täysin oikeudenmukainen, sillä joukkue hallitsi lahtelaisyhdeksikköä niin sisällä kuin ulkonakin. Ottelun ulkonaiset puitteet olivat muuten erinomaiset, mutta viimeisten vuoroparien aikana vei vesisade osan pelivauhdista.

Sotkamo voitti hutunkeiton ja myös avasi juoksuhanat kolmannessa vuorossa. Matti Korhonen kotiutti Mustosen, Moilanen Keskitalon, Mustonen Väisäsen sekä Keskitalo Kerttulan. 4 – 0. Neljännessä veti Lahden Vainio Kankkosen turvaan. Tasoittavalla Väisänen iski Vuorisen kotiin ja Suutarinen käveli väärillä 6 – 1. Seitsemännessä Lahden Hauta-aho löi Kankkosen kotia ja tasoittavalla Martti J. Korhonen Keskitalon, Suutarinen Moilasen ja myöhemmin Martti J. Korhonen Mustosen. Tilanne 9 – 2. Viimeisessä LMV vielä innostui ja Hauta-aho survoi Kokon kotia ja Kirjonen Hauta-ahon. Loppunumeroiksi tulivat 9 – 4. Sotkamolla oli lyöjiä 85 ja Lahdella 56. Ottelu kesti 2 tuntia ja 24 minuuttia ja sitä oli seuraamassa 1.208 maksanutta.

JYMY (lyöntijärjestyksessä): Lauri Mustonen, Veikko Keskitalo, Juhani Suutarinen, Aulis Väisänen, Matti Korhonen, Pasi Vuorinen, Martti J. Korhonen, Seppo Kerttula ja Eero Moilanen.

Kotijoukkueen peli on huomattavasti varmistunut sitten viime vuodesta. Joukkue oli nyt yhtenäinen ja ihmeteltävän tasainen. Varsinkin ulkopelissä esittivät jymyläiset tiivistä työskentelyä. Lahtelaiset eivät hakemallakaan löytäneet heikkoa kohtaa vastustajansa ulkokentästä.

Seppo Kerttula kohosi jälleen joukkueensa avainpelaajaksi syöttölautasen äärellä. Hänen kiusallisen rauhallinen työskentelynsä piti lahtelaiset kesyinä mailan varressa ja etenemisyrityksissä. Kerttula sai tililleen mm. kolme "kärpästä" ykköspesälle.

Martti J. Korhonen ahersi myös tuloksia tuottavasti 1-pesällä, samoin Jussi Suutarinen ja Pasi Vuorinen hoitivat omia tonttejaan varmoin ottein. Jy-

myn takakenttä pääsi ottelussa helpolla, sillä suurin osa LMV:n lyönneistä pysähtyi viimeistään polttolinjalle.

Kotijoukkueen sisäpeli ei jättänyt nyt aivan yhtä valoisaa kuvaa kuin ulkopeli. Kaikkiaan yhdeksän pelaajaa juoksi turvallisesti kotipesään, mutta ainakin viisi juoksua syntyi enemmän lahtelaisten "tunaroinnin" takia kuin omien pelaajien ansiosta. Koko sisäpeli keskittyi jymyläisillä kolmen-neljän miehen varaan.

Jymyn parhaiksi katsoi pyttykerho vastaavasti Juhani Suutarisen, Seppo Kerttulan ja Martti J. Korhosen. — K o o.

LMV: Veikko Kankkonen, Esko Halonen, Veikko Kokko, Esa Hauta-aho, Markku Vainio, Leevi Nyman, Eino Kirjonen, Reijo Karivalo ja Ilkka Musto.

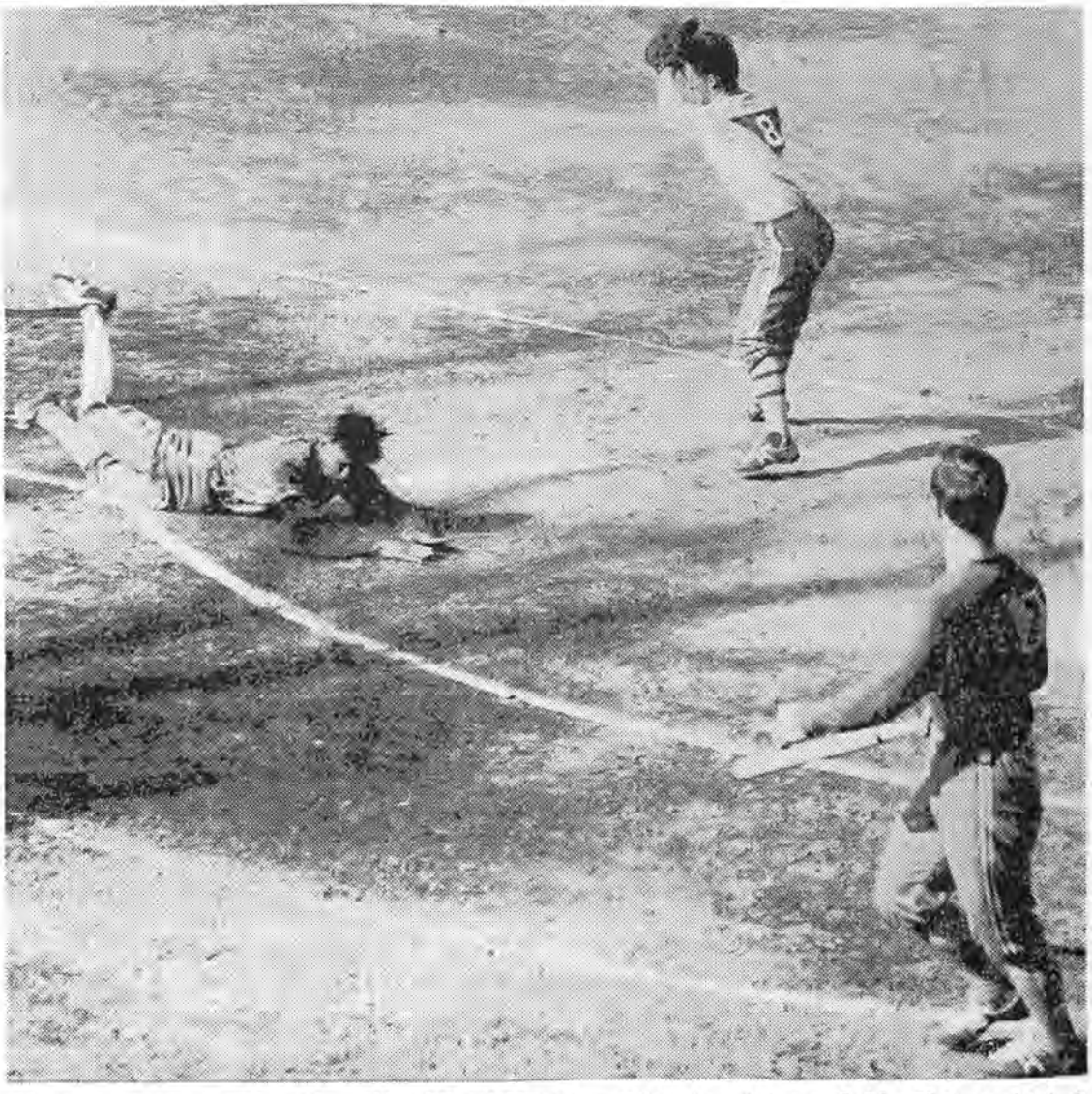
Lahti oli kentällä yllättävän kesy, ja ellei joukkueen peliesitys lähitulevaisuudessa täydellisesti muutu, on seuran kohtalona jättää syksyllä hyvästit pääsarjalle. Paria poikkeusta lukuunottamatta tuli pelaajien suorituksista esille harjoittelun puute. Yhdeksikössä oli mukana useita tunnettuja LHS:n mäkimiehiä, joista nimekkäimpinä Eino Kirjonen syöttäjänä ja Veikko Kankkonen 3-pesällä.

Joukkueen parhaiksi pyttykerho arvosti sisäpelissä Esko Halosen, ulkopelissä Leevi Nymanin ja joukkueen parhaan yleispelaajan palkinnon sai Esa Hauta-aho.

OTTELU VUOROPAREITTAIN

SoJy	0	0	4	2	0	0	3	0	0	= 9
LMV	0	0	0	1	0	0	1	0	2	= 4

Tilanne, josta eilen Hesperiassa kiisteltiin vielä ottelun jälkeenkin. Loimaan Pekka Kytö onnistui sijoittamaan pallon TMP:n koppari Jouko Siitosen eteen, joka epäonnistui kiinniotossaan. Loimaan Simo Koivula lähti kakkoselta ja kiersi suoraan kotipesään syöksyen. Siitonen palautti pallon Hintikaisen kautta TMP:n lukkari Kekkoselle, mutta niin kuin kuvamme kertoo: Kekkosen jalka on ilmassa ja Koivula jo pitkällä kotipesän sisällä. Syötönvalvojana toiminut Arto Salonen hyväksyi Loimaalle juoksun, pelituomari Ahti Järvinen sijoittautuneena ykköspesän kohdalle ei nähnyt edellä mainittua tilannetta, eikä tunnustanut Loimaan juoksun syntymistä, vaan tulostaululle ilmestyi risti.

TMP paukautti kuudennessa
Neljä juoksua peräperään

Työväen Mailapoikien otteet olivat eilisessä mestaruussarjan ottelussa Hesperiassa kovin rauhattomat. Joukkue oli täysin jäässä ottelun viisi ensimmäistä vuoroa ja vasta kuudennessa vuorossa haapaniemeläiset pääsivät ottelun "herraksi". Loimaan Palloilijat antautui ihmeellisen helponlaisesti ja hävisi ottelun 8—3. Kauniissa kesäisen aurinkoisessa säässä maksaneita katselijoita 1230. Pelituomarina Ahti Järvinen ei saanut pysyvää otetta tuomioihinsa. Arto Salonen syötönvalvojana lähes tyydyttävä.

TMP aloitti sisällä, mutta juoksuja saatiin odottaa neljänteen vuoroon asti, jolloin Loimaan Laine löi Koivulan kotirinkiin. Kuudennessa sai TMP vasta sisäpelinsä kulkemaan. Luukkonen löi Kataisen sisään, Kyntölä Laakkosen, Hintikainen Luukkosen ja Lindholm Kyntölän. Tilanne 4 – 1. Seitsemännessä Hintikainen iski Siitosen alas ja Loimaan Vilevaara Revon. Kahdeksannessa veti Lindholm Siitosen turvaan sekä Katainen Laakkosen. Viimeiseen mentiin tilanteessa 7 – 2. Kumpikin teki vielä juoksun. Hintikainen toi TMP:lle pinnan harhaheitolla ja Loimaan Koivula sivalsi Revon kotipuoleen. TMP oli voittanut 8 – 3. TMP:llä kävi miehiä mailan varressa 88 ja Loimaalla 69. Ottelu kesti 1 tunti ja 58 min.

Ottelun alkuvaiheet kulkivat varsin kehnon lyöntipelin merkeissä. Ulkopelissä molemmat joukkueet olivat tasaveroisia, lyöntien kohdalla onnistui Loimaa hieman paremmin kehitellen jatkuvasti sisääntuloyrityksiä. Ratkaisulyönteihin ei kuitenkaan saatu kunnon osoitetta, vaan lyönnit joko kohosivat kopeiksi tai menivät TMP:n hyvin pelanneeseen polttolinjaan. TMP:n heikoksi jäänyt lyöntipeli jätti ottelun alkuvaiheissa katselijoihin huonon kuvan TMP:n voiton mahdollisuuksista.

Ottelun ensimmäisen juoksun teki Loimaa TMP:n odotellessa korkean lyönnin putoamista takakentälle ja jolloin Loimaan Koivula karkasi kotipesään. TMP pääsi ottelun makuun vasta kuudennessa vuorossa, jolloin Loimaan ulkokenttä menetteli taktillisesti täysin väärin. TMP täytti takapesät ja piti Loimaan suosiollisella avustuksella ykkösen tyhjänä siihen hetkeen saakka, kunnes Luukkonen, Kyntölä, Hintikainen ja Lindholm avustivat neljä juoksijaa sisään. Peli oli sen jälkeen TMP:n hallinnassa täydellisesti ja juoksujen tulo jatkui tasaisena.

TMP:lle lyöntiharjoittelua

TMP:n lyöntipeli kaipaa edelleenkin kovaa harjoitusta, sillä useimman miehen kohdalla oli todettavissa runsaasti huteja. Parhaimman kuvan TMP:n otteista antoi sen polttolinja, Lindholm, Kyntölä, Hintikainen ja Katainen. Jokainen haki hyvin ja tiivisti toisensa otteet erittäin pitäviksi. Kyntölällä erikoisesti alkaa kunto osoittaa viime vuoden tasoa, sillä lyöntipeliin on tullut tarvittava varmuus. Hintikaisen valttina olivat eilisessä pelissä sisäpelin onnistuneet vaihtolyönnit. Katainen on edelleen joukkueen kantavimpia lyöjiä. Yllättävintä oli, että Kataisen ulkopeli on saanut tarpeellisen pitävyyden. Nuori Jorma Luukkonen oli TMP:n ulkopelin eräs suurimmista yllättäjistä, samoin Aarno Onnela. Kekkonen nostelee rauhallisen kiltisti syöttöjään ja takakenttä odottelee liikaa.

Loimaa aloitti virkeästi, mutta sekosi omaan näppäryyteensä. Erityisen ihmettelemisen aiheen antoivat Loimaan ulkopelin taktilliset virheet kuudennessa vuorossa. Pekka Kytö aloitti hyvin ja teki pahaa jälkeä korkeilla syötöillään. Seppo Laine on Loimaan toinen vahva ulkopelaaja, vaikka ratkaisevissa kiinniotoissa kuudennessa vuorossa pettikin hätäilyillään. Simo Koivula on liian itsekäs lyöjänä, vaikka olikin joukkueensa vaarallisin mailan varressa. Loimaan joukkue on liian kaavoihin sidottu, taktilliset ohjeet alkavat olla aikansa eläneet, joten joukkueen on syytä pyrkiä niitä parantamaan kiireesti. Vilevaara on menettänyt sisäpelikuntonsa. Ulkona hän onnistui kohtalaisesti.

Parhaina palkittiin: kentän parhaana Jorma Kyntölä, TMP:n sisäpelistä Tauno Hintikainen ja ulkopelistä Jorma Luukkonen. Loimaan paras sisäpelaaja Seppo Laine ja ulkona Pekka Kytö. — KR.

Kouvola 4-0 johdossa — Kisa-Pojat voitti 7-4

Jännitystä, jopa vaaraakin, enteilivät mustat ukkospilvet Varkauden yllä sunnuntaina ennen Puurtilan ja Kouvolan yhteenottoa. Noin 800 ketselijaa hikoili helteessä ja totesi kotijoukkueen olevan selvästi kaikin puolin vastustajaansa parempi. Sen voittolukemiksi muodostui 7 – 4 samat luvut kuin vuonna 1961. Puurtilalla kävi 71 miestä mailan varressa kun niitä oli Kouvolalla 59. Tuomarina P. Teno Jyväskylästä.

PKP voitti hutunkeiton ja kahden tuloksettoman vuoron jälkeen Kouvola avasi juoksutilinsä Juutilaisen ollessa mailan varressa ja Taulasalon juoksijana. Kuuluisa "Sutki" Sutinen asettui lyömään ja sivalsi Kauppisen kotiin. Seuraava lyönti suuntautui polttajille Kosti Huovisen saadessa sen haltuunsa. Hän joutui kuitenkin heittämään huonosta asennosta ja ohitse lukkarin, kauas "maisemiin". Juutilainen tuli sisään ja Sutinen kiersi harhaheittokunnarin, 4 – 0. Tasoittavallaan PKP aloitti viimatun takaa-ajon. Immonen löi Kilpeläisen kotirinkiin, Lauri Huovinen Ropposen ja itselleen kunnarin sekä Kilpeläinen vielä Raakin, 4 – 4. Neljännessä löi Raak puolestaan Kilpeläisen kotia ja PKP johti 5 – 4. Seitsemännessä Raak löi kunnarin ja Virtanen veti Niemisen kotiin, 7 – 4. Viimeisisssä vuoroissa ei enää tullut juoksuja.

Puurtilan parhaina palkittiin pokaalilla Heikki Kilpeläinen, yleispelaajana Eero Nieminen sekä sisäpelaajana Lauri Huovinen. Kouvolan palkitut yleispelaajana Paavo Jaakkola ja sisäpelaajana Timo Raussi.

Kouvolalla oli huomattavasti epäonnea pelissä. Ensin Paavo Jaakkola sai 2. vuorossa viuhuvan pallon niin pahasti kurkulleen, että hänen oli siirryttävä katsomoon. Varamies Kari Lehto astui tällöin peliin. Pari vuoroa myöhemmin repäisi piikkari Osmo Nuuttilan sormen ja nyt sai Jaakkola tulla hänen tilalleen.

Hamina – Kerava 3 – 2

Kesän ensimmäistä mestaruussarjan otteluaHaminassa suosi loistava sää ja yleisömenestys. Noin 1.500 henkeen kohonnut katsojamäärä oli suurimpia mitä moniin vuosiin on Haminan Pallokentän laitamilla on nähty. Haminalla kävi mailanvarressa 51 pelaajaa sekä Keravalla 56.

HP joutui aloittamaan sisällä ja alku näyttikin komealta, sillä ajolähtö syntyi kuin leikiten, mutta hyvä painostus päättyi kuitenkin paloihin. Keravalaisista teki Hamina nopeasti kolme paloa ja pääsi yrittämään uudelleen, mutta nyt ei saatu aikaan edes kunnon tilannetta. Keravan päästyä toisen kerran lyöntivuoroon se veti yleisön hermot tosi kireälle. Takapesät olivat täynnä ja Raimo Jussilainen viimeisenä lyöjänä mailan varressa. Kaunis lyönti kakkosvara Jorma Alangon eteen ja Tauno Peltonen toi johtojuoksun. Kolmannessa ei HP vieläkään päässyt sisäpelijuonesta kiinni, vaan palot syntyivät etupesille. KPK sensijaan järjesti taas miehen kolmoselle ja Jussilaisen mailan varteen. Hän löi korkean pallon aivan takarajalle, missä se lipsahti Alangon räpylästä ja Taisto Ravantti karkasi kotipiiriin. Tilanne 0 – 2. Neljännestä vuorosta lähtien alkoi HP lievästi painostaa. Salonen saatiin kol-

moselle ja "Niku" Janhunen järjesti hänet kotiin. 1 – 2. Seitsemännessä Alanko sijoitti lyöntinsä hyvin kakkosvara Huttusen eteen ja Leislahti toi tasoittavan juoksun. 2 – 2. Raesmaa järjesti Salosen kolmoselle, josta Huovila hyvällä sijoituksellaan kakkospesän taakse turvasi kotitaipaleen. Hamina johti 3 – 2.

Viimeisellä sisävuorollaan keravalaiset yrittivät ankarasti kolmatta juoksua, joka olisi merkinnyt tasatulosta, mutta hyvistä yrityksistä huolimatta sitä ei saatu. Kun haminalaistenkaan ei enää onnistunut kasvattaa tiliään, jäivät loppunumerot 3 – 2 osoittamaan haminalaisten voittoa. Mainittakoon, että Haminan kenttä oli melko pehmeä ja se seikka haittasi sekä lyöntiettä juoksupeliä pahanlaisesti.

Hamina—Kerava 3—2

HP: 0-0-0-1-0-0-2-0-0 = 3
KPK: 0-1-1-0-0-0-0-0-0 = 2

Lyöjät:
Alanko 1 Jussilainen 2
Janhunen 1
Huovila 1

Haminan parhaina palkittiin yleis- ja sisäpelistä Aarre Huovila ja ulkopelistä Reino Raesmaa sekä Keravan joukkueesta yleispelistä Matti Kokkonen, sisäpelistä Raimo Jussilainen ja ulkopelistä polttaja Anssi Jokinen.

Ottelun tuomitsi T. Vanhanen Helsingistä. Hän saa tyydyttävän arvosanan. Sen sijaan pesätuomarit 2- ja 3-pesillä syyllistyivät selvään puolueellisuuteen.

Mestaruussarja 12.5.1963

Kerava – Lahti	8 – 1
Kouvola – Ilmajoki	6 – 4
PuMu – Kiri	5 – 3
Imatra – Puurtila	5 – 5
Vimpeli – Hamina	2 – 4
Loimaa – Hongikko	3 – 6
PeVe – TMP	3 – 6
Ilmajoki – PeVe	9 – 0
Hongikko – Imatra	9 – 3
Sotkamo – Lahti	9 – 4
TMP – Loimaa	8 – 3
Puurtila – Kouvola	7 – 4
Hamina – Kerava	3 – 2

Sarjatilanne:

Hongikko	2	2	0	0	15— 6	4
TMP	2	2	0	0	14— 6	4
Hamina	2	2	0	0	7— 4	4
Puurtila	2	1	1	0	12— 9	3
Ilmajoki	2	1	0	1	13— 6	2
Kerava	2	1	0	1	10— 4	2
Sotkamo	1	1	0	0	9— 4	2
PuMu	1	1	0	0	5— 3	2
Kouvola	2	1	0	1	10—11	2
Imatra	2	0	1	1	8—14	1
Kiri	1	0	0	1	3— 5	0
Vimpeli	1	0	0	1	2— 4	0
Loimaa	2	0	0	2	6—14	0
Lahti	2	0	0	2	5—17	0
PeVe	2	0	0	2	3—15	0

Railakas PuMu polkaisi
LMV:n maineen maan rakoon 19-3

Pesäpalloilun mestaruussarjan eilinen ottelu Lahden Mailaveikkojen ja helsinkiläisen Puna-Mustien välillä oli nähtävästi mestaruussarjan heikoimman (!) ja voimakkaimman (!) joukkueen välistä kissanhännänvetoa. Ne kolmisensataa katselijaa, jotka uskaltautuivat Kisapuistoon, tiesivät jo etukäteen, että LMV joutuu esittämään altavastaajan osaa. Silti lappiolukemat 3—19 panivat yleisön haukkomaan henkeään. Kaikella kunnioituksella sanottuna: Lahti oli vieläkin huonompi kuin numerot kertovat.

Mainehikkaan Lahden osakkeet ovat mestaruussarjassamme niin hirvittävässä laskusuunnassa, ettei niitä huoli juuri kukaan. Joukkueen suurin vika on lyöntivoiman puute. Asiantuntijoiden lausuntojen mukaan peli alkaa luistamaan syksyllä, mutta sitä ennen tarvittaisiin jo muutama piste, ettei tyhjän päältä tarvitsisi ponnistaa. Ulkopeli kaipaa kipeästi Heikki Lainetta ja Hannu Koskisen paikkaa ei syöttölautasen ääressä nykyisin kukaan LMV:stä pysty täyttämään. Matti Salmi aloitti lukkarina, mutta ei mestaruussarjassa paikalla koskaan juuri kokematon menesty. Mikko Kajander oli sentään kaksi kertaa parempi. Etukentän paras oli hyvin pelanut Reijo Karivalo, polttolinjassa säilyttivät Esko Halonen ja Veikko Kankkonen ryhtinsä lopuun saakka eikä 3-vara Esa Hauta-ahokaan PuMu:n suureen juoksusaaliiseen suurin vikapää ollut. Sisäpelin osalta on taas parempi vaietta ja kätkeä kasvot räpylän taakse. Lahdella kävi miehiä mailan varressa 57 ja PuMu:lla 86. Peli kesti 2 tuntia ja 40 minuuttia.

PuMu:n juoksut: Uuri Ståhlhammar 1+4, Unto Lammi 1+3, Yrjö Pauloff 2, Nisse Nikander 1, Väinö Hautala 1, Antero Viherkenttä 1 ja harhaheitoilla tuli 5. Tuojina kunnostautuivat Pauloff 4 sekä Mauri Juvonen 3. Lahden juoksuista löivät Esko Halonen, Mikko Kajander sekä Markku Vainio kukin yhden.

PuMu: 6 0 3 1 2 3 1 0 3 = 19
LMV: 0 1 0 0 0 0 0 2 0 = 3

PuMu:n I-palkinto annettiin Nils-Erik Nikanderille ja II-palkinnon sai Heikki Kujala. Lahden vastaavat Reijo Karivalo ja Esko Halonen.

Puna-Mustat tunnetaan pesäpallopiireissä aktiivisesta värväystoiminnastaan ja lujasta iskuvoimastaan. Kun joukkueeseen ei kelpaa yksikään huono mies, saattaa arvata, että yhdeksikkö on tasainen, pitävä, luja, näppärä ja älykäs — sanalla sanoen hyvä. Takavuosien tuttu lukkarihahmo Heikki Kujala pystyi eilen katkaisemaan lahtelaisten sisäpelin kärjen miltei jatkuvasti. Vaarallisen tehokas etukenttä, Antero Viherkenttä — Unto Lammi, torjui helposti näpäykset. Heikkoa kohtaa ei löytynyt — ehkä vastuksesta johtuen — polttolinjastakaan, jonka lukkona oli yllättävän laajalla säteellä liikkunut »kiharapää» Väinö Hautala. Kaikki kaikessa punamustissa oli kuitenkin takakenttä. Kun joukkueella on esittää tällä paikalla sellaiset nimet kuin Uuri Stålhammar ja Mauri Juvonen, voi polttolinjakin silloin tällöin huoletta erehtyä.

Lahti etsii vielä lukkaria, se nähtiin tässäkin ottelussa, sillä kolmannen vuoron päätytyytyä lukkarina toiminut Matti Salmi siirrettiin katsomoon ja syöttäjäksi tuli Mikko Kajander, joka pelin alkuvaiheissa oli kakkosspesävahtina. Hänen tilalleen tuli nuori Ilkka Musto, joka onnistui hyvin.

Oman lukunsa ansaitsee tuomaripari Jouko Hyötyläinen, Koria — Kalle Vihtkari, Vihti. Kaikkein surkeimpia otteita kentällä esittivät juuri nämä miehet, joista jälkimmäinen vielä voitti kielen mitalla. Kohtalon kirous tuntuu painavan LMV:tä, sillä viimekesäisessä PuMu—LMV ottelussa toheloi sama Vihtkari ajaen mm. Heikki Laineen kentältä ulos vahingossa lukkariin osuneen mailaniskun johdosta.

Kiri perusti juoksutehtaan Kylmälahdesta uusi suurpelaaja

Imatran Pallo-Veikoille jäi hyvin huonot muistot Jyväskylästä tämän kevään m-sarjaottelujen perusteella. Ensin Hongikko kylvetti koskikauppalan joukkueen selvin luvuin, mutta vasta Kiri näytti, että turha on tänne tulla pisteitä hakemaan. Murskalukemat 17 – 2 kertovat selvää kieltään siitä, mikä joukkue hallitsi sunnuntaista Harjulla suoritettua peliä. Vaikka juoksuluvut jo tällaisenaan ovatkin harvinaisen korkeat, ovat ne silti Imatralle mairittelevat, niin heikoksi sen yhdistelmä osoittautui kuntopuntarissa, jossa toisena osapuolena oli Kiri. IPV:n puheenjohtajalla Martti Kestolla on asiaan selitys, joukkueella ei ole nykyisin lainkaan huoltajaa ja olemme joutuneet ottamaan liian paljon uusia pelaajia remmiin. Kirillä oli lyöjiä karmeat 101 ja Imatralla 51. Peli kesti 2 tuntia 30 min. ja sitä oli katsomassa 1306 maksanutta.

Oman lukunsa tätä ottelua selostettaessa vaatii Martti Kylmälahti, KeNsU:sta siirtynyt 21-vuotias pelaaja. Hän suoritti eilen kertakaikkisesti loisteliaan kotikenttädebyytin ja osoitti omaavansa todellisen suurpelaajan lahjat. Ensimmäistä mestaruussarjakauttaan alolteleva Kylmälahti pelasi jo Helsingissä PuMu-ottelussa, mutta vasta nyt hänen taitonsa asetettiin kotiyleisön nähtäväksi. Ja se olikin nähtävää, miehellä on tavattoman kovat ja tarkat heitot ja hänen lyödessään luulee jo kuulevansa mailan valituksen. Hänen eiliset otteensa viittaavat siihen, että Kylmälahti varmasti nähdään tulevaisuudessa suurotteluissa.

Kirin ulkopeli oli eilen lähes sataprosenttisen varmaa ja tehokasta. Hakanen, joka kevään mailaotteluissa ei ollut vielä täysin valmis, pelaa nyt kakkostontillaan kuin Hanski parhaimmillaan eikä muissakaan löydy moitteen sijaa. Sisäpeli ontui aina viidenteen vuoroon saakka, mutta sitten hermot vapautuivat kun oli päästy turvalliseen johtoon ja muutkin kuin Kylmälahti, Viinikainen (vaihtolyönnit erinomaisia) ja Korhonen alkoivat löytää oikean osoitteen pallolle. Hakanen oli sisäpelissä selvästi heikoin. Rautiainen löi alkuvuoroissa ihmeen säyseästi, mutta loppupuolella hänkin välläytteli entisiä ravakoita otteitaan.

Kokonaisuudessaan pidän Kiri suoritusta erittäin lupaavana, mutta vielä kerran kehotan kiinnittämään huomiota sisäpelin tehokkuuteen. Vahvemman vastustajan kanssa olisivat pojat olleet sunnuntaina eineen tiukemmalla.

Imatralaisista ei kannata paljon puhua. Heidän ulkopelinsä oli surkean hapuilevaa jo alusta lähtien eivätkä miehet pystyneet parantamaan otettaan myöhemminkään. Sisäpelistä on sanottava samat sanat. Tuntuu siltä, että kuuluisa Harju-kammo on nyt istutettu imatralaisiin ja siemen itää varmasti hyvässä maassa.

Runsasjuoksuisen pelin vaiheita on tässä turha ruveta selostamaan tarkemmin. Kirin juoksulista: 2—1—1—0—4—4—2—1—2 kertoo selvää kieltään pelin edistymisestä. Kirin juoksuista vastasivat seuraavat: Paavola 3, Hautamaa 2, Korhonen 1 + 1, Parviainen 3, Hakanen 1 ja Kylmälahti 1 + 5.

Imatra sai juoksunsa 7. vrp:ssa Kajanteen lyömänä ja kahdeksannessa Tyyskä sai yliheittojen ansiosta kunnarin. Kiriläisistä, kuten edellä nähtiin, löivät sekä Korhonen että Kylmälahti kunnarin ja ne olivatkin tekosellaisia.

Ottelun tuomarina toimi Varkauden M. Kilpeläinen, joka aloitti tehtävänsä kehnommin kuin kukaan hänen täällä nähty edeltäjänsä. Lopussa ote parantui, mutta silti arvosanaksi voidaan antaa korkeintaan tyydyttävä. Syötönvalvoja M. Immonen Harjurannasta oli parempi.

Kirin parhaana ulkopelaajana palkittiin Hakanen, sisällä Kylmälahti, Imatrasta vastaavasti kakkosvara Niiranen ja sieppari Kaijanen.

PuMu – Ilmajoki 9 – 5

Hesperian pesäpallostadionilla nähtiin eilen kesän hermoja repivin ottelu, jossa Puna-Mustien alkuylivoimaisuuden Ilmajoki kuittasi sitkeällä yrityksellään. Puna-Mustien korjatessa voiton 9—5. Kesän ennätysmäärä katselijoita 1691 maksanutta, sai nauttia monista pesäpalloilun hienouksista ja jännityksestä lähes kahden tunnin ajan. Ottelun nautintoa lisäsi kaunis kesäinen auringonpaiste sekä hyvät tuomarit, joina nähtiin Pentti Kiuru Kouvolasta ja Keijo Takamäki Helsingistä.

Ottelu alkoi molempien joukkueiden esittäessä erittäin varmaa ja tehokasta ulkopeliä. Ensimmäisessä vuorossa Ilmajoki ei onnistunut saamaan miestään kolmoselle jota vastoin PuMun Pauloff ehti sinne, mutta tuloksetta. Kaksi vuoroa käytiin hiljaiselon merkeissä sisäpeliin nähden, mutta kolmannessa vuorossa tapahtui tavallaan ottelun ratkaisu. PuMu sai ajotilanteen, jota purkamaan asettautui Väinö Hautala. Hyvin merkittynä lähti Heikki Kujala kolmoselta, vaikka PuMun pelijohto huusikin väärää. Hautala ei kuullut — onneksi tätä, vaan vetäisi vihaisen alakierre pallon yli Yli-Toralan, keskelle sivurajaa kakkospesän taakse. Lintala ei ehtinyt torjumaan, vaan Kujalan jälkeen pinkoi Lammi ja Leevi Kujala kotiin sekä lyöjä kunniajuoksun. Vuoro jatkui heikentymättömänä uudelleen saman tilanteen toisintoon saakka. Tällä kertaa ei Hautala kuitenkaan saanut lyönteihinsä toivottua tulosta, vaan ajotilanne kuivui koppilyönteihin.

Seuraavassa vuorossa PuMu kasvatti jälleen juoksutiliään kolmella jolloin ottelun luultiin jo ratkenneen lopullisesti. Ilmajoki, jonka pelinjohto oli sekaisin ottelun alkuvaiheet, sai uudelleen juonesta kiinni ja kehitti vaarallisia tilanteita tavantakaa ja otti ottelun johdon haltuunsa. Kireät pesäkilvat ja uljaat yritykset kotipesään kilpistyivät PuMun hyvin pelanneeseen ulkokenttään.

Ilmajoki ei kuitenkaan hellittänyt, vaan keri tilanteita kuin parhaina päivinään. Viidennessä vuorossa kiristyi peli hermoja repiväksi, sillä Ilmajoen ajotilanteen aikana PuMun pelaajien ulkopeli meni täysin sekaisin jopa siinä määrin, että lahjoitettiin kaksi juoksua harhaheitolla. Jännitys kasvoi koko ajan ottelun loppua kohden Ilmajoen lisätessä vuoropari kerrallaan juoksulla. Näytti jo siltä, kuin viime vuoden mestarit sittenkin ottaisivat pisteet Hesperiassa, mutta toisin kuitenkin kävi. PuMun kakkossiipi Leevi Kujala ja Nisse Nikander olivat pettämättömät, joita hyvin varmistellut Uuri Ståhlhammar keskeyttäen Ilmajoen vaarallisimmat juoksuyritykset. Kahdessa viimeisessä vuorossa PuMu sai vielä kaksi juoksua, toisen Yli-Toralan harhaheitolla sekä viimeisen Unto Lammin erinomaisen hyvin hallitulla rannekäännöllä.

PuMu: 0-0-4-3-0-0-0-1-1 = 9
IK: 0-0-1-0-2-1-1-0-0 = 5

Puna-Mustat joutui aloittamaan sisällä. Kolmannessa pisti Joukkueen Etelä-Pohjanmaan siipi hanat auki. Väinö Hautala toimitti Heikki Kujalan, Unto Lammin ja Leevi Kujalan kiertämään kepin ja teki itse kunnarin. Tasoittavalla Ilmajoen Mikko Kivistö iski Aatto Koivun kotiin. 4 – 1. Neljännessä

Puna-Mustien kovaa etukentän kalustoa: Antero Viherkenttä 1-vahti, Väinö Hautala 3-polttaja, Leevi Kujala 2-polttaja sekä Nisse Nikander 2-vahti. Tästä joukosta löytyvät myöskin palkintomiehet Nikander sekä Hautala.

Hautala löi Viherkentän kotipuoleen, Viherkenttä Hautalan sekä Heikki Kujala Pauloffin. Peli 7 – 1. Viidennessä Ilmajoen Pentti Kivimäki veti Kiikerin sisään ja Kivistö toi harhaheitolla taululle 7 – 3. Kuudennessa Kivimäen onnistui toimittaa Yli-Torala turvaan sekä seitsemännessä Kivistö Väinö Lintalan. PuMu johti enää 7 – 5, mutta hallitsi hermonsa. Kahdeksannessa Pauloff tuli yliheitolla alas ja viimeisessä Lammi löi ja Pauloff toi ottelun loppunumeroiksi 9 – 5.

Puna-Mustilla kävi mailan varressa 71 lyöjää ja Ilmajoella 64. Ottelu kesti 1 tunti 53 minuuttia.

Puna-Mustien joukkueen varmin osa petti tällä kertaa lähinnä sisäpelissä. Mauri Juvonen "riisuttiin" aseista täysin Ilmajoen lukkarin Silenin toimesta, joten rohkeata syöksyjää ei nähty kiertämässä kenttää. Pauloff avasi tilanteet, joita Nikander erinomaisilla vaihtolyönneillä tuki. Ståhlhammar ei saanut sisäänlyönteihinsä läheskään entisen kaltaista osoitetta, vaan tyytyi vaihtolyöntien onnistumiseen. Viherkenttä on edelleen vaarallisimpia vaihtolyöjiä, jonka paikka ei kuitenkaan ole ykköspesällä, vaan polttolinjassa. Unto Lammi ja Heikki Kujala tekivät yllättävän varmaa sisäpelityötä sekä ulkona pettämättömät. Leevi Kujalan peliin tulee aimo annos rohkeutta niin sisäpelissä kuin ulkonakin, joten hän voi olla eiliseen peliinsä tyytyväinen. Väinö Hautalan peli muodostui eilisessä ottelussa PuMulle avainasemaksi. Hänen voimakkaat sivalluksensa niin neljän juoksun lyöjänä, kuin myös viidennessä vuorossa läpi ykkösrajan, olivat vastustamattomat. Ulkona hän ei onnistunut läheskään niin hyvin joutuessaan pelaamaan oudolla pelipaikalla.

Ilmajoki oli kuin uudesti syntynyt verrattuna Mailakilpailujen aikaisiin peleihin. Ulkopelissä pelattiin erittäin varman tuntuisesti, sisäpelissä ei vieläkään olla päästy täysin jyvälle. Useiden pelaajien lyönnit lähtivät onnettomina huitaisuna, jotka PuMun ulkokenttä poimi helposti kiinni. Pertti Silenin peli oli tehokkainta Ilmajoella eilen. Hänen korkeat tolppansa pitivät PuMun avainlyöjiä tiukasti "maan tasalla". Etukenttä Salminen ja Koivu hakivat PuMun näpäykset helponlaisesti, jolloin pomppulyönnit vaihtuivat PuMun aseeksi. Niille taas Ilmajoen etukenttä ei voinut mitään. Polttolinjassa Kiikeri oli vuoren varma, samoin Olli, jonka heikko lyöntikunto sotki useaan otteeseen sisäpelin. Lintala ja Kivimäki vuoren varmoja lyöjiä sekä ulkona. Kivistön uudelleen sijoittaminen joukkueeseen oli eilen onnistunut.

Ottelun parhaina palkittiin: Puna-Mustien paras sisäpelaaja Väinö Hautala, ulkopelaaja Heikki Kujala sekä yleispelistä Nisse Nikander. Ilmajoen vastaavat olivat Pentti Kivimäki, Pertti Silen ja Aatto Koivu. — KR.

Puurtila voitti TMP:n 7 – 5

Sunnuntaina pelattiin Varkaudessa hyvissä olosuhteissa jännitysottelu Puurtilan Kisa-Pojat vastaan Työväen Mailapojat. PKP:lla kävi 65 miestä lyömässä ja TMP:lla 55. Ottelua oli saapunut seuraamaan noin 1.300 katsojaa, jotka tyytyväisinä totesivat kotijoukkueen voittaneen ottelun ansaitusti juoksuin 7 – 5. Mainittakoon, että TMP:ltä oli poissa yksi sen runkomiehistöön kuuluva, Tauno Hintikainen.

TMP aloitti sisällä ja onnistuneilla lyönneillään veivat Onnela sekä Kyntölä itsensä takapesille. Vuoden 1961 lyöjäkuningas Katainen asettui lyömään. Polttolinjaan isketty pallo pomppasi kiinniottajasta ulos kentältä ja niin Onnela pääsi helposti kotiin sekä Kyntölä kolmoselle. Kataisen toinen lyönti toi Kyntölän kotipiiriin. Toisessa Puurtila avasi tilinsä Lauri Huovisen toimitettua Immosen kotiin.

Kolmannessa vuorossa Ropponen hivuttautui kolmoselle, Niemisen täyttäessä toisen takapesän kävi "kelloseppä" Virtanen lyömään. Seurasi taitava lyönti polttolinjan yli lähelle kolmoskopparia, jonka taittoheittoyritys epäonnistui mennen ohi kotipesän. Ropponen toi tasoituksen ja Nieminen "syöksyi" harhaheitolla johdon 3 – 2. Viiden nessä Kyntölä ja Lindholm lyöjinä painoivat vaaán TMP:n hyväksi 3 – 4, tuojina Lindholm sekä Vilen Seuraavassa Nieminen löi Raakin kotipesään ja peli oli tasoissa 4 – 4. Ratkaisu Puurtilan hyväksi seitsemännessä vuorossa. Nieminen ja Immonen löivät sekä Kilpeläinen ja Kosti Huovinen juoksivat 6 – 4. Kahdeksannessa Kilpeläinen juoksutti vielä Lauri Huovisen kotipesän turvaan ja taululla numerot 7 – 4. Viimeisessä vuorossa Vilen sivalsi ja Luukkonen juoksi 7 – 5.

Eero Nieminen

Puurtilan parhaina palkittiin sisäpelistä Eero Nieminen, ulkopelistä Eino Ropponen ja yleispelistä Heikki Kilpeläinen. TMP:n palkintomiehet: yleispeli Jorma Kyntölä sekä ulkopeli Kauko Laakkonen.

Tasollisesti ottelu oli vain tyydyttävä, mutta katselijat saivat rahoilleen vastinetta. Jatkuva jännitys vaaán kielen noustessa ja laskiessa sekä muutamat hienot suoritukset aiheuttivat ajoittain katsomossa huumaavankovan huutomyrskyn.

TMP:n häviön näkyvimmät syyt Kämärillä olivat hermoilu, heikko lyöntipeli ja muutamat taktilliset kömmähdykset. Lisäksi Kataisella ja Lindholmilla oli huono päivä. Myöskin selittelyt voisi jättää pois. Häviö pitäisi kestää ilman turhaa suun pulputusta, niin vaikeaa kun se välillä tuntuu joillekkin olevan.

PKP: 0-1-2-0-0-1-2-1-0 = 7
TMP: 2-0-0-0-2-0-0-0-1 = 5

Kouvolan 6 – 3 johdosta Vimpelin voittoon 6 – 8

Ennen muinoin Vipusen ja Harlinin Jopen lätsälakin aikoina KPL riehaantui 7 vuoroparissa esittämään parhaita teurastajanotteitaan sekä kukisti vastustajansa. Nykyinen joukkue riehaantui sunnuntaina KPL – ViVe pelissä myös 7 vuorossa, mutta tästä riehasta olikin kohtalokkaat seuraukset, sillä KPL järjesti "tee se itse" systeemillä Vimpelille kolme juoksua ja pilasi siten omat voitonmahdollisuutensa. Peli sinänsä oli tapahtumarikas ja jännittävä, joten ei siinä pesäpallo hävinnyt vaikka KPL hävisi. Suru puserossa poistuivat KPL:n pelaajat ja kannattajat kentältä. Olosuhteet eivät voi olla paremmat ja tuomari Sulo Lipsanen sai kaikessa rauhassa poistua kentältä, joten hänkin oli hyvä.

KPL kiilassa: Ilkka Kauppinen, Jorma Juutilainen, Timo Raussi, Oiva Sutinen, Paavo Jaakkola, Ahti Eteläpää, Hannu Kiuru, Reijo Lindén, Pekka Taulasalo ja vaihtomiehinä Kari Lehto sekä Juhani Pitkänen. Ei ole KPL entisellään, sillä "Sutki" ei lukkarina korvaa millään "Vipusta". Taitaa tulla tukalat paikat sarjassa. Kouvolalla kävi lyömässä 62 miestä ja Vimpelillä 75. Peli kesti tasan 2 tuntia. Maksaneita oli 1.216 ja olosuhteet olivat hyvät. Vimpeli voitti hutun.

Ottelusta muodostui jännittävä. Vieraista oli vanha sotaratsu Ville Niemi erikoisesti yleisön suosikki.

Ville Niemi

KPL johti 6–3 vielä 7 vuorossa

1. vuorossa Lakaniemi kotiutti Peltolan ja Nygård Mäkelän, 0 – 2.

2. vuorossa Juutilainen toimitti Kiurun kotiin ja Vedon Veikko Latvala pinkoi harhaheitolla 1 – 3.

5. vuorossa KPL kiristi. Raussi löi Taulasalon, Eteläpää Raussin ja Kiuru Sutisen. KPL johti 4 – 3.

6. vuorossa Sutinen iski Kauppisen ja 7. Jaakkola saman miehen.

Vimpelin tullessa tasoittavalleen oli taululla isäntien johto jo 6 – 3. Vimpeli oli heittänyt jo uskonsa, mutta heitä kohtasi odottamaton onnenpotku. Takapesät täynnä tilanteessa sivalsi Paavo Sippola kohden Kiurua, jolta pallo kimposi Eteläpäälle. Tämä heitti taittoheiton Taulasalolle, joka epätoivoisessa tilanteessa paiskasi yli Sutisen ja Nygård pinkoi juoksun, Rauno Latvala tuli ohiheitolla alas sekä Sippola teki ohiheittokunnarin. Puntit olivat tasan 6 – 6.

8. vuorossa Vimpelin taktiikka onnistui. Nopea Mäkelä oli kolme kertaa kärkenä ja Veikko Latvala sai hänet kotiutettua kahdesti.

Kun viimeinen vuoropari oli juoksuton oli Vimpeli voittanut 6 – 8.

Vimpelin parhaina palkittiin yleispelaajana Lakaniemi, sisäpelaajana Niemi ja ulkopelaajana Nygård. 2-polttaja Nygårdilla oli hyvä päivä ja Niemellä vaihtolyönneissään.

Kouvolan vastaavat palkitut olivat Eteläpää, Kiuru sekä Sutinen.

KPL: 0 1 0 0 3 1 1 0 0 = 6
ViVe: 2 1 0 0 0 0 3 2 0 = 8

Mäkelän ja Niemen yhteistyö erittäin tehokasta

Vimpeli ei ollut oikeastaan mikään, mutta heillä oli kuitenkin hyvää onnea kohdatessaan otollisella hetkellä KPL:n hurmahenkiset heittelijät, jotka järjestivät Vimpelille sen mitä omasta takaa puuttui.

Vimpelin lukkarina häärі maankuulu lyöjäkuningas Markus Lakaniemi, mutta mitään järisyttävää hänkään ei esittänyt. Ottelun loppuvaiheissa Lakaniemi kuitenkin keskittyi KPL:n lyöntipelin rikkomiseen ja onnistuikin siinä hyvin. Etukentän taitolyöntejä eivät Lakaniemi, 1-pesä Niemi ja sieppari V. Latvala pystyneet estämään. Kakkospesällä Rauno Latvala piti pääasiana itse pesän vartioimista ja maasta hän sai kiinni vain vahingossa. Polttajista Ny-

gård oli kentän paras ja takamiehet Havinen sekä Mäkelä pelasivat varmasti, mutta jättivät myös sopivia aukkoja lyönneille.

Sisäpelissä Vimpeli eli mainion kärkimiehensä, sprintteri Mäkelän ja järjestelijä Ville Niemen varassa. Tämä parivaljakko, jota sitten Lakaniemi ja Veikko Latvala hyvin säestivät, oli lähes vastustamaton. Mäkelä on niin nopea juoksija, että pienikin näpäys riittää ja niihin Niemi oli taas erikoistunut. Lakaniemen lyöjäkuninkuudessa on suurin osa Mäkelän nopeutta. Muista pelaajista voi sanoa, että he osasivat lyödä korkean kopin.

Jaakkola hyvä polttajanakin

KPL:n ei kannata murehtia peliesitystään, sillä sisäpelissä joukkue pystyi painostamaan ja luomaan hyvin tilanteita. Erikoisen heikkoa tai vahvaa tyyppiä ei tällä kerralla esiintynyt. Sutisen ja Raussin hyvät järjestelyt jäivät mieleen ja Eteläpää pystyi lyömään hyviä takakenttälaakoja.

Mikäli epävarmat heitot jätettäisiin pois, niin ulkopelistäkin voisi antaa tyydyttävän arvosanan. "Vaski" Jaakkola esiintyi toisena polttajana tehden tontillaan varmaa ja tehokasta työtä. Epäilemättä hän on KPL:n paras mies tällekin paikalle. Hänen sijaisensa Juutilainen ei ollut Jaakkolan veroinen siepparina, mutta ei mitenkään pettänytkään. Kakkospesä Linden kuului ulkopelissä parhaimpiin. Kiurun palkitseminen parhaana ulkopelaajana oli käsittämätön teko. Raussi otti takamiehenä erittäin pahoja palloja ja hänelle olisi ehkä kuulunut tämä ulkopelaajan palkinto. Sutinen oli tullut kierommaksi parissa viikossa. Hän käyttää lyöjän hermostuttamismenetelmänä ns. hidastelulinjaa, joka ainakin tiivistää jännitystä.

Sotkamo löi Loimaan 9—5

Loimaa, sunnuntaina (R)

Loimaan Palloilijoiden pelaajat pettivät jo toisen kerran oman kotiyleisönsä varsin heikolla pelillä, jossa Sotkamo sai yllättävän helpolla juoksuja lopputuloksen ollessa 9—5. Ottelun pelituomarina toimi Erkki Heikkilä.

Toisessa vuorossa Sotkamon onnistui karistaa loimaalaiset kintereiltään. Loimaan kopparit Repo ja Laine juoksivat molemmat torjumaan Aulis Väisäsen takakenttälyöntiä molempien kuvitellessa toisen ottavan, jolloin lyönti sai vapaasti kieriä takarajan läpi ulos kentältä. Siinä meni Loimaalta usko, kun Sotkamo vielä samassa vuorossa kasvatti juoksutiliään kahdella juoksulla.

Sotkamon otteissa ei sittenkään kaikista ennakkomainostuksista huolimatta ollut täydellistä pelin hallintaa. Sisäpelissä syntyivät tilanteet lähinnä Loimaan heikosti pelanneen siepparin Aarre Jokisen toheloinnin ansiosta, jolloin pesien vaihdot tapahtuvat lähes ilmaisina. Veikko Keskitalo oli joukkueensa hyödyllisimpiä pelaajia erinomaisen hyvin hallittujen vaihtolyöntien ansiosta. Polttolinja vaikutti vahvimmalta. Lukkarina Seppo Kerttula sotki sotki useaan otteeseen loimaalaisten pelin.

Kahden nousijan välinen taistelu pisteistä ei ollut korkeata luokkaa. Osasyylisenä siihen oli osittain erittäin kova kenttä, joka aiheutti puolin ja toisin ikäviä yllätyksiä. Loimaa aloitti sisällä, mutta ensi vuorossa seitsemän miestä kävi turhaan yrittämässä. Tasoittavalla Kainuun pojat avasivat juoksutilinsä. Matti Korhonen löi Keskitalon kotiin. Toisessa sivalsi Vilevaara Laineen turvaan ja Koivula Nurmisen. Tasoittavalla Sotkamon Väisänen vetäisi Vuorisen kotipiiriin, Vuorinen Kerttulan ja Kemppainen kunnarin. Vielä Matti Korhonen löi ja Mustonen juoksi taululle 2 – 5. Kuudennessa löi Ojala Kydön turvaan ja Vilevaara Ojalan sekä tasoittavalla Suutarinen Kerttulan. Peli 4 – 6. Seitsemännessä Suutarinen antoi kyytiä Mustoselle ja Vuorinen Keskitalolle. 4 – 8. Kahdeksannessa teki kumpainenkin vielä juoksun kun Vilevaara tempaisi Laineen kotia sekä Kerttula Martti J. Korhosen. Sotkamo voitti juoksuluvuin 5 – 9.

Loimaalla oli lyöjiä 66 ja Sotkamolla 88. Ottelu kesti 2 tuntia ja 10 minuuttia ja sitä oli saapunut seuraamaan hyvissä olosuhteissa noin 700 kansallispelimme ystävää.

Parhaina palkittiin Sotkamon Veikko Keskitalo sisäpelistä ja kakkospesä Erkki Kemppainen ulkopelistä Loimaan vastaavat annettiin Eero Vilevaaralle sekä Seppo Laineelle.

Mestaruussarja 19.5.1963

Lahti – PuMu	3 – 19
Kiri – Imatra	17 – 2
PuMu – Ilmajoki	9 – 5
Puurtila – TMP	7 – 5
Kouvola – Vimpeli	6 – 8
Loimaa – Sotkamo	5 – 9

Sarjatilanne

Puna-Mustat	3	3	0	0	33—11	6
Puurtila	3	2	1	0	19—14	5
Sotkamo	2	2	0	0	18— 9	4
Hongikko	2	2	0	0	15— 6	4
TMP	3	2	0	1	19—13	4
Hamina	2	2	0	0	7— 4	4
Kiri	2	1	0	1	20— 7	2
Kerava	2	1	0	1	10— 4	2
Ilmajoki	3	1	0	2	18—15	2
Vimpeli	2	1	0	1	10—10	2
Kouvola	3	1	0	2	16—19	2
Imatra	3	0	1	2	10—31	1
PeVe	2	0	0	2	3—15	0
Loimaa	3	0	0	3	11—23	0
Lahti	3	0	0	3	8—36	0

Pääsyliput loppuivat
Sotkamo löi Kirin 7 – 3

PÄÄSYLIPUT LOPPUIVAT järjestäjiltä kesken jo paljon ennen Sotkamon Jymyn ja Jyväskylän Kirin välisen kamppailun alkua Sotkamon keskuskentällä helatorstaina. Järjestäjät eivät osanneet varautua siihen, että ottelua saapui seuraamaan yli 2000 henkinen yleisö, heistä maksaneita 1679. Yleisö, joka oli uusi ennätysmäärä, ei ollut saapunut katsomaan kuitenkaan turhaan, sillä se sai nähdä sen, mitä se lähinnä toivoi: Jymy ei kunnioittanut nimikuulua vastustajaansa vaan vei voiton. Jymyllä oli lyöjiä 69 sekä Kirillä 64. Ottelu kesti 2 tuntia 7 minuuttia ja sen aikana vallitsi kova ukkossade. Kun pelaajat pulasivat kuraisen pelivälineen kanssa ei ihme, että ottelussa hassattiin harhaheitoilla kuusi juoksua.

Sotkamo voitti hutunkeiton ja Kiri aloitti sisällä. Toisessa avattiin juoksuhanat. Kirin Viinikainen pinkaisi harhaheitolla kotiin ja Rautiainen kiersi harhaheittokunnarin. Tasoittavalla Jymyn Mustonen toi juoksun harhaheitolla, kuinkas muuten, ja peli 1 – 2. Kolmannessa Rautiainen kotiutti Hautamaan. Peli 1 – 3. Neljännessä Jymy rynnisti. Matti Korhonen harhaili kotiin sekä Vuorinen teki harhaheitolla kunnarin. Tuli Jymylle lyötykin juoksu. Suutarinen iski Martti J. Korhoden sisään ja kotijoukkue johti 4 – 3. Viidennessä Keskitalo auttoi Martti J. Korhosen kotipuoleen, kuudennessa Kerttula Vuorisen sekä Väisänen harhaheitolla seitsemännessä kipaisi ottelun loppunulukemiksi 7 – 3.

Jymy pelasti yhden kauneimmista peleistään, mitä se on kotikentällään viime vuosina esittänyt. Puheet joukkueen kovasta kunnosta saivat nyt lopullisesti katetta ja tämän jälkeen joukkueesta puhutaan enemmän mitalien tavoittelijana kuin putoojaehdokkaana.

Joukkueen voima perustui jälleen tasaisuuteen. Yhdeksikön jokainen rengas piti, ja kaikki sujui suunnitelmien mukaan. "Suolana kastikkeessa" toimivat kuitenkin Jussi Suutarinen ja Veikko Keskitalo sisäpelissä ja Seppo Kerttula ulkopelissa lukkarina. Uskallamme väittää, että merkittävimmän panoksen koko Jymyn peliin antoi Kerttula. Syöttölautasen laidalla hän sai selville Kirin merkkipelin jo kolmannessa vuoroparissa, ja pystyi tämän jälkeen sekottamaan täydellisesti jyväskyläläisten taktiikan — samalla myös henkisesti lamaannuttamaan joukkueen.

Jussi Suutarinen oli varmaakin varmempi maila varressa. Hänen vaihtolyöntinsä onnistuivat 100-prosenttisesti ja täs-

tä kiitokseksi pyttykerho palkitsi hänet Jymyn parhaana sisäpelaajana.

Kerttulan aisapari Martti J. Korhonen oli väsymätön 1-pesällä, Matti Korhonen piti kiinni 3-pesän, mutta hänen muuten puhdasta esitystään alentaa hieman yksi harhaheitto 2-pesälle, jonka tuloksena Kiri sai kaksi juoksua. Erkki Kemppainen esittäytyi nyt ensimmäisen kerran kotiyleisölleen tänä keväänä. Esitys oli vakuuttava, samoin 3-vara Pasi Vuorinen, kakkospolttaja Aulis Väisänen ja 2-pesä Lauri Mustonen täyttivät paikkansa. Siis ketään jymyläistä ei voi ottelun perusteella arvostella miinusmerkin nöillä. Joukkueen parhaana ulkopelaajana palkittiin Seppo Kerttula ja yleispelaajana Lauri Mustonen.

Kirin joukkue aloitti ottelun vauhdikkaasti ja täysin voitonvarmana. Neljännessä vuoroparissa peliteho kuitenkin laski ratkaisevasti. Turhia haksahduksia sattui runsaasti ja mm harhaheittojuoksuja Jymy sai tililleen neljä. Kovilla lyönneillään itselleen mainetta hankkinut Martti Kylmälahtikaan ei nyt tullut esille. Kiri viljeli vaihtolyönneissä pomppoja. Ne aiheuttivat alkuvuoroissa jymyläisille harmia, mutta lopussa pystyttiin nekin hallitsemaan.

Kirin parhaina palkittiin Reijo Salo yleispelaajana, Alpo Viinikainen ulkopelissä ja Erkki Rautiainen sisäpelissä.

SoJy	0 1 0 3 1 1 1 0 0 = 7		
Kiri	0 2 1 0 0 0 0 0 0 = 3		
Keskitalo	1	Rautiainen	1
Suutainen	1	harhaheitto	2
Kerttula	1		
harhaheitto	4		

Jymyn joukkueen luotettavia pelaajia, etualalla Jussi Suutarinen ja Erkki Kemppainen, taustalla hymyilee Seppo Kerttula.

TMP:n kaikkien aikojen parhaimpiin pesäpalloilijoihin kuulunut Paul Vainio palaa taas Hesperiaan auttamaan joukkuettaan hädässä.

TAUNO HINTIKAINEN ja Pentti Katainen ovat kesälomamatkalla ulkomailla, joten joukkueen sisäpelin iskuteho kärsii. TMP:llä on kuitenkin hyvät reservit ja eilen illalla kerrottiin joukkueen taholta, että eräs pesäpallokenttien värikkäimmistä pelaajista, Pauli Vainio, juoksee kolmospesälle Kataisen paikalle. Näin ollen TMP:llä on edelleenkin mahdollisuudet saattaa Hongikko varsin ahtaalle.

TMP löi Hongikon 9 – 7

Työväen Mailapoikien helatorstainen esitys ottelussa Hongikkoa vastaan nosti joukkueen jälleen kärjen tuntumaan, vaikka se joutuikin pelaamaan tämän tärkeän koitoksen pahasti varamiehisenä. Alkuvuorojen sitkeä yritys tuotti heti kolmannessa vuorossa turvallisen tuntuisen etumatkan 6 – 2, mutta sen jälkeen jätettiin ohjakset löysälle, jolloin Hongikko painosti pelin tasan 7 – 7 ja pisteen menetys näytti TMP:lle jo selvältä. Viimeisen vuoron kiristäminen antoi vielä kaksi juoksua, joten loppunumeroiksi merkittiin 9 – 7 TMP:n voitto. Oli luojan lykky, että lautasen ääreen kättään sairastavan Tatu Kekkosen tilalle oli asettaa "Spike" Lindholm, joka on urallaan pelannut luultavasti kaikiklla pelipaikoilla. TMP:llä kävi miehiä mailan varressa 64 ja Hongikolla niitä oli huomattavasti enemmän 87. Hikisissä olosuhteissa oli Hesperiaan saapunut ottelua seuraamaan 1.381 maksanutta innokasta katselijaa.

TMP:n esitys oli yllättävän hyvä. Kun joukkueen vakituisesta miehistöstä on poissa neljä pelaajaa. Varamiehet olivat kuitenkin mittansa täyttäviä ja juuri näiden pelaajien sinnikäs yrittäminen auttoi tilanteen voitolliseksi.

Raimo Lindholm lukkaroi Tatu Kekkosen sairastellessa isorokkokättään. Hyvä suoritus, jonka ansiosta useaan otteeseen Hongikon sisäpeli meni sekaisin. Kakkosella Aarno Onnela paikkasi Spiken tonttia haparoivin ottein, joka todistaa hänen kuuluvan lähinnä etukentän miehistöön.

Polttolinjalla nähtiin monien vuosien takaiset TMP:n suurpelaajat Jaakko Pesonen toisena polttajana ja Pauli Vainio 3-pesällä. Edellinen Tauno Hintikaisen varamiehenä ja Vainio Kataisen "paikkaajana". Pesonen nouti pallot varmasti haltuunsa ja heitoissa oli entisenlainen voima. Vainio on edelleen mies, jonka paikka pitäisi olla edustusjoukkueessa. Entisaikojen tuittupäisyys oli vaihtunut rauhalliseksi esitykseksi, jossa älykkäät vaihtolyönnit ja hyvät kurotukset pesällä näyttivät Vainion taidon.

Hongikon "sisäpeli"

Hongikko saa syyttää omaa tyhmyyttään häviöstään. Joka kerta kun joukkue haparoivan ulkovuoron jälkeen tuli lyöntivuoroon, piti

Kovaa keskustelua Hesperiassa: Kuuma ilma teki tepposensa pelituomari Pentti Niemelle ja hetkellinen muistamattomuus sai aikaan kiivaan välien selvittelyn, jonka riehakkaimpina osapuolina esiintyivät TMP:n Jaakko Pesonen ja Raimo Lindholm, jota Niemi yrittää häätää luotaan pois.

se neuvotteluja, joissa vakuutettiin mies mieheltä, että nyt lyödään ja tehdään juoksuja. Kukin vuorollaan unohti kuitenkin edellä sanomansa ja mies miehen jälkeen oli poissa "merkkipelistä".

Paavo Hietanen oli kentän parhain lyöjä. Hänen erittäin vaihtelevat ja vuorenvarmat sijoituksensa vaihtolyönneissä eivät jättäneet toivomisen varaa. Ulkona laski arvo huomattavasti usean pallon pudotessa ratkaisuvaiheissa. Eikka Kaakkolahti osaa edelleen pitää lyöjän kurissa ja mailassaan on hyvä osoite. Ismo Maanolalta odotettiin useaan otteeseen jotain ratkaisevaa suoritusta, mutta turhaan. Ismo otti muutaman varsin tärkeän pallon kiinni, mutta sijaan tunaroi TMP:lle kaksi juoksua huolimattomilla kiinniotoilla. Martti Yki-Jaskarin sisäpeli ja ulkopeli oli tasaisen varmaa, todettakoon kuitenkin, että TMP:n voittojuoksu syntyi liiallisesta hätäilystä.

Hongikon nuoret pelaajat joutuivat vanhempien taholta useaan otteeseen moitteen kohteeksi. Pojat kestivät hermopaineen, mutta kunnon tulosta heidän suorituksistaan jäi kaipaamaan. Eniten tästä moitteen ryöpystä kärsi Stendahl, joka ei saanut koko ottelun aikana peliotetta ulkokenttätyöskentelyynsä. Hongikolla on useita nuorukaisia joista seura saa iloita useaan kertaan, joten heille olisi vanhempien annettava parempi "työrauha".

Ottelun kulku

TMP voitti hutunkeiton ja Hongikko aloitti sisällä. Kaakkolahti löi heti Hietasen kotiin. Tasoittavalla Laakkonen veti Kyntölän sisään. Toisessa Paul Vainio auttoi Kyntölän kotipesään. Peli oli 2 – 1. Kolmannessa Hongikon Maanola kotiutti Iivarisen ja tasoittavalla Lindholm Kyntölän sekä Pesosen ja Laakkonen Lindholmin ja kiersi itse kunnarin. Tilanne 6 – 2. Viidennessä Kaakkolahti iski Puttosen turvaan, seitsemännessä Iivarinen Rautiaisen ja kahdeksannessa TMP:n Vilen Laakkosen. Taululla 7 – 4. Viimeisestä vuorosta tuli jännittävä. Ensin HoNsU tasoitti. Stendahl käveli väärillä kotiin, Puttonen löi Yli-Jaskarin alas sekä Rautiainen Stendahlin. Peli tasan 7 – 7. Tasoittavallaan sai TMP tehtyä voittojuoksun kun Luukkonen löi Lindholmin kotiin. Tapiksi vielä Vilen tempaisi Vainion sisään ja loppunumerot 9 – 7.

Kauko Laakkonen

TMP:n parhaana sisäpelaajana palkittiin Kauko Laakkonen ja ulkopelaajana Raimo Vilen sekä Hongikon vastaavat Paavo Hietanen ja Martti Yli-Jaskari. Kentän parhaaksi arvosteltiin Ismo Maanola ja Pyttykerhon haarikan sai vastaanottaa kotijoukkueen Kauko Laakkonen.

Loimaa sortui harhaheittoihin

Loimaan Palloilijat saivat helatorstaina vieraakseen Puurtilan Kisa-Pojat. Loimaan ei vieläkään onnistunut avata pistetiliään ja tasapelinkin mahdollisuudet valuivat kuivaan hiekkaan viimeisessä vuorossa. Loimaalla oli lyöjiä 85 ja Puurtilalla 75. Peli kesti 2 tuntia 15 min. Hyvissä olosuhteissa oli sitä saapunut seuraamaan arviolta 650 katselijaa.

Puurtila aloitti sisällä ja toisessa Raak kumautti keskikentän sijoituksella Linnakylän kotiin. Ojala vastasi tähän tasoittavalla vetämällä Revon turvaan. Kolmannessa nakkasi Vilevaara yli kolmospesän ja Immonen kiri kotipiiriin. Jatkossa Virtanen löi Linnakylän alas sekä Kilpeläinen Niemisen. Vuorollaan Vilevaara iski Laineen kotia. 2 - 4. Neljäs oli saviseudun poikien juhlaa. Vilevaara aloitti lyömällä takaa ulos ja kiersi kentän, Laine sijoitti kakkospuolelle ja Nurminen juoksi, Salonen vetäisi Kydön sisään ja Jokinen huitasi lopuksi takakentälle ja Laine ampaisi 6 - 4. Viidennessä Puurtilan Kilpeläinen sivalsi Lauri Huovisen kotipiiriin, kahdeksannessa sama mies kotiutti Niemisen ja Lauri Huovisen. Peli oli 6 - 7. Tasoittavalla Revon maila paukahti ja Laine tasoitti 7 - 7. Viimeinen oli jännittävä. Eero Vilevaara heitti kolmospesältä ohi ja Nieminen pinkoi kotiin, Ropponen löi Virtasen sisään ja siinäkin tarvittiin Aarre Jokisen ohiheittoa kolmoselta, että juoksu syntyi. Tilanne 7 - 9. Tasoittavalla Loimaalla kävi seitsemän miestä lyömässä, mutta ei tulosta, joten nämä lukemat jäivät ottelun lopputulokseksi.

Loimaa—Puurtila 7—9

LP	0 1 1 4 0 0 0 1 0 = 7		
PKP	0 1 3 0 1 0 0 2 2 = 9		
Vilevaara	1×1	Kilpeläinen	4
Laine	1	Virtanen	1
Ojala	1	Raak	1
Salonen	1	Ropponen	1
Jokinen	1	harhaheitto	2
Repo	1		

Puurtilan parhaina palkittiin sisäpelistä Heikki Kilpeläinen ja ulkopelistä Heikki Linnakylä. Loimaalaisista vastaavasti saivat palkinnon Antti Nurminen sekä Martti Repo

Puurtilan yhdeksikössä olivat parhaita liikkuva 2-vara Lauri Huovinen ja haamukiinniottaja 2-pesä Heikki Linnakylä. Eero Nieminen ei onnistunut etenijänä kovinkaan hyvin. Lukkari Heikki Kilpeläinen oli sisällä kova, mutta ulkona hän ei pystynyt sotkemaan LP:n peliä.

Pesä-Veikoille tappio Puna-Mustat löi 6 – 9

Pesä-Veikot oli vähällä tuottaa jymy-yllätyksen mestaruussarjaa johtavalle Puna-Mustille helatorstaina Harjulla. Alkuvuoroissa hermoileva kotijoukkue antoi suosiolla useita juoksuja ja näytti jo siltä, että PeVe kärsii murskaavan tappion. Viiden vuoron jälkeen oli peli PuMun hyväksi 7—2, mutta sitten alkoi rankkasade ja sen suosiollisella avustuksella PeVe tekaisi kolme juoksua ja pääsi tilanteeseen 7—5. Hyvistä yrityksistä huolimatta ei tasoitusta saatu aikaan ja peli päättyi 9—6 vieraiden hyväksi.

PeVe aloitti sisällä, mutta tulosta ei syntynyt. Tasoittavalla Juvonen käveli väärillä kotiin. Toisessa Ståhlhammar löi Leevi Kujalan kotipiiriin ja Leevi Kujala Viherkentän. 0 – 3. Kolmannessa PeVe sai pään auki. Suutari yllätti Uuri Ståhlhammarin hyvällä lyönnillä ja Leminen tuli kotiin kakkospesältä asti. Neljännessä Ståhlhammar kotiutti Juvosen ja peli 1 – 4. Viidennessä Sinisalo löi Pulkkisen turvaan ja PuMu:n Hautala Lammin, Nikander Leevi Kujalan sekä Ståhlhammar Pauloffin. Peli 2 – 7. Seuraavassa vuorossa alkoi sataa ja vuoro oli PeVe:n. Salo löi Lemisen sisään, Sinisalo Pulkkisen ja Leminen Hirven. Taululla oli 5 – 7. PuMu:n onneksi sade lakkasi ja kahdeksannessa Hautala vetäisi Viherkentän kotipesään sekä viimeisessä teki kumpikin juoksun, Salo löi Suutarin ja Ståhlhammar Leevi Kujalan. Lopputulos oli 6—9.

Peve sortui hitauteen ja heikkoihin heittoihin, ja jos kenttä olisi ollut kuiva, olisi Puna-Mustien parempi lyöntipeli päässyt oikeuksiinsa ja lopputulos todennäköisesti ollut PeVe:lle epäedullisempi. PuMu:n parhaina palkittiin sisäpelistä Uuri Ståhlhammar ja ulkopelistä Väinö Hautala. PeVe:n vastaavat palkintomiehet tällä kertaa Raimo Sinisalo sekä Pekka Hirvi.

Pesä-Veikoilla oli lyöjiä 70 sekä Puna-Mustilla 76. Otteluolosuhteet olivat kurjat. Ruohokenttä oli liukas, pehmeä ja märkä ja sitä kasteli lisää ottelun aikana kova sadekuuro. Olosuhteista huolimatta kamppailua oli saapunut seuraamaan 684 maksanutta.

Puna-Mustat aloitti hyvin, vaikka miehet vierastivatkin kovasti märkää ruohokenttää. Helsinkiläisten alkuotteet antoivat viitteitä siitä, että PeVe kärsii roiman tappion. Jatkossa PuMun nuotit menivät kuitenkin sekaisin ja kun vielä pelin keskivaiheilla alkoi rankkasade rummuttaa kenttää, soitti yhdeksän miehen orkesterissa jokainen eri säveltä. PuMu:n onneksi sade taukosi kuitenkin nopeasti ja sadepilvien mukana menivät myös pevcläisten voitonmahdollisuudet. Sitä ennen oli kuitenkin sanomalehtien ja sateenvarjojen alla kyyristeleville katsojille tarjottu nähtäväksi monta huippujännittävää tilannetta. Lopussa Puna-Mustat pystyivät kuitenkin tiivistämään ulkopelinsä ja estämään PeVen enemmät juoksuyritykset.

Lopputulos oli oikea ja vastaa suunnilleen voimasuhteita. Puna-Mustat ei otteillaan häikäissyt, mutta syy oli huonoissa olosuhteissa. Kovalla ja pitävällä kentällä pääsee helsinkiläisten pelityyli paljon paremmin oikeuksiinsa, mutta ainakin helatorstaina PuMu vaikutti aivan tavalliselta yhdistelmältä. Polttolinjan työskentely oli ajoittain hyvin epävarmaa ja ainoastaan Pauloff pelasi kaikki vuorot tasaisen varmasti. Leevi Kujala pudotteli helppoja palloja, mutta pelasi toisinaan erinomaisesti ja näyttävämmin kuin vierustoverinsa Hautala. H. Kujala lukkaroi tavanomaiseen tyyliinsä. Viherkenttä ja Lammi etukentällä pelasivat varmaotteisesti. Joukkueen voimahahmo oli jälleen Uuri Ståhlhammar joka löi neljä juoksua ja pelasi ulkonakin parhaiten. Ilman häntä olisi PuMu keskinkertainen joukkue, jolla ei olisi asiaa mitaleille.

PeVen runkolyöjinä esiintyivät nyt Pulkkinen, Suutari, Salo ja ajoittain Leminen. Muut näpertelivät mailan kanssa miten taisivat — heikoin oli Hirvi. Sisäpelissä etenijät odottelivat liian usein viimeistä lyöntiä, rohkeampaa pesienvaihtoa kaivattaisiin. Lisäksi pojat hermoilivat aivan liiaksi alkuvuoroissa, mutta tasaantuivat vähitellen pelin edistyessä.

Ulkopelissä oli kolmospolttaja Hirvi lukkari Parkkosen ohella joukkueen paras. Kakkospolttaja Lahtinen oli paljon varmempi kuin TMP-ottelussa. Leminen pudotteli jo heittopallojakin ja vielä vähemmän pysyivät räpylässä kunnon lyönnit. Takakentän pojat ottivat mitä saivat liukkaalla kentällä joka pakotti varovaiseen peliin.

Pesä-Veikot—PuMu 6—9

PeVe	0	0	1	0	1	3	0	0	1 = 6
PuMu	1	2	0	1	3	0	0	1	1 = 9

Salo	2	Ståhlhammar	4
Sinisalo	2	Hautala	2
Leminen	1	Nikander	1
Suutari	1	L. Kujala	1
		vapaataival	1

Pesäpallo verraton suomalainen peli on, suomalainen myöskin on autohuolto UNION

UNION

Kerava – Vimpeli 5 – 13

Keravan Pallokerho kohtasi helatorstaina viime vuoden hopeajoukkueen Vimpelin Vedon. Vimpeliläiset tuntuivat olevan kuin kotonaan Keravan arvaamattomalla nurmikentällä ja voittivat 5 – 13. Ottelu saatiin pelata loisteliaissa olosuhteissa, ja kentän reunamilla olikin yleisöä ennätysmäärä noin 1.500 henkeä, joita maksaneita oli 1.150. Keravalla oli lyöjiä 62 ja Vedolla 77. Ottelu kesti 2 tuntia 15 min.

Kerava hävisi hutunkeiton ja joutui ensimmäisenä sisälle. Alku oli lupaava. Kokkonen selvitti itsensä ykköselle, josta Oksanen toimitti hänet kolmoselle ja lisäksi itsensä kakkoselle. Anssi Jokinen hommasi Kokkosen kolmospuolelle suunnatulla lyönnillä alas. Tämän jälkeen sorruttiin kuitenkin näpertelyyn, ja tuotapikaa oli kome kuollutta tosiasia. Tasoittavalla Vimpelin Mäkelä sivalsi laiskanlaisen lyönnin kakkospuolelle ja Huttunen ei onnistunut pallon tavoittamisessa. Seurauksena oli Peltolan tuoma juoksu ja Mäkelän kunnari. Kolmannen juoksun vuorossa teki Veikko Latvala yliheitosta. 1 – 3. Toisessa Vimpelin Lakaniemi kotiutti Nygårdin. 1 – 4. Kolmannessa olivat samat miehet asialla. Lakaniemen kakkospuolelle suuntautuneella lyönnillä pinkaisi Nygård kotipiiriin. Tilanne oli 1 – 5. Neljännessä lisäsi Vimpeli juoksutiliään. Lakaniemi veti taas Nygårdin turvaan ja Veikko Latvala Peltolan. 1 – 7. Viidennessä sai Kerava toisen juoksunsa. Huttunen iski 3-puolelta läpi ja Kokkonen ennätti kotipesään. Tasoittavalla Vimpeli vastasi samalla mitalla. Veikko Latvala napautti Mäkelän kotia. 2 – 8. Kuudennessa Vimpeli takoi kolme juoksua. Nygård löi Rauno Latvalan kotiin, Mäkelä Nygårdin ja Veikko Latvala Mäkelän. 2 – 11. Viimeisessä sai Keravakin jo juonesta kiinni. Oksanen tekaisi kunnarin yliheiton turvin ja Peltonen toimitti Jussilaisen sisään kolmospuolen rajalyönnillä ja kiersi itse kunnarin. Vimpeli vastasi kahdella. Mäkelä löi Sippolan sekä Lakaniemi Mäkelän kotiin ja Vimpeli oli voittanut 5 – 13.

Vimpelin parhaina palkittiin sisällä Paavo Mäkelä ja ulkona Markus Lakaniemi, jota voidaan pitää myös kentän parhaana (iski 4 juoksua). Keravan vastaavat palkitut. Tauno Peltonen ja 1-pesä Matti Oksanen. Parhaiksi etenijöiksi nimettiin vimpeliläisistä Jaakko "Jaska" Nygård sekä keravalaisista Matti Kokkonen.

Kerava	1	0	0	0	1	0	0	3	= 5
Vimpeli	3	1	1	2	1	3	0	2	= 13

Keravan parhaaksi aseeksi vierasjoukkueita vastaan oli kuviteltu Keravan oikukasta ruohokenttää. Helatorstaina pelatussa mestarussarjan ottelussa oli kenttä omilleen kuin vieras ja vierailijat pelasivat sillä kuin kotonaan. Jatkuvasti ponnahteli pallo kentän pinnasta omien räpylöiden ulottuvilta, vimpeliläisten hakiessa vaikeimmatkin pallot hienosti haltuunsa. Erikoista nähtävyyttä oli Vimpelin erittäin voimakas ja vaihteleva lyöntipeli. Kun ottelun alkuvaiheissa Keravan hyvin pelannut 1-pesä Matti Oksanen poimi jatkuvasti Vedon näpäykset, muutti joukkue vaihtolyönnit polttolinjan ylitse meneviksi peruslyönneiksi, jotka jatkuvana nauhana löytyivät pesien takaa.

Vimpelillä löi joka mies, yhtä pelaajaa lukuunottamatta, tarkasti. Juoksujen isinä esiintyivät Paavo Mäkelä ja Markus Lakaniemi, mutta ehkä vielä tehokkaampana teki Jaakko Nygård mailallaan työtä. Lähes sataprosenttisen varmana Nygårdin vaihtolyönnit löysivät aukkopaikat, joten palkintoseremonioiden aikana jäätiin ihmettelemään hänen palkitsemattomuuttaan. Lakaniemi onnistui lukkaroinnissaan varsin tyydyttävästi, mutta jälleen nuoret vimpeliläiset Paavo Sippola ja Mikko Peltola antoivat ilonaihetta joukkueelleen. Rauno Latvala oli täällä erittäin heikossa lyönnissä sekä ulkopelissä ihmeellisen kankea. Väinö Lillstrandin sijoittaminen oli myös epäonnistunut kokeilu.

Kerava – PeVe 11 – 9

Hermoja kutkuttavaksi yleisökamppailuksi kehkeytyi Keravan Pallokerhon ja Jyväskylän Pesä-Veikkojen ottelu sunnuntaina Keravan keskuskentällä. Tasollisesti ei nähty kovinkaan korkealle yltävää peliä. Harhaheittoja oli liian paljon molemmilla porukoilla. Kiinniotoissakin haparoitiin paljon, mutta tähän lienee osuutensa epätasaisella nurmikentällä. Keravalaiset hallitsivat hermonsa tällä kertaa loppuun saakka ja ratkaisivat ottelun edukseen viimeisellä sisävuorollaan. KPK:lla oli lyöjiä 83 ja PeVe:llä 76. Peli kesti 2 tuntia 28 min. ja sitä oli seuraamassa 831 maksanutta.

Hutunkeiton voitti Kerava. Ottelu alkoi vauhdikkaasti. Ensimmäisessä sisävuorossa PeVe kehitteli muutaman ajolähtötilanteen, mutta ne selvitti Keravan takakenttä varmasti ja kolme kuollutta oli tuota pikaa tosiasia. KPK aloitti ensimmäisen sisävuoronsa haparoivasti. Seitsemän miestä kävi mailan varressa, eikä tuloksena ollut muuta kuin yksi kuollut ja kuusi haavoittunutta. Mutta Tauno Peltosen asettuessa mailan varteen kahdeksantena lyöjänä tapahtui ihmeitä: kova lyönti kolmospuolelta läpi ja kunnari oli syntynyt. Kerava lisäsi vielä juoksutiliään Oksasen sivaltaessa keskikentälle löysän pallon ja Luomanperän juostessa kotiin 2 – 0. Toinen vuoro alkoi Keravalle murheellisesti. PeVe:n Keijo Salo sivalsi takapesien ollessa täynnä navakan lyönnin kakkospuolelle. Ravantti sai pallon varmaan tapaan haltuunsa, mutta palauttaessaan sen kotipesään hän heitti karkeasti yli ja seurauksena oli kaksi juoksua, juoksijoina Parkkonen sekä Suutari. PeVe sai vielä kehitettyä vaarallisia ajotilanteita ja teki kolme juoksua. Leminen iski Hirven kotiin, Raimo Lahtinen Sinisalon ja Salo Lemisen. Keravan tasoittava sisävuoro ei tuottanut tulosta, miestä ei saatu edes kolmoselle saakka. PeVe johti 2 – 5. Kolmannessa PeVe jälleen lisäsi juoksutiliään. Parkkonen löi Dufan kotipiiriin. KPK pystyi vastaamaan siihen kahdella juoksulla: Jussilainen pääsi yliheiton turvin kotiin ja Seppo Leskinen veti Ravantin alas. Peli 4 – 6. Neljännessä PeVe aloitti epävarmasti. Lyöjiä oli jäljellä vain Raimo Lahtinen kun hän viimeisellä lyönnillä toimitti Lemisen kotiin. KPK sai sisävuorollaan kavennetuksi etumatkaa yhdellä Huttusen kolmospuolelle suuntautunella vedolla juoksi Kokkonen 5 – 7. Kuu-

Imatra – Kouvola 11 – 24

Yli kaksituhantinen yleisöjoukko ihmetteli sunnuntaina Maneesin kentällä suuresti sitä, että mikähän joukkue siinä silmien edessä oikein pelailee SM-sarjan pesäpalloa. Ei sitä millään olisi voinut uskoa todeksi, että toinen osapuoli on sama IPV, joka neljänä aikaisempana kesänä on niin monta ilon aihetta samalle yleisöjoukolle järjestänyt. Nyt tuntuu vahvasti siltä, että kosken kauppala ei näe enää ensi vuonna tätä pääsarjan pesäpalloa. Vain erinomainen ryhdistäytyminen IPV:n puolelta peliotteen parantamiseksi tulee enää kysymykseen.

Kouvolan Pallonlyöjien yhdeksikkö oli se joukkue, joka hakkasi IPV:n polvilleen kerrassaan komeasti juoksuin 24—11. Näin suuresti ei IPV ole kotonaan kertaakaan hävinnyt. Suuriin juoksulukuihin oli syynä paitsi IPV:n kerrassaan heikko ulkopelityöskentely, myös kovanlainen myötätuuli, joka teki pallon arvioinnissa kepposia tuon tuostakin. Ei ainoastaan IPV tuosta tuulesta kärsinyt, sillä myös KPL :llä oli pelin alkuvaiheissa kovasti vaikeuksia.

Sää oli tukahduttavan lämmin, mikä tuntui selvästi myös pelaajissa. Ottelun tuomareina toimivat Pepe Hannula Lahdesta ja Pentti Pajunen Imatralta. Heistä päätuomarina toimineen Hannulan toiminta oli kuta kuinkin johdonmukaista ja Pajunen selvisi tehtävästään entisin tavoin hyvin.

KPL:n viides sisävuoro oli sitten ottelun ratkaisukohta

Siinä joukkueen hyvä sisäpeli hajoitti imatralaisten ulkokentän täysin ja vaivatta KPL kasvatti johtonsa 16—9:ään. Se riitti mainiosti IPV:lle, joka tämän jälkeen oli vain altavastaajana. Kun lisäksi P. Oinosen nilkka nyrjähti syöttölautasen reunaan ja Lake Oinosen selkävika — mies pelasi lääkärin pistoksien varassa — alkoi kovasti vaivata, oli IPV jo henkisestikin täysin lyöty.

Kouvolan juoksut: Ahti Eteläpää 2+3, Pekka Taulasalo 1+4, Jorma Juutilainen 3, Timo Raussi 3, Oiva Sutinen 2, Hannu Kiuru 1, Paavo Jaakkola 1 ja harhaheitoilla tuli 4. Ilkka Kauppinen toi neljä juoksua.

Imatran juoksut: Pentti Oinonen 3, Lauri Tyyskä 1+1, Matti Pippola 2, Lauri Oinonen 1, Jorma Latva 1 ja Terho Niiranen 1 sekä yliheitolla 1. Imatralla oli lyöjiä 82 ja Kouvolalla 88. Ottelu kesti 2 tuntia 40 min. ja sitä oli saapunut Maneesille katsomaan 1.656 maksanutta katsojaa.

Imatran parhaana sisäpelaajana palkittiin 3-pesää pelannut Lauri Tyyskä ja parhaana ulkopelaajana lukkari Matti Pippola, joka vähiten epäonnistui ulkopelissä. Kuitenkin miinuspuolelle on vietävä hänen helpot syöttönsä, joista olikin kouvolalaisten mukava mätkiä. Yleispelin palkinto meni oikeutetusti siepparina pelanneen Jouko Kaijasen käteen. Hän oli hyvä kärkimies mennen aina kentälle toi 3 juoksua ja melko valpas myös ulkona. Kaijanen palkittiin myöskin parhaana etenijänä ja yllättävämmästä pelisuorituksesta sai tunnustuksen 2-pesän Jorma Latva.

IPV: 2 2 1 3 1 0 0 0 2 = 11
KPL: 6 2 1 1 6 3 2 0 3 = 24

Mestaruussarja 23.5.1963

Sotkamo – Kiri	7 – 3
TMP – Hongikko	9 – 7
Loimaa – Puurtila	7 – 9
PeVe – PuMu	6 – 9
Kerava – Vimpeli	5 –13
Imatra – Kouvola	11 –24

Sarjatilanne:

Puna-Mustat	4	4	0	0	42—17	8
Puurtila	4	3	1	0	28—21	7
Sotkamo	3	3	0	0	25—12	6
TMP	4	3	0	1	28—20	6
Kouvola	4	2	0	2	40—30	4
Vimpeli	3	2	0	1	23—15	4
Hongikko	3	2	0	1	22—15	4
Hamina	2	2	0	0	7—4	4
Kiri	3	1	0	2	23—14	2
Ilmajoki	3	1	0	2	18—15	2
Kerava	3	1	0	2	15—17	2
Imatra	4	0	1	3	21—55	1
Loimaa	4	0	0	0	18—32	0
Pesä-Veikot	3	0	0	0	9—24	0
Lahti	3	0	0	3	8—36	0

dennessa KPK tasoitti pelin. Leskinen löi Jussilaisen kotia ja Jussilainen Ravantin. 7 – 7. Seitsemäs kuluikin sitten KPK:n merkeissä ja se siirtyi johtoon. Luomanperä toimitti Anssi Jokisen näpäyksellä sisään ja Jussilainen Peltosen kakkospuolelle suuntautunella lyönillä. 9 – 7. Kahdeksas toi taas yllätyksiä mukanaan – PeVe tasoitti. Luomanperä yritti polttaa etenijää kakkospesälle, mutta epäonnistui, sillä heitto meni yli kakkospesän ja Pulkkinen ja Dufva pinkoivat kotirinkiin. 9 – 9.

Viimeinen vuoro alkoi siis tasatilanteesta. PeVe asettui sisävuorolleen. Haavoittuminen oli neljän ensimmäisen lyöjän kohtalo. Kolmesta seuraavasta tehtiin vainaa ja niin oli Kerava varmistanut ainakin toisen pisteen kotiin. KPK sai sisävuorollaan kuitenkin vielä kaksi juoksua ja korjasi siten molemmat sarjapisteet kotiin. Voittojuoksut tulivat näin: Matti Kokkonen kärjessä hankkiutui kolmoselle, Taisto Ravantti löi kakkospuolelle, pallo kimmati ulkopelaajasta, hätäinen heitto yli kotipesän, seurauksena Kokkosen tuoma juoksu sekä Ravantille harhaheittokunnari. Kerava voitti kamppailun juoksulukemin 11 – 9.

Keravan juoksut: Raimo Jussilainen löi 2, Seppo Leskinen 2, Tauno Peltonen 1+0, Reijo Luomanperä 1, Matti Huttunen 1, Matti Oksanen 1, Taisto Ravantti 1 ja harhaheitolla 2. Pesä-Veikot: Raimo Lahtinen löi 2, Pentti Leminen, Eero Parkkonen ja Keijo Salo kukin yhden sekä harhaheitoilla tuli kaikkiaan 4 juoksua.

KPK	2	0	2	1	0	2	2	0	2 = 11
PeVe	0	5	1	1	0	0	0	2	0 = 9

Keravan parhaina palkittiin sisällä Seppo Leskinen, ulkona Matti Oksanen ja parhaana etenijänä Raimo Jussilainen. PeVe:n vastaavat palkinnon saajat ovat Raimo Lahtinen Pekka Hirvi sekä Eero Parkkonen.

Risto Elomaa ratkaisi kunnarilla HoNsU:n voiton

Hongikko kiilassa: Pentti Puttonen, Paavo Hietanen, Ismo Maanola, Martti Yli-Jaskari, Kari Rautiainen, Risto Elomaa, Eino Kaakkolahti, Jussi Konttinen ja Kalevi Iivarinen. Lyöjiä Vedolla 79 ja Hongikolla 70. Ottelu kesti 2 tuntia ja 10 minuuttia. Maksaneita katsojia kentällä 1.436.

Hongikko aloitti sisällä. Hietanen saatteli Puttosen kolmoselle, josta Maanola voimakkaalla lyönnillä kotiin. Toisessa Vimpeli tasoitti, kun Kaakkolahti antoi kaksi väärää.

Ottelun lopputulos ratkaistiin kolmannessa vuorossa. HoNsU ei saanut sisävuorollaan mitään valmista. Vimpeli kehitti heti ajon, jota purkamaan asettui Lakaniemi. Hän löi hyvin maihin ja Havinen ehti kotiin. Syötönvalvoja Heikkilä tuntui hyväksyvän juoksun. Lakaniemi löi jälleen mainiosti ja kenttä rullasi. Kun palautuspallo meni karkeasti yli Kaakkolahden, näytti siltä, että kaksi lisäjuoksua ja Lakaniemelle kunnari oli selvä tapaus. Tuomari Torsti Rautalin oli kuitenkin eri mieltä. Hän ei hyväksynyt Havisen tuomaa juoksua, vaan poltti hänet ja mitätöi sitten muutkin juoksut, koska ilmoitti keskeyttäneensä pelin.

Taululle jo ilmestyneet 5 – 1 numerot muutettiin jälleen 1 – 1. Tästä syntyi monta minuuttia kestänyt selittelytauko, jonka aikana tuomari sai arvosteluja monelta taholta. Jotkut kiihtyneet katselijat lämpisivät auringonpaisteessa vähän liikaakin.

Jatkossa Hongikko sai 4:nnessä vuorossa juoksun Yli-Jaskarin lyödessä ja Puttosen tuodessa. 7. vuorossa Yli-Jaskari löi jälleen mainiosti ja Hietanen syöksyi kotipesään ja muutti tilanteen 1—3 Hongikon hyväksi.

Kahdeksannessa vuorossa Vimpeli painosti jälleen ankarasti Niemi täytti pesät hyvillä vaihtolyönneillään ja Veikko Latvala löi hyvin ja Mäkelä juoksi kotiin. Seuranneessa ajotilanteessa Nygård löi vielä Lakaniemen kotiin ja peli oli tasan 3—3.

Viimeisessä sisävuorossa tapahtui jälleen odottamaton käänne. Hongikon ollessa sisällä tuhosi Vimpeli helposti kaksi miestä. Risto Elomaa viimeisenä lyöjänä ja viimeisellä lyönnillään aiheutti jymy-yllätyksen. Keskikentälle lyöty suhteellisen helppo pallo pääsi hiljalleen vyörymään kenenkään estämättä yli takarajan koskeen ja Elomaa kiersi kentän. Vimpelillä oli tasoittavassa sisävuorossaan hyviä yrityksiä. Niemi saatteli Mäkelän kolmoselle, mutta hän paloi kotitaipaleella. Samoin kävi muidenkin kotiinyrittävien ja vaiherikas ottelu päättyi Hongikon voittoon 3—4.

Risto Elomaa, Hongikon nuorta kaartia, täyttää piakkoin 19 v.

Parhaina palkittiin ulkopelistä Hongikon Ismo Maanola, sisäpelistä Risto Elomaa. Vimpelin joukkueesta Lakaniemi ja Niemi.

Hamina – Loimaa 0 — 2

Loimaan Palloilijat oli matkustanut sunnuntaina Haminan Palloilijoiden vieraaksi ympyräkaupunkiin ja sai kannattajiensa iloksi ensimmäiset sarjapisteensä. Haminalla oli lyöjiä 51 ja Loimaalla 49. Ottelu kesti vain 1 tunti ja 25 min. ja yleisöä oli seuraamassa n. 1.700.

Ennen ottelun alkua näytti kaikki hyvältä. Sää oli mitä parhain jos ei vastatuulta lueta häiritseväksi tekijäksi, katsomo täpö täynnä ja Haminan Aarre Huovila voitti hutunkeiton sekä valitsi ulkopelin. Alkuvuorot menivät tunnustelun merkeissä. Neljännessä Loimaan nopea kärkimies Seppo Laine eteni ensin kakkoselle ja sieltä vapaataipaleella kolmoselle. Tässä vaiheessa ei ollut kuolleita. Laineen hermot pitivät ja Reijo Salonen kumautti kakkospuolelle ja Laine ampaisi kotiin. Jälkitilanteesta kehittyi melkoisen vaarallinen, mutta Vilevaaran Eeron huti viimeisellä lyönnillä päästi haminalaiset sisään. Sitten ei tapahtunutkaan mitään ihmeitä ja viimeiseen vuoroon mentiin Loimaan johtaessa 1 – 0. Jännitys oli korkeimmillaan ja loimaalaiset täyttivät pesät helposti. Juuri tässä ratkaisevassa vaiheessa sattui haminalaisten lukkarille Leislahdelle harmittava kömmähdys. Pekka Kydön ollessa kolmosella, syötti hän kaksi väärää ja loimaalainen käveli kotiin 2 – 0. Kun HP aloitti viimeistä sisävuoroaan, yltyi katsomo valtaisaan kannusteluun, mutta mikään ei auttanut ja mahdollisuudet loppuivat varsin pian Nopasen kärkkymiseen ja paloon ykkospesälle.

Loimaan parhaina saivat palkinnon yleis- ja ulkopelistä Reijo Salonen sekä sisäpelistä Antti Nurminen. Hamina: yleispelistä Reino Raesmaa, sisäpelistä Niilo Janhunen ja ulkopelistä Kari Lindberg.

Häviö oli katkera pettymys kaikille eteläisen Kymenlaakson pesäpallon ystäville. Mutta kaikesta huolimatta tarvitaan joskus häviökin pelaajien luonteen kasvattamiseksi. Ja Leislahdelle: Lukkarin paikka on ulkokentässä niin tärkeä ja hermostuttava, että siinä sattuu pakostakin kömmähdyksiä. Annetaan harvat väärät anteeksi.

LMV:n mäkimiehet valttia IK:n lyöntipeli hakotiellä

Ilmajoki, sunnuntaina (K) Tunnelma tämänpäiväisen pesäpalloilun mestaruussarjan ottelun Kisailijain ja Lahden Maila-Veikkojen jälkeen ei ollut kovinkaan korkealla. Ilmajoen voittoa pidettiin niin selvänä, ettei kylän koko väki ollut edes vaivautunut ottelua seuraamaan. Vain 884 maksanutta näki Kisailijain häviön. Lahti yllätti kahdeksannessa vuorossa maamme tunnetuimman mäkihyppääjän Veikko Kankkosen lyödessä viisi juoksua, joista kaksi kunniajuoksua. Ottelu päättyi 10—8 Lahden hyväksi.

Lahti aloitti sisällä ja Hauta-aho löi Niilo Halosen kotiin. Tasoittavalla Kivistö kotiutti Koivun sekä Kiikerin. 2 - 1. Toisessa Kivimäki juoksi harhaheitolla kotipesään ja peli 3 - 1. Kolmannessa Kankkonen sivalsi Esko Halosen sisään ja Kivimäki Kiikerin 4 - 2. Viidennessä kumpikin tekaisi kaksi juoksua. Kajander auttoi Nymanin kotipiiriin ja Hauta-aho Niilo Halosen sekä tasoittavalla Kivistö Lintalan ja Yli-Torala Ollin. Taululla oli Ilmajoen johto 6 - 4. Seitsemännessä IK teki kaksi juoksua ja luultiin pelin jo ratkenneen. Koivu veti Silénin turvaan ja Kiikeri löi ja Lintala pinkoi 8 - 4. Kahdeksannessa tapahtui sitten ihmeitä. Vainio odotti Kankkosen vaihtolyöntiä, jonka mäkimestarimme tempaisi suoraan keskeltä ohi Kiikerin ja takakentästä läpi, jolloin Vainio toi juoksun ja lyöjä kiersi kunnarin. Kajander iski Niilo Halosen sisään ja Kankkonen oli taas asialla. Esko Halonen odotteli kolmosella sekä Mikko Kajander ykkösellä. Kankkonen löysi sopivan raon Ilmajoen kakkospesän takaa suoraan Lintalan edestä pallon pysähtyessä vasta jokitörmällä, jolloin Halonen ja Kajander kiersivät kepin ja Kankkonen jälleen juoksi kunnarin. Lahti johti 10 - 8. Ilmajokiset yrittivät lopussa raivokkaasti, mutta turhaan, joten nämä lukemat jäivätkin loppunumeroiksi.

Lahti avasi voitollaan pistetilinsä tämän vuoden sarjassa. Vaiherikas ja jännittävä ottelu suoritettiin helteessä. Lievä myötäinen sivutuuli aiheitti sen, että useimmat lyönnit kantautuivat laittomiksi. Ilmajoen kenttä oli hyvässä ja kinmoisassa kunnossa. Ilmajoella kävi 63 miestä lyömässä ja Lahdella 84. Kamppailu kesti 2 tuntia ja 31 minuuttia.

Molemmat joukkueet esittivät lujaa lyöntipeliä, mutta kotijoukkueen sivallukset tuppasivat tuhkatiheään painumaan sivu- tai takalaittomiksi ratkaisevissa tilanteissa ja Lahti sai huoahtaa helpotuksesta. IK viljeli onnistuneesti vaihtolyönneissään näpäyksiä. Lahti puolestaan suoritti vaihdot pompuilla. Molempien ulkopeli on suhteellisen hyvää.

Lahden sisäpelin valtit olivat Kankkonen (2+4), Kajander (2) ja Hauta-aho (2). Juoksuista toi Nikke Halonen 3, Kankkonen ja E. Halonen 2 sekä Kajander, Vainio ja Nyman kukin yhden. Ilmajoen vahvin lenkki sisäpelissä oli Mikko Kivistö (3). Koivu, Kiikeri, Yli-Torala ja Kivimäki vastasivat muista yhden harhaheittojuoksun lisäksi. Juoksuista toivat Lintala ja Kiikeri 2, Olli, Koivu, Silen ja Kivimäki kukin yhden.

Näin ottelu pelattiin:

LMV:	1	0	1	0	2	0	0	6	0 = 10
IK:	2	1	1	0	2	0	2	0	0 = 8

Veikko Kankkonen osaa laskea mäkeä, mutta myöskin pesäpalloilla. Eilen Ilmajoella ratkaisi Kankkosen kolme lyöntiä koko ottelun. Tuloksena oli kaksi kunnaria ja neljä tavallista juoksua.

Lahden parhaina palkittiin Veikko Kankkonen, Niilo Halonen ja Mikko Kajander sekä IK:sta Pertti Silen, Jussi Kiikeri ja Väinö Lintala. Joukkueiden parhaiksi etenijöiksi nimettiin LMV:n Nikke Halonen ja IK:n Väinö Lintala.

Mikko Kajander pelasi lukkarina täysin tyydyttävästi. Halosen vellosista oli Niilo huomattavasti terhakkaampi kuin pesäpalloilijana nimetumpi Esko. Esa Hauta-aho löi kuin vanhaan hyvään aikaan.

Kiri – PKP 8 – 10

Kauden parasta pesäpalloa tarjottiin sunnuntaina Harjulla Kirin ja Puurtilan Kisa-Poikien iskiessä yhteen. Ottelu muodostui todella korkeatasoiseksi ja kun siinä lisäksi riitti jännitystä loppuun saakka, sai yleisö rahoilleen täyden vastineen, vaikkakin ottelun lopputulos oli kotijoukkueelle murheellinen. Puurtila oli kuitenkin sen verran parempi joukkue, että se ansaitsi voittonsa. Sillä riitti yrityshalua aina pelin loppuun asti eikä se turhia näperrellyt, vaan viljeli voimalyönteja sekä mainioita sijoituksia. Kirillä oli lyöjiä 81 ja Puurtilalla 68. Peli kesti tasan 2 tuntia ja sitä oli seuraamassa hyvissä olosuhteissa 1.010 maksanutta katselijaa.

Puurtila aloitti saamati mitään aikaan, mutta Kiri sai juoksun Hautamaan lyödessä Korhosen kotiin. Tätä ennen tuomari Pepe Hannula oli polttanut aivan kyseenalaisesti kotiin syöksyneen Eki Rautiaisen. Toisessa Puurtila ei saanut juoksuja, mutta Kiri lisäsi yhdellä ajotilanteessa Salon lyönnillä Korhosen ollessa jälleen juoksun tuojana. 2 – 0. Kolmannessa vuorossa löi Puurtilan Immonen 2-rajasta lävitse ja Raak toi juoksun. Sitten kahden kuolleen ajotilanteessa Lauri Huovinen kiskaisi kolmospuolelta lävitse ja Immonen ehti kotipiiriin. Vielä Virtasen takakenttäsivallus tyhjään kohtaan Linnakylä pinkoi johdon 2 – 3. Loput yritykset tyrehtyivät Rautiaisen Ekin loistokoppiin. Mutta Kiri ei antanut periksi, vaan vastasi myös kolmella juoksulla. Hakanen saatiin kolmoselle ja kakkoselle suuntautuneen yliheiton aikana hän livahti kotiin. Jatkossa saatiin jälleen ajo ja Hautamaa veti Parviaisen alas sekä Viinikainen Karjalaisen. Kiri johti juoksuin 5 – 3. Neljännessä Puurtila tasoitti. Linnakylä löi ensin hyvin taakse ja Kilpeläinen tuli turvaan ja Raak vetäisi ajotilanteesta Huovisen kotipesään 5 – 5. Kuudennessa Kylmälahti löi viimeisellä lyönnillään Hakasen sisään sekä Karjalainen Parviaisen. Kiri johti nyt 7 – 5. Seitsemäs vuoro muodostui ratkaisevaksi, sillä Puurtila tekaisi siinä peräti viisi juoksua. Nieminen iski Immosen kotiin ja Huovinen Linnakylän. Peli tasan 7 – 7 ja Heikki Kilpeläinen asettui lyömään. Luja veto takakentälle ja tätä ei kakkoskoppari "Korppu" Korhonen saanut vangittua. Nieminen ja Huovinen ehtivät hyvin kotipesään ja Kilpeläinen kiersi kentän. Taululla 7 – 10. Kyllä Korhosen olisi pitänyt pystyä vaikka vartalollaan pysäyttämään peliväline, mutta niin ei valitettavasti vaan tapahtunut ja tuloksena oli kaksi tavallista juoksua sekä kunnari. Kiri pysty kahdeksannessa tasoittamaan yhdellä kun Hakanen toimitti Viinikaisen turvaan. Puurtila oli voittanut kamppailun juoksuin 8 – 10.

Mainittakoon, että Puurtilalta puuttui Kosti Huovinen. Tuntui ihan siltä, että lehtimies, joka oli kirjoittanut otteluselostuksen ei ollut edes paikalla, sillä niin paljon virheitä oli jutussa verrattuna pelipöytäkirjaan.

Kiri	1	1	3	0	0	2	0	1	0	= 8
PKP	0	0	3	2	0	0	5	0	0	= 10

● Kirin ulkokenttäkö tappion syynä?

Kiri oli tehnyt alkuperäiseen kokoonpanoonsa pari muutosta. Hautamaa oli siirretty kolmostontilta siepparikssi ja hänen tilalleen kolmoselle Karjalainen. Penna Paavolaa ei kentällä nähty. Näiden muutosten en katso vaikuttaneen mitenkään Kirin ulkokenttätyöskentelyyn, mutta vika lienee löydettävissä takakentän sijoituksessa. Polttolinja Rautiainen — Parviainen pelasi liian ylhäällä ja varat Korhonen ja Viinikainen puolestaan liian kaukana, joten takakentälle jäi suuri tyhjiö, jota puurtilalaiset käyttivät rohkeasti hyväkseen. Puurtilan ulkokenttä puolestaan porrastui takakentällä maniosti, eikä sieltä mennyt läpi montakaan lyöntiä — ei ainakaan vaarallisissa tilanteissa. Raimo Raak, Erkki Räsänen, L. Huovinen ja E. Nieminen saavat puhtaat paperit työskentelystään. Korhonen ja Viinikainen sitävastoin eivät. Raimo Raak palkittiin ansaitusti vieraiden parhaana ulkokenttämiehenä ja Kirin vastaavan palkinnon sai Eki Rautiainen. Sisäpelipalkinnot menivät Puurtilan voiton avaimena olleelle Heikki Kilpeläiselle ja Kirin Matti Hautamaalle.

Mestaruussarja 26.5.1963

Kerava – PeVe	11 – 9
Vimpeli – Hongikko	3 – 4
Hamina – Loimaa	0 – 2
Ilmajoki – Lahti	8 –10
Kiri – Puurtila	8 –10

Sarjatilanne

Puurtila	5	4	1	0	38—29	9
Puna-Mustat	4	4	0	0	42—17	8
Sotkamo	3	3	0	0	25—12	6
TMP	4	3	0	1	28—20	6
HoNsU	4	3	0	1	26—18	6
Kouvola	4	2	0	2	40—30	4
Vimpeli	4	2	0	2	26—19	4
Hamina	3	2	0	1	7— 6	4
Kerava	4	2	0	2	26—26	4
Kiri	4	1	0	3	31—24	2
Ilmajoki	4	1	0	3	26—25	2
Loimaa	5	1	0	4	20—32	2
Lahti	4	1	0	3	18—44	2
Imatra	4	0	1	3	21—55	1
Pesä-Veikot	4	0	0	4	18—35	0

LYJÄTILASTO:

1) Uuri Ståhlhammar, PuMu 2+10=12, 2) Heikki Kilpeläinen, PKP 1+8=9, 3) Väinö Hautala, PuMu 1+7=8, 4) Raimo Lindholm, TMP 8, 5) Ahti Eteläpää, KPL 2+5=7, 6) Martti Kylmälahti, Kiri 1+6=7, 7) Veikko Latvala, ViVe 7, 8) Veikko Kankkonen, LMV 2+4=6, 9) Eero Vilevaara, LP 1+5=6, 10) Oiva Sutinen, KPL 6.

Puna-Mustat löi Imatran 8 – 3

Kesän toistaiseksi heikkotasoisimmaksi muodostui Puna-Mustien ja Imatran Pallo-Veikkojen välinen pesäpalloilun mestaruussarjan ottelu. Molemmat joukkueet syyllistyivät useihin varsin suuriin rikkeisiin niin sisä- kuin ulkopelissäkin. Puna-Mustat ottelun voitti juoksuin 8—3, mutta vain varjo aikaisemmista esityksistä olivat Puna-Mustien otteet. Ulkopeliä käytiin tyydyttävästi ottelun alkuvaiheita lukuunottamatta, mutta sisäpelin lyöntivoima ja tarkkuus oli poissa. Pelituomarina Hans Porras jätti kovin haparoivan kuvan tuomioistaan.

● Pelin kulku

Imatra aloitti sisällä. Lauri Oinonen löi Kaijasen kotiin. Toisessa Latva kotiutti Kaijasen ja Tyyskä toi juoksun harhaheitolla. Tasoittavalla Heikki Kujala veti Ståhlhammarin sisään sekä Nikander Viherkentän. 2 – 3. Kolmannessa Pauloff tasoitti pelin 3 – 3 harhaheitolla. Viidennessä jatkoi PuMu painostustaan. Lammi tempaisi Ståhlhammarin kotia ja Leevi Kujala Viherkentän. Tilanne oli 5 – 3. Kuudennessa Ståhlhammar iski Leevi Kujalan kotiin ja Seitsemännessä Juvosen sekä itselleen kunnarin. Loppunumerot olivat 8 – 3. Puna-Mustilla kävi 80 miestä mailan varressa ja Imatralla 62. Ottelu kesti 2 tuntia 25 min. ja sitä oli aurinkoisessa säässä seuraamassa 1.595 maksanutta. Selkäänsä potevalla Lake Oinosella oli synkkä päivä, sillä useimmat juoksut tulivat hänen kömmähdyksistään.

Ottelun alku oli yllätyksellinen. Imatra hankkiutui heti ensimmäisen miehen turvin 1—0 johtoon PuMun ulkokentän heitellessä palloa minne sattui. Heittopelin haparoinnista kuvastui selvästi PuMun pelaajien hermojen heikko hallinta. Ottelun tärkeys ei liene aiheuttanut sähläyksiä. Suuremmilta osin syyllisenä lienee ollut sarjan johtoasema ja puhdas tili, joka pani usean pelaajan turhan aikaisin hermoilemaan.

Ensimmäisen imatralaisen kiertäessä kentän harhaheitolla jatkui tilanne samoissa merkeissä. Tyyskä löi kotiintulolyönnin Väinö Hautalalle, joka haparoi kiinniotossaan, jolloin juoksija ehti kotipesään. Seuraava pumulaisten heitto painui jälleen katsomoon, ja niin Imatra johti ottelua 3—0. Yllättävä avaus, joka pani jo uumoilemaan sarjan suuryllätystä.

Reipas imatralaisten ote sammui kuin saunalyhty, sillä nämä kolme juoksua jäivät heidän ainoikseen. Sen jälkeen alkoi PuMu kiristää ja teki Imatran ulkopelin suosiollisella avustuksella juoksuja tasaiseen tahtiin.

Surkeata lyöntipeliä

Puna-Mustilla oli varsin heikko lyöntipeli eilen. Useimmat avainpelaajat sortuivat jatkuvasti Imatran hyvin pelanneen lukkarin Matti Pippolan ansoihin. Tarkka jyvä puuttui ja luvattoman usein toistunut lyöjän ja juoksijan yhteispelin puute vei useita hyviä tilanteita karille. Joukkueen ulkopeli luistaa mallikkaasti, mutta sisäpelissä kaivataan kevään kuntoa.

Joukkueen pelipäällikkö Nisse Nikander pysyy jatkuvasti kovassa kunnossa, ja niin kuin pelipäällikölle sopii, riittää hänellä jatkuvasti innokasta mieltä jakaa pelitovereilleenkin. Useat erinomaiset esiintulot pesältä ja kovat tappoheitot olivat hienoja suorituksia. Nikanderin vaihtolyönneille ei Imatra voinut mitään. Heikki Kujala on edelleen eräs parhaimmista lukkareistamme, jonka oveluus jälleen eilen kukoisti.

Etukentän pari Viherkenttä—Lammi tasaisen varmoja Viherkentän onnistuessa hyvin vaihtolyönneissään. Leevi Kujala aloitti rauhattomasti, mutta sai kuitenkin oikeasta otteesta kiinni ajoissa. Väinö Hautala yritti liikaa sisäpelissä, ja joukkueen pelijohto luotti liikaa Hautalan lyönteihin. Yrjö Pauloffilla oli lähinnä sisäpelin seuraamattomuus mustana pilkkuna eilisessä ottelussa.

Takakenttä PuMulla oli liikkuvan varma. Sisäpelissä Ståhlhammar aloitti liian varmoin ottein, josta johtuen mies kuoli kolme kertaa ykköselle ottelun alkuvaiheissa. Loppua kohden Uuri pääsi entiseen tyyliinsä kiinni, ja kauniit käännöt pettivät useaan otteeseen Imatran ulkokentän. Mauri Juvoselle suosittelemme vain ja ainoastaan lyöntien harjoittelua. Mies on täysin pois kevään lyöntikunnosta, ja painolastina joukkueen sisäpelissä.

Oinosella "pimeä päivä"

Imatran eilinen häviö lankeaa suurelta osalta joukkueen entisen tukipelaajan Lauri Oinosen harteille. Mies heitteli aivan päättömästi ja laski kaksi varsin ratkaisevaa palloa käsistään, joista kummastakin syntyi juoksu. Joukkueen henkinen lamaantuminen juuri näistä takaiskuista oli ratkaisevaa.

Joukkueena ei Imatra ole heikko. Sillä on useita nuoria ja kehityskykyisiä pelaajia, jotka eilen antoivat hyvän kuvan taidostaan. Hannu Kontuvirta ja Jorma Latva polttolinjalla ovat erittäin hyviä pelin seuraajia, ja molemmat lyövät hyvin. Terho Niiranen on joukkueen eräs parhaista niin ulkopelissä kuin sisälläkin. Matti Pippolan lukkarointi oli eilen se ase, jolla PuMun sisäpeli pidettiin kurissa. Korkeat syötöt ja nerokkaasti tehdyt väärät lisäsivät Pippolan tehoa. Lauri Tyyskä on edelleen vahvin joukkueen lyöjistä.

Eilisen ottelun parhaina palkitparhaattiin PuMun yleispelistä Nisse Nikander, ulkopelistä Heikki Kujala ja sisäpelistä Uuri Ståhammar. Imatran parhaat olivat Hannu Kontuvirta, Matti Pippola ja Lauri Tyyskä. — KR.

Epäonnistunut koppilyönti toi pisteen Hongikolle eilen

Puolitoistatuhantinen yleisöjoukko sai eilen elää Harjun katsomossa piinallisia ja kuumeisia hetkiä HoNsU:n yrittäessä viimatustl pelin loppuvaiheissa saada kiinni Sotkamon parin juoksun johdon. Kahdeksannessa vuorossa se onnistui, mutta viimeisellä sisävuorollaan Sotkamo sai juoksutettua miehen kotipesään ja jälleen oli kotijoukkueen edessä raskas tehtävä pelastaa mitä pelastettavissa oli. Tasoitus onnistui, mutta se oli niin hiuskarvan varassa, että Hongikolla on syytä ainakin viikon kestävään tyytyväisyyteen. Iivarisen viimeinen, kopiksi tarkoitettu lyönti yllätti Sotkamon kakkosvaran ja niin luikahti *Oksala* kotipesään ja pisteitten jako oli selviö.

Sotkamo aloitti sisällä ja toisessa Martti J. Korhonen veti Mustosen kotirinkiin. Tasoittavalla Hietanen antoi kyytiä Oksalalle 1 – 1. Kolmannessa Kemppainen sivalsi Vuorisen kotiin, tasoittavalla Iivarinen Puttosen sekä myöhemmin Oksala saman miehen ja harhaili itselleen kunnarin. Peli 4 – 2. Neljännessä Vuorinen löi Suutarisen kotirinkiin 4 – 3. Seitsemännessä Sotkamo repäisi. Suutarinen iski Kerttulan, Matti Korhonen Keskitalon ja Martti J. Korhonen Suutarisen. Taululla 4 – 6. Kahdeksannessa HoNsU tasoitti. Kaakkolahti latasi Hietasen sisään ja Maanola Stendahlin 6 – 6. Viimeisessä Sotkamo pääsi johtoon kun Suutarinen löi viimeisenä miehenä viimeisellä lyönnillään Keskitalon turvaan. Tässä teki Kaakkolahti ulkopelinsä ainoan virheen pudotettuaan Oksalan hyvän palautuspallon. Viimeisellä sisävuorollaan sai HoNsU ajolähdön. Ensimmäinen yrittäjä kuoli, mutta Oksala sentään pääsi kolmoselle. Rautiaisen jäädessä ykköselle odottamaan korkeaa koppia. Iivarinen yritti nostaa pallon pilviin, mutta epäonnistui onneksi ja Keskitalo sai todeta Oksalan olevan jo lähellä kotipesää haparoidessaan palloa haltuunsa. Tasoitusjuoksu 7 – 7 syntyi, mutta lisää ei HoNsU enää saanut Puttosen palaessa takalaittomaan. HoNsU:lla oli lyöjiä 82 sekä Sotkamolla 76. Hyvissä olosuhteissa pelattu ottelu kesti 2 tuntia 30 min. ja sitä oli saapunut seuraamaan 1.523 maksavaa.

Ottelun tuomarina onnistui Topias Pohjonen sataprosenttisesti.

Ismo Maanola

Hongikon parhaana sisäpelaajana palkittiin Pentti Puttonen sekä ulkona Ismo Maanola. Sotkamon vastaavat Martti J. Korhonen ja Erkki Kemppainen. Ismo Maanola palkittiin myös kentän parhaana.

Hongikko saa olla eriitäin tyytyväinen lopputulokseen, oli se sitten oikeutettu tai ei. Ulkopeli sujui ajoittain melko mallikkaasti, mutta sisäpelistä voisi kirjoittaa kyyneliä kirvoittavan kertomuksen, joka ihme kyllä päättyi onnelliseti. Koppeja kopin perään siinä koko Hongikon skaala. Surkea esitys käänsi yleisön suosion nopeasti vieraiden puolelle. Hongikon kunniaksi täytyy sanoa, että se valtavasta hermopaineesta huolimatta pystyi kokoamaan rivinsä sekä kääntämään varmalta näyttävän tappion tasapeliksi.

Lahti – Vimpeli 4 – 8

Yleisömäärä on suoraan verrannollinen hyviin peliesityksiin, se voitiin selvästi havaita toisena helluntaipäivänä klo 15 Kisapuistossa, jolloin LMV ja Vimpelin Veto iskivät yhteen ihanteellisen sään vallitessa. Mailaveikkojen yllätysvoitto viime vuoden mestarista Ilmajoesta oli tuonut katsomoon n. 700 henkilöä eli katsojajoukon, jollaista aikaisemmin tänä keväänä ei ole pesäpallo-otteluissa nähty. Yleisö sai nähdä vaihtelevaa ja yritteliästä peliä, joskin kotijoukkueen kömmähdykset heti ensimmäisessä vuoroparissa veivät parhaimman jännitysmaun mennessään. Vimpeli korjasi ottelusta pisteet kotiinsa numeroin 8—4 lähinnä onnistuneen aloituksensa turvin.

Lahdella oli lyöjiä 57 ja Vimpelillä 74. Olosuhteet olivat muuten hyvät, mutta kirkas auringonpaiste häiritsi pahoin ulkopelaajia. Vimpeli oli saanut mukaan myöskin Kyösti Latvalan.

LMV voitti hutunkeiton, mutta siihempä ilonaiheet sitten loppuivatkin alkupelin osalta. Vimpeli aloitti vauhdilla, sillä takapesät täyttyivät vaivattomasti. Polttaja Esko Halonen yritti polttaa ykköselle juoksijan, mutta pesävahti Reijo Karivalo päästi pallon läpi räpylänsä ja Mikko Peltola sekä Paavo Mäkelä livahtivat kotipesään. Välillä Veikko Latvala kotiutti Ville Niemen, Mikko Kajander antoi kaksi väärää ja virkaveli Markus Lakaniemi käveli kotiin. Vielä Rauno Latvala vetäisi Veikko veljen sisään ja Vimpelin salama-aloituksen seurauksena oli tulostaululla lukemat 0 – 5. LMV meni omalla sisävuorollaan puskasta poikki ja palasi sitten ulkokentälle.

Pelin vanhetessa Lahden ote parani, ja ottelu muuttui mielenkiintoisemmaksi. Toisessa Leevi Nyman tempaisi Markku Vainion kotiin sekä Vainio Veikko Kankkosen. Peli 2 – 5. Kolmannessa Markus Lakaniemi hiipaili taas väärillä kotipuoleen. Peli 2 – 6.

Neljännessä nähtiin kauniita vimpeliläissuorituksia: Nygård kumautti lolmospuolelta läpi ja Veikko Latvala pinkoi kotiin 2 – 7. Sisävuorolla oli Lahdella hyvä alku, ajolähtö kuolleitta, mutta tilanne tyrehtyi Markus Lakaniemen polttaessa ovelalla väärällään Niilo Halosen kolmospesälle.

Kuudennessa Kankkonenkin sai kanuunansa kuntoon: pallo vihelsi kakkosrajalta läpi ja Kajander toi juoksun. Leevi Nyman toimitti puolestaan Markku Vainion kotiin. Pelitilanne oli 4 – 7 ja vimpeliläiset vähemmän varmoja voitostaan sekä lahtelaiset yrittivät ankarasti. Kajander paransi seitsemännessä osakkeitaan polttamalla Peltolan kolmospesälle. Kahdeksannessa syntyi pelin viimeinen juoksu Kyösti Latvalan lyönnin tuodessa Veikko Latvalan kotiin. Lopputulos oli 4 – 8 Vimpelin hyväksi.

Tasoltaan peli edusti kohtalaista mestaruussarjaluokkaa ja lienee paras tänä keväänä Lahdessa nähdyistä. Vimpelin lyöntipeli oli kautta linjan monipuolista, eikä syyttä: olihan joukkueelle näyttämässä esimerkkiä pesäpallokenttiemme Stanley Matthews, ykkösvahti Ville Niemi, joka rasitti LMV:n ulkokenttää toinen toistaan yllättävimmillä lyönneillä. Hänet palkittiin oikeutetusti toisena vimpeliläisenä. Vedon parhaan pelaajan palkinnon sai syöttäjä Markus Lakaniemi, joka ansaitsi sen täysin kierolla syöttötyöskentelyllään. Se oli useinkin kyllin suuri este pysäyttämään heikoimmat lahtelaiset jo kotipesän tuntumassa. Sieppari Veikko Latvala kiinnitti huomiota varmalla ulkopelillään.

Mailaveikkojen parhaana palkittiin sieppari Veikko Kokko ja toiseksi parhaana mainion lyöntipelinsä ansiosta kakkosvara Leevi Nyman. Polttolinjan Markku Vainio sai liikkuvasta ulkopelistään yritteliään pelin palkinnon. Mäkimiehet Kankkonen ja Halonen eivät täyttäneet täysin odotuksia: Kankkonen latasi liian harvoin voimalyöntejään, ja Halonen latasi liian harvoin yleensä mitään. Niilo tosin juoksi kuin salama, mutta pallo oli tällä kertaa nopeampi. Poikien ulkopelissä ei ollut moittimista. Yleensä LMV osoitti ilahduttavaa yrityshenkeä alkuhankaluuksien jälkeen. Hieman huolellisuutta heittoihin ja syöttöpeliin, niin eiköhän asema sarjataulukossa vielä parane.

Hämeenlinnalainen erotuomari Sulo Opas jätti itsestään miellyttävän kuvan. P. Niemi syötönvalvojana oli hyvä. Muistutus toimitsijoille: numerotaulu on tarkoitettu yleisön nähtäväksi eikä suinkaan hoitajansa aurinkosuojaksi. — Ridi.

Vive: 5 0 1 1 0 0 0 1 0 = 8
LMV: 0 2 0 0 0 2 0 0 0 = 4

☆

Kouvolan ulkopeli täysin sekaisin

Murheen päiväksi muodostui eilinen Kouvolan Pallonlyöjille, sillä pitkään aikaan ei ole sellaista häviötä tullut omalla kentällä kuin nyt, jolloin TMP saavutti 13—4 voiton. Loistavissa oloissa pelattua ottelua oli seuraamassa 1040 maksanutta katsojaa. TMP:n voitto oli kaikin puolin varma, sillä vain kerran joutui haapaniemeläisten ulkokenttä lannistumaan, joka tapahtui Kouvolan rynnistäessä kahdeksannessa vuoroparissa. Kosti Heikki Lahti pelituomarina ja Jouko Hyötyläinen syötönvalvojana hoitivat tehtävänsä tasapuolisesti.

Kun joukkueet juoksivat kiilaan huomattiin, että helsinkiläisiltä puuttui "kanuuna" Pentti Katainen. TMP voitti hutunkeiton ja KPL aloitti sisävuorolla. Toisessa TMP avasi pelin. Onnela löi Vilénin kotiin ja itselleen kunnarin. 0 – 2. Neljännessä sivalsi Siitonen Lindholmin sekä Laakkosen kotipesään. 0 – 4. Viidennessä latasi Lindholm Hintikaisen sisään ja Vilén Lindholmin. 0 – 6. Kuudennessa kotiutti Kekkonen Kyntölän, sekä seitsemännessä vuorossa Lindholm Onnelan ja Laakkonen Kyntölän. 0 – 9. Kahdeksannessa sai KPL kuparisen rikki. Sutinen löi Taulasalon turvaan, Jaakkola Juutilaisen ja Eteläpää Timo Raussin. TMP vastasi samoilla lukemilla. Onnela auttoi Siitosen kotipuoleen, Lindholm Onnelan ja Kekkonen Hintikaisen. Taululla 3 – 12. Viimeisessä kumpikin teki juoksun. Taulasalon loistava läpilyönti kolmosnurkasta toi hänelle kunniajuoksun sekä Kyntölä iski ja Vilén pinkaisi 4 – 13. Kouvolalla oli lyöjiä 63 ja TMP:llä 67. Hyvissä olosuhteissa pelattu ottelu kesti 2 tuntia sekä 4 minuuttia.

TMP:n varmaa lyöntipeliä todistaa se, että seitsemän miestä pystyi kartuttamaan juoksujen määrää lyöjätilastossa. Onnela löi kolme, joista yhden sai merkitä itselleen kunniajuoksuksi. Joukkueen ikäpresidentti Lindholm osoitti edelleen kuuluvansa pesäpalloilijoidemme parhaisiin ja löi myöskin kolme juoksua. Varamiehenä hyvin pelannut Siitonen ja Kekkonen löivät kaksi, sekä Vilen, Laakkonen ja Kyntölä kukin yhden. Palkinto sisäpelistä annettiin Onnelalle. Ulkopelissä tasaisesta joukkueesta erottautui polttolinjalla pelannut Hintikainen ja yleispelistä lukkari Kekkonen.

Taisto "Tatu" Kekkonen

Kotijoukkueesta löytyi kaksi heikkoa kohtaa, polttolinjan epävarma peli ja Timo Raussin synkkä päivä 2-varavahdin paikalla. Myöskin heitoissa oli epävarmuutta ja kun sisäpelissäkään ei pystynyt kuin aniharva tyydyttävään lyöntipeliin, ei muuta selitystä häviöön tarvitse hakea. Kouvolan parhaana lyöjänä sai palkinnon Oiva Sutinen, joka löi joukkueen ensimmäisen kavennusjuoksun kahdeksannessa vuoroparissa kun tilanne ennen pelivuoron alkamista oli vieraiden hyväksi 0—9. Jaakkola, Eteläpää ja Taulasalo kuuluivat myöskin juokkueen varmimpiin lyöjiin. Ulkopelistä palkittiin polttolinjalla hyvin pelannut Paavo Jaakkola ja yleispelistä sai palkinnon Pekka Taulasalo.

Lyöjät:	
Taulasalo kunniaj.	Onnela 1 x 2
Sutinen 1	Lindholm 3
Jaakkola 1	Kekkonen 2
Eteläpää 1	Siitonen 2
	Vilen 1
	Kyntölä 1
	Laakkonen 1

TMP:	0	2	0	2	2	1	2	3	1	= 13
KPL:	0	0	0	0	0	0	0	3	1	= 4

Puurtila hävisi Haminalle 6 – 14

Ottelu pelattiin maanantaina toisena helluntaipäivänä. Puurtilalla kävi miehiä mailan varressa 69 sekä Haminalla niitä oli 70. Peliä oli saapunut seuraamaan 1.732 maksanutta pesäpallon ystävää.

(JK) Tyyni ja kuuma oli ilma maanantaina Varkauden Kämärillä, kun Loimaan kesyttämä (niin luultiin) HP ja Puurtilan Kisapojat asettuivat kiilaan. Mailanvarteen tarttuivat pelipäälliköt Kilpeläinen ja Huovila, mutta jälkimmäisen nyrkki oli tähän tilanteeseen liian pieni ja niin sai mailan pään hyppysiinsä Kilpeläinen, joka valitsi ulkovuoron. Kohta kahahti Kämärin kuiva ja kova kenttä lyönneistä, joita haminalaiset sivalsivat. Näki heti, että ote on toinen kuin siellä, missä tappio kärsittiin. Mutta hyvistä yrityksistä huolimatta ei juoksuja syntynyt.

Puurtilan hempeän sinipaitaiset pojat aloittivat vauhdilla ja HP:n ulkokentällä oli kiireitä. Eino Ropponen löi pompun aivan kolmosrajan tuntumaan, josta pallo poukkasi yli juoksuratojen katsojien jalkoihin. Sinä aikana Lasse Huovinen ja Raimo Raak juoksivat kotiin ja Puurtila johti 2—0.

Toisessa erässä ottikin sitten HP ohjat käsiinsä. Janhunen »pomputteli» takapesät täyteen, Huovila purki ajoa ja löi Alangon kotiin. Kun Anu Niemelä seuraavana lyöjänä astui lautasen tuntumaan olivat pesät jälleen täynnä.

Ja silloin se tapahtui, nimittäin se lyönti jota Varkauden pesäpallomiehet hämmästelivät pitkälle pelin jälkeen; Anu kumautti kakkospuolelta läpi. Puurtilan miehet eivät nähneet pallon kulkua, ei myöskään yleisö. Pallo oli hävinnyt kentän ulkopuolella olevaan notkelmaan ja ruletti pyöri pesillä. Kolme miestä juoksi kotipesään, sankari itse pysähtyi kolmoselle. Pelin ensimmäinen ja komein kunnari oli tehty. Hamina johti 5—2 ja Puurtila oli ymmällään.

Puurtila ei vastaavassa vuoossa pystynyt juoksuihin, vaikka sen peli ei missään tapauksessa ollut huonoa. Raesmaa ja Huovila kauhoivat polttolinjalla varmasti ja Leislahti nosti tolppiaan. Se vei uskon pojilta.

Kolmannessa vuorossa nähtiin haminalaisten toinen kunniajuoksu. Huovilan ovela lyönti takamiesten selän taakse juoksutti Niku Janhusen kotiin ja Huovilan kunniakierrokselle. Omalla vuorollaan Puurtila ei pystynyt mihinkään. Neljäs vuoropari meni molemmilta hukkaan.

Kun haminalaisten seitsemäs sisävuoro oli päättynyt, voitiin tulostaululta lukea HP:n johto 10—3. Puurtilalaiset eivät kuitenkaan lannistuneet ja Eero Nieminen sivalsi kakkospuolen rajaa pitkin notkelmaan. Kenttä tyhjeni ja Nieminen juoksi kunnarin. Hamina johti vielä 10—6.

Kahdeksas vuoro muodostui tavallaan ratkaisevaksi. Haminalaiset olivat päättäneet kääntää pelin lopullisesti edukseen ja suunnitelman toteutti Anu Niemelä lyömällä nyt hirmuluujan kolmospuolelta läpi. Huovila ehti vaivatta kotiin ja Niemelä melkein kolmoselle;

mutta silloin erään katsojan hermot pettivät, hän näki pallon ruohikossa, ei voinut vastustaa kiusausta ja toimitti sen kentän laidalle, josta se edelleen kulki kolmospesälle. Yleisön riemu oli kuitenkin ennenaikaista, sillä Niemelän kunnari hyväksyttiin. Sopii ottaa tapaus opiksi kaikkien pesäpallokatsojien.

Kaiken kruunasi samassa vuorossa Pate Salosen kaunis läpilyönti ja kunnari sekä samasta aiheutunut Limpun kotiinjuoksu. Hamina johti 14—6, joka sitten jäikin lopputulokseksi.

Hamina oli eilen uudestisyntynyt joukkue. Lyönnit onnistuivat malniosti. Ei ole syytä nostaa ketään eikä ketään pai-

Aarre Huovila

naa. Kaikki onnistuivat. Pyttykerho palkitsi yleispelistä Huovilan, ulkopelistä Leislahden ja sisäpelistä Anu Niemelän. Puurtilan parhaiksi katsottiin Eino Ropponen (yp), Raimo Raak (up) ja Eero Nieminen (sp).

PKP	....	2	0	0	1	0	0	3	0	0 = 6
HP	.....	0	5	2	0	2	0	1	4	0 = 14

Nieminen 1 x 2
Ropponen 2
harhaheitto 1
Niemelä 2 x 4
Huovila 1 x 2
Salonen 1 x 2
Raesmaa 1
harhaheitto 1

Mestaruussarja 3.6.1963

PuMu – Imatra	8 – 3
Hongikko – Sotkamo	7 – 7
Lahti – Vimpeli	4 – 8
Kouvola – TMP	4 –13
Puurtila – Hamina	6 –14

Sarjatilanne

Puna-Mustat	5	5	0	0	50—20	10
Puurtila	6	4	1	1	44—43	9
TMP	5	4	0	1	41—24	8
Sotkamo	4	3	1	0	32—19	7
Hongikko	5	3	1	1	33—25	7
Vimpeli	5	3	0	2	34—23	6
Hamina	4	3	0	1	21—12	6
Kouvola	5	2	0	3	44—43	4
Kerava	4	2	0	2	26—26	4
Kiri	4	1	0	3	31—24	2
Ilmajoki	4	1	0	3	26—25	2
Loimaa	5	1	0	4	20—32	2
Lahti	5	1	0	4	22—52	2
Imatra	5	0	1	4	24—63	1
PeVe	4	0	0	4	18—35	0

★

Lyöjätilasto: Uuri Ståhlhammar, PuMu 3 x 12 = 15; 2) Raimo Lindholm, TMP 11; 3) H. Kilpeläinen, PKP 1 x 8 = 9; 4) Ahti Eteläpää, KPL 2 x 6 = 8; 5) Väinö Hautala, PuMu 1 x 7 = 8; 6) V. Latvala, ViVe 8; 7) Veikko Kankkonen, LMV 2 x 5 = 7; 8) Martti Kylmälahti, Kiri 1 x 6 = 7 ja Oiva Sutinen, KPL 7.

Kirin loppuveto toi komean voiton 14 – 11 Haminasta

Haminan joukkue koki eilen Harjulla varmasti elämänsä järkytyksen nähdessään kuinka alkuvuoroissa jo polvilleen työty Kiri alkoi toipua sekaannuksestaan pelin keskivaiheilla ja aloitti saman tien kiivaan takaa-ajon. Hamina oli kolmen sisävuoronsa jälkeen jo 7—0 johdossa ja kaikki pitivät kiriläisten asemaa toivottomana. Yllättäen kotijoukkue kuitenkin löysi 4. vuoroparissa siihen asti täysin kadoksissa olleet lyöntipelin aukkoset ja ryhtyi vastarintaan, jonka sitkeys oli liikaa ympyräkaupungin pojille. 6. vuorossa oli tilanne 9—7 Kirin hyväksi ja sillä peli olikin jo ratkaistu. Viimeisten vuorojen jännittävät tilanteet eivät enää pystyneet kääntämään Kirin onnenpyörää taaksepäin. Pisteet jäivät kotikaupunkiin numeroin 14—11.

Hamina aloitti sisällä ja heti veti Niemelä Raesmaan kotiin. Kolmannessa alkoi rapista. Raesmaa iski Lindbergin sisään, Janhunen Salosen, Niemelä Raesmaan sekä Janhusen, Leislahti Huovilan ja Salonen Nopasen. Tasoittavalla löi Kirin Kylmälahti Hakasen kotiin. Hamina johti 1 – 7. Neljännessä Kirin Rautiainen löi Hautamaan kotipesään sekä Salo Parviaisen. Viidennessä Korhonen tempaisi Viinikaisen kotipesään. Peli 4 – 7. Kuudennessa Kiri meni johtoon. Viinikainen toimitti Kylmälahden kotia, Paavola juoksi harhaheittokunnarin, Hakanen kotiutti Viinikaisen ja kiersi harhaheittokunnarin sekä Paavola iski Salon kotiin ja taululla 9 – 7. Seitsemännessä Kiri jatkoi painostustaan. Parviainen latasi kunnarin, Paavola takoi Salon suojaan ja Parviainen Paavolan. 12 – 7. Viimeisessä annettiin Haminallekin puheenvuoro. Niemelä räväytti Raesmaan ja Janhusen alas, Leislahti Huovilan sekä Lindberg Niemelän. Ei aivan riittänyt, sillä kun Kiri meni viimeiseen sisävuoroon oli peli 12 – 11. Lopetus oli komea. Parviainen ja Rautiainen latasivat kumpainenkin kunnarin. Lopputulos 14 – 11.

Kirin juoksuista vastasivat Risto Parviainen 2+1, Erkki Rautiainen 1+1, Pentti Paavola 2, Timo Hakanen 1, Erkki Korhonen 1, Martti Kylmälahti 1, Reijo Salo 1 ja Alpo Viinikainen 1 sekä harhaheitoilla kipaistiin kotirinkiin kaksi kertaa. Kirin tasaisuutta kuvaa hyvin se, että Matti Hautamaa oli ainoa, joka ei sivaltanut yhtään juoksua.

Haminan juoksuista iski Antero Niemelä 5, Juhani Leislahti 2, Niilo Janhunen 1, Kari Lindberg 1, Reino Raesmaa 1 sekä Paavo Salonen 1. Raesmaa toi kolme juoksua.

Timo Hakanen

Kirin I-palkinnon sai Timo Hakanen ja II-palkinnon Reijo Salo sekä Haminasta vastaavasti pokkasi Anu Niemelä ja Reino Raesmaa.

Kirillä kävi lyömässä 77 miestä sekä Haminalla 68. Erinomaisissa olosuhteissa oli peliä tullut seuraamaan 1.450 maksanutta katsojaa.

Kiri:	0	0	1	2	1	5	3	0	2 = 14
HP:	1	0	6	0	0	0	0	4	0 = 11

Hamina oli alkuvuoroissa aivan ylivoimainen. Sen lyöntipeli sujui kuin harjoituksissa ja miehet etenivät pesänväleillä miten tahtoivat. Kirin ote oli sen sijaan aivan sekaisin. Miehet eivät osanneet lyödä juuri ollenkaan ja ulkona kaikki haparoivat aivan kummallisella tavalla, ei siis ihme, että HP repäisi tavoittamattomalta tuntuvan johdon. Hamina tuudittautui silloin liialliseen itsevarmuuteen uskoessaan, että Kiri oli jo lyöty. Niin piti ollakin kaiken järjen mukaan, sillä kukapa olisi tässä vaiheessa uskonut, että Kiri yhtäkkiä löytää lyöntikuntonsa ja aloittaisi takaa-ajon, jonka sitkeydestä sekä hellittämättömyydestä jopa verokarhukin voisi ottaa oppia saataviaan periessään verovelallisilta.

Haminan joukkueen suorituksia eriteltäessä voidaan aluksi sanoa, että liiton joukkueeseen valittu Aarre Huovila oli pienoinen pettymys. Hänen vierustoverinsa kakkospolttajan tontilla, Reino Raesmaa, oli muutamista hermoiluistaan huolimatta Huovilaa parempi. Lukkari Juhani Leislahti, jonka pää matalapaineen aikana lähes hipoo sadepilviä, oli hyvä syöttäjä, joka ei antanut Kirin pompotella miten tahansa. Hyvänä aisaparina hänellä oli ykköspesä Antero Niemelä, joka myöskin saa kumartaa useimmille ovenkamanoille. Anu oli joukkueen paras lyöjä. Kakkosvara Alanko muistelee eilistä päivää katkerin mielin. Hänen tontiltaan napsittiin useimmat kotijoukkueen juoksuista.

Kirin ulkopelistä

voidaan parhaimmiksi nostaa polttolinjan Hakanen sekä Rautiainen, vaikka lukkari Salokin ajottain välähteli erinomaisia otteita. Kylmälahti ei ole kotonaan kolmospolttajan tontilla ja hänen paikkansa tuntuu olevan ykköspesä, jossa Parviaisella eilen oli hyvä päivä. Kolmospuolella Hautamaa ja Kylmälahti eivät päässeet yhteisymmärrykseen ja se toikin Haminalle useita juoksuja.

Sisäpelistä puheenollen voidaan aluksi kysyä: Missä ovat Kirin pomppulyöjät? Nyt vain Hautamaa ja Korhonen kokeilivat taitojaan tässä lajissa ja onnistuivat myös. Kun unohdamme alkuvuorojen surullisen tempon, sujui Kirin sisäpeli eilen melko mukavasti, vaikka ei vielä läheskään varmasti.

Rautiainen on menettänyt viimekesäisen lyöntikuntonsa, mutta ehkä se vielä palautuu. Parviainen löi lopussa ajoittain jopa loistavasti (kaksi tekokunnaria), myös Paavola räväytteli vaarallisesti. Salo sijoitteli hyvin heikolle kakkostontille.

Heikkoja heittoja

Luku sinänsä on molempien joukkueiden heittopeli. Siitä saa jonkinlaisen kuvan kun mainitsee, että Hamina sai heikoilla heitoilla kaksi ja Kiri kolme juoksua, joista kaksi vielä kunnaria (Paavola ja Hakanen, edellinen ravasi ympäri kentän vielä maila kädessä). Heittopuoleen on Kirin kiinnitettävä seuraavaan otteluun valmistautuessaan suurta huomiota.

Sotkamo kukisti Keravan 10 – 1

Sotkamo, sunnuntaina (K)

Kainuun kansa saapui katsomaan omien poikiensa jatkuvaa kipuamista kohti pesäpalloilun Suomen mestaruutta. Sotkamossa ei koskaan aikaisemmin ole ollut sellaista katselijamäärää pesäpallo-ottelua seuraamassa kuin tänään nähtiin. 2.145 maksanutta sai nähdä hyvän ja tilannerikkaan ottelun, jossa omat pojat pitivät lupauksensa ja voittivat Keravan Pallokerhon juoksuin 10—1.

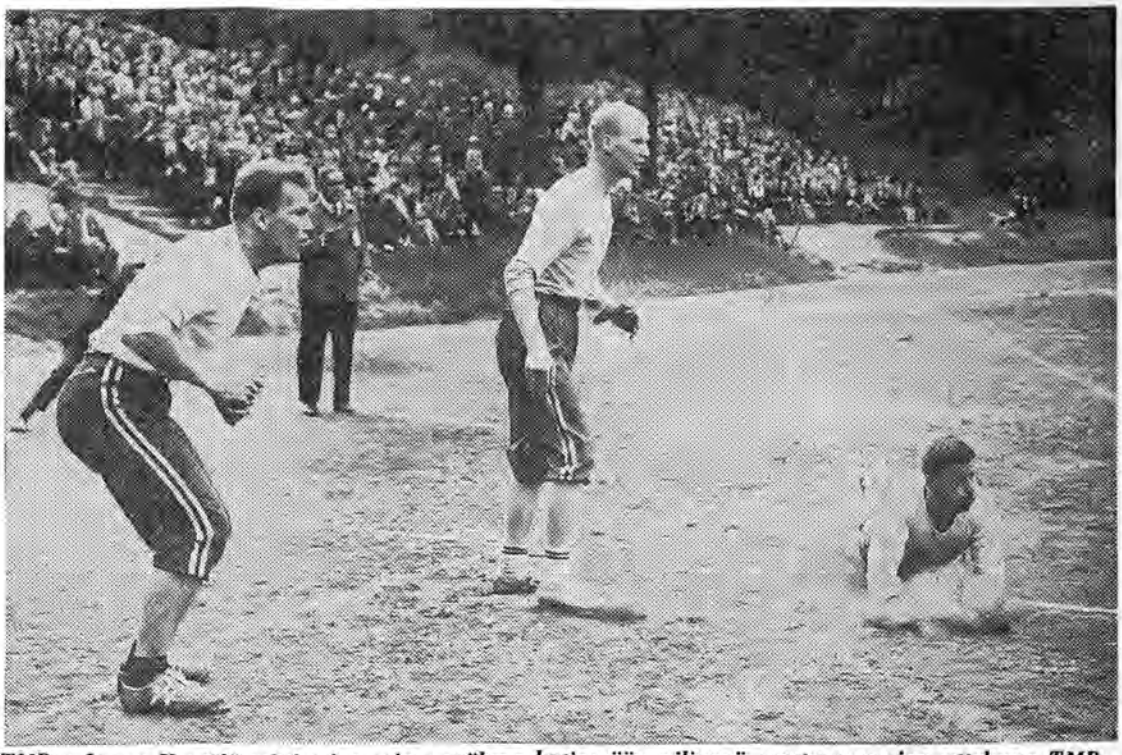
Sotkamo aloitti juoksutehtailun heti eka vuoroparissa kun Martti J. Korhonen tempaisi Väisäsen kotipesään. Toisessa Keskitalo räväytti Kemppaisen kotiin ja Matti Korhonen Mustosen. Peli 3 – 0. Kolmannessa Matti Korhonen löi pusikkoon ja Suutarinen ja Väisänen pinkoivat sisään. Keravan Tauno Peltonen vetäisi Huttusen kotia. Peli 5 – 1. Kuudennessa löi Kemppainen Matti Korhosen turvaan ja Kerttula Vuorisen. Peli 7 – 1. Viimeisessä tekaisi Sotkamo vielä kolme juoksua. Suutarinen kotiutti Martti J. Korhosen, Väisänen Mustosen sekä Keskitalo käveli väärillä lopputulokseksi 10 – 1. Sotkamolla oli lyöjiä 73 ja Keravalla 58. Ottelu kesti 1 tunti 54 min. ja peliolosuhteet olivat hyvät.

Suuresta voitostaan huolimatta ei Jymy saa missään nimessä saa olla tyytyväinen peliinsä. Arvosanaa olivat alentamassa epävarmat kiinniotot, väärät sijoittumiset ja monet epäonnistuneet vaihtolyönnit, joista muutamat olivat huteja.

Jymyn terävimmän kärjen muodostivat Matti Korhonen sisäpelissä ja Erkki Kemppainen ulkopelissä. Matti Korhonen onnistui kerran sivaltamaan pallon kakkosrajan kautta "pusikkoon", jolloin ruletti pääsi pyörimään täydellä tehollaan, mutta hän itse kouli hiuksen hienosti 3-pesälle. Erkki Kemppainen tuli puolestaan esille varmana lukkona polttolinjalla. Hänet palkittiin Jymyn parhaana ulkopelaajana ja sisäpelistä sai palkinnon Matti Korhonen. Parhaan yleispelaajan palkinnon sai nyt Juhani Suutarinen — ehkä ansiottakin. Juhani ei saanut lyöntipeliinsä täydellistä varmuutta ja vaihtolyönnit kangertelivat varsinkin ensimmäisissä sisävuoroissa. Samoin tavallisesti joukkueen avainpelaajiksi kohonneilla Veikko Keskitalolla, Seppo Kerttulalla ja mielikuvitusta pelissään käyttävällä Martti J. Korhosella oli nyt synkkä hetki. Tasaista työtä tekivät sen sijaan Pasi Vuorinen, Lauri Mustonen ja Aulis Väisänen.

Keravan peli oli ailahtelevaa. Sisällä pelaajat olivat luvattoman heikkoja, mutta ulkopeli oli tiivistä. Jymyläisten oli vaikea löytää vuotavaa aukkoa, sillä pelaajat sijoittuivat hyvin ja myös kiinniotot olivat varmoja. Ajoittain peliote kuitenkin heikkeni ja tällöin sai kotijoukkue juoksutilinsä lisääntymään. Keravan parhaaksi yleispelaajaksi kohosi polttaja Anssi Jokinen, parhaaksi ulkopelaajaksi lukkari Matti Kokkonen, joka kiusasi kovasti jymyläisiä korkeilla tolpillaan, ja parhaaksi sisäpelaajaksi Tauno Peltonen.

Jymy	1	2	2	0	0	2	0	0	3 = 10
Kerava	0	0	1	0	0	0	0	0	0 = 1

TMP:n Jorma Kyntölä esitti erinomaisen syöksyn kotipesään eilisessä mestaruussarjan ottelussa TMP—Imatra. Aarno Onnela (vas.) ja joukkueen pelipäällikkö Tauno Hintikainen seuraavat jännittyneinä pallon saapumista Imatran lukkari Matti Pippolalle ja samaan suuntaan on Kyntölänkin jännittynyt katse kääntynyt: taululle merkittiin TMP:n toisen juoksun syntyminen.

8-3 päättyi Hesperiassa
TMP:n ja Imatran yhteistyö

Näkemiin Imatran Pallo-Veikot mestaruussarjalle. Näin on aloitettava eilisen pesäpalloilun mestaruussarjan ottelun TMP—Imatra tarkastelu. Se, että TMP voitti ottelun juoksuin 8—3 oli haapaniemeläisten hyvän esityksen tulos, mutta se että imatralaiset antautuivat TMP:n tahtiin heti ottelun alkuvaiheista lähtien, oli 992 maksaneelle kovin vierasta. Ottelun tuomaristona Reino Tamminen Loimaalta ja Keijo Takamäki Helsingistä.

Ottelun ensimmäinen vuoropari lupasi vauhdikasta kamppailua, sillä kummallakin oli hyviä tilanteita. Toisessa Mallorcalla ruskettuneen Pentti Kataisen rauhallinen sijoitus takakentälle toi Kyntölän kotiin. Kolmannessa iski Laakkonen ja Kyntölä sukelsi kotipesään, Siitonen toimitti Laakkosen alas, Kyntölä Kekkosen sekä Hintikainen Luukkosen. Tilanne 5 – 0. Juoksujen syntyyn auttoi Imatran ulkokentän huolimattomat kiinniotot ja palautusheitot. Seitsemänteen vuoroon saakka saatiin venttailla seuraavaa juoksua. Katainen löi Kyntölän ja Hintikaisen turvaan. Tasoittavalla vetäisi Imatran Markku Ahopalo läpi kakkosrajasta ja Tyyskä ravasi kotiin sekä lyöjälle kunnari. Hannu Kontuvirta latasi vielä takakentälle ja Terho Niiranen ehti ehjänä sisään. Tulostaululla luvut 7 – 3. Vielä viimeisessä teki TMP juoksun. Hintikaisen lyönnistä Laakkonen pinkoi loppulukemiksi 8 – 3. TMP:llä oli lyöjiä 66 ja Imatralla 69. Ottelu saatiin suorittaa erittäin hyvissä olosuhteissa ja kentällä viihdyttiin tasan kaksi tuntia.

Imatran peli osoitti hetkellistä elpymistä sisällä ja joukkue pääsi tasoittamaan kolmella juoksulla Markku Ahopalon lyödessä kakkospesän takaa suoraan Hesperian suojeleviin pensaisiin. Lauri Tyyskä ja lyöjä kiersivät kentän. Heti perään onnistui Hannu Kontuvirran sijoittamaan TMP:n takakentälle erittäin vaarallisen pallon, jolla Terho Niiranen toi Imatralle kolmannen juoksun. Siihen mahdollisuudet loppuivatkin, sillä joukkueen sisäpelin taktillinen puoli ja pelaajien törmäilyt, joita oli jatkunut koko ottelun ajan, veivät lisäjuoksujen saannin. Vielä viimeisessä vuorossa Imatra sai ajon kuolleitta, mutta turhaan.

TMP:n ulkokentän pitävyys oli ratkaisevaa eilisessä pelissä. Etukenttä muodosti ottelussa TMP:n parhaan osan ulkopelissä. Taisto Kekkonen onnistui useaan kertaan korkeilla syötöillään sekoittamaan vastustajan sisäpeliä ja oli eräs joukkueensa parhaita lyöjiä. Hän sai vaihtolyöntinsä onnistumaan täysin hyväksyttävästi entisajan peruslyönneillä. Aarno Onnela pelasi erään parhaan ulkopelinsä tänä vuonna, mutta sisäpeli muodostui onnettomaksi. Jorma Luukkonen poimi monet vaaralliset pallot.

TMP:n polttolinjassa Liiton joukkueeseen valitut Jorma Kyntölä ja Tauno Hintikainen eivät osoittaneet parhaita ominaisuuksiaan. Kyntölä pelattiin liian usein pois pelistä eikä Hintikainen saanut ulkopeliään käyntiin ennenkuin loppuvaiheissa. Sisäpelissä Hintikainen oli sitä vastoin joukkueensa tuloksellisimpia. Pentti Katainen joutui useaan kertaan imatralaisten rannekääntöjen uhriksi, mutta piti myös huolen, että imatralaiset tunsivat heikkoutensa hänen ollessaan lyömässä.

Huolimaton Imatra

Imatran viime käynnin jälkeen totesimme sen olevan hyvän, mutta samalla erittäin huolimattoman joukkueen. Jälleen eilen se pelasi ulkopelinsä sellaisella huolimattomuudella, mitä ei pitäisi nähdä mestaruussarjan joukkueen esittämäksi. Kun tuohon huolimattomuuteen oli vielä lisänä heikko sisäpelikin, oli häviö selvä. Eilisessäkin pelissä nähtiin imatralaisten taholta muutama oikein hyväkin suoritus, jonka varaan olisi helppo rakentaa. Matti Pippola palkittiin joukkueensa parhaana ulkopelaajana ansaitusti, vaikka ei pelannutkaan läheskään edellisen sunnuntain tapaisesti. Lake Oinonen onnistui eilen aivan toisin kuin edellisenä sunnuntaina ja heitti varmasti. Sisäpelissä hänen vaihtolyöntinsä olivat varmoja. Jouko Kaijanen pelasi erittäin haluttomasti ulkopelinsä lahjoittaen heikoilla kiinniotoillaan TMP:lle kolme juoksua. Terho Niiranen oli varma ulkopelissä, mutta heikko sisäpelin taitaja. Markku Ahopalo pelasi eilen huomattavasti tehokkaammin kuin edellisenä sunnuntaina.

Pentti Katainen

Ottelussa palkitut: TMP:n paras sisäpelaaja Pentti Katainen, ulkopelaaja Taisto Kekkonen, kentän paras Tauno Hintikainen. Imatran parhaat: Markku Ahopalo ja Matti Pippola. — KR.

Vimpelin ruuti oli kuivaa PuMu kaatui selvästi 8-3

Pesäpallon hienouksia, jännittävyyttä ja taktiikkaa nähtiin eilen tukkukaupalla Vimpelin saarikentällä mestaruussarjanottelussa Vimpelin Vedon ja sarjaa johtaneen Puna-Mustien kesken. Loistava sää, hyvä kenttä ja 2.157 maksanutta katselijaa antoivat tälle jännitysottelulle suuren urheilujuhlan puitteet, jossa Veto katkaisi PuMun voittokulun 8—3.

Alku näytti menevän vieraitten merkeissä. Kolme sisävuoroa antoi PuMu:lle kolme juoksua joista Pauloff löi kaksi ja Nikander yhden. Tuojina Juvonen, Lammi ja Leevi Kujala.

Vimpeli yritti myös lujasti heti alusta alkaen, mutta tulosta ei tahtonut syntyä. Peltola kärkimiehenä paloi kotipiirin rajalla, ja Mäkelä ehkä aiheettomasti kotipesän kulmalla. Mäkelä oli kuitenkin sitkeä yrityksissään, mikä 3. vuorossa antoi hänelle kunnarin lyötyään läpi kolmosrajalta ja PuMu johti 3. vuoron päätyttyä 1—3 4. vuorossa Havinen löysi saman aukon kolmospuolelta, ja hänen luja lyöntinsä vieri maisemaan ja kunnari oli valmis. Rauno Latvalan hirmuisen luja lyönti kakkosrajalle toi Vimpelille tasoituksen 3—3 Peltolan tuomana. PuMu:n 2-koppari Ståhlhammar yritti syöksyen palloa räpyläänsä, mutta pallo ei pysynyt. Ottelun kiivaudessa PuMu:n Mauri Juvonen erehtyi lyönnin jälkeen potkaisemaan palloa vieläpä kentän ulkopuolelle. Tuomari antoi tästä huomautuksen, ja kun sekään ei auttanut, myös myöhemmin varoituksen epäurheilijamaisesta käyttäytymisestä.

Hyökkäysasemaan päässyt Vimpeli sai voimaa lyönteihinsä, ja juoksijat nopeutta kinttuihinsa. Nähtiin kovaa yritystä ja syöksyjä kolmospesällekin. Vimpelin lyönnit olivat vastustamattomia, ja PuMu:n ulkokenttä alkoi horjua. 5. vuorosta alkaen peliote siirtyi kokonaan Vimpelille. Veikko Latvala löi Peltolan kotiin, ja Peltola vuorostaan Lakaniemen. Tilanne muuttui jo 5—3 Vimpelille.

8. vuoro ratkaisi ottelun lopullisesti. Mäkelä löi läpi nyt peräkentältä ja teki toisen kunnarinsa lyöden vielä myöhemmin Kyösti Latvalan kotiin. Ajotilanteessa Niemi löi näpäyksen, mikä antoi Vimpelille kahdeksannen juoksun Havisen tuomana. Juoksun tulo oli hiukan kyseenalainen. Tuomari oli kuitenkin asiasta varma, ja niin merkittiin loppunumeroiksi Vimpelin vakuuttava ja arvokas voitto sarjaa johtaneesta Puna-Mustista 8—3.

Ottelussa oli vauhtia ja kovuutta alusta loppuun saakka. Kaikki juoksut syntyivät hyvien lyöntien ansiosta. Ei yhtään harhaheittoa eikä väärillä saatuja juoksuja. Lukkarina Lakaniemi oli Kujalaa varmempi. Lakaniemen tolpat pysyivät paremmin laudassa. Rauno Latvalan ja Havisen kunto olivat huomattavasti vahvistuneet. Niemi vaihtoi hyvin ja vartioi "lääninsä" hyvin. Nygårdin kiinniotot, heitot ja lyönnit olivat teräviä. Kyösti Latvala kolmosella pelasi varmasti, samoin Veikko Latvala siepparina. Mäkelä loisti sekä ulkona että sisällä kahden kunnarin lyöjänä. Alku oli Peltolalle hankala, mutta lopuksi hän varmistui ja piristyi. Kun heikko tuuli suosi 3-rajalyöntejä, niin molemmat joukkueet saivat kaksi ensimmäistä juoksuaan juuri sieltä. Miehitystä tiivistettiin kolmospuolelle. Tällöin kentälle syntyi pakostakin aukkoja, joita Vimpeli käytti ottelun loppuvaiheessa tehokkaasti hyväkseen yrittäessään läpilyöntejä.

Palkitut Vimpelin joukkueesta: sisäpelaajana Mäkelä, ulkopelaajana Lakaniemi ja yleispelaajana Nygård. PuMu:n parhaat vastaavasti: kahden juoksun lyöjä Pauloff, Ståhalhammar ja Leevi Kujala.

Puna-Mustat lyöntijärjestyksessä: Mauri Juvonen, Yrjö Pauloff, Nisse Nikander, Uuri Ståhlhammar, Antero Viherkenttä, Heikki Kujala, Unto Lammi, Leevi Kujala, Väinö Hautala ja varalla Rauno Eskola sekä Ismo Engelberg. Vedolla kävi miehiä lyömässä 90 ja PuMu:lla vain 56. Ihanteellisissa olosuhteissa pelattu kamppailu kesti 2 tuntia 3 minuuttia.

Puna-Mustien pesien taustat muodostuivat ottelussa surmanloukuiksi. Kolmannessa löi Mäkelä Pauloffin ja Hautalan välistä ulos ja heti perään Havinen samasta rännistä. PuMu:n nopea takakenttäkin yllätettiin Mäkelän ansiosta, jolloin lyöjä kiersi kunnarin. Joukkueen tehokkain ja samalla kentän parhaisiin pelaajiin kuului polttajana pelannut Leevi Kujala. Hän kauhoi laajalla säteellä ollen pettämätön. Sisäpelissä hän oli joukkueen luotettavin pelaaja. Yrjö Pauloff löi erittäin varmasti niin juoksut kuin vaihtolyönnitkin. Liiton joukkueeseen kakkoskopparikiksi valittu Uuri Ståhlhammar näytti vimpeliläisille todellisia lahjojaan kiinniottajana sekä heittäjänä. Vimpelin Markus Lakaniemi vei PuMu:n pelätyltä sisäpeliltä tehon korkeilla tolpilla.

Loimaa yllätti Ilmajoen 6 – 2

Loimaan Palloilijat oli saanut vieraakseen viime vuoden mestarin Ilmajoen Kisailijat ja tuottivat kannattajilleen iloisen yllätyksen ottamalla pisteet juoksuin 6 – 2. Lyöjiä oli Loimaalla 66 sekä Ilmajoella 67. Ottelu kesti tasan 2 tuntia ja sitä oli seuraamassa noin 1.100 katselijaa.

Ilmajoki voitti hutunkeiton ja LP aloitti reippaasti terävillä läpilyönneillä, sillä Reijo Salonen kumautti ensin kakkosrajasta maisemiin ja nopea Seppo Laine tuli kotiin, kohta perään Eero Vilevaara tykitti samasta rajasta ulos ja Salonen juoksi turvaan. Antti Nurminen lisäsi vielä yhdellä ja Jokinen pinkaisi 3 – 0. Ilmajoki oli tämän jälkeen pitkän aikaa poissa tolaltaan. Neljännessä iski Simo Koivula Laineen sisään Jussi Kiikerille suunnatulla keskikentän maalyönnillä 4 – 0. Viidennessä Ilmajoki teki kaksi juoksua. Pentti Yli-Torala löi ensin Kiikerin turvaan ja kierroksen perään Pertti Silenin. Tilanne 4 – 2. Loimaa lisäsi vielä 8. vuorossa tiliään. Arto Ojala auttoi Nurmisen kotipiiriin kakkospuolen lyönnillä ja Aarre Jokisen näpäyksellä toi Martti Repo 6 – 2, mitkä jäivätkin loppunumeroiksi.

LP	3	0	0	1	0	0	0	2	0=6
IK	0	0	0	0	2	0	0	0	0=2

Ilmajoelta palkittiin Timo Olli sp. ja Pertti Silén up. Loimaa: yp. ja sp. Reijo Salonen ja up. Simo Koivula, joka otti viimeisessä vuorossa Kiikerin läpilyönnin sukeltamalla kaukaa ja vaikka mies kiiri pitkin kenttää hän tuhosi kotiin yrittäneen Yli-Toralan sekä esti 4 juoksun synnyn.

Kiri – Hamina	14 –11
Sotkamo – Kerava	10 – 1
TMP – Imatra	8 – 3
Vimpeli – PuMu	8 – 3
Loimaa – Ilmajoki	6 – 2

Sarjatilanne 9. 6. 1963

PuMu	6	5	0	1	53 – 28	10
TMP	6	5	0	1	49 – 27	10
Sotkamo	5	4	1	0	42 – 20	9
Puurtila	6	4	1	1	44 – 43	9
Vimpeli	6	4	0	2	42 – 26	8
Hongikko	5	3	1	1	33 – 25	7
Hamina	5	3	0	2	32 – 26	6
Kiri	5	2	0	3	45 – 35	4
Kouvola	5	2	0	3	44 – 43	4
Loimaa	6	2	0	4	26 – 34	4
Kerava	5	2	0	3	27 – 36	4
Ilmajoki	5	1	0	4	28 – 31	2
Lahti	5	1	0	4	22 – 52	2
Imatra	6	0	1	5	27 – 71	1
PeVe	4	0	0	4	18 – 35	0

Hongikko voitti Pesä-Veikot 18 – 4

HoNsU sai ottaa aivan harjoitusmielessä m-sarjaottelun Pesä-Veikkoja vastaan eilen Harjulla — niin saamatonta ja heikkoa peliä viimemainittu esitti kautta linjan. Loppunumerot 18—4 kuvaavat vain osittain voimasuhteita, sillä Hongikko höllästi neljännen vuoron jälkeen otettaan aivan silminnähden, koska tilanne jo siinä vaiheessa oli 13—2. Loppuvuorot pelattiin miten pelattiin, pääasia että noudatettiin sääntöjä, joiden mukaan peli kestää yhdeksän vuoroa.

Mikäli PeVe aikoo jatkaa eiliseen tyyliin, saa se jo ryhtyä keräilemään kimpsujaan ja kampsujaan valmistautuessaan lähtemään sarjasta. Sisäpelissä vain pari miestä, Parkkonen ja Pulkkinen, osittain myös Hirvi, tiesi miten pitää lyödä, heiltäkään se ei aina onnistunut. Ulkonakin vain samat edellä luetellut miehet pelasivat mestaruussarjatyyliin, muitten onnistuminen oli enemmän tai vähemmän sattumanvaraista. **Toivottavasti ei PeVenkään peli kulje aina näin heikoissa merkeissä, parissa vuorossa nähtiin väläyksiä, että parempaankin on mahdollisuuksia.**

Hongikko varmisti voittonsa neljässä ensimmäisessä vuorossa ja tyytyi sitten normaaliin vauhtiin. Ulkona sujui kaikki hyvin, vain kolmospesän Rautiainen haparoi aika ajoin ja hänen tililleen voidaan laskea pari juoksua.

Muuten on polttolinja erinomainen, kun vielä Elomaa saadaan syksyllä peliin, se tulee olemaan koko maan parhaimpia. Nyt oli kakkosella Konttinen.

Ismo Maanola on laiskanomaisesta rauhallisuudestaan huolimatta äärettömän tehokas mies. Nyt hän ja Martti Yli-Jaskari pitivät PeVe:n kurissa kahteen mieheen Kaakkolahden ensin sotkettua peveläisten lyöntipelin. Sisäpeli sujui myöskin mukavaan malliin. Maanola ja Eino Kaakkolahti olivat tällä kertaa muita selvästi parempia, mutta myös Yli-Jaskari sijoitteli hyvin. Puttosella oli sisällä heikko päivä eikä Hietanenkaan ollut parhaimmillaan. Muut olivat tasaisia. Miinuksena voidaan edellenkin pitää ylettömän runsas koppien viljely, esim. toisessa vuorossa kuusi ensimmäistä lyöjää haavoitti itsensä ykköspesälle.

Hongikolla oli lyöjiä kauhea määrä, kaikkiaan 115 miestä, PeVe:llä oli vain 68. Ottelu kesti 2 tuntia 30 min. ja sitä oli sateisessa ja kylmässä säässä katsomassa 666 henkeä.

Hongikon juoksut: Ismo Maanola 1+2, Eino Kaakkolahti 3, Paavo Hietanen 1+1, Jussi Konttinen 2, Osmo Oksala 2, Kalevi Iivarinen 1, Pentti Puttonen 1, Martti Yli-Jaskari 1 ja heikoilla heitoilla tuli kolme juoksua. "Kyylä" Parkkosen tilille tuli näistä kaksi, miehen heitettyä tyhjälle kolmospesälle sekä Maanolan kunnari. PeVe: Keijo Salo 1, Pertti Pulkkinen 1 sekä harhaheitoilla 2.

Hongikon parhaana sisäpelaajana palkittiin Eikka Kaakkolahti, ulkona Martti Yli-Jaskari. PeVe:n vastaavat palkitut Pekka Hirvi sekä Pertti Pulkkinen. Kentän parhaan palkinnon otti vastaan Yli-Jaskari.

Kouvola – Lahti 12 – 5

Paavo Jaakkolan ja Ahti Eteläpään lyöntikäsi oli eilen lähes erehtymätön ja lähinnä näiden pelaajien ansiosta KPL hankki SM-sarjassa LMV:stä komean voiton 12—5. Eteläpää kartutti joukkueensa tiliä 5 juoksulla, joista oli 1 kunnari. Jaakkolan ansiolistalle tuli 4 juoksua. KPL oli painostavana puolena koko ajan eikä luovuttanut johtoasemaa kertakaan vieraille. Silti ei pelistä puuttunut jännitystä, sillä Taulasalon viuhuva ohiheitto 6 vuorossa antoi Lahdelle 2 lahjajuoksua ja kun samaan hötäkkään Kiuru loukkaantui ja joutui pois kentältä, oli isäntäjoukkueen pelaajien sekä noin tuhatpäisen katsomon naamat totisina.

Puolitoista vuoroparia pelattiin tuloksetta. KPL sai sitten toisen vuoron tasottavalla juoksutilinsä avatuksi kun Jaakkola löi hyvin suunnatulla lyönnillä Juutilaisen kotiin. Syöttäjä Kajander lahjoitti toisen juoksun antamalla 2 väärää ja Jaakkola kaputteli omiensa luo. Kolmannessa vuorossa Eteläpää kotiutti ajotilanteessa Juutilaisen. LMV ei saanut miestä kakkosta pidemmälle, mutta KPL järjesti tuloksettomia ajolähtöjä neljännessä.

Viidennessä vuorossa Jaakkola ajeli Raussin ja Kiuru vuorostaan Jaakkolan kotipesään ja KPL johti 5—0. Tässä vuorossa oli vielä pari tuloksetonta ajolähtötilannetta.

Takaisku

Kuudennen vuoron tapahtumat näyttivät Kouvolan kannalta metsään menolta. Ensin Taulasalo heitti reippaasti ohi kakkospesän pallon, joka vieri lukitun portin alitse johonkin kauas. Sillä välin Kajander juoksi kunnarin ja hänen edellään E. Halonen ehätti kotipesään. Hetkeä myöhemmin Jaakkolan lähettämä pallo osui Kiurua silmäkulmaan ja Kiuru joutui katsomoon. Lehto astui tilalle. LMV lisäsi vielä Kokon lyönnillä juoksutiliään. Eteläpää puolestaan löi tarkasti järjesti tilanteen 6—3:ksi.

KPL ratkaisi

Kun Esko Halonen oli 7. vuorossa järjestänyt numerot 6—4:ksi intoutui KPL sisävuorollaan ratkaisemaan pelin. Ensin sai Juutilainen vapaataipaleen kotipesää kohti väärien ansiosta. Sitten Jaakkola iski takakentälle pomppivan pallon joka meni ulottumattomiin. Nuuttila ja Raussi ehtivät kotiin. Eteläpää jatkoi samaa pommitusta ja hänen pallonsa meni kakkosrajasta läpi. Tuloksena 2 juoksua ja Eteläpäälle kunnari. Numerot taululla 12—4.

Loppuvuoroissa jäi LMV:n Leevi Nymannin lyömä juoksu ainoaksi. Uhkaava pimeys ja sade aiheutti KPL:ltä taktillisen tempun, sellaisen, että miehet ottivat väärillä lyöntivuoroilla tahallaan 3 kuollutta välttyäkseen mahdolliselta uusintaottelulta, johon voitaisiin joutua, jos luonnonvoimien johdosta olisi jouduttu keskeyttämään ottelu.

Kouvolan juoksut: Ahti Eteläpää 1+5, Paavo Jaakkola 4, Hannu Kiuru 1 ja vapaataipaleella 2. Juoksuja toivat Jorma Juutilainen, Timo Raussi ja Jaakkola kukin 3 sekä Eteläpää, Ossi Nuuttila ja Oiva Sutinen kukin 1. Lahti: Esko Halonen, Leevi Nyman ja Veikko Kokko kukin löi yhden sekä harhaheitolla tuli kaksi. Juoksuja toivat Esko Halonen, Mikko Kajander, Markku Vainio, Veikko Kankkonen ja Pertti Salonen kukin yhden. Kouvolalla oli lyöjiä 72 ja Lahdella 63. Ottelu kesti 2 tuntia ja 1 min. Pilvipoutaisessa säässä oli katsojia seuraamassa 712 maksanutta.

KPL: Sutinen, Taulasalo, Jaakkola, Nuuttila, Kauppinen Juutilainen, Kiuru (Lehto) Raussi ja Eteläpää. Joukkueen parhaana yleis- ja ulkopelaajana palkittiin Paavo Jaakkola, sisäpelilusikan sai Ahti Eteläpää. Lyöjänä kummatkin olivat joukkueen tehokkaimmat ja pettämättömiä ulkona. Kokonaisuutena ei KPL:n lyöntipeli ollut kovinkaan tehokasta, mutta ulkopelistään joukkue saa — muutamat lipsahdukset unohtaen — tyydyttävän arvosanan.

LMV: N. Halonen, E. Halonen, Kajander, Vainio, Kankkonen, Kokko, Nyman, Salonen ja Karivalo. Esko Halonen siepparina on LMV:n kaikki kaikessa. Hänet palkittiin yleis- ja sisäpelipalkinnolla Vainio hoiteli 3-varatonttiaan varmasti ja ansaitsi ulkopelipalkinnon. Lujia lyöjiä ei joukkueesta löytynyt ja ihmettelemään joutui lahtelaisten pelitaktiikkaa, joka monissa kohden oli alkeellista.

Pelin kulku:

KPL	0	2	1	0	2	1	6	0	0	= 12
LMV	0	0	0	0	0	3	1	0	1	= 5

PALAVER HESPERIASSA. PuMun Unto Lammin yllätyspiikki aiheutti pitkän palaverin: ensin lyönti vihellettiin laittomaksi, mutta heti perään syötönvalvoja Keijo Takamäki näytti lyönnin lailliseksi. Tämän jälkeen PuMun Yrjö Pauloff lähti pelitoveriensa kehoituksesta pinkomaan kotipesään, mutta pallo enti Loimaan Antti Nurmisen heittämänä perille ennen juoksijaa. Pelituomarina toiminut Kalle Vihtkari vihelsi Pauloffin kuolleeksi, jolloin syntyi ensimmäinen palaveri.Neuvottelun jälkeen pelituomari ilmoittiPuMun saaneen juoksun. Nyt puuttui neuvonpitoon myöskin Loimaan pelipäällikkö Eero Vilevaara ja kuvassamme on palaveri n:o II parhaimmillaan: vasemmalla pelituomari Kalle Vihtkari, syötönvalvoja Keijo Takamäki sekä molemmat pelipäälliköt Loimaan Eero Vilevaara ja PuMun Nisse Nikander. Tilenne selvisi: Takamäki oli erehdyksessä viheltänyt, juoksija palautettiin takaisin kolmoselle, juoksu mitätöitiin, samoin kun lyöntiin johtanut syöttökin.

Heikki Kujala sotki Loimaan lyöntipelin täysin Hesperiassa

Heikki Kujala vei Loimaan Palloilijoilta mahdollisuudet lisätä pistetiliään eilen Hesperiassa pesäpalloilun mestaruussarjan ottelussa. Kujala sotki älykkäällä lukkaroinnillaan lähes täydellisesti loimaalaisten lyöntipelin, niin että Puna-Mustien ulkokenttä pääsi vaaralliseksi mainostetusta vastustajastaan pelkällä säikähdyksellä. Ottelun kulun määräsi Puna-Mustat, jolla oli useaan otteeseen miehiä yrittämässä juoksujen tekoa, mutta heikonlaisen lyöntipelinsä ansiosta pääsi vasta viimeisessä vuorossa kevääIliseen lyöntimyllyyn ja voitti laiskavauhtisen ottelun juoksuin 5—1. Innostunutta yleisöä oli kauniissa kesäisessä säässä 1289 maksanutta. Pelituomarin tehtävät hoiti Kalle Vihtkari Vihdistä tyydyttävästi syötönvalvojana Keijo Takamäki — pientä "alkuverryttelyn" aikana sattunutta kömmähdystä lukuunottamatta erittäin tarkkana.

Loimaa aloitti sisällä ja kahdeksan lyöjän jälkeen pääsivät Puna-Mustat yrittämään. Lammi vetäisi heti Pauloffin kotiin. Kolmannessa Loimaan Seppo Laine tasoitti harhaheitolla. Viidennessä sivalsi Viherkenttä ja Juvonen syöksyi sekä Hautala löi ja Pauloff juoksi taululle 3 – 1. Viimeisessä Lammi toimitti Juvosen sisään sekä Leevi Kujala Lammin ja saatiin loppunumeroiksi 5 – 1. PuMu:lla käväisi lömässä 81 miestä ja Loimaalla 66

Heikki Kujala, ikää 30 v. Valittiin parhaaksi lukkariksi vuosina 57 ja 62

PuMu:n parhaina palkittiin yleispelistä Heikki Kujala, sisäpelistä Yrjö Pauloff ja ulkopelistä Väinö Hautala. Loimaan palkitut olivat yleis- ja sisäpelistä Arto Ojala sekä ulkona Reijo Salonen. Pyttykerhon haarikan sai Heikki Kujala.

Puna-Mustien ulkopeli piti tällä kertaa tyydyttävästi, vaikka joukkueelta puuttui lomamatkalle lähtenyt Uuri Ståhlhammar, jonka tilalle oli vedetty nyt Rauno Eskola. Yrjö Pauloff oli siirretty takakentälle ja kolmospesällä nähtiin Väinö Hautala, polttolinjassa esiintyi Rauno Eskola. Muutokset olivat onnistuneita ulkopeliin nähden, mutta joukkueen lyöntijärjestykseen oli muutos ratkaisevaa laatua. Useaan kertaan katkesivat vuorot heikompaan kohtaan lyöntijärjestyksessä, eikä saatu toivottua tulosta aikaan. Vaikka joukkue pääsikin useaan otteeseen rakentamaan hyviäkin tilanteita, ei niitä saatu vietyä päätökseen johtuen se surkeista lyönneistä.

Vahva polttolinja

Ulkopelin vahvimmaksi osaksi muodostui polttolinja, jossa vaikutti erikoisen hyvältä Hautalan vieminen kolmospesälle. Hänen loistavat kiinniottonsa sekä kovat heittonsa toivat ulkopelin lusikan täysin ansaittuna. Heikki Kujalan osuus PuMu:n ulkopelin ratkaisevana tekijänä oli suuri. Loimaan pojille kelpasi lähes jokainen Kujalan tarjoama syöttö. Etukentällä Unto Lammi ja Antero Viherkenttä aloittivat liian rauhallisesti, jolloin loimaalaiset pääsivät suorit-

tamaan vaihtonsa helposti. Loppupelissä tilanne korjautui. Lammin yllätyssivallukset toivat kaksi juoksijaa kotipesään. Viherkentän lyönneistä on tällä hetkellä osoite poissa, sillä ne eivät onnistuneet läheskään aikaisemmalla tavalla. Nisse Nikander ei antanut pettää itseään kakkosella. Hän on lisäksi edelleenkin maamme parhain vaihtolyöjä. Takakentän hoitelivat Pauloff ja Mauri Juvonen tyydyttävästi. Sisäpelissä Pauloffin osuus niin kentälle pääsyssä kuin vaihtolyöntien onnistumisessakin oli vakuuttavan varmaa.

Loimaalla heikko sisäpeli

Loimaa sortui heikkoon sisäpeliinsä. Alkupelissä onnistuttiin paremmin, mutta mitä pitemmälle ottelu jatkui sen useimmin loimaalaiset saivat todeta miesten vaihtamisen vaikeuden. Joukkueen hitaus oli haittana, sillä vaikka useimmat vaihtolyönnit onnistuivatkin, ei miestä saatu juoksijain hitauden tähden turvaan pesille.

Joukkueen paras osa oli etukenttä, jossa 1-pesä Arto Ojala ja sieppari Aarre Jokinen pelasivat tyydyttävästi. Pekka Kytö ei saanut kaikin ajoin korkeita syöttöjään pysymään lautasella. Vilevaaralla oli heikko päivänsä. Useaan otteeseen selvissä tilanteissa Eero menetti ratkaisevalla hetkellä pallon hallustaan. Reijo Salonen pelasi pirteän ulkopelin ja kun siihen lisätään hänen voimakas sisäpelinsä toivoisi Salosen nähtävän suuremmissakin otteluissa. Lehdistön Seppo Laine sotkeutui pahemman kerran Kujalan konsteihin. Ulkona hänen liikkuvuutensa oli hyvää, samoin kun Martti Revon.

PuMu	.	1	0	0	0	2	0	0	0	2=5
LP	....	0	0	1	0	0	0	0	0	0=1

Kiri kovana Ilmajoella Voitti Kisailijat 4—1

Ilmajoella ei olla nähty miesmuistiin oman joukkueen esittävän niin heikkoa lyöntipeliä, kuin mitä eilen saatiin kokea Kisailijain ottaessa yhteen Jyväskylän Kirin kanssa. Kisailijoilla oli huomattavasti enemmän kotiintuloyrityksiä kuin vastustajallaan, mutta ne jäivät tuloksettomiksi lyöntien kohotessa kopeiksi. Kirin erittäin liukas ja tarkkaa peliä esittävä joukkue voitti ottelun juoksuin 1—4. Kaunis kesäpäivä ei saanut houkuteltua ilmajokelaisia kovin runsaasti kentälle, sillä vain 750 maksanutta katselijaa oli antamassa neuvojaan omille pojilleen.

Kiri aloitti sisällä ja aiheutti heti taulupojille näprättävää, Korhonen laukkasi harhaheitolla kunnarin. Stten käytiin tasaista vääntöä kuudenteen vuoroon, jossa Viinikainen sivalsi Parviaisen kotiin. Peli 0 – 2. Seitsemännessä Kirin Salo kotiutti Rautiaisen ja Ilmajoen Silén Kivimäen. Tilanne 1 – 3. Viimeisessä löi Salo vielä Viinikaisen sisään ja kun tasoittavalla ei IK saanut kuuden lyöjän jälkeen mitään aikaan oli Kiri voittanut pelin juoksuin 1 – 4. Ilmajoella oli lyöjiä 63 ja Kirillä 75. Ottelu kesti 1 tunti ja 53 minuuttia.

Ilmajoki oli tällä kertaa jollakin tavoin kesy, ehkäpä poikia vaivasi uskonpuute. Sen ulkokentän jatkuvat pienet lipsahdukset auttoivat Kiriä jopa juoksujenkin saamisessa. Parhaitten pelasi syöttäjä Pertti Silén, joka korkeilla tolpillaan sotki kirilaisten kentälle pääsyn. Entiset varmalyöntisimmät pelaajat Aatto Koivu sekä Jussi Kiikeri epäonnistuivat useaan kertaan kotiutuslyönneissään. Kovin synkäksi muodostuu Ilmajoen tilanne tappion jälkeen.

Kiri painosti koko ottelun ajan ja nimenomaan joukkueen ulkopelistä kuvastui varmuus, joka ei antanut Kisailijoille juuri mahdollisuuksia päästä kasvattamaan juoksutiliään. Kirin määrätietoinen yritys sisäpelissä ja pitävä ulkokenttä toivatkin sille ansaitun voiton. Kirin ulkopelin näkyvin puoli oli erinomaiset heitot, joissa nimenomaan Martti Kylmälahti kunnostautui pelatessaan nyt 1-pesällä. Sisäpelissä ei nähty varsinaisia läpilyöntejä eikä lujia laakoja, mutta vaihtolyönnit suoritettiin varmasti ja varsinkin Timo Hakanen onnistui kärjen eteenpäin viemisessä täydellisesti.

Kirin viimeinen juoksu syntyi erikoisella tavalla. Kolmoselle vetäytyneestä Ilmajoen ykkösvahdista Koivusta pallo kimposi kohti kotipesää mutta taipaleella oleva Alpo Viinikainen oli hiljaisesti vierivää palloa nopeampi, jotenka juoksu siitä tuli.

Reijo Salo

Kirin parhaina saivat palkinnon Reijo Salo, Erkki Korhonen ja Timo Hakanen sekä Ilmajoelta Pertti Silén, Jussi Kiikeri ja Väinö Lintala.

Hamina – Sotkamo hermopelissä 2 – 5

Kauden ennätysmäärä — lähes 2000 katsojaa oli sunnuntaina saapunut tarkkailemaan HP:n kotikenttäpeliä kovakuntoista Sotkamoa vastaan.

Karvain mielin todettiin vieraiden voitto tasaisessa ottelussa, vaikka juoksunumerot kertoivatkin toista. Sotkamo ei tehnyt juoksujaan kuitenkaan pelkillä lyönnellä vaan lähinnä Haminan ulkokentän munauksilla joita sunnuntaina sattuikin tavallista enemmän.

Sotkamo aloitti sisällä ja meni johtoon jo toisessa vuorossa, jolloin Matti Korhonen löi aivan tavallisen polttolinjan taakse ja Keskitalo viiletti kotiin. Peli kulki tasaväkisyyden merkeissä vaikka ei juoksuja tullutkaan. Molempien ulkokenttä piti loistavasti. Kuuden nessa löi Niemelä kolmospuolelta hienosti läpi ja toimitti Janhusen kakkoselta kotiin. Anun kunnari olisi ollut muuten selviö, mutta kentän laitamille hiljattain ilmestynyt hiekkakasa oli avulias vierailijoille ja toppasi pallon kulun.

Seitsemännessä Anu Niemelä löi jälleen läpi – nyt kakkospuolelta, mutta vieraiden onneksi yleisömuuri oli edessä. Mainittakoon, että samanlaisen yleisön estämän läpilyönnin esitti Sotkamo paria vuoroa aikaisemmin. Kahdeksannessa ottelu ratkesi. Sotkamo painosti silloin ja täytteli pesiä mielensä mukaan. Matti Korhonen veti laiskanlaisen lyönnin takakentälle ja huonon jatkoheiton ansiosta Veikko Keskitalo ehti sisään. Haminan ulkokenttä oli taakse vetäytynyt ja Juhani Suutarinen löi näpäyksen. Palloon ehti Kari Nopanen ajoissa kiinni, mutta palautti sen muutaman metrin päästä Leislahdelle tavalla, joka ei jättänyt tälle mahdollisuuksia kiinniottoon. Pasi Vuorinen toi juoksun ja Lauri Mustoselle kirjattiin harheheittosellainen. Kari Lindbergin heitto heti perään kolmoselle epäonnistui ja Väisänen toi lahjajuoksun. Sotkamo johti ottelua jo 1 – 5.

Viimeisessä Hamina aloitti kovan takaa-ajon, joka ei kuitenkaan onnistunut. Paavo Salonen löi kyllä Nopasen kotiin ja niin päättyi peli sotkamolaisten voittoon 2 – 5. Haminalla oli lyöjiä 68 ja Jymyllä 66. Otteluolosuhteet olivat hyvät.

Sotkamon parhaina palkittiin ulkopelistä Erkki Kemppainen sekä sisäpelistä Matti Korhonen ja Haminan vastaavat palkitut Juhani Leislahti sekä Antero Niemelä.

Sotkamon voitto oli kaikesta huolimatta täysin ansaittu. Kovahermoisina poikina he osasivat käyttää tilanteita hyväkseen. Myöskin taktillisessa mielessä joukkueen peli oli korkeinta luokkaa. Kertakaikkiaan mielyttävä joukkue, jolle soisi hyvän sarjasijoituksen.

Haminalaiset eivät suinkaan pelanneet huonosti, voidaan jopa sanoa, että sisäpeli oli vieraiden tasoa. Vaihtolyönnit olivat kuitenkin ala-arvoisia, Haminan mies kävi harvoin kolmosella. Epävarmuutta oli Haminan ulkopelissä tavallista enemmän. Toisaalta eivät lyönnit onnistuneet läheskään samanveroisesti kuin esim. Puurtilaa vastaan. Taitavat poikien hermot pettää kotiyleisön edessä. Auttaisiko pieni muutos joukkueessa.

Laiska Puurtila vei helposti pisteet hapuilevalta PeVe:ltä

Yhtä paljon kuin sadepilvet uhkasivat eilen Harjun katsomossa yleisöä uhkaa nyt putoaminen mestaruussarjasta Pesä-Veikkoja. Puurtilan Kisapojat kävivät, esittämällä millään tavalla loistavaa peliä, nappaamassa kaksi pistettä suorastaan surkeata sisäpeliä ja melkein yhtä surkeata ulkopeliä pelanneelta PeVe:ltä. Puurtilakin otti pelin ilmeisesti aivan löysin rantein hankittuaan heti alkuun turvallisen johdon, eikä sen sisäpeli ollut alkuunkaan sitä luokkaa kuin olisi voinut odottaa. Oikeastaan PeVe saikin kiittää vieraiden »laiskuutta» siitä, että loppunumerot olivat vain 4—0 sen tappioksi kesän lyhimmässä ottelussa (1 t 45 min).

Puurtila aloitti sisällä ja teki heti alkuun ajotilanteen PeVe:n ulkokentän haparoidessa. Kilpeläinen ryhtyi purkamaan ja löi ensin kauniisti taakse, josta palautuspallo tuli viisi metriä kotiin juosseen Niemisen jäljessä. Heti perään Kilpeläinen vetäisi myöskin Huovisen kotiin vieden Puurtilan näin jo »kättelyssä» 2—0 johtoon. PeVe sai tasoittavallaan kahdella pallolla Lahtisen kolmoselle, mutta tämä happani sinne Hirven surkeiden lyöntien ansiosta. Seuraavassa vuoroparissa Puurtila sai heti Raakin 3:lle ja Räsänen löi taakse. Sinisalo yritti tavoittaa pelloa kopiksi, mutta ei ehtinyt ja pallo pomppasi hänen ylitseen Raakin ehtiessä helposti muuttamaan numerot 3—0.

Näiden tapahtumien jälkeen pelin taso laski myöskin Puurtilan osalta vieraiden huomatessa, ettei voittoa sen paremmin tarvitse varmistaakkaan. PeVe ei kolmeen vuoroon saanut miestä edes kakkoselle Sinisalon, Lahtisen ja Salon ollessa joukkueen ainoat yrittäjät ja muiden lätkiessä laittomia ja koppeja tai surkeita etukenttälyöntejä, joiden seurauksena oli poikkeuksetta palo. Puurtilan yritykset olivat ehkä hieman parempia, mutta ne tukehtuivat PeVe:n sillä kertaa sentään jonkinverran pitävään ulkokenttään, joka esimerkiksi viidennessä vuorossa sai aikaan kolme kaunista paloa heti kärkeen. Kahdeksannessa Puurtila sai jälleen Niemisen kolmoselle ja Kilpeläinen löi hänet kotiin 4 – 0. Nämä jäivätkin loppunumeroiksi, sillä viimeisessä kumpikin joukkue teki kolme paloa viidessä minuutissa. Pesä-Veikoilla oli lyöjiä 57 ja Puurtilalla 70. Pilvipoutaisessa säässä oli kansaa katsomassa 780 maksavaa.

Puurtilan parhaina palkittiin sisällä Heikki Kilpeläinen ja ulkona Raimo Raak. Pesä-Veikkojen vastaavat palkitut olivat Raimo Sinisalo sekä Keijo Salo ansaitusti.

Kerava — Kouvola 0 — 6

Kouvolan Pallonlyöjät joutuivat taistelemaan sunnuntaisessa ottelussaan Keravan kovasti yrittävää, mutta sisäpelissään voimattomaksi osoittautunutta yhdeksikköä sekä keravalaista yleisöä vastaan. Vaikka huutomyrsky ja räävittömyys saavuttikin useaan otteeseen huippunsa eivät vieraat siitä häkeltyneet, ottivat vain kaksi pistettä ja kuusi juoksua isäntien jäädessä nollaan. Kouvolan pojat kävivät Korialla totuttautumassa nurmikenttään. Keravalla oli lyöjiä 59 ja Kouvolalla 71. Hyvissä olosuhteissa pelattu ottelu kesti 1 tunti 45 min. ja yleisöä oli sitä seuraamassa n. 750 henkilöä. Tuomari Vanhaselta olisi toivonut puuttumista yleisön törkeyksiin.

Hutunkeiton voitti Kerava ja Anssi Jokinen valitsi ulkopelin. KPL:n ensi vuoro meni täydellisesti pannukakuksi. Vain neljä miestä kävi lyömässä. Kerava sai sisävuorollaan Matti Kokkosen kolmoselle ja Anssi Jokisen kakkoselle. Miehiä ei kuitenkaan saatu alas lyöntien noustessa kopeiksi ja lyöjät loppuivat.

Toisessa pystyi KPL kehittämään ajon yhdellä kuolleella, mutta keravalaisten ulkokenttä piti ja tuloksena olikin puuttuvat kaksi kuollutta. Keravalaiset eivät saaneet sisävuorollaan miestä 2 pesää pidemmälle.

Kolmas vuoropari toi sitten ratkaisun peliin. Keravan ulkokenttä haparoi. Ossi Nuuttilan kolmospuolelle suuntautuneen lyönnin turvin ennätti Paavo Jaakkola kotipiiriin. Keravalaisten ulkokentän suosiollisella avustuksella löi Oiva Sutinen Pekka Taulasalon ja Jorma Juutilaisen kotiin. Peli 0 – 3. Kerava sai sisävuorollaan kehitellyksi ajotilanteen, joka kuitenkin hassattiin.

Neljännessä lisäsi KPL jälleen löylyä. Taulasalo sivalsi kolmospuolelta läpi ja Hannu Kiuru lensi kotiin sekä lyöjälle kunnari. Näiden juoksujen tuloon vaikutti osaltaan Kokkosen liian hätäisesti antama syöttö, keravalaisten ukokenttä ei ollut vielä paikoillaan. Vuoron kolmannen juoksunKPL sai vapaataipaleena Ilkka Kauppisen tuomana. Toinen väärä oli eräiden mielestä hieman kyseenalainen. Tasoittavallaan sivaltelivat keravalaiset laittomia ja koppeja vuoron perään ja seurauksena oli tuota pikaa kolme raatoa. Tulostaululla Kouvolan johto 0 – 6.

Loppuvuorot kuluivatkin molemmin puolin varman ulkopelin merkeissä. Keravalaiset eivät saaneet yrityksistään huolimatta lyöntejään onnistumaan ja niinpä saatiin tyytyä kupariseen. Kouvola sitävastoin kehitteli varsin yllättäviä ja vaikeita tilanteita Keravan ulkokentän kuitenkin selvittäessä ne edukseen.

Pekka Taulasalo

Kouvolan parhaina palkittiin sisäpelistä Pekka Taulasalo sekä ulkopelistä Jorma Juutilainen. Keravan vastaavat palkinnonsaajat olivat Anssi Jokinen sekä Tauno Peltonen.

Keravalainen pesäpalloyleisö on saamassa hieman ikävän maineen. Mestaruussarjan ottelun Kerava-Vimpeli jälkeen jo kirjoiteltiin sanomalehdissä yleisön asiattomasta huutelemisesta kentän laitamilla. Tällöin mm. ottelun tuomari Kullervo Reinikainen keskeytti pelin kehoittaen yleisöä asiallisuuteen.

Sunnuntaisen ottelun KPK – KPL yhteydessä syyllistyi keravalaisyleisö jälleen epäurheilijamaiseen käytökseen. Aika ajoin yleisö meni liian pitkälle ja jopa tuomarin työskentelyä arvosteltiin erittäin räävästuisesti puhumattakaan pelaajien häirinnästä asiattomin huudoin. Pesäpallo-ottelussakin kumpikin joukkue yrittää reilun urheiluhengen vallitessa. Sunnuntain tapainen esiintyminen yleisön taholta ei kannusta kotijoukkuettakaan, päinvastoin vie loputkin yrityshalut. Toivotaan jatkossa parempaa.

MESTARUUSSARJA

Hongikko – PeVe	18 – 4
Kouvola – Lahti	12 – 5
PuMu – Loimaa	5 – 1
Ilmajoki – Kiri	1 – 4
Hamina – Sotkamo	2 – 5
PeVe – Puurtila	0 – 4
Kerava – Kouvola	0 – 6

Sarjatilanne 16. 6. 1961

PuMu	7	6	0	1	58—29	12
Sotkamo	6	5	1	0	47—22	11
Puurtila	7	5	1	1	48—43	11
TMP	6	5	0	1	49—27	10
HoNsU	6	4	1	1	51—29	9
Vimpeli	6	4	0	2	42—26	8
Kouvola	7	4	0	3	62—48	8
Kiri	6	3	0	3	49—36	6
Hamina	6	3	0	3	34—31	6
Loimaa	7	2	0	5	27—39	4
Kerava	6	2	0	4	27—42	4
Ilmajoki	6	1	0	5	29—35	2
Lahti	6	1	0	5	27—64	2
Imatra	6	0	1	5	27—71	1
PeVe	6	0	0	6	22—57	0

Kevätkierros päättyi Hamina polvillaan 20-4

Kuukauden tauko oli tehnyt Työväen Mailapoikien mestaruussarjan joukkueelle hyvää, joukkueen kunto ja otteluhalu saivat oikean virikkeen tauon aikana, niin että eilisessä Hesperian mestaruussarjan ottelussa TMP:n vieraalla Haminan Palloilijoilla ei ollut suurtakaan asiaa pisteiden jaossa. Tämän kesän mestaruussarjan ennätyksen takoi TMP lyöden avuttomaa ulkopeliä esittäneen Haminan suurluvuin 20—4. Ottelun pelituomarina Kalevi Ahonen Tervakoskelta sekä syötönvalvojana Heikki Johansson.

Kuumasta, polttavasta helteestä huolimatta oli pesäpallon ystäviä saapunut toista tuhatta katselijaa, odottaen ottelusta tasaista ja odottaen Haminan joukkueelta hyvää peliesitystä, joukkueen aikaisempien hyvien ottelujen mukaisesti.

Eilisessä ottelussa nähtiin Haminan taholta heikointa pesäpalloa mitä Hesperiassa on tänä vuonna mestaruussarjassa nähty. Kun TMP aloitti sisävuorolla ottelun, oli sen pelaajia käynyt viisi miestä lyömässä ja tulostaulu kertoi TMP:n johtavan ottelua 4—0, ja vuoron päättyessä TMP johti ottelua 6—0. Se oli murskaava alku haminalaisille ja vaikka joukkue saikin ulkopelissään juonesta kiinni parin vuoron ajaksi, ei joukkueen taito riittänyt pitämään voimansa tunnossa pelaavaa TMP:tä.

Yhtenäinen TMP

TMP:n peli oli ihmeen vapautunutta, jossa sooraääniä ei kuulunut ja jossa jokainen pelaaja yritti alusta loppuun saakka. TMP:n esitys oli parasta, mitä seuralta on useampaan vuoteen onnistuttu näkemään. Vanhemmat joukkueen tukipelaajat suorastaan nauttivat toimittaessaan nuoria, nopeita poikia eteenpäin. TMP on tällä hetkellä eräs vaarallisimpia mestaruuden tavoittelijoita. Ulkopelin pitävyys oli tuloksellista.

Ainoastaan ykkösraja, jossa pelasi joukkueen nuorin vesa, Raimo Vilen ei aina saanut pitävää otetta, mutta pelasihan nuorukainen ensimmäisen kerran tällä paikalla. Vahvin osa TMP:llä on polttolinja ja takakenttä, jossa erikoiseseti Jouko Siitonen onnistui hyvin. Hän ehti nopeudellaan moneen otteeseen torjumaan Haminan vaaralliset lyönnit. Polttolinjassa Tauno Hintikaisen pelisilmä näytti parhaimmat puolet, aavistellessaan esimerkillisesti. Jorma Kyntölä täytti myöskin hyvin paikkansa. Taisto Kekkosta voi TMP kiittää siitä, ettei Hamina saanut lyöntipeliään täydellä teholla käyntiin. Useaan otteeseen jäi Haminan kentälle pääsy-yritykset vain aikeiksi Kekkosen tolppien edessä.

Katainen herra ja ylhäisyys

Sisäpelissä Pentti Katainen oli joukkueen herra ja ylhäisyys. Katainen ei tämän vuoden otteluissa ole saanut kääntöjään onnistumaan, eilen niissä oli lähes täydellinen osoite. Kolmospesän takaa lyödyt juoksut olivat täysin vastustamattomia. Raimo Lindholm ja Tauno Hintikainen täydensivät Kataisen keralla kolmikon, jonka lyönnit tekivät suurimman hallan Haminan ulkokenttään.

Avuton Hamina

Haminan taidosta on kantautunut ennakkoon vain hyvää ja sen yrityshengestä on kirjoitettu paljon. Eilinen esitys oli heikkoa, jossa erikoisesti sisäpelin avuttomuus oli ihmeellistä. Kun joukkueen tukilyöjänä aikaisemmin esiintynyt Antero Niemelä onnistuu neljä kertaa saamaan ajotilanteessa kentän tyhjäksi laittomilla lyönneillään, on Haminan kiinnitettävä peliinsä aimo annos tiukkaa itsetutkistelua.

Huovila loukkaa

Ulkopelissä putosi Haminan teho paljon Aarre Huovilan loukatessa jalkansa pelin alkuvaiheissa Juhani Leislahdelta odotettiin parempaa, sillä häntä on pidetty yhtenä Idän lukkariehdokkaana, mutta eilen nämä haaveet jäivät kauas. Reino Raesmaa ja vanhus Niku Janhunen olivat ainoat, jotka pelasivat luotettavasti. Kari Lindberg omasi myös varmuutta. Takakentällä Paavo Salonen sekä Jorma Alanko joutuivat antautumaan aika helpoissakin palloissa.

TMP:n juoksut: Pentti Katainen 5, Raimo Lindholm 4, Tauno Hintikainen 4, Aarno Onnela 1+1, Jouko Siitonen 2, Taisto Kekkonen 1, Jorma Kyntölä 1 sekä yliheitolla 1. Toivat: Hintikainen 5, Katainen 4, Kyntölä 3 ja Siitonen 3.— Hamina: Niilo Janhunen 3 ja Risto Kivelä 1. TMP:llä oli lyöjiä 93 ja Haminalla 65. Yleisöä oli 1.186 maksanutta.

TMP	..	6	0	0	4	0	0	3	0	7=20
HP	...	0	0	0	0	1	0	2	0	1= 4

Raimo "Spike" Lindholm on ollut hirmukunnossa koko kevään

TMP:n palkitut: kentän parhaana sai Pyttykerhon haarikan Raimo Lindholm, sisällä Pentti Katainen sekä ulkona Jouko Siitonen. Haminasta palkittiin sisällä Niilo Janhunen ja ulkona Risto Kivelä.

Kiri vailla mahdollisuuksia Vimpelissä — Veto löi 10—2

Vimpelin Veto ja Jyväskylän Kiri pelasivat kiivasvauhtisen mestaruussarjan ottelun Saarikentällä. Kiri kiilassa: Erkki Rautiainen, Timo Hakanen, Reijo Salo, Erkki Korhonen, Pentti Paavola, Martti Kylmälahti, Risto Parviainen, Matti Hautamaa ja Alpo Viinikainen. Vedolla oli lyöjiä 73 ja Kirillä 67. Ottelu kesti 1 tunti 55 minuuttia ja sitä seurasi pilvipoutaisessa säässä 1.210 maksanutta katselijaa.

Kiri aloitti sisällä ja Rautiainen toi juoksun Paavolan keskikenttälyönnillä. Tasoittavalla Nygård toimitti Niemen kotipiiriin. 4. Peltola sivalsi Havisen sisään ja 5. Mäkelä Nygårdin sekä Peltola kipitti harhaheitolla taululle luvut 4 – 1.

Ratkaisu tapahtui 7. vuoroparissa. Veikko Latvalan takarajan läheisyyteen lyömä kaaripallo ei pysynyt Viinikaisen räpylässä. Sen huomasi Niemi, joka syöksyi kotipesään. Kyösti Latvalan pomppu ja kaaripallo toivat Lakaniemen kotiin. Sitä seurasi Havisen lyömä ja Veikko Latvalan tuoma juoksu. Mäkelä löi ajotilanteesta maihin ja Rauno Latvala pinkoi alas. Niemi löi vielä Havisen kotiin ja tilanne oli vuoroparin päättyessä jo 9 – 1.

8. Veikko Latvala tempaisi kunnarin ja 9. Kirin Hakanen löi kolmosrajalle ja Hautamaa juoksi ottelun loppunumeroiksi Vedolle 10 – 2.

Markus Lakaniemi oli lukkarina kerrassaan mainio. Hanen uskomattoman pitkät kurotuksensa ja kiinniotot pahoissakin tilanteissa onnistuivat kaikki. Niitten ansiosta monen kiriläisen taival katkesi viime metreillä. Hänen tyylipuhtaat tolppansa hermostuttivat kiriläisiä. Paavolakin kuoli kaksi kertaa hutiin. Kirin syöttäjä Salo ei erikoisemmin onnistunut. Hän ei saanut takalautasyöttöjään oikein pysymään lautasella. Vedon pojista Ville Niemi 1-pesällä otti kiinni pahoja palloja kuten sieppari Veikko Latvalakin. 2-pesällä Rauno Latvala ja 3-pesällä Kyösti Latvala pelasivat varmasti. Jaska Nygård piti puhtaana laajasti keskikenttää ja turhaan Kirin pojat yrittivät maalyöntejään läpi. Peltola polttolinjan 3-puolella pelasi hyvin. Mäkelä 2-kopparina ehti nopeana miehenä napata kaikki pahat pallot. Samoin Havinen kolmospuolella.

Vedon parhaina palkittiin Jaakko Nygård, Veikko Latvala ja Kyösti Latvala. Kirin vastaavat olivat Parviainen, Hakanen sekä Salo.

Imatran pisteavaus Tyyskän vapauttavan iskun varassa

Kevätkierroksen viimeiseen otteluun oli Imatran Pallo-Veikot saaneet vieraakseen Keravan Pallokerhon. Imatralla oli lyöjiä 66 ja Keravalla 62. Sää oli pilvipoutainen ja kenttä hyvässä kunnossa. Suunnilleen puolet Maneesin vakinaisesta yleisöjoukosta oli kyllästynyt IPV:n jatkuviin häviöihin ja loisti nyt poissaolollaan. Maksaneita katselijoita oli 979 henkeä. Ottelu kesti 1 tunti 50 minuuttia.

Imatra voitti kerrankin teikkauksen ja Kerava aloitti sisällä, mutta tuloksetta. Sama juttu Imatran tasoittavan kanssa. Toisessa jatkui Keravan tulokseton yritys, mutta tasoittavallaan IPV avaa juoksutilinsä. Ensin Pena Oinonen toimittaa veljensä Laken kotipiiriin sekä tämän jälkeen vielä ajotilanteesta Terho Niiranen Penan. Peli 2 – 0.

Kolmannessa Kerava avasi myös juoksutilinsä, kun Taisto Ravantti kakkospuolen lyönnillään turvasi Tauno Hietasen kotiintulon. Tilanne oli 2 – 1 Imatran hyväksi ja sellaisena se säilyikin aina seitsemänteen vuoroon saakka, jossa Tyyskä löi kakkosrajasta ulos ja Kaijanen lisäsi Imatran johdon 3 – 1. Kahdeksas oli molemmille tulokseton samoin kuin viimeisen alku Keravalle. Viimeisellä sisävuorollaan Imatra pelin jo voittaneena lisäsi juoksujaan. Pena Oinonen löi ensin Tyyskän ja heti perään Kontuvirran kotiin. Lisäksi Lake Oinonen vielä turvasi Matti Pippolan kotitaipaleen ja muutti Imatralaisten voittonumeroiksi 6 – 1.

Imatran Pallo-Veikot sai kauden ensimmäisen sarjavoittonsa tänään Imatran Tainionkosken maneesinkentällä.

Lauri Tyyskä

Imatran parhaina palkittiin sisäpelistä Lauri Tyyskä ja ulkopelistä Hannu Kontuvirta. Keravan vastaavat palkitut Taisto Ravantti ja Tauno Hietanen. Lisäksi vielä lusikoitiin Lake ja Pena Oinonen sekä kakkospesävahti Lauri Tyyskä.

Lahti nujersi Loimaan 7 – 3 8. vuoroparissa

Mikko Kajanderin, Veikko Kokon (kaksi juoksua tuottanut lyönti), Leevi Nymanin ja Reijo Karivalon viisi juoksua tuottanutta lyöntiä ratkaisivat kahdeksannessa vuoroparissa voiton Lahden Kisapuistossa LMV:n pelaajille, jotka tämän ansiosta pystyivät muuttamaan Loimaan johdon 3—2 edukseen juoksuin 7—3, joka myös jäi tuloksettoman viimeisen vuoroparin johdosta ottelun loppunumeroiksi. Runsaat 200 maksanutta katselijaa sai näin ollen poistua täysin tyytyväisenä kotijoukkueen toiseen sarjavoittoon tämän kauden aikana. Samalla LMV sai myös uutta toivoa sarjapaikan säilyttämisestä.

Useat vuoroparit sujuivat melko nopeaan tahtiin, sillä kärki pystyttiin taittamaan melko helposti molemmin puolin. Loimaa joutui jopa kolmasti jättämään kentän, kun siltä loppuivat lyöjät lukuisten koppien takia. Seitsemännessä vuoroparissa lopetti Loimaan Simo Koivula pelin kolmeen laittomaan, vaikka Antti Nurminen oli hyvissä asemissa kolmosella kärkkymässä. Tätä voi jo sanoa epäonneksi. Loimaa yritti kahdeksannessa vuorossa taktikoida LMV:n pesät täyteen pudottelemalla koppilyöntejä ja onnistuikin siinä, mutta LMV puolestaan onnistui purkamaan nämä ajot.

Lahti aloitti sisällä ja ensimmäisen juoksuttoman vuoroparin jälkeen se onnistui tekemään johtojuoksun Loimaan lukkarin Pekka Kydön yliheiton ansiosta, jonka turvin Leevi Nymän pääsi kotiin. Kolmannessa LP tasoitti Kydön lyötyä Antti Nurmisen alas. Viidennessä LMV meni jälleen johtoon Markku Vainion toimittaessa nopean mäkihyppääjän Niilo Halosen kotipesän turviin 2 – 1. Seitsemännessä Loimaa onnistui heti alkuun mainiosti. Martti Repo löi Reijo Salosen sekä Pekka Kytö Simo Koivulan kotiin 3 – 2.

Lahtelaiset löivät viisi juoksua 8. vuoroparissa

LMV äityi kuitenkin kahdeksannessa vuorossa kovaan lyöntipeliin, joka onnistui aivan täydellisesti. Ensiksi Mikko Kajander tempaisi Reijo Karivalon kotiin ja peli oli tasan, sitten Veikko Kokko löi mainiosti kakkospuolelta läpi ja niin tulivat sekä Niilo, että Esko Halonen sisään. Leevi Nyman sijoitti sitten onnistuneesti polttolinjan yli ja Veikko Kankkonen pinkaisi kotiin. Reijo Karivalo kruunasi Lahden suorituksen lyömällä Veikko Kokon kotiin 7 – 3. Viimeinen vuoropari päättyi sitten juoksuttomana. Lahdella oli lyöjiä 69 ja Loimaalla 75. Ottelun kesto oli 1 tunti 59 min. ja sitä oli saapunut seuraamaan 264 maksavaa.

LMV:n lyöntipeli on tuntuvasti parantunut ja kun joukkueessa on lisäksi nopeita etenijöitä oli sen voitto ansaittu. Parhaina LMV:n pelaajina palkittiin syöttäjä Mikko Kajander ja kakkospuolen koppari Leevi Nyman. Juoksujen lyöjinä toimivat siis Veikko Kokko, joka löi kaksi sekä Markku Vainio, Mikko Kajander, Leevi Nyman ja Reijo Karivalo, jotka saivat tililleen yhden juoksun.

Leevi Nyman

Vaikka LMV:n parhaana pelaajana palkittiinkin Mikko Kajander, jonka syöttötyöskentely oli tällä kertaa melko varmaa ja tehokastakin lukuunottamatta yhtä haksahdusta, jolloin hän olisi saanut helpon kärpäsen Arto Ojalasta, esitti LMV:n varminta ja tehokkainta lyöntipeliä Leevi Nyman, jonka sijoittelu oli niin mainiota, että sitä olisi ollut mahdollista käyttää hieman enemmänkin hyväksi.

Loimaan Palloilijoiden joukkue tuntui liian iäkkäältä. Tämä lahtelaislehden väite ei sinänsä pidä paikkaansa ja se koskee vain Eero Vilevaaraa 35 v. ja Antti Nurmista 34 v. Muu joukko on hyvinkin nuorekasta. Loimaa yritti kyllä kovasti, mutta lyönneissä ei ollut oikein tarvittavaa pontta. Eero Vilevaara on taantunut huomattavasti. Joukkueen parhaina palkittiin Simo Koivula sekä Pekka Kytö, joista viimeksimainittu vastasi joukkueen kahdesta juoksusta Martti Revon iskiessä yhden. Joukkueet lyöntijärjestyksissään: Loimaa: Seppo Laine, Arto Ojala, Reijo Salonen, Aarre Jokinen (4), Eero Vilevaara, Simo Koivula, Antti Nurminen, Martti Repo ja Pekka Kytö. Varalla Mauri Säilä. Lahti: Niilo Halonen, Esko Halonen, Mikko Kajander, Markku Vainio, Veikko Kankkonen, Veikko Kokko, Esa Hauta-aho, Leevi Nyman sekä Reijo Karivalo. Näin on LMV kahlannut kevätkierroksen ottelut ilman Heikki Lainetta.

Ilmajoki ja Hongikko tasasivat pisteet jännitysottelussa 3 – 3

Kovasti saivat sunnuntaina tehdä töitä kumpikin joukkue, niin Ilmajoen Kisailijat kuin myöskin Hongikon Nuorisoseuran Urheilijat, saadakseen pisteen mestaruussarjan ottelussa, joka saatiin suorittaa mitä mainioimmissa olosuhteissa. Oli kaunis kesäpäivä, ilma aivan tyyni ja kenttä moitteettomassa kunnossa sekä pesäpalloilun ystäviä 862 maksanutta katselijaa, jotka toivoivat omiensa yrittävän menneen maineen puolesta tosissaan. Hongikko rymisti alussa, mutta Ilmajoki ajoi perästä ja niin loppunumeroiksi saatiin tasapeli 3 – 3. Ilmajoella oli lyöjiä 60 ja Hongikolla 75. Ottelu kesti 2 tuntia 10 minuuttia. Yleisö sai nähdä monia jännittäviä tilanteita, paljon hyviä suorituksia, jos tunarointiakin. Pelituomarina oli Kauko Leino Loimaalta, joka teki varsin ratkaisevan tuomion pelin kolmannessa vuorossa, mikä takasi Ilmajokelaisille toisen pisteen.

Joukkueet lyöntijärjestyksessä: Ilmajoki: Jussi Kiikeri, Väinö Lintala Timo Olli, Mikko Kivistö, Pentti Yli-Torala, Pertti Silén, Aatto Koivu (7), Pentti Kivimäki ja Simo Salminen. Hongikko: Pentti Puttonen, Martti Yli-Jaskari, Ismo Maanola, Paavo Hietanen, Eino Kaakkolahti, Kalevi Iivarinen, Osmo Oksala, Kari Rautiainen sekä Jussi Konttinen.

Ilmajoki aloitti sisällä. Kärki lähti heti hyvin matkaan, ja pesät täyttyivät, mutta juoksun lyöjää ei löytynyt. Täysin sama toistui Ilmajoella toisessa vuorossa, mutta tasoittavassa vuorossa Hongikon Eikka Kaakkolahti löi mainiosti kakkospuolelle välilyönnin ja Pentti Puttonen juoksi kotiin. Jatkossa tempaisi Karpo Rautiainen 2-rajasta läpi ja Pave Hietanen toi 0 – 2. Kolmannessa Jussi Kiikeri onnistui löytämään kakkosrajalta raon, josta pallo meni ja hävisi näköpiiristä. Jussi lähti etenemään kakkoselta kolmoselle luottaen pallon olevan hävinneenä. Jussin edetessä huudettiin pallon löytyneen ja hän kääntyi takaisin ehtien lähtöpesälleen. Kakkospesän valvoja puuttui nyt ottelun kulkuun ja ilmoitti pelituomarille yleisön auttaneen neuvoillaan pallon löytämisessä, jonka jälkeen pelituomari Leino antoi Kiikerille vapaataipaleen ja niin syntyi kunniajuoksi. Tasoittavalla Hietanen löi kakkospesästä läpi ja Puttonen toi lyönnin turvin 1 – 3. Neljännessä sivalsi Aatto Koivu kakkospesän takaa maisemaan ja kiersi kunnarin. Taululla 2 – 3. Seitsemännessä onnistui Koivu vielä kerran vetäisemään kakkospesän takaa läpi ja tuloksena oli Mikko Kivistön tasoitusjuoksu 3 – 3. Jatkossa oli herkullinen ajotilanne yhdellä kuolleella,

mutta Simo Salmisen selvä huti aiheutti kaksi paloa. Loppuvuoroissa oli monia herkullisia tilanteita kummallakin, mutta juoksuja ei tullut.

Vierailevan joukkue oli tasaisempi lyöntijoukkueena. Tehokkaasti he vaihtoivat pompuilla. Erikoisesti jäi mieleen Kaakkolahden hyvät vaihtolyönnit, jotka veivät lähes joka vuorossa Hietasen 3-pesälle, mutta useasti mies sinne kuivui. Oksala oli voimallisessa lyöntikunnossa.

Hongikon parhaina palkittiin Eino Kaakkolahti, Paavo Hietanen sekä Pentti Puttonen ja Ilmajoelta Jussi Kiikeri, Pertti Silén ja Aatto Koivu.

I-palkinnot ojennettiin vanhoille mestareille Eino Kaakkolahdelle, jolla on ikää 34 vuotta sekä Jussi Kiikerille, jolla ikää on 30 vuotta. Eikka yläkuva ja Jussi alakuva.

PeVe painosti alkuvuorot Loppupeli Jymyn nimiin

Kovaa ja tarkasti lyönyt PeVe painosti Sotkamoa viiden ensimmäisen vuoroparin ajan Jymyn kuitenkin johtaessa kuudennelle lähdettäessä 3—2. Ratkaisu tapahtuikin kuudennessa vuoroparissa Jymyn lisätessä juoksutiliään loppua kohti. Äärimmäisen tasaväkisen ottelun loppunumerot olivat 7—12, joiden perusteella Sotkamo nousi kärkeen PeVe:n jäädessä edelleen nollaan.

Joukkueet lyöntijärjestyksessä: Pesä-Veikot: Raimo Sinisalo, Pentti Leminen, Raimo Lahtinen, Pentti Virmasalo, Keijo Salo, Pertti Pulkkinen Olavi Dufva, Kaarlo Suutari sekä Pekka Hirvi. Eero Parkkonen oli jostai syystä poissa. – Sotkamo: Lauri Mustonen, Veikko Keskitalo, Juhani Suutarinen, Aulis Väisänen, Matti Korhonen, Pasi Vuorinen, Martti Juhani Korhonen, Erkki Kemppainen sekä Seppo Kerttula.

Sotkamo aloitti sisällä ja tekaisi heti juoksun kun Väisänen väänsi Keskitalon kotiin. Tasoittavalla löi PeVe:n Salo Lemisen sekä Dufva Virmasalon sisään. Peli 2 – 1. Sitten palloiltiin muutama vuoro ja viidennessä Sotkamon Mustonen harhaili kotipiiriin sekä Matti Korhonen löi Keskitalon kotipesään ja Sotkamo johti 2 – 3. Kuudenessa otti Jymy etäisyyttä. Suutarinen iski Vuorisen kotia, Väisänen Kerttulan ja Mustosen, Vuorinen Suutarisen sekä Kemppainen Väisäsen. Tilanne 2 – 8. Seitsemännessä Kerttula toimitti Vuorisen kotiin ja tasoittavalla Lahtinen Hirven ja Sinisalon. Peli 4 – 9. Kahdeksannessa Väisänen auttoi Keskitalon kotipuoleen Matti Korhonen Suutarisen sekä Vuorinen Väisäsen. Tasoittavalla Lahtinen veti Hirven turvaan. Tilanne 5 – 12. Viimeisessä teki PeVe pari pinnaa. Virmasalö sivalsi Hirven kotimatkalle ja Salo Lemisen. Lopputulos 7 – 12. Pesä-Veikoilla oli lyöjiä 83 ja Sotkamolla 78. Ottelu kesti 1 tunti ja 55 min. Tyydyttävissä olosuhteissa oli kamppailua saapunut seuraamaan 590 maksanutta katselijaa.

Sotkamon juoksut: Väisänen löi 4, Matti Korhonen 2, Vuorinen 2, Kemppainen 1, Kerttula 1, Suutarinen 1 ja harhaheitolla tehtiin 1. Pesä-Veikkojen juoksut. Lahtinen löi 3, Salo 2, Dufva ja Virmasalo 1.

Jymy:	1	0	0	0	2	5	1	3	0	=12
PeVe:	2	0	0	0	0	0	2	1	2	= 7

PeVe:n lyöjistä ansaitsevat maininnan Raimo Lahtinen ja Keijo Salo, jotka myös palkittiin — Lahtinen sisäpelistä ja Salo ulkopelistä. Tällä kertaa Jymyn kakkosraja rakoili pahasti, mistä PeVe saa kiittää osaa juoksuistaan.

Jymyn sisäpelistä palkittiin Pasi Vuorinen ja ulkopelistä Seppo Kerttula. Sisäpelistä kannattaa myös mainita Juhani Suutarinen ja Veikko Keskitalo.

PeVe:n syöttäjä Dufva häiritsi ajoittain pahasti Jymyn peliä armottoman korkeilla tolpillaan. Niinpä alkuvuoroissa Jymylle tuotti vaikeuksia saada kärkeä kentälle. Kun tässä sitten onnistuttiin, alkoi pelikin luistaa.

T M P – Hamina	20 – 4
Vimpeli – Kiri	10 – 2
Imatra – Kerava	6 – 1
Lahti – Loimaa	7 – 3
Ilmajoki – HoNsU	3 – 3
PeVe – Sotkamo	7 –12

Tilanne 30. 6. 1963

Sotkamo	7	6	1	0	59—29	13
TMP	7	6	0	1	69—31	12
PuMu	7	6	0	1	58—29	12
Puurtila	7	5	1	1	48—43	11
Vimpeli	7	5	0	2	52—28	10
HoNsU	7	4	2	1	54—32	10
Kouvola	7	4	0	3	62—48	8
Kiri	7	3	0	4	51—46	6
Hamina	7	3	0	4	38—51	6
Loimaa	8	2	0	6	30—46	4
Kerava	7	2	0	5	28—48	4
Lahti	7	2	0	5	34—67	4
Ilmajoki	7	1	1	5	32—38	3
Imatra	7	1	1	5	33—72	3
PeVe	7	0	0	7	29—69	0

Lyöjätilasto:

Uuri Ståhlhammar PuMu 3+12=15, 2) Raimo Lindholm TMP 14, 3) Ahti Eteläpää KPL 3+10=13, 4) Antero Niemelä HP 2+10=12, 5) Heikki Kilpeläinen PKP 1+11=12, 6) Matti Korhonen SoJy 12, 7) Pentti Katainen TMP 11, 8) Paavo Mäkelä ViVe 3+6=9 ja Väinö Hautala PuMu 1+8=9.

Kesätauko 30.6 – 28.7.1963

Lehdistö nujersi

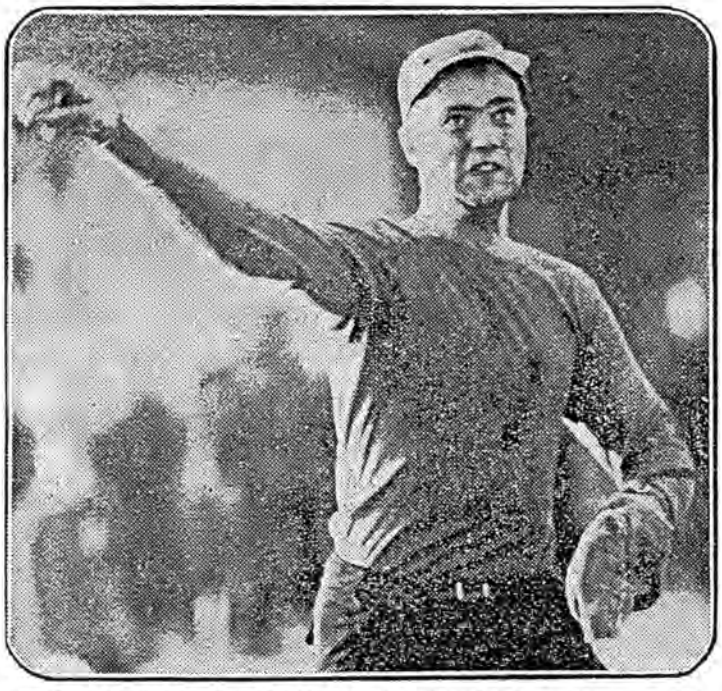
PPL:n Imatralla 4 – 1

Pesäpalloliitto – Lehdistö Imatralla 19. 6. 1963

	PPL	Lehdistö
Lukkari	Markus Lakaniemi ViVe	Heikki Kilpeläinen Puurtila
sieppari	Paavo Jaakkola Kouvola	Juhani Suutarinen Sotkamo
1 - pesä	Paavo Hietanen HoNsU	Antero Viherkenttä PuMu
2 - pesä	Aarre Huovila Hamina	Timo Hakanen Kiri
2 - polt.	Jorma Kyntölä TMP	Kauko Muola Heinola
3 - polt.	Jussi Kiikeri Ilmajoki	Raimo Raak Puurtila
3 - pesä	Tauno Hintikainen TMP	Jaakko Nygård ViVe
2 - kop.	Uuri Ståhlhammar PuMu	Seppo Laine Loimaa
3 - kop.	Eero Nieminen Puurtila	Paavo Mäkelä ViVe
huoltaja	Pentti Paavola	Eino Ojanen

Jaakko Nygård kentän hahmo

Lehdistön joukkueen reipas ote tämänpäiväisessä Pesäpalloliitto—Lehdistö-ottelussa toi selvän ja ansaitun voiton Liiton kovin jäykäntuntuisesta sekä haluttomasta yhdeksiköstä. Lehdistöjoukkue aloitti heti ensi vuorosta vauhdilla pelinsä ja otti 2—0 johdon. Lehdistön ensivuoron viimeisenä miehenä joukkueen pelipäällikkö Antero Viherkenttä löi vihaisen maanuoliaisen liiton Tauno Hintikaisen eteen, joka ei saanut pallosta pitävää otetta vaan se painui maneesin kenttää ympäröivään ruishalmeeseen. Heikki Kilpeläinen juoksi lehdistön ensimmäisen juoksun Viherkentän lyönnillä. Itse lyöjä lähti epätoivoiseen yritykseen kakkospesältä kohti kolmospesää kunniajuoksu mielessään. Tilanne näytti perin vaikealta, sillä Liiton Eero Nieminen löysi pallon ihmeen helposti ja heitti kolmoselle, jossa Jussi Kiikeri joutui kurottamalla ottamaan kiinni heiton joutuen samalla ulos pesästä ja näin Viherkenttä toi Lehdistölle toisen juoksun, kunniajuoksun tehneenä.

PALLO OLI "OIKEAA NUMEROA" Jaakko Nygårdin käteen, siksi hyvin se tuntui pysyvän hänen sormissaan. PPL:n peli kilpistyikin suurimmalta osalta juuri Nygårdin kiinniottoihin.

Seitsemännessä vuorossa Lehdistö lisäsi johtoaan niin, että loppunumeroiksi saatiin ottelun päättyessä taululle 4—1 Lehdistön voitoksi. Ottelun tasaisen varmana pelituomarina Eero Kokko ja syötönvalvojana Nisse Hagman.

Auringon lämmittävät säteet helottivat täydeltä terältään joukkueiden juostessa kahdeksanteen Liitto—Lehdistö-otteluun esittelyä varten ulkopelipaikoilleen, yli 2.500:n nousevan yleisön eteen. Imatran kauppalanvaltuuston puheenjohtaja, opettaja A. J. Salminen lausui maamme eri puolilta tulleet pelaajat sekä Pesäpalloliiton johtokunnan jäsenet tervetulleiksi Imatran kauppalaan, toivottaen kansallispelillemme jatkuvaa menestystä sekä toivoen ottelusta korkeatasoista urhellujuhlaa. Avauksen jälkeen suoritettiin pelaajien esittely, joukkueiden ollessa valituissa kokoonpanoissaan esittelyssä. Hutunkeiton voitti Lehdistö ja avausheiton suoritti kauppalanvaltuuston puheenjohtaja A. J. Salminen.

Jo esittelyn yhteydessä pani merkille Lehdistön selvän suosion imatralaisen yleisön keskuudessa. Lehdistön pojille kaikuivat suosionosoitukset raikkaina ja ne olivatkin hyvä enne ottelun kululle. Lehdistö ansaitsi voittonsa, sillä sen pelaajat olivat ottaneet tehtävänsä tosissaan. Vaikkei ottelu kohonnutkaan kovin korkeatasoiseksi riitti siinä yleisölle jännittämistä riittämiin saakka. Ottelun taso ei saanut toivottuja pesäpalloilun parhaimpia hienouksia esiin, mutta muutamien pelaajien yksityissuoritukset korvasivat yhteispelin puutteen. On myöskin todettava molempien joukkueiden lukkarien pelanneen taitavasti, sotkien vastustavan joukkueen lyöntipelin, jolloin sisäpelissä ei nähty parhaita mahdollisia suorituksia eikä juoksuja syntynyt liiemmälti.

Kentän hahmo — Nygård

Lehdistön sekä koko kentän parhainta työskentelyä esitti Jaakko Nygård. Ulkopelissä hän oli lähes erehtymätön tehden jatkuvana nauhana tuhoa kovilla heitoillaan milloin kakkospesälle milloin kotipesään. Monet mainiot syöksymällä suoritetut kiinniotot lisäsivät hänen yleisönsuosiotaan. Nygårdin kahdeksannessa vuorossa suorittama Mäkelän kierätys ykköseltä kotipesään viimeisenä lyöjänä, oli eräs parhaita pesäpallokenttien suorituksia, mitä tänä kesänä olemme nähneet.

Lehdistöjoukkue oli yllättävän tasaväkinen suorituksiltaan. Antero Viherkenttä yllätti erittäin varmalla pelillä. Useat hyvät kiinniotot ykkösellä sekä varma mailan käyttö olivat lehdistön joukkuen voimanlähteinä. Heikki Kilpeläinen sai useaan otteeseen liiton pelaajat pois lyöntirytmistään, mutta häneltä jäi kaipaamaan parempaa esitystä sisäpelissä. Juhani Suutarinen siepparina Sotkamon edustajana ei sisäpelissä ollut läheskään parhaas-

sa vireessään, mutta ulkona nähtiin hänen monet ällikkäkoppinsa hienoina suorituksina. Kakkospesän Timo Hakanen aloitti epävarmoin suorituksin, mutta paransi otteensa erinomaisesti. Hakanen teki rohkeilla leikkauksillaan niin takakentällä kuin polttolinjassakin ilmiömäisiä kiinniottoja taittaen liiton etenemisen erittäin voimakkailla heitoillaan. Polttajat Kauko Muola sekä Raimo Raak eivät joutuneet useinkaan puuttumaan pelin kulkuun, joten heidän esityksestään ei saanut kunnon kuvaa. Sisällä kumpikaan ei saanut lyöntipeliään täysin onnistumaan. Jaakko Nygård kolmosella esitti parhainta, mitä tämän päiväisen ottelun paras pelaaja voi esittää. Lehdistön takakentän miehet pääsivät lähes säikähdyksellä ulkopelissä, mutta sisäpeli meni molemmilta täysin ala-arvoisesti. Seppo Laine sortui Markus Lakaniemen korkeisiin syöttöihin, joten kentälle pääsy tuotti hänelle vaikeuksia. Paavo Mäkelä on viimeisissä mestaruussarjaotteluissa esittänyt suvereenista lyöntipeliä, mutta täällä hänen lyönneistään puuttui lähes täydellisesti osoite.

Liiton joukkue sortui heikkoon lyöntipeliinsä ja haluttomuuteensa. Kun lehdistöjoukkueen taktiikka oli laadittu lähes täydellisesti rajojen käyttöön lyönneissä, seisoivat liiton polttajat suurelta osalta työttömänä. Liiton joukkueen heikoimmaksi renkaaksi muodostui juuri lehdistön laskemat takapesät, ja että liiton joukkueilla ei ollut tällä kertaa voiton mahdollisuuksia Oma sisäpeli kärsi myöskin huomattavalla tavalla lehdistön Kilpeläisen ovelista syötöistä ja myöskin liikkuvan ulkopelin tiiviydestä. U. Ståhlhammar kohosi joukkueensa parhaaksi pelaajaksi erittäin voimakkailla heitoillaan sekä järjellisellä lyöntipelillään. Markus Lakaniemi oli toinen pelaaja jolle voidaan antaa täydellinen arvosana. Kahdesta Paavosta, jotka pelasivat liiton etukentällä, Hietanen ja Jaakkola, on nähty parempiakin suorituksia. Liiton takapesät Tauno Hintikainen ja Aarre Huovila eivät saaneet kunnon otetta ulkopeliinsä. Huovilan hermoillessa sekä Hintikaisen ollessa liian varmalla kiinniottotuulella. Sisäpelissä Hintikainen oli sijoitettu kolmanneksi lyöjäksi pettäen useaan kertaan kärjen eteenpäinmenon. Jussi Kiikeri ja Jorma Kyntölä pelasivat ulkopelin täysin tyydyttävästi Kyntölän epäonnistuessa lyönneissä kuollen useasti ykköselle. Eero Nieminen Ståhlhammarin parina takakentällä oli luotettava.

Ottelun kulku

Lehdistö voitti hutunkeiton ja liitto aloitti ulkona heikolla menestyksellä, sillä lehdistö teki selvää jälkeä. Omalla vuorollaan se alotti hyvin entein, mutta kotiintuloyritykset jäivät viimeisen miehen lyöntien varaan. Viherkenttä onnistui ja takoi kaksi juoksua sisään.

Kolmannessa vuorossa sai liitto ajon kuolleitta ja jännitys kohosi katsomossa. Jaakkola löi vaarallisen nuoliaisen kolmoselle, mutta Nygård vangitsi syöksymällä pitkin kentän pintaa ja ehti vielä tuhota juoksijan kotipesäkynnyksellä. Viidennessä vuorossa nähtiin jälleen hyvä yritys, mutta lehdistön Suutarinen taiteili komealla kopillaan kaksi ristiä taululle. Samassa vuorossa sai lehdistö myöskin tilaisuuden juoksujen tekoon ajolähdön syntyessä kuolleettomana, mutta Laine epäonnistui lyönnissään lyöden viimeisen yli laittomaksi, jolloin kenttä tyhjeni. 7 vuorossa lisäsi lehdistö tällöin johtoa Mäkelän ollessa lyömässä. Hän löi lehdistölle 3—0 johdon. Kahdeksannessa vuorossa Pesäpalloliitto vihdoinkin sai pelinsä käyntiin ja yritti epätoivoisesti. Syntyi kahdella kuolleella ajolähtö purkajana Ståhlhammar. Hän onnistui erittäin varmasti sijoittamalla vihaisen nuoliaisen keskelle, jota Raak ei onnistunut pysäyttämään, ja niin Hietanen toi liiton ainoan juoksun. Samassa vuorossa Mäkelän ollessa ykköspesällä ja Nygårdin viimeisenä lyöjänä Nygård kierrätti Mäkelän ympäri kenttää, ja hienolla hidastetullaan Huovilan eteen Mäkelä toi lehdistön neljännen juoksun.

Ottelussa palkittiin kentän parhaana yleispelaajana Jaakko Nygård. Pesäpalloliiton sisäpelistä palkittiin U. Ståhlhammar sekä lehdistön sisäpelistä Antero Viherkenttä. Pesäpalloliiton ulkopelipalkinnon sai Markus Lakaniemi ja lehdistön Jaakko Nygård. Pesäpalloliiton joukkueen yleispelipalkinnon vei Ståhlhammar ja lehdistön Jaakko Nygård.

Aurinkoisesta säästä huolimatta olosuhteet eivät olleet parhaat mahdolliset, sillä sivuvastainen tuuli vei terän pois voimalyönneiltä. Tätä ennen Liitolla oli yhden ottelun voitto enemmän 4 – 3. Nyt ollaan tasoissa.

Esittelyssä kolmospesän vartijat PPL:n Tauno Hintikainen TMP vas. ja Jaakko Nygård Vimpelin Veto.

Vimpelin Jaakko Nygård on eräs niistä pelaajista, jotka ovat useimmin olleet mukana Pesäpalloliitto-Lehdistö ottelussa. Nygård pukee tänään ensimmäisen kerran Lehdistön pelipuvun ylleen, kolme kertaa aikaisemmin hänet on nähty Liiton edustajana. Kaikissa peleissä on Nygård pelannut kolmospesällä.

JASKAN RÄPYLÄSSÄ OLI LIIMAA!

Jaakko Nygård noutaa palkintonsa puheenjohtaja Kivelältä.

MAAKUNTACUP 1963

Varsin värikkääksi kilpailuksi muodostui tämänvuotinen maakuntacup. Se puolusti erinomaisesti paikkansa muiden pesäpallotapahtumien joukossa, vaikka sen jatkuminen on ollut pari kertaa veitsen terällä. Kaikki 18 piiriä olivat mukana aina Lappia myöten.

I – kierros

Pohjois-Karjala – Suur-Savo	12 – 4
Varsinais-Suomi – Helsinki	12 – 8
Kymenlaakso – Etelä-Karjala	10 – 9
Lahti – Uusimaa 4 – 4 (jatkovuoro)	5 – 4
Keski-Pohjanmaa – Pohjois-Pohjanmaa	0 – 4
Satakunta – Etelä-Pohjanmaa	2 – 6
Pohjois-Savo – Kainuu	3 – 9
Lappi – Länsi-Pohja	5 –13
Häme – Keski-Suomi 4 – 4, 5 – 5 (uusintaottelu)	3 –18

II – kierros

Kainuu – Länsi-Pohja	luov.
Etelä-Pohjanmaa – Varsinais-Suomi	16 – 0
Kymenlaakso – Pohjois-Karjala	10 – 7
Keski-Suomi – Lahti	8 – 1
Pohjois-Pohjanmaa – Kainuu	4 – 7

semifinaali

Etelä-Pohjanmaa – Kymenlaakso	8 – 1
Kainuu – Keski-Suomi	6 – 2

Finaalin selvisivät Kainuu ja Etelä-Pohjanmaa. Arvonnassa Kainuu oli onnelkkaampi ja ottelu pelataan Sotkamossa 22.7.1963.

Kenttää muokattu

Sotkamo, sunnuntaina

Sotkamon etukenttä, kotipesän rajasta noin yhden metrin matkalta, oli syvästi pehmitetty ja pinta siloitettu. Tästä keskusteltiin kovasti ennen ottelun alkamista ja pelituomari Reinikainen määräsikin kentän siirrettäväksi yhdellä metrillä. Kentän siirtoon eivät sotkamolaiset kuitenkaan suostuneet ja kompromissiksi tuli, että kentän etuosa mainitulta yhden metrin matkalta juntattiin.

Entiselleen se ei kuitenkaan enää tullut, vaan se pysyi sohjoisena. Tämä merkitsi sitä, että voimakkaat pomput eivät kentästä kimmonneet, vaan pallo pompahti vain sen verran, että sen oli helppo ottaa kiinni. Pahat kielet kertoivat, että tällä etukentän muokkaamisella olisi haluttu estää vaaralliset pomppulyönnit, joita pohjalaiset ovat tunnetusi käyttäneet. Pohjalaisten pomppulyöntejä ei tarvinnut pelätä. Pehmitetty etukenttä esti sen. Joukkueen huoltajan, Paavo Mäntylän oli keksittävä lyöntipeliin uusi suunnitelma. Häiriö tästä koitui ennen kaikkea Etelä-Pohjanmaan joukkueelle.

Kainuu voitti Etelä-Pohjanmaan murskanumerot 17 – 8 Sotkamossa

Etelä-Pohjanmaa: Markus Lakaniemi ViVe, Kyösti Latvala ViVe, Veikko Latvala ViVe, Paavo Mäkela ViVe, Jaakko Nygård Vive, Pentti Kivimäki IK, Timo Olli IK, Pertti Silén IK sekä Esa Risku NJ. Joukkueesta puuttui Jussi Kiikeri IK, joka matkaili jossakin euroopassa.

Avausheiton suoritti toimittaja, rouva Anja Saastamoinen. Etelä-Pohjanmaa voitti hutunkeiton, ja niin Kainuu joutui aloittamaan sisällä.

Ensimmäinen lyöjä, Lauri Mustonen pääsi onnellisesti kolmoselle odottelemaan Matti Korhosen tarttumista mailanvarteen. Korhonen sivaltikin tapansa mukaan hyvän laakan ja Mustonen lähti pinttelemään kotipesälle. Hän ehti yhtä aikaa pallon kanssa, mutta jostakin syystä erotuomari vihelsi Mustosen kuolleeksi ja juoksu jäi tulematta. Tämä herätti vilkasta mielipiteiden vaihtoa ja Reinikainen sai paheksumishuutoja.

Etelä-Pohjanmaalla oli parempi onni aloittaessaan ensimmäisen sisävuoronsa. Jaakko Nygårdin lyönti meni läpi kolmosella, jolloin Timo Olli toi ottelun ensimmäisen juoksun ja Nygård itse ehti kiertää kentän.

Ensimmäisessä ajolähdössä löi Markus Lakaniemi hitaan keskelle, eivätkä taakse vetäytyneet Kainuun pelaajat ehtineet palauttaa palloa ennen Pentti Kivimäkeä, joka toi kolmannen juoksun. Lakaniemi ehti lyödä vielä Veikko Latvalan kotiin ja peli oli 4—0.

Kainuu aloitti lähes toivottomalta näyttäneen etumatkan kiinnikuromisen. Martti J. Korhonen toi Kainuun ensimmäisen juoksun Juhani Suutarisen hyvän sijoituslyönnin ansiosta. Aulis Väisänen otti mallia ja sivalsi Veikko Keskitalon kotiin. Kolmannen juoksun toi Juhani Suutarinen Matti Korhosen lyönnillä.

Etelä-Pohjanmaa lisäsi etumatkaa yhdellä Paavo Mäkelän juostessa kotiin Veikko Latvalan lyönnillä. Etelä-Pohjanmaa johti 5—3.

KOLMANNESSA Kainuu kavensi jälleen kahdella. Seppo Kerttula toi juoksun Juhani Suutarisen lyönnillä ja Veikko Keskitalo harhaheitolla. Etelä-Pohjanmaa sai vain yhden juoksun, jonka toi Kyösti Latvala Seppo Kerttulan heitettyä yli kolmosen.

NELJÄNNESSÄ Kainuu tasoitti 6—6 Martti J. Korhosen tuodessa juoksun Lauri Mustosen lyönnillä. Etelä-Pohjanmaan juoksuyritykset kuivuivat kokoon.

VIIDENNESSÄ jäi Kainuu puolestaan juoksuitta, mutta E-P muutti numerot jälleen hyväkseen, nyt 7—6. Timo Olli juoksi kotiin Esa Riskun lyönnillä.

KUUDENNESSA oli Kainuulla jo oikea ote. Vuoropari meni Matti Korhosen nimiin. Oli ajolähtö, kaksi kuollutta ja Matti lyömässä viimeistään. Lyönti meni läpi, Veikko Keskitalo ja Aulis Väisänen juoksivat kotiin, ja Matti itse kiersi kolmoselle tuoden kunnarin! Seuraavan kerran lyömävuorossa ollessaan Matti Korhonen löi vielä Lauri Mustosen kotiin.

Etelä-Pohjanmaa puolestaan sai tyytyä yhteen juoksuun, jonka toi Paavo Mäkelä Esa Riskun lyönnillä. Se oli myös

viimeinen. Kainuu oli siirtynyt Matti Korhosen ansiosta johtoon 10—8.

SEITSEMÄNNESSÄ Kainuu sai peräti kuusi juoksua. Ensin Matti Korhonen löi Veikko Keskitalon kotiin ja Keskitalo Erkki Kemppaisen. Lauri Mustosen juostessa ykköselle heitti kakkoskoppari Paavo Mäkelä liian kovaa ja pallo lensi katsomoon. Kakkosella ollut Seppo Kerttula juoksi kotiin, samoin Lauri Mustonen, ja lyömävuorossa ollut Veikko Keskitalo teki kunnarin. Vielä ehti Matti Korhonen olla asialla ja sivaltaa Aulis Väisäsen kotiin. Peli 16—8.

KAHDEKSANNESSA ei kumpikaan puoli saanut juoksuja. Veikko Keskitalo tosin löi kakkoselle hyvän läpilyönnin ja kiersi kentän, mutta hänen päästyään takaisin kotiin vihelsi erotuomari Reinikainen lyönnin laittomaksi!

YHDEKSÄNNESSÄ vuoroparissa Erkki Kemppainen kruunasi voiton tuomalla harhaheitolla juoksun. Etelä-Pohjanmaan viimeinen sisävuoro — kovassa kaatosteessa — ei tuottanut tulosta.

Palkitut: Kainuu, sisäpeli Matti Korhonen. Ulkopeli Seppo Kerttula. Yleispeli Veikko Keskitalo. — Etelä-Pohjanmaa, sisäpeli Jaakko Nygård. Ulkopeli Timo Olli. Yleispeli Markus Lakaniemi.

Alkuvuoroissa Kainuun yhdeksikössä esiintynyt haparointi ja kankeus voitaneen laskea hermostuneisuuden tilille. Loppuvuoroissa peli luisti sitten niinkuin sen pitääkin.

Kainuu	0	3	2	1	0	4	6	0	1	= 17
EP	4	1	1	0	1	1	0	0	0	= 8

Kainuun paras ulkopelaaja oli fiskarssilainen. Etukenttä oli saanut lapiota sen verran, että pomppu ei noussut. Sotkamolaiset inttivät ettei etukenttää oltu tahallaan pehmitetty, mutta vuosia myöhemmin he sen loppujen lopuksi tunnustivat.

Lakaniemi pelasi loukkaantuneena

Markus Lakaniemi loukkaantui puolustusvoimien pesäpallomestaruuskilpailuissa Kajaanissa viime perjantaina ja joutui suorittamaan ottelun puoliksi invalidina.

Lakaniemi palvelee kesävänrikkinä Pohjanmaan Jääkäripataljoonassa Vaasassa. Jännittävän loppuottelun aikana, jolloin jääkäreitä vastassa oli Pohjan Prikaati, syöksyi Lakaniemi kakkospesälle. Tällöin hän loukkasi oikean polven yläosan pesämiehen piikkariin. Sotkamon kunnanlääkäri hoiti vammaa ja tarkasti jalan vielä ennen ottelun alkamista ja antoi luvan mennä otteluun. Loukkaantunut polvi haittasi kuitenkin pelisuorituksia, mutta kipeytyneestä polvesta huolimatta Lakaniemi lukkaroi entiseen varmaan tapaan ja palkittiin.

Sähköä ilmassa, sähköä katsomossa ja sähköä pelikentällä. Ilman sähkövaraus purkaantui salamointina vasta ottelun loppupuolella, yleisön jännitystilat spontaanisesti miltei joka vuorossa, pelaajien oli oltava valmiina räjähdyksenomaisiin suorituksiin joka hetki.

Vertauskuvallisia olivat raivoisat salamat taivaalla, sillä salamana kirkkaalta taivaalta pidetään varmasti maamme pesäpallopiireissä Kainuun eli Sotkamon Jymyn voittoa Etelä-Pohjanmaan joukkueesta, joka on haastanut muun Suomen otteluun ja jossa toinen nimi on toistaan kuuluisampi. Kylmän vesisuihkun saivat pohojalaiset Kainuulta ja Kainuun taivaalta.

* * *

— Emme ole nähneet näin hyvää ottelua aikaisemmin Sotkamossa ja Jymykin pelasi paremmin kuin koskaan. — Tämä oli Sotkamon vaarankyläläisten Väinö Valtasen, Sergei Makkosen ja Erkki Mähösen yksimielinen toteamus ottelun jälkeen. He tietävät mitä puhuvat, sillä monikaan ottelu ei ole jäänyt katsomatta. Tämän kyläyhteisön innostus pesäpalloiluun on kuvaavaa koko Sotkamolle ja lähiympäristölle. Satoi tai paistoi, ottelua lähdetään seuraamaan mopoilla, traktoreilla, autoilla. Miten vain, mutta mentävä on. Pieniä ovat sateet toisi penkkiurheilijan mielestä.

* * *

Jalkapalloilusta löytää katseltavaa sellainenkin henkilö, joka ei eläissään ole urheilukentälle jalallaan astunut. Pesäpalloilusta nauttiminen vaatii jo jonkin verran asiantuntemusta. Sunnuntaina tätä asiantuntemusta oli ylitarjontaan asti kentän laitamilla.

— Varo pomppua. — Mitä se Matti tuolla lailla. — Hyvä, Matti. Puhdista kenttä. — Kerttula merkki on päällä.

Tällaisia ohjeita huudeltiin eräästäkin kohdasta pääkatsomon seutuvilta — naisten toimesta.

Yhtä suurta asiantuntemusta edustivat sateenvarjon alla kentän toisella puolella niin ikään kauniimpaan sukupuoleen kuuluvat.

Oma joukkue oli suosikki, mutta täysi tunnustus annettiin myös vastustajien hyville suorituksille. Kaikkein selvimmin kotikontujen kannatus ilmeni, kun pallo hävisi vesaikkoihin. Yleisö hyppi ja heilui niin kauan kuin pallo oli kateissa jymyläisten ollessa lyömässä. Vastaavassa tilanteessa Etelä-Pohjanmaan sisävuorolla oltiin hiljaa kuin hautajaisissa.

Mitä mieltä sitten oltiin ottelun jälkeen siinä kolmiossa, jonka kärjet muodostivat Yrjö Heinänen (joka muuten ennen ottelua vakavalla naamalla uskoi Kainuun voittoon), Etelä-Pohjanmaan huoltaja Paavo Mäntylä (Ilmajoen Kisailijat) ja ottelun tuomari Kullervo Reinikainen.

YRJÖ HEINÄNEN: Tässä nähdään mitä kova kunto saa aikaan. Miehet ylittävät itsensä eivätkä anna senkään vaikuttaa itseään, että tuomarit yrittävät jo ennen ottelua määrätä tuloksen (lyöntipaikka möyhennettiin tuomarin määräyksestä ennen ottelua ja jyrättiin kivikovaksi ts. oudoksi Kainuun pelaajille).

PAAVO MÄNTYLÄ: Kova on porukka Kainuulla. Erikoisesti viehätti silmää nopeat ja ajoin yllätykselliset vaihdot.

KULLERVO REINIKAINEN: Etelä-Pohjanmaa pelasi ulkona kuin pikkupojat. En olisi uskonut, että Kainuussa pystytään esittämään tällaista pesäpalloilua. Tätä kannatti jo tulla katsomaan.

* * *

Parempaa pesäpalloilun propagandatilaisuutta tokko pystytään järjestämään kuin sunnuntainen ottelu. Uskoisin niidenkin, jotka väheksyen puhuvat herne- tai joko-palloista, muuttaneen käsitystään mikäli olivat ottelua seuraamassa.

Jymy on nyt lyömättömässä kunnossa. Toivottavasti tämä kunto pystytään pitämään vielä jonkin aikaa yllä, sillä jatkuvat kovat ottelut voivat tuoda tullessaan jo ylikunnon. Viikossa ei kunto varmaankaan paljon heilahtele. Ensi sunnuntaina olemme jälleen jännäämässä Kainuun pesäpalloilun puolesta, kun Puna-Mustat saapuu päänahan toivossa Uuri Stålhammarin johdolla. Tällöin nähdään kuinka pallon tulee lentää takakentältä laakana kotipesään vain ranneheitolla. Ainakin jokin vuosi sitten Uuri oli tässä heitossa lyömätön maassamme.

Ottelun alku saatiin suorittaa erinomaisissa olosuhteissa; kaunis auringonpaiste ja kentän reunamilla lähes ennätysmääräinen katselijain joukko, 2300 maksanutta, elivät heti ensi vaiheissa ottelun tapahtumissa mukana. Kun kuudennen vuoron jälkeen omien voitonmahdollisuudet alkoivat kirkastua, oli kentällä riemua ja iloa riittämiin. Matti Korhosen lyönnin jälkeen lenteli takkeja, hattuja ja käsiohjelmia ilon purkauksen osoituksena. Kahden viimeisen vuoron aikana säestä kainuulaisten voiton huokua mahtava ukkonen jyrinällään ja sateenropinallaan. Ottelun oikeuden jakajina Kullervo Reinikainen Helsingistä ja Antero Niemelä Haminasta pitivät välillä kiihkeäksikin muodostuneen pelin ohjakset tyydyttävästi loppuun saakka hallussaan.

Hermostunut alku

Ottelun alku muodostui molemmille joukkueille varsin hermostuneeksi ja lähinnä ottelun voittaneen joukkueen, Kainuun, pojille. Heittopeli ei onnistunut eikä kiinniottoihin saatu tavanomaista varmuutta. Etelä-Pohjanmaa tekaisikin heti ensimmäisessä vuorossa neljän juoksun johdon, jonka turvin näytti jo siltä kuin Kainuun taru päättyisi omalla Sotkamon kentällä. Mitä pitemmälle ottelun kulku siirtyi, sitä varmempaan työskentelyyn paneutuivat kainuulaiset, ja kun ottelun juoksuja ei tullutkaan enää eteläpohjalaisille yhtä helposti kuin ensi vuorossa, alkoi hermostuneisuus vaivata eteläpohjalaisia pesäpallotaitureita. Kainuun poikien ote tiivistyi ja vähitellen siirtyi koko ottelun määrääminen heille. Kuudes vuoro ratkaisi ottelun Matti Korhosen lyöntiin, joka vapautti täydellisesti Kainuun poikien esityksen.

Eteläpohjalaisten romahtaminen tapahtui 7:nnessä vuorossa Veikko Keskitalon lyödessä ajotilanteessa Paavo Mäkelälle. Mies hermostui täydellisesti yrittäessään tappaa juoksijaa kolmoselle. Hän heitti karkeasti yli, pallon mennessä pääkatsomon alle, jolloin kenttä tyhjeni ja ottelun juoksutili osoitti 16—8 Kainuun hyväksi.

Kainuun voitto oli täysin ansaittu. Jokainen pelaaja yritti loppuun saakka, ja erinomaisen kestävyyden ansiosta heidän vauhtinsa oli liikaa tänään eteläpohjalaisille. Vahvimpana Kainuun poikien aseena — paremmin voi puhua Sotkamon Jymyn poikien, sillä Kainuun joukkueen muodostivat Jymyn pelaajat — oli voimakas ja erittäin vaihteleva lyöntipeli. Lähes jokainen mies kykeni lyömään kovaa sekä samalla vaihtelevasti. Lyönneissä oli tarkka osoite, joka kertoo tehokkaasti hoidetusta lyöntipelin harjoituksesta. Joukkueen pelaajat osasivat käyttää hyväkseen eteläpohjalaisten turhia viivytyksiä ja näin painostivat jatkuvasti, vaikka olivatkin yli puolivälin ottelussa alkakynnessä.

Kovanaama Korhonen

Ottelun sankariksi kohosi Sotkamon Jymyn Matti Korhonen, jonka erittäin vaaralliset lyönnit olivat Etelä-Pohjanmaan takakentän ainaisena kiusana. Polttolinjan ne läpäisivät helposti, sillä eteläpohjalaisten polttolinja ei saanut pitävää otetta sijoittautuen usein virheellisesti. Toinen "kovanaama" Sotkamon joukkueen sisäpelissä oli Veikko Keskitalo. On harmittavaa, että poikaa ei ole vielä nähty tarmokkaimmissa otteluissa. Tänään hän oli itse varmuus sisäpelissä. Erkki Kemppainen kunnostautui myös hyvin sisäpelissä ja on erinomaisen varteenotettava tekijä suurempiin otteluihin.

Ulkopelissä kiinnittyi huomio lähinnä molempien rajojen pitävyyteen. Vaikka Lauri Mustonen ottelun alkuvaiheissa muutaman kerran epäonnistuikin, oli hän loppuajan pelissä tehokkaan varma. Samoin ykkösraja Martti J. Korhonen — pelin joukkueen pelipäällikkö — ja Matti Korhonen. Heidän ohittamiseensa saivat eteläpohjalaiset tehdä kaikkensa. On kuitenkin todettava, että Kainuun joukkueessa sen polttolinja ei saanut mahdollista otetta peliinsä. Useaan otteeseen työntyi keskeltä luvattoman suuri rako, josta eteläpohjalaisten oli helppo suorittaa vaihtolyöntinsä. Takakentän osuus Pasi Vuorisen ensi vuorossa tapahtunutta helpon pallon läpilaskua lukuunottamatta onnistui hyvin. Vuorinen pelasi tyydyttävästi, ja Veikko Keskitalon osuus oli ratkaisevaa takakentälle.

Seppo Kerttula pelasi hienon ottelun lukkarina. Taktilliset väärät osuivat naulan kantaan sekä lyönneissäkin oli tarpeellinen puhti. Joukkueen sisäpeli kuin myöskin ulkopeli kulkivat täysin erinomaisesti hyvin johdetun pelin ansiosta. Kainuun joukkueen — siis Sotkamon Jymyn — joukkueen erinomaisena isänä on koko kevään ja kesän ollut Yrjö Heinänen. Hänen osuutensa Kainuun joukkueen voittoon oli ratkaiseva.

Kesy Etelä-Pohjanmaa

Ihmetellä täytyy Etelä-Pohjanmaan kesyä esitystä alkuvuorojen jälkeen. Joukkue ei ollut latautunut tarpeellisin voimakeinoin nujertaakseen tämän kesän yllätysyhdeksikköä Sotkamon Jymyä. Onnettoman heikosti suunnatut heitot ja vaihtolyöntien taitamattomuus vei pohjan pohjalaiselta pesäpallotaidolta. Markus Lakaniemi ja Pentti Kivimäki olivat joukkueen ainoat, jotka onnistuivat koko ottelun loppuun saakka. Etukentällä Veikko Latvala oli liian hidas ja kankea. Pertti Silenin paikka ei ole ykköspesä, se nähtiin tänään. Joukkueen suurimmaksi ulkopelaaja syntisäkiksi — nimenomaan säkiksi — jäi Esa Risku. Mies otti palloja ylimielisenä, heitteli minne sattui ja oli koko ottelusta pois lähes koko ajan. Sisäpelissä hänet oli sijoitettu neljänneksi onnistuen yhden ainoan kerran lyönneissään. Timo Olli ja Jaakko Nygård sijoittautuivat useaan otteeseen virheellisesti, jota Kainuun joukkueen oli hyvä käyttää hyväkseen. Kyösti Latvala kolmospesällä oli ulkopelissä joukkueen tehokkaimpia. Sisäpelissä ei hänen lyönneissään ollut tarpeellista voimaa. Paavo Mäkelä onnistui lähes koko ottelun ajan hyvin, mutta ratkaisuheitto 7. vuorossa vei miehen pitkälle joukkueensa kärjestä. Pentti Kivimäki, miellyttävätyylinen Ilmajoen Kisailijain pelaaja, oli erittäin tarkka niin sisä- kuin ulkopelissäkin.

Ottelussa löi Kainuun joukkue juoksuja seuraavasti:

Matti Korhonen 1 + 6

Juhani Suutarinen 2

Yhden juoksun lyöjiä olivat: Lauri Mustonen, Veikko Keskitalo, Aulis Väisänen. Kainuun joukkue sai eteläpohjalaisten onnettomien heittojen ansiosta 5 harhaheittojuoksua.

Etelä-Pohjanmaan lyöjät olivat: Jaakko Nygård 1 + 1, Esa Risku 2 ja samoin Markus Lakaniemi 2. Yhden juoksun onnistui lyömään Veikko Latvala ja Etelä-Pohjanmaa sai yhden ainoan harhaheittojuoksun Kainuun erinomaisen tarkan heittopelin takia.

Parhaina palkittiin: Kainuun joukkueen sisäpelistä itseoikeutettuna seitsemän juoksun isä Matti Korhonen, Etelä-Pohjanmaan joukkueessa Jaakko Nygård. Ulkopelin palkinnot saivat Kainuun joukkueen lukkari Seppo Kerttula ja Etelä-Pohjanmaan joukkueen Olli Timo, jonka pari kolme sävähdyttävää kiinniottoa aiheuttivat palkinnon menon hänelle. Yleispelistä palkittiin aivan ansaitusti Kainuun joukkueesta Veikko Keskitalo ja Etelä-Pohjanmaan joukkueesta Markus Lakaniemi. Palkintojen jaon yhteydessä Helsingin Sanomien upean kiertopalkinnon ojensi voittaneen joukkueen pelipäällikölle Martti J. Korhoselle toimittaja Anja Saastamoinen. Samalla Kainuun piiri sai vuodeksi haltuunsa Helsingin Sanomien palkinnon sekä pesäpalloliiton lahjoittaman Kainuun piirille kuuluvan pienoisjäljennöksen Helsingin Sanomien lahjoittamasta kiertopalkinnosta. Jokainen Kainuun piirin joukkueen pelaaja sai lisäksi myöskin pienoisjäljennöksen kiertopalkinnosta. Ottelun jälkeen sotkamolaiset pesäpalloilun ystävät lahjoittivat sotkamolaisille pelaajille vervyttelypuvut.

Ottelun jälkeen:

Kainuun joukkueen huoltaja Yrjö Heinänen: Asia on niin, että täällä Sotkamossa pitää pelata hyvin joukkueen, joka aikoo meidät voittaa. Olemme tottuneet siihen, että poikamme yrittävät ja samalla tekevät kaikkensa. Emme uskoneet ollenkaan, että eteläpohjalaisilla olisi mahdollisuuksia siihen yritykseen, mitä meillä tähän saakka on näissä otteluissamme ollut. Olen erinomaisen tyytyväinen poikiemme suoritukseen. Se erityisen hyvä ja kokoava yhteishenki, joka täällä Sotkamon pitäjässä on näitä poikia kasvattanut, loi voiman ja uskon tämänpäiväisen ottelun voittoon. Kun me neljä kertaa viikossa olemme ahertaneet pesäpalloilun hyväksi ja Sotkamon Jymyn voiton takeeksi, niin olemme koko ajan kuvitelleet, että siellä etelän rintamaillakin huomattaisiin: Pesäpallo vaatii muutakin kuin vain sisäpelissä penkillä istumista.

Kainuun piirin puheenjohtaja pankinjohtaja Kalevi Laitinen: Tuntuu siltä niinkuin ottelun pelituomarilla Kullervo Reinikaisella olisi vaikeuksia syödessään kenkärajansa, sillä ennakkoon veikaten hän uskoi eteläpohjalaisten nimiyhdeksikön voittoon.

Näin täällä Kainuun korvessa pelataan pesäpalloa, pojat ahertavat, tulokset syntyvät, ja kansa senkun vain ihmettelee kainuulaista pesäpalloilua.

Matti Jalonen, Etelä-Pohjanmaan piirin joukkueen johtaja: Me yritimme kaikkemme, ennen ottelun alkua koimme tilanteita, jotka olivat meille edullisia: On kuulunut kuiskeita, että täällä Sotkamossa yritetään jollakin tavoin kieroin keinoin voittaa otteluja, mutta tänään ei meillä ollut osaa eikä arpaa tämänvuotisen maakunta-cup-voittoon. Omat poikamme eivät lähestulkoonkaan osoittaneet sitä intoa ja pelihurmaa, mitä kahden aikaisemman maakunta-cup-ottelun aikana ovat esittäneet. Me onnittelemme kainuulaisia.

MAAKUNTIEN CUP

Kuka kuuseen kurotti
se
Kainuun katajaan kapsahti

KAINUUN PIIRIN YHDEKSIKKÖ. Vasemmalta: Seppo Kerttula, Erkki Kemppainen, Matti Korhonen, Juhani Suutarinen, joukkueen pelipäällikkö Martti J. Korhonen on nostettu ylös mukana Helsingin Sanomien lahjoittama kiertopalkinto ja Kainuun piirille jäävä muisto, Pasi Vuorinen, Aulis Väisänen, Lauri Mustonen sekä Veikko Keskitalo.

Loimaa antoi kyytiä Pesä-Veikoille 23 – 3

Loimaan Palloilijat nuiji Jyväskylän Pesä-Veikot yllättävän perusteellisesti kotikentällään syyskauden avausottelussa juoksuin 23 – 3. Kuten numeroistakin voidaan päätellä oli isäntäjoukkue päätänsä pitempi vastustajaansa niin sisällä kuin ulkonakin. Peli ei kohonnut kovinkaan korkeatasoiseksi vieraiden avuttomuuden takia. Loimaalla oli lyöjiä 90 sekä Pesä-Veikoilla 58. Ottelu kesti 2 tuntia ja 7 min. ja sitä oli hyvissä olosuhteissa seuraamassa suurin piirtein 600 maksanutta katsojaa.

Pesä-Veikkojen avainpelaaja Eero Parkkonen puuttui joukkueesta, mutta ei sen sentään olisi luullut merkitsevän niin paljon kuin kylmät numerot osoittavat. PeVe:n ainoa mestaruussarjatasoinen pelaaja oli Keijo Salo, joka ei yksinään pystynyt pelastamaan joukkuettaan näin ankaralta selkäsaunalta.

Loimaa ei pelannut erikoisen hyvin, mutta pystyi kuitenkin tasaisen tappavasti lisäämään juoksujaan lähes jokaisessa vuoroparissa. Loimaan varmimmat lyöjät olivat Martti Repo ja Pekka Kytö, joka iski peräti viisi juoksua sekä kunnarin. Repo löi vain kaksi juoksua, mutta oli mailan varressa alati vaarallinen ja löi mm. useita erinomaisia vaihtolyöntejä. Ulkokentällä pääsi Loimaa helpolla, sillä vastustajan lyöntipeli oli niin heikkoa, ettei sitä tahtonut millään uskoa mestaruussarjatason joukkueen esittämäksi.

LP	3	5	3	3	4	1	2	2	0	=23
PeVe	2	0	0	0	0	1	0	0	0	=3

Loimaan juoksut: Pekka Kytö 1+5, Eero Vilevaara 3, Reijo Salonen 3, Seppo Laine 3, Antti Nurminen 2, Martti Repo 2, Aarre Jokinen 1, Arto Ojala 1 sekä harhaheitoilla tuli 2. Pesä-Veikot: Raimo "Käkä" Lahtinen löi Pentti Lemisen ja Kalle Suutarin kotiin sekä itselleen kunnarin.

Loimaan parhaina palkittiin sisäpelistä Martti Repo ja ulkopelistä Reijo Salonen sekä PeVe:n vastaavat Raimo Lahtinen ja Keijo Salo.

PEKKA KYTÖ paukutteli juoksuja sen kun lukkaritoimeltaan kerkisi. Kuusi juoksua merkittiin nuoren upseerikokelaan tilille, mutta siitä huolimatta ei hän lusikkaa saanut.

Puurtila nykäisi 9 juoksua vuorossa ja tyrmäsi ViVen

Jännityskylläisenä alkanut mestaruussarjan ottelu Puurtilan Kisapoikien ja Vimpelin Vedon kesken ratkesi viidennessä vuorossa PKP:n nykäistessä kaikkiaan 9 juoksua ja tyrmätessä viime vuoden hopeajoukkueen. Puurtilan voittonumeroiksi merkittiin komea 15—6.

Puurtila kiilassa: Eero Nieminen, Lauri Huovinen, Pekka Virtanen, Heikki Kilpeläinen, Raimo Raak, Eino Ropponen, Juhani Immonen, Erkki Räsänen ja Heikki Linnakylä. PKP:llä lyöjiä 78 ja Vedolla 66. Peli kesti tasan 2 tuntia ja aurinkoisessa säässä oli katsojia 1.067 maksanutta.

Puurtila aloitti sisällä ja alkoi heti juoksurallin. Kilpeläinen löi Niemisen kotii, Räsänen Raakin ja Virtanen Immosen. Tasoittavalla ei Vimpeli ollut huonompi. Mäkelän komea läpilyönti kakkosrajasta toi Peltolan alas sekä lyöjälle kunnarin. Kolmas lyöjä "vanhus" Ville Niemi lasketteli Mäkelän löytämää aukkoa pitkin ja jälleen oli tuloksena kunnari. Peli 3 – 3. Toinen vuoropari oli juoksuton, mutta kolmannessa Kilpeläinen kotiutti Niemisen ja seuraavassa Raak repäisi kunnarin 5 – 3. Viidennessä soi Vimpelille kohtalon kellot. Aluksi saatteli Immonen Kilpeläisen kotia. Polttaja Jaska Nygård yritti tappoa, mutta pallo sujahti Lakaniemen koipien välitse ja heiton turvin Raak paineli kotiin ja Immonen teki harhaheittokunnarin. Lauri Huovisen maila toi jatkossa Räsäsen ja Virtasen paukku Linnakylän kotiin. Ruuvi kiristyi yhä. Seurasi ajo kahdella kuolleella ja Raakin viimeisen lyönnin siivittämönä pallo viuhui pitkin kakkosrajaa monttuun. Huovinen, Virtanen ja Kilpeläinen pinkoivat kotipesään ja Raak kiersi itse kunnarin. Taululla oli 14 – 3. Kuudennessa Kilpeläinen veti Niemisen kotiin ja tasoittavalla Peltola Kyösti Latvalan Tilanne oli 15 – 4. Viimeisessä Vimpeli yritti lujasti, mutta vain kahdella juoksulla ero kaventui. Kyösti Latvala juoksi Nygårdin lyönnillä ja Nygård Niemen toimesta kotipuoleen ja niin lopputulos 15 – 6 vietiin aikakirjoihin Kisa-Poikien ensi voittona Vimpelistä

PKP:	3	0	1	1	9	1	0	0	0	= 15
ViVe	3	0	0	0	0	1	0	0	2	= 6

PKP:n juoksut: Raak 2+3, Kilpeläinen 3, Virtanen 2, Huovinen 1, Immonen 1, Räsänen 1 ja harhaheitolla 2. Raak pinkoi 4 juoksua.

Vedon juoksuista löi Mäkelä 1+1, Niemi 1+1, K. Latvala ja Nygård yhden sekä toi K. Latvala 2, Mäkelä, Niemi, Nygård ja Peltola yhden.

Kotijoukkueen parhaina palkittiin: yp syöttäjä H. Kilpeläinen, sp R. Raak ja up "tappaja" E. Nieminen sekä Vedosta vastaavasti M. Lakaniemi, P. Mäkelä ja K. Latvala.

Ottelun alussa tuntui siltä, että kotijoukkueen 3—0 johtoa takaa-ajamaan lähtenyt Vimpeli rusikoi miten tahtoo PKP:n. Mäkelä pamautti näet heti 2-pesän takaa ulos ja kunnari ja Peltolan tuoma juoksu oli selviö. Heti perään pamautti Niemi rajasta ulos ja kiersi kunnarin tasoittaen pelin. Jostakin syystä ote lopahti tähän.

Ottelussa olivat joukkueet tasapäisiä. Ilman tuota 5. vuoron repeämää näytti siltä, että vieraat olisivat paremminkin olleet niskanpäällä. Repeämä alkoi muuten kahdesta Lakaniemen yli heitetystä pallosta. Niistä kertyi kolme juoksua. Sitten PKP sai 2-rajan vuotamaan ja takoi jatkuvasti sitä. PKP:n R. Raak löi ajon aikana lujaa 2-pesän eteen, josta pallo pomppasi maisemaan ja pajatso tyhjeni. Kuten arvata saattaa, 9 juoksua tyrmäsi Vedon, eikä täyspainoiseen takaa-ajoon enää kyetty.

Vimpeli vaihtoi seitsemännessä vuoroparissa kakkospesävahdiksi varamies Paavo Sippolan Rauno Latvalan tilalle, eikä kakkospuoleltakaan enää tullut lisäjuoksuja.

Sotkamo esitti kauden parasta kukistaen PuMu:n

— VOITTAMATTOMAN MAINE, kovat puheet Puna-Mustista ja tieto ottelun tärkeydestä painoivat Sotkamon Jymyn pelaajia runsain mitoin, mutta mikään näistä ei saanut jymyläisiä hermoksi.

— TASAISELLA JOUKKUEELLA ja ilman suuria eleitä he todistivat, että tällä hetkellä pesäpalloilun parhaat taitajat löytyvät Sotkamosta.

— JYMYLÄISET HALLITSIVAT sunnuntaista ottelua, ja kun Eero Kokko puhalsi lähes kaksi ja puoli tuntia kestäneen ottelun päättyneeksi, osoittivat juoksunumerot taululla sotkamolaisten säilyneen edelleen voittamattomina juoksuin 9—3.

— PUNA-MUSTAT, jota tähän saakka on pidetty pahimpana mestaruuden tavoittelijana, sai nyt tunnustaa, että pesäpalloilun hienoudet osataan muuallakin.

Kun ottelun alkuun oli vielä tunti aikaa, oli keskuskentän katsomo viimeistä istumapaikkaa myöten täysi, ja kentän laitamillekin oli jo tällöin kertynyt tuhatkunta katsojaa. Tämä enteili todellista yleisöottelua, ja kun ottelun alkamishetki oli käsillä, saattoivat järjestäjät ilmoittaa uuden yleisöennätyksen syntymisen. 4470 maksanutta katselijaa oli seuraamassa ottelua, mutta vapaa- ja vuosilippulaiset huomioituna oli katsojien määrä viisituhatta.

PuMu voitti hutunkeiton ja Jymy aloitti sisällä. Toisessa vuorossa löi Matti Korhonen Mustosen kotiin. Kolmannessa Keskitalo kaputteli harhaheitolla alakertaan. Peli 2 – 0. Kolmannessa Matti Korhonen iski Keskitalon sisään sekä Vuorinen veti kolmospuolelta läpi ja Väisänen sekä Matti Korhonen ehtivät hyvin kotiin. Tilanne 5 – 0. Viidennessä toimitti Vuorinen Suutarisen turvaan ja PuMu sai avausjuoksun kun Lammi latasi Pauloffin kotiin. Seitsemännessä Vuorinen harhaili kotipesään ja Kemppainen sivalsi Martti J. Korhosen alas. Peli 8 – 1. Kahdeksannessa tehtiin ottelun viimeiset juoksut. Kerttula kumautti Martti J. Korhosen kotitaipaleelle ja PuMu:n Nikander Juvosen sekä Viherkenttä Pauloffin. Sotkamo oli voittanut pelin juoksuluvuin 9 – 3.

Jymyllä oli lyöjiä 75 ja PuMu:lla 64. Sää oli helteinen 23 astetta varjossa. Ottelu kesti 2 tuntia 15 min.

Sotkamo—Puna-Mustat 9—3

SoJy	0	1	1	3	1	0	2	1	0 =9
PuMu	0	0	0	0	1	0	0	2	0 =3

Lyöjät:

Vuorinen 3	Nikander 1
Matti Korhonen 2	Viherkenttä 1
Kemppainen 1	Lammi 1
Kerttula 1	
harhaheitto 2	

KATSOTTAVAA RIITTI

Yleisö ei ollut turhaan maksanut pääsylipuista. Se sai nähdä jännittäviä tilanteita, hienoja suorituksia, taktikointia eli yleensä kaikkea sitä, mitä hyvään pesäpalloiluun voi sisällyttää.

HYVÄÄ SISÄPELIÄ

Sotkamon voiton avain oli jälleen sisäpelissä. Se luonnisti joukkueelta hyvin, ja kaikki mahdolliset tilanteet pyrittiin käyttämään itselleen eduksi. Matti Korhonen oli jälleen se hahmo, joka sai yleisön kohahtamaan ja Puna-Mustien ulkokentän pelokkaaksi astuessaan mailan varteen. Kaksi kertaa hän onnistui juoksuttamaan miehen kotipesän turviin. Vuorisen Pasille sekä Erkki Kemppaiselle päivä oli myös hyvä. Pasi löi kolme miestä sisälle ja juoksi lisäksi itse harhaheittokunnarin. Erkki Kemppainen kehitteli erinomaisia tilanteita ovelilla harhautuksillaan. Pystyipä hän kerran "linssittämään" itse Uuri Ståhlhammarinkin pois omalta tontiltaan, jolloin pallo meni juuri sieltä läpi ja yleisö sai hurrata juoksun syntymisestä.

Parhaana sisäpelaajana palkittiin Matti Korhonen mutta pyttykerhon päätös sortaa mielestämme Pasi Vuorista ja Erkki Kemppaistakin, joiden työskentely oli sisällä varmasti luotettavampaa.

JYMYN ULKOPELISTÄ

löytyi useaan otteeseen aukkopaikkoja, mutta jymyläisille onneksi vastustajat vain harvoin huomasivat käyttää niitä edukseen. Varsinkin kakkospuolen takakenttäpelaajien sijoittuminen aiheutti ihmetystä. Veikko Keskitalo kakkosvarana ja Lauri Mustonen 2-pesällä olivat helteessä, sillä ainakin 60 prosenttia Puna-Mustien läpilyöntiyrityksistä osoitettiin sinne. Kaksi kertaa pojat joutuivat antautumaan ja tällöin PuMu sai ainoat kolme juoksuaan.

Erkki Kemppainen kauhoi jälleen vaarallisen näköisesti, mutta kuitenkin luotettavasti polttolinjalla ja Martti J. Korhonen pelasti monta vaarallista palloa 1-pesällä. Ainoa mies, joka joukkueesta todella erottautui oli Seppo Kerttula lukkarina. Hänen rauhallinen pelityylinsä ja ovelat väärät oikeilla hetkillä sekoittivat vastustajan sisäpelin. Kerttulan veroista syöttäjää ei mikään vierasjoukkue ole vielä tänä kesänä pystynyt esittämään Sotkamon kentällä. Hän on yksi suosikeista kun nimetään syksyllä vuoden lukkaria. Ulkopelin palkinto annettiin Erkki Kemppaiselle ja Kerttula tunnustettiin parhaaksi yleispelaajaksi, mutta päinvastoin jaettuna olisi pyttykerhon päätös ollut oikeaanosuneempi.

KESY VASTUSTAJA

Puna-Mustat oli kesy ja tavanomainen pesäpallojoukkue. Yksittäispelaajina olivat helsinkiläiset kykyjä, mutta yhteispeli kangerteli niin sisällä kuin ulkonakin. Sisäpelissä joukkueelle teetti vaikeuksia oikean kärjen saaminen kentälle, ja jos he siinä suuren työn jälkeen onnistuivatkin, tulivat eteen vaihtolyönnit. Ne olivat joukkueella luvattoman heikkoja ja aivan liian usein polttolinjalle suuntautuvia.

"Vanhus" Uuri Ståhlhammar oli joukkueen paras. Hän piti tonttinsa yhtä Erkki Kemppaisen lyöntiä lukuunottamatta puhtaana ja sisälläkin oli mies luotettava. Hänet palkittiin ansaitusti parhaana yleispelaajana. Ulkopelistä palkittiin lukkari Heikki Kujala, joka syötteli ja otti palautuspallot hyvin. Sisäpelin palkinto annettiin Antero Viherkentälle, mutta herää kysymys, mitkä olivat miehen ansiot. Valinnan suorittaminen oli varmasti vaikea tehtävä, sillä joukkue oli kokonaisuudessaan tasaisen heikko sisällä.

KUUMUUS VEI TERÄN

Ottelun viisi ensimmäistä vuoroparia olivat vauhdikkaita ja hyvätasoisia. Kova kuumuus muutti pelin kuitenkin laiskavauhtiseksi, mutta tällöinkin oli Jymy hallitsevana osa puolena. Missään vaiheessa ei ottelu päässyt repeämään. Tätä kuvaa muun muassa se, että Jymyn juoksutili lisääntyi kuudessa vuoroparissa ja vain kolme jäi juosuttomaksi.

Ottelun tuomitsi Eero Kokko Muhokselta. Hän sai työskentelystään kiitettävän arvosanan. Samoin syötönvalvoja Pentti Teno Jyväskylästä oli varmaotteinen sekä asiallinen.

Ennen ottelun alkua kuovutti pelituomari Helsingin Pyttykerhon lahjoittaman "Puhtaan pelin pytyn" Sotkamon Jymylle ja sen pelipäällikölle Martti J. Korhoselle pienoismallin samankaltaisesta pytystä.

Suuren urheilujuhlan tunnelmaa koettiin tänään Sotkamon urheilukentällä. Kentän reunamat olivat täynnä, 4.100 maksanutta katselijaa oli saapunut seuraamaan pesäpalloottelua, jossa oman pitäjän pojat, Sotkamon Jymyn nuoret taiturit, kohtaavat etelän valttiässän, Puna-Mustien yhdeksikön. Ei koskaan aikaisemmin ole Sotkamossa saatu nähdä mitään tällaista yleisöryntäystä, sillä kirkonkylässä on n. 2.500 asukasta, joista jokainen, niin vanha kuin nuorikin, oli mukana sekä heidän lisäkseen Kainuun korpimaiden asukkaat. He eivät pettyneet, sillä käyty ottelu oli korkeatasoisin mestaruussarjan kamppailu, mitä Sotkamossa on käyty. Ilolla ja riemulla ei ollut ääriä, kun erinomaisena pelin johtajana toimineen Eero Kokon, Muhokselta, pelituomaripilli soi ottelun loppuvihellyksen ja taululla numerot kertoivat Sotkamon jatkavan edelleenkin puhtaalla pelillä. Jymy voitti kamppailun juoksuin 9—3. Ottelu käytiin mitä parhaimman sään vallitessa, 23 astetta lämmintä teki ahtautuneelle yleisölle olon kuumaksi.

Helsingin Sanomat kirjoitti Sotkamon ottelusta seuraavaa:

Ottelussa saatiin nähdä tukuttain hienoja pesäpalloilun hienouksia, joita molemmat joukkueet esittivät sekä henkilökohtaisia suorituksia, joita jokaisen pesäpalloilua vastustavan olisi pitänyt olla seuraamassa. Molempien joukkueiden esitys oli huippuhienoa pesäpalloilua. Alkuvuoroista lähtien painosti Sotkamo, ja sen tiiviisti pelannut ulkokenttä kesti punamustalaisten voimakkaimmatkin painostuskaudet. Jymyn voiton ratkaisuna on pidettävä sen erittäin tasaista joukkuetta ja pettämätöntä kuntoa. Jokaisella pelaajalla riitti voimaa yrittää kaikella tarmollaan loppuvihellykseen saakka. Yritystä saatiinkin nähdä sotkamolaisten liukkaan etukolmikon esityksessä ja lähes jokaisen pelaajan reippaiden syöksyjen ansiosta. Joukkueet olivat lähes tasapäisiä ulkopeliin nähden, ratkaisun jäädessä niin kuin tavallisesti Sotkamon otteluissa sisäpelin tarkkuuden varaan. Jymyn kärkikolmikko Mustonen — Keskitalo — Suutarinen oli sen sisäpelin voimana. Kaikki kolme ovat nuoria, erittäin nopeita ja aavistusherkkiä pesiltä lähtijöitä, joiden pidättelemiseen ei Puna-Mustat löytänyt oikeata otetta. Kun oman yhdeksikön sisäpeliin saatiin heti ottelun alkuvaiheista lähtien oikea ote, joutui PuMu antautumaan ja toteamaan sotkamolaisen pesäpalloilun olevan tällä hetkellä kovaa.

Jymyn syöksyt

Jymyn joukkueen esitystä seuratessa huomasi hyvän joukkuehengen olemassaolon. Pelaajat luottivat toinen toisiinsa ja uskoivat pelinsä johtoon. Kuvaavaa Jymyn pelaajien yrityshalulle oli monet kiivaat kotiintulot. Neljä juoksua pelastettiin rohkeilla syöksyillä. Ilman syöksyä olisi tuho kohdannut juoksijan, sillä PuMun erittäin hienon ulkopelin pelannut Uuri Ståhlhammar heitti tulisesti ja pani juoksijoille kiirettä.

Mustonen pani tuulemaan

Jymyn voiton avaimeksi muodostui Seppo Kerttulan erittäin tarkka ja yllätyksellinen lukkarityöskentely. Hänen onnistui kolme kertaa nykäisemään punamustalaisen kolmoselta, sekä lukematon määrä "kärpäsiä" tuli kakkoselta kärkkyneistä. Lauri Mustosen huippuhieno esitys kakkospesällä sekä sisäpelissä olivat ottelun parhaat suoritukset. Hänen liukas etenemisensä sekä rohkeat syöksynsä olivat tarpeen tänään Jymylle. Ihmeellisesti palkintomiehet eivät huomanneet pojan hienoa esitystä. Ulkopelissä Erkki Kemppainen Mustosen vierellä teki polttajapelistään vuorenvarmaa. Sisäpelissä Matti Korhonen löi kovaa, vaikkakin "ruuti" ei ollut niin palavaa kuin viikkoa aikaisemmin maakuntacupin loppuottelussa. Sisäpelissä kärkikolmikko oli avain voittoon, ja erikoisesti Seppo Kerttulan yllätysvaihtolyönnit sekä Pasi Vuorisen tarkkalyöntiset kotiintulolyönnit olivat loistavia.

Ståhlhammarin hirmuheitot

Puna-Mustat yllätti vastustavan joukkueen ulkopelipaikoilla. Joukkueen voimakas kopparipelaaja Uuri Ståhlhammar nähtiin polttolinjassa kolmospuolen polttajana. Se oli joukkueelta hieno veto. Ståhlhammar nopeana vastaantulijana sekä voimakkaine heittoineen oli tuhoa tuottava sotkamolaisille.

Heikki Kujalan juonikas työskentely oli Mustosen jälkeen kentän toiseksi paras suoritus. Hänen lukkarointiinsa oli sotkamolaisten vaikeata tottua. Etukenttä oli PuMun heikoin osa. Viherkenttä ja Lammi olivat liian hitaita ja kankeita torjumaan Jymyn nopean kärkikolmikon temppuiluja. Lisäksi Viherkentälle sattui luvattoman paljon lyhytsulkuja heittoihinsa. Takakentällä Yrjö Pauloff sekä kakkospesä Nisse Nikander olivat yllättävän hyviä. Sisäpelissä lyöjätilaston kärkimies Ståhlhammar oli täysin raiteilta pois. Väinö Hautalan voimalyönnit olivat tarkkoja.

PuMu sisuuntui

PuMun hermoillessa ottelun alkuvuoroissa teki Jymy kaksi juoksua harhaheittojen ansiosta. Pasi Vuorinen vetäisi kolmospuolelta läpi, mikä takasi kahden juoksun syntymisen. Jymyn muut juoksut syntyivät erittäin tarkkojen välilyöntien ansiosta. Kiire niiden tekijöillä oli, sillä Ståhlhammar oli hirvittävällä heittotuulella. Puna-Mustat ei antautunut, vaikka olikin jo puolivälissä selvästi häviöllä. Seitsemännessä vuorossa se painosti erittäin voimakkaasti, ja sillä oli useita juoksujen saantitilaisuuksia. Kaikki kolme "kuolemaa" 7 vuorossa tulivat kotipesän kynnyksellä.

Sotkamolla oli selvä etulyöntiasema Puna-Mustiin nähden. Se oli pelannut maakuntacup otteluja koko heinäkuun kun PuMu:n pojat vetivät lonkkaa. Toiseksi sillä oli kotikenttäetu ja kolmanneksi Jymyllä oli paljon nuorempi joukkue, jolla riitti virtaa treenata kun menestystäkin on tullut.

Hamina löi Lahden 8—3

Hamina kartutti tänään SM-pesäpallosarjassa pistetiliään lyömällä kotikentällään Lahden Mailaveikot ennakkoveikkausten mukaisesti selvin numeroin 8—3. Haminan voitto oli ansaittu, sillä "ympyräkaupungin" yhdeksikkö esitti alkuvuoroissa tehokasta ja ripeätä peliä, johon Lahti ei pystynyt vastaamaan. Ottelun loppuvuorot sujuivat molemmilta joukkueilta saamattomuuden merkeissä. Sarja ottelulla oli tavallista juhlavammat puitteet, sillä haminalaiset olivat valinneet tämän pelin 35-vuotisjuhlaottelukseen.

Lahti aloitti sisällä, mutta viiden lyöjän jälkeen tuli vaihto. Haminan lyöntivuorolla Risto Kivelä iski kolmosrajalta ulos, jolloin Reino Raesmaa ja Aarre Huovila toivat juoksut 2 – 0. Toisessa Lahden Veikko Kankkonen sivalsi kunnarin ja tasoittavalla Kari Lindberg auttoi Risto Kivelän turvaan 3 – 1. Kolmannessa Hamina tekaisi neljä juoksua. Antero Niemelän mailan avustuksella Raesmaa rynnisti kotipiiriin ja Niemelä harppoi harhaheitolla kunnarin. Jatkossa Niilo Janhunen vetäisi Paavo Salosen sekä Jorma Alangon kotia. Haminan johto oli jo 7 – 1. Neljännessä Leislahti pinkoi yliheitolla 8 – 1. Seitsemännessä Lahti sai vähäsen tasoitusta kun Leevi Nyman iski Esko Halosen alas ja Kankkonen Reijo Karivalon. Tulostaululla numerot 8 – 3, jotka jäivätkin lopullisiksi kun kahdessa viimeisessä vuorossa ei enää juoksuja tullut.

Kari Lindberg

Haminan palkitut olivat yleispeli Kari Lindberg, sisäpeli Niilo Janhunen ja ulkopeli lukkari Juhani Leislahti. Lahden palkintomiehet olivat yleis- ja ulkopeli Esko Halonen sekä sisäpeli Mikko Kajander.

Lahti aloitti kyllä pelin kaikkien taiteen sääntöjen mukaan saaden jopa heti ajolähdön, mutta taito ei riittänyt juoksutilin avaamiseksi. Hamina hyökkäsikin sitten neljä vuoroparia ja teki 8 juoksua. Lahtelaiset avustivat Haminaa näitten juoksujen saamisessa yliheitoin, keskinäisellä suunsoitollaan sekä yrityksillä sekaantua tuomareiden toimintaan, mutta viimeksi mainittu loppui kyllä nopeasti Esko Halosen saatua varoituksen. Haminalla oli lyöjiä 68 sekä Lahdella 48. Helteisessä säässä oli ottelua saapunut katsomaan 1.599 henkeä.

Ilmajoki iskettiin

Imatra voitti Maneesilla 5 – 1

Syyskierroksen avaukseen IPV oli saanut Maneesin kentälle sunnuntaina vieraakseen ex-mestarin Ilmajoen Kisailijat. Ottelun tärkeys painoi leimansa peliin, joka ei tasollisesti noussut korkealle, mutta jännittävä ja katsojien mieleinen se kyllä oli. Se oli tavallaan lukkareiden kaksintaistelu, jossa Imatran Matti Pippola onnistui sotkemaan tehokkaammin Ilmajoen lyöntipelin kuin lähes yhtä onnistunut Ilmajoen Pertti Silén. IPV on saanut ensimmäisen kerran tänä vuonna mukaan siepparinsa Ensio Purovaaran. Imatralla oli lyöjiä 69 ja Ilmajoella 56. Ottelu kesti 2 tuntia sekä 20 min. Hyvissä olosuhteissa oli katsojia seuraamassa 1.520 maksanutta.

Ottelu alkoi Imatran tavanomaisella sisävuorolla ja synkästi. Kolme lyöjää ja vuoronvaihto, mutta Ilmajoelle kävi lähes samoin, vain neljä miestä kävi mailanvarressa.

II painosti IPV lupaavasti ja avasi juoksutilinsä, kun Lake Oinonen viimeisenä lyöjänä sivalsi "Jenkki" Korhosen kotipiiriin.

III suoritti Ilmajoen 3-vara Kivimäki heittäytymällä haamupelastuksen Laken lyönnistä 3-pesän taakse ja IPV:ltä loppuivat lyöjät.

IV Silén sotki IPV:n lyöntipelin tolpillaan sekä tasoittavalla Olli löi ja Lintala juoksi pelin 1 – 1.

V kehitti IPV ajolähdön yhdellä kuolleella, jonka Uosukainen IK:n ulkokentän avustamana onnistuneesti purki Ahopalon pinkoessa tulostaululle 2 – 1. Tasoittavallaan ei vierailla ollut mahdollisuuuksia vaikka Lintala oli jo 3-pesällä.

VI harrasti IPV koppeja, mutta tasoittavalla IK painosti. Ajolähdössä Pippolan taktillinen väärä, jota Kiikeri ei lyönyt irroitti Kivimäen 3-pesältä ja seurasi vaihto.

VII painosti IPV kovasti, mutta tuloksetta. Lake Oinonen, Tyyskä ja Ahopelo tuhottiin kotipiiriin.

VIII kotijoukkueen painostus toi tulosta, kun ensin Jenkki Korhonen viimeisenä lyöjänä onnistui ja Lake Oinonen juoksi. Heti perään tuli Kaijaselle läpilyönti 3-pesän takaa ja Pena Oinonen lähti kotimatkalle tuoden 4—1.

IX jatkoi IPV painostustaan ja kehitti ajolähdön, josta Pena Oinosen lyönnillä Tyyskä muutti lukemat 5 – 1. Tasoittavallaan kehitti IK vielä ajolähdön 2-kuolleella, mutta Jenkki Korhosen hieno tappoheitto kakkosnurkasta sinetöi sen, että pisteet jäivät Maneesille.

Imatra—Ilmajoki 5—1

IPV	0 1 0 0 1 0 0 2 1	=5
IK	0 0 0 1 0 0 0 0 0	=1

Lyöjät:

Kaijanen 1	Olli 1
L. Oinonen 1	
P. Oinonen 1	
Uosukainen 1	
Korhonen 1	

Imatra esiintyi nyt uusitussa kokoonpanossa, joka oli onnistunut yhdistelmä. Ensio Purovaara oli epäilemättä ajottaisista epäonnistumisista huolimatta se henkinen kohentaja , jota IPV kevätkierroksella kaipasi ja Korhonen täytti Niirasen paikan hyvin. Jouko Kaijasen paikka on polttajana, mutta Risto Uosukaisen täytyisi 3-pesällä muistaa, ettei mikään pallo ole varma, ennenkuin se on räpylässä.

Ilmajoen pelissä kiintyi huomio kakkospolttaja Timo Ollin peliin niin sisällä kuin ulkonakin. Hän oli todella vaarallinen, kuten lukkari Pertti Silénkin. Kuulu Jussi Kiikeri oli kovin säyseä, jopa pettymyskin imatralaiskatsomolle.

Imatran parhaina palkittiin yleispelistä Lake Oinonen, sisäpelistä Pena Oinonen ja ulkopelistä Matti Pippola. Ilmajoen sisä- ja ulkopelipalkinnot ojennettiin Timo Ollille.

Hongikko voitti Kouvolan 8 – 7

Kouvolan Pallonlyöjät taisteli lujasti sarjapisteistä Jyväskylän Harjun kentällä johtaen ottelua viimeisen vuoroparin alkaessa 7 – 6. Siihen mennessä kamppailu oli erittäin tasainen Hongikon pysytellessä yhden juoksun johtoasemassa. Ottelun ratkaisi viimeisessä vuorossa HoNsU:n Paavo Hietasen iskemä kyseenalainen piikki, joka monen mielestä näytti laittomalta. Ottelusta jäi tämän tapahtuman vuoksi hieman ikävä maku, sillä KPL olisi ehdottomasti ansainnut ottelussa vähintäinkin tasapelin, siksi paljon sillä oli hyviä tilanteita.

Ensimmäiset vuorot olivat pelin parhaat: HoNsU aloitti sisällä ja Hietanen saatiin lentämällä kolmoselle ja Yli-Jaskari sivalsi taakse kakkoslaitaan. Hietanen tosin myöhästyi hieman lähdössä, mutta ehti silti pinkoa 1 - 0 johdon. Toisessa HoNsU sai jälleen Hietasen kolmoselle ja Oksala veti ruutilyönnin kakkoslaitaan, palautus tuli liian lyhyenä Hietasen ehtiessä ennen lukkari Sutista kotiin. Tasoittavalla Jaakkola löi suoraan keskeltä maanuoliaisen läpi ja Kauppinen tuli alas. Sutinen ehti sitten kolmoselle ja Kari Lehto iski jälleen keskeltä läpi ja "Sutki" muutti numerot 2 - 2.

Kolmannessa Maanola kotiutti Konttisen ja neljännessä KPL:n Nuuttila Jaakkolan. Tilanne 3 - 3. Kuudennessa tuntui onnetar olevan Hongikon puolella. Puttonen pääsi ensin yliheitolla kotiin ja heti perään antoi Kouvolan Sutinen Hietaselle kahdella väärllä vapaan kotitaipaleen. Sitten iski Oksala kovan maanuoliaisen keskeltä läpi ja Maanola toi juoksun. Tilanne 6 - 3 HoNsU:n hyväksi ja peli tuntui jo ratkenneen. Kouvola aloitti kuitenkin vimmatun kirin ja tekaisi HoNsU:n vuotavan ulkokentän ansiosta tasoittavallaan kaksi juoksua. Raussi vetäisi taakse suuntautuneella korkealla pallolla Juutilaisen kotipesään ja Jaakkola käytti hyväkseen Hongikon heikkoa keskustaa ja sivalsi Kauppisen kolmoselta kotipiiriin. Hongikko johti enää 6 - 5.

Kahdeksannessa Jaakkola iski kakkoslaitaan ja Kauppinen juoksi tasoituksen. Lehto löi jälleen kakkoslaidasta läpi ja vieraat menivät ensi kertaa johtoon 6 - 7.

Hongikon viimeinen sisävuoro alkoi huonoissa merkeissä, sillä kaksi paloa tuli heti, mutta sitten saatiin Konttinen kolmospesälle. Puttonen löi pahasti kolmoslaidasta läpi ja yleisön suureksi riemuksi Konttinen toi juoksun Puttosen itse ehtiessä kakkoselle. Vasuri Paavo Hietanen tempaisi vähän kyseenalaisen piikin kak-

kosrajasta ulos ja pallon vieressä juoksuratoa pitkin lenti sprinteri Puttonen yhtä mittaa kakkoselta kotiin asti ja numerot vaihtuivat osoittamaan Hongikon johtoa 8 - 7. Sähköisen tunnelman vallitessa aloitti Kouvola viimeisen sisävuoronsa, mutta onnetar oli kääntänyt heille selkänsä. Viisi miestä kävi lyömässä, mutta joukkueelle ei enää onnistunut mikään ja ainoa kolmoselle yrittämään päässyt mies paloi Jussi Konttisen loistavaan kurotukseen.

Hongikolla oli lyöjiä 74 ja Kouvolalla 60. Ottelu kesti tasan 2 tuntia ja sitä oli hyvissä olosuhteissa katsomassa 812 maksavaa.

Hongikko—Kouvola 8—7

HoNsU	1	1	1	0	0	3	0	0	2 =8
KPL	0	2	0	1	0	2	0	2	0 =7

Lyöjät:

Oksala 2	Jaakkola 3
Puttonen 1	Lehto 2
Hietanen 1	Raussi 1
Maanola 1	Nuuttila 1
Yli-Jaskari 1	
vapaat. 1	
harhah. 1.	

näin pelattiin

MESTARUUSSARJA

Loimaa – PeVe	23 – 3
Puurtila – Vimpeli	15 – 6
Sotkamo – PuMu	9 – 3
Hamina – Lahti	8 – 3
Imatra – Ilmajoki	5 – 1
Hongikko – Kouvola	8 – 7

Sarjatilanne 28.7.1963

Sotkamo	8	7	1	0	68—32	15
Puurtila	8	6	1	1	63—49	13
TMP	7	6	0	1	69—31	12
Hongikko	8	5	2	1	62—39	12
PuMu	8	6	0	2	61—38	12
Vimpeli	8	5	0	3	58—43	10
Kouvola	8	4	0	4	69—56	8
Hamina	8	4	0	4	46—54	8
Kiri	7	3	0	4	51—46	6
Loimaa	9	3	0	6	53—49	6
Imatra	8	2	1	5	38—73	5
Kerava	7	2	0	5	28—48	4
Lahti	8	2	0	6	37—75	4
Ilmajoki	8	1	1	6	33—43	3
PeVe	8	0	0	8	32—92	0

Sotkamo kukisti Ilmajoen 14 – 3

Turhaksi osoittautui sotkamolaisten pelko Ilmajoen Kisailijain "uudelleen tulemisesta". Joukkue on nyt auttamattomasti tuomittu putoamistaisteluihin ja täydellisesti täytyy ex-mestareiden pelin muuttua, jos aikovat säilyttää paikkansa pääsarjassa. Yli 2000 maksanutta katsojaa saattoi sunnuntaina todeta Ilmajoen olevan vain entisen pesäpallojoukkueen, jonka esityksestä paistaa suuri epävarmuus ja hajanaisuus. Yhdeksikkö oli vain suupala sotkamolaisille siitäkin huolimatta, että kotijoukkueen peli kulki ajoittain epävarmalla pohjalla. Joukkueiden voimasuhteissa oli kuitenkin selvä ero ja tätä todistaa juoksulistakin, 14—3.

Ottelun tuomitsi jyväskyläläinen Pentti Teno, joka onnistui tehtävässään hyvin. Ilmajoen 1-pesävahdille Mikko Kivistölle Teno joutui antamaan varoituksen suunsoitosta, jonka taidon Kivistö näytti hallitsevan hyvin, mutta varsinaisen pelaamisen kanssa oli vähän niin ja näin.

Ilmajoki joutui aloittamaan sisällä ja viiden lyöjän jälkeen tuli vaihto. Sotkamo repäisi heti pari juoksua. Matti Korhonen vetäisi Keskitalon kotipesään ja Suutarinen Vuorisen. Neljännessä Ilmajoki avasi tilinsä. Kivistö löi Kiikerin kotiin ja tasoittavalla Matti Korhonen väänsi Väisäsen kotirinkiin ja kiersi itse kunnarin. Taululla Jymyn johto 4 – 1. Viidennessä Sotkamo ratkaisi ottelun. Matti Korhonen antoi kyytiä Keskitalolle, Vuorinen Suutariselle, Kerttula Vuoriselle sekä Keskitalo Kemppaiselle. Tilanne 8 – 1. Seitsemännessä Ilmajoen Silén iski Kiikerin turvaan ja Yli-Torala Timo Ollin. Tasoittavalla Martti J. Korhonen löi Väisäsen kotia ja peli 9 – 3. Kahdeksannessa Mustonen pinkoi harhaheitolla sisään ja Keskitalo kerkisi kiertää harhaheittokunnarin 11 – 4. Viimeisessä Keskitalo sivalsi Kemppaisen sekä Mustosen alas ja kiersi itse kunnarin. Lopputilanne 14 – 3.

Jymy: Matti Korhonen 1+3, Veikko Keskitalo 1+3, Juhani Suutarinen 1, Martti J. Korhonen 1, Seppo Kerttula 1, Pasi Vuorinen 1, ja harhaheitolla 1+1. IK: Mikko Kivistö 1, Pertti Silén 1 ja Pentti Yli-Torala 1.

TMP – Kerava 1 – 4

TMP:n mestaruussarjan tilasto kariutui torstaina pahasti. Keravan pojat tulivat Hesperiaan kohdatakseen parempansa, mutta havaittuaan haapaniemeläisten ottavan ottelun vain kesälomatunnelmissa painettiin päälle ja käytettiin vähäisemmätkin tilanteet hyväksi sekä noukittiin juoksuja kuudennessa vuorossa vastustajan sähläilyn tukemana ja ottivat voiton 4 – 1. TMP:llä oli lyöjiä 64 ja Keravalla 62. Ottelua oli seuraamassa kuumissa olosuhteissa n. 500 henkeä. Jos pöytäkirjaan on uskomista niin kyseessä oli kesän lyhin ottelu vain 53 minuuttia.

TMP aloitti sisällä ja ensimmäisessä vuorossa Kyntölä aavisti hyvin Kekkosen lyönnin ja juoksi kotiin. Toisessa löi Matti Huttunen yli Kyntölän ja Anssi Jokinen tasoitti 1 – 1. Ottelua käytiin aina kuudenteen vuoroon saakka sekalaisissa tunnelmissa jolloin Keravan Raimo Jussilainen käytti hyväkseen Vilenin ja Lindholmin aikailua ja kiersi kotipesään juoksun, jota auttoi lisäksi Vilenin hätäinen ohiheitto. Jatkuvan ajon päätteksi Matti Kokkonen löi noin kuuden metrin näpäyksen jolla Tauno Peltonen kerkisi kotipesään. Palautusheiton Hintikainen latasi ohi jolloin takapesät jälleen täyttyivät. Matti Oksanen suuntasi löysän lyönnin Lindholmille, joka odotteli ja pallo pomppasi maisemiin Hietasen pinkoessa turvaan Peli 1 – 4, jotka jäivätkin loppunumeroiksi.

TMP oli pistänyt Aarno Onnelan vaihtopenkille ja kentälle Raikka Vilenin, joka herätti suurta ihmetystä, sillä vaikka hän on esittänyt hyviä pelaajan kykyjään ei poika ole joka paikan höylä niin kuin TMP:n johto tuntuu ajattelevan. Vilen epäonnistui sieppärin tontilla, sisäpelin sitä vastoin ollessa täysin valmista, jossa erikoisesti kentälle meno oli varmaa.

Muu osa porukasta pelasi huomattavasti alle kuntonsa. Liekö sitä suuremmalti vaalittukaan kesätauon aikana. Kauko Laakkonen pelasi jälleen hyvän tasaisen ottelun. Taisto Kekkosen lukkarointi korkeine tolppineen aiheutti useaan otteeseen tuhoa.

Keravan tehokkaammaksi pelaajaksi kohosi 1-pesän reipasotteinen Matti Oksanen. Hänen oivalliset näpäysten poiminnat ja tarkat heitot olivat TMP:n vaihtolyöntien surma. Oksanen oli eräs Keravan varmimmista lyöjistä. Polttolinja pelasi tarpeeksi liikkuvasti sekä aukkoja jättämättä. Anssi Jokinen häiri suurella säteellä, touhuten ehkä liikaakin. Keravan takakenttä pääsi helpolla, ne muutamat vaaralliset lyönnit jotka sinne suunnattiin jäivät Matti Huttusen ja Tauno Peltosen haltuun. Matti Kokkosen taktillinen lukkarointi teki pahaa jälkeä TMP:n vaihtolyönneille. Tosin hänen turhaan heittelyynsä tuomarin olisi pitänyt puuttua.

Keravan parhaina palkittiin sisäpelistä Matti Oksanen ja ulkopelistä Matti Kokkonen, joka sai myöskin kentän parhaana pelaajana TMP:n lautasen. TMP:n palkitut olivat sisällä Taisto Kekkonen sekä ulkona Raimo Vilen, ilmeisesti arvosteluun vaikutti pojan erehtymätön kentälle pääsy.

Sotkamolla oli lyöjiä 80 sekä Ilmajoella 63. Peli kesti 2 tuntia 15 min. ja sitä oli seuraamassa ukkosen jyristessä 2.263 maksanutta katsojaa Ilmajoen vakiomiehistä oli Väinö Lintala poissa ja hänen tilallaan oli kopparina nuori Heikki Kuusisaari.

Sotkamo, sunnuntaina (K)
Sotkamossa on vieraillut tänä kesänä erilaisia pesäpallojoukkueita, mutta ei laisinkaan sentyylistä yhdeksikköä, kuin mitä tänä päivänä nähtiin. Ilmajoki joutui heti alkuvaiheista lähtien olemaan vastaanottavana puolena, ja kun pelitaito ja kyky eivät riittäneet sotkamolaisten vauhdille ja tarkkuudelle, otettiin avuksi ääretön suunsoitto. Sitä viljeltiin pitkin ottelua niin, että hyvänä pelinjohtajana toiminut Petti Teno joutui ottelun loppuvaiheissa antamaan varoituksen Mikko Kivistölle, joka oli pahin "suunpieksäjä".

Jokaisessa kotiottelussa olemme saaneet todeta Jymyn voiton perustuvan joukkueen tasaisuuteen. Siitä ei hakemallakaan löydä heikkoa rengasta, ja tämä oli joukkueen valttina myös sunnuntaina. Kaksi pelaajaa kohosi nyt kuitenkin selvästi toisia yläpuolelle. He olivat Matti Korhonen ja Veikko Keskitalo. Molemmilla oli ruuti kuivana sisäpelissä; Matti lisäsi joukkueensa juoksutiliä kolmella juoksulla ja kunnarilla. Mutta Veikon saalis oli vieläkin imartelevampi; kaksi läpilyöntiä, joiden tuloksena kolme juoksua ja kaksi kunnaria. Tämän lisäksi toi hän vielä kaksi juoksua Matti Korhosen lyönneistä. Kun Veikon ulkopelikin oli esimerkillisen varmaa, oli hän ansainnut parhaan yleispelaajan palkinnon. Matille ojennettiin parhaan sisäpelaajan palkinto ja ulkopelissä arvostettiin parhaaksi Martti J. Korhonen, jonka nopea ja harkittu työskentely 1-pesällä kesytti ilmajokelaisten etenemishaaveet.

Jussi Suutarisen lyöntikunto on jälleen kohoamassa, ja varsinkin vaihtolyönneissä onnistui hän hyvin. Aulis Väisänen oli myös luotettava.

Kotijoukkueen ulkopeli kangerteli ajoittain. Harhaheittoja sattui ensimmäisten vuoroparien aikana tiheään, ja polttolinjakin vaikutti ajoittain hieman epävarmalta. Etukenttä pelasi sen sijaan varmasti ja sijoittumisellaan eliminoi Ilmajoen näpäykset lähes täydellisesti.

Ilmajoki jäi täysin vastaanottavaksi puoleksi. Joukkueen lyöntipeli oli tehotonta, ja ulkona tapahtui runsaasti pientä tunarointia. Vielä viime kesänä joukkue oli kuuluisa hyvästä yhteispelistä, mutta nyt eivät pelaajat ymmärtäneet toisiaan. Uskollisesti "uppoavaa laivaa" seuraava Jussi Kiikeri palkittiin parhaana yleispelaajana, Pertti Silen, lukkari, sisäpelaajana ja Tapani Oksanen, 3-pesä, ulkopelaajana.

Sotkamo	2	0	0	2	4	0	1	2	3	=14
Ilmajoki	0	0	0	1	0	0	2	0	0	= 3

Kiri löi TMP:n niukasti 11 – 9

Sinnikäs yritys, joukkueen tasaisuus ja järkevä peli toivat Kirille ansaitun voiton sunnuntaina Harjulla pelatussa hyvätasoisessa ja jännittävässä ottelussa. Vastustaja, TMP ei saanut peliään käyntiin kuin osittain kiriläisten ulkopelin sotkiessa joukkueen huippulyöjien mahdollisuudet kasvattaa juoksutiliä. Kirin joukkueelle ei kuulu kuitenkaan pelkkää kiitosta. Vaikka ulkopeli sujuikin melko mukavasti, oltiin toisinaan luvattoman huolimattomia ja näissä tilanteissa TMP armotta rokotti. TMP:n peli taas tuntui roikkuvan pelkästään hyvien kärkilyöjien Kyntölän, Hintikaisen, Kataisen ja Lindholmin varassa ja kun Kiri ulkokenttä oli "eliminoinut" nämä pois, ei joukkueella enää ollut edes kunnon yrittäjää kentälle.

Kiri joutui aloittamaan sisällä ja Hakanen saatiin kaikella kunnialla kolmoselle. Korhonen löi taakse hyvän lyönnin — Hakanen myöhästyi lähdössä, mutta ehti kuitenkin juuri ja juuri pallon kanssa yhtaikaa kotipesään. Kirin johto 1—0. TMP:n peli vaikutti sen sijaan alussa tuloksettomalta, miestä ei saatu edes kolmosellekaan. Jätettyään yhden vuoron »väliin» tuntui Kiri ottavan peliotteen lopullisesti käsiinsä kolmannessa vuorossa. Rautiainen saatiin kolmoselle ja Salo löi 3-laitaan — juoksu tuli täpärästi. Tilanne jatkui ajona Hakasen ollessa kolmosella. Paavola sivalsi suoraan sieppari Onnelalle, joka poltti Korhosen »lennosta» ennen palauttamista, mutta samalla pallo putosi miehen kädestä. Korhosen palon kustannuksella tuli Hakanen kotipiiriin. Salo saatiin vielä kolmoselle ja Hakanen löi »peruslyönnin» polttolinjan yli keskelle — tilanne 4—0 Kirin hyväksi.

Tasoittavallaan aloitti TMP takaa-ajon. Ajotilanteessa Vilen löi Kylmälahdelle, joka kuitenkaan ei saanut palloa pysymään käsissään ja Laakkonen juoksi vieraiden kuparisen rikki. Ajo jatkui Kekkosen ollessa kolmosella — Kyntölä löi 2-puolelle taakse ja Kirin johto supistui 4—2:een.

Molemmat joukkueet pelasivat taas yhden vuoroparin tuloksetta, mutta sitten Kiri sai harhaheitolla Parviaisen kotiin. Tasoittavallaan TMP kuroi ensimmäisen kerran raon kokonaan umpeen osaksi hyvillä lyönneillä, osaksi kiriläisten ulkokentän huolimattomuuden takia. Vilen saatiin kolmoselle ja ajotilanteessa Katainen löi voimalyönnin hyvin 3-laitaan — 5—3. Lindholm puolestaan saattoi Kyntölän keskelle suuntautuneella lyönnillä kotiin ja heti perään Onnela löi vielä Laakkosen suoraan 2:lta kotiin. Peli tasan 5—5.

Kuudennessa Kiri ei päästänyt kuitenkaan peliotetta käsistään. Hakanen pääsi kolmoselle ja Korhonen sijoitti tarkasti kolmoslaitaan Kyntölän taakse. Korhosen päästyä kolmoselle iski Hautamaa samaan paikkaan ja tilanne 7 – 5.

Seitsemännessä vuorossa Rautiainen lisäsi taas Kirin johtoa lyömällä keskeltä läpi. Juoksun toi Parviainen. Kahden kuolleen tilanteessa saatiin vielä Viinikainen kolmoselle ja Kataisen pudotettua Salon lyömän pallon muuttui Kirin johto jo 9—5:ksi.

Kahdeksannessa vuorossa alkoi TMP taas kuroa rakoa umpeen. Siitonen löi Hintikaisen kolmoslaitalyönnillä kotiin ja heti perään saatettiin Siitonen kolmoselle, josta Vilen löi hänet kotipiiriin kolmoslaidasta läpimenneellä lyönnillä juosten itse vielä kunnarin. Tilanne oli viimeiseen vuoropariin lähdettäessä 9 – 8 Kirin hyväksi.

Viimeisessä sisävuorossaan sai Kiri Hakasen kolmoselle. Paavola löi takaa läpi ja Hakanen ehti reippaasti kotiin. Paavola sen sijaan ehti vain kakkoselle. Paavola lyötiin täältä komoselle ja Viinikainen kajautti moukarikehään: tuloksena oli juoksu ja täpärä palo kunnaria yrittäneelle Viinikaiselle.

TMP ryhtyi nyt tavoittamaan Kirin kolmen juoksun etumatkaa, mutta ainoastaan yksi mies saatiin kotipiiriin Kekkosen lyödessä 2-laitalyönnillään Kataisen kotiin. Tuomarin pillin viheltäessä pelin päättyneeksi näki riemuitseva yleisö taululla loppunumeroina 11—9 voiton kotijoukkueelle.

Kiri	1	0	3	0	1	2	2	0	2	=11
TMP	0	0	2	0	3	0	0	3	1	= 9

Kirillä oli lyöjiä 81 ja TMP:llä 60. Ottelu kesti tasan 2 tuntia ja sitä oli seuraamassa 1.056 maksavaa.

Alpo Viinikainen

Pelin parhaina palkittiin vieraista Siitonen ja Vilen ja Kiristä Viinikainen ja Salo, joka tolpillaan viimeisessä vuorossa varsinkin sotki TMP:n peliä. Kentän parhaana palkittiin Korhonen Kiristä.

Haminalta loppui usko PuMu voitti helposti 9-1

Puna-Mustilla oli Hesperiassa helppo tehtävä viedä pisteet Haminan Palloilijoilta pesäpalloilun mestaruussarjassa. Haminan vierailut Hesperiassa eivät ole kovinkaan suurta mainosta ympyräkaupungin pesäpalloilulle, sillä tälläkin kertaa Haminan esitys oli erittäin vaisu. Puna-Mustatkaan ei ole aivan terävimmillään, mutta siltikin tasoero Haminaan oli suuri. Lopputulos tässä kesälomatunnelmaisessa ottelussa oli Puna-Mustien voitto 9—1. Leino—Jokinen tuomaritehtävissään eivät saa täysin puhtaita papereita. Kolmospesätuomari unohtui väittelemään äänekkäästi yleisön kanssa ja siinä kilpailussa on vaikea voittaa — ylivoima oli tälläkin kertaa liian suuri. Yleisöäkään tämä ottelu ei jaksanut kiinnostaa.

Joukkueet lyöntijärjestyksessä:
PuMu: Mauri Juvonen, Yrjö Pauloff, Nisse Nikander, Uuri Ståhlhammar, Antero Viherkenttä, Leevi Kujala, Heikki Kujala (7), Unto Lammi, Väinö Hautala sekä vm. Jorma Ikonen ja Kalervo Nieminen.
HP: Jorma Alanko, Reino Raesmaa, Niilo Janhunen, Aarre Huovila, Antero Niemelä, Risto Kivelä, Juhani Leislahti, Kari Lindberg ja Paavo Salonen. Vm. Kari Nopanen, Pekka Arvilommi ja Raimo Huovila.

Puna-Mustilla oli lyöjiä 77 ja Haminalla 58. Ottelu kesti 1 tunti ja 38 minuuttia ja sitä oli saapunut seuraamaan vain 765 maksanutta.

PuMu aloitti sisällä ja avasi juoksutilinsä toisessa vuorossa kun Ståhlhammar löi Pauloffin kotiin ja Heikki Kujala Nikanderin. 2 – 0. Kolmannessa PuMu jo karkasi ja tekaisi kolme juoksua. Heikki Kujala toimitti Ståhlhammarin kotipiiriin ja harhaheitolla juoksivat Hautala ja Juvonen taululle 5 – 0. Viidennessä rikkoi Hamina nollan kun Salonen veti Kivelän turvaan. Kuudennessa Heikki Kujala antoi vauhtia Ståhlhammarille ja Hautala Heikille. PuMun johto oli 7 – 1. Seitsemännessä Ståhlhammar toi juoksun harhaheitolla ja kahdeksannessa sivalsi Juvonen loppulukemiksi 9 – 1 Lammin juostessa.

PuMu	0	2	3	0	0	2	1	1	0=9
HP	0	0	0	0	1	0	0	0	0=1

Lyöjät:
H. Kujala 3 — Salonen 1
Ståhlhammar 1
Juvonen 1
Hautala 1
harh. 3

Haminalta puuttui edelleenkin lyöntivoimaa sekä sisäpelissä taktillista osaamista. Useamman kerran hyvätkin yritykset kuivuivat heikkoihin lyönteihin ja epäonnistuneisiin pesiltä lähtöihin. Ulkopelissä pelattiin suhteellisen tasaisesti jossa erikoisesti etukentän kaksi "vanhusta" Niku Janhunen ja Antero Nieminen onnistuivat pitämään Puna-Mustien näpäyksillä vaihtajat kurissa. Niku Janhusen pelissä oli sitä varmuutta, minkä mies on hankkinut yli kymmenen vuotta kestäneellä urallaan edustusjoukkueessa. Hän poimi miltei mahdottomiakin palloja siepparin tontillaan sekä aavisteli erinomaisesti PuMun näpäykset. Niku oli myös joukkueensa tehokkain sisäpelaaja, jolla oli totista ruutia lyönneissään.

Polttolinja pelasi eilen huomattavasti tehokkaammin kuin kevätkierroksen otteluissa, joskin syyllistyi muutamiin heikkoihin tappoheittoihin. Risto Kivelä pelasi varmaotteisesti 3-pesällä, joutuen useaan otteeseen ottamaan haamukauhaisuja. Reino Raesmaalla on hyvät lahjat polttajapelaajaksi, mutta liiallinen kauhominen oli eilisessä ottelussa useaan kertaan tuhoisaa. Takakentällä Salonen ja Alanko pettivät muutaman kiinnioton, josta oli seurauksena PuMun juoksutilin kasvaminen.

Puna-Mustien vauhdikas alku lupaa joukkueen esityksiin keväällistä otetta. Muutaman alkuvuoron ajan vauhtia riitti, mutta haminalaisten antauduttua sovinnolla, lopahti PuMunkin ote.

Heikki Kujala lukkaroi tavallista terhakkaammin ja vei Haminan nuorten poikien lyöntipelin lähes sekaisin. Uutta Kujalan pelissä olivat nopeat näpäysten perään menot, joiden ansiosta nousi tulostaululle usea risti.

Puna-Mustien polttolinja näyttää joutuneen kokeilujen kohteeksi, sillä nyt nähtiin toisena polttajana Mauri Juvonen. Hänen mahdollisuuksistaan ei saanut kunnon kuvaa, sillä Hamina jätti käyttämättä uuden paikan pelaajan kykyjä.

Väinö Hautala näytti jälleen kovien heittojensa voimaa. Niissä oli tulisuutta ja Hautala osasi useaan kertaan arvoida oikeat hetket pallon vastaantulolleen.

Takana Pauloff ja Ståhlhammar olivat pettämättömiä, viimemainitun hakiessa Pauloffin käsistä hänen vähäisetkin pallonsa.

Sisäpelissä Puna-Mustilta kulki hieman haparoiden kärjen osalta. Juvonen ei päässyt kunnolla kentälle ja Pauloffilta katkesi kesken ottelun hyvä lyöntijyvä. Ståhlhammar pomputteli varmaotteisesti päästäen hyvin kentälle, jota tuki Viherkenttä tyydyttävästi. Heikki Kujala oli joukkueensa tehokkain myös sisäpelissä. Hänen erikoisen hienot rannekääntönsä olivat eilen kovaa "valuuttaa" samoinkuin oikeaosoitteiset vaihtolyönnit.

Hautalan lyönneissä on edelleen voimaa. Osoitteen tarkistus on kuitenkin paikallaan. Nikander aloitti hyvin vaihtolyönneillään, mutta hänenkin otteistaan hävisi ottelun puolivälin jälkeen tarkka osoite.

Ottelussa palkittiin Puna-Mustien parhaana yleispelaajana Heikki Kujala, sisäpelaajana Uuri Ståhlhammar sekä ulkopelaajana Väinö Hautala. Haminan parhaat yleispeli Niku Janhunen, sisäpelaaja Reino Raesmaa sekä ulkopelaaja Niku Janhunen. — KR.

Vimpelissä syöttäjien päivä Veto löi hädintuskin IPV:n

Lukkarien kilpailuksi ja taktikoinniksi muodostui ViVe – IPV ottelu Vimpelissä. Lakaniemi tolpillaan ja muutenkin varmalla työskentelyllään ei antanut Imatran poikien keskittyä lyönteihin. Saman teki vimpeliläissukuinen Imatran syöttäjä Matti Pippola. Hän yritti kaiken muun lisäksi lumota katseellaan Vedon lujalyöntisen joukkueen, joka nyt ei päässyt lainkaan lyöntivireeseen. Ennen ottelun alkamista vallinnut sade tiivisti kentän erinomaiseksi, mutta samalla aiheutti sen, että vain 498 maksanutta uskaltautui kentälle peliä seuraamaan.

IPV kiilassa: Jouko Kaijanen, Matti Pippola, Lauri Oinonen, Lauri Tyyskä, Markku Ahopalo, Terho Niiranen, Pentti Oinonen, Risto Uosukainen ja Ensio Purovaara. Vedolla lyöjiä 71 ja Imatralla 54. Ottelu kesti 1 tunti 54 minuuttia.

Vimpeli pelasi nyt uudessa kenttäjäsjestyksessä. Uutena miehenä nähtiin kevään ylioppilas Tuomo Vihriälä kolmosella. Kyösti Latvala pelasi serkkunsa Rauno Latvalan paikalla kakkospesällä ja Niemi entisellä tutulla paikallaan polttolinjassa sekä Peltola ykkösellä. Mäkelä ja Havinen hoitivat peräkentän ja Veikko Latvala oli tutulla paikallaan siepparina.

Lyöntipeli onnahteli kummallakin ja syyn tähän saa hakea lukkareista. Vimpeli onnistui heti ensi vuorossa saamaan Nygårdin taktillisella näpäyksellä juoksun Lakaniemen aavistuslähdön ansiosta. Kolmannessa vuorossa sai Lauri Oinonen loistokopillaan torjutuksi Nygårdin toisen lyönnin, joka muuten olisi tuottanut kotijoukkueelle varman juoksun.

Neljännessä vuorossa, joka samalla muodostui ratkaisevaksi Vimpeli sai ajon. Veikko Latvala

löi pomppoilevan pallon kakkosrajalle ja Paavo Mäkelä nopeutensa ansiosta toi toisen juoksun. Ajotilanteen jatkuessa Kalervo Havinen iski vielä Ville Niemen kotiin. Tasoittavallaan sai Imatra juoksun Lauri Oinosen toimitettua Jouko Kaijasen kotirinkiin.

Viimeisen vuoron alkaessa oli tilanne 3—1. Vimpeli sai vielä ajon kahden palon aikana, mutta Pippolan taktillinen väärä sai liian herkkänä kolmosella olleen Peltolan irtoamaan, ja näin tuli kolmas palo. Imatra yritti rajusti tasoitusta. Kaksi paloa tuli, mutta Tyyskä pääsi kolmoselle ja Purovaaran helpolla lyönnillä tuomaan toisen juoksun. Purovaara kuoli kuitenkin viimeiseen lyöntiinsä ja peli päättyi Vimpelin voittoon 3—2.

Vimpelin palkitut: sisäpelistä Nygård, ulkopelistä Havinen ja yleispelaajana Veikko Latvala. Imatran vastaavat olivat Tyyskä, Lauri Oinonen ja Matti Pippola.

Kerava - Hogikko 1 - 8

Keravan Pallokerho oli saanut vieraakseen sunnuntaina Hongikon, jonka kokeneisuus sekä kovemmat, että tarkemmat lyönnit ratkaisivat sarjapisteiden kohtalon. Aina seitsemänteen vuoroon asti jaksoivat keravalaiset pitää puoliaan, ja voittajaa olikin vaikea veikata, mutta silloin Hongikon pojat selvittivät ottelun edukseen ja varmistivat voiton viimeisessä vuorossa kahdella kunnarilla. Keravalla oli lyöjiä 70 ja Hongikolla 80. Ottelu kesti 2 tuntia ja 10 min. ja hyvissä olosuhteissa sitä oli saapunut seuraamaan 820 maksanutta pesäpalloilun ystävää.

Kerava asettui ensiksi sisäälle saamatta mitään aikaan. HoNsU sen sijaan sai kehitellyksi heti tilanteita ja hankkiutui 1 – 0 johtoon Martti Yli-Jaskarin kakkospuolelta läpi menneellä lyönnillä Ismo Maanolan kiertäessä helposti kotipiiriin.

Toisessa Eino Kaakkolahden näpäyksellä Pentti Puttonen ehtisi aavistuksen verran ennen palloa kotipesään ja vieraat johtivat 0 – 2.

Kolmannessa tempaisi Hongikon Karpo Rautiainen hienosti lävitse kakkosrajalta ja Kaakkolahti pinkoi joukkueen kolmannen juoksun.

Viidennen sisävuoronsa aloitti Kerava kuin uudesti syntyneenä. Tuota pikaa oli etupesät täytetty. Vaihtolyöntejä ei kuitenkaan saatu onnistumaan halutulla tavalla ja hyvä alku jäi tuloksettomaksi. Jatkossakin saatiin aikaan herkullisia tilanteita: Matti Kokkonen oli onnistua viimeisenä lyöjänä toimittamaan Tauno Hietasen kotiin. Täpärä kolmospuolen laiton viimeisenä lyöntinä sähläsi erinomaisen tilanteen.

Kuudennessa kavensi Tauno Hietanen tilanteen 1 – 3. Hän pamautti komeasti kakkospesän taakse ja Matti Huttunen ennätti kotirinkiin.

Seitsemäs vuoro toi peliin ratkaisun. Hongikko sai sisävuorollaan tekaistua peräti kolme juoksua. Ensin oli mailan varressa Yli-Jaskari, joka toimitti Paavo Hietasen kotiin. Kolmospuolelta löysi aukon myös Maanola auttaen Puttosen turvaan. Kaakkolahti sitten kokeili kolmannen kerran saman puolen pitävyyttä ja aukko löytyi jälleen: Hietanen juoksi tulostaululle numerot 1 – 6.

Yhdeksännessä Kerava ei saanut aikaan sanottavasti mitään vaarallista. HoNsU sen sijaan teki vielä kaksi juoksua lyöjinä olivat Puttonen ja Hietanen, jotka kumpainenkin räväyttivät kunnarin Tauno Peltosen yli menneillä pitkillä lyönneillä. Loppuluvuiksi merkittiin 1 – 8.

Hongikon parhaina palkittiin sisäpelistä Martti Yli-Jaskari ja ulkopelistä Eikka Kaakkolahti. Keravan vastaavat palkitut Tauno Hietanen sekä Anssi Jokinen. Hongikon parhaaksi etenijäksi katsottiin Paavo Hietanen ja KPK:n Matti Huttunen.

Kerava—Hongikko 1—8

KPK	0	0	0	0	0	1	0	0	0	=1
HoNsU	1	1	1	0	0	0	3	0	2	=8

Lyöjät:
Hietanen 1 Puttonen kunniaj.
Hietanen kunniaj.
Kaakkolahti 2
Yli-Jaskari 2
Maanola 1
Rautiainen 1

Eikka Kaakkolahti oli se pelaaja, joka teki keravalaisten olon lyöntihetkellä kotipesässä kovin vaikeaksi. Kaakkolahden taktilliset väärät ja oivalliset pidätykset olivat lähes puolet Hongikon ulkopelistä. Porukassa on tehty nuorennusleikkaus, 2-pesällä oli Juhani Konttinen ja 3-pesällä Risto Elomaa. Martti Yli-Jaskari on siirretty kolmospuolen polttajaksi ja Kari Rautiainen häärii siepparina. Yli-Jaskari, Maanola, Rautiainen sekä Kaakkolahti ovat vaaralliset lyöjät ja Hietanen sekä Puttonen on tehokas kärkikaksikko.

MESTARUUSSARJA

TMP – Kerava	1 – 4
Sotkamo – Ilmajoki	14 – 3
Kiri – TMP	11 – 9
PuMu – Hamina	9 – 1
Vimpeli – Imatra	3 – 2
Kerava – Hongikko	1 – 8

Sarjatilanne 4.8.1963

Sotkamo	9	8	1	0	82—35	17
PuMu	9	7	0	2	70—39	14
HoNsU	9	6	2	1	70—40	14
Puurtila	8	6	1	1	63—49	13
TMP	9	6	0	3	79—46	12
Vimpeli	9	6	0	3	61—45	12
Kouvola	8	4	0	4	69—56	8
Kiri	8	4	0	4	62—55	8
Hamina	9	4	0	5	47—63	8
Loimaa	9	3	0	6	53—49	6
Kerava	9	3	0	6	33—57	6
Imatra	9	2	1	6	40—76	5
Lahti	8	2	0	6	37—75	4
Ilmajoki	9	1	1	7	36—57	3
PeVe	8	0	0	8	32—92	0

LMV hävisi TMP:lle 5 — 13

Pesäpalloilun mestaruussarjassa sai LMV vieraakseen Kisapuistoon messupalloilun merkeissä Työväen Maila-Pojat, mutta aikaisemmat LMV:n heikot esitykset eivät keränneet katsojia kuitenkaan enempää kuin runsaat 100. Eikä tämänkertainen pelikään pystynyt katsojia lohduttamaan, sillä LMV:n epävarmuus ja hapuilu aiheuttivat sen, että vasta pimeän turvin pystyttiin hankkimaan kolme juoksua, joten pelitulokseksi muodostui LMV:n kannalta sentään melko siedettävä eli 5—13.

LMV voitti hutunkeiton, ja TMP aloitti sisällä. Ensimmäinen sisävuoro toikin heti tuloksen, sillä Raimo »Spike» Lindholmin onnistui lyödä kakkosrajasta läpi ja hankkia siten joukkueelleen kaksi juoksua, jotka toivat Raimo Vilen ja Tauno Hintikainen. LMV:n sisävuoro jäi tuloksettomaksi. Toisessa vuoroparissa Pentti Katainen onnistui lyömään Kisapuiston jalkapallokatsomon alle. Ja tuloksena oli luonnollisesti kunnari. LMV oli edelleen jäässä.

Kolmannessa vuoroparissa LMV hermoili ja antoi aluksi Tauno Hintikaiselle kunnarin harhaheitosta, mutta Esko Halosen polttajantyö esti kuitenkin useimpien juoksujen syntymisen. Esko Halonen onnistui myös avaamaan LMV:n juoksutilin toimittamalla Esa Hauta-ahon kotiin, mutta poltti itsensä jo toisen kerran kolmannen lyönnin laittomaan.

Neljännessä vuoroparissa Pentti Katainen onnistui jälleen lyömään jalkapallokatsomon alta »vihreän veran» puolelle — ja tuloksena oli jälleen kunnari.

LMV:n peli hermostui silmin nähden, ja kahdesta harhaheitosta laskettiin myös Aarno Onnela ja Raimo Vilen kotiin. Viidennessä vuoroparissa onnistui Niilo Halonen ovelalla keskikentän lyönnillään toimittamaan Markku Vainion kotiin.

Kuudennessa vuoroparissa Tauno Hintikainen löi Taisto Kekkosen kauniisti kotiin kolmosrajalle suuntautuneella lyönnillään ja uusi temppunsa heti seitsemännessä vuoroparissa toimittamalla samalla tavalla Raimo Vilenin kotiin. Pentti Katainen onnistui jälleen saamaan kakkoslaidasta läpi, tällä kertaa oli kentällä Raimo Vilen, joka tuli kotiin — ja Katainen teki kolmannen kunnarinsa. Kahdeksannessa vuoroparissa oli Tauno Hintikaisen vuoro lyödä Jorma Kyntölä kotiin ja tuoda samalla kunnari.

Yhdeksäs vuoropari päättyi TMP:n osalta lyhyeen. Leevi Nyman onnistui aloittamaan hienosti kolmoslaitaan suuntautuneella lyönnillä, joka vieri pitkälle — ja Leevikin saj tililleen kunnarin. Tämä innosti LMV:a vielä yrittämään. Niilo Halonen sai Esa Hauta-ahon kotipesän turviin ja tästä kiitollisena Hauta-aho toimitti Veikko Kankkosen kotiin. Vähältä piti, ettei saatu muitakin juoksuja tässä vuoroparissa, mutta pari selvää »oikosulkua» estivät niiden syntymisen.

TMP:n juoksut: Pentti Katainen 3+1, Tauno Hintikainen 1+3, Raimo Lindholm 2 ja harhaheitolla 3. LMV:n juoksut: Niilo Halonen 2, Leevi Nyman 1+0, Esko Halonen ja Esa-Hauta-aho kumpainenkin 1.

TMP:	2	1	1	3	0	1	3	2	0	= 13
LMV:	0	0	1	0	1	0	0	0	3	= 5

Lahdella käväisi miehiä mailan varressa 67 kun niitä TMP:llä oli puolestaan 76. Kentällä viihdyttiin 2 tuntia sekä 9 minuuttia ja otteluolosuhteet olivat vallan mainiot.

TMP:n parhaina palkittiin Tauno Hintikainen ja Pentti Katainen lähinnä hyvän lyöntipelinsä ansiosta. LMV:n parhaina palkittiin ansaitusti hyvää siepparipeliä osoittanut Veikko Kokko ja polttaja Esko Halonen.

Eino Maaranen Kouvolasta toimi erinomaisen asiallisena ja tilanteet tarkkaan hallitsevana tuomarina. Syötönvalvojana toiminut Matti Viitanen sen sijaan oli hiukan epävarma, tuomiten vääriksi sellaisiakin syöttöjä, jotka tarpeellisen korkeuden saavuttaneina putosivat syöttölaudalle. Tämä aiheutti Mikko Kajanderin tarpeettoman kimpaantumisen, neljänä peräkkäisenä väärän syöttönä. Rauhallisuutta ja harkintaa LMV:n peli ennen kaikkea kaipaisi.

Sotkamon hermot pettivät KPL voitti ansaitusti 16-10

K o u v o l a, sunnuntaina (Lä) Lähes kahden vuoden ajan kestänyt voittojen sarja katkesi Sotkamon Jymyltä tänään Kouvolassa. Vaiherikkaassa ja jännittävässä pesäpalloilun mestaruussarjan ottelussa voitti Kouvolan Pallonlyöjät Sotkamon 16—10. Lähes kaksituhantinen katsomo, joista maksaneita 1.752, sai nauttia hyvästä pesäpallosta hienoissa olosuhteissa. Kun tuomaripari Keijo Takamäki—Jouko Haapanen selvisivät helpostituomittavasta ottelusta hyvin,nähtiin Kouvolan urheilukentällä loistava peli.

Sotkamo aloitti sisällä heti räväkästi. Suutarinen auttoi Mustosen kotipiiriin, Vuorinen juoksi sinne harhaheitolla, Mustonen murjaisi Martti J. Korhosen kotiin ja Suutarinen Kemppaisen. Peli oli 0 – 4. Toisessa iski Kouvola. Linden purki ajoa ja veti 2-rajasta läpi, Kiuru ja Juutilainen tulivat kotipesään, Raussi kopautti Kauppisen sisään, Jaakkola Lindenin sekä Eteläpää Raussin. Tilanne 5 – 4. Kuudennessa löi Jaakkola Raussin kotiin ja seitsemännessä Sotkamon Suutarinen toimitti Vuorisen turvaan ja Matti Korhonen Mustosen. Taululla tasanumerot 6 – 6. Tasoitttavalla KPL veti selvän raon. Linden sivalsi Kiurun kotimatkalle, Sutinen löi piikin, jolloin Raussi teki kolmannen palon. Syötönvalvoja näki kuitenkin lyönnin laittomaksi ja tilanne palautettiin ennalleen. Sotkamon pojat olivat kuitenkin lähteneet jo takakentältä pois saapuakseen sisävuorolleen. Syöttäjä Kerttula antoi syötön ja Sutinen sijoitti tyhjälle takakentälle seurauksena, että Linden sekä Raussi pistelivät kotiin ja Sutinen kiersi kunnarin. Vielä Kiuru järjesteli Jaakkolan kotiin. Tilanne 11 – 6. Kahdeksannessa Sotkamo tavoitti uhkaavasti. Suutarinen löi Kerttulan sekä Mustosen alakertaan ja Matti Korhonen Keskitalon sekä Suutarisen. Viimeiseen lähdettäessä Kouvola johti 11 – 10. Sotkamolta oli jo puhti poissa. Vain neljä miestä kävi lyömässä kun tuli vaihto. Ottelun jo voittaneena ripotteli KPL vähän suolaa haavoihin. Juutilainen lennätti Kiurun kotiin ja teki itse kunnarin. Eteläpää iski Sutisen sisään, Nuuttila Jaakkolan sekä Eteläpään 16 – 10.

Kouvolan juoksut: Oiva Sutinen 1+2, Reijo Linden 3, Jorma Juutilainen 1+1, Paavo Jaakkola 2, Ahti Eteläpää 2, Ossi Nuuttila 2, Timo Raussi 1 ja Hannu Kiuru 1. Sotkamo: Juhani Suutarinen 5, Matti Korhonen 3, Lauri Mustonen 1 ja harhaheitolla tuotiin yksi juoksu.

Kouvolalla oli lyöjiä 72 ja Sotkamolla 68. Kauniissa säässä pelattu ottelu kesti 2 tuntia sekä 14 min.

KPL	0	5	0	0	0	1	5	0	5	= 16
SoJy	4	0	0	0	0	0	0	2	4	0 = 10

Oiva "Sutki" Sutinen

Palkitut: Kouvola yleispeli Oiva Sutinen, sisäpeli Reijo Linden ja ulkopeli Jorma Juutilainen. Sotkamon vastaavat palkintomiehet: Juhani Suutarinen, Matti Korhonen sekä Erkki Kemppainen. Lopukaneetiksi voi todeta, että kyllä "S u t k i" oli nimensä veroinen.

Hamina nujersi Pesä-Veikot 13–3

Haminan Palloilijat juhli Haminan-päiviä lyömällä kotikentällä Pesä-Veikot ylivoimaisesti 13 – 3, eikä antanut näin Pesä-Veikoille mahdollissuksia pistetilin avaamiseen. Hyvissä olosuhteissa suoritettua ottelua seurasi noin 2.200 henkinen katsomo. Haminalla oli lyöjiä 71 sekä Pesä-Veikoilla 63.

Pesä-Veikkojen kapteeni Olavi Dufva voitti hutunkeiton ja Hamina aloitti sisällä. Nejä lyöjää sekä vaihto. PeVe teki heti juoksun kun Pulkkinen löi Raimo Lahtisen kotipesään. Toisessa HP tasoitti Nopasen toimitettua Leislahden alas. Neljännessä HP repäisi. Huovila iski Raesmaan kotipiiriin, Kivelä Janhusen, Lindberg Niemelän ja

Kivelän, Raesmaa Leislahden sekä Janhunen Lindbergin. Peli jo 7 – 1. Seitsemännessä Leislahti kotiutti Huovilan ja Janhunen Leislahden. Tulostaululla oli 9 – 1. Kahdeksannessa Leislahti sivalsi takaa läpi ja pajatso tyhjeni. Huovila, Niemelä ja Kivelä juoksivat kotiin ja lyöjä kiersi kunnarin. Tasoittavalla iski PeVe:n Pulkkinen myös kunnarin, mutta harmiksi tyhjään kenttään. Tilanne 13 – 2. Viimeisessä vielä löi PeVe:n Leminen Salon turvaan ja saatiin loppunumeroiksi 13 – 3.

Ottelun pelitapahtumat kulkivat alusta loppuun haminalaisten eduksi. Hamina oli tehnyt joukkueeseensa muutoksia. Salonen ja Alanko oli siirretty vaihtomiesten paikalle. Eki Antinniemi oli sijoitettu ykköselle ja Kari Nopanen 3-pesälle. Kivelä ja Huovila hoitelivat nyt takakenttää. Pesä-Veikkojen heikon lyöntiesityksen johdosta uuden järjestelyn kestävyydestä saatiin tuskin todellista kuvaa.

Hamina—Pesä-Veikot 13—3

HP	0	1	0	6	0	0	2	4	0	= 13
PeVe	1	0	0	0	0	0	0	1	1	= 3

Lyöjät:
Leislahti 1 + 4 Pulkkinen 1 + 1
Lindberg 2 Leminen 1
Janhunen 2
Noponen 1
Raesmaa 1
Huovila 1
Kivelä 1

Juhani Leislahti

Haminan parhaana sisäpelaajana palkittiin hyvän päivätyön tehnyt Reino Raesmaa. Ulkopelaajana Leislahti sekä yleispelaajana Niku Janhunen, joka pelasi niin ulkokuin sisäpelissäkin pirteällä tavalla. Myös Kari Lindberg ja Nopanen kunnostautuivat erityisesti ulkopelissä. Pesä-Veikkojen parhaat olivat sisäpelissä Leminen ulkopelaajana kakkospesä Salo ja yleispelaajana Pulkkinen.

Kiri murskasi avuttoman Loimaan Harjulla 12—0

Jyväskylän Kiri ei antanut eilisessä mestaruussarjan ottelussa Loimaan Palloilijoille minkäänlaista mahdollisuutta voittoon — vain ensimmäisessä vuoroparissa vieraat pystyivät aikaansaamaan ajotilanteita, mutta sitten Kiri määräsi tahdin ja sen tuloksena loimaalaiset jätettiin kupariselle isäntien kasvattaessa tasaisesti lähes jokaisessa vuorossa juoksutiliään. 12 kertaa tuli Kirin mies pelin aikana kotipiirinturviin.

Olosuhteet eivät ankaran rankkasateen jäljiltä olleet Harjulla suinkaan hyvät. Kenttä oli liukas ja vaikeutti ulkokenttätyöskentelyä suuresti. Tästä huolimatta nähtiin pelissä lukuisia erinomaisia ulkopelisuorituksia ja kokonaisuudessaankin peli oli tasoltaan keskinkertaista parempi. Kirin ulkokenttä oli pettämätön, loimaalaiset sitävastoin jättivät Kirin tarkoille sijoituksille muutamia aukkoja, joita käytettiin mainiosti hyväksi. Myös vieraiden heittopeli oli luokkaa alempana kuin Kirin. Ripa Parviainen nousi kentän hallitsevaksi hahmoksi, hän löi mainiosti ja esiintyi »mustana murjaanina» kuralammikoihin syöksyiltyään. Hyvän pelin pelasi myös Erkki Korhonen ja ansaitusti nämä palkittiin Kiristä. Vieraista 2-puolen polttaja Eero Vilavaara ja 2-vara Laine katsottiin parhaiksi. Kirin koko joukkue oli tasainen ja vaikka Erkki Rautiainen jalkavammaisena puuttuikin yhdeksiköstä.

Erkki Korhonen

Kiri joutui koitoksen aloittamaan ja tekaisi heti kaksi juoksua. Penna Paavola kotiutti ensin Salon ja perään Parviainen sai mainiosti aavistaneen Paavolan kotipiiriin ja tilanne oli 2—0. Tasoittavallaan Loimaalla oli kolme peräkkäistä ajoa, mutta tulosta ei syntynyt Kirin ulkokentän ollessa kuin muuri. Toisessa vuorossa Kiri kasvatti juoksutilinsä neljään. Parviainen sivalsi Karjalaisen kotiin ja Hautamaan lyönnillä Parviainen viiletti numerot 4—0:ksi. Loimaan tasoittava meni puskasta poikki.

Kolmannessa vuorossa Kiri tyytyi yhteen juoksuun Korhosen vetäistyä hyvän takakenttälyönnin. Loimaa ei saanut miestä edes kakkoselle.

7—0 olivat numerot Kirin neljännen vuoron päätyttyä ja peli oli jo ratkaistu, sillä loimaalaisten yritykset olivat perin voimattomia. Tässä vuorossa Kirin Viinikainen löi Kylmälahden kotiin ja Hakanen Karjalaisen kotiin. Seuraavassa vuorossa Kiri sai yhden juoksun Hakasen lyötyä Viinikaisen kotiin. Loimaa ei saanut miestä kotiinyritysvaiheeseen.

Yksi juoksu oli kuudennenkin vuoron tulos Kirille. Karjalainen oli mailan varressa ja Hakanen pyyhälsi kotiin. Seitsemännessä Kiri sai kolme juoksua. Ensin Viinikainen löi Hakasen kotiin, sitten yliheitolla numerot muuttuivat 11—0:ksi ja lopuksi Parviainen esitti bravuurisyöksynsä kotipiiriin ja tilanne oli 12—0, miksi se jäikin, sillä loppuvuoroissa ei kunnon yritystä nähty enää puolin eikä toisin.

Ylivieskalainen tuomari V. Leppilampi oli erinomainen ja varmaa työtä teki myöskin Antero Ristonmaa syöttölautasen ääressä.

Kiri—Loimaa 12—0

Kiri	2	2	1	2	1	1	3	0	0	= 12

Lyöjät:
Parviainen 2
Hakanen 2
Paavola 2
Viinikainen 2
Salo 1
Korhonen 1
Kylmälahti 1
Karjalainen 1

Otteluselostus sinänsä on mainio: mutta pieniä virheitä siinä on verrattuna pöytäkirjaan. 2 vp. Kylmälahti kotiutti Parviaisen eikä Hautamaa. 3 vp. Korhonen löi Hakasen kotiin ja 7 vp. Salo iski Viinikaisen eikä mikään harhaheitto. Kirillä oli lyöjiä 87 ja Loimaalla 48. Ottelua oli saapunut katsomaan 1.214 maksanutta.

Ilmajoki voitti Keravan 6 – 0

Ilmajoki kartutti lopultakin kovin vaatimatonta pistetiliään voittaen Keravan Pallokerhon kotikentällään juoksuin 6 – 0. Keravalla ei ollut koko pelin aikana yhtään tosiyritystä kuparisen rikkomiseksi. Viimeisessä vuorossa alkanut vesisade teki kentän pinnan liukkaaksi. Se ei kuitenkaan vaikuttanut pelin tulokseen. Tasoltaan jäi ottelu keskinkertaiseksi, varsinkin joukkueiden sisäpeli oli tehotonta, mitä osoittaa sekin, että tilanne kuuden vuoroparin jälkeen oli 1 – 0. Ilmajoki asettui kiilaan ilman käsivaivaista Pentti Kivimäkeä ja syrjäänväistynyttä Aatto Koivua. Heidän paikkansa täyttivät moitteetta kolmosvaralla joukkueen kuopus Heikki Kuusisaari sekä komospesällä Tapani Oksanen. Tässä ottelussa Mikko Kivistö oli siirtynyt ykköspesälle.

Ilmajoki aloitti sisällä ja kolmannessa vuorossa se sai avausjuoksun. Timo Olli kotiutti Kuusisaaren. Sitten kolme vuoroa meni pelaillessa ennen kuin seitsemännessä Kiikeri iski Oksasen kotipiiriin ja peli 2 – 0. Kahdeksannessa Ilmajoki teki kaksi juoksua. Oksanen löi Yli-Toralan kotiin ja Kiikeri Oksasen. Peli 4 – 0 Viimeisessä Kiikeri turvasi Kuusisaaren kotitaipaleen sekä Kivistö Kiikerin. Taululla 6 – 0, mitkä jäivätkin lopputulokseksi, sillä viisi keravalaista kävi lyömässä turhaan.

Ilmajoella oli lyöjiä 78 ja Keravalla 59. Ottelu kesti tasan 2 tuntia ja maksaneita katsojia oli 446 henkeä.

Ilmajoki—Kerava 6—0

IK 0 0 1 0 0 0 1 2 2 = 6
Lyöjät:
Kiikeri 3
Olli 1
Kivistö 1
Oksanen 1

Pertti Silen

Kotijoukkueesta palkittiin hyvän päivätyön tehnyt Jussi Kiikeri, toisena Pertti Silén, joka pelasi mainiota etukenttäpeliä. Kolmantena sai palkinnon 3-polttaja Timo Olli sekä muilla palkinnoilla Tapani Oksanen ja Väinö Lintala. 2-pesä Pentti Yli-Toralan tämän päivän peliesitys olisi pitänyt palkita. Keravan palkitut: lukkari Matti Kokkonen, Anssi Jokinen, joka hääri 2-polttajana sekä kolmoskoppari Tauno Peltonen.

Vierailevan KPK:n esitys oli alusta lähtien melko kesyä. Varsinkaan sisäpelissä ei saatu syntymään tilanteita. Pelin aikana pääsi kolmoselle vain neljä miestä kuivuen nekin sinne. Syöttäjä Kokkonen oli joukkeen näkyvin tehden pidätyssyötöillään jonkin verran tuhoa Ilmajoen sisäpelille. Ilmajoki kehitteli melko helposti vaarallisia tilanteita, mutta kopeilla ne pilattiin ja kotiutuslyöjääkään ei tahtonut löytyä. Merkkitilanteissa lyötiin tuhoatuottavia etukenttälaittomia, jotka pahasti sekasivat koko peliä. Vasta viimeisissä vuoroissa joukkue väläytteli jopa mestaruusvuosien otteita sisäpelissäkin. Tämän voiton jälkeen heräsi Ilmajoella pieni toivonkipinä sarjapaikan säilymiseksi.

Lahti – Imatra 2 — 25

Kisapuistossa iskivät sunnuntaina yhteen Imatran Pallo-Veikot ja Lahden Maila-Veikot ottelussa, josta etukäteen oli odotettu erittäin jännittävää, koska molemmat joukkueet olivat putoamisuhkan edessä. Ottelusta ei kuitenkaan muodostunut jännittävää, sillä Imatra oli selvästi parempi ja samalla onnekkaampi ja vei ihmeelliseksi muodostuneen viidennen vuoroparin jälkeen kotiinsa tiedon murskaavasta voitosta juoksuin 25—2. Ja samalla menivät myös kalliit sarjapisteet Imatralle, joka näyttää kuin näyttääkin säilyvän mestaruussarjassa. LMV:n kohtalo sen sijaan tuntuu jo sinetöidyltä.

Ottelu kokonaisuudessaan oli heikkotasoinen. Kumpikaan joukkue ei esittänyt sellaista peliä, mikä kuuluisi mestaruussarjaan. Pesäpalloilumme taso on selvästi pudonnut niistä vuosista, jolloin LMV oli maineensa kukkuloilla. Silloin osattiin pelata kahdella kuoleellakin ja tehdä juoksuja. Nyt tähän tosin pystyi myös Imatra juuri viidennessä vuoroparissa, mutta tämä johtui ennen kaikkea erotuomarin haksahduksesta. IPV:n Matti Pippola nimittäin juoksi kakkoselle ja kuoli varmasti, jota myöskin kakkospesän tuomari näytti, mutta jota pelituomari, riihimäkeläinen pelituomari Pentti Niemi ei nähnyt. Tämä vei LMV:n pelaajien hermot jo siihen pisteeseen, että kenttä vuosi kuin seula, ja niin sai Imatra »kolmella kuolleella» 11 juoksua. Tätä ennen Imatra oli johtanut jo 12—0, joten se kyllä ansaitsi voittonsa, mutta jokatapauksessa tämä episodi olisi saanut jäädä tapahtumatta.

Imatran juoksut: Pentti Oinonen 1+4, Lauri Tyyskä 1+4, Lauri Oinonen 1+3, Ensio Purovaara 1+2, Terho Niiranen 3, Markku Ahopalo 2, Jouko Kaijanen 1, Erkki Korhonen 1 sekä harhaheitolla tuli 1. Lahti: Niilo Halonen sivalsi Veikko Kankkosen kotipesään sekä Mikko Kajander löi Esa Hauta-ahon alas.

IPV : 4 3 0 0 16 2 0 0 0 = 25
LMV: 0 0 0 0 1 0 1 0 0 = 2

Ottelun jälkeen palkittiin Imatran parhaina I-palkinto Lauri Oinonen ja II-palkinto Lauri Tyyskä ja Lahden vastaavat palkitut olivat Veikko Kokko sekä Niilo Halonen.

Lahdella oli lyöjiä 53 ja Imatralla 85. Ottelu kesti 2 tuntia ja 26 min. ja sitä oli saapunut seuraamaan hyvissä olosuhteissa noin 250 henkeä.

Lahti – T M P	5 –13
Kouvola – Sotkamo	16 –10
Hamina – PeVe	13 – 3
Kiri – Loimaa	12 – 0
Ilmajoki – Kerava	6 – 0
Lahti – Imatra	2 –25

Tilanne 11. 8. 1963

Sotkamo	10	8	1	1	92 – 51	17
T M P	10	7	0	3	92 – 51	14
PuMu	9	7	0	2	70 – 39	14
HoNsU	9	6	2	1	70 – 40	14
Puurtila	8	6	1	1	63 – 49	13
Vimpeli	9	6	0	3	61 – 45	12
Kouvola	9	5	0	4	85 – 66	10
Kiri	9	5	0	4	74 – 55	10
Hamina	10	5	0	5	60 – 66	10
Imatra	10	3	1	6	65 – 78	7
Loimaa	10	3	0	7	53 – 61	6
Kerava	10	3	0	7	33 – 63	6
Ilmajoki	10	2	1	7	42 – 57	5
Lahti	10	2	0	8	44 –113	4
PeVe	9	0	0	9	35 –105	0

Hongikko kylvetti Puurtilan 15 — 2

Eriomaisessa lyöntikunnossa oleva HoNsU ei antanut mitään mahdollisuuksia haparoivalle Puurtilalle eilen Harjulla, vaan vei kirkkaasti molemmat sarjapisteet juoksuin 15—2 ja sijoitti itsensä toiselle tilalle tämän hetken sarjataulukossa. Puurtila pelasi varmasti erään kauden huonoimmista otteluistaan, kun taas HoNsU osoitti kotiyleisölleen ensimmäisen kerran pitkästä aikaa todella varmoja otteita ja huippukovaa lyöntikuntoa. Myönnettäköön, että Puurtilalla oli myöskin erittäin huonoa onnea, mutta hyvälläkin onnella olisi ero joukkueiden välillä jäänyt kymmenen juoksun tienoille, niin tehotonta oli vieraiden ulkopeli HoNsU:n loistavaa sisäpellä vastaan.

Juoksutehtailun aloitti Hongikko heti ensimmäisessä sisävuorossaan, joka Puurtilalle oli tulokseton. Kotijoukkue sai nopean Puttosen 3:lle ja Kaakkolahti löi näpin 2-rajalle, mikä riittikin Puttoselle avausjuoksun tekemiseen. Heti perään saatiin Hietanen 3:lle, josta mies tuli kirkkaasti kotipiiriin Ylijaskarin hienolla sijoituksella keskelle polttolinjan taakse. Vielä saatiin Elomaa viimeiselle pesälle, josta Konttinen 3 laitalyönnillään kotiutti miehen.

Toisessa vuorossa kotijoukkue jatkoi selvään tappotahtiin juoksujen tekoa, muuttaen johtonsa 8—0:ksi. Ensin tuli Ylijaskari yliheitolla kotiin. Sitten Hietanen löi keskelle suuntautuneella pompulla Rautiaisen, Oksala 2-laitasijoituksella Puttosen ja kaiken huipuksi Kaakkolahti näpillä Hietasen. Lopuksi saatiin Oksala 3:lle ja Rautiainen kotiutti miehen 3-laitalyönnillään.

Puurtila pelasi jatkuvasti yritteliästä, mutta haparoivaa ja tuloksetonta peliä HoNsU:n kasvattaessa jälleen neljännessä vuorossa juoksutiliään. Hietanen sivalti komeasti takaa keskeltä läpi ja kun Puurtilan koppari heitti palautusheittonsa jalkapallomaalin rautaan, ehtivät Konttinen 2-pesältä ja Puttonen 1-pesältä kotiin Hietasen kuitenkin palaessa kunnariyrityksessään. HoNsU:n johto jo 10—0.

Kuudennessa vuorossa Puurtila sai vihdoin kuparisen rikki. Raak löi ruutilyönnin kakkoslaidasta läpi ja Virtanen juoksi suoraan kakkoselta kotiin. Puurtilalla oli vielä muutama hyvä yritys, mutta ne kuivuivat Hongikon ulkokentän räpylöihin. Tasoittavalla HoNsU sai Maanolan kolmoselle ja Yli-Jaskari löi kakkoslaitaan. Lukkari Kilpeläinen ei pomppivaa palautuspalloa saanut käsiinsä ja luvut muuttuivat 11 – 1. Hirmukunnossa oleva Hietanen pamautti vielä tämän jälkeen keskeltä läpi ja Rautiainen pinkaisi suoraan kakkoselta kotiin. Sprintteri-Puttonen livahti silloin kolmoselle, josta Elomaa löi keskustalyönnillä miehen turvaan.

Seuraavassa vuorossa sai Puurtila toisen juoksunsa. Virtasen päästyä 3:lle — Ropponen löi keskelle, mutta Kaakkolahti ei saanut jostain syystä hyvää palautusta pysymään räpylässä. Tilanne 13—2 HoNsU:n hyväksi.

Kahdeksannessa ja yhdeksännessä vuorossa HoNsU lisäsi vielä kummassakin juoksutiliään yhdellä. Edellisessä löi Konttinen keskelle Elomaan ollessa kolmosella, eikä lukkari Kilpeläinen saanut taaskaan pomppaavaa palloa kiinni. Viimeisessä vuorossa Elomaa löi vielä Oksalan kotiin takakenttälyönnillään ja niin siirtyivät numerot taululla osoittamaan HoNsU:n ylivoimaista voittoa 15—2.

Hongikon juoksut: Paavo Hietanen 4, Eino Kaakkolahti 2, Risto Elomaa 2, Martti Yli-Jaskari 2, Pentti Puttonen 1, Kari Rautiainen 1, Jussi Konttinen 1, Osmo Oksala 1 ja harhaheitolla tuli 1. Puurtila: Raimo Raak sekä Eino Ropponen löivät kumpikin yhden.

Hongikolla oli lyöjiä 81 ja Puurtilalla 56. Ottelu kesti 2 tuntia ja 5 min. ja sitä oli saapunut seuraamaan 1.504 maksanutta katsojaa.

Hongikko: 3 5 0 2 0 3 0 1 1 = 15
Puurtila : 0 0 0 0 0 1 1 0 0 = 2

Vanhat pelikaverit Paavo Hietanen vas. ja Eino Kaakkolahti oik. puhdistivat palkintopöydän. Pave sai I-palkinnon ja Eikka II-palkinnon.

Parhaina palkittiinHoNsU:sta sisäpelistä hienon pelin pelannut Hietanen ja ulkopelistä pahasti Puurtilan peliä sotkenut lukkari Eino Kaakkolahti.

Puurtilan vastaavat menivät sisäpelistä Raakille ja ulkopelistä kolmosvara Niemiselle. Kentän parhaana palkittiin Kaakkolahti.

Heikki Kujala ratkaisi
Puna-Mustille 3 – 2 voiton

Jännittäväksi ja kireäksi muodostui eilinen TMP:n ja Puna-Mustien välinen pesäpalloilun mestaruussarjan ottelu Hesperiassa. Jo useamman vuoden aikana on joukkueiden kohdatessa toisensa jännitys ja ottelun tärkeys vienyt parhaat pesäpalloilun hienoudet ja niin tapahtui eilenkin. Se, että ottelusta ei tullut kovinkaan korkeatasoinen, johtui lähinnä sen tärkeydestä, joka painoi useamman pelaajan suorituksia.

PuMu kiilassa: Rauno Eskola, Yrjö Pauloff, Nisse Nikander, Uuri Ståhlhammar, Antero Viherkenttä, Leevi Kujala, Heikki Kujala, Unto Lammi, Väinö Hautala ja vm. Mauri Juvonen. TMP: Jorma Kyntölä, Kauko Laakkonen, Tauno Hintikainen, Pentti Katainen (4), Raimo Lindholm, Jouko Siitonen, Aarno Onnela, Taisto Kekkonen sekä Jorma Luukkonen. Puna-Mustilla kävi lyömässä 65 miestä ja TMP:llä 58. Peliä oli seuraamassa 1.460 henkeä.

TMP aloitti sisällä ja kolmannessa vuorossa Aarno Onnela vetäisi Pentti Kataisen kotiin. Tasoittavalla Unto Lammi iski Ståhlhammarin turvaan 1 – 1. Neljännessä Kyntölä löi Onnelan alakertaan ja PuMu:n Väinö Hautala Viherkentän 2 – 2. Ratkaisu tuli jo kuudennessa vuorossa, kun Väinö Hautala tarkasti kolmosrajalle kumauttaen toimitti Leevi Kujalan kotipesään 3 – 2. TMP:n peli-into lopahti täysin kahdeksannessa vuorossa, kun Taisto Kekkonen tyhjensi koko areenan ajolähtötilanteessa. Nyt alkoi TMP:lle normaali keskinäinen suunsoitto ja niin valuivat seuran mahdollisuudet voittoon.

Kentän parhaana palkittiin TMP:n lautasella Heikki Kujala, joka sai myös PuMu:n ulkopelipalkinnon. Sisäpelistä palkittiin Väinö Hautala. TMP:n parhaat olivat ulkopelissä Tauno Hintikainen ja sisäpelissä Aarno Onnela. Illan suurin yllätys tuli tällä kertaa Pyttykerhon puolelta, kun se palkitsi Taisto Kekkosen koko kentän hyödyllisempänä pelaajana.

Parhaan päivätyön PuMu:n joukkueessa teki Heikki Kujala lukkarina. Hänen mahtavat tolppasyöttönsä veivät TMP:n nuorilta pojilta kokonaan uskon ja erikoisesti TMP:n kärkimiehet joutuivatkin hädissään turvautumaan koppeihin. Se, että melkein jokaisessa vuorossa joutui Pentti Katainen TMP:n kärkenä tuhon omaksi, johtui yksinomaan Kujalan oivallisesta lukkaroimisesta.

Väinö Hautala kohosi lähes Kujalan rinnalle niin ulkopelissä kuin myös voimalyöntien ansiosta. Harvoin nähdään pesäpallossa sellaisia hirmuheittoja kun Hautala väläytteli ottelussa tehdessään "raatoja" kakkoselle sekä kotipesään.

Rauno Eskola, joka aloitti keväällä hyvin, mutta siirrettiin "hyllylle" tuli peliin PuMu:n ylätysvetona onnistuen lähes täydellisesti. Ulkopelissä ei ollut mitään moitteen sijaa, sen sijaan lyönteihin lisävoima tekee hänestä hyvän polttajan.

Puurtila – Ilmajoki 17 – 11

Varkaudessa kohtasivat Kämärin kentällä Puurtilan Kisa-Pojat sekä Ilmajoen Kisailijat, jolle ottelu oli elämän kysymys. Tappion tullessa sarjapaikan säilyminen on enää teorettinen. Ilmajoki pelasi hyvin ja viimeiseen vuoroon mentäessä peli oli tasan. Puurtilan tasoittavalla tuli lopullinen niitti viimeisen miehen viimeinen lyönti toi 3 tavallista ja kunnarin.

Ensimmäisessä vuorossa Ilmajoen nimekkäimmät lyöjät Kiikeri, Olli ja Silen käyvät lyömässä. 3 kuollutta. Puurtila aloitti melkein samalla tavalla. 4 miestä kävi mailassa.

Toisessa etupesien ollessa täynnä lyö Kiikeri kakkosrajasta läpi ja Salminen sekä Lintala pinkaisevat kotiin ja Jussille kunnari. Tasoittavalla Linnakylä maksaa potut pottuina lyöden kunnarin ja juoksuttaa Räsäsen edellään turvaan. 2 – 3.

Kolmannessa Ilmajoki ei tulosta sisävuorollaan, mutta tyrii ulkona. Ropponen, Immonen ja Räsänen tulevat kakkoselle suuntautuneen harhaheiton turvin kotiin. Kilpeläinen lyö ja Linnakylä tuo 6 – 3.

Neljännessä Kivistö lyö kunnarin ja vähän myöhemmin Kiikerin turvaan. Sisävuorolla Ropponen vastaa lyöden keskeltä läpi ja tekaisee kunnarin. Puurtilan johto 7 – 5 säilyykin aina 7. vuoropariin saakka.

Seitsemännessä Ilmajoki lisää tiliään kolmella. Olli kotiuttaa Samisen ja Silen Ollin ja tekee itse kunnarin. Ilmajoki johtaa 7 – 8.

Kahdeksannessa Olli veti Kuusisaaren ja Salmisen sisään sekä tasoittavassa Kilpeläinen lyö sieppärin nenän edestä aivan rajaa pitkin ulos. Kunnari. Kilpeläisen tullessa toistamiseen mailan varteen iskee hän merkistä Immosen kotiin. Harhaheitolla karkaa Lauri Huovinen tilanteen tasan 10 – 10.

Viimeisessä vuorossa Kiikeri tempaisee Salmisen sisään ja Ilmajoki johtaa 10 – 11. Vaikka tusina miestä käy lyömässä niin enempää ei tule. Tasoittavalla vuorolla Puurtilalla oli jo kaksi paloa kun Kilpeläinen asettuu lyömään. Kova lyönti polttolinjalle ja Nieminen tasoittaa pelin 11 – 11 kun pallo ei pysy Kiikerin räpylässä. Mikäli pallo olisi pysynyt Kiikerin hallussa, olisi Jussin heitto varmasti tuonnut kolmannen palon ja voiton. Nyt PKP saa innon ja uskon päälle. Viimeisenä lyöjänä Nieminen tulee purkamaan ajolähtöä. Ensimmäinen lyönti hivenen verran laiton kolmospuolella. Toinen samalla suunnalla, nyt reilummin laiton. Viimeinen lyönti. Yllättävä viuhuva pallo kakkospesän ja polttajan välistä monttuun. Immonen, Räsänen ja Linnakylä tulevat kotiin ja Nieminen tekee kunnarin. Vielä Virtanen iskee Huovisen alas sekä itselleen kunnarin. Puurtila on voittanut ottelun juoksuin 17 – 11.

Puurtilan juoksut: Heikki Kilpeläinen 1+3, Eero Nieminen 1+3, Heikki Linnakylä 1+1, Pekka Virtanen 1+1, Eino Ropponen 1+0 sekä harhaheitoilla juostiin 4. Ilmajoki: Kiikeri 1+3, Timo Olli 3, Pertti Silen 1+1 sekä Mikko Kivistö 1+1.

Puurtila—Ilmajoki 17—11

PKP	0	2	4	1	0	0	3	7	= 17
IK	0	3	0	2	0	0	3	2	1 = 11

Puurtilalla oli lyöjiä 85 sekä Ilmajoella 78. Hyvissä olosuhteissa pelattu ottelu kesti 2 tuntia ja 30 min. Yleisöä kentällä 1.008 maksanutta.

Puurtilan parhaina palkittiin yleispelistä Heikki Kilpeläinen, sisällä Eero Nieminen sekä ulkona Eino Ropponen. Ilmajoen palkitut Timo Olli, Jussi Kiikeri sekä Pertti Silen.

Ilmajoki taisteli henkeen ja vereen Se jätti hyvän kuvan yrityksestään. Ulkopeli sujui ilman viimeisen vuoron haavereita mallikkaasti ja sisäpelissäkin oli entistä enemmän sähinää. Ottelu oli kovasta ja pomppivasta kentästä johtuen myös kunnariikas, sillä kaikkiaan 8 kertaa mies lyötiinsä aikana kiersi kentän.

PuMu vahvempi Keravaa 7 – 4

Keravan Pallokerho ei antautunut sovinnolla Puna-Mustien pelitahtiin, vaan teki eilisestä mestaruussarjan ottelusta tuskallisen hiostuttavan, jossa niin keravalaisten kannattajat kuin PuMunkin huutosakki sai tarpeeksi lämmintä kesäisen auringon paistaessa täydellä terällään. Eilisessä ottelussa ei PuMu päässyt läheskään samoin eväin rakentamaan peliään kuin viikolla käydyssä TMP:n ottelussa, vaan punoi suunnitelmansa kovin vaisusti sekä puutteellisesti. Sisäpelissä jälleen kangerreltiin, niin ettei reilun tuntuista lyöntipeliä nähty lähes koko ottelun aikana. PuMu voitti ottelun lähinnä ottelun loppuvaiheissa tarkemmaksi tulleen lyöntipelinsä ansiosta juoksuin 7—4 ja saa olla tyytyväinen pisteiden saamiseen. Osmo Taskinen Ylöjärveltä esiintyi ensi kerran Helsingissä, varsin tyydyttävänä pelinjohtajana yhdessä Keijo Takamäen kanssa.

Puna-Mustilla oli lyöjiä 87 sekä Keravalla 54. Ottelu kesti 1 tunti ja 56 minuuttia ja sitä oli saapunut seuraamaan 722 maksanutta.

PuMu aloitti sisällä, mutta ensimmäinen vuoro oli juoksuton. Toisessa PuMun Lammi toimitti Viherkentän kotiin ja pinkoi itse Anssi Jokisen yliheitolla turvaan. Neljännessä saatteli Heikki Kujala Viherkentän taas kolmoselta kotipesään Keravan selvitessä tasoittavastaan neljällä miehellä. PuMu johti 3 – 0. Viidennessä sai PuMu järjestettyä jälleen ajon, mutta koko ottelun keskinkertaisesti pelannut lyöjähirmu Ståhlhammar ei pystynyt sitä purkamaan. Keravalaisten osalta muodostui taas kakkospesä ja Nikander tämän vuoroparin kohtaloksi.

Kuudennessa Hautalan lyönnistä kiirehti Leevi Kujala kotipiiriin Jokisen sählätessä ilmeisen laittoman perään. Keravalaiset saapuivat nyt lyöntivuoroonsa kuin uudestisyntyneinä. Jokinen iski itsensä suoraan kakkoselle, ja Huttunen saatteli hänet onnistuneella pompolla kolmoselle. Ja vihdoinkin Kokkosen lyönnin onnistuessa erinomaisesti eksyttämään Ståhlhammarin Jokinen kaputteli vauhdilla kotiin. Kun vielä Ravantti pystyi sivaltamaan Huttuselle täyden kierroksen oli tulostaululla PuMun johto 4 – 2.

Seitsemännessä kotiutti Ståhlhammar Hautalan. Tasoittavassa Kokkonen humautti loistavasti kakkospuolelta läpi takapesien ollessa täynnä. Tulos: kaksi juoksua Kokkosen itsensä kuollessa askeleen päästä kunnarista. Peli oli 5 – 4 sekä yksi kuollut, mutta loistavasti alkanut vuoro päättyi Jussilaisen sähläykseen ja Ravantin kolmanteen ristiin. Viime vuorossa PuMu tekaisi pari juoksua. Lammi löi Pauloffin kotiin ja Leevi Kujala Hautalan. Kun Kerava ei enää saanut sisävuorollaan mitään aikaseksi oli PuMu voittanut ottelun juoksuin 7 – 4.

PuMu	0	2	0	1	0	1	1	0	2 = 7
KPK	0	0	0	0	0	2	2	0	0 = 4

Lyöjät:

Lammi 2	Kokkonen 3
Hautala 1	Ravantti 1
Ståhlhammar 1	
L. Kujala 1	
H. Kujala 1	
Harhaheit. 1	

Eilisessä ottelussa ei PuMun pelaajat saaneet parasta mahdollista irti, vaan suurempaa sähinää jäi kaipaamaan, etenkin sisäpelissä. Ulkopeliä käytiin entiseen tyyliin, vaikkakin Keravan kova painostus sai aikaan hermostuneisuutta liiaksikin. Tulevan viikon aikana on joukkueen terästettävä entisestään sisäpeliään niin taktiikkaan kuin lyöntitarkkuuteen nähden, sillä tämän hetken sarjajohto ei säily ensi sunnuntaita kauemmin, ellei peliotteisiin saada keväällistä ruutia.

Kerava oli laatinut melko onnistuneen taktiikan PuMun tunnettuun vauhtipeliin. Ulkovuoroissa hidasteltiin aivan huippuunsa pelivauhtia, jolloin PuMun sisäpelistä katosi sen vaarallinen sähinä ja jännityksellä odotetut Keravan seuraavat peliteot hermostuttivat PuMun kotiintulolyöntejä. PuMu kehitti hyvin tilanteita tukuttain, mutta ratkaisevaa kotiintulolyöntiä sai odottaa turhaan.

Eskola yllätys

Rauno Eskola yllätti eilisessä ottelussa hienolla tavalla. Monet hyvät kiinniotot lyönneistä, jotka Eskola joutui kaukaa hakemaan olivat ratkaisevaa laatua. Sisäpelissä hänen vaihtolyöntinsä osuivat lähes täydellisinä. Leevi Kujala pääsi lämpenemään vasta tilanteiden kehittyessä vaarallisiksi tehden useita loistavia kiinniottoja. Polttolinja tällä kertaa oli PuMun vahvin osa. Pauloffin pallovarmuus eilisessä ottelussa oli luotettavaa, sitä vastoin Ståhlhammar pelasi eilen kesän heikoimman ottelunsa. Ulkopelissä jäi kaipaamaan tiukempaa otetta ja ennenkaikkea sisäpelissä on mieheltä hävinnyt lähes kokonaan taito saada miestä sisään. Mikäli Ståhlhammar aikoo tänäkin vuonna pukea Lännen paidan ylleen, on lyöntipeliin tultava tarkempi jyvä ja sitä ei saa ellei harjoittele tiiviisti. Unto Lammi ottelun lopuvaiheissa pääsi vasta kunnolla lyöntipeliin mukaan, ulkopelissä nähtiin hienoja sukelluksia kiinniotoissa, joilla oli ratkaiseva vaikutus.

Keravalle huono alku

Kerava ei näy saavan peliään käyntiin ottelun alkuvaiheista lähtien, jolloin vastustajat joutuisivat "tanssimaan sen pillin" mukaan. Sisäpeliä ei saatu käyntiin ennenkuin kuudennessa vuorossa, jolloin lyönteihin tuli tarpeellista voimaa.

Matti Kokkonen pelasi hyvän sisäpelin. Ulkopelissäkin hän onnistui tyydyttävästi vaikkakin hänen hidastava lukkarointinsa koitui eilen Keravan tappioksi ottelun alkupuolella. Tauno Peltonen, vaikka onkin joukkueensa "ikäpresidentti" on edelleen eräs yhdeksikön luotettavampia. Ulkopelissä hän on lähes erehtymätön lyöntien kaivatessa huomattavasti kohentumista. Erittäin hyvä esitys oli parhaillaan armeijan kirjoissa oleva Seppo Leskinen. Hänen rauhallinen työskentelynsä ilman turhaa hosumista polttajana on tehokasta ja vaihtolyönneissä selvää osoitetta. Esko Uusitalon sisäpeli oli onnistunutta.

Palkitut

Ottelussa palkittiin yleispelistä PuMun Rauno Eskola sekä Keravan Matti Kokkonen. Eskola palkittiin PuMun parhaana ulkopelaajana ja sisäpelistä sai lusikan Yrjö Pauloff. Keravan paras sisäpelaaja Taisto Ravantti sekä ulkopelistä Tauno Peltonen. — KR.

Rauno Eskola

Puna-Mustat ei liiemmälti nauti pääkaupungin pesäpalloyleisön jakamatonta suosiota. Jälleen kerran saatiin tästä selvä esimerkki sunnuntaina Hesperian ottelussa, jossa yleisö kannusti raivokkaasti keravalaisia näiden innostuessa 6. ja 7. vuorossa hyviin suorituksiin. Osittain asia selittyy silläkin, että Helsingissä on paljon ulkopaikkakuntalaisia. Toinen juttu on Pallo-Toverien ja PuMun heikot suhteet. Kummankin jäsenet käyvät huutamassa toistensa otteluissa kannattaen vierailevaa joukkuetta. Nyt oli vielä höysteenä keravalaiset kyseenalaisen maineen tänä kesänä saaneet nuorukaiset ja entiset keravalaiset pelaajat, jotka olivat sonnustautuneet ottelua seuraamaan vahvasti pullotavaran kanssa ensin seurusteltuaan. Keravalla nämä samaiset "kielenkastajat" ovat aiheuttaneet vierailevien seurojen taholta useita valituksia, nyt urhot olivat hankkiutuneet huutamaan Hesperiaan. Se oli ikävää mekastusta, joka häiritsi ottelua.

Hamina—Kouvola 4—1

Hamina varmisti tänään pelatussa pesäpallon mestaruussarjassa sarjapaikkansa lyömällä kauden jännittävämmässä ja erittäin tilannerikkaassa ottelussa hienokseltaan suosikkijoukkueena pidetyn Kouvolan Pallon-Lyöjät numeroin 4—1. Haminan voitto oli ansaittu, sillä joukkue hallitsi pelitapahtumia alusta loppuun ja kun onnetarkin suosi ympyräkaupungin poikien pirteätä peliä, sai Kouvolan yhdeksikkö tunnustaa Kymenlaakson pesäpallohegemonian nyt Haminalle.

Hamina aloitti sisällä ja tempaisi heti pari juoksua. Kaksi kuollutta painoi jo tassä vaiheessa kun Kivelä napautti Nopasen sekä Leislahti Huovilan kotiin. Molemmat löivät tarkalleen samaan reikään kakkospolttaja Kiurun yli ja kun vastaava koppari Raussi ei ehtinyt tajuamaan tilannetta niin juoksut syntyivät reilusti. Kolmannessa Nopanen täytti hyvin takapesät ja ajoa purettiin ensin yhdellä ja sitten kahdella kuolleella. Pahaksi onneksi 3-polttaja "Jude" Juutilainen oli loistovireessä ja juoksut jäivät syntymättä. Tasoittavassa Kouvola sai ainoan juoksunsa Nuuttilan läpilyönnillä 3-nurkkaan. Eteläpää juoksi suoraan kakkoselta sisään. Kuudennessa Hamina sai ajon yhdellä kuolleella. Kivelä veti Eteläpäälle, jolla ei ollut mitään mahdollisuutta polttaa Raesmaata, joka toi taululle luvut 3 – 1. Samasta tilanteesta jatkettiin ja Leislahti asettui lyömään. Hyvän yrityksen pilasi jälleen Juutilainen, joka otti pallon varmasti ja korkealta. Ajot jatkuivat kahdella kuolleella ja Lindberg asettui lyömään, mutta taas oli Juutilaisen räpylä edessä. Seitsemännessä Lindberg sivalsi suoraan Kiurulle käsiin, mutta pudotus vei Raesmaan turvaan 4 – 1. Nämä jäivätkin loppunumeroiksi. Haminalla kävi miehiä mailan varressa 62 ja Kouvolalla vain 49. Kamppailua oli saapunut seuraamaan 2.008 maksanutta katsojaa.

Haminan parhaina palkittiin sisällä Risto Kivelä ja ulkona Juhani Leislahti. Kouvolan vastaavat olivat Ossi Nuuttila ja Ahti Eteläpää.

Kouvolan joukkueessa ei ollut eilen hyvää pelaajaa. Ahti Eteläpää oli varma ulkona, mutta Leislahden tolpat muodostuivat hänelle ylivoimaiseksi esteeksi sisäpelissä. Vatsakas Nuuttila oli ehdottomasti Kouvolan paras. Hän löi voimalla ja oli yllättävän ketterä ykköspesällä. Hannu Kiuru kakkospolttajana oli epäonninen ja päästi palloja ylitseen tukuttain. Kankea Timo Raussi ei ehtinyt varmistaa ja niin sieltä löytyi rako, josta Haminan juoksut syntyivät. Kolmospolttaja Juutilainen oli hyvä, mutta arvosanaa alensi yksi lahjaksi annettu juoksu. Lindén yritti parhaansa mukaan, mutta kadotti energiansa jo ottelun alkuvaiheessa turhanpäiväiseen suunsoittoon.

PeVe – ViVe 1 – 9

Pesä-Veikot oli saanut eiliseen mestaruussarjan otteluun vieraakseen Vimpelin Vedon yhdeksikön, jolle se tarjosi alkuvuoroissa lujan vastuksen. Niinpä Vimpelin tullessa neljännelle täyttävälle sisävuorolleen, oli PeVe johdossa 1—0, mutta tällöin vieraat tasoittivat ja aloittivat kuudennessa vuorossa ankaran painostuskauden, joka kesti pelin loppuun asti. Peli ratkesikin tässä 6. vuorossa, missä Veto kiskaisi peräti viisi juoksua. PeVe:n yrityshalut loppuivat tähän ja niin Vimpeli vei sarjapisteet juoksuin 9—1.

Vimpeli pelasi normaalissa kokoonpanossaan, samoinkuin PeVe: kin. Olosuhteet Harjulla olivat erinomaiset, mutta tästä huolimatta ei peli noussut kuin korkeintaan keskinkertaiseksi tasoltaan. Alkuvuoroissa kumpikin joukkue esitti

tiivistä ulkokenttätyöskentelyä, mutta lopussa Vimpelin voimakas lyöntipeli pääsi oikeuksiinsa.

PeVe aloitti sisällä, mutta miestä ei saatu kolmoselle. Samoin kävi vimpeliläisillekin tasoittavalla. Toisessa vuorossa kolme peveläistä kärysi peräkanaa kakkoselle. Veto sensijaan sai kahden kuolleen ajon Pippolan ollessa kolmosella. Veikko Latvalan lyönti ei kuitenkaan onnistunut ja Pippola kuoli kotipiirin äärelle. PeVe:n kolmas vuoro oli edellisten toisto eikä Vimpeli saanut myöskään etenijää kakkoselle saakka.

PeVe avasi juoksutilinsä neljännessä. Suutari saatiin kolmoselle ja Lemisen takakenttälyönti tuotti tuloksen ja PeVe johti 1—0. Johtoasema ei kuitenkaan muodostunut pitkäaikaiseksi, sillä tasoittavallaan Veto sai juoksun. Niemi oli kakkosella Kyösti Latvalan vetäistessä kakkospuolelta lävitse ja Niemi pinkaisi suoraan kotiin. Lakaniemelle saatiin vielä ajo, mutta tulosta ei syntynyt.

PeVe:n viides vuoro kuivi lyhyeen ja samoin kävi Vedollekin, joka tasoittavallaan jäi nolliin. Mainittakoon muutoin, että tässä vuorossa Kyösti Latvala löi kolme laitonta peräkkäin. PeVe:n kuudes ei sekään tuottanut tulosta, mutta Veto aloitti hurjan pommituksen. Mäkelä pääsi aluksi yliheiton turvin kolmoselle ja Lakaniemi vetäisi jälleen kakkospuolelta lävitse ja peli oli 2—1. Perään Salo sähläili pallon kanssa ja Niemi kipaisi kotiin. Jatkossa Pulkkinen pudotti koppipallon, joka ilmeisesti olisi ollut laiton ja seurauksena olivat numerot 4—1.

V. Latvalalle saatiin sitten ajo ja taakse vetäytynyt PeVe:n ulkokenttä sai todeta juoksun syntyvän korkealla näpäyksellä. Ajo jatkui ja Kyösti Latvala löi päätteeksi numeroiksi 6—1.

Lakaniemi sekoitti PeVe:n 7. vuorossa poikien konseptit kerta kaikkiaan ja vuoron vaihto tuli nopeasti. Veto sai tasoittavallaan yhden juoksun V. Latvalan lyödessä Mäkelän kotiin. PeVe:n 8. sisävuoro oli surkea esitys "Käkä" Lahtisen ja Virmasalon kuoltua vääriin vetoihin, mutta Veto jatkoi juoksutehtailuaan. Pippola pinkaisi kotiin Lahtisen heikon palautusheiton turvin.

PeVe sai viimeisessä vuorossa vielä ajon Virmasalolle, mutta juoksuja ei enää tullut. Veto sitävastoin sai Veikko Latvalan lyönnillä Lakaniemen suoraan kakkoselta kotiin ja loppunumeroiksi jäivät 9—1.

Vimpelin pelaajista sai ykköspalkinnon lukkari Lakaniemi ja kakkospalkinnon erinomaisesti sekä ulkona että sisällä pelannut Veikko Latvala. PeVe:n vastaavat palkinnot menivät K. Suutarille (1-pesä) ja lukkari Olavi Dufvalle.

Vimpelin juoksut: Veikko Latvala löi 5, Kyösti Latvala 3 sekä Markus Lakaniemi 1. Pesä-Veikkojen ainokaisen juoksun löi Pentti Leminen. Vimpelillä oli lyöjiä 58 sekä Pesä-Veikoilla 49. Peliä oli tullut seuraamaan 321 maksanutta katselijaa.

PeVe:	0	0	0	0	1	0	0	0	0	= 1
ViVe:	0	0	0	0	1	5	1	1	1	= 9

näin pelattiin

Hongikko – Puurtila	15 – 2
PuMu – TMP	3 – 2
Puurtila – Ilmajoki	17 –11
PuMu – Kerava	7 – 4
Hamina – Kouvola	4 – 1
PeVe – Vimpeli	1 – 9

Sarjatilanne 18.8.1963

PuMu	11	9	0	2	80—45	18
Sotkamo	10	8	1	1	92—51	17
HoNsU	10	7	2	1	85—42	16
Puurtila	10	7	1	2	82—75	15
TMP	11	7	0	4	94—54	14
Vimpeli	10	7	0	3	70—46	14
Hamina	11	6	0	5	64—67	12
Kouvola	10	5	0	5	86—70	10
Kiri	9	5	0	4	74—55	10
Imatra	10	3	1	6	65—78	7
Loimaa	10	3	0	7	53—61	6
Kerava	11	3	0	8	37—70	6
Ilmajoki	11	2	1	8	53—74	5
Lahti	10	2	0	8	44—113	4
PeVe	10	0	0	10	36—114	0

HoNsU:n mestaruushaaveet valuivat Harjun hiekkaan Kirin voitettua 11—3

MAINIO TYYLINÄYTE Kirin lukkarin Reijo Salon loisteliaista kurotuksista, jotka koituivat monen Hongikon kotiinyrittäjän kuolemaksi. Salon kaltaista palautuspallojen kiinniottajaa ei sarjassa toista liene.

Kirin seitsemäs sisävuoro muodostui kohtalokkaaksi HoNsU:lle eilisessä mestaruussarjan ottelussa Jyväskylän Harjulla. Tähän saakka korkeatasoisena, erittäin jännittävänä ja tasaväkisenä jatkunut ottelu repesi Kirin voimallisen painostuksen ansiosta. Kiri johti juoksuin 2—1 tullessaan 7. sisävuorolleen. Tällöin se latautui loistavaan yritykseen ja kun se saavutti heti kärkeen kaksi juoksua ja turvallisen johtoaseman, se virittyi myös henkisesti mainioon suoritukseen. HoNsU suorastaan romahti tällöin ja kiriläiset tekivät juoksuja miltei joka tilanteessa. Kun vuoro päättyi, komeilivat taululla johtonumerot 11—1 eikä HoNsU:lla ollut enää minkäänlaisia mahdollisuuksia kuroa tällaista etumatkaa umpeen.

Kentän suurhahmoksi nousi tällä kertaa Kirin lukkari "Hepeli" Salo, joka työskenteli omalla tontillaan kotipiirissä loisteliaasti ja mailan varressa ollessaan sivalsi kolme juoksua. Ratkaisevan esi-

työn Kirin suurvoitolle uurasti Reino Karjalainen, joka HoNsU:n ollessa 1—0 johdossa vetäisi mainion lyönnin taakse, jonka ansiosta Korhonen tuli kotiin ja seuranneen ohiheiton turvin Karjalainen itse pinkoi kunnarin. Tällöin Kiri pääsi johtoasemaan ja tästä myös alkoi se henkinen latautuminen, joka toi jo todetun suurvoiton. Erinomaisen päivätyön teki myös Ripa Parviainen, joka kentällä oli itse varmuus.

HoNUs ei näytä kestävän vastoinkäymisiä. Kun Kiri 7. vuorossa pääsi melko helpon näköisesti 4—1 tilanteeseen kuolleitta, näytti poikien yrityshalu lopahtavan kerta kaikkiaan. Helppojakin palloja päästettiin lävitse ja tähän syyllistyi nimenomaan kakkospuoli.

HoNsU:sta ei tällä kertaa kukaan noussut muista selvästi yläpuolelle. Kaakkolahti lukkaroi alkuvuoropareissa mainiosti, mutta hänenkin otteensa kirposi Kirin painostuksessa. Osku Oksala katsottiin HoNsU:n I-palkinnon ansainneeksi ja II-palkinto meni Hietaselle. Kiristä vastaavat palkinnot saivat Reijo Salo ja Reino Karjalainen ja lisäksi kentän parhaana palkittiin Reijo Salo, joka sai Keskimaan lahjoittaman rannekellon.

● Ottelun kulku

HoNsU voitti teikkauksen ja Kiri aloitti saamatta miestä kakkosellekaan. HoNsU puolestaan pääsi hieman pitemmälle, mutta ei saanut puolestaan miestä kolmoselle. Toinen vuoro oli Kiriltä ensimmäisen toisinto, mutta HoNsU avasi tässä juoksutilinsä. Maanola toimitti Hietasen ensin kakkoselle ja perään kolmoselle ja sitten Oksala vetäisi voimalyönnin ykkösrajasta lävitse eikä Hietasella ollut vaikeuksiakaan kotiintulossa. Oksala pääsi vielä kolmoselle, mutta kotiintulo tyrehtyi taittoheittoon.

Kuudennessa Kiri siirtyi johtoon. Kahden kuolleen tilanteessa Korhonen järjestettiin näpäyksellä kolmoselle ja Karjalainen asettui mailan varteen. Elomaan eteen taakse pudonnut pallo livahti käsien ulottuvilta ja Korppu pinkoi kotiin. Yli-Jaskarin palautusheitto oli kuitenkin heikko eikä Kaakkolahti saanut sitä kiinni ja niin Karjalainen kiersi itselleen kunnarin.

Kiri johti 2—1. HoNsU:n tasoittava niittautui Puttosen ja kumpp. sähläyksiin.

Seitsemäs vuoro oli HoNsU:lle todellinen katastrofi. Ripa Parviainen aloitti Kirin lyönnit ja tuotapikaa nähtiin mies hyvien vaihtolyöntien ansiosta kolmosella. Reijo Salo tuli mailan varteen ja hyvä sijoitus kotiutti Ripan kirkkaasti. Perään järjestyi Hautamaalle ajo ja tilanne muuttui 4—1:ksi Hakasen kipaistessa kotipiiriin. Ajo jatkui ja Karjalainen oli purkamassa, mutta nyt kotiinyrittänyt Paavola kärähti. Uusi ajo, jota Viinikainen oli purkamassa. Löysä sijoitus kolmospuolelle ja Kylmälahti muutti numerot 5—1:ksi. Jälleen oli Parviaisen vuoro astua lyömään ja hän sivalsikin heti Hautamaan kotiin ja tilanne oli jo 6—1.

Mutta ajo sen kun vain jatkui. Hakanen vetäisi Karjalaisen kotiin, Salo löi Viinikaisen, Paavola Hakasen, Karjalainen Penna Paavolan ja päätteeksi Salo vielä Kylmälahden ja tilanne oli jo 11—1. Peli oli jo ratkaistu. HoNsU:n tasoittava katkesi puskasta eikä pojilla tuntunut olevan enää yrityshaluakaan.

Kirin 8:s vuoro päättyi lyhyeen, mutta HoNsU sai yhden juoksun Puttosen lyödessä Yli-Jaskarin kotiin. Jatkuvat ajot tyrehtyivät Salon ja ulkokentän väliseen hyvään yhteistyöhön. Kirin viimeinen päättyi kahteen tuloksettomaan ajoon, mutta HoNsU sai vielä yhden juoksun Maanolan vetäistyä Puttosen kotiin. Kaakkolahti lähti vielä kentälle ja kiersi yliheiton turvin kakkoselle ja sieltä Yli-Jaskarin järjestelyn turvin kolmoselle. Karpo Rautiaisen mainio painuva suuntautui Hautamaalle ja Eikka lähti kotiin, mutta hivenen liian myöhään.

Taittoheitto tappoi komeasti syöksyvän Eikan kotipilrin kynnykselle, sillä myös Salo heittäytyi mainiosti palautuspalloa vastaan ja tällä oli ottelun lopputulos sinetöity. Kiri oli vienyt voiton yllättävin numeroin 11—3.

Kirillä oli lyöjiä 65 ja Hongikolla 62. Tämä perjantai-illan ottelu, joka saatiin pelata pehmeällä ja liukkaalla kentällä kesti 1 tunti ja 53 min. ja sitä oli seuraamassa 1.252 maksanutta katselijaa. Ottelun hyvänä tuomarina toimi Kullervo Reinikainen Helsingistä.

Lahti helppo pala
Puurtila voitti 17—7

Varkaus, sunnuntaina (ML) Lahden Maila-Veikot aloitti murhaavalla vauhdilla ja teki viisi juoksua heti ensimmäisessä vuorossa peloittaen yli tuhanteen nousevan varkautelaiskatsomon pahanlaisesti. Tilanne kuitenkin korjautui jo toisessa vuorossa, jossa omat pojat tasoittivat ottelun ja ratkaisivat sen jo neljännessä vuorossa tekemällä selvän pesäeron ja jättäen lahtelaisille vain vastaanottajan osan tämänpäiväisessä ottelussa. Voittojuoksut kirjattiin Puurtilan Kisa-Poikien hyväksi 17—7. Pelituomarina Simo Ristonmaa hyvä.

Kun juostiin kiilaan huomattiin, että LMV oli hieman varamiehinen. Mukaan olivat tulleet vanha pelimies Armas Hahl sekä Jorma Salminen. Lahden voitettua hutunkeiton Puurtila aloitti sisällä juoksunarvoisesti. Räsänen kotiutti Virtasen. Tasoittavalla Lahti näytti täysin ylivoimaiselta. Nyman löi Hahlin alas, Kokko Nymanin sekä Kajander iski takaa läpi ja Kankkonen sekä Niilo Halonen tulivat kotipesään ja lyöjä kiersi kunnarin. Peli 1 – 5. Toisessa PKP tasoitti. Linnakylä veti Virtasen kotipuoleen. Jatkossa Niemisen kakkospuolen läpilyönti turvasi Räsäselle ja Linnakylälle kotitaipaleen sekä Niemiselle kunnarin. Peli 5 – 5. Neljännessä ottelu ratkesi. Immonen löi Kilpeläisen Linnakylä Roppposen, Nieminen Immosen, Lauri Huovinen Räsäsen kotiin. Vielä Linnakylän kotitaival turvautui tappoheiton sujahtaessa yli kotipesän. Taululla 10 – 5. Viidennessä Nieminen löi kunnarin ja seitsemännessä hän iski Ropposen ja Linnakylän kotiin. Kahdeksannessa pinkaisi Lahden Niilo Halonen harhaheitolla kotiin ja peli 13 – 6. Viimeisessä löysi Virtanenkin jyvän ja juoksutti Linnakylän kotiin. Kilpeläisen näpäyksellä ehti Nieminen hyvin turvaan. Lahden ykköspesä Hahl yrittäessä tappoa ei lukkari tavoittanut palloa ja niin Huovinen sekä Kilpeläinen pistelivät kotiin. Tasoittavalla Lahden Kajander latasi Niilo Halosen sisään ja tuomarin pillin kutsuessa joukkueet loppukiilaan komeilivat taululla loppuluvut 17 – 7.

Puurtilan juoksut: Eero Nieminen 2+5, Heikki Linnakylä 2, Lauri Huovinen 1, Heikki Kilpeläinen 1, Jussi Immonen 1, Pekka Virtanen 1, Erkki Räsänen 1 sekä harhaheitoilla 3. Lahti: Mikko Kajander 1+3, Veikko Kokko ja Leevi Nyman löivät kumpikin yhden sekä yksi harhaheitolla.

PKP 1-4-0-5-1-0-2-0-4 = 17
LMV 5-0-0-0-0-0-0-1-1 = 7

Puurtilalla oli lyöjiä 87 ja Lahdella 74. Hyvissä olosuhteissa pelattua kamppailua oli saapunut seuraamaan 1.068 maksanutta katselijaa.

Eino Ropponen

Palkitut: PKP yleispeli Eino Ropponen, sisäpeli Eero Nieminen sekä ulkopeli Heikki Kilpeläinen ja lisäksi PYP:n lahjoittamalla hopeisella kynttilänjalalla annettiin tunnustus Pekka Virtaselle varmasta pelistä.

Lahti: yleispeli Mikko Kajander, sisäpeli Niilo Halonen sekä ulkopeli Leevi Nyman. Parhaiksi etenijöiksi arvosteltiin Puurtilan Eero Nieminen ja lahtelaisista Niilo Halonen.

Ottelun tärkeys painoi liiaksi puurtilalaisten otteissa ensi vuoron aikana, sillä katsomossa istui Idän valitsemiskomitean jäseniä tutkimassa Puurtilan poikien kykyjä. Kun jännitys sitten laukesi neljännessä vuorossa, muodostui ottelusta Puurtilan lyöntiharjoitustilaisuus.

IMATRA ISKI MANEESILLA
Pesä-Veikot hävisivät 6 – 1

Liekö IPV:n murskavoitto Lahdesta pari viikkoa sitten tuudittanut sunnuntaisen Maneesiyleisön liialliseen voiton makuun, vai mistä lie johtunut pienoinen pettymyksen kohina, kun IPV ei pystynytkään ylivoimaiseen voittoon sarjan jumbosta Jyväskylän Pesä-Veikoista. Koko lailla tehoton sisäpeli vei ottelun tason ajoittain, joten kyllä tässäkin kohdassa oli yleisölle aihetta tyytymättömyyteen. Tärkein kuitenkin tapahtui: IPV saalisti elintärkeät pisteet ja kuroo, Loimaa kintereillään, kiinni etumatkaa yläpään joukkueisiin. 17-vuotias tehtaan korjausmies Jouko Kaijanen oli Imatralla "päivän nimi". Hän ehti pelata aamupäivällä nuorten SM-sarjan ottelun IPV – Kiri ja kakkospuolen polttajana ratkaisevasti vaikutti siihen, että Imatra voitti tämän loppuottelun ensimmäisen puoliskon. Palkittiin ulkopelistä. Parin tunnin tauon jälkeen hänet nähtiin isojen miesten ottelussa, jossa hän kolmospuolen polttajana sekä myös sisäpelissä näytti vanhemille pelitovereilleen mallia loistoluokan pelistä. Imatralla oli lyöjiä 58 sekä Pesä-Veikoilla 55. Ottelu kesti 1 tunti 49 minuuttia ja yleisöä oli 1.168 maksanutta. Otteluolosuhteet olivat mainiot.

Imatra aloitti juoksujen teon jo ensimmäisessä vuorossa PeVe:a vastaan Tyyskän sivaltaessa takakentälle ja Kaijasen pinkoessa 1—0. PeVe ei saanut lainkaan lyöntipeliään käyntiin Pippolan sotkiessa korkeillaan jyväskyläläisten pelin. Kolmannessa vuorossa Imatra lisäsi johtoaan 2—0:ksi P. Oinosen lyödessä ja Ahopalon juostessa. Kuudennessa vuorossa Kaijanen räväytti kolmospuolelta ulos ja Ahopalo tuli suoraan kakkoselta kotiin 3—0. Seitsemännessä vuorossa PeVe sai ensimmäisen kerran miehen kolmoselle, mutta tulosta ei vielä tullut. Kahdeksannessa vuorossa Lake Oinonen löi voimakkaan lyönnin 2-rajalle ja nyt Kaijanen pinkoi suoraan kakkospesältä 4—0. Samassa vuorossa Ahopalo sai voimalyönnin keskeltä läpi, jolloin Pippola ja Lake Oinonen juoksivat numerot 6—0:ksi. Viimeisessä vuorossa PeVe:n Pohjolainen kavensi hyvällä sijoituksella kolmospesän taakse Virmasalon juostessa kuparisen rikki.

Jouko Kaijanen oli oikea palkintorohmu sunnuntain otteluissa. Nuorten pelissä tuli yksi ja miesten kaksi.

Parhaan yleispelaajana palkittiin IPV:n Jouko Kaijanen ja hän vei myös kentään parhaan pelaajan palkinnon. Ulkopelaajina palkittiin IPV:n lukkari Matti Pippola ja PeVe:n lukkari Dufva sekä sisäpelaajina IPV:n Ahopalo ja PeVe:n Salo. Yllätyssuorituksen palkinnon vei IPV:n »Jenkki» Korhonen ja IPV:n parhaan vaihtolyöjän palkinnon sai Lake Oinonen.

Sotkamo – Vimpeli 7 – 5

Huippujännittäväksi pelitapahtumiltaan, mutta vain keskinkertaiseksi tasoltaan muodostui sunnuntaina sateen jälkeen pehmeällä kentällä suoritettu Sotkamon Jymyn ja Vimpelin Vedon välinen mestaruussarjan ottelu, jota vieraat hallitsivat seitsemän vuoroparin ajan. Jatkossa Jymyn kova harjoittelu tuotti tuloksen ja väen väkisin sotkamolaiset kuroivatkin Vimpelin parin juoksun etumatkan kiinni ja menivät sitten jännittävien vaiheiden jälkeen viimeisessä sisävuorossaan kahden juoksun voittoon ennätyssuuren yleisöjoukon suureksi riemuksi.

OTTELUN KULKU:

Vimpeli aloitti ottelun terävästi. Kyösti Latvala löi Mäkelän ja Mäkelä puolestaan Lakaniemen kotipiiriin. Taululla oli numerot 0 – 2. Vasta 5. vuorossa Jymy sai pään auki Kerttulan toimittaessa Vuorisen turvaan. 6. Vimpeli lisäsi yhdellä. Peltola iski Kyösti Latvalan kotiin. Tasoittavassa Jymyn Matti Korhonen löi ja Keskitalo toi 2 – 3. 7. vuorossa Vedolta kävi 6 lyöjää yrittämässä, mutta turhaan. Jymy tasoitti 3 – 3 Väisäsen lyötyä Keskitalon sisään. 7. vuorossa Veikko Latvala löi Vedon jälleen johtoon Mäkelän pinkaistessa kotiin 3 – 4. Tasoittavalla Kemppainen tasoitti kunnarilla ja löi jatkossa Vuorisen vielä kotiin. Sotkamo johti 5 – 4. Mutta Veto ei vieläkään lannistunut. Viimeisessä vuorossa sivalsi Lakaniemi Peltolan kotiin ja Sotkamon tullessa sisävuorolleen oli tilanne tasan 5 – 5. Jymyn onnistui kuitenkin hankkia voittojuoksut kun Martti J. Korhonen tempaisi Keskitalon ja Kerttula Vuorisen kotipiiriin. Lopputulos 7 – 5.

Sotkamon parhaina palkittiin sisäpelistä Erkki Kemppainen, ulkopelistä 1-pesä Martti J. Korhonen ja yleispelaajana Seppo Kerttula. Tuomarina Heino Hanski Oulusta hyvä. Pesätuomarit luokattomia.

Jymy: 0 0 0 0 1 1 1 2 2 = 7
Veto : 2 0 0 0 0 1 0 1 1 = 5

Sotkamossa sai yleisö jännittää viimeisessä vuoroparissa. Vimpeli tasoitti pelin 5 – 5, Lakaniemen toimesta, mutta sitten tuli kolmas käry ja viiden lyöjän jälkeen sai Veto luovuttaa lyöntivuoron Jymylle. Kaksi miestä saatiin kärkkymään takapesille ja mailan varressa oli Martti J. Korhonen. Hidastettu lyönti polttolinjalle onnistui, ja erinomaisesti kärkkynyt Veikko Keskitalo ehti syöksyen täpärästi tuoda voittojuoksun. Tämä hetki sinetöi voiton viime vuoden hopeamitalijoukkueesta, mutta heti perään Sotkamo sai vielä yhden miehen turvallisesti kotipesään, joten ottelun loppunumeroiksi saatiin 7 – 5.

Sotkamon tasaisuus oli jälleen sen valtti ja ennen kaikkea joukkuekuri, jonka avulla kyettiin kuromaan Vimpelin selvä johto kiinni ja ottamaan vielä kaksi kallista sarjapistettä. Kaikesta näki, että pojat olivat kahden viikon aikana henkeen ja vereen harjoitelleet pomppulyöntejä. Niitä nähtiinkin ottelussa iskettävän tukuttain, sillä Sotkamon kentän etuosa oli tällä kertaa kova kuin asfaltti.

SOTKAMO

9. Seppo Kerttula

3. Juhani Suutarinen 7. Martti J. Korhonen

1. Lauri Mustonen 5. Matti Korhonen
8. Erkki Kemppainen 4. Aulis Väisänen

2. Veikko Keskitalo 6. Pasi Vuorinen

VIMPELI

4. Markus Lakaniemi

5. Veikko Latvala 1. Mikko Peltola

8. Rauno Latvala 6. Kyösti Latvala
9. Jaakko Nygård 3. Ville Niemi

2. Paavo Mäkelä 7. Kalervo Havinen

Jymy hallitsi hyvin hermonsa. Samoin teki Veto, jonka rivit säilyivät hyvin koossa vielä senkin jälkeen, kun tappio oli jo väistämätön. Kummatkin joukkueet olivat äärimmäisen tasaisia sekä pelaajiltaan että pelisitykseltään, niin sisä- kuin ulkopelissäkin. Vaikka lopputulos 7—5 ei vastaakaan pelin kulkua, niin sitä voidaan Jymyn paremman kestävyyden ansiosta kuitenkin pitää paikalleen osuvana.

Vimpelin Veto oli varsin mielyttävä tuttavuus. Vedon parhaina palkittiin sisäpelistä sieppari Veikko Latvala, ulkopelistä sotkamolaisten lyöntipeliä pahoin sekoittanut lukkari Markus Lakaniemi ja yleispelaajana 2-koppari Mäkelä. Takakentältä löytyi toinenkin hyvä mies 3-vara Havinen. Ulkopelissä joutui Vimpelin kakkospuoli todella tiukalle, sillä noin 90 prosenttia sotkamolaisten lyönneistä suuntautui sinne. Niinpä 2-pesä Rauno Latvala oli helteessä, hän otti monta hyvää koppia, mutta toisaalta pääsi pallo pari kertaa katsomoon.

Jymyllä lyöjiä 77 ja Vedolla 68. Peli kesti 2 tuntia 10 minuuttia ja sitä seuraamassa oli runsalukuinen yleisö, 2.740 maksanutta.

Nurminen pelasti pisteet Loimaalle

Loimaa oli saanut vieraakseen Kouvolan. Alkuvuoroja hallitsi Loimaa johtaen 6 – 0 viidennessä vuorossa ennenkuin vieraat saivat pään auki. KPL kuitenkin tasoitti pelin kahdeksannessa vuorossa. Viimeisessä Loimaan Antti Nurmisen onnistui sivaltaa voittojuoksu. Ilma ei suosinut tämänpäivän ottelua, sillä kuudenteen vuoroon asti satoi auringon ilmestyttyä esiin vasta kahden viimeisen vuoron aikana. Loimaalla oli lyöjiä 82 ja Kouvolalla 67. Peliä oli seuraamassa 870 maksanutta.

Kouvola voitettua teikkauksen aloitti Loimaa sisällä. Ensi vuorossa Salonen löi Laineen kotipesään. Toisessa Vilevaara naputti Salosen turvaan, Koivula Jokisen ja Nurminen Vilevaaran. Taululla 4 – 0. Viidennessä Loimaan Laine veti Koivulan kotirinkiin ja käveli itse väärillä alas. Kouvolakin sai loppujen lopuksi kuparisen rikottua kun Kiuru sivalsi Jaakkolan sisään sekä Lindén Eteläpään 6 – 2. Kuudes vuoro oli kouvolalaisten heiniä. Juutilainen turvasi Eteläpään kotitaipaleen, Jaakkola Lindénin ja Eteläpää Kauppisen. Peli 6 – 5. Seitsemännessä Salonen järjesteli Kydön kotimatkalle 7 – 5. Kahdeksannessa KPL tasoitti. Kauppinen räväytti Kiurun kotiin sekä Raussi Lindénin. Viimeiseen vuoroparin lähdettiin lukemista 7 – 7. Antti Nurminen käänsi kakkosrajasta läpi ja Seppo Laine pinkaisi 8 – 7, jotka sitten jäivätkin lopullisiksi, sillä Kouvolalla kävi viisi miestä mailan varressa, mutta turhaan.

Loimaan parhaina palkittiin sisäpelistä Reijo Salonen, ulkopelistä Eero Vilevaara sekä yleispelistä Seppo Laine. Kouvolalaisista pääsivät pokkaamaan sisäpeli Hannu Kiuru ja ulkopeli Paavo Jaakkola.

Loimaa aloitti reippain ottein ja otti selvän johdon. Ihmeellisesti se kuitenkin menetettiin pelaajien hermoillessa sekä muuttuessa ihmeen aristelevaksi ennenkaikkea kotiinheittoihin nähden. Kouvola tasoitti ottelun ja vain Nurmisen onnistunut sivallus takasi loimaalaisille mahdollisuuden taistella vielä sarjapaikastaan. Nyt on kasassa 8 pistettä ja 3 peliä jäljellä.

LP	1-3-0-0-2-0-1-0-1 = 8
KPL	0-0-0-0-2-3-0-2-0 = 7

PuMu taisteli voiton Harjulla Hongikko menetti pisteet 8-9

Viimeinen vuoro ratkaisi eilen Jyväskylän Harjulla pesäpallon m-sarjaottelun HoNsU—Puna-Mustat lopputuloksen. HoNsU:n johtaessa peliä 8—6 viimeisten vrp:ien alkaessa latautui PuMu oivalliseen vetoon ja kavensi ensin Stålhammarin ansiosta 8—8:ään ja sitten taktillisen odotustauon jälkeen jälleen Stålhammarin loistavalla 2-rajalyönnillä painui johtoon 9—8, mikä sinetöi ottelun lopputuloksen. Puna-Mustat oli saavuttanut ansaitsemansa voiton vaarallisesta HoNsU:sta.

HoNsU aloitti pelin ja avasi juoksutilin jo ensimmäisessä vuorossa. Kaakkolahden loistavalla 2-rajalyönnillä Puttonen tuli suoraan kakkoselta kotiin, mutta jatkuvasta ajosta huolimatta loput yritykset tyrehtyivät. HoNsU johti 1—0. PuMu sai tasoittavallaan ajon aikaan, mutta se päättyi koppeihin. Toinen vuoro meni HoNsU:lta nolliin, mutta PuMu tasoitti ja painui saman tien johtoonkin. Eskola saatiin kolmoselle ja Nikander vetäisi taakse ja Puttonen vuoti. Tilanne 1—1. Jatkossa Stålhammar vetäisi hienosti PuMu:lle johtojuoksun Pauloffin ollessa kolmosella ja kaiken kukkuraksi Yli-Jaskari pudotti selvän koppipallon ja 3—1.

HoNsU sai ilonaiheen kolmannessa vuorossa, sillä Heikkilä vetäisi PuMu:n takakentälle lujan laa'an, jota elvät varavahdit ennättäneet ottaa kiinni. Tuloksena oli kaksi juoksua Oksalan ja Yli-Jaskarin tuomina ja Heikkilä kiersi itse kunnarin. HoNsU siirtyi johtoon 4—3. HoNsU painostus oli tässä vuorossa valtava, mutta huolimatta erinomaisista tilanteista jokin puuttui. Niinpä Maanola jätti ajon täyttämättä ja tuli uudelleen lyömään Hietasen ollessa kolmosella. Hietanen lähti yrittämään kotipiiriin heti seuraavalla lyönnillä ja kärähti. Tällöin ei Hietasella olisi ollut minkäänlaista kiirettä ja ihmettelemään jääkin, kuka tässä vaiheessa johti HoNsU:n peliä. PuMu:n tasoittava toi kuitenkin tasoituksen, sillä Stålhammar vetäisi kakkosrajasta lävitse ja Konttinen päästi "lävitseen" selvän pallon. Tilanne 4—4. Pauloff oli juoksun tuoja.

HoNsU:n neljäs vuoro päättyi lyhyeen, mutta PuMu kuittasi Heikkilän edellisen vuoron vetäisyn. Lammi veti lujan keskikenttälaa'an, joka painui Puttosen ja Elomaan välistä aidan varteen. Tuloksena oli kaksi juoksua ja PuMu siirtyi johtoon 6—4.

Entistä selvemmäksi kävi HoNsU:n pelinjohdon puute 5. vrp:ssa. Selvässä etenemistilanteessa sählättiin armottomasti ja vuoro päättyi nolosti turhanpäiväisiin kuolemiin. Tosin ei PuMu:kaan saanut tasoittavallaan mitään aikaan, ja niin meni myös kuudes vuoro HoNsU:lta kuivioon. Samoin kävi PuMu:llekin.

7. vrp:ssa HoNsU terästyi ja peli oli tasan 6—6. Osku livahti tässä vaiheessa kolmoselle ja Heikkilä kotiutti hänet mainiolla sijoituslyönnillä. PuMu:n tasoittava meni ajosta huolimatta ponniin. Tilanne 7—6 HoNsU:n johtaessa.

8. vrp:ssa Elomaa vetäisi takakentälle, mutta Pauloff pudotti selvän kopin ja Heikkilä pinkaisi kotiin. HoNsU:n johto 8—6 ja ilo katsomossa ylimmillään. Vielä saatiin kahden kuolleen tilanteessa Hietaselle ajo, mutta Konttisen turhanpäiväinen hätäily pilasi jatkon. PuMu:n tasoittava meni nolliin ja tässä vaiheessa oltiin valmiita huutamaan HoNsU:n voitolle.

Kylmää vettä saatiin niskaan kuitenkin päätösvuorossa. Se meni HoNsU:n kohdalta täysin tuloksetta, vaikka Osku Oksala yritti syöksyäkin kotipiiriin. Viimeiseen lyöjään asti HoNsU taisteli, mutta vain kaksi juoksua oli johtoasemaa, kun PuMu tuli viimeiselle sisävuorolle.

Tällöin nähtiin, että kahden juoksun johtoasema ei merkitse mitään silloin, kun vastassa on lujakuntoinen lyöntijoukkue. Puttosen vuotaessa pääsi PuMu ensin kaventamaan 8—7:ksi ja sitten PuMu piti suorastaan ärsyttävän hienon tauon odottaessaan Stålhammarin kotipiiriin astumista. Ja sitten kun Uuri oli kerran sivaltanut kakkosrajasta lävitse, voitiin vain

todeta, että numerot taululla muuttuivat 9—8:ksi. Tällä yhdellä lyönnillä PuMu:n voitto oli sinetöity.

Otttelun kulku:

Kaakkolahti – Puttonen . . . 1 – 0
Nikander – Eskola . . . . . 1 – 1
Ståhlhammar – Pauloff . . . . 1 – 2
Hautala – Ståhlhammar . . . 1 – 3
Heikkilä – Oksala. . . . . 2 – 3
Heikkilä – Yli-Jaskari . . . . . 3 – 3
Heikkilä – Kunnari . . . . . 4 – 3
Ståhlhammar–Pauloff . . . . 4 – 4
Lammi – Hautala . . . . . 4 – 5
Lammi – kunnari . . . . . 4 – 6
Maanola – Puttonen . . . . . 5 – 6
Maanola – Hietanen . . . . . 6 – 6
Heikkilä – Oksala . . . . . 7 – 6
Elomaa – Heikkilä . . . . . 8 – 6
Hautala – Ståhlhammar . . . 8 – 7
Ståhlhammar – H. Kujala . . 8 – 8
Ståhlhammar – Pauloff . . . . 8 – 9

Puna-Mustien juoksuista löivät Uuri Ståhlhammar 4, Unto Lammi 1+1, Väinö Hautala 2 ja Nisse Nikander 1. Hongikon juoksuista vastasivat: Jorma Heikkilä 1+3, Ismo Maanola 2, Risto Elomaa ja Eino Kaakkolahti kumpikin yksi.

Hongikolla oli lyöjiä 73 ja Puna-Mustilla 70. Ottelu kesti 2 tuntia 10 min. ja sitä oli hyvissä olosuhteissa saapunut Harjulle seuraamaan yleisöä 1.591 maksanutta.

HoNsU 1-0-3-0-0-0-3-1-0 = 8
PuMu 0-3-1-2-0-0-0-0-3 = 9

Pelin parhaina palkittiin PuMu:sta ulkopelin perusteella Nikander, sisäpelistä Lammi, HoNsU:sta vastaavasti Yli-Jaskari ja Heikkilä. Maanola HoNsU:sta sai myös palkinnon, mutta ihmetellen kysyä sopinee, miksi Uuri Ståhlhammar jätettiin palkitsematta. Hänhän koko pelin lopputuloksen ratkaisi ja muutoinkin hänet olisi pitänyt palkita. Vai onko Uuri jo saanut liikaa palkintoja? Käsittääkseni mies palkitaan pelisuoritusten perusteella, ja näiden perusteella hän olisi vienyt minun puolestani vaikka kaikki palkinnot.

MESTARUUSSARJA

Kiri – Hongikko . . . . . 11 – 3
Puurtila – Lahti . . . . . 17 – 7
Imatra – PeVe . . . . . 6 – 1
Sotkamo – Vimpeli . . . . . 7 – 5
Loimaa – Kouvola . . . . . 8 – 7
Hongikko – PuMu . . . . . 8 – 9

Sarjatilanne 25.8.1963

PuMu	12	10	0	2	89 – 53	20
Sotkamo	11	9	1	1	99 – 56	19
Puurtila	11	8	1	2	99 – 82	17
Hongikko	12	7	2	3	96 – 62	16
TMP	11	7	0	4	94 – 54	14
Vimpeli	11	7	0	4	75 – 53	14
Kiri	10	6	0	4	85 – 58	12
Hamina	11	6	0	5	64 – 67	12
Kouvola	11	5	0	6	93 – 78	10
Imatra	11	4	1	6	71 – 79	9
Loimaa	11	4	0	7	61 – 68	8
Kerava	11	3	0	8	37 – 70	6
Ilmajoki	11	2	1	8	53 – 74	5
Lahti	11	2	0	9	51 –130	4
PeVe	11	0	0	11	37 –120	0

Pesä-Veikot yllätti Kirin rikkoi kuparisen 6 – 1

Pesä-Veikkojen ja Kirin ensimmäinen kohtaaminen oli 5.8, mutta lähes kahden ja puolen tunnin pelin jälkeen tuomari keskeytti ottelun yhdeksännessä vuorossa pimeyden tähden. Siinä vaiheessa oli Kiri johdossa lukemin 16 – 11. Kamppailu määrättiin uusittavaksi lauantaina 31.8 seuraavin tapahtumin: Pesä-Veikoilla oli lyöjiä 59 ja Kirillä 61. Ottelu kesti 1 tunti ja 44 min. ja sitä oli saapunut seuraamaan huonoissa olosuhteissa vain 297 maksanutta katselijaa.

Tuskinpa kukaan olisi ellen Harjulle kivutessaan uskonut sellaiseen mahdollisuuteen, että pesäpallon mestaruussarjassa häntiä pitelevä Pesä-Veikot voittaisi lujaa syyskuntoa esittäneen Kirin yhdeksikön. Niin vain kuitenkin kävi, että kun ottelun loppuvihellys kuultiin, olivat taululla numerot 6—1 — ei suinkaan Kirin, vaan PeVe:n hyväksi. Kun kaiken lisäksi voidaan ottelua kokonaisuutena ajatellen sanoa, että PeVe ansaitsikin voittonsa, niin voidaan hyvin yhtyä sen miehen huokaisuun, joka kentältä poistuttua loihe lausumaan, että "aikoihin on eletty".

Kiri voitti teikkauksen ja PeVe aloitti. Kadenkäänteessä järjestettiin ajo "Käkä" Lahtiselle, joka vetäisi Kylmälahdelle. Huono palautus ja "Hepeli" Salo ei saanut palloa kiinni Leminen toi 1 – 0. Jatkossa Pohjolainen kotiutti Suutarin sekä Hirvi Lahtisen. Peli 3 – 0. Toisessa Kirin ulkokenttä sähläsi ja Pohjolainen toimitti Suutarin kotipesään. PeVe johti 4 – 0. Kiri yritti hartiavoimin tasoittavallaan, mutta PeVe:n ulkokenttä piti. Jatkuvat ajot eivät tuottaneet tulosta ja tällöin nähtiin sellainenkin ihme, että Ripa Parviainen narautettiin kolmoselta väärällä. Tähän oli kyllä syypäänä Hakanen, joka ei korkesta lyönyt, vaikka tilanne oli mitä herkullisin. Tämä ja muutkin vastoinkäymiset näyttivät vievän mehut Kirin yrityksistä ja jos jotain saatiin aikaan, niin viimeistään koppilyönnit pilasivat lopun.

Kolmannet vuorot menivät kummaltakin nolliin, samoin neljännet. Viidennessä PeVe sai Hirven kolmoselle ja perään ajon, jota Leminen ryhtyi purkamaan kahden kuolleen tilanteessa. Hirvi kuoli aivan selvästi kotiinyrityksessään, mutta pelituomari Lauri Pajari ei vihellänyt — mikä oli muutoin syynä. Näin oli peli 5—0 ja Kiri aivan silminnähtävästi synkkyyteen vaipumassa. Tasoittavalla kuitenkin kuparinen rikkoutui, sillä Salo saatiin kolmoselle ja Viinikainen viimeisenä lyöjänä mailan varteen. Maalyönti, palautus, jota Dufva ei saanut kiinni ja näin oli Kirin kunniasta edes jotain pelastettu.

Loppuvuoroista ei kannata mainita muuta kuin että Kirin ote oli täysin kirvonnut. Ajoja tosin saatiin aikaan, mutta ratkaisevissa tilanteissa lyötiin kopeiksi tai suoraan PeVe:n pitävän ulkokentän miesten hyppysiin. Toisaalta näytti siltä, ettei Kirin pojilla ollut minkäänlaista johtoa — saatiin todeta lukuisia täysin päättömiä etenemisiä pesäväleillä ja kotitaipaleella. Viimeisessä vuorossa PeVe vielä muutti numerot 6—1:ksi ja jos joku vielä tässä vaiheessa uskoi Kirin ryhdistäytyvän, hän sai tuta karveen pettymyksen, sillä viimeinen tasoittava vuoro kuivui Kiriltä tuotapikaa tyhjöön. PeVe oli aiheuttanut melkoisen sensaation: Kiri oli kukistunut.

Mainittakoon vielä, että PeVe:n viimeisen juoksun tempaisi Keijo Salo ja tuojana oli Kaarlo Suutari.

Kiri ei ollut Harjun kuraisella ja liukkaalla kentällä alkuunkaan oma itsensä ja tähän ilmeisestikin vaikuttivat PeVe:n ensimmäisessä sisävuorossa saamat kolme juoksua, jotka jatkuvista ajoista näyttivät tulleen kuin "ilmaiseksi". Epätarkat heitot, turhanpäiväinen sähläily ja aivan liian rento ote sävyttivät Kirin alkuvuoroparejа ja tämä kostautui karvaasti, sillä PeVe:n ulkokenttä osoitti hallitsevansa Kirin laimeat lyönnit tyystin. PeVe:n lukkarilla Olavi Dufvalla oli näissä hommissa suurin lusikka sopassa ja hänet aivan ansaitusti palkittiinkin PeVe:n parhaana. Kakkospalkinnon vei PeVe:n Keijo Salo — eikä suinkaan aiheetta, Kiriläisillä oli kautta linjan heikko päivä — mikään ei tahtonut onnistua. Ainoa, joka piti tilinsä miinuksista puhtaana oli "vanha konkari" Penna Paavola, jonka olisi ilman muuta pitänyt saada ykköspalkinto, joka nyt kuitenkin ojennettiin Alpo Viinikaiselle — ehkä siitä syystä, että hän löi Kirin ainoan juoksun. Paavola sai Kirin II-palkinnon. Kentän yritteliäimpänä pelaajana sai PeVe:n Pohjolainen palkinnon.

Pelituomarina Lauri Pajari ei antanut vakuuttavaa kuvaa itsestään. Mainittu 5. vrP:n tapaus ei asiaa muuksi muuta. Syötönvalvoja Tammisen tulkintoja katseli ja kuunteli myös ihmetellen, mutta pelin lopputulokseen ne eivät mitenkään vaikuttaneet. PeVe oli nyt parempi — ihme vain, ettei se ole esittänyt vastaavanlaisia otteita aikaisemmissa otteluissaan. Kokonaan tämän jutun ulkopuolelle jätän sellaisen mahdollisuuden, että Kiri halusi pelillään "antaa" PeVe:lle tilaisuuden kuparisen rikkomiseen ja että se säästi muka voimiaan tänään pelattavaan Kouvola-otteluun.

Nuorennettu Vimpeli murjoi TMP:n murskaluvuin 15 – 0

TMP lyöntijärjestyksessä: Raimo Vilen, Jorma Kyntölä, Raimo Lindholm, Pentti Katainen, Aarno Onnela, Jouko Siitonen, Taisto Kekkonen, Jorma Luukkonen, Kauko Laakkonen ja varalla Aarno Mutikainen. TMP:llä oli vielä pieni sauma mitaleihin, joten parhaalla porukalla oltiin liikkeellä. Veto antoi nuorten yrittää ja sivussa olivat Rauno Latvala sekä Ville Niemi.

Lyöjiä Vedolla 75 ja TMP:llä 48. Ottelu kesti 1 tunti 45 minuuttia. Maksaneita 1.248 kentän laidalla.

Sääolosuhteet olivat kesän kehnoimmat. Vuorokauden kestänyt melkein yhtämittainen sade, joka jatkui vielä pelin aikanakin, oli liuottanut saarikentän tiilimurskan punaiseksi velliksi, jossa pallo ei paljoakaan ponnahtanut. Tämä kysyi lyöjiltä tarkkoja sijoituksia. Veto oli vetänyt tulevaisuuden "nimet" Tuomo Vihriälän ja Olli Latvalan joukkueeseensa mukaan "vanhojen partojen" tilalle. Vihriälä 3-pesällä ja Olli Latvala polttolinjassa täyttivät hyvin paikkansa. Nuori Mikko Peltola, jo aikaisemmin kannuksensa ja paikkansa ykkösessä ansainnut pelasi 1-pesällä erinomaisesti.

Vedon murskavoittoon johtanut peli oli joukkueen tarkkaa yhteistyötä. Ulkopelissä Lakaniemi tolpillaan vei terän TMP:n hirmulyöjiltä, Kataiselta ja Lindholmilta. Lakaniemi ei antanut TMP:n poikien paljoakaan kärkkyä pesiltä, joten heidän sisäpelinsä muodostui saamattomaksi ja lopuksi haluttomaksikin. Nygård toimi keskikentän pyromaanina. Hän vangitsi monet vaikeat pallot ja takakentän taittoheitot hänen kauttaan onnistuivat kaikki.

Sisäpelissä Veikko Latvala viidellä lyömällään juoksulla, joista yksi kunnari, paransi asemaansa lyöjätilastossa melkoisesti. Hyvin löi Mikko Peltola ja hänelle merkittiin neljä juoksua. Kyösti Latvalan ja Kalervo Havisen tilille merkittiin molemmille kaksi juoksua ja Lakaniemelle yksi, yhden juoksuista Mäkelä toi harhaheitolla. Mäkelä juoksi kaikkiaan neljä juoksua ja Lakaniemi kolme.

Pelin ratkaisu tapahtui jo kolmannessa vuorossa. Peltolan hyvä sijoitus 3-nurkkaan takasi turvallisen kotitaipaleen Vihriälälle ja Olli Latvalalle. Veikko ja Kyösti Latvala juoksuttivat samassa vuorossa Mäkelän ja Lakaniemen kotiin ja Veto johti 6 —0. Ensi kesää ajatellen oli juniorien yhteistyö ottelussa hyviä lupauksia antava. — Näin tehtaili Veto juoksunsa:

ViVe: 1 1 4 1 1 0 0 1 6 = 15

Parhaina palkittiin Vimpelin joukkueesta Veikko Latvala, Mikko Peltola ja Kalervo Havinen sekä TMP:sta Siitonen, Katainen ja Laakkonen. — **Kalke.**

Hongikko runnoi Lahden "hällä väliä" tyyliin 15 - 3

HoNsU ei antanut Lahden Maila-Veikoille minkäänlaisia mahdollisuuksia eilisessä pesäpallon nuorten maaruussarjaottelussa Harjulla, vaan otti vakuuttavan voiton heikosta lahtelaisyhdeksiköstä juoksuin 15—3. Peli ratkesi jo ensimmäisessä vuoroparissa, missä HoNsU tehtaili neljä juoksua Lahden saatua aloitusvuorossaan yhden. Jatko kulki kokonaan HoNsU:n merkeissä, jonka pitävä ulkokenttä läpäisi tämän jälkeen vain kahdesti. Lahden kohtalo sarjassa on jo sinetöity — siirtyminen Suomensarjaan on todisiasia.

HoNsU pelasi ilman jalkavaivaista Kaakkolahtea, jonka paikan täytti Paavo Hietanen mainiosti. Ykkösellä nähtiin Jorma Heikkilä, jonka tilalle peliin tuli 7. vuorossa Kalevi Iivarinen. Oksala siirtyi tällöin ykköselle ja Iivarinen Oskun tontille sieppariksi. Muutoin pelasi joukkue vakiokokoonpanossaan. Martti Yli-Jaskari katsottiin parhaaksi sisäpelaajaksi, Paavo Hietanen vei ulkopelipalkinnon, Ismo Maanola yleispelipalkinnon ja parhaaksi etenijäksi arvosteltiin Pentti Puttonen. Lahden parhaana sisäpelaajana palkittiin Veikko Kankkonen, Esko Halonen, joka hoiteli 2-polttajan vakanssia, katsottiin parhaaksi ulkopelaajaksi. Paras etenijä oli Armas Hahl.

Hongikolla kävi mailan varressa 82 miestä ja Lahdella 61. Peliaika oli 2 tuntia 10 min. ja hyvissä olosuhteissa oli ottelua saapunut seuraamaan yleisöä 515 maksanutta.

Lahti aloitti sisällä ja Pertti Salonen viimeisenä miehenä löi Kankkosen kotipiiriin. Tasoittavalla iski Yli-Jaskari Puttosen alas, Hietanen harhaili kotiin, Maanola veti kolmospuolelta lävitse Yli-Jaskarin ehtiessä sisään ja Maanolan kipaistessa suoraan kakkoselle, josta Heikkilä kotiutti Ismon. Tilanne oli 4 – 1.

Kolmannessa Konttinen kopautti Elomaan kotia, Puttonen Rautiaisen, Yli-Jaskari löi takaa lävitse ja Konttinen sekä Puttonen olivat kotona. Vielä Rautiainen toimitti Yli-jaskarin kotipuoleen. Tilanne 9 – 1.

Neljännessä Lahti sai toisen juoksunsa Esko Halosen vetäistyä ajotilanteessa hyvin taakse ja Kokko kipaisi kotiin. Tasoittavalla vuorolla Yli-Jaskarin lyönnin turvin pisteli Puttonen alas, Maanola löi Hietasen ja Oksala Yli-Jaskarin. 12 – 2.

Viidennessä Lahti sai kolmannen jyoksunsa. Kajander oli purkamassa ajoa ja Puttosen eteen suuntautunut hyvä sijoitus toi Niilo Halosen kotipesän suojiin. Tasoittavalla Konttinen kotiutti Heikkilän 13 – 3.

Kuudennessa Heikkilä napautti Yli-Jaskarin sisään ja seitsemännessä Hietanen Konttisen. Peli 15 – 3. Kaksi viimeistä vuoroa otettiin löysästi eikä lisää juosuja enää tullut.

Hongikko—Lahti 15—3

HoNsU	4	0	5	3	1	1	1	0	0	=15
LMV	1	0	0	1	1	0	0	0	0	= 3

Hongikon juoksuista vastasivat: Martti Yli-Jaskari 4, Ismo Maanola 2, Jorma Heikkilä 2, Jussi Konttinen 2 sekä Paavo Hietanen, Pentti Puttonen, Kari Rautiainen ja Osmo Oksala löivät kukin yhden, yksi tuli harhaheitolla. Yli-Jaskari pinkaisi 4 juoksua sekä Puttonen 3. Lahden juoksut: Esko Halonen, Mikko Kajander ja Pertti Salonen kukin yksi.

Kaijanen ja Pippola voiton avaimia

Imatra löi yllättäen Sotkamon 3—0

I m a t r a, sunnuntaina (V)
Imatran Pallo-Veikot tuotti aikamoisen yllätyksen voittamalla Imatran Tainionkosken maneesin kentällä suoritetussa pesäpalloilun SM-sarjan ottelussa jo mestariksi nimetyt ja vain yhden tappion kesän aikana ottaneen Sotkamon Jymyn jännittävän ottelun jälkeen juoksuin 3—0. Voitollisesti kamppaillut Imatra sai täten tärkeät pisteensä ja turvasi voitollaan sarjapaikan ensi kaudeksi.

Erinomaisena pelituomarina toimi Pentti Kiuru Kouvolasta ja syötönvalvojana Pentti Pajunen Imatralta. Lähes 3.000 katselijaa, joista 2.248 maksanutta, oli saapunut seuraamaan ottelua.

Ottelu alkoi pienoisen jännityksen merkeissä, mutta neljännessä vuorossa Imatran Jouko Kaijasen erinomainen lyönti johti toivottuun tulokseen ja niin ImPV:n peli vapautui ja Imatra hallitsikin lopputapahtumia selvästi. Lyöntipeli onnistui Imatralta erinomaisesti ja ulkokenttä oli pitävää laatua. Imatran lukkari Matti Pippola sotki hienosti Sotkamon lyöntipelin, ja älykkäillä väärillään teki monta kuollutta. Hänet palkittiin kentän parhaana pelaajana ja myöskin Imatran ulkopelaajana.

2-polttaja Jouko Kaijanen ansaitsi hienosta suorituksestaan sisäpelipalkinnon. Sieppari Ensio Purovaara on saanut mainion syyskunnon. 1-polttaja Lake Oinonen esitti päteviä otteita ulkokentällä, joskin hänen mainiot vaihtolyöntinsä eivät tänään olleet parasta laatua. Takakentällä rauhallinen 3-vara Pentti Oinonen sai suorituksistaan lusikan ja hänen vierellään 2-vara Terho Niiranen onnistui myöskin ulkopelissä.

Sotkamon nimivahvalla joukkueella oli tänään lyöntipelissä musta päivä. Pommitettiin vain polttolinjaa ja se Imatralla piti, eikä saatu lyönteihin tarpeeksi vaihtelua. Ulkokenttä piti kuitenkin erinomaisesti, vaikka sille sattui yliheittoja useamman kerran, ja yksi niistä ratkaisi sille tappion. Parhaana sisäpelaajana palkittiin joukkueen pelipäällikkö 1-pesä Martti Korhonen.

Ulkokentän pelaajana sai palkinnon Idän 1-polttaja Erkki Kemppinen. Heidän lisäkseen Idän joukkueeseen valittu 3-pesä Matti Korhonen palkittiin. Sitävastoin Idän kaksi miestä, lukkari Seppo Kerttula ja 2-vara Veikko Keskitalo, eivät onnistuneet tänään.

Lyöntipeli tuotti aikamoisia kömmähdyksiä. Nuorten Itä—Länsi otteluun valittu sieppari Juhani Suutarinen onnistui tyydyttävästi.

Imatra voitti teikkauksen ja Sotkamo aloitti sisällä. Viisi miestä oli mailanvarressa ja seurasi vuorojen vaihto. Samoin Imatran viisi miestä ennätti lyödä ennen kolmea kuollutta. Toisessa vuoroparissa Imatralla oli ajolähtö, Ahopalo tyhjensi kentän. Neljännessä vuorossa Imatran Kaijanen lähti purkamaan ajolähtöä, löi 2-puolelle hidastetun. Sotkamon 2-pesä Mustonen latasi voimalla yli lukkari Kerttulan ja Kerttula lähti palloa tavoittamaan kotipiirin takaa, löysikin sen, mutta heitti kohti lipputankoa, ja taas oli edessä uusi pallon hakeminen. Kaksi Imatran miestä, Pentti Oinonen ja Erkki Korhonen, ehti tulla kotipiiriin ja Kaijanen juoksi kunnarin. Ottelu oli ratkennut. Kahdeksannessa vuoroparissa Sotkamo suoritti vielä kaksi yliheittoa, mutta katsomomuuri pysäytti pallon molemmilla kerroilla, eikä syntynyt juoksuja.

Ottelu oli juoksujen suhteen tapahtumaköyhä ja kaikki tapahtui 4. vuoroparissa. Pöytäkirjaan tuli, että Jouko Kaijanen kotiutti Pentti Oinosen, harhaheitolla toi juoksun Erkki Korhonen ja Kaijanen kiersi harhaheitolla kunnarin. Eli yksi lyöty juoksu koko ottelussa. Imatralla kävi miehiä mailan varressa 55 ja Sotkamolla niitä oli 52.

Ilmajoki ja Hamina tasasivat pisteet 2—2

I l m a j o k i, sunnuntaina. (K)
Kisailijat ja Hamina tasasivat varsin yksinkertaisessa ottelussa pisteet. Juoksut 2—2 vastaavat pelin kulkua. Hamina sai toisen juoksunsa Ilmajoen lukkarin Pertti Silenin antaessa ensin kaksi väärää, jolla Reino Raesmaa pääsi kolmoselle ja heti perään vielä väärä, jolloin syntyi juoksu. Pelituomarina Veikko Leppilampi Ylivieskasta täysin tyydyttävä.

Sää oli pilvipoutainen ja kenttä vesilammikkoinen sekä liukas parin päivän sateiden jälkeen. Pelin alku oli dramaattinen. Ilmajoki aloitti ensin sisällä, mutta kolme miestä kävi vain lyömässä. Hamina tasoittavallaan sai miehen kentälle , syöttäjä Silen antoi kahdella väärällä vapaataipaleen Haminan Raesmaalle kakkoselta kolmoselle ja kun vielä alkuherkostuksessa pallo putosi kolmannenkin kerran syöttölautasen sivuun, oli vapaataivaljuoksu selvä. Kummankin joukkueen sisäpeli oli seuraavissa vuoroissa kovin epävarmaa ja varsinkin Ilmajoen lyönnit tahtoivat kohota kopeiksi taikka laittomiksi.

IK	0 0 0 0 0 1 0 0 1	= 2
HP	1 0 0 0 0 0 1 0 0 0	= 2

Vasta kuudennessa Ilmajoki tasoitti Salmisen sivaltaessa Silenin kotiin. Tasoittavallaan Hamina sai johtojuoksun kun Lindberg vetäisi ykkös- ja kolmospesän väliin pudonneella lyönnillä Raesmaan kotipiiriin 1 – 2. Ottelun viimeinen vuoro tarjosi parhainta nähtävää yleisölle. Pentti Yli-Torala viimeisenä lyöjänä kierrätti Kivimäen kakkoselta kotiin hyvillä polttolinjan taakse menneillä lyönneillä. Myös Hamina kehitti viimeisellä sisävuorollaan useita vaarallisiakin tilanteita, mutta Ilmajoen poikien hermot pitivät ja näin pisteet tasattiin 2 – 2. Ilmajoella oli lyöjiä 55 ja Haminalla 52. Ottelu kesti 1 tunti 22 min. ja sitä oli saapunut seuraamaan vain 201 maksanutta.

Pelissä palkittiin haminalaisista sieppari Janhunen, 3-koppari Kivelä ja 3-polttaja Huovila. Kakkospolttaja Raesmaan näppärät peliesitykset olisi pitänyt palkita. Ilmajoelta palkittiin Kiikeri, Silen ja Oksanen sekä ylimääräisellä Kivimäki. — **Pena**

Kiri ei hellittänyt

Kouvola lannistui 7—8

Kouvolan Pallonlyöjille olisi tänään ollut SM-sarjatilanteen takia voitto erikoisen tähdellinen, mutta armoton lopputulos oli 8—7 Jyväskylän Kirin hyväksi. Kouvolan joukkueen pelissä oli pingoittuneisuutta ja vieraat pääsivät juuri sen takia repäisemään heti alussa hyvän etumatkan, jota kotikenttäläiset eivät pystyneet kuromaan aivan kiinni. Tasaväkinen ja jännittävä ottelu käytiin puolituhantisen katsojajoukon edessä hyvissä sääolosuhteissa. Kirin voitto oli ansaittu vaikka joukkueella ei ollutkaan erikoista peli-intoa päällä johtuen ehkä edellisen päivän löylytyksestä Pesä-Veikkojen taholta.

Kiri aloitti sisällä ja heti oli taulupojilla kiire. Paavolan lyönnillä Rautiainen ehti kotiin, kun lukkari Sutinen pudotti pallon. Jatkossa Paavola veti Hakasen kotia ja kun Jaakkola repäisi taittoheitosta Sutisen yli tuli Korhonen kotipesään ja Paavola juoksi harhaheittokunnarin. Tasoittavalla löi Eteläpää kakkospuolelta läpi ja Jaakkola toi juoksun sekä Eteläpää kiersi kunnarin 2 – 4. Toisessa Kiri venytti rakoa. Kouvolan kakkospuoli Kiuru – Linden epäonnistui tässä vuorossa pahasti. Salo kotiutti Rautiaisen, Kor-

honen Hakasen sekä Viinikainen Parviaisen. Taululla 2 – 7. Kolmannessa KPL vastasi samalla mitalla. Juutilainen toi pinnan harhaheitolla, Jaakkola löi lävitse kakkospuolelta ja Kauppinen ja Raussi toivat 5 – 7. Kuudennessa Kirin Salo sivalsi Viinikaisen turvaan 5 – 8. Kahdeksannessa KPL kavesi kahdella kun Raussi veti Juutilaisen kotipuoleen ja Sutinen Kauppisen. Peli 7 – 8. Viimeisessä vuoroparissa odotettiin Kouvolan vielä kerran "likistävän", mutta miehen saaminen ykkösellekin tuotti niin suuria vaikeuksia, ettei siitä tullut mitään.

KPL	2	0	3	0	0	0	2	0	= 7
Kiri	4	3	0	0	0	1	0	0	= 8

Kirin juoksut: Pentti Paavola 2, Reijo Salo 2, Erkki Korhonen 1, Alpo Viinikainen 1 sekä harhaheitolla 1+1. KPL: Ahti Eteläpää 1+1, Paavo Jaakkola 2, Timo Raussi 1, Oiva Sutinen 1 sekä harhaheitolla tuottin 1 juoksu.

Kouvolalla kävi 79 miestä mailan varressa ja Kirillä 65. Ottelu kesto oli 2 tuntia 13 minuuttia ja sitä oli seuraamassa 1.220 maksanutta katsojaa.

Pentti Paavola, ikää 33 vuotta

Sisäpelin parhaana palkittiin Kiristä Paavola ja KPL:stä Jaakkola. Ulkopelistä oli Kirin paras 2-pesä Hakanen ja KPL:stä 3-koppari Eteläpää. Yleispelaajana palkittiin Kiristä Korhonen ja KPL:stä Raussi. Tuomarit Vanhanen Helsingistä ja Haapanen Haminasta.

Kiri oli edellisenä iltana kärsinyt tappion sarjan ainoalle nollakerholaiselle Pesä-Veikoille, joten joukkueen piti olla heikossa kunnossa. Ihmeitä ei Kiri esittänytkään ja muutenkin oli heidän asennoitumisensa peliin hieman välinpitämätöntä. Tällä kerralla riitti "vanhalta muistilta" pelaaminen voittoon. Kiri oli tasaisen vahva yhdeksikkö ulkona ja sisällä. Lukkari Salo hallitsi tehtävänsä ammattimiehen taidolla ja pystyi eliminoimaan pomppolyöjien yritykset sisäänvedetyillä syötöillään. Siepparina Penna Paavola oli jäykkä ja ehkäpä porukan heikoin lenkki ulkopelissä. Polttolinja oli liikkuva ja varma. Parasta peliä esittivät 2-pesä Hakanen ja 3-polttaja Parviainen. Takamiehistä Korhonen kunnostautui hyvillä esiintuloillaan laakalyönneissä. Kiri käytti pomppolyöntejä onnistuneesti ja sai takapesät täytettyä helposti. Ykköspesälle pääsy ei tuottanut kenellekään vaikeuksia. Paavola oli voimakkain lyöjänä.

Kouvolan pelaajia ei tunnistanut samoiksi miehiksi, jotka kukistivat Sotkamon. Sisäpelissä oli jo ykkösenkin täyttäminen vaikeata monilta miehiltä. Oli selvästi nähtävissä, että vain Raussi, Sutinen, Eteläpää ja Jaakkola uskalsivat mailan varressa ollessaan jotakin rakentavaa tehdä, muut löivät normaalisti laittoman ja sitten pakenivat vastuuta korkealla kopilla, jonka lyöjä pääsee heti takaisin kotilieden turvaan. Ulkopelistäkään ei voi hyvää arvosanaa antaa. On vahinko, että Sutisen täytyy pelata lukkaria, sillä hänen heittokätensä ei riitä tappoheittoihin näpäysten jälkeen. Ykkösellä hän olisi omalla paikallaan. Sama pulma näyttää olevan Nuuttilalla ja Kauppisella, joiden panos ottelussa jäi vähäiseksi. Polttolinjalla Linden ja Kiuru aloittivat heikosti, mutta varmistuivat loppua kohden. Takamiehet eivät olleet syyllisiä tappioon. Luku erikseen oli Jaakkola, joka yliheitollaan aiheutti pari juoksua. Tämän tempun jälkeen hän sitten osoittikin oikein mestarin otteita.

Puurtila kiinni kultaan päihitti PuMu:n 5 – 10

Kesän värikkäimmäksi ja todelliseksi yleisöotteluksi muodostui eilinen Hesperian kamppailu, jossa Puurtilan Kisa-Poikien nuorekas yhdeksikkö näytti pääkaupunkilaisille miten tosi-innolla valmentautunut ja kaikkensa voiton eteen tekevä joukkue pelaa. Puna-Mustat ei ole Hesperiassa tänä kesänä pelannut niin jäykäntuntuista ottelua, kuin eilinen oli. Puurtila oli luokkaa tehokkaampi, ja jokainen yritti alusta loppuun saakka. Kisa-Poikien yhteishenki ja tasaisuudessa erittäin tehokas joukkue antautui otteluun todellisen urheiluhengen elävöittämänä.

Yleisö, jota oli kesän ennätyslukemat, sai nauttia vauhdikkaasta ja tilannerikkaasta ottelusta, jonka voittonumerot 10—5 kertovat.

PuMu aloitti sisällä ja toisessa vuorossa Eskola tulee harhaheitolla kakkoselta kotiin. Kolmannessa Puurtilan Räsänen sivaltaa Raakin, Ropposen ja Immosen kotipesään ja kuolee itse kolmospesän tuntumaan. 1 – 3. Neljännessä PuMu tasoittaa. Ståhlhammari löi kunnarin ja Heikki Kujala vatäisee Viherkentän kotia. 3 – 3. Viidennessä Nieminen nuiji Immosen sisään. Kuudennessa Niemissen onnistunut kääntö kakkospuolelle saattaa Immosen ja Räsäsen alas. Vielä Virtasen lyönti kolmospuolelle auttaa Linnakylän juoksun tekoon. Taululla 3 – 7. Seitsemännessä Hautala kotiuttaa Viherkentän, Lammi Leevi Kujalan sekä tasoittavalla Puurtilan Raak vetäise tyhjään kenttään kunnarin. Peli on 5 – 8. Kahdeksannessa Raak pysyy kunnarilinjalla ja taas tyhjään kenttään 5 – 9. Viimeisessä vuorossa tehdään kaksi kuollutta Puna-Mustista jo ykköselle ja voitto sekä tuntuma mitaleille on pariksi viikoksi eteenpäin varmistettu. Tasottavalla Räsänen sivaltaa vielä Kilpeläisen kotirinkiin ja PKP on voittanut juoksuluvuin 5 – 10.

Puurtilan lyöjät: Erkki Räsänen 4, Eero Nieminen 3, Raimo Raak 2+0 sekä Pekka Virtanen 1. PuMu: Uuri Ståhlhammar iski kunnarin ja Väinö Hautala, Heikki Kujala sekä Unto Lammi löivät kukin yhden ja harhaheitolla juostiin yksi.

Puna-Mustilla oli lyöjiä 66 sekä Puurtilalla 70. Ottelu kesti 2 tuntia 3 min. ja sitä oli aurinkoisessa sekä lämpimässä säässä seuraamassa n. 1.850 maksanutta katselijaa.

Puna-Mustat—Puurtila 5—10

PuMu	0	1	0	2	0	0	2	0	= 5
PKP	0	0	3	0	1	3	1	1	= 10

Ottelun suuri merkitys — molemmilla joukkueilla oli mahdollisuudet vaikka mestaruuteen — painoi ottelun alkuvaiheissa liiaksi pelaajia. Puurtila vapautui nopeasti, lähinnä nuoren Erkki Räsäsen kahden lyönnin ansiosta, jotka toivat joukkueelle kolme juoksua.

Alkuvuorojen haparointi niin sisäpelissä kuin ulkonakin muuttui teräväksi ja pitäväksi. Yllätyslyönnit seurasivat tasaisena nauhana, ja into säilyi siitä huolimatta, että Puna-Mustat tasoitti ottelun neljännessä vuorossa. Joukkueen erittäin tehokas pelinjohtaja Lauri Huovinen valoi nuorempiinsa sellaista sisua ja yrityshalua, että se riitti.

Puurtila otti voiton nuorekkaan terhakalla otteellaan. Totuuden nimessä on kuitenkin sanottava, että joukkueen juoksutili kasvoi ehkä liikaakin Puna-Mustien avainpelaajien ihmeellisen velton ja haluttoman peliotteen johdosta.

Puurtila tasainen

Kisa-Poikien yhdeksikkö on ylättävän tasapäinen, josta on vaikeata nimetä ketään toistaan paremmaksi. Ulkopeliin nähden on kuitenkin todettava, että etukentän kaksi suurta nimeä Heikki Kilpeläinen — Eino Ropponen olivat ne, joiden työskentely teki suurimman hallan PuMun sisäpeliin. Kilpeläisen kova heittokäsi piti PuMun kärkkyjät hyvin aisoissa, samoin Ropposen nopeat hämäävät liikehtelyt etukentällä. Polttolinja pelasi tasaisen varmana, jossa ei suurempia aukkopaikkoja löytynyt. Raimo Raak kohosi nuorempiensa yläpuo-

lelle hyvin aavistettujen kiinniottojensa ansiosta. Erkki Räsänen ja Jussi Immonen ovat tämän kesän tulokkaita, mutta jo nyt hyvin oppineet läksynsä.

Takakentällä Lauri Huovinen oli täysin pettämätön joutuen tavan takaa paikkaamaan nuorekkaan riehakasta peli-intoa pursuavan Eero Niemisen jättämiä aukkoja.

Hyvää sisäpeliä

Sisäpelissä näytti Puurtila todellisen voimansa. Joukkue ei rakentanut peliään muutaman miehen varaan, vaan jokainen mies kykeni juoksemaan ja lyömään sekä auttamaan toistaan eteenpäin. Koko yhdeksikön voiman käyttö sisäpelissä oli Puurtilan voiton avain. Kärkenä Eero Nieminen oli vaarallinen sekä lyöjänä täysin yllätyksellinen.

Vaikka PuMun pelaajat tiesivät Niemisen vaarallisimman lyönnin olevan 2-pesän takaa ulos, siitä huolimatta annettiin Niemisen onnistua lyönnissään, jolla kaksi miestä ehti kiertää kentän lyöjän kuollessa aivan 3-pesän kynnyksellä.

Raimo Raak oli sisäpelissä toinen voimahahmo, jonka lyönneissä oli jatkuvaa vaarallisuutta. Miehen hyvät syöksyt pesältä pesälle lisäsivät hänen vaarallisuuttaan. Erkki Räsänen joutui purkamaan ottelun ensimmäistä ajotilannetta halliten hermonsa nuoren miehen varmuudella. Kolme juoksua on jo melkoinen saavutus.

PuMulta puuttui uskoa

Puna-Mustien pelaajilta puuttui intoa ja uskoa. Aloitettiin sisäpeli liian hätäisesti, ja jatkossa hidastettiin pelivauhtia liiaksikin. Ennen niin varma ulkopeli oli eilisessä ottelussa heikointa, mitä PuMu on Hesperiassa pelannut.

Kentässä oli runsaasti aukkoja, joita Kisa-Poikien tarkka lyöntipeli löysi yhtenään. Lisäksi pelaajat eivät ottaneet tarpeeksi tosissaan ottelua, vaan aikailivat useaan otteeseen. Akilleen kantapääksi muodostuivat ulkopelissä kolmospuoli sekä takakenttä. Hautala ja Rauno Eskola eivät liikkuneet tarpeeksi tehokkaasti, ja lyönnit suhahtelivat yhtenään ohi. Lisäksi Hautala menetti useaan otteeseen pallon hallinnan ratkaisevalla hetkellä.

Ståhlhammar surkea

Uuri Ståhlhammarilla oli joukkueen jäsenistä mustin päivä eilen. Hänellä on lähes koko syyskierros mennyt heikosti ja ihmetellä täytyy hänen valintaansa Lännen joukkueeseen, nykykunto ei siihen edellytä. Ståhlhammar "lahjoitti" ainakin neljä juoksua Puurtilalle ihmeellisillä vastaantuloillaan ja huolimattomilla kiinniotoillaan.

Heikki Kujala jaksoi raataa tappion jo väikkyessä silmien edessä ottelun loppuun saakka. Tolpat nousivat hyvin ja lyönneissä Kujala oli lähes joukkueensa vaarallisin. Velimies Leevi Kujala pelasi hyvän ulkopelin ja onnistui vaihtolyönneissäänkin. Joukkueen etukenttä oli tyydyttävä erikoisesti Unto Lammin ja Nisse Nikanderin hyvän ulkopelin ansiosta.

Ottelun juoksuavauksen suoritti PuMu Rauno Eskolan kiertäessä kakkoselta kotipesään. Puurtila kokosi hyvin joukkueensa ja kolmannessa vuorossa Räsänen onnistui Ståhlhammarin avustuksella lisätä ensin yhdellä ja heti perään kahdella juoksulla ajotilanteessa. Neljännessä Ståhlhammar sai kääntölyöntinsä onnistumaan juosten kentän ympäri ja heti perään Heikki Kujala toimitti Viherkentän kotiin, ja niin oli peli tasan 3—3. Jussi Immonen yllätti PuMun takakentän ja jälleen johti Puurtila 4—3.

Kuudes vuoro ratkaisi

Kuudes vuoro ratkaisi ottelun Eero Niemisen lyödessä ajotilanteessa kakkospesän takaa läpi ja kaksi juoksijaa ehti kotipesään ajon jatkuessa. Pekka Virtanen löi löysästi Hautalalle joka pomputteli ja juoksija ehti kotipesään. Raimo Raak jatkoi yksinäistä etenemistään vetäessä kahdessa peräkkäisessä vuorossa kunnjajuoksut ensin Ståhlhammarin yli lähes Töölönlahteen ja heti seuraavassa Eskolan ja Pauloffin käsien alitse. Erkki Räsänen lisäsi voitollista esiintymistään Ståhlhammarin pudottaessa selvän kopin ja Puurtilan saadessa kymmenennen juoksunsa.

Ottelussa palkittiin Puurtilan sisäpelistä Eero Nieminen, ulkopelistä Lauri Huovinen sekä yleispelistä Raimo Raak. Pyttykerho antoi haarikkansa Puurtilan Erkki Räsäselle. PuMun sisäpelistä palkittiin Yrjö Pauloff, ulkopelistä Leevi Kujala ja yleispelistä Heikki Kujala. — KR.

Kerava vaihtaa sarjaa
Loimaa parempi 11—2

K e r a v a, sunnuntaina (K) Loimaan Palloilijat ei jättänyt mitään sattuman varaan, vaan erittäin tarkalla ja vaihtelevalla sisäpelillään, jossa lähes jokainen mies mailan varressa teki hyvää työtä, sekoitti Keravan ulkopeliä pahanlaisesti. Voitto olisi ollut kotijoukkueellekin varsin tarpeellinen, sillä Loimaan mahdollisuudet lisääntyivät huomattavasti mestaruussarjapaikkaan nähden. Loimaa voitti ottelun 11—2.

Ottelu alkoi Loimaan sisävuorolla. Heti alkuun kehittyi ajotilanne, jota asettui purkamaan Vilevaara. Hiljainen nosto yli polttolinjan ja Laine ennätti kotiin. Kerava sai sisävuoronsa aikana miehen kolmoselle, mutta lyöjät loppuivat. Toisessa vuorossa peli oikeastaan ratkesi. Loimaan Aarre Jokinen löi kauniisti takakentälle eikä Matti Huttunen saanut heti palloa haltuunsa ja Ojala pinkoi kotipesään. Taittoheitto Anssi Jokiselle, joka palautti pallon kotipiiriin lukkari Kokkoselle. Heitto suuntautui ohi ja Salonen tuli sisään ja Jokinen kiersi harhaheittokunnarin. 0 – 4. Kolmannessa ei Loimaa saanut mitään aikaan. Tasoittavalla KPK pääsi kaventamaan kun Oksanen kotiutti Ravantin. 1 – 4. Neljäs toi molemmille juoksun. Loimaan Ojala löi Koivulan kotiin sekä Keravan Matti Kokkonen Anssi Jokisen. 2 – 5. Alkoi viides vuoropari. Jos tähän asti joku oli vielä elätellyt haaveita keravalaisten voitosta, niin nyt ne romahtivat. Koivulan lyönnillä ehti Salonen kotipesään. Sitten taas ohiheitto ja Koivula kipaisi alas, Kytö veti Nurmisen kotirinkiin, Koivula Laineen ja Aksu Jokinen pinkaisi ohiheitolla 2 – 10. Kuudennessa Vilevaara iski vielä Ojalan kotia ja tilanne 2 – 11, joka jäikin lopputulokseksi, sillä loppuvuoroissa ei enää juoksuja tullut.

KPK	0	0	1	1	0	0	0	0	0	= 2
LP	1	3	0	1	5	1	0	0	0	= 11

Loimaan juoksut: Simo Koivula 2, Eero Vilevaara 2, Aarre Jokinen 1, Pekka Kytö 1, Arto Ojala 1 sekä yliheitoilla 4. Kerava: Matti Oksanen sekä Matti Kokkonen löivät 1.

Loimaan parhaina palkittiin sisäpelistä Arto Ojala sekä ulkopelistä Eero Vilevaara. Keravan vastaavat Tauno Peltonen ja Seppo Leskinen.

Keravalla kävi miehiä lyömässä 62 ja loimaalla 67. Ottelu kesti 1 tunti 45 min. ja sitä oli saapunut seuraamaan noin 1.200 katsojaa.

Keravan joukkueelle vierailu mestaruussarjassa oli hyvää opetusta, sillä joukkue joutui puolivalmiina ottamaan mittaa monesta jo kokeneemmasta joukkueesta. Tämänpäiväisessä pelissä paljastui joukkueen heikko heittotaito sekä yhtenäisyyden puute.

PeVe - Kiri	6 - 1
ViVe - T M P	15 - 0
HoNsU - Lahti	15 - 3
Imatra - Sotkamo	3 - 0
Ilmajoki - Hamina	2 - 2
Kouvola - Kiri	7 - 8
PuMu - Puurtila	5 -10
Kerava—Loimaa	**2—11**

Tilanne 1. 9. 1963

PuMu	13	10	0	3	94 - 63	20
Sotkamo	12	9	1	2	99 - 59	19
Puurtila	12	9	1	2	109 - 87	19
HoNsU	13	8	2	3	111 - 65	18
Vimpeli	12	8	0	4	90 - 53	16
T M P	12	7	0	5	94 - 69	14
Kiri	12	7	0	5	94 - 71	14
Hamina	12	6	1	5	66 - 69	13
Imatra	12	5	1	6	74 - 79	11
Kouvola	12	5	0	7	100 - 86	10
Loimaa	12	5	0	7	72 - 70	10
Ilmajoki	12	2	2	8	55 - 76	6
Kerava	12	3	0	9	39 - 81	6
Lahti	12	2	0	10	54 -145	4
PeVe	12	1	0	11	43 -121	2

Veikko Latvala
johtaa lyöjätilastoa

Vimpelin Vedon lujalyöntinen Veikko Latvala sivalsi eilisessä ottelussa TMP:a vastaan peräti viisi juoksua.

V. Latvala ViVe	2+21=23
E. Nieminen PKP	4+18=22
U. Ståhlhammar PuMu	4+18=22
M. Korhonen SoJy	1+21=22
H. Kilpeläinen PKP	2+18=20
A. Eteläpää KPL	4+14=18
R. Lindholm TMP	0+18=18
P. Katainen TMP	3+13=16
V. Hautala PuMu	1+15=16
I. Maanola HoNsU	1+15=16
P. Jaakkola KPL	0+16=16

Laine mukana – Lahti voitti Kirille arvovaltaisku 21 – 18

Mestaruussarjasta jo tässä vaiheessa selvä putoaja LMV näytti vielä merkkejä entisistä suuruuden päivistään kukistamalla Kirin yli kaksi tuntia kestäneessä ottelussa 21—18. Lahden Mailaveikot oli eilen aivan kuin uusi joukkue. Siihen vaikutti varmasti suurelta osalta Heikki Laineen mukaantulo — ennenkaikkea henkisesti. Etenkin LMV:n lyöntipeli oli selvästi parempaa kuin aikaisemmissa otteluissa. Tämän osoittavat jo suuret juoksunumerotkin. Kylmä syysilma oli karkoittanut yleisön melkein tyystin. Oikeutta jakoi Arto Salo Helsingistä kiitettävän asiallisesti.

Ensimmäisessä vuoroparissa sai Kiri aikaan yhden juoksun. Siihen LMV vastasi neljällä. Armas Hahl löi Laineen kotiin tehden itse kunnarin. Kunniajuoksuun päätyi Mikko Kajanderinkin lyönti. Heidän lisäkseen sai Pertti Salonen Kankkosen kotiin. Toinen vuoropari oli molempien osalta tulokseton. Kolmannessa Kirin Paavolan lyönnistä Hakanen pääsi kotiin, joten tilanne oli 4—2. LMV:n Leevi Nyman ja Pertti Salonen tekivät kunniajuoksut ja Heikki Laineen lyönnistä pääsi Kajander kotiin. Heti perään löi Kajander Hahlin kotiin ja teki kunnarin. Tilanne oli siis LMV:lle 9—2.

Seuraavassa vuoroparissa kiriläiset saivat aikaan yhden juoksun Viinikaisen toimiessa lyöjänä. LMV:n Niilo Halonen väläytti taitoaan ja sai Salosen kotipesään ja itse kunniajuoksun.

Ennen viidennettä vuoroparia LMV johti siis 11—3. Nyt alkoi Jyväskylän lyöntimylly pyöriä. Reijo Salo teki kunnarin ja Parviainen toimitti Korhosen kotipesään. Sitten Alpo Viinikainen tyhjensi koko kentän lyömällä läpi kakkoslaidasta ja teki myös kunnarin. Harhaheitosta ja Paavolan lyönnistä sai Kiri kaksi juoksua, joten tilanne oli tasan 11—11. Kohta samassa vuoroparissa oli Viinikainen jälleen asialla toimittaen Parviaisen ja Karjalaisen kotipesään ja tehden kunnarin. LMV oli tässä vuoroparissa saamaton.

Kuudennessa vuoroparissa mukaan tullut Kirin Seppo Helkola löi Parviaisen ja Korhosen kotiin tehden itse kunniajuoksun. Tilanne oli 17—11 Kirin hyväksi, johon se sen vuoroparin jälkeen jäikin LMV ollessa sisäpelissään nolla.

Seitsemännessä oli Kiri vuorostaan jäässä ja jäi pisteittä. Nyt LMV näytti sen, mitä siltä on usein odotettu. Se alkoi taistelun voitosta. Tasoitustyön aloitti Pertti Salonen lyömällä Esko Halosen ja Veikko Kankkosen kotipesään. Kotipesään tapahtuneen harhaheiton avulla teki Salonen itse kunnarin. Pisteen ja kunnarin teki myös Heikki Laine, ja kun Mikko Kajander löi vielä pisteen ja suoritti itse kunniajuoksun, olikin LMV siirtynyt johtoon 18—17.

Kahdeksannessa syntyi Kirin tasoittava juoksu Parviaisen toimesta. Lahtelaiset pystyivät vielä lisäämään etumatkaansa. Kunnarin tekijänä oli tällä kertaa Leevi Nyman, joka löi myös juoksun. Kajander löi Halosen kotiin. Tilanne oli ennen viimeistä vuoroparia LMV:n hyväksi 21—18. Jyväskylän Kirin sinnikkäät tasoitusyritykset eivät onnistuneet, eikä LMV viitsinyt enää yrittää, koska voitto oli varma. Se oli siis voittanut runsasjuoksuisen ottelun 21—18.

LMV:n edessä on Suomen sarja. Ei edes eilinen todella hyvä ottelu sen osalta, pysty tekemään mitään asian korjaamiseksi. Joukkueessa oli tällä kertaa usko voittoon, silloinkin kun se oli tappiolla. Suurelta osaltaan se tietenkin johtui Heikki Laineen mukana olosta. Vaikkei Heikki peliilisesti ollutkaan mitenkään muiden yläpuolella hän sai joukkueen tuntemaan olevansa entinen kunnon LMV. Lyöntipelissä oli otetta parempaan päin, esim. Mikko Kajander teki 3 kunnaria, Leevi Nyman kaksi ja Niilo Halonen, Heikki Laine, Armas Hahl sekä Pertti Salonen kukin yhden kunniajuoksun. Tämä todistaa jo selvästi LMV:n sisäpelin parantuneen. Lukkarina toiminut Heikki Kajander oli itse rauhallisuus. Muutenkin hän hoiti tehtävänsä moitteettomasti. Ulkopelissä oli Laine varmin. Kirin selvästi paras lyöjä oli Alpo Viinikainen, joka teki kaksi kunnaria ja kuusi pistettä. Jyväskyläläisten tappioon vaikutti vähän sekin, että Kisapuiston tiilimurska oli heille outo, eivätkä he alussa osanneet arvioida pallon pomppaamista.

LMV	4	0	5	2	0	0	7	3	0	= 21
Kiri	1	0	1	1	1	1	3	0	1	0 = 18

Lahden juoksut: Mikko Kajander 3+2, Pertti Salonen 1+3, Leevi Nyman 2+1, Heikki Laine 1+2, Armas Hahl 1+1, Niilo Halonen 1+1, Heikki Kajander 1 ja yliheitolla 1. Kiri: Alpo Viinikainen 2+6, Erkki Rautiainen 1+2, Pentti Paavola 3, Reijo Salo 1, Erkki Korhonen 1, Risto Parviainen 1 ja yliheitolla 1.

Lahden parhaina palkittiin I-palkinnolla Pertti Salonen ja II-palkinnolla Heikki Laine. Kirin vastaavat palkintomiehet olivat Alpo Viinikainen sekä Reijo Salo.

Lahdella oli lyöjiä 70 miestä ja Kirillä 81. Ottelu kesti 2 tuntia ja 18 min. Yleisöä vain 61 maksavaa.

Kerava – Puurtila 11 – 2

Puurtilan Kisa-Pojille ei näytä olevan mahdollista pelata kahta hyvää ottelua peräkkäin. Kaksi viikkoa sitten joukkue esitti Hesperiassa sellaista vauhtia ja sisukkuutta, että sen mestaruusmahdollisuuksiin uskottiin vuoren varmasti. Tänään joukkue oli kuin "toinen mies" ja jätti keravalaisiin katselijoihin varsin mitättömän vaikutuksen. Sitä vastoin Keravan omat pojat intoutuivat juuri sellaiseen otteluvireeseen ja suorituksiin, jota on odotettu koko kesän. Voittonumerot 11—1 kertovat selvästi Keravan paremmuudesta. Arto Hakola oli ottelun alkuvaiheita lukuunottamatta tyydyttävä pelituomari. Kalle Vihtkari onnistui syötönvalvojan tehtävissä.

Hutunkeiton voitti Kerava. Ensimmäisellä sisävuorollaan sai Puurtila vain viisi miestä mailan varteen ennenkuin kolme kuollutta oli tosiasia. Kerava aloitti sisävuoronsa vauhdikkaasti kun Leskinen kotiutti Jokisen. Toisessa Peltonen sivalteli Leskisen alas, peli 2 – 0. Kolmannessa sai Puurtila pään auki Linnakylän sivallettua Ropposen kotirinkiin. Neljännessä KPK lisäsi johtoaan. Kokkonen veti Jokisen turvaan, Huttunen toi harhaheitolla juoksun sekä Kokkonen kiersi harhaheittokunnarin. Taululla 5 – 1. Viidennessä antoi Keravan Uusitalo kyytiä Ravantille ja Oksanen Peltoselle. 7 – 1. Kuudennessa löi Leskinen Oksasen kotiin ja seitsemännessä Jussilainen Leskisen ja Peltonen Kokkosen. 10 – 1. Kahdeksannessa syntyi pelin viimeinen juoksu. Jokinen pinkaisi kotia harhaheitolla ja peli 11 – 1.

Keravalla kävi miehiä mailavarressa 70 ja Puurtilalla 58. Ottelu kesti tasan kaksi tuntia ja sitä oli tullut seuraamaan 730 maksanutta. Kova tuuli haittasi peliä.

KPK	1	1	0	3	2	1	2	1	0	= 11
PKP	0	0	1	0	0	0	0	0	0	= 1

Kaikesta huomasi heti ottelun alkuvaiheista lähtien, että Puurtila oudoksui Keravan ruohokenttää, mutta että se ei ollut ainoa tekijä Keravan voitossa. Erittäin tarkka ja kova lyöntipeli heti ensi vuorosta lähtien pani Puurtilan ulkokentän täysin sekaisin.

Kun Puurtila on niinkin kokenut joukkue, olisi luullut sen valmistautuvan otteluun toisin eväin kuin millä eilen pelattiin. Jatkuvasti pyrittiin yhdellä kädellä kauhomaan ja kun se epäonnistui, jouduttiin jännittämään jatkotilanteissa, jolloin kiinniotot muodostuivat entistä epävarmemmiksi. Tuhka tiheään nähtiin pelaajien laskevan käsiensä alta ja jalkojensa välistä pallot maisemiin.

Kun Puurtilan ulkopeli joutui jännittämään koko ottelun ajan, vaikutti se myös sisäpeliin, jossa ei lyönneille saatu oikeata osoitetta ja vaihtolyönnellle ei löydetty Keravan kentästä aukko-

paikkoja. Ihmeellisen kevyttä oli Puurtilan peli tänään.

Kerava näytti taitonsa

Kun Kerava selvisi Puurtilan ensi vuorosta, lähti se rauhallisesti kehittämään tilanteita ja rakensikin ne oivallisesti. Vaihtolyönnit lähtivät oikealla osoitteella: kovat laa'at sekä älykkäät näpäykset pitivät Puurtilan ulkokenttää koko ajan tulisilla hiilillä. Kerava oli latautunut otteluun tosimielellä, jättäen kotiyleisölleen hyvän kuvan osaamisestaan ja taidostaan, tosin hieman liian myöhään.

Keravan rohkea ulkokenttä (tosin onnikin oli myötäinen), pelasi erittäin varmasti ja tuloksellisesti. Matti Kokkosella oli hyvä päivä eilen lukkaroidessaan pelätyiltä vastustajiltaan lyöntien mahdollisuudet. Sisäpeli Kokkoselta onnistui myös täysin tyydyttävästi. Anssi Jokisella riitti jälleen ulkopelissä vauhtia koko ottelun ajan, mutta sisäpelissä hän ei muista toisia pelitovereitaan ja useimmin jäi koppilyönneillään katselemaan toisten aherrusta.

Seppo Leskisen kehityksen kaari on jokaisessa syksyn ottelussa osoittanut nousua. Tämänpäiväisessä ottelussa Leskinen pelasi täysin vapautuneesti ulkopelin ja onnistui Keravan joukkueen tehokkaimpana sisäpelissä. Tauno Peltonen ja Taisto Ravantti vaarallisia sisäpelissä ja luotettavan varmoja ulkona.

Puurtila takelteli ruoholla

Puurtilan joukkue ei saanut peliään käyntiin epäröivän ulkopelin vuoksi, jossa kiinniotot ruohomatolla tuottivat vaikeuksia. Tämä vaikutti myöskin hermostuttavasti sisäpeliin eikä siinä nähtykään tavanomaisia riuskoja suorituksia.

Ilman Raimo Raakin onnetonta yliheittoa viidennessä vuorossa, jolloin Puurtila oli vielä tuntumassa Keravaan, olisi ottelussa saattanut Puurtilallakin olla mahdollisuutensa, mutta heiton jälkeen, josta oli seurauksena kaksi juoksua, meni pojilta täydellisesti usko.

Heikki Kilpeläinen ei saanut sisäpeliinsä läheskään entistä vaarallisuutta, sitä vastoin ulkopelissä hän yritti parhaansa onnistuen.

Lauri Huovinen pelasi jälleen hienon ulkopelin, joten hieman ihmetytti, että ulkopelipalkinto ojennettiin Eero Niemiselle, sillä Nieminen pelasi yllättävän kehnosti, kuollen mm. neljä kertaa ykköselle, eikä saanut ulkopelissäkään mitään suurempia aikaan. Huovinen joutui ottamaan huomattavasti vaikeampia palloja kuin Nieminen. Eino Ropponen ulkokentän varmimpia, jota vastoin Hesperiassa erittäin hyvin onnistuneet Räsänen ja Immonen eivät tänään täyttäneet toiveita. Sisäpelissä ei kukaan joukkueen pelaajista osoittanut kahden viikon takaista kuntoa.

Anssi Jokinen, ikää 28 vuotta.

Palkintoja jaettiin seuraavasti: Keravan paras sisäpelaaja Seppo Leskisen, ulkopelaaja Anssi Jokinen. Puurtilan parhaat Pekka Virtanen sekä ulkopelistä Eero Nieminen.

Sotkamo – TMP 4 – 3

Veikko Keskitalo ratkaisi

Sotkamon Jymyn kotikenttäottelujen yleisö on saanut kesän aikana hurrata lukemattomia kertoja poikiensa puolesta, mutta harvoin on suurestakaan katsojajoukosta lähtenyt niin "pahaa" ääntä kuin sunnuntaisen Jymy—TMP ottelun päättyessä. Monien jännityskylläisten hetkien jälkeen oli kotijoukkue selviytynyt otelussa voittajaksi juoksuin 4—3, mutta niin pelaajat kuin yleisökin ovat varmasti valmiita myöntämään, että tällä hetkellä kullan arvoiset sarjapisteet jäivät kotiin enemmän onnella kuin pelillä.

Sotkamon Jymyn ennakkosuunnitelmat menivät täysin sekaisin, kun Työväen Mailapojat juoksivat alkukiilaan ja ennen kaikkea joukkueen asettuessa ulkopelijärjestykseen. Raimo Lindholm asettui lukkariksi, Taisto Kekkonen ykköspesälle, Aarno Onnela kakkosella sekä polttolinjasta puuttui Jorma Kyntölä, joten polttolinjalla nähtiin Tauno Hintikainen ja Jorma Luukkonen sekä takana Raimo Vilen ja Kauko Laakkonen. Etukentällä Aarno Mutikainen sekä kolmosella Pentti Katainen. Tällä joukkueella TMP asetti Sotkamon pelitaidon kovalle koetukselle, sekä sotkamolaisen yleisön kihelmöivään jännitykseen, sillä viimeisen vuoron alkaessa oli tilanne tasan 3—3. Jymy sai juoksun, mutta TMP:llä oli viimeinen sisävuoro. Sen Jymy kuitenkin hallitsi ja niin jäi Jymy tänä vuonna voittamattomaksi kotikentällä.

Jännittävistä hetkistä huolimatta ei ottelu kohonnut tasollisesti kovinkaan korkeaksi, mutta tähän olivat ratkaisevasti vaikuttamassa kurainen kenttä ja koko otteluajan kestänyt puuskittainen vesisade ja kova tuuli.

Sotkamo aloitti sisällä, mutta viiden lyöjän jälkeen tuli vaihto. TMP teki heti juoksun kun Lindhollm kotiutti Hintikaisen. Toisessa Onnela löi Kekkosen turvaan ja vieraat johtivat jo 0 – 2. Neljännessä Jymy tasoitti. Suutarinen sivalsi Vuorisen kotiin ja Mustonen tuli harhaheitolla sisään 2 – 2. Seitsemännessä tekivät molemmat juoksun. Matti Korhonen veti Keskitalon kotia ja Hintikainen Luukkosen 3 – 3.

Ottelu huipentui viimeisessä vuorossa. Sen alkaessa olivat juoksut tasan 3—3 ja kotijoukkue sisällä. Miehet kävivät kukin vuorollaan mailanvarressa, mutta kentälle pyrittäessä nousi seinä pystyyn. Kun Veikko K e s k i t a l o viimeisenä lyöjänä asettui syöttölautasen vierelle, oli vain Erkki K e m p p a i n e n päässyt kakkoselle. Tilanne näytti toivottomalta ja Jymyn mestaruushaaveidenkin uskottiin jo rauenneen. Veikko Keskitalo ja Erkki Kemppainen tekivät kuitenkin sen, mitä pelaajat ja kaikki 1300 katsojaa heiltä hartaimmin toivoivat:

Ensimmäisellä lyönnillään siirsi Veikko Erkin kakkoselta kolmoselle ja kun TMP:n pojat eivät olleet ehtineet vielä kunnolla tajuta tapahtunutta, sijoitti Veikko jälleen hyvin ja erinomaisesti aavistanut Erkki ehti syöksymällä sekunnin murto-osaa ennen palloa kotipesään. — Vaikka pelaajat olivat kuraisia ja vesisade vain entisestään yltyi, oli kotileirissä riemu korkealla ja se nousi ylimmilleen silloin, kun TMP:n voimakkaat kavennusjuoksuyritykset olivat lopullisesti kilpistyneet.

Sotkamolla kävi lyöjiä 77 sekä TMP:llä 60. Kentällä viihdyttiin tasan kaksi tuntia ja yleisöä oli seuraamassa 1.470 maksanutta.

Vierasjoukkueen parhaaksi pelaajaksi kohosi kakkospolttajan tonttia hoidellut Tauno H i n t i k a i n e n. Ulkona hän oli jymyläisten ehkä liiankin yksipuolisten lyöntien takia kovassa helteessä, mutta selviytyi tehtävästään puhtain paperein. Myös sisällä oli hän joukkueensa tuloksekkain pelaaja, sillä nopeana miehenä toi hän yhden kolmesta juoksusta ja yhdestä oli hän lyöjänä.

Raimo L i n d h o l m oli vedetty lukkariksi ja joukkueen vakituinen syöttäjä Taisto K e k k o n e n sai hoidella ykkös-

pesän. Tällainen taktiikkaveto tuntui ihmeelliseltä, varsinkin, kun Lindholm ei kunnostautunut ulkona muuten kuin hyvänä jälkipelurina ja parin-kolmen huippukorkean tolpan nostajana. Näiden avujen perusteellakohan pyttykerho ojensi hänelle joukkueensa parhaan ulkopelaajan palkinnon, joka mielestämme olisi kuulunut paljon paremmin 2-vahti Aarno Onnelalle?

Sotkamo aloitti epävarmasti

Kotijoukkue oli ensimmäisten vuoroparien aikana "syväjäädytetty", eikä mikään ottanut onnistuakseen. Mm. ensimmäisessä vuorossa ehti ainoastaan viisi miestä käydä lyömässä. Jatkossa ote kuitenkin ratkaisevasti parani ja viimeisten vuoroparien aikana esitys oli kovan yritys halun ansiosta suorastaan nautittavaa katsottavaa.

Päivä kohosi Veikko Keskitalon juhlapäiväksi, sillä hänen harteillaan lepäsi viimeisessä vuorossa Jymyn kohtalo niin otteluvoittoa kuin Suomen mestaruuttakin ajatellen. Jo se, että hän onnistui tässä ratkaisevassa tilanteessa, oli riittävä peruste pyttykerhon valitessa hänet joukkueensa parhaaksi sisäpelaajaksi.

Ulkopelissä antoivat kolmospuolen miehet — Martti J. Korhonen, Matti Korhonen ja Aulis Väisänen — huomattavasti varmemman kuvan kuin aikaisemmissa otteluissa luotettavasti pelanneet Erkki Kemppainen ja Lauri Mustonen kakkospuolella. Lauri saa ottaa tililleen mm. TMP:n ensimmäisen juoksun pudottaessaan pallon helposta lyönnistä takaisin kentälle. Pasi Vuorinen ja Veikko Keskitalo pitivät takakentän tiiviinä ja Seppo Kerttula työskenteli rauhallisella, mutta harkitulla tyylillään syöttölautasen äärellä. Aulis Väisänen palkittiin parhaana ulkopelaajana ja parhaan yleispelaajan palkinnon sai Matti Korhonen, mutta yleispelaajan valinnassa oli varmasti vaikeuksia. Sen olisi voinut ojentaa yhtä hyvin esim. Martti J:lle tai Pasi Vuoriselle. — Koo.

Ottelu jouduttiin suorittamaan kehnoissa olosuhteissa: Kova vastainen myrskytuuli vihmoi vettä koko ottelun ajan, joten kenttä oli täysin pehmeä ja kuravellin vallassa. Siitä huolimatta, vaikka kenttä lainehti vedestä nähtiin pelaajien yrittävän täydellä voimallaan ja monet uljaat syöksyt kotipesän kuravelliin täydensivät ottelun jännitystä.

TMP oli tänään se joukkue, joka määräsi ottelutahdin lyöden voimakkaasti ja pannen kuulut sotkamolaiset kovaan pinteeseen. Ilman erinomaisen hyvin pelanneen Aarno Onnelan kovaa yliheittoa kotipesästä hänen yrittäessään tuhota Pasi Vuorista, olisi TMP:n mahdollisuudet voittoon olleet selvät. Onnela joutui "antamaan" toisenkin juoksun Sotkamolle viimeisessä vuorossa, pudotettuaan Veikko Keskitalon lyönnin ratkaisevasti, jolla Erkki Kemppainen ehti syöksymällä kuran roiskuessa, kotipesään ja tuoden Sotkamon neljännen juoksun.

Sotkamon peli ei luistanut tänään ensi kerran kotikentällä. Näytti siltä kuin Jymyn pojat eivät osaisi pelata märällä kelillä, siihen lienee vaikuttanut ratkaisevasti pelaajien heikompi fyysillinen kunto. Joukkueen parhaan päivätyön teki tällä kertaa kolmospuolen polttaja Aulis Väisänen, joka joutui kovaan lyöntipommitukseen pitäen puolensa hyvin. Matti Korhonen onnistui myös hyvin, TMP:n suunnatessa lyöntipelinsä kolmospuolelle. Erkki Kemppainen tapansa mukaan myöskin luotettava. Veikko Keskitalo onnistui tänään hyvin lyönneissään, samoin kuin Matti Korhonen.

Tänään olisi voitto kuulunut TMP:lle. Sen pelaajilla oli oikea ote ja kun joukkueen uusittu ulkokenttäjärjestys ja ennenkaikkea nuoret pelaajat täyttivät paikkansa, juontui ottelu melko mukavasti. Raimo Lindholmin sijoittaminen lukkariksi oli ainakin täällä nähtynä oikea toimenpide. Spike piti täysin kurissa Jymyn vaaralliset mailan käyttäjät, ollen sisäpelissäkin erittäin tehokas. Tauno Hintikainen pelasi tasaisen varmana sekä Aarno Onnela oli ulkokentän varmimpia sekä vaihtolyönneissä pettämätön.

Loimaa ja Imatra tasan hermokamppailussa 4 – 4

Tämän kesän jännittävin ja hermoille käyvin sarjaottelu käytiin Imatran Pallo-Veikkojen taholta sunnuntaina Loimaalla, jossa iskettiin kahden sarjapisteen edestä henkeen ja vereen. Loimaalainen 1.100 henkeen nouseva katsojajoukko oli latautunut hyvissä ajoin ennen ottelun alkua huutamaan imatralaiset suohon ja auttamaan omiaan ratkaisevaan voittoon. Tässä loimaalainen yleisö melkein onnistui, sillä IPV:n hermot olivat etenkin pelin alkuvaiheissa kovalla koetuksella, mutta loppujen lopuksi ne hallittiin ja pisteet tasattiin kuta kuinkin pelin tilanteisiin nähden oikein 4 – 4 Loimaalla kävi miehiä lyömässä 70 ja Imatralla 64. Ottelu kesti 2 tuntia 3 minuuttia. Kylmä ja kova vastatuuli häiritsi kamppailua.

Hamina hävisi Hongikolle 0 – 5

Varsin keskinkertaista pesäpalloilua sunnuntaina tarjosivat yleisölle nähtäväksi Haminan Palloilijat ja Hongikon Nuorisoseuran Urheilijat. Peli oli Hongikon viimeinen sarjaottelu tälle kaudelle. Se päättyi HoNsU:n ansaittuun voittoon 5 – 0. Hongikolla oli jonkinlaiset mahdollisuudet mitaleille ja vaikka Haminalta puuttui piste varmasta sarjapaikasta, niin kuitenkin poikien otteissa näkyi keskittymisen puute ja innottomuus peliin. Haminalla oli lyöjiä 52 sekä Hongikolla 64. Ottelu kesti 1 tunti 35 min. ja yleisöä katsomassa n. 1.700 henkeä. Kova puuskittainen tuuli haittasi.

Imatran voitettua hutunkeiton ottelu alkoi hermostuneesti. Ensimmäinen vuoro meni kummaltakin juoksuitta, mutta toisessa Loimaan Salonen iski hyvin kakkosrajasta läpi ja juoksi nopea Laine edellää kunnarin. Kakkospesällä ei Imatran Tyyskä edes huomannut lyöntiä ennenkuin pallo oli jo maisemissa ja toiset siitä hänelle tiedottivat. Kolmannessa Imatra tasoitti. Purovaara sivalsi takakentälle ja kakkoskoppari Laine ei ehtinyt pallon alle vaan se livahti takaa ulos. Ahopalo juoksi kotiin sekä Purovaara kunnarin. Tilanne 2 – 2. Neljännessä Salonen kotiutti Kydön ja viidennessä Tyyskä löi keskikentän aukkoon Kaijasen juostessa kakkoselta heittäytymistä apuna käyttäen suoraan kotiin. Tilanne 3 – 3. Kuudennessa meni Imatra 3 – 4 johtoon Kaijasen juostessa harhaheiton avustamana turvaan. Seitsemännessä Loimaa tasoitti kakkospesän tappoheiton suuntautuessa ohitse ja Laine pinkoi taululle 4 – 4. Kahdeksannessa kunpikin vieraili vain lyhyen ajan mailan kimpussa, mutta yhdeksännessä oli kummallakin mies kolmosella kahden kuolleen rasittaessa tiliä. Loimaalaisten yritys meni kopiksi polttolinjalle, kun sen sijaan Imatran Pippola sai lyöntinsä maihin, muutta suoraan polttolinjalla pelaavan sieppari Aarre "Aksu" Jokisen käsiin.

LP	0	2	0	1	0	0	1	0	0	= 4
I PV	0	0	2	0	1	1	0	0	0	= 4

Imatralainen yleisö ei juuri saamut mitään mairittelevaa lausuntoa sotkamolaisten taholta kannustushuudoistaan, mutta jäi sentään haukkumisessa selvästi jälkeen loimaalaisista. Koko yleisöjoukko ei sentään ollut tätä kehnoa urheilumieltä näyttävää vaan tuollainen sata tai korkeintaan kahteen nouseva lättähattusakki oli se osa, joka mölysi henkilökohtaisuuksia koko ajan niin, että tuomarin oli puututtava asiaan.

Tasolliseti oli käyty ottelu välttävää luokkaa. Taistelu sarjapaikasta oli ylivoimaisesti tärkeämpi asia kuin loistosuoritukset tai hyvä taso, jotka kovassa hermopaineessa uhohdettiin kokonaan. Lyöntipeli meni molemmilta väliin aivan sekaisin ja ulkokentällä haparointia ja hätiköityjä heittoja nähtiin tuhkatiheään. Mutta ei niin huonoa, jos ei jotain hyvää. Imatran lukkari Matti Pippola oli jälleen korkeine tolppineen asialla ja sai, etenkin pelin loppuvaiheissa, Loimaan sisäpelin melko avuttomaan tilaan. Purovaaran ja Tyyskän vartioiman kakkosrajan pääsivät loimaalaiset kerran yllättämään, mutta vastapainoksi molemmat iskivät aukon vuorostaan isäntien kenttään. Ahopalo oli hyvällä "pomppupäällä" ja piti ulkona rajansa tukossa. Polttajat Lake Oinonen ja Jouko Kaijanen suoriutuivat ulkopelistään kuta kuinkin hyvin, vaikka Lakea loimaalainen "lättähattuporukka" niin kovasti painostikin. "Jenkki" Korhonen kolmosella nappasi viimeisessä vuorossa heittäytymällä oikein haamukopin, tilanteessa, jossa LP olisi saanut takapesät täyteen. Kopparina "Terri" Niiranen pelasi jälleen hyvän ottelun. Sisäpelistä palkittiin Lauri Tyyskä ja ulkopelistä Matti Pippola.

Loimaan parasta peliä esitti kolmospolttaja Reijo Salonen, joka hyvän ulkopelin lisäksi oli alati vaarallinen lyöjänä. Hänet palkittiin kentän parhaana sekä joukkueen parhaana sisäpelaajana. Ulkopelistä palkittiin kolmospesä Antti Nurminen, mutta yhtä hyvin sen olisi ansainnut sieppari Aarre Jokinen. Lukkarina Pekka Kytö oli tehokas tolppien jakelija, mutta kuulu Eero Vilevaara polttajana heikko. Kokonaisuutena on Loimaan joukkueesta sanottava, että se on varsin kova tekijä etenkin kotikentällään. Lujalla yrityksellä korvattiin paljon puutteita.

Kun joukkueet juoksivat kiilaan huomattiin, että Hongikko pisti peliin nuorennetun yhdeksikön. Jalkavaivainen Eikka Kaakkolahti ja Karpo Rautiainen olivat vaihtopenkillä. Lukkarina oli Paavo Hietanen ja mukana olivat nuoret Risto Elomaa, Kalevi Iivarinen, Jorma Heikkilä sekä Jussi Konttinen. Hamina voitti teikkauksen ja HoNsU aloitti.

Kolme miestä löi – kolme paloa. HP tuli sisään – aivan sama juttu. Toinen vuoropari melkein edellisen kaltainen. Vasta kolmannessa saivat joukkueet sisäpelinsä käynnistettyä. Hongikon Hietanen löi kolmospesän puolelta läpi, jolloin Puttonen ehti kolmoselle ja lyöjä itse kakkoselle. Maanola ja Yli-Jaskari yrittivät Puttosta sisälle, mutta eivät onnistuneet. Samoin kävi Oksalalle joka yritti näpäystä , mutta se sortui laittomaksi ja Hamina pääsi tasoittavalleen. Haminalaiset saivat myöskin miehen kolmoselle, mutta tilanne kuivui kuitenkin huonoihin lyönteihin ja peli oli edelleen 0 – 0.

Neljäs vuoro muodostui sitten ratkaisevaksi. Taululla oli yksi risti kun Iivarinen löi Elomaan kakkoselle. Konttinen tuli mailan varteen ja sijoitti Raesmaan ja Lindbergin välistä ulos , jolloin Elomaa tuli kotipesään ja Konttinen kiersi kentän. Välillä tuli yksi kuollut lisää kunnes Yli-Jaskari käytti Konttisen keksimää kakkospolttajan ja kakkospesän välistä rakoa hyväkseen toimittaen Hietasen kolmoselle ja itsensä kakkoselle. Maanola kävi lyömään, vihainen lyönti kolmospuolelle ja läpi meni, Hietanen ja Yli-Jaskari pistelivät kotiin ja lyöjä teki kunnarin. Risto Kivelän olisi kyllä pitänyt pystyä ottamaan sivalluksen kiinni. Kotijoukkueen plussaksi jäi tässä vuorossa Huovilan kopin otto. Tilanne vuoron päättyessä oli jo 0 – 5 ja tähän päättyikin juoksujen teko.

Seuraavissa vuoroissa ei tapahtunut enää mitään ratkaisevaa. Hongikko hallitsi peliä täydelleen ja kaikesta näki, että se oli paria luokkaa parempi Haminaa, jonka lyöntipeli ei kulkenut toivotulla tavalla.

Vierailijoiden kovat nimet Maanola ja Yli-Jaskari olivat ehdottomasti kentän parhaimmat. Heidän työskentelynsä polttolinjalla oli varmaa ja hyvin lyönnit aavistaen liikkuvaa. Sisäpelissä Ismo Maanola ja Jussi Konttinen olivat näkyvimmät. Hietasen syötöissä näytti olevan vaikeutta ja kieroutta aivan tarpeeksi.

Palkitut: HoNsU, sisäpelistä Jussi Konttinen, ulkopelistä Martti Yli-Jaskari ja paras lyöjä Ismo Maanola. Haminan vastaavat: Aarre Huovila, Juhani Leislahti ja Kari Lindberg.

Ilmajoki vailla mahdollisuuksia

Vimpeli oli edelleen nuorentanut joukkuettaan ja lyöntijärjestys oli: Timo Männikkö, Mikko Peltola, Paavo Mäkelä, Markus Lakaniemi, Veikko Latvala, Jaakko Nygård, Kalervo Havinen, Tuomo Vihriälä, Pekka Heikkilä ja vaihtomiehenä Seppo Havinen. – Ilmajoki: Pertti Silén, Timo Olli, Väinö Lintala, Jussi Kiikeri, Mikko Kivistö, Pentti Yli-Torala, Pentti Kivimäki, Simo Salminen sekä Tapani Oksanen. vm. Jaakko Viitala ja Heikki Kuusisaari. Vedolla oli lyöjiä 76, kun niitä oli Kisailijoilla vain 52 miestä. Ottelu kesti 1 tunti 45 minuuttia. Maksaneita oli vain 323 henkeä.

Mitaleja kärkkyvä Vimpelin Veto oli Ilmajoen keskuskentällä pelatussa ottelussa sisäpelissään niin paljon voimakkaampi, että korjasi vakuuttavasti sarjapisteet 9 – 2. Olosuhteet olivat muuten hyvät, mutta navakka sivumyötätuuli painoi lentävää palloa kakkospuolelle ja siksi pelin aikna nähtiinkin paljon laittomia lyöntejä. Ottelun puhalsi Pulla Heikkilä Parkanosta.

Vedon teho oli sisällä. Veikko Latvalan ja Virhiälän voimalyönneillä ja Nygårdin älykkäillä sijoituksilla. Ulkona Nygård poimi kaikki Ilmajoen vaihtolyönnit. Lakaniemi onnistui tolpissaan ja otti niillä parhaan terän isäntien lyöntipelistä.

Ilmajoki aloitti sisällä ja ajosta Kivistö sivalsi Mäkelän eteen. Kun taittoheitto epäonnistui pääsi Olli kevyesti kotiin. Veto vastasi samal la mitalla. Vihriälä tempaisi tarkasti taakse ja Lakaniemi toi 1 – 1. 3. vuorossa Kiikeri pamautti kolmosen takaa ulos ja kiersi kunnarin. 4. vuorossa Nygård sivalsi 2-pesän takaa ulos ja kakkosella ollut V. Latvala kiersi kotiin. Mäkelä iski ajon aikana piikin ja Nygård tuli sisään. Jatkossa V. Latvalan lyönnillä ehti Vihriälä syöksymällä kotiin ja Veto johti 4 – 2. 5. vuorossa oli V. Latvala jälleen asialla kotiuttaen Peltolan ja Mäkelän ja 7. vuorossa sama mies järjesti taululle 7 – 2 numerot Lakaniemen tuomana. 8. vuorossa Yli-Torala pompotteli Lakaniemen lyömää palloa ja Männikkö toi 8 – 2. Pian oli V. Latvala jälleen asialla. Nyt pompotteli Oksanen ja Peltola ehti hyvin kotiin. Molemmilla oli vielä tilanteita, mutta 9 – 2 numerot eivät viimeisessä muuttuneet.

IK	1	0	1	0	0	0	0	0	= 2
ViVe	1	0	0	3	2	0	1	2	0 = 9

Vimpelin lyöjät: Veikko Latvala 5, Markus Lakaniemi 1, Paavo Mäkelä 1, Jakko Nygård 1 sekä Tuomo Vihriälä 1. Ilmajoen lyöjät: Jussi Kiikeri 1+0 sekä Mikko Kivistö 1.

Vimpelin palkitut: Veikko Latvala, Lakaniemi ja Nygård sekä Ilmajoelta Kiikeri, Salminen, Kivimäki.

Pesä-Veikoille tappio Kouvola voitti 5 – 16

PeVe oli saanut tänään vastaansa Kouvolan Pallon-Lyöjät. Tämä oli PeVen viimeinen kotiottelu ja tulos oli jälleen kotijoukkueelle häviö juoksuin 16—5. Harjun kenttä oli yöllisen sateen jälkeen liukas ja lisää vettä tuli vielä ottelun aikana. Lisäksi kova sivutuuli haittasi ja 2-puoli oli tämän tähden kovilla. Sieltä useimmat juoksut tulivatkin.

Kouvola aloitti juoksukarkelot heti ensi vuorossa kun Sutinen löi Lindenin, Jaakkola Raussin sekä Taulasalo Sutisen kotipiiriin. Neljännessä PeVe:n Suutari paikkasi Sinisalon puolipohjat ja Sutinen suti Kauppisen sisään. Peli 1 - 4. Viidennessä KPL teki selvän pesäeron. Sutinen iski Lindenin kotipesään, Jaakkola Kauppisen, Eteläpää Raussin ja Juutilainen Eteläpään. Taululla 1 - 8. Kuudennessa Pulkkinen veti Sinisalon kotiin sekä Kouvolan Jaakkola Raussin, Eteläpää läpilyönnillään Sutisen ja Jaakkolan sekä itselleen kunnarin. Peli oli 2 - 12. Seitsemännessä sivalsi PeVe:n Leminen Lahtisen turvaan ja viimeiseen vuoroparin mentiin tilanteessa 3 - 12. Vuoro olikin Pesä-Veikkojen paras. Leminen kiskaisi Hirven sisään sekä Pulkkinen Sinisalon. Tasoittavalla Kouvolan Eteläpää vetäisi Raussin kotia, Linden Eteläpään, Raussi Lindenin ja Eteläpää Kauppisen. Kouvola oli voittanut pelin 5 – 16.

Kouvolan juoksut: Ahti Eteläpää 1+5, Paavo Jaakkola 3, Oiva Sutinen 3, Reijo Linden 1, Jorma Juutilainen 1, Pekka Taulasalo 1 sekä Timo Raussi 1. — Pesä-Veikkojen juoksut: Pentti Leminen 2, Pertti Pulkkinen 2 ja Kaarlo Suutari 1.

PeVe	0	0	0	1	0	1	1	0	2 = 5
KPL	3	0	0	1	4	4	0	0	4 = 16

KPL:n parhaina palkittiin Oiva Sutinen ja Ahti Eteläpää. PeVe:n parhaina Olavi Dufva sekä Raimo Sinisalo. Hyvin pelasi myös Keijo Salon tilalle viidennessä vuorossa tullut Pertti Pulkkinen. Koko kentän paras pelaaja oli Kouvolan 3-vara Ahti Eteläpää. Pesä-Veikoilla oli lyöjiä 59 ja Kouvolalla 69. Yleisöä oli vain 220 maksanutta, joista osa sateen takia lähti kesken pois.

Kouvola esitti yritteliästä peliä ja oli huomattavasti parempi vastustajaansa. Joukkueen kantti kesti ottamaan pakkovoiton. PeVe:n peli oli alussa laiskaa, mutta Suutarin saatua neljännessä kuparisen rikki, alkoi se luistaa selvästi paremmin.

MESTARUUSSARJA

Lahti—Kiri	21—18
Kerava—Puurtila	11— 1
Sotkamo—TMP	4— 3
Loimaa—Imatra	4— 4
Hamina—HoNsU	0— 5
Ilmajoki—Vimpeli	2— 9
Pesä-Veikot—Kouvola	5—16

Tilanne 15. 9. 1963

Sotkamo	13	10	1	2	103—	62	21
HoNsU	14	9	2	3	116—	65	20
PuMu	13	10	0	3	94—	63	20
Puurtila	13	9	1	3	110—	98	19
Vimpeli	13	9	0	4	99—	55	18
TMP	13	7	0	6	97—	73	14
Kiri	13	7	0	6	112—	92	14
Hamina	13	6	1	6	66—	74	13
Kouvola	13	6	0	7	116—	91	12
Imatra	13	5	2	6	78—	83	12
Loimaa	13	5	1	7	76—	74	11
Kerava	13	4	0	9	50—	82	8
Ilmajoki	13	2	2	9	57—	85	6
Lahti	13	3	0	10	75—163		6
PeVe	13	1	0	12	48—137		2

Lyöjätilasto:

Veikko Latvala ViVe 2+26 = 28, 2) Ahti Eteläpää KPL 5+19 = 24, 3) Matti Korhonen SoJy 1+22 = 23, 4) Uuri Ståhlhammar PuMu 4+18 = 22, 5) Eero Nieminen PKP 4 +18 = 22, 6) Alpo Viinikainen Kiri 3+17 = 20, 7) Heikki Kilpeläinen PKP 2+18 = 20, 8) Ismo Maanola HoNsU 2+17 = 19, 9) Raimo Lindholm TMP 19 ja 10) Paavo Jaakkola KPL 19.

Hongikko on pelannut kaikki ottelunsa ja muilla on kierros vielä sekä lasku. Ratkaisematta on vielä mestaruus ja muut mitallit sekä viides putoaja. Jännitysottelu on Puurtila – Sotkamo Varkaudessa. Jos Sotkamo voittaa on se mestari, mutta jos voittaja on Puurtila niin silloin Puna-Mustilla on mahdollissus mestaruuteen, jos se ottaa voiton Kouvolassa. Jos PuMu häviää Kouvolalle ja Puurtila voittaa Sotkamon, joudutaan mestaruudesta suorittamaan uusintaottelu Sotkamon ja Puurtilan välillä. Vimpelikin voi pistää lusikkansa mitallisoppaan. Se kohtaa kotonaan Loimaan, jonka oljenkorsi on voitto tai ainakin tasapeli Vimpeliä vastaan ja sittenkin sarjapaikka riippuu miten muut pelaavat. Sarjasta ovat jo pudonneet Kerava, Lahti, Ilmajoki sekä Pesä-Veikot. TMP ja Kiri ovat kuivilla. Imatra kohtaa Haminan Maneesilla ja tarvitsee voiton varmistaakseen paikkansa. Jos Hamina häviää se voi joutua uusimaan Loimaan kanssa. Kouvola saa vieraakseen Puna-Mustat. Kouvola tarvitsee pisteet sinetöidäkseen sarjasopimuksensa ensi vuodeksi ja PuMu haaveilee mestaruudesta tai hopeasta. Muut viimeisen kierroksen koitokset Kiri – Kerava Jyväskylässä, LMV – Pesäveikot Lahdessa sekä TMP – Ilmajoki Helsingissä eivät ratkaise mitään.

Lahti — PeVe 31 — 14

Mestaruussarjasta lähtijät Lahden Mailaveikot ja Jyväskylän Pesä-Veikot suorittivat tämän vuoden viimeisen sarjaottelunsa Kisapuistossa lämpimän ja aurinkoisen syysilman vallitessa. Ottelusta muodostui todellinen maratonkamppailu ja juoksujakin tehtiin yhteensä 45. Kaikki lahtelaiset saivat tililleen vähintäin yhden lyödyn juoksun.

Pesä-Veikot voittivat hutunkeiton ja sitten alattiin pläiskiä. Juoksuja tuli kuin krikettiottelussa. Kaikki Lahden pojat pääsivät osingolle. Mikko Kajanderille yritettiin järjestää juoksunlyöntipaikkoja, sillä hänellä oli mahdollisuuksia jopa tämän vuoden lyöjäkuninkuuteen Mikko jännitti kuitenkin niin paljon, että pilasi mahdollisuutensa. Lahden juoksut: Veikko Kankkonen löi 3+4, Mikko Kajander 1+6, Leevi Nyman 2+4, Heikki Laine 2+3, Niilo Halonen 1+1, Heikki Kajander 1+0 sekä Esko Halonen, Esa-Hauta-aho ja Veikko Kokko kukin yhden. Laine toi 6 juoksua ja Mikko Kajander sekä Kankkonen 5. Pesä-Veikot: Voitto Pohjolainen 1+3, Eero Parkkonen 1+1, Raimo Sinisalo 1, Kalle Suutari 1, Pentti Leminen 1, Olli Talvisto 1, Keijo Salo 1 ja vapaataipaleella tuli 1 sekä harhaheitoilla tuotiin 1+1.

LMV:	4	9	2	1	0	2	5	4	4	= 31
PeVe:	3	1	0	0	0	0	0	1	9	= 14

Lahden palkintomiehet olivat: Mikko Kajander ja Heikki Laine, sekä PeVe:n vastaavat pokkaajat: Pentti Leminen ja Eero Parkkonen. Lahdella oli lyöjiä 102 ja PeVe:llä 77. Ottelu kesti 2 tuntia 33 min. ja kansaa katsomossa 111 maksavaa.

Jos verrataan LMV:tä ja Pesä-Veikkoja pelillisesti toisiinsa, oli siinä nähtävissä selvä tasoero — ainakin eilisen perusteella. PeVe on kauttaaltaan heikko joukkue. LMV:ssä on sentään todella monta vahvaa rengasta (Mikko Kajander, Heikki Laine, ja Leevi Nyman sisäpelissä) ja jokaisessa lahtelaisessa on ainesta aina huippupelaajaksi asti.

Vimpelissä lyötiin Loimaa, pronssia ja lyöjäkuninkuus

Syyskuun hellesäässä auringon paistaessa täydeltä terältä ottelivat Vimpelin Veto ja Loimaan Palloilijat kesän viimeisen mestaruussarjaottelun Saarikentällä. Ottelu oli molemmille merkityksellinen, Vimpeli kamppaili mitaleista ja Loimaalle voitto olisi tiennyt sarjapaikan uusimista.

Loimaa voitti teikkauksen ja Vimpeli aloitti reippaasti sisällä. Heti väännettiin kolme juoksua. Mäkelä löi Peltolan kotiin, Nygård Mäkelän sekä Havinen Veikko Latvalan. Toiven vuoro oli pelkkää Latvalaa. Veikko Latvala veti Olli Latvalan kotipesään, Kyösti Latvala Lakaniemen ja Veikko Latvalan. 6 — 0. Kolmannessa Veikko Latvala iski Peltolan turvaan, seitsemännessä Lakaniemi Peltolan ja viimeisessä Veikko Latvala Mäkelän. Vimpeli oli pasittanut Loimaan sarjaporrasta alemmaksi juoksuluvuin 9 — 0.

Vimpelillä kävi miehiä mailan varressa 66 ja Loimaalla 51. Peli kesti 1 tunti 28 min. ja sitä oli tullut seuraamaan yleisöä 1.160 maksanutta.

Vimpelin nuorekas joukkue hallitsi ottelua koko ajan. Loimaa yritti viimeiseen saakka edes kuparistaan rikki, mutta ei onnistunut. Kun Vimpelin oli voitettava ottelu vähintään kahdeksalla juoksuerolla selviytyäkseen pronssille, niin nämä jännitysmomentit yhteensä pitivät noin1100-päisen yleisön tiukasti mukana pelitapahtumissa.

Kun Vimpeli kahden ensimmäisen vuoron aikana pääsi 6—0 johtoon pidettiin ottelua helposti ratkaistuna. Sitä se ei kuitenkaan ollut. Loimaan ulkopeli piti aika hyvin, mutta Vimpelin vaihtelevat ja lujat lyönnit olivat vastustamattomia. Veikko Latvala löi Vimpelin juoksuista kolme, Kyösti Latvala kaksi ja juoksun lyöjiä olivat Lakaniemi, Mäkelä, Havinen ja Nygård. Vimpelin juoksuista toi Mikko Peltola kolme, Veikko Latvala ja Paavo Mäkelä kaksi, Lakaniemi ja Olli Latvala yhden.

Markus Lakaniemi

Vimpelin ulkopeli oli varmaakin varmempaa ja yhteispeli sujui kitkattomasti. Lakaniemi pelasi yhden parhaimmista lukkaripeleistään. Hänen tolpistaan ei ollut helppo lyödä ja pomppulyönnit hän melkein kokonaan eliminoi. Hänen pallonkurkotuksensa kotipesässä olivat loistavia. Kolme kertaa oli Loimaalla ajo joka alkoi ilman kuolleita. Joka kerta sai ajoa purkaa Repo. Vimpelin ulkokenttä vetäytyi näissä tilanteissa kilpikonnamaiseen puolustukseen taakse ja rajoille. Taittoheitot Nygårdin ja kumppaneitten kautta onnistuivat kaikki ja useat palot tulivatkin viime metreillä.

ViVe: 3 3 1 0 0 0 1 0 1 = 9

Palkitut Vimpelin Vedosta Kalervo Havinen, Markus Lakaniemi ja Jaakko Nygård. Loimaan Palloilijoista Eero Vilevaara, Reijo Salonen ja Simo Koivula. — **Kalke.**

Nuorennettu Kiri löi Keravan 9 — 1

Harjulla kohtasivat Kiri sekä Keravan Pallokerho ottelussa, jolla ei ollut mitään merkitystä kummallekaan. Kiri lähti otteluun nuorennetulla kokoonpanolla. Hautamaan, Parviaisen sekä Paavolan tilalla pelasivat Mäkinen, Rajahonka, Hirvi ja Liimatainen. Porukan vanhin pelaaja oli 22-vuotta ja keskiikä oli alle 20-vuotta. Se olikin pirteä yhdistelmä, jolle Kerava oli vain helppo suupala. Myös Kerava vaihtoi ottelun aikana kaksi nuorta pelaajaa kentälle.

Lyöntijärjestyksessä. **Kiri:** Risto Liimatainen, Timo Hakanen, Reijo Salo, Erkki Korhonen, Alpo Viinikainen, Martti Kylmälahti, Reino Rajahonka, Reino Karjalainen sekä Vesa Mäkinen. 8. vuorossa vaidettiin Liimatainen Vilho Hirven kanssa. Varamiehenä oli Pekka Nekkula. **KPK:** Anssi Jokinen, Matti Oksanen, Matti Huttunen, Seppo Leskinen, Matti Kokkonen, Taisto Ravantti, Raimo Jussilainen, Tauno Peltonen ja Esko Uusitalo. Oksanen vaihdettiin 5. vp. Eero Lehteen ja Ravantti 7 vp. Matti Lehtiseen.

Kiri aloitti sisällä ja Viinikainen löi heti Salon sisään. Toisessa Korhonen kotiutti Hakasen sekä neljännessä Salo auttoi Hakasen turvaan. Tulostaululla 3 – 0. Viidennessä tuli lopullinen niitti. Hakanen sivalteli Mäkisen kotipesään, Kylmälahti Hakasen, Mäkinen Viinikaisen ja Salo Mäkisen. Peli 7 – 0. Kuudennessa Hakanen veti Kylmälahden kotirinkiin 8 – 0. Kahdeksannessa Kerava sai kuparisen särettyä kun Tauno Peltonen järjesti Huttusen alas. Viimeisessä kentälle tullut Vilho Hirvi latasi Hakasen kotipesään ja tilanne 9 – 1. Tasoittavalla kävi vierailla seitsemän miestä lyömässä, mutta enimmäkseen koppeja, joten ylläolevat numerot jäivät voimaan.

Kirin juoksuista vastasivat: Timo Hakanen 2, Reijo Salo 2 sekä Vilho Hirvi, Erkki Korhonen, Martti Kylmälahti, Alpo Viinikainen ja Vesa Mäkinen tempaisivat kukin yhden. KPK:n ainoan löi Tauno Peltonen.

Kirin parhaina palkittiin Reijo Salo ja Vesa Mäkinen sekä Keravalta Anssi Jokinen ja Matti Huttunen. Kirillä kävi miehiä lyömässä 73 ja Keravalla 53. Hyvissä olosuhteissa peliä oli suraamassa 1.220 henkilöä

Imatra – Hamina 8 – 2

KOKO SYYSKIERROKSEN KESTÄNYT kilpajuoksu putoamispeikkoa vastaan päättyi sunnuntaina IPV:n kohdalta erittäin hyvissä merkeissä. Kauden viimeisessä ottelussa otettiin vakuuttava 8—2 voitto Haminan Palloilijoista ja sarjataulukossa kivuttiin keskimmäiseen kohtaan, kahdeksanneksi. Päätös oli IPV:n kohdalta erittäin hyvä, sillä joukkue oli syyskierroksella mestaruussarjan paras 11 pistettä haalineena, ja se, että usko pysymiseen säilyi heikon kevään jälkeen, oli vähintään yhtä merkittävää laatua. Hyvällä syyllä voidaan IPV:lle antaa täysi tunnustus mainiosta syksystä.

Pelin alussa huomasi kummankin joukkueen jännittävän melkoisesti, sillä lyönnit olivat kovin hätiköityjä ja heikosti suunnattuja Hamina voitti hutunkeiton ja IPV aloitti sisällä. Toisessa vuorossa IPV avasi juoksutilinsä Tyyskän toimitettua Pentti Oinosen kotiin. Hamina kuittasi tilanteen kolmannessa vuorossa, kun Janhusen hyvä kakkospuolilyönti pomppasi 2-vara Niirasen yli ja Alanko pinkoi alas. Neljännessä livisti Lake Oinonen harhaheitolla kotipiiriin ja Niiranen kotiutti Tyyskän, Pentti Oinonen Ahopalon ja Purovaara Niirasen. Peli 5 – 1. Viidennessä Ahopalo löi ja Lake Oinonen juoksi taululle 6 – 1. Kuudennessa syntyi kaksi juoksua kun Lake Oinonen räväytti kakkosrajasta läpi ja Kaijanen ampaisi kotia sekä vielä Tyyskä löysi mukavan aukon keskeltä takakenttää ja Pippola juoksi pelin 8 – 1. Viimeisessä vuorossa tuli vieraiden toinen juoksu Aarre Huovilan sivaltaessa hyvin keskeltä polttolinjaa läpi, jolloin Nopanen juoksi päätösnumeroiksi 2 – 8.

Imatralla kävi lyöjiä mailan varressa 74 ja Haminalla 58. Hyvissä olosuhteissa pelattua kamppailua oli seuraamassa 1.501 maksanutta. Haminalta puuttui Paavo Salonen ja syöttäjä Juhani Leislahti , jonka tilalla lukkaroitsi Raimo Huovila. Ei Hamina ottelua kovin tosissaan ottanut, vaikka oli uusinnan pelko. Imatran parhaina palkittiin sisällä Lauri Tyyskä sekä ulkona lukkari Matti Pippola. Haminan vastaavat: Antero Niemelä ja Aarre Huovila.

JÄNNITYS OLI HUIPUSSAAN Varkauden kentällä kun Puurtilan Kisa-Pojat ja Sotkamon Jymy ratkaisivat, kenelle kunnia ja kulta kuuluu. Sotkamon Lauri Mustonen on syöksymässä ensimmäistä juoksua. Vasemmalla jännää Juhani Suutarinen, Veikko Keskitalo riemuitsee ilmassa, Aulis Väisänen ja pelituomari toteavat vähän vaisummin asian. PKP:n Heikki Kilpeläinen saa pallon hieman liian myöhään.

Sotkamosta Suomen mestari

Puurtila hävisi Varkaudessa 0 – 4

Kaunis aurinkoinen sää, uusi kansallisten palloilulajien Kämärin kentän yleisöennätys 4.110 maksanutta katselijaa, joista lähes tuhat kainuulaista, vastakkain kaksi kärkipään joukkuetta, Puurtilan Kisa-Pojat ja Sotkamon Jymy, siinä oli mainiot kehykset vuoden 1963 pesäpallokauden päätökselle. Joukkueiden yrityshalu, yleisön mukana eläminen ja tuomareiden moitteeton työskentely ansaitsevat täyden kiitoksen. Sotkamon Jymy voitollaan 4 – 0, saavutti ansaitusti ensimmäisen miesten Suomen mestaruutensa. Tämähän on kuin kotikenttäottelu tuumi Pasi Vuorinen Varkauden kentällä, kun tuhatkunta Sotkamolaista kajautti kakkospesän vaiheilta taisteluhuudon: "Kokkelipimää, kalakukko, siihen kaatuu Savon ukko!" Sotkamo oli nimenomaan sisäpelissä parempi ja kolme juoksua tehtiin väkisin, niin ettei Puurtilan ulkokentällä ollut mahdollisuutta niiden torjumiseen. Puurtilalla oli lyöjiä 60 sekä Sotkamolla 76. Ottelu kesti melkein minuutilleen kaksi tuntia. Ottelun tuomarit olivat Jyväskylästä. Pelituomarina oli Antero Ristonmaa, syötöt valvoi Simo Ristonmaa ja pesillä Teno sekä Parviainen.

Sotkamo hävittyään hutun keiton aloitti heti rivakasti sisävuorollaan tehden ottelun ensimmäisen juoksun kuuluisan Matti Korhosen taitavalla keskikenttään sijoitetulla välilyönnillä. Kärkimies Lauri Mustonen oli juoksun tuojana. Neljännessä vuorossa Pasi Vuorinen toimitti kolmoselle ehtineen Veikko Keskitalon samantyyppisellä kakkospuolelle lyödyllä vaikeasti torjuttavalla lyönnillä kotiin. Kuudennessa Matti Korhosen hidastettu kolmospuolelle pani Seppo Kerttulan heittäytymään ja niin kolmas juoksu oli pelastettu Sotkamolle. Ainoa, eikä ottelun lopputulokseen ratkaisevasti vaikuttanut yliheitto, sattui kun Raimo Raak yritti tappaa ykköselle kiiruhtavaa Keskitaloa. Oikeampaa kai olisi sanoa heiton menneen Eino Ropposen ohi, eikä Keskitalon "heittokunnarin" syntymistä saatu estettyä. Kun puurtilalaisten harvat kotiintuloyritykset eivät kertaakaan onnistuneet, oli ottelun lopputulos tulostaululla 4 – 0 Sotkamon eduksi.

Ulkopelin osalta joukkueet olivat melko tasavahvoja. Kilpeläisen lukkarointi onnistui hyvin ja hän on mies, joka jaksaa yrittää. Ropponen ja Virtanen poimivat kovat pallot kuin marjat, mutta taitavia näpäyksiä ei kyetty täysin hallitsemaan. Polttolinjassa olivat Linnakylällä suurimmat vaikeudet. Takakentällä Eero Nieminen sekä Lauri Huovinen tekivät mitä tehtävissä nyt oli.

Lyöntipeli muodostui Puurtilan koetinkiveksi. Vaihtolyöntejä ei saatu onnistumaan sitten millään opilla. Kärjen kuolema aivan liian aikaisessa vaihessa vaikutti lamaannuttavasti koko lyöntityöhön. Pomput olivat vailla osoitetta, yleensä kohti Matti Korhosta ja näpäykset olivat usein liian lyhyitä. Polttajien ja takamiesten välissä oli käyttökelpoista maata vaihtolyönneille, mutta lyönnit sinne eivät onnistuneet. Nieminen onnistui kentälle menossa hyvin, mutta onnettomuudeksi Huovinen ei kyennyt häntä alkuunkaan vaihtamaan eteenpäin. Niemisen lisäksi lyönneissään onnistuivat aika tyydyttävästi Erkki Räsänen, Eino Ropponen ja Pekka Virtanen.

JYMY PELASI YHDEN kesän parhaista otteluistaan. Joukkue ei ollut mitenkään ylivoimainen, mutta hallitsi kuitenkin selvästi kaikki kenttätapahtumat. Erikoisesti ulkona yhdeksikkö pelasi tiiviisti ja ajoittain suorastaan hurmioituneena. Sisäpelistäkään ei löydä paljon moitteen sijaa. Kaikki mahdolliset tilanteet pyrittiin käyttämään hyödyksi ja kentälle lähdettiin esimerkillisen rohkeasti.

Päivän suureksi hahmoksi kohosi koko kesän otteluissa kunnostautunut Matti Korhonen. Pallo lähti jälleen kuin kanuunasta ja Matin ansiosta lisääntyi Sotkamon juoksutili kahdella. Mutta Matti ei pelannut hyvin ainoastaan sisällä. Myös 3-pesän vartijana oli hän luotettava pelastaen ihmeellisillä syöksyillään ja laajalla liikkuvuudellaan useita vaarallisia tilanteita.

TOINEN HYVÄN PÄIVÄTYÖN tekijä oli joukkueen kuopus Juhani Suutarinen. Hän kahmaisi siepparin tontilla räpyläänsä ainakin viisi voimalyöntiä. Myös näpäysten torjunnassa hän onnistui hyvin eikä Jussin tarvitse hävetä vaihtolyöntejäänkään. Niiden turvin saatiin usein oikea kärki takapesille.

Veikko Keskitalo ja Pasi Vuorinen pääsivät helpolla takakentällä. Sisällä pelasivat molemmat vapautuneesti ja tuloksellisesti. Veikolle ei tuottanut vaikeuksia kentälle pääsy ja nopeana miehenä kohosi hän joukkueensa ja koko kentän parhaaksi etenijäksi. Pasin taidokkaat hidastetut, polttolinjan taakse suuntautuneet lyönnit arvosti pyttykerho parhaan sisäpelaajan palkinnolla. Päätöstä puoltaa vielä yksi Pasin lyömä juoksu.

Aulis Väisänen, Martti J. Korhonen, Erkki Kemppainen ja Seppo Kerttula esittivät myös sisällä normaalia luotettavaa lyöntipeliä.

ULKOPELISSÄ joutuivat vain etukenttä ja polttolinja työskentelemään täysipainoisesti ja raskaimman päivätyön teki yhdessä Seppo Kerttulan kanssa Matti Korhonen. Sepon työskentely syöttölautasen äärellä arvostettiin ulkopelin palkinnolla.

Erkki Kemppaisen sijoittuminen normaalista poiketen taakse herätti ihmetystä, mutta syy oli taktillinen ja aivan oikea. Tällä tavalla pystyttiin paremmin eliminoimaan Puurtilan vaaralliset kakkosrajan läpilyöntiyritykset.

Lauri Mustosen esimerkilliset kurotukset ja "vaaralliset" kauhonnat käryttivät monta vastustajan etenijää täpärästi kakkoselle. Aulis Väisänen pelasi rauhallisesti eikä turhia lipsahduksia päässyt syntymään.

Sotkamon parhaina saivat palkinnon yleispelistä Matti Korhonen, sisällä Pasi Vuorinen sekä ulkona Seppo Kerttula. Puurtilan vastaavat palkitut olivat Heikki Kilpeläinen, Eero Nieminen ja Eino Ropponen.

Varkaus, sunnuntaina.

— Onko tuo Matti naimisissa, kysäsi kolme parhaassa pimuiässä olevaa varkautelaisneitosta Kämärin kentän portilla jäljittäessään Jymyn pelaajia. "Naimisissa on ja kolme lasta", oli vastaus, mutta se ei näyttänyt tekevän tyttäriä surulliseksi. Tämä on sitä kuuluisuuden kirousta, vai onko tuo nyt mikään kirous. Matti Korhonen oli se hahmo, jonka kaikki Kullervo Reinikaista myöten tunnustivat kentän ylivoimaisesti parhaaksi pelaajaksi.

Kullervo Reinikainen on mies, jonka kirjoitukset eivät ole erikoisemmin tyydyttäneet kesän aikana kainuulaisia. Ennen ottelua Reinikainen totesi Jymyn olevan ehdottomasti suosikin, mutta "kumpi joukkue tekee ensimmäiset kolme juoksua voittaa ottelun."

Sotkamon kentän pehmittämisjutusta Reinikainen mainitsi, että häntä pidetään syyllisenä koko jupakkaan, "Etelä-Pohjanmaan joukkue se silloin vaati etukentän jyräämistä ja erotuomarina oli ainoa ratkaisu suorituttaa jyrääminen. Olen kuitenkin sitä mieltä, että koko pehmittämisjupakasta oli enemmän hyötyä muille joukkueille kuin Jymylle, joka on syyskaudella ollut selvästi ylikunnossa liian kovan rääkin takia. Ihminen se on pesäpalloilijakin.

Erilaisia valokuvauskoneita oli käytössä kokonainen arsenaali. Kaitafilmikonetta käytteli kotipesän tuntumassa Lauri Reinikainen, joka valitteli, ettei aina ehdi kuvaamaan kun täytyy niin kovasti jännittää. Pelin ollessa 2—0 kehoitti Reinikainen lisäämään tiliä vielä kahdella. "Pitäisihän se olla pajatsovara", tokaisi pelin lomassa Pasi Vuorinen.

Ennen ottelua Yrjö Heinänen oli vuorenvarma omiensa voitosta. Sen sijaan Puurtilan huoltaja-valmentaja Erkki Pylkkänen ei ollut aivan yhtä varma omiensa voitosta. Pienoisella varauksella hän sanoi, että mitään ei anneta lahjaksi. "Pelaajien kunto on paras mahdollinen ja voitosta käydään ankara taistelu."

Ottelun jälkeen Pylkkänen ei ollut millään tavoin allapäin. "Parempi joukkue voitti. Me olimme huonompia ja loppujen lopuksi oli paikallaan, ettei voitto mennyt Helsinkiin. Lyöntipeli ei lähtenyt luistamaan ja tässä on tulos."

Jymyläisten joukosta on vaikea löytää Matti Korhosen jälkeen seuraavaksi parasta miestä. Mielellään antaisi tämän tunnustuksen Puurtilan Lauri Huoviselle. Itä-länsipelaaja Eero Nieminen on 11,2 miehiä satasella ja tästä syystä joukkueensa kärkimiehenä. Hyvin mies selviytyi ykköselle mutta siihen eteneminen jäikin. Lauri Huovinen ei pystynyt toimittamaan Niemistä kakkoselle ilman paloa. Yhden kerran Nieminen pääsi yrittämään kotiin ja silloin oli juoksun tuleminen aivan täpärällä. Tällä yhdellä kotiinyrityksellä Nieminen osoitti vaarallisuutensa. Oman osansa Niemisen etenemisen pysähtymiseen oli Korhosen Matilla, joka liikkui kuin enkeli.

Ottelua oli saapunut seuraamaan myös Pesäpalloliiton kilpailuvaliokunnan puheenjohtaja Penna Paavola. Hänellä oli mukanaan kaikenväriset prenikat — varmuuden vuoksi. Sotkamon voittoa hänkin ennusti ennen ottelua ja sen jälkeen lausui julki tyytyväisyytensä Sotkamon mestaruuden johdosta, joka "on voitto koko Suomen pesäpalloilulle".

— Pelataanko ja koska Sotkamo muu Suomi, kysyin Paavolta pelin jälkeen.

— Jaa, sehän on sellainenkin ottelu vielä pelaamatta. Kyllä kai se Sotkamo sen järjestää.

— Kyllä järjestää. Siinä ottelussa on taas katsomo täynnä, totesi tähän konttoripäällikkö Kalevi Laitinen.

— Koska ottelu pelataan?

— Eiköhän ensi sunnuntaina olisi yritettävä. Kun vain ehtisi saada Muun Suomen joukkueen kasaan.

Jymy on kahminut tällä pelikaudella maakuntacupin ja Suomen mestaruuden. Ensi sunnuntaina sitten nähdään Sotkamon kentällä liittääkö joukkue päänahkojen joukkoon myös Muun Suomen.

Näin välittömästi ottelun jälkeen tuntuu siltä, että tokkopa Sotkamo olisi saanut suurella rahallakaan pitäjästä näin paljon mainosta. Sotkamo on kirjoitettu useaan kertaan kissankorkuisin kirjaimin lehtiin pesäpalloilun merkeissä.

On kuitenkin ilahduttavaa, että koko Kainuu on ottanut Jymyn omaksi joukkueekseen. Ja mikä parasta, ei yksin Sotkamo, vaan koko Kainuu on tullut ainakin urheiluyleisön tietoisuuteen ei kurjana nälkämaana, vaan positiivisessa hengessä.

Ainakin Varkauden yleisö puhui Kainuun pojista tai kuten eräät neitoset henkäisivät "korpien Kainuusta tulevat, mutta pelata osaavat".

Kouvola hävisi PuMu löi 5 – 14

Jännityksellä odotettu ottelu KPL:n ja Puna-Mustien välillä ei vastannut odotuksia, sillä mestaruussarjapaikastaan kamppailevan Kouvolan hermot eivät kestäneet näin tiukkaa paikkaa ja PuMu otti helposti reilun voiton. Kouvolan pelaajille sattui kymmeniä kömmähdyksiä, joita PuMu käytti hyväkseen. KPL:n lukkari "Sutki" Sutinen oli ottelun värikkäin hahmo, sillä hän pelasi loistavasti sisällä vetäisten mm. neljä juoksua, mutta lukkarina hänellä oli yönmusta päivä, sillä hän epäonnistui useissa kiinniotoissaan kotiutustilanteissa ja jakeli vääriä runsaasti. Suuri huutomyrsky puhkesi kahdeksannessa vuorossa kuuluttajan ilmoittaessa Loimaan kärsineen häviön Vimpelissä, joten KPL oli kuivilla. Kouvolalla oli lyöjiä 58 sekä PuMu:lla 79. Ottelu kesti 2 tuntia 4 min. ja sitä oli saapunut seuraamaan ihanteellisissa olosuhteissa 1.581 maksanutta.

Puna-Mustat aloitti sisällä ja neljä lyöjää kävi yrittämässä, mutta turhaan. Tasoittavalla Kouvolan Sutinen löi Kauppisen kotiin. Toisessa PuMun Pauloff löi Viherkentän sisään ja Kiuru palautti pallon kotiin. Sutinen kauhaisi nurin päin ja pallo kimmahti maisemaan. Juvonen livisti kotirinkiin ja Pauloff teki harhaheittokunnarin. Jatkossa Jaakkola linkosi pallon ohi pesävahdin ja Ståhlhammar toi harhaheittolla tilanteeksi 1 – 4. Neljännessä Sutinen iski kakkosesta läpi ja Kauppinen kavensi tilanteeksi 2 – 4. Sutki yritti vielä kunnaria, sillä seurauksellä, että hänen edellään ollut Timo Raussi paloi kotitaipaleella ja Sutinen niukasti kunnarin kynnykselle. Viidennessä Nikander toimitti Eskolan kotiin ja kuudennessa käveli Viherkenttä väärillä sinne ja jatkossa kotiutti Pauloffin. Tässä juoksussa oli osasyylisenä Kauppinen, joka heitti pallon väärään kulmaan, josta Sutisen oli mahdoton saada sitä kiinni. Peli 2 – 7. Kahdeksannessa PuMu takoi viisi juoksua. Nikander iski Eskolan alas, Ståhlhammar Juvosen, Pauloff harhaili, Hautala veti Leevi Kujalan sisään ja Eskola Heikki Kujalan. Tasoittavalla Taulasalo löi Sutisen kotirinkiin ja peli oli 3 – 12. Viimeisessä Juvonen toi pinnan harhaheitolla ja Pauloff kipaisi harhaheittokunnarin. Kouvolan Sutinen löi Raussin turvaan ja itselleen kunnarin. PuMu oli voittanut kamppailun juoksuin 5 – 14.

Puna-Mustien juoksut: Nils-Erik Nikander 2 ja Yrjö Pauloff, Antero Viherkenttä, Väinö Hautala, Uuri Ståhlhammar sekä Rauno Eskola löivät kukin yhden. Väärillä tuli 1 ja harhaheitoilla 6, joten Kouvola antoi lahjaksi puolet juoksuista. Kouvolan juoksuista vastasivat Oiva Sutinen 1+3 sekä Pekka Taulasalo 1.

Puna-Mustien palkitut: Yrjö Pauloff, Uuri Ståhlhammar sekä Väinö Hautala ja KPL:n vastaavat palkinnon saajat: Paavo Jaakkola, Timo Raussi sekä Jorma Juutilainen. Reijo Lindén pokkasi taistelijan maljan.

KPL on viime aikoina ollut ankaran hermopaineen alaisena ja ensimmäisten takaiskujen tullessa se menetti uskonsa. Tämän jälkeen ei mikään onnistunut. Kaikesta päätellen joukkue ei nykyisin ole yhtenäinen "henkisessä" mielessä. Sutisen panos ottelussa oli kiistellyin. On todettava miehen lyönneen aivan mainiosti ja järjestäneen herkullisia tilanteita. Mikäli sisäpelipalkinto olisi jaettu se olisi kuulunut Sutiselle. Ulkopelissä Sutisen syntilista on suuri. Muutamat heitot olivat heikkoja, mutta syytä oli myös Sutisen kiiniotoissa. Lisäksi hän antoi väärillä juoksun ja avusti Puna-Mustien pelaajia väärillään eteenpäin. On valitettavaa, että Sutinen on joutunut pelaamaan tällä tontilla, joka ei ole hänen "omansa", sillä hänen heittokätensä rittää hyvin ykköspesämiehelle, mutta lukkarille se on kyllä aivan riittämätön.

Ilmajoki murjoi lähtiäisiksi TMP:n Hesperiassa 20–5

Ilmajoen Kisailijat löysi kuntonsa kaksi tuntia ennen pesäpallon SM-sarjan päättymistä. Näin totesivat monet katsojat sunnuntaina Hesperiassa jo putoamaan tuomittujen ex-mestarien pahoinpidellessä TMP:n pahasti. Kauniissa syyssäässä pelatussa ottelussa oli Ilmajokia aivan ylivoimainen ja teki juoksuja tasaiseen tahtiin. Ottelulla ei ollut kummallekaan mitään merkitystä, ei edes lyöjätaikka etenijätilaston kannalta.

TMP:ltä puuttui jo koripalloon keskittyvä Spike Lindholm sekä Ilmajoelta Väinö Lintala ja lukkari Pertti Silen, jonka tilalla nosteli Urho Rauhala. Voittajien parhaana sisäpelaajana palkittiin 2-pesä Pentti Yli-Torala ja ulkopelistä sai lusikan nykyinen kouvolalainen 2-polttaja Jussi Kiikeri. Näiden ohella kunnostautuivat 2-koppari Pentti Kivimäki ja 3-polttaja Timo Olli. Joukkueessa nähtiin e.m. Pelaajien lisäksi siepparina Simo Salminen, 1-pesällä huoltaja "Pinski" Mäntylä, 3-pesällä Mikko Kivistö sekä 3-kopparina Tapani Oksanen.

TMP aloitti sisällä ja viiden lyöjän jälkeen tuli vaihto. Kun toinen meni puskasta poikki aloitti Ilmajoki tasoittavallaan juoksujen tekemisen. Kiikeri kotiutti Oksasen, Olli Salmisen, Kivistö Rauhalan, Yli-Torala Ollin sekä Kiikeri Kivimäen 0 – 5. Neljännessä molemmat tekivät juoksun. Kekkonen iski Siitosen kotipesään ja Yli-Torala Ollin. Taululla 1 – 6. Viidennessä TMP:n Katainen auttoi Kyntölän turvaan sekä Ilmajoen Kivimäki Ollin, Yli-Torala Kivistön ja Kivimäen sekä kiersi itselleen kunnarin. Vielä Kiikeri huitaisi Salmisen kotipiiriin ja Ilmajoki johti 2 – 11. Kuudennessa veti Olli Kivimäen sisään, Kivistö Kiikerin, Kivimäki Ollin ja sitten Kiikerin. Peli 2 – 15. Seitsemännessä tuli Mutikainen Kataisen lyönnin turvin kotiin ja Siitonen Onnelan. Tasoittavalla toi Oksanen pinnan yliheitolla 4 – 16. Viimeisessä Vilen vetäisi Kataisen alakertaan ja tasoittavalla Kivistö sivalsi Kiikerin ja Ollin kotia sekä kiersi itse kunnarin. Mäntylä päätti ottelun lyömällä Kivimäen alas ja tulostaululle loppuluvut 5 – 20.

Ilmajoen juoksut: Mikko Kivistö 1+4, Pentti Yli-Torala 1+4, Jussi Kiikeri 3, Pentti Kivimäki 3, Timo Olli 2, Paavo Mäntylä 1 ja harhaheitolla 1. TMP: Pentti Katainen 2 ja Raimo Vilen, Taisto Kekkonen sekä Aarno Onnela kukin yhden. TMP:n parhaina palkittiin sisäpelistä 2-pesä Aarno Onnela ja ulkopelistä 1 pesä Aarno Mutikainen.

IK :	0	5	0	1	5	4	1	0	4	= 20
TMP:	0	0	0	1	1	0	2	0	1	= 5

Lyöjiä: TMP 64 sekä Ilmajoki 88. Ottelua seurasi noin 500 katsojaa.

MIESTEN SM-SARJA 1963

Lahti - Pesä-Veikot	31 -14
Vimpeli - Loimaa	9 - 0
Kiri - Kerava	9 - 1
Imatra - Hamina	8 - 2
Puurtila - Sotkamo	0 - 4
Kouvola - Puna-Mustat	5 -14
T M P - Ilmajoki	5 -20

Lopputilanne 22. 9. 1963

Sotkamo	14	11	1	2	107— 62	23
Puna-Mustat	14	11	0	3	108— 68	22
Vimpeli	14	10	0	4	108— 55	20
Hongikko	14	9	2	3	116— 65	20
Puurtila	14	9	1	4	110—102	19
Kiri	14	8	0	6	121— 93	16
TMP	14	7	0	7	102— 93	14
Imatra	14	6	2	6	86— 85	14
Hamina	14	6	1	7	68— 82	13
Kouvola	14	6	0	8	121—105	12
Loimaa	14	5	1	8	76— 83	11
Ilmajoki	14	3	2	9	77— 90	8
Kerava	14	4	0	10	51— 91	8
Lahti	14	4	0	10	106—177	8
Pesä-Veikot	14	1	0	13	62—168	2

Sarjasta tuli vähän poikkeuksellinen jo siinäkin mielessä, että nousijajoukkue vei mestaruuden ja viime vuoden mestarit putosivat. Joukkueisiin tuli paljon nuoria mukaan. Sotkamollakin oli hyvät pohjat. Viime vuoden nuorten Suomen mestaruus, jonka saavuttajista osa pantiin heti miesten töihin. Joukkueen etuna oli, että kaikki olivat talvella paikkakunnalla ja kova into auttoi myös pohjakunnon hankkimiseksi, joka tänä vuonna jäi niin monelta joukkueelta väliin. Otteluohjelmakin suosi jonkin verran. Kotona kohdattiin kovimmista PuMu, ViVe, Kiri ja TMP. Sotkamon pojat saivat tottua suuriin yleisömääriin. Olikohan Jymyn valmennusjohto juoksuttanut poikia työvoimatoimiston ympäri, että olisivat tottuneet väenpajouteen. PuMu sai uusina miehinä Vipusen ja Eskolan ja sitä pidettiin mestariehdokkaana. Evakkoreki kuki mallikkaasti ja pakolliset tappiot tulivat Vimpelissä ja Sotkamossa. Mestaruus menetettiin kuitenkin Hesperiassa, jossa Puurtila voitti 10 – 5. Vimpeli otti kuudennen peräkkäisen mitallin, mihin harva uskoi muutama kierros ennen loppua. Olihan se 3 pinnaa jäljessä Puurtilasta. Viimeinen ottelu oli jo helppo pelata, sillä HoNsU oli jo pelannut kaikki ottelunsa, joten tiedettiin paljonko juoksuja piti tehdä. Vimpelillä ei tosissaan harjoitellut kuin Markus Lakaniemi. Se näkyi kevään ensi ottelussa kun Hamina voitti Vimpelissä 4 – 2 ja kesätauon jälkeen Puurtilassa, jossa tuli takkiin 15 – 6. Taukojen jälkeen kun pelattiin muutama ottelu niin rutiini palasi. Nuoria otettiin runsaasti mukaan. Hongikolla on hyvä joukkue ja sitäkin nuorennettiin kovasti. Jotain on kuitenkin vialla, sillä pitkässä juoksussa tahtoo tulla turhia tappioita. Puurtilalla on nuori joukkue ja pari otettiin lisääkin. Joukkue on kuitenkin ailahtelevainen ja esim. Hesperiassa PuMu voiton jälkeen matkustettiin Keravalle ja hävittiin 11 – 1! Sinä menivät pronssiset lätkät. Kirin kevätkierros oli heikko, mutta syksyllä parannettiin peliä reilusti. TMP otti muutaman nuoren mukaan ja varmisti paikkansa. Löysäsi lopussa. Imatralla oli keväällä vaikeuksia. Kolme vanhaa oli poissa. Pohjois-Karjalasta saatiin apuja ja omasta kylästä nuoria. 3 pinnalla kekkuloitiin toiseksi viimeisenä. Syksyllä Ensio Purovaara ilmestyi kentälle ja uudet miehet tottuivat vauhtiin. Imatra varmisti sarjapaikkansa, samoin kuin Hamina ja Kouvolakin. Loimaata käy sääliksi. Joukkue putosi kun ensi kesänä siirrytään 12-joukkueen kaksinkertaiseen sarjaan ja putoajia on yksi normaalia enemmän. Ex-mestari Ilmajoki pelasi samalla joukolla kuin viime vuonna. Matti Lähdesmäki huolehti peruskunnosta, mutta nyt harjoitusta löysättiin. Silenillä oli lautaskammon tapainen. Varmaan vaikutti tieto, että Jussi Kiikeri siirtyy Kouvolaan. Muut putoajat olivat pari yllätystä järjestänyt Kerava, ilman Heikki Lainetta otellut Lahti ja Pesä-Veikot.

Lyöjäkuningas

Lyöjäkuningas 1963 Veikko Latvala Vimpelin Vedon vaarallinen vasuri. Ikää 30 vuotta. Pelannut kymmenen vuotta. Toimii THV:n Vaasan piirissä rakenusmestarina tietyömailla. Naimisissa, kaksi tyttöä sekä poika.

1.	Veikko Latvala ViVe	2+29 = 31
2.	Matti Korhonen SoJy	1+24 = 25
3.	Ahti Eteläpää KPL	5+19 = 24
4.	Uuri Ståhlhammar PuMu	4+19 = 23
5.	Mikko Kajander LMV	5+17 = 22
6.	Eero Nieminen PKP	4+18 = 22
7.	Alpo Viinikainen Kiri	3+18 = 21
8.	Heikki Kilpeläinen PKP	2+18 = 20
9.	Oiva Sutinen KPL	2+18 = 20
10.	Ismo Maanola HoNsU	2+17 = 19
11.	Raimo Lindholm TMP	0+19 = 19
12.	Paavo Jaakkola KPL	0+19 = 19

Etenijätilasto

Etenijätilastoon tuli muutoksia kun joku älypää oli keksinyt, että aletaan jakamaan tyylipisteitä tuotujen juoksujen lisäksi. Ei pesäpallo mitään kaunoluistelua ole. Tämä kokeilu päättyi parissa vuodessa. Etenijätilaston voitti Hongikon 29-vuotias Pentti Puttonen. Taulukossa on ensin mainittu tuodut juoksut sekä toisena arvostelupisteet.

1.	Pentti Puttonen, HoNsU	29+27 = 56
2.	Seppo Laine, Loimaa	21+33 = 54
3.	Lauri Mustonen, SoJy	19+33 = 52
4.	Yrjö Pauloff, PuMu	23+21 = 44
5.	Eero Nieminen, Puurtila	19+24 = 43
6.	Paavo Mäkelä, Vimpeli	24+18 = 42
7.	Jussi Kiikeri, Ilmajoki	17+21 = 38
8.	Paavo Hietanen, HoNsU	25+12 = 37
9.	Reino Raesmaa, Hamina	13+24 = 37
10.	Ilkka Kauppinen, Kouvola	22+12 = 34
11.	Jouko Kaijanen, Imatra	19+15 = 34
12.	Veikko Keskitalo, SoJy	23+ 9 = 32
13.	Erkki Rautiainen, Kiri	14+18 = 32
14.	Jorma Kyntölä, TMP	19+12 = 31
15.	Veikko Kankkonen, Lahti	21+ 6 = 27
16.	Timo Raussi, Kouvola	18+ 9 = 27
17.	Tauno Hintikainen, TMP	15+12 = 27
18.	Mauri Juvonen, PuMu	15+12 = 27

PALKITTUJEN KUNNIATAULUKKO

	ulko-peli	*sisä-peli*	*yleis-peli*	*yht.*
Jussi Kiikeri IK	1	4	8	13
Heikki Kujala PuMu	5	1	5	11
Markus Lakaniemi ViVe	4	2	4	10
Eero Nieminen PKP	2	7	1	10
Matti Pippola IPV	9	0	1	10
Pertti Silen IK	3	5	2	10
Paavo Jaakkola KPL	4	1	4	9
Heikki Kilpeläinen PKP	1	3	5	9
Ismo Maanola HoNsU	3	1	5	9
Reijo Salonen LP	2	4	3	9
Erkki Kemppainen SoJy	7	1	0	8
Reijo Salo Kiri	1	4	3	8
Lauri Tyyskä IPV	0	8	0	8
Martti Yli-Jaskari HoNsU	4	2	2	8
Väinö Hautala PuMu	4	2	1	7
Niilo Janhunen HP	1	4	2	7
Anssi Jokinen KPK	3	3	1	7
Eino Kaakkolahti HoNsU	4	1	2	7
Matti Korhonen SoJy	0	5	2	7
Veikko Latvala ViVe	0	4	3	7
Uuri Ståhlhammar PuMu	1	4	2	7

Vuoden pesäpalloilumestaruudesta tuli

JYMY JUTTU

ja tässä se on: Sotkamon mestarisikermä

Pasi Vuorinen, 3-koppari, 28-v. voimistelun opettaja. Naimisissa kaksi tytärtä. Neljäs pelikausi Sotkamossa. Pelannut ennen 6-vuotta Kouvolassa.

Yrjö Heinänen, mestarijoukkueen huoltaja, 43-v. myyntimies. Naimisissa yksi tytär. Toiminut 18-v. Edustusjoukkueen pelaajana ja huoltajana.

Veikko Keskitalo, 2-koppari, 24-v. Helsingin Yliopiston voimistelulaitoksen oppilas. Naimisissa ja yksi tytär. Kuudes pelikausi edustusjoukkueessa.

Aulis Väisänen, 3-polttaja, 21-v. Sotkamon yhteiskoulun abiturientti, poikamies. 4. kausi edustusjoukkueessa.

Erkki Kemppainen, 2-polttaja, 23-v kauppatieteen ylioppilas, poikamies. Kuudes pelikausi edustusjoukkueessa.

Matti Korhonen, 3-vahti, 23-v. autoilija, poikamies. Seitsemäs pelikausi edustusmiehistössä. "Ilkan Matti".

Lauri Mustonen, 2-vahti, 20-v. Sotkamon yhteiskoulun abi. Nuorten SM v.1962. 3-vuosi edustusjoukkueessa.

Martti J. Korhonen, 1-vahti, joukkueen pelipäällikkö, 28-v. Kansakoulun opettaja. Naimisissa ja yksi tytär. Jo 11. pelikausi edustusjoukkueessa.

Juhani Suutarinen, sieppari, 18-v. opiskelija. Kolmas kesä edustusjoukkueessa. Oli voittamassa Sotkamon Jymylle nuorten mestaruutta v. 1962.

Seppo Kerttula, lukkari, 25-v. Poikamies, kansakoulun opettaja. Pelaa toista kesää Jymyn edustusjoukkueessa. Aloitti pesäpalloilun Muhoksen Urheilijoissa ja siirtyi sitten opiskeluaikoinaan Seinäjoen Maila-Jusseihin.

Mainittakoon, että joukkueen keski-ikä on 23,3 vuotta ja siinä pelaa nyt neljä opettajaa taikka opettajaksi opiskelevaa.

PUNA-MUSTIEN hopeamitalijoukkue: edessä vasemmalta Antero Viherkenttä, Heikki Kujala sekä Unto Lammi. Keskellä vasemmalta: vaihtomies Reijo Holm, Rauno Eskola, Leevi Kujala, Nisse Nikander. Takana vasemmalta: huoltaja Taisto Savikko, Väinö Hautala, Mauri Juvonen, Yrjö Pauloff sekä Uuri Ståhlhammar. Keski-ikä 27,2 v.

VIMPELIN VEDON pronssijoukkue: edessä vasemmalta Mikko Peltola, Markus Lakaniemi sekä Veikko Latvala. Keskellä vasemmalta: Tuomo Vihriälä, Olli Latvala, Jaakko Nygård ja Kyösti Latvala. Takana vasemmalta: Kalervo Havinen, Paavo Mäkelä sekä joukkueen huoltajana toiminut Erkki Nygård.

Vimpeli on hyvä kasvattajaseura. Joka vuosi sieltä tulee kovia nuoria pyrkimään edustusjoukkueeseen. Tänä vuonnakin viereisessä kuvassa olevien Tuomo Vihriälän, Olli Latvalan ja Mikko Peltolan lisäksi Pekka Heikkilä, Timo Männikkö, Lauri Pippola ja Paavo Sippola. Vanhemman kaartin Rauno Latvala, Väinö Lillstrang ja Ville Niemi kuuluivat joukkueeseen. Yleensä Vimpeli pelasi ottelut 10 miehellä, mutta nyt oli listoilla 16. Tämä osoitti monen muun joukkueen tavoin, että vanhat permanentit hajosivat ja uusi polvi astui kiilaan. Tämä osaltaan auttoi Sotkamoa mestaruuteen, sillä monessa tapauksessa ei yhteispeli uusien kanssa oikein lähtenyt heti käyntiin. Vimpelin kotiotteluja seurasi 8.650 maksanutta katsojaa, mikä oli 393 henkeä vähemmin kuin pelikaudella 1962. Vedon mitaliputki on kuuden vuoden pituinen ja näistä kolme on ratkennut juosuerolla, joten heikoillekaan vastustajille ei armoa eikä Vinettoa kannata jakaa. Veto on aloittanut usein keväällä heikosti ja nytkin tappio Haminalle maksoi Vedolle hopeamitalit.

HÄN ON JAAKKO *muttei mikään Laiska-Jaakko vaan* VUODEN PESÄPALLOILIJA

Jaakko Nygård Lehdistön voiton avain
Jaskan räpylässä liimaa
Erehtymätön Nygård Imatran ottelun sankari
Jaakko Nygård näytti "taivaanmerkit" PPL:n joukkueelle

Yllä poimintoja päivälehtien uutisotsikoista tämän kesäisen PPL—Lehdistö ottelun jälkeen. Lehdistön joukkue oli "kostanut" kahden viimeisen vuoden tappionsa Liiton joukkueelle.

Tänä vuonna ei Liiton yhdeksiköllä ollut suuriakaan sanomisia Imatralla. Vaikka ottelun lopputulos jäikin varsin vähäjuoksuiseksi osoitti Lehdistön tämän kertainen yhdeksikkö selvää paremmuutta. Sen joukkue oli ladattu erinomaisella taistelutahdolla jokaisen pelaajan yltäessä parhaimpaansa. Joukkueen peli oli saumatonta, mutta siitä huolimatta Lehdistön ja koko ottelun suureksi hahmoksi kohosi Jaakko Nygård vartioidessaan Lehdistön kolmospesää.

Imatralla on vuosien mittaan nähty monta tiukkaa ja hyvääkin ottelua, ehkä kokonaisuutena parempiakin kuin tämän kesäinen Liiton ja Lehdistön ottelu, mutta koskaan ei tuolla muistorikkaalla kentällä ole nähty sellaista pelaajasuoritusta, kuin mihin Vimpelin matalakasvuinen Jaakko Nygård yltyi. Hänen suorastaan ilmiömäiset kiinniottonsa, erehtymätön pallovaistonsa sekä harkitun rauhalliset, mutta sitä vetävämmät heittonsa tekivät "hirvittävää" tuhoa Liiton yhdeksikössä. Hymyillen Jaska riensi pallonvangintaan, rohkeilla syöksyillä milloin mihinkin suuntaan nähtiin miehen ottavan mitä ihmeellisimpiä nuoliaisia, vihaisia laakoja sekä hidastettuja lyöntejä kiinni.

Nygårdin erehtymättömyys jatkui myöskin sisäpelissä. Tavan takaa nähtiin Jaakon "älyttävän" nimikuulun PPL:n etukentän sekä polttolinjan omaperäisillä näpäyksillään — puolivälistä mailaa kiinnipitäen — sekä hidastetuilla välilyönneillään.

Tuo monituhatpäinen katselijajoukko antautui Jaakon edessä: tavantakaa kohosi ilmoille suosionosoitusten myrsky kiitollisena Nygårdin pelitaidosta ja hyvistä suorituksista. Ottelun päättyessä oli monen katsojan sanat: "Ei tämä ottelu kehuttava ollut vaikkakin jännä, mutta Nygårdin pelistä kannatti jo maksaa pääsylippuhinta".

Oli sanomattakin selvää palkintolahjoitusten virran johtavan Jaakko Nygårdin syliin.

Jaakko Nygård teki pesäpalloilijana kansallispelimme katselemisen suureksi nautinnoksi. Kun syksyn temmellykset olivat pesäpallokentillä päättyneet, oli aika katsella menneen kesän tapahtumia ja kertailla mielessään, kuka on tämän vuoden paras pesäpalloilija. Pyhäinpäivänä kokoontunut liittojohtokunta totesi yksimielisesti vuoden parhaimman pesäpalloilijan löytyvän Etelä-Pohjanmaalta, pienestä Vimpelin pitäjästä.

Jaakko Nygård astui liittokokouksen edustajien eteen noutamaan kultaista rannekelloaan. PPL:n puheenjohtaja Erkki Kivelän ojennettua kellon ja suosionosoitusten vaiettua kohdisti Nygård kiitoksen sanansa liiton pääkouluttajalle Tauno Luomelle sekä Etelä-Pohjanmaan piirin Topias Pohjoselle sekä Matti Jaloselle, joiden ansioksi Jaakko laski suurelta osalta nyt saavuttamansa kultakellon.

Elokuun viimeisenä päivänä täytti Jaakko Nygård 27 vuotta. Käydessään alakansakoulua aloitti Jaakko tutustumisensa pesäpalloiluun pelaten ensimmäisen sarjaottelunsa Ilmajoella Kisailijoita vastaan kärppäjoukkueessa — pojan täyttäessä ottelupäivänä 10 vuotta. Ilmajokelaiset olivat nuorille vimpeliläisille epäkohteliaita voittaen tämän Jaskan ensimmäisen sarjaottelun juoksuin 5—9.

Kaksi vuotta myöhemmin ojennettiin Jaskalle ensimmäinen palkinto Soinnissa, jossa Sisua vastaan käydyssä ottelussa Jaska pelasi ykköspesää.

Juniori-ikäisenä — 11 vuotta sitten — astui Jaakko Vimpelin Vedon edustusjoukkueeseen ollen tänä aikana vain neljästä ottelusta pois. Tältä kaudelta on palkintokaappiin kertynyt yksi kultamitali, kolme hopeista ja 2 pronssimitalia. Kärppäjoukkueessa pelatessaan saavutti Jaakko kaksi Suomen mestaruutta.

Itä—Länsi-otteluissa on tämän vuoden paras pesäpalloilija esiintynyt viidesti, PPL—Lehdistö ottelussa neljä kertaa, Mestarit—Muu Suomi ottelussa kolme kertaa sekä ollut viime vuosina Etelä-Pohjanmaan maakuntacup joukkueen vakituisia pelaajia.

— Olen pitänyt talven aikana kunnostani huolta luistelemalla, jonka avulla on kestävyys riittänyt kauden loppuun saakka käymällä myös sarjakauden aikana lenkeillä. Pesäpallosta olen saanut aivan riittämiin liikuntoa ja urheilun nautintoa. Se on kehittävää, tapahtumarikasta ja jatkuva.

— Lähes jokainen pelaamani ottelu muistuu mieleeni, mutta erikoisen hyvin muistan tuon Imatran PPL—Lehdistö Imatralla. Kaikki pelikaverit ovat olleet miellyttäviä ja jos jonkun haluaisin mainita niin Hongikon Paavo Hietanen on eräs pesäpallokenttien miellyttävimmistä kavereista.

Pesäpalloilun parhaat, jotka PPL:n liittokokouksessa saivat vastaanottaa palkintonsa: vasemmalta paras etenijä Pentti Puttonen Hongikko, naisten paras Tuula Salonen TMP (neljännen kerran peräkkäin), vuoden lukkari Matti Pippola Imatra, vuoden paras Jaakko Nygård Vimpeli sekä vuoden pelituomari Sulo Lipsanen Imatralta. Vuoden pesäpalloilijaa äänestettäessä toiseksi tuli Sotkamon Matti Korhonen sekä kolmanneksi sijoittui Hongikon Martti Yli-Jaskari.

Vuoden lukkari Matti Pippola, ikää 26 vuotta. Siirtyi tänä vuonna Imatran Pallo-Veikkoihin Pohjois-Karjalan Höytiäisten Urheilijoista.

Pelaajien äänestämä kultakello luovutetaan Jaakko Nygårdille. Luovuttajina Jaakko Männikkö, Erkki Linnola ja Väinö Männikkö.

Vuoden 1963 pesäpalloilija Jaakko Nygård perheineen

"Jaska" , Jaana ja Sisko, vierellä Jaakon "hikikaappi", jossa on 91 erillaiasta lusikkaa, 31 lautasta, 28 mitalia, 10 pyttyä, 2 haarikkaa ja 9 muuta palkintoesinettä, eli yhteensä 173 palkintoa. On siinä alpakoissa kiilloittamista.

Kuortaneella opetettiin norjalaisille pesäpallon saloja. Vasemmalla Jaakko Nygård, keskellä pääsihteeri Odd Hagen ja vasemmalla Paavo Hietanen. Lämmintä on.

Nuorekas Itä iski eilen haparoivan Lännen 6—5

Martti Yli-Jaskari loistava

ITÄ		LÄNSI
Lukkari	Seppo Kerttula SoJy	Markus Lakaniemi ViVe
sieppari	Paavo Jaakkola K P L	Jorma Kyntöä T M P
1 -vahti	Paavo Hietanen HoNsU	Pertti Silén Ilmajoki
2 -vahti	Timo Hakanen Kiri	Raimo Lindholm T M P
2 -poltt.	Erkki Kemppainen SoJy	Jussi Kiikeri Ilmajoki
3 -poltt.	Martti Yli-Jaskari HoNsU	Jaakko Nygård ViVe
3 -vahti	Matti Korhonen SoJy	Antero Pärssinen LäPa
2 -kopp.	Veikko Keskitalo SoJy	Uuri Ståhlhammar PuMu
3 -kopp.	Eero Nieminen PKP	Paavo Mäkelä ViVe
varalla	Eino Kaakkolahti HoNsU	Tauno Hintikainen T M P
varalla	Reino Raesmaa H P	Kyösti Latvala ViVe
huolt.	Lauri Reinikainen	Erkki Heikkilä

Helsinki 8. 9. (Hara)

LÄNNEN viisi vuotta kestänyt häviöiden kausi päättyi sunnuntaina Hesperian kentällä. Yhtenäisempi ja nuorekas Itä iski varsinkin pelin alkuvaiheessa haparoineen Lännen niukasti 6—5. Samalla Itä tasoitti voittojen määrän 12—12:ksi. Kaikkiaan 4900 maksanutta katselijaa oli seuraamassa ja mukana elämässä tätä mielenkiintoista ja tilannerikasta 29. Itä—Länsi kamppailua. Ottelun puolivälin jälkeen ryöpynneet sadekuurotkaan eivät peljoakaan pelaajien eikä yleisön intoa sumentaneet.

ITÄ oli päättänyt voittaa ottelun. Siksi yritteliästä ja uhrautuvaista sen esitys oli. Heikkoa lenkkiä ei siinä löytynyt ja ennen kaikkea ensikertalaiset Sotkamon Keskitalo, Matti Korhonen, Kemppainen ja Kerttula sekä Puurtilan Nieminen, Kirin Hakanen ja Haminan Raesmaa kestivät tämän suurottelun kuntokokeen hyvin. "Vanhat naamat" Jaakkola, Hietanen ja Kaakkolahti lisäsivät sopivasti yhtenäisyyttä.

Onni hymyili Idälle

Idän juoksun voitto oli tarkan ja rohkean pelin ansio. Varsinkin alussa joukkue rymisti voimallisesti. Vaihtolyönteinä viljeltiin paljon näpäyksiä. Kesti kauan ennenkuin Lännen etukenttä oppi ne torjumaan.

Hyvää Idän esitystä täydensi työn onnetar, sillä Kiikeri pudotti auringon osittain sokaisemana kaksi palloa, joista molemmista tuli juoksu. Kyntölä tempaisi kerran 3-pesälle näkemäänsä sinistä kohti. Se oli pesävalvojan ja taas tuli juoksu.

Idän sisäpelissä onnistuivat parhaiten Korhonen, Nieminen, Hakanen ja Hietanen. Ulkopelissä teki tuhoisinta jälkeä tappolinja. 3-polttaja Yli-Jaskari liimasi sivusuuntaisilla syöksyillä monta vaarallista palloa kiinni. Ilman näitä olisivat loppunumerot toiset. 2-pesä Hakanen ja 2-polttaja Kemppainen täydensivät esitystä. Takamiehet Nieminen ja Keskitalo eivät olleet yllätettävissä. Syöttäjä Kerttula onnistui saamaan muutaman kärpäsenkin, mutta niissä oli mukana tuomarin näkemystä kovasti. 14. ottelun mies Kaakkolahti ei ihmeempiä ehtinyt esittää.

Länsi haparoi alussa

Länsi aloitti ja jatkoi kehnosti. Näpäykset menivät "penkin alle". Idän Hietanen ja Jaakkola torjuivat ne hyvin. Vaihtolyönnit olivatkin Lännen heikoin kohta koko ajan. Kun pakkotilannetta ei ollut, nähtiin kyllä miehen kuin miehen vetelevän laakoja polttolinjan yli tai läpi. 10. ottelun miehellä Jussi Kiikerillä oli heikko päivä. Mutta haparoivat muutkin. Tyydyttävästi pelannut 3-polttaja Pärssinen ei tullut maapalloja vastaan. Silen latasi liian kauan. Samoin Kyntölä, jolla lisäksi oli hatara sihti. Tasaisimmat kenttämiehet Lindholm ja Nygård saivat ilkeitä palloja vangittavakseen. Mäkelä ei loistanut jos ei muninutkaan. Ståhlhammar pudotteli tahallaan ja tahattomasti sekä järjesteli pari kertaa pakkotilanteen, joista syntyi jatkossa juoksu. Lakaniemi oli joukkueen paras ja tehokkain. Tosin joskus ovat tolpat pysyneet paremmin lautasessa. — Seitsemännessä vuorossa Länsi vaihtoi (kuten Itäkin) Mäkelän tilalle Hintikaisen (miksi?) ja Kyntölän tilalle sieppaamaan Kyösti Latvalan.

Sisäpelissä onnistuivat parhaiten Lakaniemi, Nygård, Lindholm ja Silen. Ståhlhammarilta ja Pärssiseltä odotettiin paljon enemmän.

Itä johti koko ajan

Lännen tuloksettoman sisävuoron jälkeen pisti Itä rähinäksi. Ståhlhammar "temppuili", pudotti pallon ja täytti ajoksi. Ensimmäinen kotiyritys epäonnistui, mutta sitten Hietasen tarjoama kurotuspallo putosi Kiikerin räpylästä, ja Yli-Jaskari toi avausjuoksun.

2. vuorossa Länsi sai Silenin 3:lle. Kyntölä löi ja Silen toi tasoituksen, koska Hakanen otti väliltä varman palon. Kopeilla pilattiin jatkoa. Itä painosti vuorollaan. Ståhlhammar jätti juoksematta Niemisen kohopallon kopiksi, ja Keskitalo kipitti 2—1. Jatkossa Kyntölä heitti 3-pesävalvojalle ja Kerttula pinkoi harhaheittojuoksun sekä Idälle johdon 3—1.

3. vuorossa Länsi kavensi. Lindholmin välilyönti onnistui ja Ståhlhammar juoksi 3—2. Mutta Itä lisäsi vauhtia. Korhonen sivalsi, Kyntölä latasi kauan, ja Nieminen syöksyi 4—2. Jatkossa Ståhlhammar pudotti Hakasen lyönnin ja Korhonen karkasi 5—2.

4. vuorossa Lännen Kyntölä kavensi 3—5:een Hietasen harhaheitolla. Lännen ulkopeli alkoi nyt pitää eikä Itä iskenyt enää vaarallisesti.

6. vuorossa Silen sivalsi vastustamattomasti 3-pesän takaa ulos eikä Lindholmilla ollut kiirettä. Muut kotiyritykset, samoin Idän, epäonnistuivat, mutta Itä johti 5—4.

7. vuorossa Länsi ei onnistunut, mutta Idän Korhonen löi polttolinjan yli ja Keskitalo pinkoi Idälle 6—4 johdon.

8. vuorossa Yli-Jaskari teki syöksykopeillaan tyhjäksi Männyn hyvät kotiyritykset kaksi kertaa. Idällä oli tulokseton ajo.

Viimeisessä vuorossa Länsi painoi päälle, mutta vain Kiikerin laaka turvasi Lakaniemen kotipaipaleen. Ilman Lindholmin onnetonta huudahdusta, jonka ansiosta irtosi Ståhlhammar kolmoselta olisi Lännellä ollut tasoituksen paikka.

Palkitut:

Idän parhaat: Eero Nieminen, Martti Yli-Jaskari ja Matti Korhonen. Lännen parhaat: Markus Lakaniemi, Jaakko Nygård ja Raino Lindholm. Parhaat sisäpelaajat, Idällä: Matti Korhonen ja Lännellä Markus Lakaniemi, ulkopelaajat Idällä Martti Yli-Jaskari ja Lännellä Raimo Lindholm. Pyttykerhon haarikat joukkueiden hyödyllisimmille pelaajille Idän Martti Yli-Jaskari ja Lännen Raimo Lindholm.

XXIX Itä-Länsi

ITÄ: 1 2 2 0 0 0 1 0 0 = 6
LÄNSI: 0 1 1 1 0 1 0 0 1 = 5

Lyöjät (suluissa juoksuntuojat)

ITÄ

Matti Korhonen 2
(Eero Nieminen)
(Veikko Keskitalo)
Paavo Hietanen 1
(Martti Yli-Jaskari)
Eero Nieminen 1
(Erkki Kemppainen)
Timo Hakanen 1
(Matti Korhonen)
harhaheitto 1
(Seppo Kerttula)

LÄNSI

Jorma Kyntölä 1
(Pertti Silen)
Raimo Lindholm 1
(Uuri Ståhlhammar)
Pertti Silen 1
(Raimo Lindholm)
Jussi Kiikeri 1
(Markus Lakaniemi)
harhaheitto 1
(Jorma Kyntölä)

JUSSI TUNNUSTAA

Lännen huoltaja Erkki "Pulla" Heikkilä ottelun jälkeen:

— Minua harmittaa kaikista eniten se seikka, että Itä sai nuo kolme juoksua heti ottelun alkuvaiheissa ilmaiseksi. Jussi Kiikerillä oli kovin synkkä päivä tuloksena kaksi Idälle annettua juoksua sekä sitten Kyntölän harhaheitto. Ilman niitä meillä olisi nyt ilon päivä.

— Myönnän kyllä Idän ansainneen ainakin työvoiton, yritteliäs porukka uskalsi pitää vauhtia yllä, johon se sitten parissa kolmessa vuorossa oli tukehtua, mutta juuri niissä vaiheissa emme saaneet omaa peliämme käyntiin.

Lännen pelipäällikkö Jussi Kiikeri:

— Minulla ei ole paljonkaan sanottavaa. Itä yllätti mieluisasti ja minulla oli koko ajan tunne, valmistautuessani ottamaan palloja kiinni, että en saa otetta palloon. Tulos oli kaikkien nähtävissä: en saanut kunnolla kiinni yhtäkään palloa ja kaksi juoksua syntyi vielä tuosta ennakkoasetuksen antamasta varoituksesta.

LEHDISTÄ LEIKATTU

Eilinen päivä oli Idän Yli-Jaaskarin Martin monet varmat ilmiömäisin syöksyin suoritetut kiinniotot antoivat lisäuskoa nuoremmille kanssapelaajille. Ilman Yli-Jaskarin useita urheita sukelluksia olisi peli voinut ehkä kallistua Lännelle. Hyvän parin hänelle muodosti kakkospuolen polttaja Erkki Kemppainen. Heidän yhteistoiminnassaan ei ollut toivomisen varaa. Idän valitsijat olivat tehneet rohkean leikkauksen tuodessaan kentälle lähes ensikertalaisista kokoonpannun yhdeksikön. Valintaa epäiltiin kovasti ja pelättiin nuorten suurotteluja kokemattomien pelaajien hermojen hallintaa.

*

Mukava läiskiä, Lakaniemikin oli kuin rippikoulupoika. Näin toteaa ensimmäisen Itä-Länsi ottelunsa pelannut Puurtilan Eero Nieminen.

Martti Yli-Jaskarin loistosuoritukset kruunasivat Idän saumattoman ulkopelin

Nimekkäillä Lännen miehillä musta päivä

Idän nuorekkaan yhdeksikön poikia painoi suurelta osalta ensikertalaisuus eikä lyönteihin onnistuttu saamaan viuhuvaa osoitetta, jotta juoksijoita olisi päästy turvallisesti juoksuttamaan kotipesään. Idän saama kahden ensivuoron aikainen johtoasema syntyi lähinnä Lännen ymmärtämättömän heikosti pelanneen ulkokentän toheloinnista.

Piristävää joka tapauksessa Idän poikien esitys oli: siinä jokainen pyrki omalta osaltaan antamaan kaikkensa joukkueelleen. Liikoja eleitä ei Idän pelaajilla näkynyt, mutta ne olivat sitä tehokkaampia. Idän saama ottelujohto valoi entistä enemmän uskoa voittoon, vaikkakin ottelun taso putosikin melkoisesti viidennestä vuorosta lähtien.

Jännitystä riitti

Vaikka ottelusta ei kovin korkeatasoista syntynytkään, niin sitä jännittävämmäksi se kävi Lännen pyrkiessä tavoittamaan Idän saavuttamaa etumatkaa pelaajien yksityissuoritusten avulla.

Rohkeat pesillesyöksyt, monet erittäin taidokkaasti suoritetut kiinniotot, jossa erityisesti Idän polttolinja näytti venymiskykyään, olivat ottelun hienoimpia suorituksia.

Rohkea leikkaus onnistui

Idän valitsijat olivat suorittaneet rohkean leikkauksen joukkueessaan tuodessaan kentälle lähes ensikertalaisista kokoonpannun yhdeksikön. Valintaa epäiltiin kovasti ennen ottelua ja pelättiin nuorten suurotteluja kokemattomien pelaajien hermojen hallintaa. Eilen nähtiin leikkauksen onnistuneen.

Jokainen lenkki piti ja siellä mihin suurimmat epäilykset kohdistuivat osoittautuivat otteet täysin pitäväksi. Joukkue niveltyi yllättävän kokonaiseksi. Etukentän pelaajat löysivät toinen toisensa tyydyttävästi, tehden Lännen vaihtolyönnit tehottomiksi. Polttolinjalla tosin löytyi houkuttelevia aukkoja, mutta Lännen käyttäessä niitä hyväkseen niin tärkeän hetken tullen muodostui ottelun voiton avaimeksi juuri Idän molempien polttajien rohkea peliote. Takakenttä ei joutunut läheskään sellaiseen painostukseen johon uskottiin ennen ottelua.

Yli-Jaskarin päivä

Eilinen päivä oli Idän Yli-Jaskarin. Yli-Jaskarin monet varmat ilmiömäisin syöksyin suoritetut kiinniotot antoivat lisäuskoa nuoremmille kanssapelaajille. Ilman Yli-Jaskarin useita urheita sukelluksia olisi pelin voitto mahdollisesti kallistunut Lännelle. Hyvän parin Yli-Jaskarille muodosti 2-puolen polttajana pelannut Erkki Kemppainen. Heidän yhteistoiminnassaan ei ollut toivomisen varaa.

Takapesät, Timo Hakanen 2-pesällä sekä Matti Korhonen 3-pesällä jäivät huomattavasti edellisistä varjoon Hakasen epäonnistuessa pariin kertaan antamaan Lännelle juoksut.

Idän etukenttä muodostui huomattavasti tehokkaammaksi kuin vastaava Lännen. Joukkue käytti molempia lukkareitaan Seppo Kerttulaa sekä Eino Kaakkolahtea, joka näin pääsi Itä—Länsi ottelujen johtoasemaan yhdessä Olli Hanskin kanssa.

Kerttulan valinta oli eniten herättänyt mielipiteiden vaihtoa, kun tiedettiin Idän puolella olevan monta hyvääkin lukkaria. Kerttula lunasti täysin valitsijoittensa luottamuksen pelaamalla tehokkaan ulkopelin, jossa Lännen lyöjien mahdollisuudet tulivat useaan otteeseen eliminoitua. Kaakkolahti tuli mukaan kahteen viimeiseen vuoroon, mutta ehti siinäkin näyttää omat kykynsä.

Joukkueen pelipäällikkö Paavo Hietasen ulkopeli oli lähes erehtymätöntä ja rohkeilla näpäyksien poiminnoilla tehtiin Lännen vaihtolyönnit tehottomiksi. Tässä auttoi hyvin lujaheittoinen Paavo Jaakkola. Takakentän pari Eero Nieminen ja Veikko Keskitalo pitivät tonttinsa puhtaana Niemisen hakiessa pari vaarallista palloa sekä suorittaen jatkotilanteessa raivokkaat tappoheitot.

Idän voima — vaihtolyönnit

Sisäpeli ratkaisi voiton Idälle vaihtelevaisuudellaan. Erikoisesti Idän käyttämät vaihtolyönnit olivat onnistuneita, niissä ei viljelty laisinkaan pomppuja vaan tarpeellisen ovelina ne tarjosivat vapaan matkan pesien välillä Lännen heikosti pelanneen etukentän ihmetellessä tulosta. Eero Nieminen näytti todelliset sisäpelaajalahjansa. Hänen lyönneissään oli täysin oikea osoite sekä pesien välit taittuivat nopeudella.

Martti Yli-Jaskarin sisäpelisuorituksessa välähteli sekä hyvää että muutama huolimaton suoritus, joka laski hänen yleispeliarvoaan. Mesteruussarjan lyöjätilaston kärkeen kuuluvan Matti Korhosen lyönneissä oli voimaa ja hyvää osoitetta, samoinkuin Paavo Jaakkolankin. Vaihtolyöntien erikoismiehinä esiintyivät Paavo Hietanen sekä Veikko Keskitalo.

Lännen kokemus ei riittänyt!

Lännen joukkueella oli eilen varsin musta päivä. Ottelun alkuvaiheet osoittivat jo sen, että "kunnian kukko ei enää laula sinivalkoisille väreille". Itä vaihtoi pesiä Lännen etukentän pettäessä sekä joukkueen pelipäällikön Jussi Kiikerin epäonnistuessa parissa kiinniotoissaan, jolloin Itä pääsi ottelun johtoon ja sai ensikertalaisiinsa riittävän tehokkaan pelihengen. Kokemus, joka piti olla Lännen voimakkain ase ei riittänyt tällä kertaa. Joukkueesta puuttui

tarpeellinen yrittämisen halu, ulkokentällä tehtiin mitä tehtävissä oli, mutta ratkaisevissa tilanteissa toheloitiin raskaasti.

Oli selvää, ettei etukentän työskentely voinut olla täysipainoista, sillä Pertti Silen ja Jorma Kyntölä joutuivat pelaamaan "vierailla tonteillaan" seurajoukkuepaikkoihinsa nähden. Markus Lakaniemen lukkarointikaan ei eilen ollut parhainta mahdollista, sellaista, joka olisi kyennyt pitämään Idän lyöjät kurissa. Polttolinjan tarpeeksi tehokasta työskentelyä haittasi pahanlaisesti Jussi Kiikerin epäonninen päivä. Raimo Lindholmin hienot kiinniotot kakkosella olivat tehokkaita.

Eräs joukkueen suurimmista yllättäjistä oli Antero Pärssisen peli. Mies oli valittu kolmospesälle, mutta nähtiinkin omalla paikallaan toisena polttajana ollen erehtymätön aina viimeiseen vuoroon saakka. Jaakko Nygård oli jälleen varmanäppinen pesävahti, jota ei onnistuttu yllättämään.

Paine etukentällä

Takakenttä ei joutunut kovinkaan suureen paineeseen, joten sen tehokkuus ei tullut koetukselle. Uuri Ståhlhammar liikkui laajalla säteellä ja joutui pariin kertaan esittämään parhaintaan. Sisäpelissä ei joukkueen vaihtolyönnit tehonneet toivotulla tavalla. Näpäyksiä ei saatu onnistumaan Idän hyvän etukenttäpelin vuoksi eikä ihme kyllä pomputkaan saaneet tulosta aikaan.

Raimo Lindholm oli joukkueensa luotettavin sisäpelaaja, vaikka ottelun viimeisessä vuorossa Lännen tasoituksen ollessa aivan saavutettavissa, huudollaan onnistuikin saamaan Ståhlhammarin ulos kolmoselta ennen aikojaan. Jaakko Nygårdilla oli myös oivallinen sisäpeli, jossa tarkat keskikenttälyönnit olivat vastustamattomia. Lakaniemi sai ottelun puolivälin jälkeen lyönteihinsä todellista osoitetta tarpeeksi.

Ottelun kulku

Länsi ehti käyttää vain neljä lyöjää ensimmäisessä vuorossa kun seurasi vaihto. Itä aloitti heti juoksulla. Hietanen löi suoraan Kiikerille, joka pyöritteli palloa käsissään ja niin ehti Yli-Jaskari tuoda avausjuoksun.

Toisessa vuorossa Länsi sai ottelun tasan myöskin ajotilanteesta Hakasen erehtyessä heittämään pallon kolmoselle, vaikka juoksija olisi ollut tuhottavissa.

Itä kuitenkin karkasi samassa vuorossa uudelleen ottelujohtoon Niemisen lyödessä polttolinjan yli ja Kiikerin pudottaessa jo räpylässä ollen pallon, jolloin Kemppainen toi 2—1. Kyntölä intoutui heittämään kolmoselle ja paukautti törkeästi yli jolloin Kerttula ravasi 3—1.

Kolmannessa vuorossa Lindholm kavensi tilanteen 3—2 ottelun eräällä komeimmalla lyönnillä polttolinjan välistä selvittäen näin ajotilanteen Ståhlhammarin tuodessa juoksun. Itä ei kuitenkaan hellittänyt, vaan samaisessa vuorossa Korhosen lyönti toi Niemisen kotipesään miehen sukeltaessa rohkeasti. Ajotilanne kahdella kuolleella toi lisäjuoksun Idälle Hakasen toimittaessa Korhosen kotipesään. Ottelua johti Itä jo 5—2.

Sade sekoitti "rytmin"

Sade viilensi pelaajien intoa ja niin nähtiin haparoivia otteita molemmilta sisäpelissä. Neljännessä teki Länsi Jaakkolan harhaheiton ansiosta juoksun. Kuudennessa sai Länsi jälleen kavennusta Silenin iskiessä Lindholmin kotiin ja tilanne kiristyi 5 – 4. Seitsemännessä Matti Korhonen näytti lyöjänlahjansa vetämällä Lännen polttolinjan yli ja Keskitalo toi 6 – 4. Kahdeksannessa teki Yli-Jaskari Lännen aikeet tyhjiksi hienoilla kiinniotoillaan. Vielä viimeisessä vuoroparissa yritti Länsi kavennusta ja saikin juoksun Kiikerin lyömänä. Ilman Lindholmin onnetonta huudahdusta, jonka ansiosta Ståhlhammar irtosi kolmoselta olisi Lännellä ollut mahdollisuus pelin tasoittamiseen.

Idän pelipäällikkö Paavo Hietanen lyömässä juokkueensa avausjuoksua.

Idän joukkueen huoltaja, Lauri Reinikainen ottelun jälkeen:

— Uskoin meidän mahdollisuuksiin, sillä tällaisen nuoren ja innokkaan joukkueen yrityshalu on hyvä, kun se vain saa hermonsa pidettyä kunnossa. Tämä onnistui, pojat pääsivät heti ensi vuorosta lähtien hyvään pelivireeseen ja niin saimme vaivatta pelijuonesta kiinni.

— Meidän vahvin aseemme oli nuoruus ja yritteliäisyys. Rohkea sisäpeli, aavistuksen varaan uskaliaasti hoidettu merkkipeli antoi sisäpelillemme yllätysmahdollisuuden. Nämä onnistuivat ja siitä on annettava erikoinen tunnustus pojille.

— Ennakkon oli meidän mahdollisuutemme tuomittu ja erikoisesti Seppo Kerttulan lukkarina onnistumista epäiltiin. Molemmat niin Kerttula kuin Kaakkolahti jättivät Lännen Markus Lakaniemen varjoon ja juuri tämä seikka lisäsi meidän mahdollisuuksiamme. Sanoin ennen ottelua, että elleivät pojat pelaa tyydyttävästi niin laitan pelipuvun päälle ja painun kentälle, mutta nyt on todettava ettei minulla enää ole asiaa pelaajana Itä—Länsi otteluihin, nykyinen pelaajataso on kovempaa kuin silloin minun ollessa mukana näissä otteluissa.

Idän pelipäällikkö Paavo Hietanen:

— Hienoa, että voitettiin. Nyt meillä oli erittäin yhtenäinen joukkue, joka pelasi kokonaisuutena eikä niin kuin aikaisemmin. Joukkue, jossa ei ole tähtiä, näyttää sittenkin onnistuvan paremmin ja sellainen on tämän kertainen Idän joukkue.

— Olen iloinen että ne miehet, joiden uskottiin epäonnistuvan ensikertalaisena onnistuivat nyt täysin tyydyttävästi. Entisiin Idän joukkueisiin nähden, joissa olen aikaisemmin pelannut, tämä joukkue oli huomattavasti opeampi.

— Meillä oli eräs lähtökohta, joka antoi meille luottamuksen voiton mahdollisuuksiimme. Tuo vimeinen näkemyksemme, jonka ennen ottelua totesimme oli: Jokainen Idän mestaruussarjan joukkue, joista yhdeksikkömme oli koottu, oli voittanut Lännen vastaavat joukkueet, joista heidän kokoonpanonsa oli. Kun näin oli, uskoimme että mahdollisuudet on nytkin voittaa ja se piti.

Muu Suomi kuritti mestarit 7-3

Vuoden pesäpallomestarien — Sotkamon Jymyn — taito ja kestävyys eivät riittäneet Muun Suomen yllättävän yhtenäisen ja hyvää peli-intoa esittäneen yhdeksikön nujertamiseksi. Muun Suomen joukkue piti koko ottelun ajan hyvää peliotetta hallussaan ja määräsi kolmannesta vuorosta lähtien ottelun kulun. Sotkamon poikien hyvä alku lupaili ottelusta jälleen voittoisaa mestareille, mutta tänään olivat vieraat parempia ja niin joutui Sotkamo antautumaan kauden viimeisessä ottelussa kotikentällään, jota ei ole tapahtunut kahteen vuoteen. Ottelun lopputulos 7—3. Tuomariston muodostivat Heino Hanski ja Alpo Hyttinen.

Erittäin hienon, mutta kylmän syyssään vallitessa käytiin ottelu jännittävänä ja tilannerikkaana, jossa erityisesti ulkopelisuoritukset olivat molemmilla hienoja. Sisäpelistä kärsi eniten Sotkamon joukkue, jonka pelistä puuttui kesän aikana nähty sisäpelin suunnitelmallisuus. Yleisöä oli jälleen Sotkamossa runsaasti, sillä yli 3.000 katsojaa näki ottelun.

Muun Suomen joukkue pelasi tiivistä ja rohkeaa ulkopeliä, josta ei sotkamolaisille tahtonut löytyä aukkopaikkoja. Tunnustus on häviöstään huolimatta annettava mestareille. Ottelun kolmessa ensimmäisessä vuorossa mestarit pitivät hyvin puolensa, mutta sen jälkeen Muun Suomen joukkueen painavat lyönnit alkoivat tehdä pahaa jälkeä Sotkamon ulkokentässä. Lisäksi Muun Suomen joukkueen sisäpelitaktiikka onnistui yllättävän hyvin, kun ottaa huomioon sen, että joukkueen pelaajat oli koottu useista eri joukkueista.

Kentän parhaan työn teki Uuri Ståhlhammar Muun Suomen joukkueessa pelaten kakkospolttajana ja erityisesti hänen ulkopelinsä oli pettämätöntä. Hirmuheitoillaan hän teki pahaa jälkeä sotkamolaisten juoksijoille. Sisäpelissä ottelun alkuvaiheessa tuli muutama turha kuolema ykköspesällä. Paavo Hietanen, joukkueen pelipäällikkönä esitti varmaa ulkopeliä ja oli sisäpelissä vaihtolyönteineen vaarallinen. Muun Suomen joukkueen eräs avainpelaaja ulkopelissä oli mainiosti yllättänyt lukkari Matti Pippola. Tänään Pippola oli huomattavasti edellä idän joukkueen Seppo Kerttulaa niin sisäpelissä kuin ulkonakin.

Muun Suomen joukkueen polttolinjassa Anssi Jokinen aivan vieraalla paikalla kakkospesällä selviytyi hyvin. Martti Ylijaskari oli eräs joukkueensa parhaista lyöjistä sekä pettämätön ulkona. Jaakko Nygård ei tänään saanut peliään käyntiin entiseen tapaan. Takana Eero Nieminen ja Pentti Puttonen eivät alkuvuoroa lukuunottamatta joutuneet kovinkaan suureen rasitukseen. Molemmat pelasivat luotettavasti; ainoastaan Puttoselle tapahtui ottelun alkuvaiheessa pari ikävänpuoleista lipsahdusta. Veikko Latvala täytti täysin paikkansa siepparina.

Mestareiden joukkueen paras osa oli tällä kertaa etukenttä ja siinä ykkösvahti Martti Korhonen ja Juhani Suutarinen. Molemmat hakivat hyvin näpäykset ja erityisesti Korhosen yllättävät kiinniotot ja raisut heitot olivat tuloksellisia. Polttolinjassa Lauri Mustonen täysin varma. Muiden laskiessa luvattoman paljon palloja läpi. Matti Korhonen osoitti jälleen vaarallisuuttaan lyönneissä. Tosin hänellä ei tänään ollut niin paljon tilaisuuksia kuin aikaisemmin mestaruussarjan otteluissa. Veikko Keskitalon hyvä peli kuumesairaanakin kovine heittoineen tyydytti katsomoa. Seppo Kerttula ei saanut lukkaripeliään onnistumaan johtuen suurelta osalta Muun Suomen taktiikasta, jolla jatkuvasti otettiin pois Kerttulan väärät. Sisäpelissä Kerttula oli joukkueensa heikoin mies. Pasi Vuorisen sisäpeli varmaa, jossa hyvät näpäykset ja hidastetut välilyönnit onnistuivat.

Sotkamo johtoon 3—0

Sotkamo aloitti pelin loistavasti ja Martti J. Korhonen pamautti keskeltä takaa läpi. Keskitalo ja Matti Korhonen ravasivat kotiin. Kun vielä Kemppainen turvasi Vuorisen kotitaipaleen johtivat mestarit jo 3 – 0. Tasoittavallaan Muun Suomen Puttonen livisti harhaheitolla 1 – 3 ja myöhemmin kipitti Hietanen 2 – 3 kun polttaja Kemppainen haki räpylästään pelivälinettä. 3. vuorossa ajolähdöstä löi Pippola Latvalan kotiin ja Puttosen lyönnillä Yli-Jaskari ravasi taululle Muun Suomen johtonumerot 4 – 3. Sotkamon lukkari Kerttula tempaisi 6. vuorossa kolmospesästä yli ja Pippola juoksi kunnarin. Ståhlhammar löi sitten Jokisen alas sekä 8. vuorossa vielä Puttosen. Niin olivatkin syntyneet Muun Suomen voittonumerot 7 – 3.

Joukkueet pelasivat seuraavissa kokoonpanoissa: Mestarit: Lauri Mustonen, Veikko Keskitalo, Juhani Suutarinen, Aulis Väisänen Matti Korhonen, Pasi Vuorinen Martti J. Korhonen, Erkki Kemppainen ja Seppo Kerttula.

Muu Suomi: Pentti Puttonen Paavo Hietanen, Uuri Ståhlhammar, Veikko Latvala, Eero Nieminen, Martti Yli-Jaskari, Matti Pippola, Jaakko Nygård ja Anssi Jokinen.

Ottelun päätyttyä suoritettiin runsas määrä palkinnon jakajaisia. Ottelussa palkittiin parhaina sisäpelaajina Muun Suomen joukkueesta Uuri Ståhlhammar ja mestareiden joukkueessa Martti J. Korhonen. Ulkopelipalkinnot saivat: Matti Pippola ja Pasi Vuorinen. Yleispelistä palkittiin Muun Suomen joukkueen Paavo Hietanen ja Mestareiden joukkueen Martti J. Korhonen.

Samalla kun sarjasysteemissä siirryttiin historialliseen vaiheeseen samalla sarjan päätös toi koko liiton historiassa toisen kerran esiin tapahtuman, jolla Suomen sarjasta noussut vie mestaruuden. Näin tapahtui tänä vuonna Sotkamon Jymyn voittaessa 27 v:n jälkeen Suomen-sarjasta nousseena Suomen mestaruuden. Kun joukkueessa pari kolme vuotta sitten tehtiin lopullista nuorennusleikkausta, ei se heti kantanut hedelmää, päinvastoin: kaksi vuotta sitten putosi monien loukkaantuneiden pelaaja menetyksien jälkeen Sotkamon Jymy pohjoislohkoon.

Putoamisesta oli hyötyä koko kansallispelillemme: Sotkamossa päätettiin näyttää Kainuun korpiasukkaiden sitkeä yrittämisen halu ja peräänantamattomuus. Pohjoislohkossa ei löytynyt viime vuonna yhtään joukkuetta, joka olisi kyennyt asettamaan Jymyn lohkovoittoa edes kyseenalaiseksi. Kova harjoitustahti, jolla luotiin pelaajille peruskunto on suorastaan vertaansa vailla pesäpalloilijoiden keskuudessa. Kun keväällä Sotkamon Jymyn asioista kerrottiin ja sen harjoitustahdista, naureskeltiin niille uskomattoman suurille lukemille, jotka kertcivat pelaajien lyöntiharjoituksista y.m. Nyt niille ei kukaan enää naura, päinvastoin. Se osoitti että pesäpalloilijankin on harjoiteltava päästäkseen tuloksiin. Kovakurssinen harjoitus toi pojille taitoa sekä kestävyyttä, jolta perustalta kohotettiin koko maan pesäpalloväen tietoon.

*

Lähes neljätuhatta pesäpalloilun ystävää — mukana myös kansallispelimme isä, professori Tahko Pihkala — täytti eilen Sotkamon keskuskentän katsomotilat, kun vuoden 1963 Suomen mestarijoukkue Sotkamon Jymy ja Pesäpalloliiton valitsema Muun Suomen yhdeksikkö juoksivat kiilaan aloittaakseen jo etukäteen suurta mielenkiintoa herättäneen Mestarit—Muu Suomi ottelun. Yleisö oli saapunut katsomoon nähdäkseen pesäpalloilua hienoimmillaan ja sen toiveet myös palkittiin — oikein kukkuramitoin. Kentällä esitti kuitenkin hyvää pesäpalloilua vain yksi joukkue. Se ei suinkaan ollut mestarit vaan tähtipelaajista koottu liiton yhdeksikkö. Sen taidokkaat esitykset sisä- ja ulkopelissä saivat yleisön tämän tästä toteamaan, että osataan sitä pesäpalloilua muuallakin.

IKÄMIESTEN MESTARUUS 1963

Ikämiesten Suomen mestaruudesta lähti kamppailemaan kahdeksan joukkuetta, kolme vähemmän kuin viime vuonna. Mukana on hallitseva mestari Oulun Lippo, mutta nelinkertainen mestari Pallo-Toverit puuttuu. Helsingin piirin paikan on tänä vuonna ottanut Puna-Mustien joukkue.

I-kierros

Jääsken Kirijät – Mikkelin Pallonlyöjät	34 – 8
Porin Veto – Oulun Lippo	13 –17
Lahden Mailaveikot – Keravan Pallokerho	10 –21
Haminan Palloilijat – Puna-Mustat	0 –18

II-kierros

Keravan Pallokerho – Jääsken Kirijät	20 – 9
Puna-Mustat – Oulun Lippo	16 – 2

Loppuottelut:

Keravan Pallokerho – Puna-Mustat	16 –16
Puna-Mustat – Keravan Pallokerho	17 – 5

Suomen mestari Puna-Mustat yhteistuloksella ..... 33 –21

Keravan ja PuMun ikämiehet 16—16

Pesäpalloilun hienouksilla sai herkutella pesäpallokärpäsen purema yleisö, joka tiistai-iltana oli saapunut Keravan yhteiskoulun kentän laitamille seuraamaan Pallokerhon ja Puna-Mustien ikämiesyhdeksikköjen kamppailua Suomen mestaruudesta. Tämä ensimmäinen mestaruutta koskeva ottelu oli sanan täydellisessä merkityksessä yleisöottelu. Tilanteet vaihtuivat tiheään, kovia ja tarkkoja lyöntejä oli riittämiin ja välillä nähtiin myöskin loisteliaita kiinniottoja. Kaikki pelaajat yrittivät parhaansa. Ottelu päättyi tasan 16 – 16, ja jännitys jatkuu ensi lauantaihin, jolloinka joukkueet kohtaavat toisensa uudemman kerran Hesperian kentällä Helsingissä.

Hutunheiton voitti PuMu ja KPK asettui ensin sisävuoroon. Alku oli pirteä. Kärki saatiin kolmoselle ja Raejärvi pamautti hienolla kakkospuolen lyönnillä Römarkin kotiin. PuMu vastasi kuitenkin sisävuorollaan "isän kädestä": neljä juoksua oli pian tosiasia. Ottelutapahtumat aaltoilivat ja kuudennen vuoroparin jälkeen oli tilanne 11 – 11. Seitsemännessä keravalaiset tempaisivat viisi juoksua. Römark löi Kittelän, kotipesään, Koskisen komealla kolmosrajasta läpi suuntautunella sivalluksella ennättivät kotia Seppälä sekä Reiman. Raejärvi löi neljännen juoksun ja sen juoksi Römark. Viidennen juoksun isä oli Kittelä ja tuojana Perhola. Tasoittavallaan ei PuMu saanut kuin yhden juoksun. Kerava oli siirtynyt johtoon 16 – 12.

Viimeisen vuoron alkaessa Keravalla oli neljän juoksun etumatka, jota ei saatu kasvatetuksi. PuMu:lla oli onni matkassa. Ensin tuli juoksu ohiheitolla kotipesään tuojana Kivelä. Virolainen pamautti kolmosrajasta läpi ja Hagman ennätti turvaan. Synty ajo, purkamassa Väinö Liukkonen. Kakkosrajan läpäissyt lyönti toi Ilolan sekä Niemisen kotiin. Peli oli tasan 16 – 16. Kuolleita syntyi kuitenkin tuota pikaa kolme ja tuomarin loppuvihellys kajahti.

Kerava: 1 0 3 2 2 3 5 0 0 = 16
PuMu : 4 2 3 2 0 0 1 0 4 = 16

Puna-Mustien parhaina palkittiin yleispelaajana Kaarlo Virolainen, sisäpelistä Erkki "Pulla" Heikkilä sekä ulkopelistä Unto Liukkonen. Keravan vastaavat: Pentti Raejärvi, Eero Seppälä ja Teuvo Koivuranta. Myös Pentti Perholan loistava lyöntipeli olisi ollut palkinnon arvoinen.

Kerava lisäsi Kivelän kiirettä

Ikämiesten SM-finaalin toinen näytös alkaa tänään klo 15 Puna-Mustien ja Keravan Pallo-Kerhon iskiessä yhteen. PuMu yritti siirtää ottelua puolella tunnilla eteenpäin, jotta sen parhaimpiin kuuluva lyöjä, PPL:n puheenjohtaja Erkki Kivelä ehtisi varapresidentti Johnsonin kunniaksi järjestettävästä puutarhajuhlasta auttamaan seuraansa mestaruuteen.

Puna-Mustat kontiomestariksi

Kerava hävisi Hesperiassa 17 – 5

Puna-Mustien ikämiehet ottivat vaivattoman voiton eilen Hesperiassa pelatussa Pesäpalloliiton Kontio-sarjan ottelussa saavuttaen samalla myös Suomen mestaruuden. Eilinen tulos 17—5 ja edellinen Keravalla päättyneen ottelun tasatulos 16—16 huomioiden mestaruus saavutettiin yhteistuloksella 33—21. Tuulisessa säässä pelattua ottelua oli saapunut seuraamaan lähes 300 katselijaa ja hyvänä tuomariparina oli Onni Sallinen — Unto Könönen.

Puna-Mustat joutui otteluun varamiehisenä, sillä joukkueen vahvana lyöjänä tunnettu PPL:n puheenjohtaja Erkki Kivelä joutui samaan aikaan edustamaan PPL:ää Amerikan varapresidentin puutarhajuhlassa. PuMun joukkue oli yllättävän tasainen. Jokainen mies kykeni hoitamaan tehtävänsä. Joukkue oli niin ulko- kuin sisäpelissä täysin ylivoimainen. Etenkin lyönnit olivat huomattavasti voimakkaampia ja tarkempia kuin keravalaisten. Aina viimeiseen vuoroon saakka pysyi ulkokenttä tiiviinä antautuen vain pariin vastustajan lyöntiin, jolloin Keravan onnistui saada kolme juoksua.

PuMun erittäin tehokas ja liikkuva polttolinja sekä takakenttä oli yllättämättömissä. Entinen Itä—Länsi-tähti Toivo Ilola oli pettämätön niin ulkokentällä kuin mailanvarressakin. Erkki Heikkilä teki täysin tyhjäksi Keravan lyöjien aikeet yllätyksellisillä syötöillään. Ulkokentällä onnistui myös hyvin polttajana pelannut Unto Liukkonen. Sisäpelissä Ilola, Väinö Liukkonen ja Heikkilä vaarallisimmat.

Kerava aloitti tyydyttävästi, mutta veto loppui jo kolmannessa vuorossa, jossa PuMun pelaajien kovat takakenttälyönnit alkoivat vaikuttamaan. Pentti Raejärvi oli joukkueensa tehokkain niin sisäkuin ulkopelissäkin. Hyvän ulkopelin pelasivat myös Eero Seppälä ja Aimo Koskinen.

Juoksulista:
PuMu 0 3 2 4 1 5 0 1 1 = 17
KPK 0 1 1 0 0 0 0 0 3 = 5

Parhaina palkittiin PuMun sisäpelistä Väinö Liukkonen, ulkopelistä Erkki Heikkilä, Keravan sisäpelistä Pentti Raejärvi ja ulkopelistä Eero Seppälä. Kentän hyödyllisimpänä pelaajana Helsingin Pyttykerho palkitsi PuMun Toivo Ilolan.

*

Puna-Mustien mestarijoukkue: Arvo Auvinen, Nisse Hagman, Erkki Heikkilä, Toivo Ilola, Albin Jäderholm, Erkki Kivelä, Unto Liukkonen, Väinö Liukkonen, Eeti Nieminen, Ville Ritari ja vanha korkeushyppääjä Kaarlo Virolainen.

Keravan Pallokerho: Kalevi Kittelä, Teuvo Koivuranta, Aimo Koskinen, Arvo Luoma-aho, Pentti Perhola, Pentti Raejärvi, Väinö Reiman, Holger Römark, Eero Seppälä ja A. Ström. Joukkue koostui vanhoista KooPeen, Keravan Toverien ja Järvenpään Palon miehistä.

Pesäpallon Naisten SM-sarja 1963

Pallo-Toverit, Hki

Työväen Mailapojat, Hki

Kelta-Mustat, Kuopio

Loimaan Palloilijat

Jyväskylän Kiri

Oulun Lippo

Seinäjoen Maila-Jussit

Puna-Mustat, Hki

Hyvinkään Tahko

Helsingin Veto

Tampereen Pyrintö

MESTARUUSSARJA 1962

Työväen Mailapojat	16
Pallo-Toverit	14
Kuopion Kelta-Mustat	12
Loimaan Palloilijat	8
Jyväskylän Kiri	6
Helsingin Veto	6
Tampereen Pyrintö	5
Karjalan Maila	4
Lapuan Laaka	1

Naisten mestaruussarjassa tehtiin muutoksia. Joukkuemäärää lisättiin kahdella yhdeksästä yhteentoista. Nousijat olivat: Oulun Lippo, Puna-Mustat, Seinäjoen Maila-Jussit ja Hyvinkään Tahko.

TYÖVÄEN MAILAPOJAT säilytti mestarijoukkueensa hyvin kasassa vain Leila Laiti puuttui. Neljättä perättäistä mestaruutta lähtivät tavoittelemaan Sirpa Ikonen, Anja Ilonen, Terttu Kämäräinen, Riitta Kyntölä, Marja-Leena Laitinen, Marjatta Lepistö, Maija Lindblom, Anja Niemi sekä Tuula Salonen os. Tukia. Uusina nähtiin Anja Ahonen, vuoden paussin pitänyt Sirkka Kämäräinen ja viime vuonna vaihtopelaajana ollut Lea Podschivalow. Peliasuna harmaa paitapusero ja punaiset baseball malliset housut. Pelijohtajana toimii edelleen Kalevi Äijälä.

PALLO-TOVERIT menetti kolme pelaajatarta ja sai saman verran lisää. Vanhoista olivat mukana: Terttu Helminen, Riitta Hämäläinen, Vuokko Jokinen, Urpu Karanko, Eija Lohman, Tuula Rantanen, Anja Rummukainen, Sinikka Sundberg, Ritva-Liisa Vainio ja Riitta Vihuri. Uusina nähtiin ennenkin mukana olleet Tytti Johansson, Auli Liesto ja uusi tuttavuus Kirsti Ristlakki. Baseball puku oli oranssin värinen ja aluspaita vihreä. Pelinjohtajana kuten ennenkin Esko Salminen.

KUOPION KELTA-MUSTAT saivat jalkeille melkein viime vuotisen yhdeksikkönsä, vain Laila Hallikainen oli poissa. Jatkoivat: Raija Heikkinen, Liisa Parkkinen, Marjukka Parkkinen, Anja Rissanen, Terttu Rouvinen, Asta Ruotsalainen, Maija-Liisa Saarelainen, Marja-Liisa Walther ja Mirja-Liisa Virtaniemi. Uutena Riitta-Liisa Heikkinen. Peliasuna paitapusero, jonka väri on keltainen sekä mustat baseball malliset housut.

LOIMAAN PALLOILIJAT pysyttelivät myöskin aika lailla viimekesäisessä kokoonpanossaan, vain Tuulikki Ahokas oli poissa. Entisistä jatkoivat Annikki Aaltonen, Ilmi Haimi, Paula Heina, Sylvi Lehtisalo, Kaarina Lehtonen, Anneli Leutoaho, Marja Meri, Liisi Mäkelä, Marja-Liisa Niemi, Leena Rekola ja uutena Leena Rouhiainen. Varalla Kaarina Lehtisaari, Riitta Raita, Pirkko Viitanen sekä Hely Vilevaara. Joukkueen peliasuna on vihreä baseball-puku ja aluspaita tumman punainen.

JYVÄSKYLÄN KIRI menetti pari tyttöä, Paula Hautamaan ja Solja Pynnösen. Viimevuotisista jatkoivat Marjatta Arkela, Raija Geijer, Irma Hartikainen, Irmeli Koskinen, Outi Lappinen, Unnukka Ruissalo, Kaarina Salonen, Kirsti Salonen, Auli Suonperä, Tuulikki Stranden, Riitta Vehkala, Ritva Vehkala ja uutena Leena Holopainen. Baseball-puku valkoinen sekä aluspaidan väri oli sininen.

HELSINGIN VETO säilytti kaikki vanhat pelurinsa. Kiilassa olivat Tellervo Haapaniemi, Tyyne Huttunen, Marjatta Keränen, Anja Luoma os. Ryhänen, Salme Neuvonen, Pirkko Perkiö os. Natunen, Aili Renman, Hilve Suomalainen sekä uusina Leena Ahvenainen, Leena Kortelainen, Lea Laiho, Terttu Neuvonen ja taas mukaan tullut Maire Wiberg. Baseballpuku sininen ja aluspaita valkea.

TAMPEREEN PYRINTÖ sai tulla toimeen ilman Sirkka-Liisa Austiolan, Toini Flinkkilän, Ellen Kuusiston ja Sirpa Pajusen panosta. Vanhoista kiilassa: Eija Boman, Ritva Helin, Kaarina "Kati" Kaihlanen, Vappu Kakko, Leena Lukkarila, Ritva Rautio, Eila Savola, Taimi Sitari, Leena Syrjänen ja Maisa Vähätupa. Uusina nähtiin Arja Heinonen, Heljä Huuska, Tarja Lehtonen, Tellervo Mustalahti, Ritva Tuominen, Kaija Vähätupa ja Kirsti Ylönen. Baseballpuku punainen aluspaita valkea.

HYVINKÄÄN TAHKO pelasi seuraavalla joukkueella. Eila Anttila, Annikki Aromaa, Salme Holmala, Irmeli Ijäs, Tarja Juslin, Kaarina Koivusaari, Pirkko Korhonen, Tuula Kymäläinen, Paula Lindfors, Marja-Liisa Vesterinen sekä Tuula Vilhu. Keltainen paitapusero ja baseball malliset housut.

OULUN LIPPO lähti seuraavalla joukkueella sarjaan: Leena Hakola, Helli Hemmi, Briita Hekkanen, Anni Jaakkola, Kaija Klaavu, Seija Nummi, Eeva Parhi, Tellervo Puolakka, Maija Reinilä, Kirsti Stenberg, Terttu Tavisalo sekä Marja-Sisko Tuomikoski. Varalla Heli Keihäskoski, Kerttu Louhimo, Pirkko Meriluoma ja Sirkka Väntsi. Mainittakoon, että Leena Hakola kuuluu oikeaan pesäpallo sukuun. Isä Martti oli huippulukkari aikoinaan ja veljet Arto sekä Olli pelaavat Kemin kunnan Urheilijoissa Suomi-sarjaa. Leena itse pelasi jo 1957 Kemin Nais voimistelijoissa mestaruussarjassa. Peliasuna sininen paitapusero sekä baseball malliset housut.

SEINÄJOEN MAILA-JUSSIT tahi "Jussittaret" nousivat puolustamaan Etelä-Pohjanmaan naispesäpalloilua kun lapualaiset putosivat. Joukkueessa pelasivat seuraavat: Marjatta Auranen, Saara Autio, Seija Ikola, Sirkku Jouppila, Terhi Kallio, Irma Kimpimäki, Arja Luukko, Leena Mattila, Leena Määttänen, Aulikki Pihlajamäki ja Ritva Silen. Varalla olivat Irmeli Hamm ja Eira Salminen. Mestaruussarjakokemusta oli Autiolla, Luukolla ja Pihlajamäellä Nurmon Jymyn riveissä. Peliasuna oli punainen paitapusero, keltainen aluspaita sekä mustat baseball malliset housut.

PUNA-MUSTAT. Edessä vasemmalta: Pirjo Eestilä, Eve Alanen, Airi Ståhlhammar, Eeva Toivonen, Seija Koukkunen (ei pelannut). Takana vasemmalta: Ritva Savikurki (varalla), Tuula Uuttu, Marita Weckström, Soili Kari, Leena Loimaranta, Ritva Mättö sekä Ritva Antin. Kuvasta puuttuivat Terttu Huotari, Ritva Makara ja Armi Palmu. Peliasuna väriltään punainen baseball-puku, jossa pusero oli hihaton ja aluspaidan väri musta.

PuMu – Kiri 13 – 7

Pesäpalloilun naisten mestaruussarjan avausottelussa Hesperiassa sarjatulokas Puna-Mustat otti ensimmäiset pisteensä voittamalla lauantaina Jyväskylän Kirin 13 – 7. Täytyy muistaa, että naiset pelaavat vain 7 vuoroparia. Lyöjiä oli Puna-Mustilla 52 ja Kirillä 46. Peli kesti 1 tunti 35 min. ja kauniissa kesäisessä säässä sitä oli saapunut seuraamaan noin 200 maksanutta.

Kiri aloitti sisällä ilman tulosta, mutta PuMu väänsi juoksun kun Uuttu kotiutti Alasen. Toisessa toi Eestilä pinnan väärillä ja Uuttu iski Ståhlhammarin turvaan. 3 – 0. Kolmannessa Ståhlhammar veti Mätön kotipesään, Alanen Eestilän ja Kari Ståhlhammarin. 6 – 0. Neljännessä sai Kiri vasta avattua tilinsä. Ritta Vehkala löi Strandenin kotiin, Arkela Lappisen sekä Kirsti Salosen. Tasoittavalla tempaisi Ståhlhammar Mätön kotia, Toivonen Antinin, Kari Toivosen sekä Alasen. Tulostaululla 10 – 3. Viidennessä Kirin Kirsti Salonen käveli väärillä alas ja tasoittavalla PuMun Kari toimitti Eestilän kotipiiriin. 11 – 4. Kuudennessa Kirin Riitta Vehkala vetäisi Koskisen sisään ja Arkela Strandenin. Tasoittavalla Eestilä löi 2-rajasta läpi ja Antin pinkoi kotirinkiin ja lyöjälle kunnari. 13 – 6. Viimeisessä Kirin Lappinen löi Koskisen kotia ja ottelu päättyi PuMun hyväksi 13 – 7.

PuMun juoksut: Soile Kari 4, Pirjo Eestilä 1+1, Airi Ståhlhammar 2, Tuula Uuttu 2, Eeva Toivonen 1, Eve Alanen 1 ja väärillä juostiin 1. Kiri: Marjatta Arkela 3, Riitta Vehkala 2, Outi Lappinen 1, väärillä 1.

PuMu:	1	2	3	4	1	2	0	= 13
Kiri :	0	0	0	3	1	2	1	= 7

"Tulipalonpunaisissa" peliasuissaan Puna-Mustien tytöt aloittivat haparoiden. Ulkopeli käynnistyi täysin tyydyttävästi, mutta lyöntipeli kulki aina kolmanteen vuoroon saakka heikkona. Kolmas ja neljäs vuoro ratkaisivat kamppailun, sillä näissä vuoroissa PuMu sai seitsemän juoksuistaan. Joukkue pelaa hyvin ulkopelin, vaikka muutama aukkopaikka jäikin. Eve Alanen on varsin tehokas lukkari, vahvimpana aseena lujat ja tarkat heitot. Lyönteihin enemmän osoitetta lisää. Polttolinjassa tehtiin ylättävän hyvää työtä Airi Ståhlhammarin – Uurin sisar – ja Eeva Toivosen pitäessä hyvän huolen kirittärien läpilyöntien estämisessä. Takakentän liikkuvuus oli silmään pistävä, jossa Pirjo Eestilä ja Soili Kari noukkivat vaarallisetkin pallot. Soili Kari oli joukkueensa tehokkain lyöjä, jonka sivaltamana pallot lähtivät kuin kanuunasta.

Kirin paras oli sen etukenttä, jossa 1-pesä Riitta Vehkala ja sieppari Unnukka Ruissalo hakivat hyvin näpyt. Polttolinjalta 2-pesä Ritva Vehkalan kiinniotot ja heitot hyviä. Takana Marjatta Arkela otti usean vaarallisen lyönnin kiinni.

Ottelun jälkeen Puna-Mustien parhaina palkittiin sisällä Soili Kari ja ulkona Airi Ståhlhammar sekä Kirin vastaavat palkitut olivat Unnukka Ruissalo ja Ritva Vehkala.

Kelta-Mustat ylivoimaisia löivät Seinäjoen 36 – 11

Murskaavan ylivoimaisilla numeroilla avasi Keltamusten naisjoukkue mestaruussarjan sunnuntaina Kuopion keskuskentällä. Vastustaja oli kovin tyttövoittoinen nousijajoukkue Seinäjoen Mailajussit.

Kokonaisuutena ottelu oli pitkäveteinen ja vailla jännitystä. KeMu teki mitä tahtoi, kasvatti voittonumeroitaan tasaisesti vuoropari vuoroparilta. Vain kahdessa vuoroparissa, ensimmäisessä ja kuudennessa, saivat seinäjoettaret jonkinlaisen otteen peliin tehden niissä yhdeksän juoksua. Kemulla taas vastaavasti alku oli synkkä. Ensimmäinen vuoropari vajui tyhjiin vastustajien viittä vastaan. Kemuttaret taisivat hiukan tästä hermostua, mutta juuri oikealla tavalla. Tahti muuttui seuraavassa, eikä senjälkeen ollut epätietoisuutta, kumpi on ottelun voittaja.

KeMu:n juoksuista löi Asta Ruotsalainen viisi (palkittiin sisäpelistä). Neljä juoksua löivät Terttu Rouvinen (palkittiin ulkopelistä) ja Mirja Virtaniemi. Maija Savolainen, Anja Rissanen, Raija Heikkinen, Marja-Liisa Walther ja Liisa Parkkinen kukin kaksi ja Marjukka Parkkinen yhden. Juoksuista teki Anja Rissanen seitsemän, Maija Savolainen kuusi, Liisa Parkkinen viisi, Mirja Virtaniemi, Marjukka Parkkinen ja Marja-Liisa Walther kukin kolme, muiden tehdessä kaksi juoksua.

KeMu:n sisäpeli oli suorastaan murskaavaa mitä tulee vastustajan ulkopelin tehoon. Tästä kertovat omalla tavallaan kuusi kunnaria. Marja-Liisa Waltherin tilille kertyi kaksi. Muut syntyivät Terttu Rouvisen, Anja Rissasen, Asta Ruotsalaisen ja Liisa Parkkisen toimesta.

KeMu sai neljännestä vuoroparista 4 juoksua, pallon lentäessä lankkuaidan yli kadulle. Seinäjokelaisten pelissä pettivät pahemman kerran kolmospesä Sirkku Jouppila ja kolmosvara Arja Luikko. Heidän tililleen meni suurelta osin Seinäjoen huono ulkopeli. Seinäjokelaiset olivat nopeita juoksijoita, mutta huonoja lyöjiä.

Savon Sanomissa oli melko paljon virheitä, jotka tässä korjataan. Kelta-Mustien juoksut: Asta Ruotsalainen 2+6, Anja Rissanen 1+4, Terttu Rouvinen 1+4, Mirja-Liisa Virtaniemi 1+3, Liisa Parkkinen 1+1, Marja-Liisa Walther 1+1, Raija Heikkinen 2, Marjukka Parkkinen 2, Maija-Liisa Saarelainen 2 ja harhaheitoilla 1+3. Kaikki Kuopion tytöt löivät vähintäin 2 juoksua.

Mailajussien juoksuista iskivät Leena Määttänen 1+2, Irma Kimpimäki 3, Leena Mattila 2, Marjatta Auranen 1, Seija Ikola 1 sekä Terhi Kallio 1. Parhaina palkittiin sisällä Leena Määttänen ja ulkona lukkari Aulikki Pihlajamäki. Lyöjiä Kelta-Mustilla oli 83 ja Seinäjoella 57. Olosuhteet olivat hyvät.

KeMu:	0	6	7	8	5	10	0	= 36
SMJ :	5	1	0	0	0	4	1	= 11

Runsaat kaksi tuntia kestänyttä ottelua oli seuraamassa vajaa parisataa katselijaa. Leif Andersenilla oli helppo tuomarin tehtävä. Syöttötuomarina P. Jokinen. — Leto

Veto – Kiri 7 – 8

Sunnuntaina kohtasi Jyväskylän Kiri toisessa pääkaupungin ottelussaan Helsingin Vedon Hesperiassa. Veto hallitsi kamppailua viisi vuoroa johtaen 7 – 2, mutta kuudennessa sen peli sekosi ja Kiri repäisi kuusi juoksua ja voitti. Vedolla kävi huono tuuri, sillä se teki kolme kunniajuoksua, kaikki tyhjään kenttään. Vedolla oli lyöjiä 42 ja Kirillä 53. Hyvissä olosuhteissa oli yleisöä n. 100 henkeä.

Kiri aloitti sisällä ja viiden lyöjän jälkeen tuli vaihto. Tasoittavallaan Veto pisti hösseliksi. Outi Lappinen tyrkkäsi alkajaisiksi Luomalle pari väärää ja tämä käveli kotipesään. Suomalainen kiskaisi kunnarin ja Renman toimitti Haapaniemen kotipiiriin 3 – 0. Kolmannessa Haapaniemi vetäisi takaa läpi ja teki kunnarin 4 – 0. Neljännessä Kiri avasi juoksutilinsä. Ruissalo iski Arkelan sekä Kaarina Salosen alakertaan. Tasoittavassa Vedon Luoma latasi kunnarin ja Suomalainen Keräsen kotia. Taululla 6 – 2. Viidennessä iski Suomalainen Luoman kotia ja peli 7 – 2. Ottelua pidettiin jo selvänä, mutta Kiri repäisi kuudennessa 6 juoksua Vedon ulkokentän haparoidessa. Arkela löi Strandenin kotiin, Kaarina Salonen Lappisen, Ruissalo Riitta Vehkalan, Koskinen Arkelan ja Ruissalon ja kiersi itse kunnarin. Kiri voitti ottelun 7 – 8, vaikka viimeisessä Vedolta kävivät kaikki yrittämässä, mutta turhaan.

Kiri : 0 0 0 2 0 6 0 = 8
Veto: 3 0 1 2 1 0 0 = 7

Kirin parhaina palkittiin sisäpelistä Unnukka Ruissalo ja ulkopelistä 2-koppari Marjatta Arkela. Vedon vastaavat palkitut Hilve Suomalainen sekä 2-vahti Salme Neuvonen.

Tampereen Pyrintö Pallo-Toverit 5 – 24

Sunnuntaina Tammelan kentällä kohtasivat Tampereen Pyrintö ja Pallo-Toverit. Vierailijat voittivat odotetusti selvin numeroin 5 – 24. Peli saatiin suorittaa hyvissä olosuhteissa ja se kesti 1 tunti 59 min. Pyrinnön peli repsahti heti alussa kun lukkari Maisa Vähätupa antoi kolmessa ensimmäisessä vuorossa vieraille ilmaiseksi neljä juoksua.

PT: 5 8 2 0 2 5 2 = 24
TP: 0 1 0 0 3 0 1 = 5

Pallo-Toverien juoksut: Eija Lohman löi 1+3, Tuula Rantanen 1+3, Ritva-Liisa Vainio 1+1, Auli Liesto 1+1, Anja Rummukainen 2, Riitta Hämäläinen 2, Vuokko Jokinen 1, Riitta Vihuri 1 sekä väärillä tuli 4 ja harhaheitoilla 2. Kirsti Ristlakki oli ainoa, joka ei iskenyt juoksua. TP: Kati Kaihlanen 2, Eija Boman 1, Ritva Helin 1 sekä Eila Savola 1.

Pallo-Tovereista palkittiin sisällä Anja Rummukainen ja ulkona 2-vahti Vuokko Jokinen sekä Pyrinnön vastaavat palkitut olivat Kati Kaihlanen ja 3-vara Ritva Helin.

Hyvinkää – Loimaa 14 – 19

Naisten SM-sarjan avausottelu Tahko – Loimaan Palloilijat saatiin suorittaa Hyvinkäällä sunnuntaina erinomaisissa olosuhteissa noin 300 katselijan läsnäollessa. Lujalyöntinen Tahko oli yllättää Loimaan, mutta hävisi kuitenkin hermo-ottelun 14 – 19. Tahkolla kävi tyttöjä mailan varressa 77 ja Loimaalla 82. Ottelu kesti 2 tuntia sekä 30 minuuttia.

Tahko aloitti sisällä ja Holmala löi Korhosen kotiin. Tasoittavalla Loimaan Leutoaho käveli väärillä alas ja Aaltonen sivalsi Lehtosen 1 – 2. Toisessa auttoi Vilhu Juslinin kotipesään ja tasoittavassa Niemi tempaisi pitkän pallon 2-vara Anttilalle, joka kimposi hänen päpylästään ja Haimi pinkoi kotiin ja lyöjälle kunnari 2 – 4. Kolmannessa löi Tahkon Vesterinen Holmalan ja Ijäksen kotirinkiin 4 – 4. Neljännessä Holmala kotiutti Vilhun ja Korhonen Juslinin. Tasoittavallaan Loimaa repäisi seitsemän juoksua. Niemi vetäisi Leutoahon turvaan, Aaltonen Haimin ja Niemen, Rouhiainen Lehtisalon, Niemi Rouhiaisen sekä Leutoahon ja lopuksi Haimi käveli väärillä tulostaululle 6 – 11. Viidennessä Loimaa jatkoi. Leutoaho takoi Rouhiaisen kotiin ja itselleen kunnarin sekä Niemi Haimin ja kunnarin 6 – 15. Kuudennessa Tahkon Holmala kumautti Aromaan kotiin, Vesterinen Ijäksen ja Vilhu Juslinin. Tasoittavalla Meri kopautti Lehtosen sisään ja Lehtonen Haimin. Peli 9 – 17. Seitsemännessä Tahkon sisäpeli alkoi vasta luistaa. Vesterinen veti ensin Juslinin kotiin ja sai itse tulla väärillä sisään, Holmala kotiutti Vilhun, Vesterinen sivalsi kakkosvaran yli ja Anttila sekä Ijäs toivat juoksut. Tasoittavalla Niemi ja Lehtisalo tulivat kotipuoleen harhaheitolla ja lopputulos oli 14 – 19.

Juoksut:

Loimaa: Marja-Liisa Niemi 1+5, Annikki Aaltonen 3, Anneli Leutoaho 1+1, Kaarina Lehtonen 1, Leena Rouhiainen 1, Marja Meri 1 ja väärillä 2 sekä harhaheitoilla tuli 3. Tahko: Marja-Liisa Vesterinen 6, Salme Holmala 4, Tuula Vilhu 2 ja Pirkko Korhonen 1 sekä väärillä 1.

Loimaan parhaina palkittiin sisäpelistä Kaarina Lehtonen ja ulkopelilusikan vei kakkospuolen polttaja Marja-Liisa Niemi. Hyvinkään molemmat lusikat sai Tarja Juslin. Vaikka hän ei yhtään juoksua lyönnytkään niin Tarjan erinomainen vaihtolyönti- ja juoksupeli ratkaisi.

Vaikka Tahkon joukkue hermoili ja sähläsi on sille annettava tunnustus peräänantamattomasta yrityksestä. Paras osa oli polttolinja, Salme Holmala, Tarja Juslin, Marja-Liisa Vesterinen sekä Tuula Vilhu. Varavahdit Irmeli Ijäs ja Eila Anttila joutuivat valtavan pommituksen alaisiksi ja joutuivat antautumaan muutaman kerran. Etukentällä ykköspesä Pirkko Korhonen ja sieppari Tuula Kymäläinen hidastelivat eivätkä taistelleet jokaisesta pallosta kuten olisi pitänyt. Lukkari Annikki Aromaa antoi vääriä turhan paljon ja syötteli usein "liian hyviä" vahvojen loimaalaisten lyötäviksi.

Loimaa: 2 2 0 7 4 2 2 = 19
Tahko : 1 1 2 2 0 3 5 = 14

✲

Jussittarien lyöntimylly jauhoi 19-1 voiton Hyvinkäästä

Aurinko hymyili helatorstaina kilpaa Jussittarien kanssa, jotka suoriutuivat onnistuneesti toisesta sarjaottelustaan. Kotikenttäetu painoi jonkin verran, mutta kyllä Jussittaret muutenkin väläyttelivät lupaavia otteita. Ajottain nähtiin erittäin hyviä yksilösuorituksia ja kun jätetään pois turha jännittäminen sekä harjoitellaan entistä tiiviimmin pesiltä lähtöjä, niin eiköhän onni hymyile muulloinkin. Seinäjoen keskuskentällä ei nousijajoukkueiden kamppailussa Hyvinkaan Tahkon tyttärillä ollut mitään sanomista ja niin lopputulokseksi sinetöitiin Jussittarien selvä voitto luvuin 19 – 1. Jussittarilla oli lyöjiä 65 ja Tahkolla 40. Ottelu kesti 1 tunti 30 min. ja hyvissä olosuhteissa sitä oli seuraamassa noin 200 henkeä.

Jussittaret aloittivat sisävuorolla. Irma Kimpimäki eteni kolmoselle, josta Aulikki Pihlajamäki keskuskenttälyönnillä selvitti hänet kotiin. Terhi Kallion lyönnillä Ritva Silen toi myös juoksun. Vastaavalla sisävuorolla ei Hyvinkään tyttäristä kukaan päässyt edes kolmoselle.

Toisessa vuorossa Jussittarien painostus jatkui. Tuli ajotilanne mutta juoksua ei syntynyt. Pian senjälkeen Terhi auttoi Saara Aution kotiin ja tilanne oli 3—0. Hyvinkään tytöt eivät saaneet sisäpeliään kunnolla käyntiin ja vaihto tuli pian.

Kolmannessa vuorossa Seinäjoen tytöt panivat karusellin pyörimään ja juoksuja tehtiin tässä vuorossa kaikkiaan 10.

Määttänen veti Mattilan kotiin, Kimpimäki Ikolan, Silen Määttäsen ja Kimpimäen, Pihlajamäki Silenin ja sitten harhaheitolla tulivat alas Pihlajamäki, Luukko ja Kallio. Kimpimäki latasi Mattilan vielä kotiin ja Silen Ikolan 13 – 0.

Kuudennessa sisävuorossa Aulikki löi läpilyönnin, jolla Saara Autio juoksi kotiin ja Aulikki itse teki kunnarin. Leena Mattila jatkoi juoksujen tekoa pinkaisemalla harhaheiton turvin kotiin. Vastaavalla sisävuorolla Hyvinkään tytöt saivat kuparisen lopuksi rikki, kun Tuula Kymäläisen lyönnillä Pirkko Vilhu toi juoksun.

Viimeisessä vuorossa Jussittaret tekivät vielä kolme juoksua. Mattila kotiutti Silenin ja Aution sekä Määttänen Kallion. Tahkolla kävi vielä lyömässä viisi tyttöä, mutta ei tulosta. Näin sarjapisteet jäivät Seinäjoelle juoksulukemin 19 – 1.

Jussittarien juoksut: Aulikki Pihlajamäki 1+4, Ritva Silen 3, Terhi Kallio 2, Leena Mattila 2, Leena Määttänen 1, Irma Kimpimäki 1, Saara Autio 1 ja harhaheitoilla 4.

Leena Mattila polttajana oli lujaheittoinen, Saara Autio hoiteli hyvin 2-varan tonttiaan ja oli nopeakinttuinen juoksija ja Aulikki Pihlajamäki pelasi tasaisen varmasti, kuten aina. Joukkue pelasi varsin tasaisesti ja edelläolevat pelaajanimet ovat vain muutamia joukosta poimittuja.

Hyvinkään tyttäristä kiintyi huomio erikoisesti kakkospolttajaan Marja-Leena Vesteriseen, jonka heitot tulivat kuin pyssyn suusta. Tuula Kymäläinen puolestaan piti huolen siitä, että kuparinen tuli rikotuksi.

Parhaina pelaajina palkittiin jussittarista Leena Mattila ja Aulikki Pihlajamäki sekä vastaavasti hyvinkääläisistä Marja-Leena Vesterinen ja Tuula Kymäläinen.

TMP ylivoimainen löi Pyrinnön 51 – 1

Sunnuntaina oli TMP saanut vieraakseen Hesperiaan Tampereen Pyrinnön ja oli tyly emäntä murskaten tamperelaiset 51 – 1. TMP:llä oli lyöjiä 105 ja Pyrinnöllä vain 36. Ottelu kesti 2 tuntia 15 minuuttia ja sitä oli seuraamassa pilvipoutaisessa säässä noin 300 – 500 katselijaa.

TMP:n juoksut: Tuula Salonen löi 1+10, Leena Laitinen 1+6, Marjatta Lepistö 2+4, Anja Ilonen 1+4, Sirkka Kämäräinen 1+4. Riitta Kyntölä 5, Sirpa Ikonen 3, Terttu Kämäräinen 1, Anja Niemi 1 sekä väärillä 6 ja harhaheitolla tehtiin 1. TMP: 11 1 3 8 18 4 6 = 51 Pyrinnön ainoan toi harhaheitolla Kaihlanen kuudennessa vuorossa.

TMP:n parhaina palkittiin yleispelaajana Tuula Salonen, sisäpelaajana Leena Laitinen ja ulkopelaajana Terttu Kämäräinen. Pyrinnön joukkueesta palkittiin sisäpelistä Ritva Helin ja ulkopelistä Kati Kaihlanen.

Lippo – PuMu 4 – 6

Oulun osalta avattiin pesäpalloilun naisten mestaruussarja helatorstaina, Lipon tyttöjen antaessa tiukan vastuksen Puna-Mustille. Lipolla oli lyöjiä 53 ja PuMu:lla 55. Hyvissä olosuhteissa oli ottelua seuraamassa n. 300 henkeä.

Lippo aloitti sisällä saaden kohta ajon aikaan, joka kuivui koppiin. Avausjuoksu saatiin Maija Reinilän lyödessä Tellervo Puolakan kotipiiriin 1 – 0. Niukka johto olisi aivan hyvin voinut olla leveämpikin, siksi paljon hyviä tilanteita saatiin aikaan, mutta ratkaisuhetkellä epäonnistuttiin. Harhaheitto turvasi Eve Alasen pinkaisemana PuMu:lle tasoituksen 1 – 1. Toisessa Lippo hermoili ja vaihto tulikin pian. Tasoittavallaan PuMu pääsi 1 – 3 johtoon, lyöjinä Eve Alanen ja Soili Kari sekä tuojina Pirjo Eestilä ja Airi Ståhlhammar. Kolmannessa Lipon Brita Hekkala juoksi harhaheitolla sisään, Kirsti Stenberg löi Tellervo Puolakan kotia ja Leena Hakola Stenbergin. Tasoittavalla PuMu tekaisi pari juoksua lyöjinä Ritva Mättö sekä Ritva Antin ja tuojina oli Soili Kari sekä Tuula Uuttu. Peli 4 – 5. Viidennessä Antin kotiutti Uutun huonon heiton avittamana. Tilanne 4 – 6. Kuudes vuoro kuivui Lipolta koppeihin, mutta viimeisenä lyöjnä ollut Seija Nummi yritti kunnaria, joka jäi syntymättä epäonnen takia. Se ehkä ratkaisi koko ottelun. Eivät riittäneet vieraittenkaan voimat enää. Liiallisella kiirehtimisellä Lippo pilasi tasoitusmahdollisuudet. PuMu puolestaan tyytyi myös lyhyeen sisäpeliin ottelun jo voittaneen juoksunumeroin 4 – 6.

Puna-Mustien parhaina palkittiin Airi Ståhlhammar ja Ritva Antin sekä Lipon vastaavat palkitut olivat Maija Reinilä ja Anni Jaakkola.

PuMu: 1 2 2 0 1 0 0 = 6
Lippo: 1 0 3 0 0 0 0 = 4

NAISTEN SM-SARJA

PuMu – Kiri . . . . . 13 – 7
Kuopio – Seinäjoki . . . . . 36 –11
Veto – Kiri . . . . . 7 – 8
Tampere – PT . . . . . 5 –24
Hyvinkää – Loimaa . . . . . 14 –19
TMP – Tampere . . . . . 51 – 1
Seinäjoki – Hyvinkää . . . . 19 – 1
Oulu – PuMu . . . . . 4 – 6

Sarjatilanne 23.5.1963

PuMu	2	2	0	0	19 – 11	4
TMP	1	1	0	0	51 – 1	2
Kuopio	1	1	1	0	36 – 11	2
PT	1	1	0	0	24 – 5	2
Loimaa	1	1	0	0	19 – 14	2
Kiri	2	1	0	1	15 – 20	2
Seinäjoki	2	1	0	1	30 – 37	2
Veto	1	0	0	1	7 – 8	0
Oulu	1	0	0	1	4 – 6	0
Hyvinkää	2	0	0	2	15 – 38	0
Tampere	2	0	0	2	6 – 75	0

Kiri voitti Loimaan

Jyväskylän Kiri voitti kotikentällään sunnuntaina Loimaan Palloilijat. Neljä vuoroa oli Loimaa johdossa, mutta lopussa Kirin tytöt ryhdistäytyivät ja Loimaa sai poistua kentältä hävinneenä 19 – 13. Kirillä oli lyöjiä 77 ja Loimaalla 48. Ottelu saatiin pelata hyvissä olosuhteissa.

Ensimmäisessä vuorossa karkasi Loimaa 0 – 5 johtoon. Lehtonen löi Leutoahon kotiin ja itselleen kunnari, Heina kotiutti Lehtisalon, Mäkelä Aaltosen ja Heina tuli ohiheitolla kotipesään. Toisessa oli Kirin vuoro. Suonperän lyönnillä pääsivät Koskinen ja Riitta Vehkala kotipiiriin 2 – 5. Kolmannessa vetäisi Loimaan "Kaaka" Lehtonen Rouhiaisen turvaan, Leutoaho ja Mäkelä kotiutuivat harhaheitolla. Tasoittavalla Kaarina Salonen sivalsi Riitta Vehkalan sekä Suonperän sisään ja itselleen kunnarin. Vielä Ruissalo kipitti kunnarin ja tilanne oli 6 – 8. Neljännessä kumpikin tekaisi kaksi juoksua. Leutoaho iski Meren kotipuoleen, Lehtonen Rouhiaisen sekä tasoittavalla Koskinen Ruissalon ja kiersi itse kunnarin 8 – 10. Viidennessä meni Kiri johtoon. Koskinen tempaisi Ritva Vehkalan sekä Kirsti Salosen turvaan, Arkela Riitta Vehkalan ja Kaarina Salonen Suonperän. Taululla 12 – 10. Kuudennessa Kiri repi rakoa lisää. Lappinen veti Kirsti Salosen kotiin, Riitta Vehkala Ruissalon, Kirsti Salonen Arkelan ja Ruissalo Kaarina Salosen. 16 – 10.

Viimeisessä tekivät molemmat kolme juoksua. Loimaan Aaltonen ja Heina tulivat harhaheitolla kotiin sekä Leutoaho kotiutti Meren. Tasoittavalla Riitta Vehkala löi Koskisen sisään, Arkela Riitta Vehkalan ja Ritva Vehkala Suonperän. Kiri oli voittanut ottelun juoksuin 19 – 13.

Kirin juoksut: Irmeli Koskinen 1+3, Kaarina Salonen 1+3, Unnukka Ruissalo 1+1, Riitta Vehkala 2, Auli Suonperä 2, Marjatta Arkela 2, Ritva Vehkala 1, Outi Lappinen 1 sekä Kirsti Salonen 1. Loimaa: Kaarina Lehtonen 1+3, Anneli Leutoaho 2, Liisi Mäkelä 1, Paula Heina 1 sekä harhaheitoilla tehtiin kokonaista 5.

Kiri	0	2	4	2	4	4	3	=19
Loimaa	5	0	3	2	0	0	3	=13

Kirin palkitut: kentän paras oli Marjatta Arkela, sisäpelistä Kaarina Salonen ja ulkopelistä lukkari Outi Lappinen. Loimaa: sisäpelistä palkittiin Kaarina Lehtonen sekä ulkopelistä kolmosvara Sylvi Lehtisalo.

PuMu kukisti
Jussittaret 12 – 9

Vaikka aurinko hymyili sunnuntaina täydellä terällään, niin onni ei ollut suosiollinen Jussittarille Helsingin matkalla. Tytöt esiintyivät ensi kerran helsinkiläisyleisölle Hesperiassa, missä Jussittaret hyvästä alusta huolimatta eivät pystyneet voittamaan ottelua. Puna-Mustat vei pitemmän korren tasaväkisessä kamppailussa numeroin 12 – 9. Puna-Mustilla oli lyöjiä 55 sekä Jussittarilla 47. Kentällä viihdyttiin 1 tunti ja 33 minuuttia ja ottelua oli seuraamassa 229 maksanutta katsojaa.

PuMu aloitti sisällä ja teki heti juoksun kun Soili Kari sivalsi Airi Ståhlhammarin kotipiiriin. Tasoittavalla Jussittarer aloittivat rävästi. Leena Määttänen tempaisi kunnarin, Aulikki Pihlajamäki löi Saara Aution kotiin ja lyöjä kiersi kunnarin. Peli 1 – 3. Toisessa iski Eve Alanen Leena Loimarannan sisään 2 – 3. Sisävuorollaan Jussittaret meni puskasta poikki. Kolmannessa Ritva Mättö järjesti Karin ja Tuula Uutun kotipesään ja tasoittavalla Pihlajamäki löi Ritva Silenin alas. Taululla 4 – 4. Neljäs vuoro oli juoksurikas. Alanen iski Pirjo Eestilän ja Uuttu Eeva Toivosen kotia, Alanen tuli harhaheitolla sisään sekä Uuttu väärillä. 8 – 4. Tasoittavalla Irma Kimpimäki löi Terhi Kallion kotiin, Saara Autio Seija Ikolan sekä Silen Määttäsen. Tilanne 8 – 7. Viidennessä PuMu karkasi. Eestilä vetäisi Mätön alas sekä kiersi itse kunnarin. Kari veti vielä Ståhlhammarin kotimatkalle ja tasoittavassa Pihlajamäki pieksi Silenin kotipuoleen. Peli oli 11 – 8. Kuudennessa Jussittaret tasoittivat juoksulla. Autio löi Kimpimäen kotiturvaan 11 – 9. Viimeisessä löi Eestilä ja Kari pisteli kotiin 12 – 9.

PuMu:n juoksut: Pirjo Eestilä löi 1+2, Eve Alanen 2, Ritva Mättö 2, Soili Kari 2, Tuula Uuttu 1 ja väärillä 1 sekä harhaheitolla tuli 1. Jussittarien juoksuista vastasivat: Aulikki Pihlajamäki löi 1+3, Saara Autio 2, Leena Määttänen 1+0, Irma Kimpimäki 1 ja Ritva Silen 1.

PuMu:	1	1	2	4	3	0	1	= 12.
SMJ:	3	0	1	3	1	1	0	= 9.

PuMu:n parhaina palkittiin sisäpelistä Pirjo Eestilä ja ulkopelistä Eeva Toivonen. Jusssittarien vastaavat Saara Autio-Leena Mattila.

Pyrintö – Veto 3 – 19

Tampereen Pyrintö sai jälleen tappion tililleen Tammelan pallokentällä suoritetussa ottelussa Helsingin Veto oli selvästi parempi ja voitti 3 – 19. Kuitenkin pyrinnöttäret pelasivat kevään parhaan ottelunsa. Heitot olivat tälläkin kertaa tyttärien heikkoutena. Pyrinnöllä kävi lyöjiä koettamassa 40 ja Vedolla 64. Ottelu kesti 1 tunti 50 min. ja sitä oli seuraamassa noin 50 henkilöä.

Juoksut:

Suomalainen – Niemi	0 – 1
Haapaniemi – Renman	0 – 2
Neuvonen – Haapaniemi	0 – 3
Helin – Sitari	1 – 3
Suomalainen – väärillä	1 – 4
Niemi – harhaheitolla	1 – 5
Suomalainen – Renman	1 – 6
Suomalainen – kunnari	1 – 7
Neuvonen- Haapaniemi	1 – 8
Suomalainen – Luoma	1 – 9
Haapaniemi – Niemi	1 – 10
Huttunen – Renman	1 – 11
Renman – Luoma	1 – 12
Renman – Niemi	1 – 13
Neuvonen – Renman	1 – 14
Perkiö – Huttunen	1 – 15
Renman – Luoma	1 – 16
Huttunen – Renman	1 – 17
Huttunen – Suomalainen	1 – 18
Ahvenainen – Haapaniemi	1 – 19
Sitari – Lukkarila	2 – 19
Boman – Kaihlanen	3 – 19

Vedon parhaina palkittiin sisällä Hilve Suomalainen ja ulkona syöttäjä Tyyne Huttunen. Pyrinnön parhaiksi katsottiin vastaavasti Riitta Helin sekä 3-vahti Kati Kaihlanen.

Veto:	3	1	4	3	4	3	1	= 19
TP :	1	0	0	0	0	0	2	= 3

Lippo – TMP

Naisten mestaruussarjassa oli Lipolla sunnuntaina toinen esiintyminen. Kotikentällään se sai tunnustaa TMP:n paremmakseen selvin lukemin 28 – 7. Viime vuotinen mestarijoukkue ei juuri antanut yllätyksiin mahdollisuuksia. Lipolla oli lyöjiä 44 ja TMP:llä 83. Lyöntimyllyä oli hyvissä olosuhteissa seuraamassa yleisöä noin 400 henkeä.

TMP:n juoksut: Marjatta Lepistö 2+5, Anja Niemi 1+4, Tuula Salonen 5, Riitta Kyntölä 4, Sirkka Kämäräinen 1+1, Terttu Kämäräinen 1+0, Leena Laitinen 1, Anja Ilonen 1 ja väärillä 1 sekä harhaheitolla 1. Lippo: Maija Reinilä 1+3 ja Tellervo Puolakka, Marja-Sisko Tuomikoski sekä Kirsti Stenberg löivät kukin 1.

Juoksuja toivat TMP: Riitta Kyntölä 5, Marjatta Lepistö 5, Anja Niemi 4, Anja Ilonen 3, Tuula Salonen 3, Sirpa Ikonen 3, Leena Laitinen 2, Terttu Kämäräinen 2 sekä Sirkka Kämäräinen 1. Lippo: Helli Hemmi, Marja-Sisko Tuomikoski, Tellervo Puolakka, Maija Reinilä, Seija Nummi, Kirsti Stenberg sekä Brita Hekkanen toivat kukin yhden juoksun.

TMP :	0	1	4	8	0	12	3	= 28
Lippo:	1	0	3	3	0	0	0	= 7

TMP:n palkitut: 3-vara Marjatta Lepistö sekä 2-vahti Leena Laitinen. Liposta 2-vahti Maija Reinilä ja kolmospuolen polttajaTerttu Tavisalo.

Pallo-Toverit voitti Hyvinkään 17 – 0

Torstai-iltana kohtasivat Hesperiassa Pallo-Toverit ja Hyvinkään Tahko. "Ekon enkelit" olivat aivan omaa luokkaansa ja vieraat eivät saaneet edes kuparistaan rikottua. Pallo-Tovereilla oli lyöjiä 57 sekä Tahkolla vaivaiset 33. Ottelu kesti 1 tunti 27 min. ja sitä oli kohtalaisissa olosuhteissa saapunut seuraamaan vain noin 60 katselijaa.

Pallo-Toverit voitti hutunkeiton ja teki heti malliksi kaksi juoksua. Lohman kotiutti Rantasen ja Jokinen Hämäläisen. Toisessa Rantanen järjesti Lieston alas sekä Hämäläinen Vihurin, Rantasen ja Rummukaisen 6 – 0. Kolmannessa löi Rummukainen Lieston sisään ja kiersi itse kunnarin 8 – 0. Neljännessä Rantanen toimitti Lieston kotipesään ja itselleen kunnarin, kuten Rummukainenkin. Vie-

lä Ristlakki löi Lohmanin kotiin ja tilanne oli 12 – 0. Viidennessä puhui Rantasen maila ja Liesto pinkaisi kotipiiriin sekä Helmisen toimesta Rantanen 14 – 0. Kuudennessa Liesto avasi kunnarilla, Lohman löi Vihurin kotiin ja Jokinen Rummukaisen 17 – 0. Kun viimeisessä kumpikin meni puskasta poikki niin nämä jäivät kirjoihin. Pallo-Toverit: 2 4 2 4 2 3 0 = 17.

Pallo-Toverien lyöjät: Tuula Rantanen 1+3, Anja Rummukainen 2+1, Riitta Hämäläinen 3, Vuokko Jokinen 2, Eija Lohman 2, Auli Liesto 1+0, Terttu Helminen sekä Kirsti Ristlakki löivät kumpikin 1.

Pallo-Toverien parhaana palkittiin 3-koppari Tuula Rantanen ja Tahkosta 2-koppari Eila Anttila.

Loimaa nujersi Oulun Lipon 17 - 12

Loimaan Palloilijat saivat sunnuntaina vieraakseen Oulun Lipon, joka pitikin emäntiä tiukoilla alkupelissä, johtaen kolmen vuoroparin jälkeen 9 – 6. Sen jälkeen kokenut Loimaa sai pelinsä luistamaan ja voitti ottelun 17 – 12. Loimaalla oli lyöjiä 69 ja Oululla 58. Ottelu kesti 1 tunti 45 min. ja yleisöä oli n. 200 henkeä. Peliolosuhteet olivat hyvät.

Loimaan juoksut: Kaarina Lehtonen 4, Paula Heina 1+2, Sylvi Lehtisalo 3, Liisi Mäkelä 2, Leena Rekola 2, Annikki Aaltonen 1+0 sekä harhaheitoilla 2. Juoksuja toivat: Ilmi Haimi 4, Liisi Mäkelä 4, Kaarina Lehtonen 2, Annikki Aaltonen 2, Leena Rouhiainen 2, Sylvi Lehtisalo, Paula Heina ja Marja Meri 1. Lippo: Kirsti Stenberg 3 ja Terttu Tavisalo, Helli Hemmi, Anni Jaakkola, Leena Hakola, Tellervo Puolakka kukin yksi ja harhaheitoilla 3 ja väärillä 1. Juoksuja toivat: Leena Hakola 3, Kirsti Stenberg 2, Terttu Tavisalo 2, Maija Reinilä 1, Marja Tuomikoski 1, Tellervo Puolakka 1, Anni Jaakkola 1 ja Seija Nummi 1.

Loimaan parhaina palkittiin sisäpelistä Liisi Mäkelä ja ulkopelistä Paula Heina. Lipon vastaavat olivat Kirsti Stenberg ja Terttu Tavisalo.

Hyvinkää – Tampere 9 – 3

Hyvinkään Tahkon tytöt avasivat maanantaina kotikentällään pistetilinsä lyömällä Tampereen Pyrinnön. Tahkolla oli lyöjiä 51 ja Pyrinnöllä 38. Ottelu kesti 1 tunti 25 min. Hyvissä olosuhteissa pelattua kamppailua oli saapunut seuraamaan noin 200 katselijaa.

Tahko voitti hutunkeiton ja Pyrintö aloitti surkeasti. Kolme lyöjää ja vaihto, sekä heti vappataivaljuoksu Tahkolle tuojana Ijäs. Kolmannessa TP tasoitti Kakon iskiessä Huuskan kotiin. Viidennessä TP meni hetkeksi johtoon Helinin kumauttaessa kunnarin, mutta tasoittavallaan Tahko ratkaisi ottelun. Ajolähdöstä Vesterinen sivalsi takaa läpi ja pajatso tyhjeni. Holmala, Ijäs ja Juslin pinkoivat turvaan ja lyöjä kiersi kunnarin. Vielä Kymäläinen löi ja Korhonen toi 6 – 2. Kuudennessa Pyrinnön Kakko sai harhaheitolla kunnarin ja tasoittavalla löi Juslin Anttilan kotipesään 7 – 3. Viimeisessä Tahkon Anttila veti Aromaan kotia ja Aromaa Ijäksen. Pisteet Tahkolle juoksuin 9 – 3.

Tahkon parhaina palkittiin sisäpelistä Marja-Liisa Vesterinen ja ulkopelistä lukkari Annikki Aromaa. Pyrinnöstä vastaavasti Eija Boman sekä lukkari Ritva Helin.

Hyvinkää: 1 0 0 0 5 1 2 = 9
Tampere : 0 0 1 0 1 1 0 = 3

Ottelu oli alkuvuoroissa hyvin tasainen, mutta viidennessä vuorossa "Malla" Vesterisen läpilyönti ratkaisi pelin. Ulkopeli sujui Tahkolta hyvin muutamasta yliheitosta huolimatta. Lukkari Annikki Aromaa tolpillaan sotki Pyrinnön lyöntipelin täydellisesti. Sisäpeli ei Tahkolta oikein luistanut. Mahdollisuuksia oli suurempaan joksueroon paljon, mutta taktilliset virheet sekä lyöntien suuntaus estivät useiden hyvinkin varmojen juoksujen synnyn.

Veto – Keltamustat 2 – 32

Kelta-Mustien naiset olivat murskaavan ylivoimaisia vieraillessaan Helsingissä ja kukisti Vedon 32 – 2. Ottelu oli viidenteen vuoroon asti jonkin verran tasainen, mutta kuudennessa repesi ja Kemuttaret iski kaikkiaan 18 juoksua ja päivä täys. Monien asiantuntijoiden mielestä KeMu:n esitys oli sitä luokkaa, että joukkue tulee taistelemaan mestaruudesta siinä missä joku TMP:kin. Vedolla oli lyöjiä 46 ja KeMu:lla 75. Aurinkoisessa säässä oli peliä saapunut seuraamaan n. 100 henkeä.

Kelta-Mustien juoksut: Maija Saarelainen 1+5, Terttu Rouvinen 1+4, Mirja Virtaniemi 1+4, Asta Ruotsalainen 4, Raija Heikkinen 4, Marjukka Parkkinen 1+2, Marja-Liisa Walther 3, Anja Rissanen 1 ja Liisa Parkkinen 1. Kenttää kiersivät ahkerammin Saarelainen 6, Virtaniemi 5, Heikkinen 4, Rissanen 4 sekä Liisa Parkkinen 4. Veto sai juoksunsa kuudennessa vuorossa. Tyyne Huttunen kotiutti Tellervo Haapaniemen sekä kiersi itse kunnarin. Mainitakkoon, että kaikki juoksut tulivat lyönneistä. Siitä ei ole tietoa palkittiinko tästä ottelusta ketään.

NAISTEN SM-SARJA

Kiri – Loimaa	19 –13
PuMu – Seinäjoki	12 – 9
Tampere – Veto	3 –19
Oulu – TMP	7 –28
PT – Hyvinkää	17 – 0
Loimaa – Oulu	17 –12
Hyvinkää – Tampere	9 – 3
Veto – Kuopio	2 –32

Sarjatilanne 3.6.1963

PuMu	3	3	0	0	31—20	6
TMP	2	2	0	0	79— 8	4
Kuopio	2	2	0	0	68—13	4
PT	2	2	0	0	41— 5	4
Loimaa	3	2	0	1	49—45	4
Kiri	3	2	0	1	34—33	4
Seinäjoki	3	1	0	2	39—49	2
HeVeto	3	1	0	2	28—43	2
Hyvinkää	4	1	0	3	24—58	2
Oulu	3	0	0	3	23—51	0
Tampere	4	0	0	4	12—103	0

KeMu – PuMu 12 – 3

Erinomaisten olosuhteiden vallitessa juoksi sunnuntaina Kuopion keskuskentällä kiilaan kaksi naisten SM-sarjan parhaimpiin lukeutuvaa joukkuetta. Ennakkoveikkaukset kallistuivat hienokseltaan KeMu:n tyttöjen hyväksi, lähinnä kuopiolaisten paremman lyöntipelin ansiosta. Toisaalta oli PuMu:n ulkokenttä kevään otteluissa esittänyt hyviä otteita, joten kotikenttäetu oli ehkä sittenkin ainoa tekijä, joka nyt painoi "ennaltamääräjien" arviot yksösvoittoiseksi. Keltaisilla oli lyöjiä 61 ja punaisilla 42. Peli kesti 1 tunti 35 min. ja sitä oli saapunut seuraamaan noin 250 henkeä.

PuMu:n naiset menettivät puhtaan pelinsä Kuopiossa

K u o p i o, sunnuntaina. (P) Kuopion Kelta-Mustien voitokas eteneminen naisten pesäpalloilun mestaruussarjassa jatkui sunnuntaina Kuopion keskuskentällä, missä kuopiolaisjoukkue voitti tähän saakka puhtaalla voittopelillä olleet Puna-Mustat 12—3.

Puna-Mustat aloitti ja meni puskasta poikki. KeMu vuorollaan repäisi neljä juoksua. Rissanen veti kolmospesästä läpi ja Saarelainen sekä Virtaniemi tulivat kotiin. Perään Marjukka Parkkinen kotiutti Rouvisen ja Liisa Parkkinen Marjukan 4 – 0. Toisessa KeMu tekaisi pari juoksua. Rissasen lyönnin turvin pinkoi Liisa Parkkinen alas sekä Ruotsalaisen Rouvinen 6 – 0. Kolmannessa PuMu sai vähän lohtua. Toivonen löi Eestilän kotipiiriin sekä Alanen Ståhlhammarin. Taululla 6 – 2. Neljännessä Ruotsalainen harhaili kotiin ja seuraavassa toimitti Rouvisen turvaan.

Peli 8 – 2. Seitsemännessä PuMu:n Uuttu toi juoksun harhaheitolla ja KeMu:n Liisa Parkkinen iski Rissasen kotipesään, Saarelainen Heikkisen sekä itselleen kunnarin ja Marjukka Parkkinen löi ja Virtaniemi toi loppunumeroiksi 12 – 3.

Kelta-Mustien palkitut: sisäpeli Anja Rissanen sekä ulkopeli Asta Ruotsalainen ja Puna-Mustat Eeva Toivonen sekä Airi Ståhlhammar.

KeMu:	4	2	0	1	1	0	4	= 12
PuMu:	0	0	2	0	0	0	1	= 3

Tasoltaan ottelu jäi keskinkertaiseksi, varsinkin PuMu:n sisäpelin epäonnistuessa pahoin. Kotijoukkueen lujemmat lyönnit läpäisivät helposti helsinkiläisten polttolinjan, etenkin 3-puolen esittäessä epävarmaa peliä. Voitollaan Kelta-Mustat säilyttivät puhtaan pelinsä.

Jussittaret hakivat pisteet Jyväskylästä

Seinäjoen Jussittaret toivat eilen kalliit pisteet naisten mestaruussarjaottelusta Jyväskylän Kiriä vastaan. Äärettömän tasaväkisen ja jännittävän ottelun voittivat Jussittaret juoksuin 16—15. Tässä ottelussa Jussittarien peli luisti niin sisällä kuin ulkonakin erittäin hyvin. Ainoastaan kolmas vuoro oli heille epäonnekas, sillä tässä vuorossa Kiriläiset tekivät kokonaista 10 juoksua. Jussittarien loppukiri kuitenkin tasoitti ottelun ja vei vielä juoksun voittoonkin.

Jussittarista palkittiin yleispelaajana Aulikki Pihlajamäki, sisäpelaajana Ritva Silen ja ulkopelaajana Leena Mattila.

Kiri:	0	0	10	1	1	2	1	= 15
SMJ:	2	4	1	2	0	1	6	= 16

Jussittarien juoksut: Aulikki Pihlajamäki 3, Seija Ikola 2, Terhi Kallio 2, Leena Mattila 2, Arja Luukko 1+0, Saara Autio 1, Ritva Silen 1 ja harhaheitoilla tuli 4. Kirittäret: Kaarina Salonen 4, Auli Suonperä 3, Irmeli Koskinen 2, Kirsti Salonen 1, Riitta Vehkala 1, Ritva Vehkala 1 sekä väärillä 2 ja harhaheitolla tuli 1. Kirillä oli lyöjiä 56 sekä Seinäjoella 53. Ottelua oli saapunut seuraamaan pilvipoutaisessa säässä noin 100 henkinen katsojajoukko.

Vedolle tappio Loimaalle 4 – 10

Hesperiassa kohtasivat Helsingin Veto ja Loimaan Palloilijat. Kohtalaisen hyvätasoisen ottelun voittivat vierailijat 4 – 10. Vedolla oli lyöjiä 47 ja Loimaalla 44. Peli kesti 1 tunti 20 min. ja ososuhteet olivat mainiot. Yleisöä kourallinen.

Loimaa aloitti sisällä ja otti heti piikkipaikan. Leutoaho tuli kotiin harhaheitolla, Lehtisalo löi Haimin ja Rekola Mäkelän. Kolmannessa sama tahti. Rekola kotiutti Mäkelän, Rouhiainen Lehtisalon ja Leutoaho Aaltosen. Tasoittavalla Vedon Keränen iski Neuvosen turvaan ja peli oli 1 – 6. Neljännessä Loimaa otti taas kolme pinnaa. Lehtisalo sivalsi Haimin kotipesään, Aaltonen Mäkelän ja Mäkelä Heinan 1 – 9. Kuudennessa löi Suomalainen Luoman kotiin. Seitsemännessä päästi Vedon lukkari Tyyne Huttunen Lehtisalon väärillä sisään ja Veto sai tasoitettua vähän kun Perkiö iski Huttusen kotipiiriin ja Ahvenainen toi loppuluvuiksi harhaheitolla 4 – 10.

Loimaan parhaina palkittiin sisäpelistä Sylvi Lehtisalo ja ulkopelistä sieppari Annikki Aaltonen sekä Vedosta vastaavasti Anja Luoma ja myös sieppari Marjatta Keränen.

Veto	: 0	0	1	0	0	1	2	= 4
Loimaa:	3	0	3	3	0	0	1	= 10

TMP:n naisille "pieni" voitto, 14—0

Kova vastainen tuuli sai aikaan sen, että eilisessä pesäpalloilun naisten mestaruussarjan ottelussa TMP — Hyvinkään Tahko ei nähty ennakkoon odotettua TMP:n runsasjuoksuista voittoa. TMP voitti tosin nytkin selvällä juoksuerolla 14—0. Juoksut tulivat pääasiassa Hyvinkään tyttöjen huolimattomien kiinniottojen ansiosta. Kourallinen naispesäpalloilun ystäviä oli kylmässä tuulessa kannustamassa pelaajattaria. Sulo Ora tuomitsi ottelun.

Ottelun alkuvaiheet kulkivat tasaväkisyyden merkeissä, jossa erikoisesti Hyvinkään tyttöjen hyvät ja kantavat heitot sotkivat pahoin TMP:n tyttärien juoksutoiveet. Viides vuoro oli surullinen hyvinkääläisille, sillä pelaajat syyllistyivät huolimattomuuksiin kiinniotoissa, eikä taittoheitoissa ollut tarpeellista pontta. Taktillinen osaaminen on edelleen hyvinkääläisten heikoin osa, vaikka parannusta viime Hesperian käyntiin nähden on tapahtunut huomattavasti.

TMP:n pelaajattarilta odotettiin enemmän, mitä he eilen esittivät. Ennen niin vahva sisäpeli ei luistanut kaikin ajoin ja runsaat koppilyönnit pilasivat hyviä suunnitelmia. Tuula Salosen esitystä katselee ihaillen. Hän rientää vastustamattomasti lyöjän aivoituksen aavistaen torjuntatilanteisiin ja kiinniotot tapahtuvat vaivattoman "sukkasillaan". Eilisessä ottelussa Terttu Kämäräinen häiritsi pidätyksillään hyvinkääläisten sisäpeliä runsain mitoin. Anja Ilonen oli tarkkavaistoisin sisäpelissä.

Hyvinkään esitys oli terhakampaa kuin viimeksi PT:tä vastaan. Sisäpeliin lisää voimaa sekä kiinniottoihin varmuutta, niin Tahkon tyttäriä kunnioitetaan huomattavasti enemmän kuin tällä hetkellä. Polttolinjassa joukkueen pelipäällikkö Tarja Juslin teki erittäin varman vaikutuksen. Hänen monet haamukoppinsa tyhjensivät kentän useaan otteeseen. Marja-Liisa Vesterinen pelasi myös hyvin, mutta otti helpot pallot huolimattomasti, jolloin ne karkasivat lähettyviltä. Takakentällä Tuula Kymäläinen oli pallovarma. Lukkarin tontilla Annikki Aromaa on sopeutunut hyvin kotipesään ja korkeat tolppasyötöt veivät usean TMP:n lyöjän konseptit sekaisin.

Parhaina palkittiin Hyvinkään Tahkosta sisäpelistä Pirkko Korhonen, ulkopelistä Tarja Juslin. TMP:n paras sisäpelaaja Anja Ilonen, ulkopelaaja Terttu Kämäräinen sekä kentän paras pelaaja Tuula Salonen. — KR.

Tuula Salonen

TMP:n juoksut: Anja Niemi löi 1+3, Anja Ilonen 3, Riitta Kyntölä 2, Sirpa Ikonen 2, Tuula Salonen 1 ja väärillä tuli 1 sekä harhaheitolla 1. Ahkerammin kenttää kiersivät Sirpa Ikonen 4, Tuula Salonen 4 ja Riitta Kyntölä 3.

TMP:llä kävi tyttöjä mailan varressa 57 ja Tahkolla 39. Ottelu kesti 1 tunti 37 min. ja katsojia oli hyvässä, mutta tuulisessa säässä noin 150 henkilöä.

TMP: 1 2 2 1 4 1 3 – 14.

Pyrintö – KeMu 5 – 40

Jälleen Tampereen pesäpallotytöt saivat tunnustaa vastustajansa selvästi paremmakseen. Kuopiolainen Kelta-Mustat voitti lauantai-iltana Pyrinnön Ratinan ketällä suoritetussa ottelussa 40 – 5. Kuopiottaret olivat kaikessa monta luokkaa edellä tamperelaisia, jotka pelasivatkin alusta alkaen tappiomielialan vallassa. Pyrinnöllä oli lyöjiä 47 sekä Kelta-Mustilla 95. Kentäällä viihdyttiin 2 tuntia 20 min. ja pilvipoutaisessa säässä oli katsojia noin 50.

Kelta-Mustien juoksut: Anja Rissanen 2+6, Marjukka Parkkinen 2+4, Mirja Virtaniemi 2+4, Maija Saarelainen 5, Marja-Liisa Walther 4, Terttu Rouvinen 1+2, Raija Heikkinen 1+2, Liisa Parkkinen 1, Asta Ruotsalainen 1 ja harhaheitoilla 3. Pyrinnön juoksut: Ritva Helin löi 2, Eila Savola 2 sekä Taimi Sitari 1.

KeMu:	6	14	3	1	6	1	9	=	40
TP :	1	0	0	1	0	3	0	=	5

Vieraista palkittiin sisällä Anja Rissanen ja ulkona Raija Heikkinen. Viimeksimainittu pelasi myös sisällä hyvin. Pyrinnön tasaisen heikosta joukkueesta palkittiin sisällä Taimi Sitari sekä ulkona Eila Savola.

Seinäjoella tiukkaa Pallo-Toverit voitti niukasti 10 – 14

Jännittäviä hetkiä elettiin sunnuntaina Seinäjoen Keskuskentällä Jussittaret ja Pallo-Toverit ottelussa. Kotijoukkueen täpärä johto meni vasta viimeisessä vuorossa ja samalla voiton haaveet. PT näet tekaisi tässä vuorossa perätä seitsemän juoksua ja voitti ottelun 14 – 10. Ottelun tiukkuuteen vaikutti sekin, että PT:n lukkari Riitta Hämäläinen lahjoitti kuusi juoksua väärillä Jussittarille. Seinäjoella oli lyöjiä 61 sekä Pallo-Tovereilla 79. Ottelun kesto oli 2 tuntia 36 min. ja sitä oli hyvissä olosuhteissa saapunut seuraamaan noin 100 – 150 henkeä.

Jussittaret aloittivat sisällä ja kuuden lyöjän jälkeen tuli vaihto. Tasoittavalla PT:n Rantanen veti Liesto kotirinkiin. Toisessa PT:n Jokinen tuli harhaheitolla 0 – 2. Kolmannessa Jussittarien Kallio käveli kotiin väärillä. Neljännessä Pihlajamäki ja Silen saivat vapaataipaleen, Pihlajamäki sivalsi Määttäsen sisään. Tasoittavalla Helminen löi Rummukaisen alas ja Rummukainen Hämäläisen. Taululla tasaluvut 4 – 4. Viidennessä PT teki pari juoksua. Liesto kotiutti Ristlakin sekä kiersi itse kunnarin 4 – 6. Kuudennessa Jussittarien Autio, Pihlajamäki ja Ikola toivat väärillä juoksut sekä Ikola löi Kimpimäen kotiin. Tasoittavalla Jokinen pääsi väärillä kotipesään. Viimeiseen vuoroon mentäessä Jussittaret johtivat 8 – 7. Seitsemännessä toimitti Pihlajamäki Luukon kotia ja Kallio Aution. Viimeisellä sisävuorollaan PT tuli vahvasti. Jokinen löi Lieston ja Rummukaisen kotirinkiin, Liesto Jokisen, Rantanen Lieston (ottelun voittojuoksu 10 – 11), Rummukainen Vihurin ja Rantasen sekä kiersi itse kunnarin ja samalla ottelun loppunumeroiksi PT:n voiton 10 – 14.

Tällä kertaa ei Pallo-Toverien tyttärien peli oikein luistanut, joten kaikki mahdollisuudet sen nylkemiseen olisi ollut. Heidän syöttäjän säkin menetti uskonsa pelin eräässä vaiheessa. Pillahti itkuun sekä siirtyikin ulkokentälle pelaamaan.

PT :	1	1	0	2	2	1	7	=	14
SMJ:	0	0	1	3	0	4	2	=	10

Pallo-Tovereista palkittiin sisäpelistä Auli Liesto ja ulkopelistä Anja Rummukainen sekä Jussittarista sisäpelistä Aulikki Pihlajamäki ja ulkopelistä Saara Autio sekä kentän parhaaksi yleispelaajaksi arvosteltiin Terhi Kallio.

Kemuttaret tiukoilla Loimaan kanssa — 9-13

LOIMAA 16. 6. (L) Kelta-Mustien naisjoukkue, joka lauantaina kukisti Tampereella Pyrinnön jatkoi matkaansa Loimaalle, jossa kohtasi Loimaan Palloilijat tänään. Tampereen ottelu ehkä hiukan painoi jäntereissä, ja niinpä ottelusta muodostuikin verrattain tasainen. Loppujen lopuksi KeMu:n onnistui koota voimat ja viedä mukanaan tärkeät kaksi pistettä juoksuin 9—13.

Ottelun kulku:

KeMu aloitti sisällä ja teki pari juoksua. Rissanen toimitti Saarelaisen ja Virtaniemen turvaan. Toisessa Walther toi harhaheitolla pinnan ja Marjukka Parkkinen veti takaa läpi seurauksena, että Rouvinen ja Rissanen ravasivat kotipesään sekä Marjukka kiersi kunnarin. Tasoittavalla Loimaakin sai pään auki. Lehtonen kotiuttu Leutoahon ja Lehtisalo Haimin. Tilanne 2 – 6. Kolmannessa Virtaniemi sivalsi Waltherin kotiin sekä Walther Ruotsalaisen. Tasoittavalla iski Haimi Rouhiaisen kotipiiriin ja itselleen kunnarin ja vielä Rekola kumautti Mäkelän alas. 5 – 8. Viidennessä Loimaa tasoitti ottelun. "Kaaka" Lehtonen sivalsi takaa läpi ja Haimi sekä Mäkelä kipaisivat kotiin ja lyöjälle kunnari. 8 – 8. Kuudennessa Lehtisalo löi Lehtosen sisään ja Loimaa johti 9 – 8. Viimeisessä sai KeMu lyöntipelinsä raiteilleen. Marjukka Parkkinen tempaisi Rissasen alakertaan ja itselleen kunnarin, Virtaniemi antoi kyytiä Ruotsalaiselle ja juoksi itse kunnarin. Vielä takoi Rissanen Rouvisen kotia ja taululla lukemat 9 – 13, mihin ne jäivätkin, sillä tasoittavassa Loimaalta kävi kahdeksan tyttöä lyömässä, mutta ilman tulosta tällä kertaa.

KeMu:n juoksuista vastasivat: Marjukka Parkkinen 2+3, Mirja Virtaniemi 1+2, Anja Rissanen 3, Marja-Liisa Walther 1 ja harhaheitolla 1. Loimaan juoksuista vastasivat: Kaarina Lehtonen 1+3, Ilmi Haimi 1+1, Sylvi Lehtisalo 2 sekä Leena Rekola yksi.

KeMu:n parhaina palkittiin sisällä Marjukka Parkkinen sekä ulkona lukkari Maija Saarelainen ja Loimaan vastaavat palkitut olivat Kaarina Lehtonen sekä kakkoskoppari Ilmi Haimi.

Loimaalaisilla oli lyöjiä 64 sekä kuopiolaisilla 60. Ottelu kesti 1 tunti 42 min. ja hyvissä olosuhteissa sitä seurasi n. 200 henkeä.

NAISTEN SM-SARJA

Kuopio – PuMu	12 – 3
Kiri – Seinäjoki	15 –16
Veto – Loimaa	4 –10
TMP – Hyvinkää	14 – 0
Tampere – Kuopio	5 –40
Seinäjoki – PT	10 –14
Loimaa – Kuopio	9 –13

Sarjatilanne 16.6.1963

Kuopio	5	5	0	0	133 – 30	10
TMP	3	3	0	0	93 – 8	6
PT	3	3	0	0	55 – 15	6
Loimaa	5	3	0	2	68 – 62	6
PuMu	4	3	0	1	34 – 32	6
Kiri	4	2	0	2	49 – 49	4
Seinäjoki	5	2	0	3	65 – 78	4
Veto	4	1	0	3	32 – 53	2
Hyvinkää	5	1	0	4	24 – 72	2
Oulu	3	0	0	3	23 – 51	0
Tampere	5	0	0	5	17 –143	0

PT – Veto 24 – 10

Paikalliskamppailussa kohtasivat tiistaina Hesperiassa Pallo-Toverit ja Veto. Lyöjiä oli Pallo-Tovereilla 76 ja Vedolla 48. Ottelu kesti tasan 2 tuntia. Veto voitti hutunkeiton ja PT aloitti sisällä tehden 3 juoksua. PT:n lukkari Riitta Hämäläinen jatkoi Seinäjoen epävarmoja otteitaan antamaala vapaataipaleen Vedon kärkinaiselle Anja Luomalle. Kun vielä Renman tempaisi nurkasta läpi johti Veto ensimmäisen vuoron jälkeen 4 – 3. Toisessa PT kiskaisi 6 juoksua ja kun Riitankin "munkit" pysyivät lautasella olikin peli selvä.

PT:n juoksut: Tuula Rantanen 1+7, Anja Rummukainen 4, Auli Liesto 3, Terttu Helminen 1+1, Riitta Vihuri 2, Vuokko Jokinen 2, Tytti Johansson 1, Riitta-Liisa Vainio 1 ja vapaataipaleella 1. Juoksuja toivat Liesto 5, Rantanen 5 sekä Jokinen 4. Veto: Aili Renman 1+2, Tyyne Huttunen 2, Pirkko Perkiö 1+0, Hilve Suomalainen 1, Salme Neuvonen 1 ja harhaheitolla 1 sekä vapaataipaleella 1.

PT : 3 6 3 3 5 1 3 = 24.
Veto: 4 1 0 3 1 0 1 = 10.

Parhaina yleispelaajina palkittiin Pallo-Toverien kakkospolttaja Anja Rummukainen sekä Vedon kolmospolttajana esiintynyt Aili Renman.

TMP – PuMu 34 – 7

Torstaina jatkettiin Hesperiassa paikallisottelujen sarjaa. TMP kohtasi Puna-Mustat, joka on menestynyt aika mukavasti, mutta TMP oli aivan liian kova nousijajoukkueelle. TMP:llä oli lyöjiä 108 ja PuMu:lla 53. Ottelu kesti 2 tuntia ja 14 min.

TMP:n juoksut: Tuula Salonen 7, Riitta Kyntölä 1+5, Leena Laitinen 6, Anja Niemi 4, Terttu Kämäräinen 2, Sirpa Ikonen 2, Sirkka Kämäräinen 1, Lea Podschivalow 1, Marjatta Lepistö 1, väärillä 1 ja harhaheitoilla 1+2. Kyntölä pinkoi 7 juosua. PuMu: Ritva Antin 1+1, Soili Kari 2, Ritva Mättö 1 sekä harhaheitoilla 2.

TMP : 2 4 1 7 5 4 11 = 34.
PuMu: 1 4 0 0 0 0 2 = 7.

TMP:n parhaina palkittiin kentän parhaana ja ulkopelistä Tuula Salonen sekä sisäpelistä Terttu Kämäräinen. PuMu: sisäpeli Eve Alanen sekä ulkopelistä Airi Ståhlhammar.

PT pöllytti Lipon 20 – 6

Pallo-Toverit saivat vieraakseen Hesperiaan Oulun Lipon. Kahden pelivuoron jälkeen oli selvää kuka ottelun voittaa, PT johti jo 9 – 3 ja lisäsi tasaisesti juoksujaan loppua kohden. Pallo-Tovereilla kävi lyöjiä 72 ja Lipolla 53. Ottelu kesti 2 tuntia 5 min. ja sitä oli saapunut seuraamaan noin 100 henkeä ja se saatiin pelata hyvissä olosuhteissa.

Pallo-Toverien juoksuista vastasivat Tuula Rantanen 2+6, Anja Rummukainen 4, Auli Liesto 2, Tytti Johansson 2, Riitta Hämäläinen 1, Vuokko Jokinen 1, Eija Lohman 1 ja harhaheitolla 1. Kenttää kiersivät ahkerammin Liesto 5, Rantanen 4 sekä Rummukainen 4. Lipon juoksuista vastasivat: Kirsti Stenberg, Marja-Liisa Tuomikoski, Maija Reinilä, Tellervo Puolakka, Terttu Tavisalo ja Brita Hekkanen.

PT : 4 5 1 0 4 4 2 = 20.
Lippo: 2 1 0 0 1 0 2 = 6.

Tuula Rantanen

Pallo-Toverien parhaana yleispelaajana palkittiin kakkoskoppari Tuula Rantanen ja Lipon parhaana kolmoskoppari Kirsti Stenberg.

Kiri – TMP 9 – 15

TMP matkusti Jyväskylään, jossa vastassa oli Koulukadun kentällä Kiri. Ottelu oli melko tasaväkinen ja kolmen vuoroparin jälkeen oli tilanne 7 – 6 Kirin hyväksi. Siihen sitten emäntien veto lopahti ja TMP naputteli loppuvuoroissa tarvittavat voittojuoksut. Kirillä oli lyöjiä 68 ja TMP:llä 51. Ottelu saatiin suorittaa hyvissä olosuhteissa.

TMP:n juoksut: Marjatta Lepistö 4, Anja Ilonen 2, Terttu Kämäräinen 2, Riitta Kyntölä 1, Anja Niemi 1, Tuula Salonen 1, Sirkka Kämärainen 1, Marja-Leena Laitinen 1, Lea Podschivalow 1 ja harhaheitolla juostiin 1. Kiri juoksuista vastasivat Kirsti Salonen 4, Kaarina Salonen 2, Auli Suonperä 1, Raija Geijer 1 sekä vapaataipaleella 1.

TMP: 3 2 1 3 1 1 4 = 15.
Kiri: 2 4 1 0 0 2 0 = 9.

TMP:n palkitut: kentän paras oli Tuula Salonen, sisäpeli Marjatta Lepistö ja ulkopeli kakkoskoppari Anja Ilonen. Kirin palkitut olivat: sisäpelistä Kirsti Salonen sekä ulkopelistä lukkari Outi Lappinen.

NAISTEN SM-SARJA

PT – Veto . . . . . 24 –10
TMP – PuMu . . . . . 34 – 7

PT – Oulu . . . . . 20 – 6
Kiri – TMP . . . . . 9 –15

Sarjatilanne 30.6.1963

TMP	5	5	0	0	142—24	10
Kuopio	5	5	0	0	133—30	10
PT	5	5	0	0	99—31	10
Loimaa	5	3	0	2	68—62	6
PuMu	5	3	0	2	41—66	6
Kiri	5	2	0	3	58—64	4
Seinäjoki	5	2	0	3	65—78	4
HeVeto	5	1	0	4	42—77	2
Hyvinkää	5	1	0	4	24—72	2
Oulu	4	0	0	4	29—71	0
Tampere	5	0	0	5	17—143	0

Kesätauko 30.6 – 28.7.1963

PPL kielsi Koulukadun kentän käytön otteluissa

Pesäpalloliiton kilpailuvaliokunta on pitämässään kokouksessa kieltänyt jyväskyläläisiä seuroja järjestämästä liiton alaisia otteluja Koulukadun kentällä, joka on liian pieni. Kielto johtuu lähinnä siitä, että jo useamman vuoden aikana on Jyväskylän Kiri vienyt naisten mestaruussarjan otteluita pelattavaksi Koulukadun pienelle ja ahtaalle kentälle lähinnä taktillisessa mielessä. Viimeksi tällainen ottelu suoritettiin TMP:n naisjoukkueen vieraillessa siellä. Kirin taholta tunnustettiin, että ottelu pelatiin Koulukadun kentällä, ettei TMP onnistu saamaan liikaa juoksuja.

TAHKO KUKISTI VEDON 13 – 7

Sunnuntaina käytiin Hyvinkäällä odotettu hermo-ottelu Tahkon ja Helsingin Vedon kesken. Koko kesätauon kestänyt määratietoinen harjoittelu palkittiin kaikkien ottelua seuraamassa olleiden iloksi Tahkon ansaittuun voittoon 13 – 7. Voitto olisi voinut olla vielä suurempikin, vaikkakaan sisäpeli ei luistanut koko kamppailun aikana siten kuin olisi toivottu.

Joukkueet lyöntijärjestyksessä: Tahko: Tarja Juslin, Pirkko Korhonen, Marja-Liisa Vesterinen, Tuula Kymäläinen, Tuula Vilhu, Annikki Aromaa, Eila Anttila, Salme Holmala ja Paula Linfors. Veto: Anja Luoma, Marjatta Keränen, Tyyne Huttunen, Hilve Suomalainen, Aili Renman, Tellervo Haapaniemi, Salme Neuvonen, Maire Wiberg ja Pirkko Perkiö. Tahkolta kävi lyömässä 61 tyttöä ja Vedolta 45. Ottelu kesti 1 tunti 55 min. ja sitä oli seuraamassa noin 200 katselijaa. Otteluolosuhteet olivat mainiot.

Teikkauksen voitti Tahko asettuen ulkopelijärjestykseen. Tahkolaisten alkuhermoilun ansiosta Veto pamautti kaksi juoksua. Huttunen kotiutti Luoman sekä Suomalainen Keräsen. Toisessa sai Tahkokin pelinsä sujumaan. Vilhu vetäisi Juslinin kotipesään ja Aromaa iski perältä läpi ja Vilhu pinkoi kotiin ja lyöjä kiersi kunnarin. Kun vielä Korhonen napautti Holmalan sisään johti Tahko 4 – 2. Kolmannessa Vedon Luoma löi Neuvosen alas, neljännessä Haapaniemi Keräsen. Tasoittavalla Kymäläinen sivalsi Korhosen kotipuoleen ja ehti itse tehdä kunnarin. Vielä Holmala toimitti Vilhun kotiu ja taululla 7 – 4. Viidennessä teki Tahko selvän eron. Kymäläinen iski Korhosen kotipesään, Vesterinen kipaisi harhaheitolla, Anttila löi Vilhun turvaan sekä Juslin Anttilan. Taululla 11 – 4. Kuudennessa Vedon Keränen löi kakkospuolelta maisemaan ja lyönnin turvin Luoma ampasi alas ja lyöjälle kunnari. Tasoittavalla Kymäläinen toimitti kotirinkiin Korhosen ja Vesterisen. Tilanne 13 – 6. Viimeisessä Veto sai lohdutusjuoksun kun Neuvonen auttoi Haapaniemen kotiin. Tahkolla kävivät kaikki lyömässä, mutta enempää juoksuja ei tullut, joten Tahko voitti 13 – 7.

Tahkon joukkueesta palkittiin sisäpelistä Annikki Aromaa sekä ulkopelistä Pirkko Korhonen ja Vedon vastaavat palkitut Tyyne Huttunen sekä Pirkko Perkiö.

Tahko: 0 4 0 3 4 2 0 = 13
Veto : 2 0 1 1 0 2 1 = 7

Tahkon peli on tämän kauden aikana parantunut jättiaskelin. Tällä kerralla oli ulkopeli sisäpeliä parempaa. Lukkari Annikki Aromaa pelasi jälleen hyvän ottelun ollen selvästi parempi vastapuolen kuuluisaa ammattisisartaan "Typy" Huttusta. Korkeat onnistuivat ihmeteltävän varmasti, mutta ne kauhistuttivat kyllä katsomoa tilanteissa, joissa vastapuolen kärki oli kolmosella ja lyöjällä hallussaan jo yksi väärä. Sieppari Paula Lindfors parantaa myöskin otteitaan jatkuvasti. 1-vahti Pirkko Korhonen saisi kernaasti esiintyä vieläkin valppaanpana, nyt jäi yksikin koppi ottamatta tilanteessa, josta olisi voinut kehittyä mitä vain. Polttolinja on pelannut parempiakin otteluita. Nuoret varavahdit Eila Anttila ja Tuula Kymäläinen varmoja.

Lippo ja Jussittaret päättyi tasan 13 — 13

Syyskierroksen avaukseen joutui Jussittaret matkustamaan Ouluun, jossa vastassa oli paikallinen Lippo. Pelistä kehittyi erittäin jännittävä kamppailu, jossa vasta viimeinen vuoropari ratkaisi lopputuloksen. Lipolla oli lyöjiä 73 ja Jussittarilla 52. Hyvissä olosuhteissa oli koitosta seuraamassa 256 maksanutta.

Joukkueet lyöntijärjestyksissään: Lippo: Kaija Klaavu, Helli Hemmi, Kirsti Stenberg, Maija Reinilä (4), Marja-Sisko Tuomikoski, Seija Nummi, Tellervo Puolakka, Brita Hekkanen sekä Anni Jaakkola. Jussittaret: Leena Määttänen, Irma Kimpimäki, Saara Autio, Aulikki Pihlajamäki, Ritva Silen, Terhi Kallio, Seija Ikola, Leena Mattila sekä Arja Luukko.

Jussittaret aloittivat sisällä ja heti Pihlajamäki löi Määttäsen kotiin ja Kallio Aution. Tasoittavassa Lipon Nummi veti Stenbergin kotipesään sekä Jaakkola Tuomikosken. 2 – 2. Toisessa Mattila pääsi väärillä kotiin ja Lipon Jaakkola löi Reinilän kotipiiriin. 3 – 3. Kolmas vuoropari oli pelin juoksurikkain. Vieraiden Silen käveli väärillä alas, Luukko löi Kallion kotipuoleen, Silen Aution, Pihlajamäki tuli harhaheitolla kotiin ja Silen teki harhaheitolla kunnarin. Tasoittavalla Lipon Reinilä iski Hemmin himaan, Nummi Stenbergin, Tuomikoski perältä läpi ja Reinilä toi tavallisen ja lyöjä kunnarin. Jatkossa Hemmi veti Jaakkolan turvaan ja Puolakka Klaavun. 9 – 8. Neljännessä Lipon Klaavu sivalsi Puolakan alakertaan sekä Jaakkola Nummen. 11 – 8. Viidennessä latasi Jussittarien Luukko Silenin turvaan ja kuudennessa Kallio Aution, Ikola Pihlajamäen ja Mattila Silenin. Tasoittavalla Lipon Nummi kyydítsi Stenbergin kotia ja Jaakkola Puolakan. 13 – 12. Viimeisessä Jussittarien Pihlajamäki kumautti Määttäsen kotiturvaan ja tilanne 13 – 13. Tasoittavalla Lipolla kävi kahdeksan tyttöä lyömässä, mutta ei tullut tulosta, joten peli päättyi tasan ja Lippo sai ensimmäisen pisteensä.

Seinäjoki: 2-1-5-0-1-3-1=13
Oulu: 2-1-6-2-0-2-0=13

Lipon juoksut: Anni Jaakkola löi 4, Maija-Sisko Tuomikoski 1+2, Maija Reinilä 2, Seija Nummi 2, Tellervo Puolakka 1 ja Helli Hemmi 1. Seinäjoen juoksut: Aulikki Pihlajamäki 2, Arja Luukko 2, Terhi Kallio 2, Ritva Silen 1, Seija Ikola 1, Leena Mattila 1, väärillä 2 ja harhaheitoilla 1+1.

Palkintoja jaettiin ylen runsaasti. Lippo: Maija Reinilä, Anni Jaakkola, Marja-Sisko Tuomikoski sekä Seija Nummi. Jussittaristä pääsi palkinnoista osille Ritva Silen, Aulikki Pihlajamäki kahdesti sekä Saara Autio.

Pahimpana puutteena molemmilla joukkueilla ilmeni selvästi tilanteen jatkuvuuden säilyttäminen. Harkitsemattomuudella pilattiin toistuvasti ratkaisutilanteita. Heittopeli oli lipottarilla onnettoman heikkoa. Ulkopelin toisena heikkona kohtana oli malttamattomuus. Seinäjoen tyttäret eivät oikein onnistuneet. Kaksi kertaa takakentällä sattunut väärinarviointi vei varman voiton. Kentän paras pelaaja oli kakkospolttaja Ritva Silen. Mainiot heitot ja kiinniotot tekivät selvää jälkeä.

Lipolla on ollut kovat vastustajat PuMu, TMP, Loimaa, Pallo-Toverit ja Seinäjoki vastassaan. Parin viikon päästä on totuuden paikka kun se matkaa etelään ja kohtaa Helsingissä Vedon ja Hyvinkäällä Tahkon.

Loimaan Palloilijoiden Leena Rekola yrittää kakkospesälle, mutta jossa joutuu toteamaan tiensä päättyvän siihen Puna-Mustien hyvin kurottaneen "Vilma" Antinin saadessa pallon räpyläänsä ennen juoksijaa naisten mestaruussarjan ottelussa Hesperiassa. Takana Puna-Mustien parhain pelaaja Soile Kari seuraa tilannetta.

Loimaan naisjoukkue voitti PuMu:n 9—5

Harvinaisen pirteätä pesäpalloilua nähtiin naisten mestaruussarjan ottelussa Puna-Mustien ja Loimaan Palloilijoiden välillä. Ottelussa yritettiin kovasti, ja ulkopelissä molemmat joukkueet esittivät useita hienoja suorituksia. Sisäpelissä sitä vastoin jäi lähes 100 katselijaan noussut katsomo kaipaamaan terävämpiä lyöntejä. Rohkeat pesiltä lähdöt sensijaan lisäsivät hyvän ottelun tunnelmaa. Loimaan kokenut ja tarkka joukkue peri alkuvuoroissa hankkimansa etumatkan turvin voiton juoksuin 9—5. Pelituomarina oli Hemmo Veikkanen ja syötönvalvojana Eino Jokinen.

Joukkueet lyöntijärjestyksessä: PuMu: Pirjo Eestiä, Airi Ståhlhammar, Eeva Toivonen, Ritva Makara, Soili Kari, Tuula Uuttu, Ritva Mättö, Ritva Antin ja Eve Alanen. Loimaa: Ilmi Haimi, Marja-Leena Niemi, Liisi Mäkelä, Kaarina Lehtonen, Sylvi Lehtisalo, Leena Rekola (6), Annikki Aaltonen, Paula Heina ja Anneli Leutoaho. Varalla Leena Rouhiainen ja Marja Meri.

Loimaa aloitti sisällä. Mäkelä löi Haimin kotirinkiin sekä Leutoaho Lehtisalon. Toisessa Loimaan Niemi kotiutti Leutoahon ja PuMu:n Ståhlhammar Alasen. 1 – 3. Kolmannessa Mäkelä veti Haimin kotiin ja Ståhlhammar Antinin. 2 – 4. Viidennessä Loimaan Lehtonen iski Niemen turvaan, Lehtisalo Mäkelän ja Lehtosen peräkentän läpilyönnillään ja tasoittavalla Kari Eestilän ja Uuttu Stålhammarin. Tauluprikat näyttivät 4 – 7. Kuudennessa LP teki pari juoksua lisää. Haimi harhaili kotiin ja Rekolan lyönnin turvin Niemi toi 4 – 9. Viimeisessä LP:llä oli neljä lyöjää, mutta tuloksetta. Tasoittavalla Kari löi vielä Ståhlhammarin kotipesään ja loppuluvuiksi 5 – 9.

Ottelun voiton ratkaisi Loimaa lähinnä rohkeilla pesiltälähdöillä ja erittäin tarkalla lyöntipelillään. Loimaan joukkueessa on monia vuosia pelanneita sarjajyriä, jotka antavat nuoremmille hyvää tukea. Ilmi Haimi on eräs tehokkaimmista niin sisällä kuin ulkonakin. Erikoisesti on mainittava hänen rohkeat pesiltä lähtönsä, jota nopeus säestää. Marja-Leena Niemi kakkospuolen polttajana on saanut syksyn otteluihin entisen varmuutensa takaisin ja pelasi mainion ulkopelin. "Kaaka" Kaarina Lehtonen on edelleen varma ulkopelaaja ja samoin Liisi Mäkelä. Sisällä Haimin lisäksi Leena Rekola ja Paula Heina olivat varmoja.

Puna-Mustien tyttärillä on vielä paljon opittavaa ja tiivistettävää peliinsä. Sunnuntainen peli alkoi turhilla hermoilemisilla, joita vastustaja käytti hyväkseen. Ote ottelun loppua kohden tiivistyi huomattavasti ja loppuvuorot käytiinkin tasapäisenä. Lyöntivoimaa on tyttärien hankittava lisää ja sisäpeliin varmuutta. Ulkona tehdään tyydyttäviä kiinniottoja, joita sitten säestetään huolimattomilla heitoilla. Joukkue on kuitenkin ensikertalaiseksi mestaruussarjassa hyvin kehittynyt. Soili Kari on yhdeksikön tehokkaampia pelaajia, jonka rinnalle tasapäisesti nousee Airi Ståhlhammar. Hänen pallovarmuutensa ja liikehtelynsä on hyvää. Eve Alasen lyönteihin on tullut huomattavasti lisää voimaa, vaikkakin eilisessä ottelussa kestävyys petti. Tuula Uuttu lyö tarkasti, mutta voimaa puuttuu. Joukuueen pirteänä yllätyksenä niin sisäpelissä kuin ulkonakin oli kolmosvahti Ritva Makara.

Parhaina palkittiin Loimaan sisäpelistä Ilmi Haimi ja ulkopelistä Marja-Leena Niemi. Puna-Mustien vastaavat palkinnon saajat olivat Airi Ståhlhammar sekä Soili Kari. Lyöjiä oli kummallakin 50 ja maksaneita katselijoita oli 45 henkeä. Peli käytiin hyvissä olosuhteissa.

KeMu hävisi Kirille 6 – 11

Kelta-Mustien naisjoukkue kärsi ensimmäisen tappionsa tänä pelikautena. Voittajana esiityi Jyväskylän Kiri, joka voitti Itkonniemen kentällä pelatun kamppailun juoksuin 11 – 6. Kemulla oli lyöjiä 46 ja Kirillä 55. Peli kesti 1 tunti ja 40 minuuttia. Ottelu pelattiin kuumassa säässä ja sitä oli saapunut seuraamaan noin 200 katselijaa.

Joukkueet lyöntijärjestyksessä: **KeMu:** Maija Saarelainen, Mirja Virtaniemi, Terttu Rouvinen, Anja Rissanen, Marjukka Parkkinen (5), Asta Ruotsalainen, Raija Heikkinen, Marja-Liisa Walther ja Liisi Parkkinen. — **Kiri:** Riitta Vehkala, Kirsti Salonen, Auli Suonperä (3), Kaarina Salonen, Ritva Vehkala, Irma Hartikainen, Irmeli Koskinen, Tuulikki Stranden, Outi Lappinen sekä varalla Raili Vehkala.

Kiri voitti hutunkeiton ja KeMu sai aloittaa sisällä. Alku ei luvannut hyvää, sillä vain kolme lyöjää kävi mailan varressa. Tasoittavalla Ritva Vehkala löi Kirsti Salosen ja Suonperän kotirinkiin ja Koskinen Kaarina Salosen. Toisessa Kiri painosti kovasti. Kaarina Salonen veti Kirsti Salosen kotipesään, Ritva Vehkala Suonperän, Riitta Vehkala Kaarina Salosen sekä Kirsti Salonen Ritva Vehkalan. Peli 0 – 7. Kolmannessa Riitta Vehkala saatteli Ritva Vehkalan turvaan. 0 – 8. Vasta viidennessä KeMu avasi tilinsä. Walther purki ajoa ja kiskaisi takaa läpi. Marjukka Parkkinen, Ruotsalainen ja Heikkinen toivat juoksut sekä lyöjä kiersi kunnarin. Kuudennessa Walther iski Ruotsalaisen kotipuoleen ja Rissanen Liisa Parkkisen. Tasoittavallaan Kiri kuittasi. Koskinen kumautti Ritva Vehkalan sisään ja itselleen kunnarin sekä Kirsti Salonen sivalsi ja Stranden toi loppuluvuiksi 6 – 11, kun viimeisessä ei tehty juoksuja.

Kiri : 3 4 1 0 0 3 0 = 11
KeMu: 0 0 0 0 4 2 0 = 6

Outi Lappinen

Kirin parhaina palkittiin ulkona lukkari Outi Lappinen sekä sisällä Irmeli Koskinen. KeMun palkitut vastaavasti ykkösvahti Asta Ruotsalainen sekä Marja-Liisa Walther.

Kelta-Mustat sortui tällä kertaa heikkoon lyöntipeliin. Koppeja tuli luvattoman paljon Tästä antaa hyvän kuvan kolmas vuoro, jossa tuli sisäänpalo, vaikka kuolleita ei ollut ollenkaan. Kun ulkokenttä vielä petti muutamia kertoja, olikin tuloksena tappio. Kirin voiton avaimina olivat paremmat vaihtolyönnit sekä varmempi polttolinja.

Veto menettänyt vetonsa hävisi TMP:lle 29–0

Helsingin Veto näyttää viime sunnuntaisen Hyvinkään häviönsä jälkeen menettäneen täysin uskonsa mestaruussarjan kamppailuihin, sillä ellisen naisten mestaruussarjan ottelun alkaessa ei kiilaan ilmestynyt kuin kahdeksan pelaajaa ja vasta vuoron jälkeen täyttyi joukkue kokonaisuudeksi. Kun tilanne oli tällainen, ei ollut ihme, että pelaajien haluttomuus jatkui myöskin ottelussa, jossa Työväen Mailapoikien tyttäret ottivat varmalla pelillään voiton juoksuin 29—0. Sulo Ora ja Heikki Johansson jakoivat oikeutta. Katselijoita oli n. 100 kesäisen kauniissa säässä.

TMP lyöntijärjestyksessä: Riitta Kyntölä, Anja Ilonen, Anja Niemi Tuula Salonen, Leena Laitinen, Marjatta Lepistö, Terttu Kämäräinen, Sirpa Ikonen ja Lea Podschivalow. Kentälle pääsivät myöskin Raija Ahonen ja Maija Lindblom.

TMP:n juoksut: Salonen löi 2+9, Kyntölä 1+2, Ikonen 2, Ilonen 2, Lepistö 2, Niemi 2, Terttu Kämäräinen 2, Laitinen 1, Lindblom 1, Podschivalow 1 ja harhaheitoilla 2.

Tuula Salonen rakensi TMP:n pelin jälleen niin sisällä kuin ulkonakin. Hänen liikkuvaisuutensa on hienoa ja pallon käsittely täysin varmaa. Lyönneissä oli mitä parhain osoite. "Tsukan" saalis olikin kaksi kunnaria ja yhdeksän tavallista juoksua. Ei suotta häntä palkittu TMP:n parhaana sisäpelaajana. Terttu Kämäräinen lukkaroi tiiviin tuntuisesti saaden työskentelystään ulkopelilusikan. Leena Laitisen hienot kiinniotot kakkospesällä olivat näkemisen arvoisia.

Vedon peli oli sekaisin, ja yhtenään tapahtui selvissäkin tilanteissa tohelointia. Marjatta Keränen oli siirretty takakentälle. Tämä oli oikeaan osunut toimenpide, sillä tyttö otti useita vaarallisia nurkkalyöntejä hienosti hanskaansa. Vedottarien Salme Neuvosen lyönneissä oli paras osoite. Molemmat tyttäret palkittiin. Vedon sisäpelin köyhyyttä kuvastaa se tosiseikka, että ainoastaan yksi tyttö pääsi yrittämään kotiin tullen kuitenkin tuhotuksi ihan kalkkiviivoilla. Tyyne Huttusen korkeat tolpat aiheuttivat sen, ettei TMP:n voitto muodostunut vieläkin suuremmaksi. TMP: 2 4 13 5 2 2 1 – 29.

TMP:llä kävi tyttöjä mailan varressa 81 sekä Vedolla 35, mikä on harvinaisen vähän. TMP:n juoksutyttöinä esiintyivät Kyntölä 5, Ilonen 5, Niemi 4 sekä Salonen 4.

KeMu löi helposti Hyvinkään 14 – 2

Kuopion Keskuskentällä ottelivat Kelta-Mustat ja Hyvinkään Tahko. Raisu alkuvauhti, joka tuotti kuopiolaisille kahdeksan juoksua esimmäisen vuoron aikana, riitti taltuttamaan hyvinkääläiset. Sen jälkeen pelin vauhti laimeni kovasti ja syynä oli helteinen ilma sekä voimakas kentän pituussuuntaan puhaltava vastatuuli mitkä yhdessä heikensivät peli-intoa. Tahkon heittopeli oli epävarmaa ja peräti kuusi kertaa sai KeMu juoksijan kotiin harhaheitosta. Kelta-Mustilla oli lyöjiä 66 Tahkolla 47. Peli kesti 1 tunti 45 minuuttia ja sitä oli saapunut seuraamaan noin 250 katselijaa.

KeMu aloitti sisällä reippaasti ja harhaheittojen avustamana teki 8 juoksua. Rissanen löi Saarelaisen kotipesään, Virtaniemi ja Rouvinen toivat harhaheitolla tavallisen ja Rissanen kunnarin. Jatkossa Rissanen kotiutti Saarelaisen, Marjukka Parkki-

nen Rouvisen ja Rissasen sekä kiersi itse kunnarin. Peli 8 – 0. Toisessa molemmat tekivät pinnan. Virtaniemi harhaili kotiin ja Holmala veti Aromaan alas. Tilanne 9 – 1. Kolmannessa iski KeMu:n Marjukka Parkkinen Rouvisen kotiin 10 – 1. Viidennessä emäntien Saarelainen sekä Rissanen tulivat harhaheitolla alakertaan, Saarelainen löi Marjukka Parkkisen kotia ja tasoittavalla Tahkon Holmala Vilhun. Viimeiseen lähdettiin savolaisten johdolla 13 – 2, jota Rouvinen lisäsi vielä yhdellä toimittamalla Waltherin turvaan 14 – 2.

Kelta-Mustista palkittiin sisäpelistä Marjukka Parkkinen ja ulkopelistä lukkari Maija Saarelainen. Varminta lynötityöskentelyä esitti Anja Rissanen. Tahkosta vastaavasti palkittiin Salme Holmala sekä Eila Anttila.

KeMu: 8 1 1 0 3 0 1 = 14.
Tahko: 0 1 0 0 1 0 0 = 2.

Mailajussittaret
löivät Pyrinnön 20—13

Tampereen Pyrintö oli matkannut Seinäjoelle, jossa kohtasi Keskuskentällä Jussittaret, joille voitto tietäisi jo melko varmaa sarjapaikkaa. Pyrintö on nollakerhossa ja jollei pistepussi pian aukea on lähtö sarjasta selviö. Jännitystäytteinen sekä tasainen ottelu ratkesi vasta viimeisessä vuorossa Jussittarien liiankin suureen voittoon 20 – 13. Lyöjiä oli Jussittarilla 64 sekä Pyrinnöllä 60. Helteisessä säässä pelattua ottelua oli seuraamassa noin 200 henkilöä.

Pyrintö kiilassa: Ritva Helin, Taimi Sitari, Eila Savola, Eija Boman, Vappu Kakko, Leena Lukkarila, Kati Kaihlanen, Maisa Vähätupa, Heljä Huusko sekä vaihtopelaajana oli joukkueella Tellervo Mustalahti.

Pyrintö aloitti sisällä ja tehtaili heti neljää juoksua. Savola löi Helinin kotiin, Sitari sipaisi väärillä sisään, Boman veti Savolan kotipiiriin sekä Kakko Bomanin. Tasoittavalla iski Pihlajamäki Määttäsen alas, Silen Kimpimäen, Määttänen Kallion ja Kimpimäki Ikolan. 4 – 4. Toisessa Savola sivalsi rajasta ulos ja Huuska toi juoksun sekä lyöjä kunnarin. Tasoittavalla Jussittarien Kallio kotiutti Pihlajamäen ja Ikola Silenin. Peli 6 – 6. Kolmannessa Boman löi takaa läpi ja Sitari pinkoi kotipuoleen ja Eijalle kunnari. Tasoittavalla Pihlajamäki antoi kyytiä Kimpimäelle, Kallio Pihlajamäelle sekä kiersi itse kentän. 9 – 8. Neljännessä Jussittarien Luukko löi Kallion kotirinkiin, Pihlajamäki Mattilan ja viidennessä Pyrinnön Boman Savolan. 11 – 9. Kuudennessa Pyrinnön Helin pääsi harhaheitolla turvaan, emäntien Pihlajamäki iski Aution alas ja Kallio Pihlajamäen. 13 – 10. Viimeisessä jännitys kohosi kun Pyrintö tasoitti pelin. Helin repäisi takaa läpi ja Huuska pinkoi kotia ja Helin kunnarin. Boman pamautti Savolan sisään ja tilanne oli 13 – 13. Tasoittavalla onnistui Kimpimäki välilyönnillään turvaamaan Luukon voittojuoksun, Pihlajamäki löi Määttäsen kotipesään, Silen Kimpimäen sekä Aution, Pihlajamäki tuli harhaheitolla ja Ikolan rajalyönnillä Silen kipaisi kotiin ja lyöjälle vielä kunnari. Jussittaret olivat ottaneet tärkeät pisteet luvuin 20 – 13.

Jussittarien parhaana palkittiin Ritva Silen. Jakoon pääsivät myöskin osallisiksi Aulikki Pihlajamäki ja Irma Kimpimäki. Leena Määttänen sekä Saara Autio täyttivät paikkansa hyvin, vaikka viimeksimainitulle tulikin pari klohnausta. Vieraista palkittiin kakkosvaraa tyylikkäästi pelannut Eila Savola, Eija Boman loisti lyöntipelissä, josta hänet palkittiinkin. Palkinnon arvoiseksi katsottiin myöskin kolmosvaraa pelannut Taimi Sitari. Pyrintö teki protestinkin, joka kohdistui 2-pesätuomariin, mutta yleensähän tällaiset eivät mene liitossa lävitse.

SMJ	4	2	3	0	2	2	7	= 20
TP	4	2	2	0	1	1	3	= 13

LP – PT 12 – 21

Sunnuntaina Loimaan Palloilijat sai vieraakseen Pallo-Toverit. Alussa ottelu kulki tasaväkisyyden merkeissä ja kolmen pelivuoron jälkeen Loimaa johti 11 – 9. Sitten ote alkoi lipsua ja PT meni menojaan. Erikoisesti joukkueiden heittopeli oli aivan surkeaa. Loimaalla kävi 59 tyttöä mailan varressa ja Pallo-Tovereilla niitä oli 58. Ottelu pelattiin hyvissä olosuhteissa.

Pallo-Toverit kiilassa: Auli Liesto, Riitta Vihuri, Tuula Rantanen, Anja Rummukainen, Eija Lohman, Riitta Hämäläinen (6), Sinikka Sundberg, Vuokko Jokinen ja Kirsti Ristlakki.

Pallo-Toverien juoksut: Tuula Rantanen 1+3, Anja Rummukainen 3, Riitta Hämäläinen 2, Auli Liesto 2, Kirsti Ritlakki 2, Vuokko Jokinen 1, Sinikka Sundberg 1, Riitta Vihuri 1 ja harhaheitolla kokonaista 5 juoksua. Loimaa: Liisi Mäkelä 2, Paula Heina 2, Marja-Liisa Niemi 1, Kaarina Lehtonen 1, Sylvi Lehtisalo 1, Leena Rekola 1 ja vapaataipaleella tuli 1 sekä harhaheitoilla 2 juoksua ja kunnari.

PT: 5 2 2 3 0 4 5 = 21.
LP: 2 3 6 0 0 1 0 = 12.

Pallo-Tovereiden parhaina palkittiin sisäpelistä Tuula Rantanen sekä ulkopelistä polttaja Anja Rummukainen. Loimaalta palkittiin vastaavasti Ilmi Haimi ja kakkosvahti Liisi Mäkelä.

NAISTEN SM-SARJA

Hyvinkää – Veto	13 – 7
Oulu – Seinäjoki	13 –13
PuMu – Loimaa	5 – 9
Kuopio – Kiri	6 –11
TMP – Veto	29 – 0
Kuopio – Hyvinkää	14 – 2
Seinäjoki – Tampere	20 –13
Loimaa – PT	12 –21

Sarjatilanne 4.8.1963

TMP	6	6	0	0	171 – 24	12
Kuopio	7	6	0	1	153 – 43	12
PT	6	6	0	0	120 – 43	12
Loimaa	7	4	0	3	89 – 88	8
Seinäjoki	7	3	1	3	98 –104	7
Kiri	6	3	0	3	69 – 70	6
PuMu	6	3	0	3	46 – 93	6
Hyvinkää	7	2	0	5	39 – 93	4
Veto	7	1	0	6	49 –119	2
Oulu	5	0	1	4	48 – 84	1
Tampere	6	0	0	6	30 –163	0

Pallo-Toverit kyni Puna-Mustat 7 – 1

Keskiviikkona pelattiin Hesperiassa paikallisottelu Pallo-Toverien ja Puna-Mustien välillä. Kokeneempi PT vei pinnat vaikkei mitään ihmeitä esittänytkään. Pallo-Tovereilla oli lyöjiä 56 sekä Puna-Mustilla 38. Ottelu kesti 1 tunti ja 21 minuuttia ja katselijoita oli noin 100 henkeä.

PT aloitti sisällä ja Rummukainen löi Lieston sisään, Jokinen Rummukaisen sekä Hämäläinen Rantasen. Toisessa PT:n Vainio löi kunnarin ja Lohman kotiutti Hämäläisen. PuMu sai kuparisen rikki tasoittavallaan kun Anttila käveli väärillä kotirinkiin. Tilanne 5 – 1. Kuudennessa iski Hämäläinen Rummukaisen alas viimeisessä Liesto veti nurkasta läpi ja porhalsi kunnarin. Ottelun vei nimminsä PT juoksulukemin 7 – 1.

Pallo-Tovereista palkittiin sisäpelistä Riitta Hämäläinen ja ulkopelistä kakkoskoppari Tuula Rantanen. Puna-Mustien vastaavat Ritva Makara ja kakkosvahti Ritva Antin.

Pesäpallo verraton
suomalainen peli on,
suomalainen myöskin on
autohuolto UNION

union
UNION-ÖLJY

Veto – Lippo

Lauantai-iltana murskasi Hesperiassa Oulun Lippo Helsingin Vedon molemmille niin tärkeässä kamppailussa 24 – 3. Kaikesta näki, että Lipottaret olivat valmistautuneet hyvin tähän putoamisotteluun. Vedolla kävi lyöjiä mailan varressa 42 ja Lipolla 77. Peli kesti tasan 2 tuntia ja olosuhteet olivat erinomaiset. Katsojia kourallinen.

Lippo: 3 2 3 4 2 3 7 = 24
Veto : 0 0 1 2 0 0 0 = 3

Lipon juoksut: Maija Reinilä 1+5, Marja-Sisko Tuomikoski 4, Terttu Tavisalo 1+2, Tellervo Puolakka 1+2, Eeva Parhi 2, Seija Nummi 2, Kaija Klaavu 1, Kirsti Stenberg 1 ja harhaheitoilla 2. Vilkkaimmin pesiä kiersi Eeva Parhi viisi kertaa. Vedon juoksut: Hilve Suomalainen löi 1+1 sekä Aili Renman 1.

Lipon parhaina palkittiin sisällä Maija Reini ja ulkona polttaja Tellervo Puolakka. Vedosta palkittiin vastaavasti Hilve Suomalainen ja kakkospesävahti Salme Neuvonen.

Joukkueitten kapteenit TP:n Eija Boman (oik.) ja PuMu:n Eve Alanen hutunkeitossa ottelun tuomarin Torsti Rautalinin valvonnassa.

PuMu:n tytöt tulivat soitellen sotaan ja hävisivät Pyrinnölle

Tampereen Pyrinnön naisten pesäpallojoukkue yllätti voittamalla vahvan ennakkosuosikin Puna-Mustat 14—5 eilen Tammelan pallokentällä suoritetussa naisten SM-sarjan ottelussa. Puna-Mustien pelaajat tuntuivat ottavan alun varman voittajan tyyliin hiukan huolimattomasti ja yliolkaisesti ja se kostautui tappiona.

PuMu aloitti sisällä ja teki heti juoksun kun Pyrinnön lukkari Ritva Helin päästi vapaataipaleella Airi Ståhlhammarin alas. Toisessa Weckström löi Toivosen kotiin. Tasoittavalla Pyrintö repäisi viisi juoksua harhaheittojen avustamana. Helin porhalsi kotiin harhaheitolla, Boman löi Sitarin, Savola juoksi harhaheitolla, Helin veti Kaihlasen kotipiiriin ja tuli itse harhaheitolla. Peli 5 – 2. Kolmannessa Makara löi Alasen kotiin. Tasoittavalla Sitari toi harhaheitolla juoksun, Boman löi Savolan sekä Kaihlanen harhaili taululle 8 – 3. Neljännessä Kari sivalsi Eestilän sisään, tasoittavalla Pyrinnön peli luisti. Boman antoi kyytiä Helinille, Kaihlanen Bomanille, Rautio Kakolle, Sitari Vähätuvalle. Tilanne 12 – 4. Viimeisessä Weckström löi kunnarin sekä tasoittavassa Boman iski Sitarin ja Savolan kotipesään. Pyrintö oli voittanut selvin luvuin 14 – 5.

Pyrinnön parhaina saivat palkinnon sisällä Eija Boman sekä ulkona 2-polttaja Leena Lukkarila. PuMu:n vastaavat palkitut olivat Marita Weckström sekä 2-polttaja Airi Ståhlhammar. Koko Pyrinnön joukkue pelasi erinomaisesti, mutta herätys tuli valitettavasti vain liian myöhään. Eija Boman löi 5 juoksua ja saman verran antoi PuMu tamperelaisille apuja harhaheitoillaan.

TP :0 5 3 4 0 0 2 = 14
PuMu: 1 1 1 1 0 0 1 = 5

Pyrinnöllä kävi tyttöja mailan varressa 69 sekä Puna-Mustilla vain 39. Ottelu kesti 1 tunti 40 min. ja katsojia oli kourallinen.

Tahko – Lippo 9 – 12

Lauantaina Hesperiassa Vedon murskannut Oulun Lippo esiintyi sunnuntaina Hyvinkäällä ja vastaan asettui Tahko. Sietämättömän jännittävän ottelun voittivat Lipottaret 12 – 9. Tahkolla oli lyöjiä 51 ja Lipolla 53. Ottelu kesti 1 tunti 40 min. ja sitä seurasi runsaslukuinen yleisö. Otteluolosuhteet olivat erittäin hyvät.

Teikkauksen voitti Oulu ja Tahko sai aloittaa sisällä. Annikki Aromaa pamautti avausjuoksun 3-pesän takaa Tarja Juslinin tuomana. Tasoittavallan Lippo sai Annikilta kaksi väärää ja niin tasoitti Kirsti Stenberg pelin. Kolmannessa Aromaa löi perältä läpi ja Tuula Vilhu toi tavallisen ja lyöjä kunnarin 3 – 1. Neljännessä kumpikin teki juoksun. Vilhu löi Juslinin kotipiiriin ja kun Mallan kauhaisu epäonnistui tuli Stenberg kotiin lyöjänä Maija Reinilä. Peli 4 – 2. Viidennessä luultiin jo pelin ratkenneen. Tahko sai tuurilla ajon ja sitä purkamaan tuli Juslin. Tarkka hidastettu osui kohdalleen ja Aromaa tuli kotiin. Ajo jatkui, mutta päättyi kömpelösti. Pirkko Korhonen iski hermostuksissaan "huudetusta väärästä" ja lyönti meni laittomaksi, lyöjä paloi sekä kenttä tyhjeni. Sitten Marja-Liisa Vesterinen pamautti vaikean pompun kakkosvaralle, joka ei onnistu kiinniotossaan ja kunnari oli tosiasia. Juslinille tuli toistamiseen ajo ja jälleen hän löi hienon hidastetun jolla Vilhu toi taululle 7 – 2. Nyt lähti Oulu tasoittamaan sisävuorollaan. Onni seurasi heidän yrityksiään. Kärkijuoksija pääsi ensin kahdella väärällä ykköselle, saman tien kakkoselle ja poikki kentän suoritetulla turhalla heitolla saatiin takapesät täyteen. Marja-Sisko Tuomikosken läpilyönti kakkosvaralle tuotti tulosta ja Stenberg sekä Eeva Parhi pinkoivat kotipesään ja lyöjä teki kunnarin 7 – 5. Kuudennessa peli ratkesi. Heikoilla heitoilla saivat Lipottaret pesät täyteen. Parhi kotiutti Terttu Tavisalon sekä Tuomikoski vetäisi kakkospuolelta maisemaan. Stenberg sekä Parhi tulivat kotipesään ja lyöjälle kunnari. Jatkossa Reinilä iski

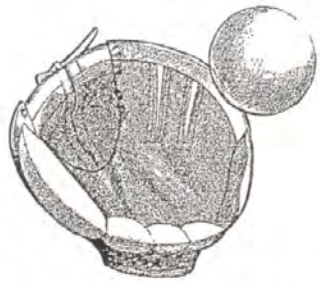
kakkosnurkkaan ja Seija Nummi porhalsi kotiin ja Maijalle kunnari. Oulu johti 7 – 11. Viimeisessä Tahkon alku näytti lupaavalta.

Salme Holmala löi Eila Anttilan suoraan ykköseltä kotiin ja juoksi itse kunnarin, mutta enempää ei enää saatu. Tasoittavalla Oulun Kaija Klaavu löi vielä Parhin alas sekä lopputulokseksi 9 – 12.

Lipon parhaina palkittiin sisällä Marja-Sisko Tuomikoski sekä ulkona 3-polttaja Seija Nummi. Tahkon vastaavat Tarja Juslin ja 2-polttaja Marja-Liisa Vesterinen.

Lippo: 1 0 0 1 3 6 1 = 12
Tahko: 1 0 2 1 3 0 2 = 9

PIKIPEIKKO *kourassa*
Pallo varmassa huomassa

Pikipeikko **RÄPYLÄ**
on varma ja reilu kaveri kovassa pelissä

Loimaan Palloilijoisen Kaarina "Kaaka" Lehtonen sivaltaa sydämensä kyllyydestä Työväen Mailapoikien lukkarin Terttu Kämäräisen syötöstä.

Loimaalle rökäletappio kotona TMP pieksi juoksuluvuin 5 – 36

Sunnuntaina kohtasivat Loimaalla Palloilijat ja Työväen Mailapojat. TMP oli aivan suvereeni ja naputteli joka vuorossa juoksuja. Loimaa pelasi parhaassa kokoonpanossaan, joten siinäkään ei ollut syytä suurtappioon. Loimaalla oli lyöjiä 47 ja TMP:llä 90. Kentällä viihdyttiin 2 tuntia 10 minuuttia ja hyvissä olosuhteissa oli yleisöä vähänlaisesti.

TMP:n juoksut: Marjatta Lepistö 1+6, Tuula Salonen 1+4, Leena Laitinen 1+3, Lea Podschivalow 1+3, Anja Niemi 4, Riitta Kyntölä 3, Terttu Kämäräinen 3, Anja Ilonen 2, Sirkka Kämäräinen 1, harhaheitoilla 1+1 ja väärillä 1. Eniten kiersivät kenttää Tuula Salonen 8 kertaa sekä Leena Laitinen 5 kertaa. Loimaalaisten juoksut: Leena Rekola 3 ja Marja-Liisa Niemi 1+1.

TMP: 5 2 4 5 10 6 4 = 36
LP : 2 1 1 0 1 0 0 = 5

TMP: sp. Marjatta Lepistö ja up. Tuula Salonen. LP:n vastaavat Sylvi Lehtisalo ja Kaarina Lehtonen.

NAISTEN SARJA

PT – PuMu	7 – 1
Veto – Oulu	3 –24
Tampere – PuMu	14 – 5
Hyvinkää – Oulu	9 –12
Loimaa – TMP	5 –36

Sarjatilanne 12.8.1963

TMP	7	7	0	0	207 – 29	14
PT	7	7	0	0	127 – 44	14
Kuopio	7	6	0	1	153 – 43	12
Loimaa	8	4	0	4	94 –124	8
Seinäjoki	7	3	1	3	98 –104	7
Kiri	6	3	0	3	69 – 70	6
PuMu	8	3	0	5	52 – 96	6
Oulu	7	2	1	4	78 – 96	5
Hyvinkää	8	2	0	6	48 –105	4
Veto	8	1	0	7	52 –143	2
Tampere	7	1	0	6	44 –168	2

PT löi KeMun kultataistosta 17 – 10

Kuopion Kelta-Mustat on eilisen Hesperian ottelun jälkeen poissa laskuista naisten pp-mestaruudesta kamppailtaessa. Keskellä päivää aloitettu ottelu, jossa aurinko paistoi suoraan takakentän kiinniottajien silmiin, aiheutti sen, ettei Pallo-Toverien tyttäret saaneet peliotteesta kiinni ennen kuin kolmannessa vuorossa. Sen jälkeen alkoikin PT:n tunnettu lyöntimylly jauhaa ja 0—6 tilanteesta muutti luvut kolmannessa vuorossa 6—6 ja sitten hivuttautuen selvään otteluvoittoon juoksuin 17—10. Onni Sallinen ja Veli-Pekka Jokinen jakoivat luotettavalla tavalla oikeutta.

KeMu aloitti sisällä heti neljällä juoksulla. Marjukka Parkkinen iski Saarelaisen kotipiiriin, Ruotsalainen Virtaniemen ja Marjukan sekä teki itse harhaheitolla kunnarin. Toisessa löi KeMun Rouvinen Virtaniemen kotirinkiin 0 - 5. Kolmannessa Virtaniemi porhalsi harhaheitolla alas. Tasoittavalla pisti PT ison remmin pyörimään. Rantanan sivalsi kunnarin, Liesto löi Vainion ja Vihurin kotipesään sekä itselleen kunnarin. Hämäläinen iski Sundbergin kotiin ja Rantanen Rummukaisen. Tilanne oli tasan 6 - 6. Neljännessä siirtyi PT johtoon. Rummukainen löi Lieston sisään ja Rantanen Rummukaisen 8 - 6. Viidennessä veti Rantanen Sundbergin alas 9 - 6. Kuudennessa sai KeMu peliinsä eloa ja tasoitti. Heikkinen vetäisi Marjukka Parkkisen ja Ruotsalaisen kotipuoleen sekä kiersi itse kentän. Peli 9 - 9. Tasoittavalla PT kuitenkin otti neljä juoksua. Vihuri löi Jokisen turvaan, Sundberg Vainion, Rantanen Lieston ja Rummukainen Jokisen 13 - 9. Viimeisessä KeMun Saarelainen kotiutti Rouvisen. Tasoittavalla PT jo ottelun voittaneena kaunisteli juoksueroaan. Sundberg löi Lohmanin, Rantanen Sundbergin Sundberg Vihurin ja Liesto kävelli väärillä loppuluvuiksi 17 - 10. Pallo-Tovereilla kävi tyttäriä mailan varressa 76 sekä KeMulla 56. Ottelu kesti 2 tuntia 1 minuutti.

PT : 0 0 6 2 1 4 4 = 17.
KeMu: 4 1 1 0 0 3 1 = 10.

PT:n tyttäret olivat ihmeellisen saamattomia ottelun alkuvaiheissa ja kuopiolaisten voitto näytti kahden vuoron jälkeen selvältä. PT piristyi kuitenkin ja kova pommitus Kuopion kakkoskopparin tontille alkoi tuoda tulosta. Se, että oma peli lähti luistamaan ja voittopinnat saatiin, johtui suurelta osalta KeMun tyttärien liian helposta antautumisesta kolmannen vuoron jälkeen. PT:lla oli liikkuvan pitävin ottein pelaava ulkokenttä, mutta sisäpelissä joukkueella on liiaksi hitautta sekä epätasaisuutta lyöntivoimassa.

Anja Rummukainen pelasi jälleen hienon ottelun. Hänen liikkuvaisuutensa ulkopelissä on tehokasta sekä sisäpelissä älyllistä varmuutta. Tuula Rantanen on toinen

pelaajatar, jonka työskentelyssä on tehoa ja tulosta riittämiin. Eilenkin tyttö löi kuusi juoksua ollen ulkopelissäkin luotettava. Sinikka Sundbergin lukkarointiin on tullut entinen varmuus, joskin kestävyys petti ottelun loppuvaiheissa.

Ihmetellä täytyi eilen Hesperiassa Kelta-Mustien tyttärien antautumista ja innon sammumista kolmannen vuoron jälkeen. Vaikka PT saikin tilanteen kiristettyä, niin ei olisi luullut KeMun tyttäriltä loppuvan lyöntien osoitteiden sekä myöskin kiinnioton taidon. KeMulaiset ovat pelanneet niin usein Hesperiassa, että heidän olisi pitänyt tietää pallon pomppivan herkästi sen pinnasta. Tätä eivät kemulaiset eilen muistaneet ja niin meni hyvä johto PT:lle.

Takakenttä pelasi yllättävän epätasaista peliä. Raija Heikkiselle tuotti vaikeuksia löytää oikeata otetta korkeisiin koppilyönteihin, joihin hän joko juoksi liiaksi alle tai jäi odottelemaan. Marjukka Parkkinen pelasi myöskin yllättävän epätasaisesti. Polttajat Anja Rissanen sekä Terttu Rouvinen liikkuivat hyvin. Etukentällä Asta Ruotsalainen tehokkain. Sisäpelissä Virtaniemi, Rissanen ja Heikkinen tehokkaimmat.

Anja Rummukainen palkittiin kentän parhaana pelaajana Pyttykerhon haarikalla. PT:n parhaaksi sisäpelaajaksi arvosteltiin Auli Liesto sekä ulkopelaajaksi Tuula Rantanen. KeMun parhaat olivat Raija Heikkinen sekä Anja Rissanen. — KR.

Kiri — Pyrintö 18 — 4

Jyväskylässä kamppailivat sarjapisteistä Kiri ja Tampereen Pyrintö. Pari vuoroa Pyrintö pysyi jotenkuten kelkassa, mutta sitten tipahti. Kirillä oli lyöjiä 68 ja Pyrinnöllä 50. Otteluolosuhteet hyvät. Mainittakoon, että Kirin lukkari Outi Lappinen sai varoituksen suunsoitosta.

Pyrintö aloitti sisällä ja viiden lyöjän jälkeen tuli vaihto. Kirin sisävuorolla Ritva Vehkala kotiutti Arkelan. Toisessa Pyrinnän Boman iski Sitarin sisään ja tasoittavalla veti Kaarina Salonen Riitta Vehkalan ja Kirsti Salosen kotipiiriin. Peli 3 – 1. Kolmannessa Kiri meni menojaan. Ritva Vehkala löi Arkelan sisään, Riitta Vehkala Ritvan ja tuli itse kotiin harhaheitolla. Vielä Koskinen löi ja Arkela porhalsi taululle 7 – 1. Neljännessä Pyrinnön Kaihlanen löi Raution turvaan ja kiersi itse hahaheitolla kunnarin. Tasoittavalla Ritva Vehkala antoi kyytiä Lappiselle, Koskinen Riitta Vehkalalle ja seuraavalla kierroksella Kaarina Saloselle. Kiri johti 10 – 3. Kuudennessa RiittaVehkala löi Koskisen sisään, Kirsti Salonen Strandenin ja Arkela Riitta Vehkalan. Peli 13 – 3. Seitsemännessä tamperelaisten Savola tempaisi Kaihlasen kotirinkiin ja tasoittavalla Lappinen Koskisen, Riitta Vehkala Strandenin, Arkela Lappisen, Riitta Vehkala toi harhaheitolla kunnarin ja lopuksi Arkela löi takaa läpi ja kiersi itse kunnarin. Kiri voitti juoksunumeroin 18 – 4.

Kiri	:	1	2	4	3	0	3	5 = 18.
TP	:	0	1	0	2	0	0	1 = 4.

Kiristä palkittiin kentän parhaana Marjatta Arkela, sisäpeli Kaarina Salonen ja ulkopeli kolmospolttaja Kirsti Salonen. Pyrinnön palkitut ovat sisäpeli Kati Kaihlanen sekä ulkopeli kakkoskoppari Eila Savola.

Veto voitti yllättäen Puna-Mustat 12 – 4

Hesperiassa kohtasivat helsinkiläiset Veto ja Puna-Mustat. Veto yllätti asiantuntijat voittamalla ottelun vieläpä ylivoimaisesti 12 – 4. PuMun syyskierros on ollut synkkä. Kaikki neljä ottelua on hävitty. Huippuna tappiot kahdelle peränpitäjälle Pyrinnölle sekä Vedolle. Vielä on jäljellä Tahko Hyvinkäällä ja jos sieltä tulee selkäsauna on uusinta putoamisesta mahdollinen. Vedolla oli lyöjiä 52 ja Puna-Mustilla 41. Ottelu kesti 1 tunti ja 20 min. Sää oli sateinen ja yleisöä oli saapunut katsomaan noin 100.

PuMu aloitti sisällä, mutta ei tulosta. Veto avasi heti juoksutilinsä. Suomalainen löi Luoman kotiin. Kolmannessa löi PuMun Huotari Alasen sisään ja kiersi itse kunnarin. Vuorollaan Veto repäisi seitsemän juoksua. Wiberg sekä Salme Neuvonen tulivat harhaheitolla kotipesään, Renman iski Perkiön, Huttunen Luoman, Suomalainen Renmanin, Keränen Huttusen ja Salme Neuvonen Suomalaisen. Tilanne 8 – 2. Viidennessä molemmat tekivät kaksi juoksua. Ståhlhammar kotiutti Antinin, Alanen Eestilän ja Vedon Salme Neuvonen sekä Perkiö harhailivat kotiin. Tulostaululla 10 – 4. Viimeisessä vielä Suomalainen vetäisi perältä läpi ja Huttunen pinkoi kotipiiriin sekä lyöjä kiersi kunnarin. 12 – 4.

Vedosta palkittiin sisällä Hilve Suomalainen ja ulkona 2-polttaja Salme Nousiainen sekä PuMun vastaavat palkitut Terttu Huotari sekä 2-polttaja Airi Ståhlhammar.

Veto	:	1	0	7	0	2	0	2 = 12.
PuMu:		0	0	2	0	2	0	0 = 4.

SMJ — Loimaa 8 — 13

Jussittaret joutuivat tunnustamaan »väriä» otellessaan eilen Loimaan Palloilijain naisjoukkuetta vastaan. Ottelu kuului mestaruussarjaan ja näin Loimaan tyttäret lähtivät Seinäjoelta koteihinsa kaksi kallista sarjapistettä rikkaampana. Loimaalaisten lyöntipeli tuntui olevan voimakkaampaa ja Jussittarien pelissä oli liian paljon haparointia.

Loimaa aloitti sisällä ja Lehtonen veti Niemen kotiin ja Heina Lehtisalon. Tasoittavalla SMJ:n Kallio kotiutti Aution. Peli 1 – 2. Toisessa Haimi käveli väärillä alas, Lehtonen löi Niemen kotipesään ja Heina Lehtosen. Silen sivalsi tasoittavalla kakkosrajalyönnillä Määttäsen sekä Aution alas. Taululla 3 – 5. Kolmannessa Loimaa teki selvän pesäeron tekemällä kuusi juoksua. Lehtisalo toimitti Mäkelän turvaan, Niemi Lehtisalon, Mäkelä Rekolan, Lehtonen Haimin sekä Niemen ja kiersi itse kunnarin. Peli jo 3 – 11. Neljännessä Lehtonen iski Niemen kotia ja tasoittavalla Pihlajamäki Määttäsen, Kimpimäki sekä Autio saivat vapaataipaleen. Tulostaululla 6 – 12. Viidennessä Kimpimäki kyyditsi Mattilan sisään ja Pihlajamäki Määttäsen. Peli 8 – 12. Kuudennessa Lehtonen löi Haimin kotirinkiin ja se oli ottelun viimeinen juoksu. Lopputilanne 8 – 13.

Seinjoella oli lyöjiä 55 ja Loimaalla 66. Ottelu kesti 1 tunti 45 minuuttia ja yleisöä noin 100 henkeä. Olosuhteet olivat hyvät. Loimaan Kaarina Lehtonen oli kovassa lyöntikunnossa. Tempaisi viisi tavallista ja kunnarin.

LP:	2	3	6	1	0	1	0	= 13
SMJ:	1	2	0	3	2	0	0	= 8

Jussittarien lyönnit tuntuivat kovin epävarmoilta. Lienee niin, ettei lyöntipelin kohentamiseen ole riittävästi kiinnitetty huomiota. Hyvät lyönnit ovat aina tarpeen kovissa otteluissa, mutta silti ei pidä unohtaa näpäyksiä, joita Seinäjoen tyttäret osaavat näköjään lyödä.

Jussittarista palkittiin parhaana ulkopelaajana Leena Määttänen ja sisäpelaajana Aulikki Pihlajamäki. Kentän parhaana yleispelaajana palkittiin Ritva Silen.

Loimaalaisista palkittiin parhaana sisäpelaajana Kaarina Lehtonen ja ulkopelistä Marja-Liisa Niemi.

TMP:n Anja Niemi porhaltaa reippain askelin ykköselle eilisessä naisten mestaruussarjan ottelussa TMP—Seinäjoki. SMJ:n pesävahti Sirkka Jouppila odottaa palloa kärsimättömänä.

TMP:n naiset ylivoimaisia Jussittaret kaatuivat 22—1

Työväen Mailapoikien ja Seinäjoen Maila-Jussien välisen naisten mestaruussarjan ottelun alkuvaiheet lupailivat ottelusta tasapäistä ja hyvätasoista, mutta mitä pitemmälle ottelun kulku edistyi, sitä selvemmäksi kävivät TMP:n tyttärien voittolukemat, jotka ottelun päättyessä olivat 22—1. Pelituomarina nähtiin Arvo Auvinen sekä syötönvalvojana Antti Heinonen.

Seinäjoki aloitti sisällä ja meni puskasta poikki. TMP:n Laitinen löi Kyntölän kotiin, Terttu Kämäräinen Ilosen ja Podschivalow Salosen. 3 – 0. Toisessa Laitinen iski takaa läpi ja Kyntölä sekä Niemi porhalsivat sisään, Terttu Kämäräinen löi Laitisen ja Salonen Ilosen. 7 – 0. Kolmannessa Salonen sivalsi Kyntölän ja Ilosen turvaan. 9 – 0. Neljännessä Niemi toimitti Sirkka Kämäräisen kotipesään ja Laitisen kolmospuolen lyönnillä tulivat Ilonen sekä Niemi ja vielä peliin tullut Lepistö kiskaisi Salosen kotirinkiin. 13 – 0. Viidennessä Seinäjoki rikkoi kuparisen kun Luukko kotiutti Aution. Tasoittavalla TMP jatkoi. Terttu Kämäräinen toi juoksun harhaheitolla, Salonen löi Kyntölän alas ja Lepistö Niemen. 16 – 1. Kuudennessa veti Salonen Ilosen kotia, Terttu Kämäräinen Niemen ja Salosen sekä Lepistö Tertun ja kiersi itse kunnarin. 21 – 1. Viimeisessä Niemi löi ja Lepistö toi loppuluvut 22 – 1.

TMP:n juoksut: Leena Laitinen 5, Tuula Salonen 5, Marjatta Lepistö 1+3, Terttu Kämäräinen 4, Anja Niemi 2, Lea Podschivalow 1 sekä harhaheitolla juostiin yksi juoksu.

TMP: 3 4 2 4 3 5 1 = 21

Kaksi ensimmäistä vuoroa sai SMJ pidettyä TMP:n melko pienissä juoksulukemissa, mutta sitten repesi pahasti, ja saman tien syntyi TMP:lle juoksuja satamalla. Tuula Salonen on tällä hetkellä maamme naisten pesäpalloilussa oma käsitteensä. Hänen loistava ja tehokas liikehtelynsä ulkopelissä jättää toiset täydellisesti varjoon.

Kun nuoren rouvan sisäpelissä on voimaa ja älyä, ei voitane tänäkään vuonna olla eri mieltä siitä, kuka tulee olemaan vuoden paras naispelaaja. Leena Laitisen hyvä sisäpeli sekä tehokas ulkopeli olivat myös näyttäviä. "Mösse" Kyntölän voimakkaat rajasivallukset olivat hienoja suorituksia. Terttu Kämäräinen onnistui pidätyksillään tekemään tyhjäksi vastustajan juoksuaikeet.

Seinäjoen tyttäriltä puuttuu heittotaito, jonka takia TMP pääsi helposti täyttämään pesiä. Yritystä jussittarilla riitti siitä huolimatta, että joukkue oli jo ennakkoon tuomittu, ja oli koko ajan huomattavalla juoksuerolla alakynnessä. Saara Autio on erittäin pirteä tuttavuus, jonka erinomainen nopeus auttoi useaan otteeseen hyviin kiinniottoihin ulkopelissä. Aulikki Pihlajamäen suurimpana avuna on joukkueensa tehokkaimmat heitot sekä lähes varma sisäpeli.

Ottelussa palkittiin kentän parhaan TMP:n Tuula Salonen TMP:n sisäpelistä Leena Laitinen sekä ulkopelistä Anja Niemi. Seinäjoen palkitut olivat Saara Autio ulkopelistä sekä Aulikki Pihlajamäki sisäpelistä. — KR

Kiri – Tahko 14 – 12

Kiri sai sunnuntaina vieraakseen Hyvinkään Tahkon joukkueen, jolla alkaa olla tukalat paikat sarjassa. Pelistä tuli tiukka hermo-ottelu ja kaikesta näki, että Tahkottaret yrittivät tosissaan, mutta jännittivät liikaa ja antoivat vastustajalleen viisi juoksua harhaheitoilla, mikä ratkaisi pelin Jyväskylän tyttöjen hyväksi 14 – 12. Kirillä oli lyöjiä 68 ja Tahkolla 57. Otteluolosuhteet olivat hyvät ja yleisöä seuraamassa vähän.

Kiri aloitti sisällä ja heti oli talupojilla töitä. Ritva Vehkala löi Arkelan alas, Koskinen Suonperän sekä Kaarina Salosen, Ritva Vehkala toi harhaheitolla juoksun ja tasoittavalla Vilhu löi Korhosen kotipesään ja Koivusaari Kymäläisen. Peli 4 – 2. Toisessa Kirin Ritva Vehkala sekä Koskinen löivät kunnarit tyhjään kenttään ja Hartikainen harhaili kotipiiriin. Tasoittavalla Lindfors käveli väärillä 7 – 3. Kolmannessa teki Tahko kolme juoksua. Anttila toi harhaheitolla pinnan, Koivusaari iski Kymäläisen kotiin ja Holmala Vilhun. 7 – 6. Neljännessä Tahko repäisi kuusi juoksua ja luultiin ottelun jo ratkenneen. Vilhu löi Juslinin sisään, Korhonen tuli harhaheitolla, Holmala iski Vilhun ja Aromaan kotirinkiin ja kiersi itse kunnarin ja lopuksi Vilhu toimitti toistamiseen Juslinin kotia. Tahkolla johto 7 – 12. Viidennessä Tahkottarien hermot eivät kestäneet ja käsi tärisi. Kirin Hartikainen vetäisi Koskisen kotiin ja pinkoi itse harhaheittokunnarin, Lappinen laapusti kotia harhaheitolla, Riitta Vehkala pinkoi harhaheittokunnarin, Ritva Vehkala iski Arkelan turvaan ja itselleen kunnarin. Tilanne 13 – 12. Viimeisessä oli jännitystä ilmassa. Kirin Koskinen löi komiasti kunnarin. Tasoittavalla Tahkolla kävi kuusi lyöjää, mutta turhaan, jotenka Kiri voitti 14 – 12. Ottelun palkittuja ei ole ilmoitettu.

Kiri : 4 3 0 0 6 0 1 = 14.
Tahko: 2 1 3 6 0 0 0 = 12.

Oulu – Kuopio tasaisia 8 – 10

Lipottaret ja Kelta-Mustat kävivät kaksitahoisen ottelun Oulussa. Ensin johti Lippo 7 – 0 ja sitten KeMu tasoitti sekä meni voittoon viimeisessä vuorossa. Voittomahdollisuudet heltisivät Lipon kynsistä heikkojen heittojen sekä turhan hermoilun takia.

Lippo voitti hunkeiton päästäen kuusi "keltamustaa" mailan varteen. Tasoittavalla kotikatsomo sai hurraamisen aiheetta Marja-Sisko Tuomikoski iski onnistuneesti kakkosvaralta läpi ja Terttu Tavisalo, Eeva Parhi sekä Tellervo Puolakka juoksivat kotiin ja lyöjä itse kunnarin. Viidennen juoksun sivalsi Anni Jaakkola ja tuojana Seija Nummi. Kolmannessa Helli Hemmi veti Tavisalon turvaan ja Maija Reinilä Tuomikosken. Peli 7 – 0. Neljännessä oli hermoilemisen vuoro. KeMu kavensi neljällä. Terttu Rouvinen löi Maija Saarelaisen sisään, Raija Heikkinen Rouvisen, Riitta-Liisa Heikkinen Marjukka Parkkisen ja Raija Heikkisen. Tasoittavalla veti Hemmi Parhin kotipesään 8 – 4. Viidennessä KeMun Anja Rissanen tempaisi Rouvisen turvaan ja Asta Ruotsalainen Rissasen sekä kuudennessa Saarelainen sijoitti kakkospesän taakse ja Raija Heikkinen sekä Liisa Parkkinen porhalsivat kotiin. Viimeiseen lähdettiin tilanteesta 8 – 8. KeMun Rouvinen saatteli Saarelaisen kotimatkalle ja Ruotsalainen Mirja Virtaniemen. Oululaisilla kävi 7 lyöjää, mutta turhaan, joten ottelu päättyi vieraiden voittoon juoksuin 8 – 10.

Lipolla oli lyöjiä 56 ja KeMulla 61. Ottelu kesti 1 tunti 50 min. Sää oli usvainen ja peliä oli saapunut katsomaan n. 250 henkeä. Viimevuotisen pronssijoukkueen voimat kestivät loppuun saakka. Lippo sammui loppuvuoroissa ja kuopiolaiset saivatkin pisteet tällä kerralla melkein lahjaksi. Lipolla on vielä kaksi ottelua jäljellä: Pyrintö Tampereella sekä Kiri kotona, joten se voi hyvinkin saada tarvitsemansa pisteet.

Parhaat kotijoukkueesta olivat etukentällä syöttäjä Eeva Parhi hyvine heittoineen, polttolinjalla 2-pesävahti Maija Reinilä sekä 2-polttaja Tellervo Puolakka. Varavahdit Terttu Tavisalo sekä Seija Nummi saavat kerrassaan hyvän arvosanan. Sisällä olivat parhaat Terttu Tavisalo, Marja-Sisko Tuomikoski, Eeva Parhi ja Maija Reinilä. Kelta-Mustien tehokkaimmat ulkona 2-polttaja Anja Rissanen, 3-polttaja Terttu Rouvinen ja 2-varavahti Raija Heikkinen. Sisäpelin parhaat Raija Heikkinen, Terttu Rouvinen, Asta Ruotsalainen ja Anja Rissanen. KeMun palkitut yleispelistä Anja Rissanen ja Terttu Rouvinen, Lippo: Terttu Tavisalo sekä 3-koppari Seija Nummi.

KeMu: 0 0 0 4 2 2 2 = 10.
Lippo: 5 0 2 1 0 0 0 = 8.

NAISTEN SM-SARJA

PT – Kuopio	17 –10
Kiri – Tampere	18 – 4
Veto – PuMu	12 – 4
Seinäjoki – Loimaa	8 –13
TMP – Seinäjoki	22 – 1
Kiri – Hyvinkää	14 –12
Oulu – Kuopio	8 –10

Sarjatilanne 25.8.1963

TMP	8	8	0	0	229 – 30	16
PT	8	8	0	0	144 – 54	16
Kuopio	9	7	0	2	173 – 68	14
Kiri	8	5	0	3	101 – 86	10
Loimaa	9	5	0	4	107 –132	10
Seinäjoki	9	3	1	5	107 –139	7
PuMu	9	3	0	6	56 –108	6
Oulu	8	2	1	5	86 –106	5
Hyvinkää	9	2	0	7	60 –119	4
Veto	9	2	0	7	64 –147	4
Tampere	8	1	0	7	48 –186	2

Pallo-Toverit Kiriä parempia 15 – 8

Pallo-Toverit ja Jyväskylän Kiri kamppailivat sunnuntaina Hesperiassa. Kiri oli sarjapaikkansa jo varmistanut, joten ottelu käytiin letkeissä tunnelmissa. Lyöjiä oli Pallo-Tovereilla 67 sekä Kirillä 51. Ottelu kesti tasan 2 tuntia ja sitä oli seuraamassa noin 150 katselijaa. Peliolosuhteet olivat mainiot.

Kiri aloitti sisällä ja ensimmäiset kolme lyöjää paloivat ykköselle. PT vuorollaan nikkaroi neljä juoksua. Rantanen löi Lieston kotiin, Vihuri Rantasen, Liesto Vihurin ja Rummukainen Lieston. Kolmannessa Kiri avasi juoksutilinsä komeasti Riitta Vehkalan kunnarilla ja vielä Koskinen kotiutti Kaarina Salosen. Tasoittavalla Rantanen vetäisi Lieston turvaan, Hämäläinen tuli harhaheitolla kotirinkiin sekä Vainio takoi Rantasen. 7 – 2. Neljännessä Ritva Vehkala sivalsi Suonperän sekä Kaarina Salosen kotiin. Tasoittavalla Rantanen löi takaa läpi ja Rummukainen sekä Hämäläinen porhalsivat turvaan ja Tuula teki itse kunnarin. 10 – 4. Viidennessä Kirin Arkela vetäisi Riitta Vehkalan kotia ja Suonperä Kirsti Salosen. Kuudennessa iski PT:n Liesto tyhjään kenttään kunnarin ja viimeiseen mentiin lukemissa 11 – 6. Kirin Stranden toimitti Ritva Vehkalan kotipesään ja Riitta Vehkala Strandenin. Tasoittavalla Sundberg takoi kunnarin myös tyhjään kentään ja Rantanen löi ja Rummukainen pinkoi 15 – 8 Pallo-Toverien voitonumerot.

PT : 4 0 3 3 0 1 4 = 15
Kiri: 0 0 2 2 2 0 2 = 8

Naisten ottelussa PT varmisti jo hopeamitalit ja kolmen viikon kuluttua ratkeaa naisten mestaruus ottelussa PT—TMP. Eilisessä ottelussa aloitti poikkeuksellisesti PT kovan yrityksen ja otti selvän johdon 4:n vuoroon mennessä numeroiden ollessa 10—4. Loppuote hieman petti niin että Kirin tyttäret lähestyivät uhkaavasti. Viimeinen vuoro toi kuitenkin PT:lle selvän voiton 15—8. Tuomaristo Eino Jokinen ja Pentti Vahanen tyydyttävät.

Ottelu oli varsin pirteä ja hyvätasoinen. Molemmat joukkueet esittivät ulkopelissä hyviä suorituksia. PT:n tarkempi lyöntipeli ratkaisi ottelun. Erikoisesti Lännen joukkueeseen valittu Tuula Rantanen oli erehtymätön lyöden kahdeksan juoksua. Anja Rummukaisella lähinnä ulkopelissä hyvät kiinniotot johon sisäpelin tarkka lyöntipeli lisäsi hänen vaarallisuuttaan. Joukkueen erääksi tehokkaimmaksi pelaajaksi kohosi, hyvillä sisä- sekä ulkopelisuorituksilla Auli Liesto.

Kirin joukkueen esitys oli mielyttävä yllätys. Lähes jokainen tyttö kykeni heittämään hyvin ja ulkokentällä liikkuivat tarkkavaistoisesti. Joukkue on nuori ja sillä on vielä kaikki mahdollisuudet kehittyä kärkipään joukkueeksi. Joukkue on tasainen ja nopea. Eilisessä pelissä polttajana pelannut Tuulikki Stranden pelasi hyvän pelin. Ykkösellä pelannut Riitta Vehkala osoitti että hänen valintansa Idän joukkueeseen oli oikea. Lukkari Outi Lappinen — Idän lukkari — Onnistui myös hyvin.

Palkitut: PT:sta Anja Rummukainen ja Auli Liesto, Kiristä: Riitta Vehkala ja Tuulikki Strander. — KR.

Mailojen valio!

Pyrintö – Lippo Tampereella 6 – 19

Oulun Lipon naisjoukkue hankki sunnuntaina komean voiton Tampereella Pyrinnöstä. Voittonumerot olivat peräti 5 – 16 ja osoittivat oululaisten lyöntikunnon tämän hetkistä voimaa. Voitollaan lipottaret varmistivat sarjapaikkansa ensi kesäksi. Pyrinnölläkin olisi ollut pieni mahdollisuus sarjapaikkaan nähden, ainakin uusintaan, mutta tappio vei senkin. Pyrinnöllä oli lyöjiä 37 ja Lipolla puolet enemmän 74. Ottelu kesti 1 tunti 30 minuuttia ja se saatiin pelata kohtalaisissa olosuhteissa. Katsojia noin 50 henkeä.

Lipon juoksut: Helli Hemmi 2+3, Marja-Sisko Tuomikoski 3, Anni Jaakkola 1+1, Tellervo Puolakka 2, Terttu Tavisalo 1, Kirsti Stenberg 1, väärillä tuli 2 sekä harheitoilla 1+2. TP: Eija Boman 2, Eila Savola 1, Kati Kaihlanen 1 ja ohiheitolla 1+1.

Lipon parhaina palkittiin sisällä Helli Hemmi sekä ulkona Tellervo Puolakka ja Pyrinnöstä vastaavasti Kati Kaihlanen sekä Eila Savola.

Lippo: 3 4 1 0 5 3 3 = 19
TP : 1 1 0 1 2 1 0 = 6

TMP:n voittokulku jatkui eilen – KeMu kaatui 8-23

Työväen Maila-Poikien naisjoukkue ei antanut Kelta-Mustille mitään mahdollisuuksia katkaista tappiotonta kulkuaan SM-sarjassa eilen Kuopiossa, vaan voitti miten tahtoi numeroilla 23—8. Ottelun, jota oli seuraamassa noin parisataa katselijaa, tuomitsi Eino H a l o n e n.

TMP:n juoksut: Tuula Salonen iski 1+5, Marjatta Lepistö 1+3, Sirkka Kämäräinen 1+2, Anja Ilonen 2, Sirpa Ikonen 2, Riitta Kyntölä 1, Lea Podschivalow 1, Leena Laitinen 1 sekä harhaheitoilla tuli 1+2. KeMu: Asta Ruotsalainen 2, Maija Saarelainen 1+0, Terttu Rouvinen 1+0, Marjukka Parkkinen 1, Mirja Virtaniemi 1, Raija Heikkinen 1 ja harhaheitolla tuotiin yksi juoksu.

TMP : 6 5 3 3 3 0 3 = 23
KeMu: 2 3 0 0 0 1 2 = 8

KeMu:lla oli lyöjiä 50 ja TMP:llä 89. Ottelu kesti 2 tuntia ja 10 min. Ottelusää oli hyvä, pilvipoutainen. Kemuttaret ottivat vähän löysin rantein, sillä pronssi oli heille jo varma. Kiri on ainoa uhkaaja ja sekin häviää tasapisteissä paljon huonomman juoksueronsa takia.

TMP:n pathaina palkittiin ulkopelistä lukkari Terttu Kämäräinen ja sisäpelistä Tuula Salonen sekä KeMun vastaavat 2-koppari Raija Heikkinen ja Asta Ruotsalainen.

Pallo-Toverit otti mestaruuden murskaavilla numeroilla 15 – 0

Pallo Toverien tyttärien henkinen latautuminen juuri ratkaisevaan otteluun toi yhdeksikölle selvän voiton ja seuralle samalla yhdeksännen naisten pesäpallomestaruuden. Työväen Mailapoikien tyttöjä painoi ennakkosuosikin asema ja siitä vapautuminen ei onnistunut lainkaan sunnuntaisessa ratkaisuottelussa, jossa Pallo-Toverien tytöt tekivät melkein mitä tahtoivat ja voittivat ottelun yllätysnumeroin 15 – 0. Kova sivumyötäinen syystuuli pyyhki Hesperian kenttää. Katsomossa oli yli 300 katsojaa. Pallo-Tovereilla oli 72 lyöjää ja TMP:llä 43. Peli kesti 1 tunti 53 min. Varmana tuomariparina Keijo Takamäki sekä Antti Heinonen.

TMP aloitti sisällä, mutta viiden lyöjän jälkeen vaihto. PT naputti heti neljä pinnaa. Sinikka Sundberg kotiutti Auli Lieston, Tuula Rantanen Sundbergin, Vuokko Jokinen Rantasen ja Riitta Hämäläinen Riitta Vihurin. Toisessa Vihuri lõi Anja Rummukaisen sisään ja tilanne oli 5 – 0. Kolmannessa Sundberg toimitti Hämäläisen turvaan ja Rummukainen Lieston 7 – 0. Neljännessä PT iski kokonaista kuusi juoksua eikä voittajasta ollut enää epäselvyyttä. Rantanen sivalsi takaa läpi ja Sundberg sekä Rummukainen pinkoivat kotipesään ja Tuula toi kunnarin. Sundberg lõi ja Vihuri tuli tuulispäänä kotiin, Rummukainen vetäisi Lieston alas sekä Jokinen Sundbergin. Viimeiseen lähdettiin Pallo-Toverien johdolla 13 – 0. Rantanen lõi Ritva-Liisa Vainion kotimatkalle sekä Riitta Hämäläinen Rantasen. Juoksuin 15 – 0 oli PT mestari. Juoksuista vastasivat: Tuula Rantanen 1+4, Sinikka Sundberg 3, Vuokko Jokinen 2, Anja Rummukainen 2, Riittat Hämäläinen 2 ja Vihuri 1.

PT: 4 1 2 6 0 0 2 = 15

Pallo-Toverien pelissä oli koko joukkueen osalta erinomainen into ja pettämätön voiton tahto. Kun peli saatiin vielä heti ensi vuoroista lähtien käyntiin, oli voittajan kuva jo kolmannesta vuorosta lähtien selvä. Sisäpelin vaihtelevat lyönnit loivat jatkuvasti tilanteita sekä armoton takakentän pommitus toi jatkuvana nauhana juoksuja. Kun ulkopelissä jokainen tyttö asetti ensimmäiseksi ehdokseen pallon pysähdyttämisen eikä luotettu liiaksi kauhomiseen ei TMP:n harvoilla läpilyöntiyrityksillä ollut mitään mahdollisuutta auttaa kotiin juoksijoita. PT onnistui taktillisestikin huomattavasti tehokkaammin kuin TMP. Sisäpelissä ei jätetty mitään riskin varaan ja ulkopelissä yllätettiin useaan kertaan TMP:n liiaksi aikailevat pelaajat.

Kaksi valttia PT:llä

Joukkueen yhtenäisyys oli valttia eilisessä pelissä, mutta siitä huolmatta kohosivat muutamat pelaajat toisten yläpuolelle. Anja Rummukainen oli kiistatta eilisen pelin paras pelaaja. Hänen oivalliset kiinniottonsa ja tarkat heitot saivat usean ristin taululle. Sisäpelissä Rummukainen oli lähes erehtymätön lyönneissään. Lisäksi hänen etenemisensä oli rohkeaa sekä tuloksellista. Tuula Rantanen oli toinen suurpelaaja PT:n joukkueessa. Vasta 18 täyttänyt jo viisi vuotta PT:n yhdeksikössä pelannut rauhallinen tyttö, osoitti sellaista lyöntipelin varmuutta, että harvoin nähdään. Kolme juoksua enemmän ja Tuula Rantanen olisi ollut naisten mestaruussarjan paras lyöjä. Läpilyöntien tilastossa Tuula johtaa selvästi ja eilisessä mestaruuskamppailussa tuli kymmenes kunniajuoksu Tuulan tilastoon.

Riitta Hämäläinen ykköspesällä oli eilisen ottelun suurin yllätys. Useammassa ottelussa Riitta on aloittanut hyvin mutta loppua kohden on esitys laskenut, mutta eilen Hämäläinen pelasi koko ottelun hienosti ja erikoisesti hänen kovat heittonsa olivat tuhoisia. Sinikka Sundberg lukkarina teki tuloksellista työtä, sekä polttolinjassa täydensivät ulkokentän pitävyyttä Auli Liesto, Eija Lohman sekä Vuokko Jokinen.

PT:n voiton avaimena niin eilisessä ottelussa kuin useimpina vuosina aikaisemmin oli sen oivallinen huoltaja Esko Salminen, joka osasi ohjata joukkueensa peliä tuntuvasti hienovaraisemmin kuin aikaisempina vuosina, mutta silti tehokkaasti.

TMP:n tytöt alamaissa

Tuskin koskaan on TMP:n tyttärien peli kulkenut niin saamattomana kuin eilen. Kun mikään ei onnistunut sisäpelissä "kuoli" ykköselle yhtenään juoksijoita, eikä vaihtolyöntejä saatu onnistumaan. Hermostuneisuus, joka kuvastui jo alkukiilassa TMP:n tyttärien kasvoilta jatkui koko ottelun ajan vaikuttaen niin sisä- kuin ulkopeliinkin. Mailaa puristettiin epätoivon vimmalla, niin ettei lyönneille saatu kunnon osoitetta. Lisäksi taktillisesti epäonnistuttiin vaihtolyöntien suuntautuessa jatkuvasti näpäyksinä PT:n hyvin pelanneen etukentän käsiin. Ulkopelissä epäonnistuneet kiinniotot sekä sijoittautumisvirheet lisäsivät helposti PT:n juoksutiliä.

Tuula Salonen tapansa mukaan terhakas niin sisällä kuin ulkonakin. Joukkueen toiset hermonsa rauhallisina säilyttäneet olivat Leena Laitinen sekä Sirkka Kämäräinen. Muiden osalta ottelu meni melko onnettomasti.

Naisten pesäpalloilun Suomen mestarit: Auli Liesto, Sinikka Sundberg, Anja Rummukainen, Tuula Rantanen, Riitta Vihuri, Vuokko Jokinen, Eija Lohman, Riitta Hämäläinen ja Ritva-Liisa Vainio, joukkueen huoltajana Esko Salminen.

Ottelun parhaana yleispelaajana palkittiin PT:n Anja Rummukainen sekä PT:n sisäpelistä Tuula Rantanen, ulkopelistä Riitta Hämäläinen. TMP:n parhaat sisäpelaaja Leena Laitinen sekä ulkopelaaja Tuula Salonen. Pyttykerho palkitsi kentän hyödyllisempänä pelaajana PT:n Riitta Hämäläisen.

Lippo – Kiri 16 – 5

Sunnuntaina Tuiran kentällä suoritettussa naisten ottelussa osoitti kotijoukkue Oulun Lippo todella kehittyneensä kesän aikana ja peittosi vieraansa Jyväskylän Kirin peräti 16 – 5. Ja kun noiden numeroiden voidaan sanoa vastaneen pelin kulkua, ei ole lainkaan liikaa odottaa lipottarilta ensi kesänä parempaakin menestystä mestaruusarjassa. Jo ottelun alku antoi syytä olettaa, että Lippo sarjapaikkansa jo uudistaneena oli vapautunut monessa ottelussa nähdystä jännittämisestä ja sai heti alusta lähtien pelinsä kulkemaan mallikkaasti. Lyöjiä kävi Lipolla 71 sekä Kirillä 46.

Lipon juoksut: Marja-Sisko Tuomikoski 5, Helli Hemmi 3, Tellervo Puolakka 3, Seija Nummi 1+1 sekä Maija Reinilä 1 ja yliheitoilla 1+1. Kiri: Kaarina Salonen 2 ja Tuulikki Stranden, Irmeli Koskinen sekä Outi Lappinen löivät kukin yhden.

Lippo: 1 3 3 3 2 3 1 = 16
Kiri : 0 0 2 0 1 0 2 = 5

Parhaina yleispelaajina palkittiin Liposta Marja-Sisko Tuomikoski ja Tellervo Puolakka. Kiristä palkittiin Kirsti Salonen ja Tuulikki Stranden.

SMJ voitti Vedon 7 – 6

Aurinko hymyili ja melkoinen tuulenpuhuri olivat ne puitteet, joissa Jussittaret ja Helsingin Veto joutuivat selvittelemään mestaruussarjapisteensä. Tiukan ja tasaväkisen ottelun voittivat Jussittaret juoksuluvuin 7—6. Tuomarina toimi Olavi Kuntsi Ylistarosta ja syötönvalvojana Jussi Niemistö Ylistarosta. Yleisöä oli jonnin verran.

Jussittaret aloittivat sisällä ja Aulikki Pihlajamäki sivalsi Irma Kimpimäen turvaan sekä Seija Ikola Pihlajamäen. Tasoittavalla Vedon Maire Wiberg veti Tyyne Huttusen kotipesään 2 – 1. Toisessa Veto tasoitti pelin. Ensin Jussittarien Terhi Kallio toimitti Kimpimäen sisään ja tasoittavalla Anja Luoma Salme Neuvosen ja Terttu Neuvonen käveli väärillä 3 – 3. Kolmannessa iski Hilve Suomalainen Tyyne Huttusen kotian ja Veto johti 3 – 4. Neljännessä Jussittarien Kallio saatteli Pihlajamäen kotia, Viidennessä Saara Autio Sirkku Jouppilan ja kuudennessa Kallio Aution. Viimeiseen mentiin kotijoukkueen johtaessa 7 – 4. Jussittaret eivät enää saaneet juoksuja, mutta Veto pisti pelin jännäksi. Wiberg taivalsi harhaheitolla kotipuoleen ja Marjatta Keränen kiskaisi kunnarin, ikävä vain, että tyhjään kenttään. Kolmas palo lopetti Vedon kiritaipaleen ja pisteet jäivät Seinäjoelle juoksuin 7 – 6. Jussittarilla oli lyöjiä 48 ja Vedolla 43. Ottelu kesti 1 tunti 45 minuuttia. Veto kärsi harmittavan tappion, mutta voittokaan ei olisi auttanut sitä nyt säilymään sarjassa.

Suuremmitta murinoitta olisi voitto voinut mennä Vedolle. Varsinkin heidän ulkopelinsä oli huomattavasti tiiviinpää kuin Jussittarien. Erikoisesti kiintyi huomio vedottarien hyvään heittotaitoon. Sisäpelaajana palkittiin mainio kakkospolttaja Salme Neuvonen. Myöskin lukkari Tyyne Huttunen oli huomattavasti keljumpi kuin Aulikki Pihlajamäki. Sisäpelin palkinnon sai Hilve Suomalainen.

Jussittarien peli kangerteli. Siinä ei ollut kunnon otetta, vaan siinä hapuiltiin ja epäonnistuttiin. Heitot useimmilla olivat sitä luokkaa, jollaista ei uskoisi mestaruussarjassa näkevänsä. Sisäpeli oli melko tyydyttävää. Joukkueen suuri nimi oli eilen 2-pesää pelannut Terhi Kallio, jonka edesottamukset koko pelin aikana oli parhainta. Kentän ehdottomasti paras pelaaja. Ulkopelissä Leena Määttänen ja Leena Mattila polttolinjalla onnistuivat, samoinkuin 2-varaa pelannut Saara Autio. Aulikki Pihlajamäki lukkaroinnissa ei ollut nyt yhtä tehokas, millaisena olemme tottuneet hänet näkemään. Sisäpelissä Terhi Kallio ja Aulikki olivat muita edellä. Parhaan yleispelaajan palkinnon, jonka oli lahjoittanut Martikkalan Auto, sai Terhi Kallio. Hänet palkittiin myös parhaana sisäpelaajana. Ulkopelistä palkittiin Leena Määttänen.

SMJ: ..... 2 1 0 1 1 1 1 = 7
Veto: ..... 1 2 1 0 0 0 2 = 6

LOIMAA VOITTI PYRINNÖN TIUKASSA OTTELUSSA 6 – 5

Kauden päätösottelussa juoksivat Loimaalla kiilaan Palloilijat sekä Tampereen Pyrintö. Ottelulla ei sinänsä ollut mitään merkitystä, sillä Loimaa oli paikkansa varmistanut ja Pyrintö oli varma putoaja, joten ei siinä verenmaku suussa kamppailtu. Yllättävän tasaisen pelin voitti Loimaa juoksuin 6 – 5.

Tahko – PuMu 7 – 9

Hyvinkään Tahkon naisjoukkue järjesti läksiäisotteluksi todellisen jännityskamppailun, jossa voitontoiveet hulmahtivat useampaankin otteeseen ilmoille, mutta kilpistyivät siinä samassa joko epäonnistumisiin tai vastustajana olleen Puna-Mustien voimakkaisiin sivalluksiin ja raisuihin kauhaisuihin. Kotijoukkue taisteli sinnikkäästi, mutta ei mahtanut mitään PuMu:n vastavedolle. Tarkalla se putoaminen oli, sillä tämä viimeinenkin peli päättyi vaivaisen kahden juoksun häviöön. Voitolla Tahko olisi päässyt uusimaan PuMu:n kanssa sarjapaikasta. Nyt tuli lähtö SM-sarjasta. Tahkolla kävi 56 tyttöä lyömässä ja PuMu:lla 55. Kentällä viihdyttiin 1 tunti 35 min. Sää oli hyvä, mutta lyönneissä sivuvastainen tuuli haittasi suorituksia. Ottelua oli seuraamassa noin 200 henkeä.

Puna-Mustat aloittivat sisällä ja heti parilla juoksulla. Tuula Uuttu kotiutti Pirjo Eestilän ja Soili Kari Terttu Huotarin. Tahkon sisäpeli ei luistanut, jopa hutilyönteihinkin kuoltiin. Toisessa jatkoi PuMu samaa tahtia ja Eeva Toivonen löi Ritva Makaran kotipesään ja Eve Alanen Eestilän. Tulostaululla 0 – 4. Neljännessä löi Ritva Antin Soili Karin kotiin ja peli jo 0 – 5. Viidennessä veti Aili Ståhlhammar Soili Karin kotirinkiin ja tasoittavalla Tahkokin sai pelinsä kulkemaan. Paula Lindfors löi voimalla kakkospesän takaa läpi ja Tuula Kymäläinen ja Salme Holmala kipaisivat kotia sekä lyöjä kiersi kunnarin. Tilanne 3 – 6. Tämä oli kylmähkö suihku vastustajalle ja heidän

pelinsä oli pahasti sekaisin. Kuudes ei tuottanut heille juoksuja, mutta Tahko sitävastoin räväytti ja siirtyi johtoon. Tarja Juslin iski Tuula Vilhun kotiin ja Pirkko Korhonen puolestaan Tuula Kymäläisen, Tarja Juslin kotiutui harhaheitolla ja Pirkko Korhonen kumautti kunnarin. Peli oli 7 – 6. Tässä vaiheessa kotijoukkuetta lujasti kannustanut yleisö alkoi elätellä toiveita voitosta. Mestarillisesti PuMu kokosi kuitenkin rivinsä ja sai Tahkon hassausten turvin ajon. Ritva Makara löi ja pallo kimposi polttaja Salme Holmalan jalasta sivuun ja Soili Kari tasoitti pelin, Terttu Huotari iski ja Malla Vesterinen erehtyi syöksymään liian pontevasti palloa vastaan ja se pomppasi hänen ylitseen. "Vilma" Antin toi johtojuoksun. Vielä Soili Kari vetäisi kauniisti yli kakkospesän ja Terttu Huotari toi 7 – 9. Nämä jäivätkin loppunumeroiksi, sillä hyvinkäälaisillä kävivät kaikki lyömässä, mutta vuoro oli tulokseton.

Puna-Mustien parhaina palkittiin sisäpelistä Soile Kari ja ulkopelistä kakkosvahti Ritva Antin. Tahkosta vastaavasti Paula Lindfors sekä 3-koppari Tarja Juslin.

PuMu : 2 2 0 1 1 0 3 = 9
Tahko : 0 0 0 0 3 4 0 = 7

PuMu ansaitsi voittonsa, se todettakoon. Joukkueen lyöntipeli oli sen verran vahvempaa, että tuo parin juoksun ero oli paikallaan. Todettakoon kuitenkin valittaen, että liian hyvä ja kehityskykyinen joukkue tippui sarjasta.

Pallo-Toverit – Kiri	15 – 8
Tampere – Oulu	6 –19
Kuopio – TMP	8 –23
Pallo-Toverit – TMP	15 – 0
Oulu – Kiri	16 – 5
Seinäjoki – Veto	7 – 6
Loimaa – Tampere	6 – 5
Hyvinkää – Puna-Mustat	7 – 9

Lopputilanne 15. 9. 1963

Pallo-Toverit	10	10	0	0	174 – 62	20
Työväen Mailapojat	10	9	0	1	250 – 53	18
Kuopion Kelta-Mustat	10	7	0	3	181 – 91	14
Loimaan Palloilijat	10	6	0	1	113 –137	12
Jyväskylän Kiri	10	5	0	5	114 –117	10
Oulun Lippo	10	4	1	5	121 –117	9
Seinäjoen Maila-Jussit	10	4	1	5	114 –145	9
Puna-Mustat	10	4	0	6	65 –115	8
Hyvinkään Tahko	10	2	0	8	67 –128	4
Helsingin Veto	10	2	0	8	70 –152	4
Tampereen Pyrintö	10	1	0	9	59 –211	2

Lyöjätilasto:

1.	Tuula Salonen TMP	6+47 = 53
2.	Tuula Rantanen PT	10+39 = 49
3.	Marjatta Lepistö TMP	6+25 = 31
4.	Marja-Sisko Tuomikoski Oulu	4+23 = 27
5.	Anja Rummukainen PT	4+22 = 26
6.	Anja Rissanen KeMu	3+22 = 25
7.	Riitta Kyntölä TMP	2+23 = 25
8.	Leena Laitinen TMP	1+24 = 25
9.	Aulikki Pihlajamäki SMJ	2+22 = 24
10.	Marjukka Parkkinen KeMu	5+17 = 22
11.	Anja Niemi TMP	1+21 = 22
12.	Irmeli Koskinen Kiri	5+16 = 21
13.	Kaarina Lehtonen LP	3+18 = 21
14.	Mirja-Liisa Virtaniemi KeMu	5+15 = 20
15.	Maija-Liisa Saarelainen KeMu	3+17 = 20
16.	Auli Liesto PT	6+13 = 19
17.	Asta Ruotsalainen KeMu	2+17 = 19
18.	Terttu Rouvinen KeMu	4+14 = 18
19.	Hilve Suomalainen Veto	4+14 = 18
20.	Maija Reinilä Oulu	3+15 = 18
21.	Anja Ilonen TMP	1+16 = 17
22.	Terhi Kallio SMJ	1+16 = 17

Etenijätilasto:

Tuula Salonen TMP	39
Riitta Kyntölä TMP	39
Auli Liesto PT	37
Anja Ilonen TMP	33
Tuula Rantanen PT	30
Anja Niemi TMP	27
Marjatta Lepistö TMP	26
Mirja Virtaniemi KeMu	26
Anja Rissanen KeMu	25
Maija Saarelainen KeMu	25
Ilmi Haimi LP	24
Anja Rummukainen PT	23
Marjukka Parkkinen KeMu	23
Kirsti Stenberg Oulu	22
Leena Laitinen TMP	22
Terttu Rouvinen KeMu	22
Sirpa Ikonen TMP	21
Riitta Vihuri PT	21
Saara Autio SMJ	19
Terttu Kämäräinen TMP	19
Vuokko Jokinen PT	18
Marja-Liisa Niemi LP	17

Nainen on aina suuri kysymysmerkki

KULTATYTÖT

kantoivatkin yllättäen Pallo-Toverien värejä

Naisten pesäpalloilun mestaruuden ratkaisussa tapahtui "vuosisadan ihme". Viimeiset vuodet lähes yksinvaltiaana jatkuvasti voitosta voittoon käyneelle Työväen Mailapoikien naisjoukkueelle sattui syyskuun 15. päiväksi surun päivä ja ennakolta neljännen mestaruuden saavuttaminen jäi tältä vuodelta haaveeksi.

Vuosien takaa naispesäpalloilumme kärkeen kuulunut yhdeksikkö Pallo-Toverit – PT – teki sen mitä kukaan ei ennakkoon osannut millään tavoin odottaa: otti vuoden naispesäpalloilun mestaruuden murskaavalla juoksuerolla 15–0 TMP:ltä. "Kun ei ollut mitään menetettävää ja kun tiesimme, että kun oikein yritämme emmekä jännitä voi meillekin onni hymyillä", näin vapautuneesti kertoili ottelun jälkeen PT:n pelipäällikkö mestarin onnellinen hymy huulillaan.

Suluissa pelatut ottelut. Kuvassa alhaalta ylös: huoltaja Eko Salminen, Auli Liesto (10), Sinikka Sundberg (5), Anja Rummukainen (10), Tuula Rantanen (10), Riitta Vihuri (10), Vuokko Jokinen (9), Eija Lohman (8), Riitta Hämäläinen (10) ja Ritva-Liisa Vainio (10). Lisäksi joukkueessa esiintyivät Terttu Helminen (6), Kirsti Ristlakki (6), Tytti Johansson (3) ja Urpu Karanko (1).

Tämän vuoden naisten mestaruus oli PT:n yhdeksäs, viisi kertaa peräkkäin PT otti mestaruuden vuosina 1950—1954 ja lisäksi 1956 sekä vuosina 1958—1959. Miesten mestaruuden PT voitti v. 1959, ikämiesten mestaruuksia seuralla on neljä vuosina 1956—1958 sekä 1960. PT:llä on kaikkiaan 14 mestaruutta, mihin saavutukseen mikään muu seura ei ole Pesäpalloliiton historiassa pystynyt.

Pallo-Toverien naisjoukkueen yhdeksän mestaruuden saantiin on suurelta osalta ollut vaikuttamassa sen mainio huoltaja, voimistelunopettaja Esko Salminen (kiertopalkinto käsissään kuvassa), joka on ohjannut PT:n naispesäpalloilua 16 vuoden ajan. "Eko" on tehnyt palveluksia yli kymmenen vuoden ajan koko liiton toiminta-alueella naispesäpalloilun hyväksi.

Vuoden 1963 mestarittaret:

Sinikka Sundberg, lukkari, 23-v., joukkueen ainoa naimisissa oleva pelaaja ja jo kaksi nuorta "naispesäpalloilijaa" perheessä. Kolmas mestaruus, pelannut kuusi vuotta PT:ssa, aloitti Tikkurilan Tikassa.

Riitta Hämäläinen, 1-vahti, joukkueen kuopus, 16-v. oppikoululainen. Ensimmäinen mestaruus, pelannut viisi vuotta pesäpalloa.

Ritva-Liisa Vainio, sieppari, 20-v. liikuntaneuvoja. Ensimmäinen mestaruus. Pelannut pesäpalloa viisi vuotta.

Auli Leisto, 2-vahti, 25-v. voimistelunopettaja, kolmas mestaruus. Pelannut pesäpalloa 10 vuotta, harrastaa myöskin käsipalloa. Aloitti pesäpalloilun Myllykosken Kilpa-Veljissä.

Vuokko Jokinen, 3-vahti, joukkueen pelipäällikkö, 28-v. huoltopoliisi, toinen mestaruus, sekä kolme hopeamitallia. Pelannut 15 vuotta pesäpalloa, aloittanut Kuopion Kelta-Mustissa, josta siirtyi Loimaan Palloilijoihin ja kolme viimeistä vuotta pelannut PT:ssä.

Anja Rummukainen, 2-polttaja, 24-v. liikuntaneuvoja. Kolmas mestaruus, aloitti pesäpalloilun Kouvolan Pallonlyöjissä, pelannut 10 vuotta pesäpalloa.

Tuula Rantanen, 2-koppari, 18-v. kirjeenvaihtoharjoittelija. Toinen mestaruus, pelannut yhdeksän vuotta pesäpalloilua siitä viisi edustusjoukkueessa.

Eija Lohman, 3-polttaja, 18-v. oppikoululainen. Ensimmäinen mestaruus, pelannut neljä vuotta pesäpalloa.

Riitta Vihuri, 3-koppari, 24-v. myyjätär. Neljäs mestaruus, pelannut 11 vuotta pesäpalloa.

IDÄN ja LÄNNEN naiset iskevät kolmannen kerran

Tänään klo 16.00 suorittaa kouluhallituksen liikunnan ylitarkastaja Kerttu Larjanko avausheiton naisten III ITÄ—LÄNSI-ottelun avauksen merkiksi. Joukkueet pelaavat seuraavissa kokoonpanoissa:

ITÄ

Outi Lappinen (Kiri)

Kaarina Salonen (Kiri) — Maija Saarelainen (KeMu)

Mirja Virtaniemi (KeMu) — Marjatta Arkela (Kiri)

Anja Rissanen (KeMu) — Tuulikki Staranden (KeMu)

Raija Heikkinen (KeMu — Marjukka Parkkinen (KeMu)

Pelituomarina Mauri Oksanen, Hyvinkää

Syötönvalvojana Toivo Kilpeläinen, Kuhmo

LÄNSI

Terttu Kämäräinen (TMP)

Riitta Kyntölä (TMP) — Maija-Liisa Niemi (Loimaa)

Leena Laitinen (TMP) — Aulikki Pihlajamäki (Seinäjoki)

Tuula Salonen (TMP) — Anja Rummukainen (PT)

Tuula Rantanen (PT) — Soili Kari (PuMu)

Idän vaihtopelaajat ovat Kirsti Salonen, Kiri; Ulla Kontkanen, Outokumpu sekä Paula Halonen, Puurtilan Kisa-Pojat. Joukkueen huoltajana toimii Antero Ristonmaa Jyväskylästä.

Lännen vaihtopelaajat Saara Autio, Seinäjoki; Tellervo Puolakka, Oulun Lippo sekä Riitta Hämäläinen, PT. Joukkueen huoltajana Kalevi Äijälä, Helsingistä.

Lännellä on edelleen ylivoima naisten pesäpalloilussa. Eilinen naisten III Itä—Länsi kulki koko ajan Lännen merkeissä eikä loppunumeroissa 19—3 ole suurtakaan ihmettelemistä. Lännen voimakas lyöntipeli oli liikaa tänäkin vuonna Idän tyttärille, ja juoksuja tehtiin tasaiseen tahtiin kolmannen vuoron muodostuessa murskaavimmiksi Idälle, jolloin Länsi takoi kahdeksan juoksua. Kauniissa, mutta koleassa syksyisessä säässä värjötteli lähes 500 katselijaa.

Ylitarkastaja Kerttu Larjangon aloitusheiton jälkeen aloitti Itä sisällä. Tyttärien lyönnit poikkeuksetta kohosivat korkeuksiin ja vasta neljän tytön lyötyä syntyi ensimmäinen vaarallisempi tilanne, joka kuitenkin kilpistyi Lännen tiiviiseen ulkokenttään. Länsi aloitti omalla sisävuorollaan tiukan juoksujen tahdin ja tekaisi alkajaisiksi kaksi ja seuraavassa kaksi ja kolmannessa kahdeksan, jolloin ottelu oli jo ratkennut. Itä onnistui saamaan yliheiton turvin ensimmäisen kerran pelaajattarensa kolmoselle kolmannessa vuorossa, ja neljännessä se sai kolme juoksua aikaan. Länsi tiivisti ulkokenttänsä ja suoritti tarpeelliset Itä—Länsi pelaajavaihdokset, ja niin loppui Idän juoksujen teko näihin kolmeen saatuun juoksuun.

Joukkueiden pelaajien tasossa oli huomattava ero lähinnä sisäpelissä. Lännen lähes jokainen tyttö löi terävämmin ja voimakkaammin kuin Idän tyttäret ja lyönneissä oli tarpeellista osoitetta. Ulkopelissä onnistui Idän pitää alkuvuorot ja loppuosa ottelusta lähes tasapäisenä, mutta muutamien yksilösuorituksien epäonnistuminen toi Lännelle helppoja juoksuja. Taktillisesti osasivat Lännen pelaajat käyttää hyväkseen noiden reagointien ansiosta monet Idän pelaajattarien epäonnistumiset.

Lännen joukkueen nopeus ja ylivoimaisuus lyönneissä ratkaisi ottelun. Ulkopelissä tyttäret liikkuivat tiivistäen kentällä, niin ettei suurempaa repeämää Idän lyönnit saaneet aikaan. Tuula Rantanen kohosi ottelun suurimmaksi pelaajattareksi. Hänen varmat vaihtolyöntinsä sekä viuhuvat takakenttälaakansa toivat Lännelle 8 varmaa juoksua. Ulkopelissä ei Tuulan otteissa ollut toivomisen varaa. Lännen polttolinja muodostui Idälle lähes läpäisemättömäksi.

Molemmat polttajat, Anja Rummukainen sekä Tuula Salonen, pelasivat varmaan tyyliinsä. Rummukainen onnistui myös sisäpelissä hienoilla vaihtolyönneillään, joissa nähtiin jopa entisajan kunnon piikkejäkin. Aulikki Pihlajamäki aloitti kolmosella siirtyen ottelun loppuvaiheissa 1-vahdiksi. Aulikki täytti molemmat paikkansa hyvin sekä onnistui myöskin sisäpelissä. Terttu Kämäräinen Lännen lukkarina piteli runsain mitoin Idän lyöjiä aisoissa lukkaroiden tehokkaan varmasti, vaikkakin sisäpelissä ei ollutkaan paras päivä.

Idän joukkue olisi ilman Jyväskylän Kirin lukkaria Outi Lappista kärsinyt musertavan tappion. Nuori, 17-vuotias Outi nosteli lukkarina kaikennäköisiä mutta tehokkaita syöttöjä, jotka useaan kertaan muodostuivat Lännen etenijöille kohtalokkaaksi, sillä Outi osasi suorittaa myös taktillisen väärän oikealla hetkellä. Kovin voimattomaksi jäi kuitenkin Outin sisäpeli, niin kuin monen muunkin Idän tyttären, mutta joka tapauksessa eilisen ottelun eräs piristävimpiä suorituksia oli Outin työskentely. Anja Rissanen oli liian huolimaton ensi vuorojen aikana parantaen pelinsä erittäin tehokkaaksi. Monet hienot kiinniotot polttolinjassa saivat ansaitut aplodit osakseen. Marjukka Parkkinen ei osannut ottaa eilistä ottelua tosissaan, vaan moneen kertaan jäi vain hymyhuulin katselemaan sisäpelin epäonnistumistaan. Ulkopelissä Marjukka joutui paikkaamaan moneen kertaan parinsa Raija Heikkisen heikkoa päivää. Mirja Virtaniemi aloitti huolimattomasti, vai liekö hermostuneisuus vaivannut, loppupeli oli hänenkin kohdallaan hyvää. Tuulikki Strandenin vaihtolyönnit onnistuivat tyydyttävästi samoin kuin Virtaniemenkin. Lappinen ja Parkkinen vastasivat voimalyönneistä, joilla juoksuja syntyi.

Juoksulista:

Länsi	2	2	8	0	1	3	3	= 19
Itä	0	0	0	3	0	0	0	= 3

Lyöjät: Länsi: Rantanen 1+7, Marja-Liisa Niemi 2, Tuula Salonen 2, Aulikki Pihlajamäki 2, Anja Rummukainen 1, Tellervo Puolakka 1, Leena Laitinen 1, vapaataipaleella ja harhaheitolla molemmilla yksi.

Itä: Mirja Virtaniemi 1, Marjukka Parkkinen 1 ja Outi Lappinen 1.

Tuula Rantanen

Ottelussa palkittiin Lännen parhaana Tuula Rantanen, Terttu Kämäräinen ja Aulikki Pihlajamäki. Yllättävimmistä pelisuorituksista Anja Rummukainen. Idän parhaana pakttiin Outi Lappinen sekä Anja Rissanen ja Marjukka Parkkinen. Yllättävimmistä pelisuorituksista Mirja Virtaniemi. Pyttykerho palkitsi joukkueiden hyödyllisimmät pelaajat, Länneltä Tuula Rantanen sekä Idältä Anja Rissanen. — KR.

Vuoden naispesäpalloilijaksi valittiin Tuula Salonen. Katso sivu 83.

KARSINNAT NAISTEN SM-SARJAAN

Etelälohko:

Kellokosken Urheilijat -60	5	4	1	0	106 – 52	9
Katajanokan Haukat	5	3	1	1	86 – 56	7
Janakkalan Jana	5	3	0	2	79 – 73	6
Heinolan Mailapojat	5	2	0	3	75 – 61	4
Riihimäen Pallonlyöjät	5	2	0	3	40 – 94	4
Valkeakosken Haka	5	0	0	5	38 – 88	0

Länsilohko:

Lännen Pallo	6	6	0	0	190 – 54	12
Pomarkun Pyry	6	5	0	1	125 – 53	10
Lapin Salama	6	4	0	2	107 – 59	8
Kiikoisten Kirma	6	3	0	3	116 – 64	6
Eurajoen Urheilijat	6	2	0	4	51 –116	4
Parkanon Urheilijat	6	1	0	5	66 –119	2
Harjavallan Jymy	6	0	0	6	23 –213	0

Suomen sarjaakin pelattiin kaksi lohkoa. Kummankin voittajat pääsevät jatkamaan karsintoja. Muut karsijat saatiin selville piirinmestareista seuraavilla karsintakamppailuilla: Outokummun Partio – Pielaveden Sampo 10 – 1. Partio pääsi jatkomarkkinoille. Kouvolassa 10. 8. Imatra – Kouvola 11 – 8, Puurtila – Kouvola 25 – 2 ja Imatra – Puurtila 6 – 3. Imatra pääsi jatkomarkkinoille. Kellokoskella 8. 9. Kellokoski – Outokumpu 8 – 8, Kellokoski – Imatra 8 – 6 ja Outokumpu – Imatra 7 – 5. Kaksi parasta Kellokosken Urheilijat -60 ja Outokummun Partio nousivat mestaruussarjaan. Lapuan Laaka pääsi jatkoon voittamalla Multian Jyskeen 32 – 4 ja pelaa kolmannesta nousupaikasta kaksoisottelun Lännen Pallon kanssa. Lapualla Laaka – LäPa 7 – 5 sekä Turussa LäPa – Laaka 3 – 14. Lapuan Laaka nousi mestaruussarjaan yhteisjuoksuin 21 – 8 ja pelasi seuraavalla joukkueella lyöntijärjestyksessä Sirkka Salo, Ritva Pekkala, Helmi Latvanen, Saara Fränti, Aira Kuusisaari, Kaisu Vuorenmaa, Tellervo Peräsalo, Liisa Portin, Marjatta Portin ja Paula Turja. Lapuan Laaka on vanha mestaruussarjalainen, oli nytkin poissa vain tämän kesän. Kellokoski sekä Outokumpu ovat uusia yrittäjiä ja niitä onkin tullut ilahduttavan runsaasti mukaan parina viime vuotena.

KELLOKOSKEN URHEILIJAT -60: Edessä vas. Mirja Vakkuri, Liisa Huhta ja Ritva Huttunen. Seisomassa vas. Solveig Fredriksson, Marja-Liisa Vakkuri, Aulikki Karajas, Tarja Rainio, Elina Saarentaus ja Marja-Riitta Rissanen. Kuvasta puuttuvat Kirsti Aunio ja Anna-Liisa Luoma-oja.

SUOMEN NUORTEN MESTARUUS 1963

Ilvesten Suomen mestaruudesta lähti pelaamaan 17 piirinmestaria, vain Lappi oli poissa. Joukkueet: Halsuan Toivo (HalTo), Vimpelin Veto (ViVe), Kankaanpään Maila (KaMa), Loimaan Palloilijat (LP), Toijalan Pallo-Veikot (TPV), Työväen Mailapojat (TMP), Tervakosken Pato (TePa), Imatran Pallo-Veikot (IPV), Haminan Palloilijat (HP), Heinolan Mailapojat (HMP), Jyväskylän Kiri (JyKi), Juvan Pallo (JuPa), Siilinjärven Ponnistus (SiiPo), Nurmeksen Sepot (NuSe), Sotkamon Jymy (SoJy), Iin Urheilijat (IiU) ja Kemin kunnan Urheilijat (KemKU). Viime vuonna voitti mestaruuden Sotkamon Jymy.

OTTELUT:

Karsinta HalTo – ViVe ..... 1 – 21

I kierros:

ViVe – KaMa	10 – 3
KaMa – ViVe	luopui
ViVe	jatkaa
TPV – LP	15 –16
LP – TPV	21 – 5
LP	37 –20
TePa – TMP	8 –14
TMP – TePa	16 – 9
TMP	30 –17
HP – IPV	5 –13
IPV – HP	7 – 5
IPV	20 –10
JyKi – HMP	3 –12
HMP – JyKi	luopui
JyKi	jatkaa
JuPa – SiiPo	15 – 5
SiiPo – JuPa	12 –16
JuPa	31 –17
NuSe – SoJy	10 – 9
SoJy – NuSe	diskat.
SoJy	jatkaa
IiU – KemKU	luopui
IiU	jatkaa

II kierros:

TMP – LP	16 – 4
IiU – SoJy	7 – 4
ViVe – JyKi	1 – 2
JuPa – IPV	5 –18

III kierros:

JyKi – IiU	20 – 4
IPV – TMP	10 – 4

Finaalit:

IPV – JyKi	7 – 3
JyKi – IPV	4 – 6
IPV voitti yhteisjuoksuin	13 – 7

Imatra—Kiri 7—3 nuorten loppuottelussa

Imatra, sunnuntaina (V)

Imatran Pallo-Veikot voitti Jyväskylän Kirin Ilvesten Suomen mestaruuscupin loppuottelussa tänään Imatralla Tainionkosken kentällä juoksuin 7—3. Ottelu kääntyi jo kolmannessa vuoroparissa Imatran Pallo-Veikkojen voitoksi, jolloin Risto Uosukainen löi kolmasrajalta läpi, jolloin syntyi kaksi juoksua ja kunnari.

Seuraavassa vuorossa sai vielä 3 juoksua lisää, joten voitto vain varmistui. Imatran Pallo-Veikkojen parhaina palkittiin ulkopelissä ykköspolttaja Jouko Kaijanen sekä sisäpelissä Raimo Paavilainen. Imatran Pallo-Veikkojen juoksujen lyöjinä olivat Risto Uosukainen 2 + 1 kunnari, Storgård 2 juoksua, Jäppinen 1 ja 1 juoksu syntyi harhaheitosta. Kirin parhaina palkittiin ulkopelissä lukkari Kokkonen ja sisäpelin palkinto meni kakkospolttajan Reijosen haltuun.

Erinomaisissa olosuhteissa tätä ensimmäistä osaa loppuotteluista seurasi noin 600 katselijaa jotka antoivat varauksettoman tunnustuksen pelin hyville suorituksille. Etenkin Imatra esitti väliin loistavaa peliä, mutta kauaksi ei siitä jäänyt Kiri, jolla ei kuitenkaan ollut imatralaisten varmuutta otteissaan.

IPV oli ottelussa alusta alkaen hivenen parempi, nimenomaan joukkueen vaihtolyönnit olivat varmempia. Samoin ulkopelissä, jossa polttolinja Latva-Kaijanen-Uosukainen ja Rahkonen oli pettämätön, jäivät vierailijat varmuudessa jälkeen. Ratkaisuvuoroiksi tuli kolmas ja neljäs, joissa IPV kasvatti johtonsa numeroihin 6 – 1. Kolmannessa Risto Uosukaisenykkösrajalyönti meni maisemiin ja siitä oli tuloksena kaksi juoksua ja kunnari. Nejännessä oli Asko Storgårdin vuoro loistaa ja hänen mailastaan syntyi kaksi juoksua yhden tullessa yliheitosta. Ottelun loppupuolella alkoi Kirin otteet parantua ja lievää painostusta nähtiin heidän puoleltaan. Voimat eivät kuitenkaan riittäneet voittoon.

Imatran parhaana sisäpelaajana palkittiin 1-pesä Raimo Paavilainen, jonka lyöntipeli oli koko ajan aivan erehtymätöntä. Ulkopelissä polttolinjan tähdeksi kohosi Jouko Kaijanen, mutta paljon ei hänestä jäänyt Risto Uosukainen. Ilpo Kytösalmi onnistui lukkarina sotkemaan Kirin sisäpeliä ja Asko Storgård oli siepparina hyvä. Takakentän vartiat, Kotovaara ja Jäppinen, eivät joutuneet kovin ahtaalle ja selvisivät tehtävistään täysin tyydyttävästi.

IPV nuorten mestari Kiri lyötiin kotonaan, nyt numeroilla 4 – 6

Imatran Pallo-Veikkojen nuorten joukkue kruunattiin sunnuntaina Jyväskylässä pelatun toisen osaottelun jälkeen Suomen mestariksi. IPV nimittäin voitti myös tämän toisen ottelun, numerot olivat 6 – 4, ja kun viime sunnuntaina Maneesilla ottelu päättyi 7 – 3 olivat Imatran voittoluvut yhteen laskettuna 13 – 7. Tämä IPV:n mainiosti menestyneen yhdeksikön tempaus toi sylikaupalla kunniaa Imatralle, ja lisäksi mestaruus oli ensimmäinen palloilun alalla koko kosken kauppalalle.

Tiedot Jyväskylästä kertovat, että IPV oli tässä toisessa ottelussa, joka jouduttiin pelaamaan märällä nurmikolla ja pienoisen vesisateen haitatessa, latautunut koko pelin ajaksi mainioon yrityshaluun. Joukkueen taholta nähtiin monia heittätymisiä ja varsinkin ulkopelissä piti poikien virua aivan parhaaseen ennen kuin voitto Kiristä heltisi.

Ottelun alku oli varsin vilkas sekä alusta lähtien tasaväkinen. Kiri oli ensin sisällä ja meni hyvän esityksen jälkeen 2 – 0 johtoon. IPV ei ollut kuitenkaan pekkaa huonompi vaan tasoitti 2 – 2. Paavilainen tuli harhaheitolla kotiin, mutta sai heittäytyä pesään ennenkuin selvisi ehjänä. Raimo-pojan hyvä esitys jatkui heti myös lyöjänä, sillä hän vastasi tasoittavasta juoksusta lyöden Storgårdin kotiin. Toisessa Kiri meni ensin 3 – 2 johtoon, jonka Asko Storgård Imatran sisävuorolla kuittasi 3 – 3. Kolmas vuoro muodostui pelin käännekohdaksi, sillä siinä IPV meni 5 – 3 johtoon. Kari Rahkonen sivalsi ja Risto Uosukainen toi heittäytymällä 4 – 3. Samallä peliväline karkasi Kirin lukkari Reijoselta ja Jorma Latva toi helposti 5 – 3 johdon. Peli kulki tämän jälkeen äärimmäisen tasaväkisenä ja vasta kahdeksannessa vuorossa IPV kasvatti johtonsa Uosukaisen lyönnillä 6 – 3. Viimeisessä Kiri sai vielä yhden juoksun ja näin ottelu oli päättynyt Imatran voittoon 4 – 6.

Imatran parhaana sisäpelaajana palkittiin 2-pesä Jorma Latva, joka ulkopelissä yhdessä sieppari Asko Storgårdin ja 2-vara Eero Kotovaaran kanssa joutui kantamaan raskaimman ulkopelitaakan. Ulkopeli-

palkinnon nappasi 1-polttaja Jouko Kaijanen, jonka yhteistyö myöskin erittäin hyvin pelanneen 2-polttaja Risto Uosukaisen kanssa oli merkittävää. Porukan nuorimmat edustajat, lukkari Ilpo Kytösalmi sekä 1-pesä Raimo Paavilainen olivat yhdeksikön suuret yllätysmiehet. Heidän yhteistyönsä rikkoi Kirin sisäpeliä vakuuttavalla tavalla. 3-pesä Kari Rahkonen ja 3-koppari Jorma Jäppinen pääsivät ulkopelin suhteen helpomalla, sillä Kiri keskitti lyöntinsä paljolti kakkospuolelle. Kirin palkintomiehiksi arvosteltiin Mäkinen sekä Berger.

Maakuntasarjan otteluissa kovaa koulua käynyt IPV:n nuorten yhdeksikkö on pelannut jo kolme kesää melkein nykyisessä kokoonpanossaan. Viime vuonna joukkueen tie nuorten cupissa katkesi semifinaaliotteluissa Heinolassa, mutta maakuntasarjan voiton jälkeen yritettiin nousua Suomensarjaan. Aivan hilkulla nousu olikin, sillä vasta juoksusuhteen perusteella nousi tie pystyyn. Tänä vuonna maakuntasarjassa jäätiin toiseksi.

NUORET MESTARIT OVAT SEURAAVAN »NÄKÖISIÄ»:

Lukkari Ilpo Kytösalmi, v. 1946 syntynyt sähköasentajaoppilas. Nopea ja kovaheittoinen "Ipo" on perinyt hyvän lukkaritaitonsa isätään Paavolta, joka vv. 1948 – 51 pelasi Tainionkosken Urheilijoiden mestaruussarjajoukkueessa syöttäjänä.

Sieppari Asko Storgård v. 1944 syntynyt Imatran yhteislyseon VII-luokkalainen, joka talvisin harrastaa lätkää Ketterän joukkueessa.

1-pesää vartioi joukkueen kuopus, Raimo Paavilainen, v. 1947 syntynyt ammattikoululainen, joka Storgårdin tavoin harrastaa talvisin jääkiekkoa Ketterän joukkueessa.

2-pesää vahtii Jorma Latva, syntynyt v. 1944, on viime kevään ylioppilas Imatran yhteislyseosta. Pelasi edustusjoukkueessa 4 kamppailua.

I-polttajana pelaa teräväliikkeinen ja nopea kärkimies Jouko Kaijanen syntynyt 1945, ammatiltaan metallimies. Siirtyi keväällä Tainionkosken Tähdestä. Kuuluu itseoikeutetusti edustusjoukkueen vakiokalustoon. Valittu nuorten I-L otteluun.

II-polttajana pelaa Risto Uosukainen, v. 1945 syntynyt joukkueen kapteeni, käynyt keskikoulun sekä hoitelee kesäisin urheilukenttiä. Pelannut edustusporukassa 4 ottelua.

3-pesää vartioi Kari Rahkonen, v. 1944 syntynyt ja tällä hetkellä asepalvelustaan vapaaehtoisena suorittamassa. Suorittanut keskikoulun.

2-varana pelaa Eero Kotovaara, v. 1945 syntynyt Imatran yhteislyseon VII-luokkalainen, jonka harrastaa suunnistusta sekä keihäänheittoa.

3-varana pelaa v. 1946 syntynyt Jorma Jäppinen, joka on Vuoksenniskan yhteiskoulun 5-luokkalainen.

Vaihtopelaajina ovat v. 1944 syntynyt asentajaoppilas Jorma Westerlund ja Kari Kesto, v. 1946 syntynyt ammattikoululainen, joka koripalloilee Vuoksenniskan Vesassa.

Joukkueen ansiokkaana huoltajana on toiminut 27-vuotias kansakoulunopettaja Olavi Sintonen.

IMATRAN PALLO-VEIKOT. Edessä vasemmalta: Risto Uosukainen, Jouko Kaijanen, Raimo Paavilainen, Ilpo Kytösalmi, Kari Rahkonen. Takana vasemmalta: huoltaja Olavi Sintonen, Jorma Westerlund, Jorma Jäppinen, Jorma Latva, Kari Kesto, Asko Storgård sekä Eero Kotovaara.

Lännen nuoret voittivat idän Ylivieskassa 6—4

Pesäpalloilun nuorten parhaimmisto oli sunnuntaina 8. 9. kokoontunut Ylivieskaan, missä pelattiin järjestyksessä kuudes nuorten Itä - Länsi ottelu. Länsi oli tällä kertaa onnekkaampi ja vei neljännen voittonsa juoksuin 6 - 4 ja ottelun kulun perusteella se sen ansaitsikin ennenkaikkea tasaisemmalla joukkueellaan. Olosuhteet ottelun aikana eivät olleet suinkaan suosiolliset järjestäjälle Keski-Pohjanmaan piirille. Raskaat sateenuhkuiset pilvet ja erittäin kolea sää olivat varmaan muuttaneet monen lähdön ottelua seuraamaan. Silti nähtiin katsomossa kansaa reilut 500 henkeä.

Länsi juoksutti kiilaan klo 12 alkaneeseen otteluun seuraavan joukkueen: lukkarina Esa Könönen (Herttoniemi), sieppari Mikko Miikola (Kemi), 1-vahti Mikko Käyrä (Ii) sekä Kari Kortesniemi (TMP), 2-vahti Pentti Olkkonen (Ylivieska) ja Pentti Määttänen (Haapajärvi), 2-polttaja Esa Sandholm (Toijala), 3-polttaja Mikko Peltola (Vimpeli), 3-vahti Seppo Ojanen (Riihimäki), 2-vara Mikko Pajuniemi (Kankaanpää) sekä 3-vara Tapio Nohkola (Turku).

Idän kokoonpano: lukkarina Markku Tuomi (Nurmes), sieppari Juhani Suutarinen (Sotkamo), 1-vahti Eino Ropponen (Puurtila), 2-vahti Kari Lindperg (Hamina), 2-polttaja Matti Heino (Heinola), 3-polttaja Seppo Hannula (Rovaniemi) ja Risto Elomaa (Hongikko), 3-vahti Vesa Mäkinen (Kiri), 2-vara Seppo Kumpulainen (Kiuruvesi sekä 3-vara Ilkka Kauppinen (Kouvola). Idän valituista oli jäänyt pois tämän kesän ehdoton huippunimi Imatran polttaja Jouko Kaijanen.

Hutunkeitossa Itä voitti ja meni ulos. Länsi sai ensimmäisen juoksunsa heti ensimmäisessä vuorossa, jolloin Mikko Miikkola löi Mikko Pajuniemen kotiin ja Länsi johti 1—0. Toisessa vuorossa Itä tasoitti Kari Lindbergin juostessa Vesa Mäkisen lyönnillä kotiin ja tilanne oli 1—1. Kolmas vuoro meni molemmilta nollien merkeissä. Neljännessä vuoroparissa oikeastaan peli ratkesi. Lännen Pentti Olkkonen juoksi Mikko Miikkolan lyömänä ja jatkossa Esa Könönen saavutti kotipiirin Esa Sandholmin lyömänä ja juoksuja tuli edelleen tässä vuorossa. Vimpelin Mikko Peltola sivalsi voimakkaan laakan 3-varalta läpi, jolloin Mikko Käyrä juoksi kotiin. Mikko Miikkola pääsi harhaheitolla kotiin sekä vielä Esa Sandholm Mikko Pajuniemen lyönnistä kotiin ja tilanne oli Lännen johto 6—1. Neljännessä vuorossa Itä kavensi Mikko Kauppisen juostessa Markku Tuomen lyödessä ja tilanne oli 6—2 Lännen hyväksi. Viidennessä vuoroparissa Itä kavensi vielä, jolloin Sotkamon Juhani Suutarinen pinkoi kotiin Vesa Mäkisen lyönnistä. Yhdeksännessä Idän painostus jatkui ja tuloksena oli vielä yksi kavennusjuoksu. Matti Heino löi Kari Lindbergin kotiin ja peli päättyi tähän lukemaan 6—4 Lännen hyväksi.

Ottelusta palkittiin kentän parhaana yleispelaajana Mikko Miikkola Kemistä ja kentän parhaana lyöjänä Mikko Peltola Vimpelistä ja Lännen joukkueesta parhaana ulkopelaajana palkittiin Toijalan Sandholm ja sisäpelaajana Miikkola Kemistä.

Idän joukkueen parhaana ulkopelaajana Sotkamon Suutarinen sekä sisäpelaajana Jyväskylän Mäkinen. Ottelun tuomarina tuomitsi V. Leppilampi Ylivieskasta ja syötönvalvojana Paavo Melartin Sievistä. Ottelun jälkeen pesäpalloliiton edustajana jakoi M. Havela Halsualta pelaajille Itä—Länsi merkit, sekä Ylivieskan naisvoimistelijain toimesta ojennettiin neilikat pelaajille sekä tuomarille. Yleisöä n. 500 henkeä.

OPPIKOULUJEN PESÄPALLOCUP 1963

SOTKAMO KUKISTUI SATEESSA KULOSAARI VOITTI CUPIN 3 - 8

Sotkamo 6. 9. 1963

Ensimmäisen kerran seitsemänvuotisen vaelluksensa aikana löysi Uuden Suomen oppikoulujen pesäpallocupin kiertopalkinnoksi lahjoittama Kalastava Karhu nyt tiensä pääkaupunkiin. Kulosaaren Yhteiskoulu oli ensimmäisenä Helsingin kouluna selviytynyt kilpailun loppuotteluun ja siinä koulun yhdeksikkö osoittautui kiistatta paremmaksi kuin isäntänä toiminut Sotkamon Yhteiskoulu. Loppunumerot 8 - 3 jäivät kertomaan kulosaarelaisten paremmuudesta. Sää ei suosinut tämän vuotista loppuottelua, sillä pilvistä vihmoi vettä tasaisesti koko kamppailun ajan. Tämä ei kuitenkaan lannistanut pelaajien yrityshalua enenpää kuin huutokuorojenkaan innostusta, sillä valtavista vesilammikoista huolimatta pelaajat syöksyivät rohkeasti pesille ja kannustajat puolestaan pitivät sellaista meteliä, että vastaavaa tuskin koskaan ennen on näillä maisemilla kuultu.

Kulosaaren yhteisikä on 178 vuotta 4 kuukautta sekä 12 päivää ja Sotkamon 179 vuotta 7 kuukautta sekä 17 päivää. Kulosaari pelasi matkallaan loppuotteluun m.m. Seuraavia otteluja. Kerava - Kulosaari 4 - 29, Loimaa - Kulosaari 7 - 11, Kulosaari - Hamina 10 - 3 sekä Kulosaari - Jyväskylä 8 - 5. Tiukkaa oli pohjoisessa ja suursuosikki Sotkamo sai pistää parastaan. Kemi - Veteli 5 - 6 sekä Veteli - Sotkamo 3 - 6.

Kansanjuhla

— Uuden Suomen lähettämältä toimittajalta —

Sotkamon Jymyn menestys pesäpalloilun mestaruussarjassa on tehnyt kansallispelimme rakkaaksi koko Kainuun asujamistolle. Ikään ja sukupuoleen katsomatta kaikki kynnelle kykenevät ovat sunnuntaisin suunnanneet matkansa Sotkamon kirkolle, jonka kauniilla keskusurheilukentällä pisteistä on taisteltu. Ottelut ovat muodostuneet todellisiksi kansanjuhliksi, joihin osallistumista on pidetty milteipä välttämättömänä.

Samanlaisissa kansanjuhlan tunnelmissa elettiin tänäänkin. Taivas vihmoi vettä aamuvarhaisesta aina ottelun viimeisille hetkille saakka, mutta siitä huolimatta jaksettiin hievahtamatta seurata poikien edesottamuksia. Jaksettiin vaikka omat eivät tänään pystyneetkään voittoon.

Koululaiset muodostivat luonnollisesti valtaosan jännääjistä, mutta tämähän onkin itsestään selvää, koska kysymyksessä oli oppikoulujen paremmuuden ratkaiseminen ja ilman nuorisoa olisi tunnelma Sotkamon kentällä ollut melkoisen harmaa ja ankea. Todellisuudessa se oli kuitenkin aivan toinen.

Kannustajien tasapeli

Kulosaaren orkesteri veteli säveliään nuotin vierestä kuin Retuperä ainakin ja Sotkamon huutokuoro puolestaan sai ainakin yhtä valtavan metelin omine keinoineen. Molemmille on annettava tunnustus tasapuolisuudesta, sillä kumpikaan ei sortunut toisen esitysten häiritsemiseen tai mustaamaan vastapuolta silloin kun suoritus ei sujunut täysin virheettömästi. Tässä suhteessa molemmille on annettava täysi kymppi, vaikka sotkamolaiset saattoivatkin hieman ihmetellen kuunnella nykynuorison metelöintiä.

Suurinta kummastusta herättivät katsomossa ne kolme helsinkiläispoikaa, jotka olivat sonnustautuneet paksuihin puukenkiin, punaisin sydämmenkuvin polvivahvistettuihin housuihin, lähes polviin asti ulottuviin villapaitoihin asiaankuuluvine puseroineen, joiden vetoketjun päässä jäniksen käpälät toivat omaa värikkyyttään ja sekä erikoisuuttaan asuun. Oli moisessa ihmettelemistä.

Sama ilonpito jatkui ymmärrettävästi helsinkiläisten taholla Kajaanin asemalla, minne kannustajat olivat kerääntyneet vastaanottamaan voittoisaa joukkuetta tämän palatessa päättäjäistilaisuudesta. Orkesteri kajautteli musiikkiaan ja valtava huuto tervehti jokaista linja-autosta ulos tulevaa. Rehtori Karstikko heilutteli onnellisena Kalastavaa Karhuaan ja jokainen pelaaja joutui tovereittensa käsivarsilta ilmaan kiitokseksi mestaruudesta.

Vuorosta vuoroon

Sotkamo aloitti sisällä ja saikin kotiinjuoksuyrityksen, josta ei kuitenkaan syntynyt tulosta. Kulosaari puolestaan aloitti heti vauhdilla. Kärkimies Myhrman saatiin kolmoselle, josta hän Ari Karlssonin lyönnillä toi 1—0. Jatkossa syntyi ajo yhdellä kuolleella, joka kuitenkin purkautui kärpäseen. Karlsson pääsi kuitenkin kolmoselle ja sieltä kotiin Sotkamon siepparin erehtyessä yrittämään näpäyksestä lyöjän tappamista, jossa epäonnistui. Tilanne oli 2—0. Toisessa vuorossa Sotkamo ei päässyt kakkospesää pitemmälle, mutta Kulosaari kasvatti juoksutiliään jälleen kahdella. Heikkinen sivalsi ensin kolmosrajasta ulos ja Myhrman toi 3—0. Heikkinen puolestaan toi helposti 4—0 Erisalon lyönnin suuntautuessa kakkosparin syliin.

Väisänen saatteli Veijo Mustosen kolmoselle Sotkamon kolmannessa sisävuorossa, mutta kolmas kuollut tuli kuitenkin ennenkuin kotiinjuoksuyritystä ennätettiin tehdä. Kulosaari sai ajon yhdellä kuolleella josta Heikkinen kolmosrajasta sivaltamalla takasi Taavitsaiselle mahdollisuudet 5—0 tekemiseen.

Neljännessä vuorossa Sotkamo puolestaan sai ajon yhdellä kuolleella. Väisäsen hidastettu Pekka Könöselle pomppi kiinniottajan käsissä ja Hukkanen rikkoi kotijoukkueen kuparisen. Kulosaari sai kuoleettoman ajon, josta kolmospuolelle suuntautunut lyönti tuotti kuudennen juoksun Myhrmanin tuomana.

Viides vuoro jäi molemmilla lyhyeksi, mutta kuudennessa Sotkamo kavensi Väisäsen onnistuessa jälleen hämäämään Pekka Könösen.

Tilanne oli 6—2. Seitsemäs vuoro oli jälleen tuloksekas Kulosaarelle. Pekka Könönen syöksyi sekä kakkoselle, että kolmoselle, josta hän sai miltei kävellä kotiin Erissalon lyönnin mennessä ei kenenkään maalle kolmosnurkkaan. 8—2 syntyi hetkeä myöhemmin Heikkisen tuomana Hohterin kokeillessa kakkosnurkan pitämistä.

Loppunumerot 8—3 sinetöitiin 8. vuorossa. Tervon lyönti suuntautui kolmosnurkkaan, josta taittoheitto epäonnistui ja niin Suutari ennätti helposti kotipesän turviin.

Heino Hanski Oulusta selviytyi ottelun tuomaritehtävistä moitteitta.

Kulosaaren Yhteiskoulu oli tänään kiistattomasti parempi ja ansaitsi täysin mestaruutensa. Ennen kaikkea joukkueella oli enemmän lyöntivoimaa ja fyysillistä kuntoa, joka merkitsi paljon sateen johdosta raskaissa olosuhteissa. Kentän ehdottomasti parhaaksi kohosi Kulosaaren lukkari Esa Könönen, joka tolpillaan piti pelätyt sotkamolaiset kanuunat tiukassa kurissa. Hänen voimakas heittokätensä oli tänään myös valttia eikä lyöntipelikään sujunut heikosti. Sieppari Rolf Myhrman omasi myös hyvän heittokäden ja oli sisällä hyvä kentälle pääsijä, kuten kärkimiehelle sopiikin. Jorma Hohteri ykköspesällä täydensi hyvin etukentän pitävyyden.

Polttolinja selviytyi suhteellisen helpolla tehtävistään, sillä Sotkamon lyöntipeli oli odottamattoman kesyä. Ari Karlsson kakkosella oli eräs joukkueensa parhaista lyöjistä, mutta hänen ulkopelinsäkin luisti hyvin. Polttajista Tapani Taavitsainen haki muutaman haamukopin, kun taas kolmospuolella pelannut Pekka Könönen pelasi näkymättömämmin, mutta silti varmasti. Kolmospesän Veikko Erisalo jäi myös mieleen ennen kaikkea sisäpelinsä ansiosta. Takakentällä Martti Heikkinen ja Matti Siitonen tekivät luotettavaa työtä ensinmainitun kunnostautuessa myös hyvänä lyöjänä.

Parhaaksi ulkopelaajaksi arvosteltiin Tapani Taavitsainen, kun taas sisäpelistä palkittiin Martti Heikkinen ja yleispelistä lukkari Esa Könönen.

Sotkamo mestareiden varassa

Jos Kulosaaren joukkue saattoi luottaa lyöntipelissään lähes kaikkiin yhdeksään mieheensä, niin sitä epätasaisempaa oli Sotkamon esitys sisävuoroilla. Sotkamon Jymyn mestarijoukkueessakin esiintyneet Lauri Mustonen ja Aulis Väisänen olivat tässä suhteessa selvästi joukkuetovereitaan edellä. Varsinkin Väisänen onnistui tänään erinomaisesti viedenkin sisäpelipalkinnon lähinnä kahden juoksun lyöjänä. Järjestelijänä Mustonen kohosi lähes hänen rinnalleen.

Epätasaisuuden ohella kiinnittyi Sotkamon pelissä huomio ennen kaikkea heikkoihin heittoihin, joihin varsinkin etukolmikko sortui. Lukkari Veikko Räsänen oli vaikeuksissa yrittäessään tappaa juoksijoita takapesille sekä sieppari Pertti Kemppainen enempää kuin ykköspesä Olavi Tervokaan juuri parempaa heittotaitoa omannut. Räsänen onnistui kuitenkin jotenkuten lyönneissään, joten yleispelipalkinnon antaminen hänelle on puolusteltavissa.

Polttolinjalla Lauri Mustonen ja Aulis Väisänen olivat nimekkäimmät ja erityisesti viimemainittu osoittautui tänäänkin pallovarmaksi pelaajaksi. Kolmospuoli sen sijaan oli heikompi kolmospesä Erkki Hukkasen ja Mustosen yhteispelin ollessa epätarkkaa. Kakkospesä Veijo Mustonen suoritti myös pari kaunista kiinniottoa päästen kuitenkin vähemmällä Väisäsen erinomaisen pelin ansiosta. Takakentällä kakkospuolen Seppo Suutari oli epävarmempi kuin kolmospuolen Juhani Niskanen.

Parhaana ulkopelaajana palkittiin Lauri Mustonen, parhaana sisäpelaajana Aulis Väisänen ja parhaana yleispelaajana Veikko Räsänen.

Parempi voitti

— Parempi voitti, oli Sotkamon yhteiskoulun rehtori Aune Meriläisen lakooninen toteamus ottelun päätyttyä. Meidän pelaajamme olivat kuin pikkupoikia kulosaarelaisten rinnalla, hän sanoi.

— Tätä ei pidä kuitenkaan ihmetellä, sillä meidän joukkueestamme suurin osa oli viidesluokkalaisia. Molemmat mestarijoukkueen pelaajat ovat abiturientteja ja kolmea kuudesluokkalaista lukuunottamatta muut ovatkin vasta viidennellä.

Puheen kääntyessä poikien koulumenestykseen rehtori Meriläinen totesi, että pelaajat ovat oikein kilttejä oppilaita.

Kulosaaren yk:n mestarijoukkue

Syöttäjä Esa Könönen. Abiturientti ja joukkueen kapteeni. Pelaa Suomen sarjassa Herttoniemen Urheilijoiden joukkueessa. Oli mukana nuorten Itä—Länsi ottelussa Lännen joukkueen lukkarina. Syntynyt 13. 10. 1945.

1-pesä Lasse Lindroos. Abiturientti, joka pelaa HerU:n A-juniorijoukkueessa. Syntynyt 26. 2. 1945.

Sieppari Roy Myhrman. Abiturientti ja pelaa HerU:n Suomen sarjan joukkueessa. Syntynyt 15. 9. 1944.

2-pesä Ari Karlsson. Abiturientti ja pelaa HerU:n Suomen sarjan joukkueessa. Voittanut useita piirin mestaruuksia pesäpallossa. Syntynyt 8. 11. 1944.

3-pesä Veikko Erisalo. V-luokkalainen, joka pelaa HerU:n Kärppä-joukkueessa. Syntynyt 7. 5. 1946.

2-polttaja Tapani Taavitsainen. VII a-luokan oppilas ja pelaa HerU:n Suomen sarjan joukkueessa. SOU:n mestari mäenlaskussa viime talvena. Syntynyt 17. 6. 1944.

3-polttaja Pekka Könönen. VII-luokkalainen, joka pelaa HerU:n Suomen sarjan joukkueessa. Voittanut useita piirin mestaruuksia. Syntynyt 29. 11. 1946.

2-vara Martti Heikkinen. VI A-luokan oppilas ja pelaa HerU:n Suomen sarjan joukkueessa. Hypännyt korkeutta 180 ja pituutta 661. Syntynyt 30. 12. 1946.

3-vara Matti Siitonen. V-luokkalainen, joka pelaa TMP:n junioreissa. Syntynyt 8. 5. 1947.

Jorma Hohteri on pelannut 1-pesällä. HerU:n A-junioreissa pelaava abiturientti. Syntynyt 27. 10. 1945.

Raimo Laasonen on toiminut varamiehenä. VII-luokan oppilas.

Sotkamon yk:n hopeajoukkue

Syöttäjä Veikko Räsänen, s. 16. 11. 1946. V-luokkalainen "Konsta". Tänä kesänä pelannut Jymy II:ssa.

1-pesä Olavi Tervo, s. 17. 6. 1946. V luokka. Koulun mestari hiihdossa.

Sieppari Pertti "Pepe" Kemppainen, s. 16. 10. 1945. VII luokka. Nuorten SM 1962. Pelannut Jymy II:ssa. Erkki Kemppaisen "pikkuveli".

2-pesä Veijo Mustonen, s. 6. 7. 1946. VII luokka. Pelannut Jymy II:ssa. Piirin mestari aitajuoksussa.

2-polttaja Lauri "Late" Mustonen, s. 12. 9. 1943. VIII luokka. Nuorten SM 1962, miesten mestaruus 1963. Nuorten Itä—Länsi, Liitto—Lehdistön vaihtopelaaja 1963, maan parhaita etenijöitä.

3-polttaja Aulis "Väiski" Väisänen, s. 17. 11. 1942. VIII luokka. SM 1963, nuorten Itä—Länsi, joukkueen pelipäällikkö.

3-pesä Erkki "Jussi" Hukkanen, s. 10. 5. 1945. V luokka. Jymy II:ssa. Monipuolinen yleisurh.

2-koppari Seppo "Samppa" Suutari, s. 28. 4. 1944. VIII luokka. Jymy II. Yleisurheilija ja shakinpelaaja.

3-koppari Juhani "Jupsu" Niskanen, s. 20. 10. 1947. VI luokka. Hiihtäjä ja yleisurheilija.

Vaihtopelaaja Markku "Mabu" Sorvari, s. 21. 4. 1947. IV luokka.

Kulosaaren yhteiskoulun joukkue osoitti kotoisissa otteluissa jo sellaista varmuutta, jota harvoin koulujoukkueelta nähdään. Tosin joukkueen runkona pelasivat viisi Herttoniemen Urheilijain Suomisarjan Etelälohkossa erinomaisesti menestynyttä nuorukaista ja heidän lisänään saman seuran juniorijoukkueiden kasvatteja plus Matti Siitonen Työväen Mailapoikien junioreista. Vastukset ovat vain voitettavissa on kulosaarelaisten poikien tunnuksena ollut ja sitä osoittaa heidän käymänsä tie tämän vuoden cupissa. Pahinta peljättiin kun tieto loppuottelupaikaksi osoittautui Sotkamoksi, tuo tämän vuoden pesäpalloilun ihmepaikkakunnan nimi Kainuussa.

Kulosaari matkusti tuonne kaukaiseen kirkonkylään niin kuin vain oppikoululaisille sopii. Innostuneena, koko koulun myötätunto mukanaan: opettajat ja oppilaiden vanhemmat olivat ottaneet omakseen Kulosaaren Yhteiskoulun voiton tämänvuotisessa oppikoulu-cupissa. Matkakassaa lisättiin kaikin keinoin. Koulun oma orkesteri kajautteli jo lähtösäveleitään ainakin yhtä innostuneesti kuin sen suuri edeltäjä Retuperä vapaaehtoisineen. Värikkyyttä oli lähdössä, värikkyyttä oli Sotkamon kentän katsomossa, siitä huolehtivat pääkaupungista asti matkustaneet Kulosaaren kannattajat. Iloista mieltä ja hilpeitä säveliä kaikui jatkuvana nauhana Sotkamon katsomossa, jossa harvemmin ovat tänä vuonna vieraat saaneet voiton tunnustusta osakseen.

Sotkamo sai pahanlaisen kolahduksen maineelleen. Jymy voitti Suomen mestaruuden, johon käytti yhdeksän miehen voimaa. Onko se niin, että Sotkamolla ei ole muita pesäpallotaitajia kuin vain nämä mestaruuden voittajat, joista kaksi pelasi koulun joukkueessa ja toisten oppi on peräisin Suomen sarjan pohjoislohkon otteluista Jymyn II-joukkueen riveissä. Huonosti on kuitenkin oppi iskeytynyt nuoriin poikiin, sillä Kulosaari näytti paremmuutensa lähes kaikessa. Aulis Väisäsen ja Lauri Mustosen taito ei riittänyt korvaamaan 7 muun pojan osaamattomuutta. Heittopeli ei luistanut eikä lyönneissä ollut läheskään mestarijoukkueen taitoa sekä osaamista. Nuoriin on Sotkamossakin kiinnitettävä suurempi huomio.

Edessä Kulosaaren voittajajoukkueen pelaajia Herttoniemen Urheilijoiden kelta-mustissa peliasuissa. Lukkari Esa Könönen palkintopysti sylissään. Takana hilpeyttä herättänyt koulun "puhkupill" orkesteri.

KULOSAAREN YHTEISKOULU. Takana vasemmalta: Raimo Laasonen, Matti Siitonen, Martti Heikkinen, Lasse Lindroos. Keskellä vasemmalta: Veikko Erisalo, Pekka Könönen, Tapani Taavitsainen sekä Ari Karlsson. Edessä vasemmalta: Jorma Hohteri, Esa Könönen sekä Roy Myhrman.

Poikien cuppiin osallistui 95 koulua sekä keskikoulujen kilpailuun 82 koulua. Tyttöjen cuppiin osallistui 123 joukkuetta, mikä onkin uusi ennätys.

Tyttöjen loppuottelu pelattiin Turussa Kupittaan kentällä. Vastakkain iskivät kaksi tipulaa eli tyttölyseota. Toinen Turusta ja toinen Kuopiosta. Turku yllätti mestaruussarjalaisia vilisevän viime vuoden mestarin Kuopion 13 - 8 saaden kiinnityksen Säästöpankin hopeamailaan. Yleisöä oli Kupittaalle kertynyt noin 600, kaikki turkulaisten puolella.

Turku: Sirkka Paussu, Marja Lehmusto, Anneli Koskinen, Bella Lehtonen, Tuula Huttunen, Eeva Linnaluoto, Hanna Hellemaa, Leena Ekholm sekä Sirke Jousi. — Kuopio: Terttu Rouvinen, Marja-Liisa Valkonen, Riitta Heikkinen, Tuula Jääskeläinen, Maija Saarelainen, Marja-Liisa Walther, Ilse Voss, Mirja Virtaniemi ja Liisa Parkkinen. Mainittakoon, että joukkueessa pelasi kuusi tyttöä pronssia saaneesta Kelta-Mustien naisyhdeksiköstä.

10.6.2011 M.S